ISSN 1977-1029

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 351 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

2 decembrie 2011

Număr de referință | Cuprins | Pagina

I *Rezoluții, recomandări și avize*

REZOLUȚII

Parlamentul European

SESIUNEA 2010-2011

Ședințele dintre 6 și 8 iulie 2010

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 298 E, 4.11.2010.

TEXTE ADOPTATE

Marți, 6 iulie 2010

2011/C 351 E/01 Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune (2009/2230(INI)) 1

2011/C 351 E/02 Contribuția politicii regionale a UE la combaterea crizei economice și financiare, cu referire specială la Obiectivul 2

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la contribuția politicii regionale a UE la combaterea crizei economice și financiare, cu referire specială la Obiectivul 2 (2009/2234(INI)) 8

2011/C 351 E/03 Un viitor sustenabil pentru transporturi

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la un viitor sustenabil pentru transporturi (2009/2096(INI)) 13

2011/C 351 E/04 Raportul anual privind activitatea Comisiei pentru petiții 2009

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 privind deliberările Comisiei pentru petiții în cursul anului 2009 (2009/2139(INI)) 23

RO

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință | Cuprins *(continuare)* | Pagina

2011/C 351 E/05 Promovarea accesului tinerilor la piața forței de muncă și consolidarea statutului formării profesionale, stagiilor și uceniciilor

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la promovarea accesului tinerilor pe piața muncii și la consolidarea statutului stagiarilor, stagiilor și uceniciilor (2009/2221(INI)) 29

2011/C 351 E/06 Contractele atipice, securizarea parcursului profesional și noile forme de dialog social

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la contractele atipice, securizarea parcursului profesional, flexisecuritate și noile forme de dialog social (2009/2220(INI)) 39

2011/C 351 E/07 Cartea verde a Comisiei privind gestionarea deșeurilor biologice în Uniunea Europeană

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind gestionarea deșeurilor biologice în Uniunea Europeană (2009/2153(INI)) 48

Miercuri, 7 iulie 2010

2011/C 351 E/08 Remunerarea directorilor societăților cotate și politicile de remunerare din sectorul de servicii financiare

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la remunerarea directorilor societăților cotate la bursă și la politicile de remunerare din sectorul serviciilor financiare (2010/2009(INI)) 56

2011/C 351 E/09 Gestionarea crizelor transfrontaliere din sectorul bancar

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 conținând recomandări către Comisie privind gestionarea crizelor transfrontaliere din sectorul bancar (2010/2006(INI)) 61

ANEXĂ LA REZOLUȚIE 65

2011/C 351 E/10 Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare 69

2011/C 351 E/11 Cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană 73

Joi, 8 iulie 2010

2011/C 351 E/12 Kosovo

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la procesul de integrare a Kosovo 78

2011/C 351 E/13 Albania

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 privind Albania 85

2011/C 351 E/14 Situația din Kârgâzstan

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la situația din Kârgâzstan 92

RO

(continuare în pagina 474)

Marți, 6 iulie 2010

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune

P7_TA(2010)0254

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune (2009/2230(INI))

(2011/C 351 E/01)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice (COM(2009)0248), precum și planul de acțiune orientativ care o însoțește,

— având în vedere concluziile adoptate de Consiliu la 26 octombrie 2009 privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice,

— având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2008 privind impactul asupra mediului al conductei de gaz prevăzute a fi construită în Marea Baltică, care urmează să lege Rusia de Germania ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 privind o strategie pentru regiunea Mării Baltice în cadrul Dimensiunii Nordice ([2]),

— având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European referitoare la Comunicarea Comisiei privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice (ECO/261) și la „Cooperarea macroregională – Extinderea strategiei pentru regiunea Mării Baltice la alte macroregiuni din Europa" (ECO/251),

— având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 21 - 22 aprilie 2009 privind „rolul autorităților locale și regionale în noua strategie pentru regiunea Mării Baltice",

— având în vedere inițiativa Comitetului Regiunilor intitulată „Cartea Albă a Comitetului Regiunilor privind guvernanța pe mai multe niveluri" (CoR 89/2009 fin),

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

([1]) JO C 294 E, 3.12.2009, p. 3.
([2]) JO C 314 E, 21.12.2006, p. 330.

Marți, 6 iulie 2010

— având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și al Comisiei pentru transport și turism (A7-0202/2010),

A. întrucât, din momentul extinderii Uniunii Europene în anul 2004, Marea Baltică a devenit practic o mare internă a UE, fiind atât un element unificator, cât și o provocare specifică, iar țările din regiunea Mării Baltice manifestă un grad mare de interdependență și se confruntă cu aceleași provocări;

B. întrucât Strategia pentru regiunea Marii Baltice constituie un proiect-pilot pentru viitoarele strategii macroregionale, iar succesul ei poate fi un model pentru modul în care pot fi implementate strategiile viitoare;

C. întrucât ideea creării de zone funcționale, grupate în jurul unor obiective și probleme de dezvoltare comune, poate contribui la creșterea eficienței politicii regionale a UE;

D. întrucât, pentru creșterea eficienței politicii regionale, mai ales în perspectiva reformei acesteia de după anul 2013, ar trebui susținute și dezvoltate atât ideea adoptării unei abordări integrate, cât și elaborarea de strategii la nivel macroregional, aplicabile în întreaga Uniune Europeană, dar a căror aplicare nu trebuie însă să ducă la o renaționalizare a politicii de coeziune;

E. întrucât Marea Baltică este în continuare marea cea mai poluată din Uniunea Europeană, iar starea sa mediului de aici nu ar trebui să fie agravată de punerea în aplicare a unor mari proiecte de infrastructură în Marea Baltică, precum și în teritoriile din jurul ei (inclusiv în țări din afara UE),

1. salută faptul că Strategia pentru regiunea Mării Baltice, solicitată de Parlament începând cu anul 2006, a fost adoptată de Comisia Europeană și beneficiază de susținerea Consiliului;

2. salută în special faptul că această strategie rezultă în urma unei consultări ample a părților interesate din statele membre, nu numai a autorităților naționale, regionale și locale, dar și a mediilor academice și de afaceri, precum și a ONG-urilor, ceea ce dovedește că procesul de consultare și includerea partenerilor încă de la începutul lucrărilor privind această strategie reprezintă un factor important pentru reușita acesteia; salută, în acest sens, înființarea unui forum al societății civile din această regiune, precum Summitul de Acțiune pentru Marea Baltică, și solicită inițiative similare pentru viitoarele strategii macroregionale care să reunească actori publici și privați, aceștia având astfel posibilitatea de a se implica în dezvoltarea strategiilor macroregionale;

3. recomandă, în acest context, creșterea gradului de implicare a colectivităților locale, prin înființarea unor instrumente de comunicare și consultare mai ample și mai specifice, inclusiv prin intermediul mass-media locale (televiziunea locală, posturile de radio și ziarele tipărite sau în format online); invită Comisia să creeze un site internet special dedicat Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, care să funcționeze ca un forum dedicat schimbului de experiență în ceea ce privește proiectele actuale și viitoare întreprinse de guvernele centrale și locale, de ONG-uri și de alte entități care își desfășoară activitatea în regiunea Mării Baltice;

4. salută Strategia UE2020, care este în conformitate cu obiectivele prevăzute în Strategia Mării Baltice, și observă că UE2020 poate constitui un cadru eficient pentru implementarea și consolidarea Strategiei pentru regiunea Mării Baltice;

5. consideră că realizarea, ca parte din această strategie, a unui nou cadru de cooperare, bazat pe o abordare integrată, deschide calea către o utilizare mai rațională și mai eficientă a surselor de finanțare destinate protecției mediului și dezvoltării regiunii Mării Baltice, provenind atât de la UE și din fonduri naționale, cât și de la diverse instituții financiare;

6. atrage atenția asupra diferențelor din punct de vedere al dezvoltării economice și al inovării care există în regiunea Mării Baltice și asupra necesității creșterii potențialului tuturor zonelor, inclusiv al celor foarte dezvoltate, deoarece acestea pot contribui la dezvoltarea zonelor cel mai puțin favorizate; subliniază că este necesar să fie promovate și alte zone care au potențial din punct de vedere al dezvoltării și al inovării și să se profite de posibilitatea utilizării valorii adăugate aduse de Strategia pentru regiunea Mării Baltice și de alte strategii macroregionale viitoare pentru a se ajunge la un nivel de sinergie care să poată reduce inegalitățile existente în scopul creării unui spațiu de prosperitate comună, cu un nivel ridicat al competitivității, vital în contextul îmbătrânirii populației, și a unor modele noi de globalizare;

7. subliniază că, în vederea creșterii atractivității regiunii Mării Baltice ca zonă economică, este necesară punerea în aplicare promptă și consecventă a actelor legislative existente ale UE destinate consolidării pieței interne;

8. solicită statelor membre și regiunilor să folosească fondurile structurale prevăzute pentru perioada 2007-2013 pentru a sprijini cât mai mult această strategie, în special pentru a promova crearea de locuri de muncă și creșterea economică în domeniile cele mai afectate de criza economică, recomandând, totodată, acolo unde este cazul, să se prevadă modificări ale programelor operaționale în cadrul perioadei de programare actuale; subliniază că folosirea caracteristicilor particulare ale regiunilor ar putea duce la o utilizare mult mai eficientă a fondurilor structurale și la crearea de valoare adăugată la nivel regional;

9. constată impactul deosebit al crizei financiare și economice globale asupra tuturor țărilor din regiune, în special asupra țărilor baltice; invită toate părțile interesate să nu-și slăbească angajamentul față de Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice din cauza crizei;

10. consideră că toate măsurile privind politicile sectoriale cu o dimensiune regională au un rol-cheie pentru succesul strategiei și realizarea obiectivelor ambițioase ale altor strategii macroregionale, inclusiv în legătură cu politica agricolă comună, politica în domeniul pescuitului, politica în domeniul transporturilor, politica în domeniul industrial, politica în domeniul cercetării și o politică coerentă privind infrastructura, precum și combinarea tuturor resurselor disponibile destinate realizării unor obiective definite în comun pentru o anumită regiune; în acest context, ar trebui efectuată o revizuire a politicilor din perspectiva acestor noi provocări, ar trebui creat un cadru adecvat la nivelul UE și ar trebui stabilită legătura care ar trebui existe între structurile naționale și cele locale existente;

11. consideră că dimensiunea teritorială a acestei strategii va contribui la dezvoltarea concretă a ideii de coeziune teritorială, pe care Tratatul de la Lisabona o pune pe aceeași treaptă cu coeziunea economică și socială, și, având în vedere acest lucru, invită Comisia să se implice într-un dialog activ cu privire la rolul și efectul politicilor macroregionale ale UE după 2013;

12. încurajează elaborarea unor dispoziții specifice în cadrul viitorului regulament general privind fondurile structurale, pe baza dispozițiilor privind cooperarea teritorială, care să fie clare și să țină seama de diferențele în materie de cultură administrativă și care să nu impună sarcini administrative suplimentare asupra beneficiarilor în vederea consolidării cooperării dintre țări și regiuni, precum și elaborarea de noi strategii comune de acțiune care să crească atractivitatea regiunii respective la nivel european și internațional și care să poată fi ulterior un model de cooperare transfrontalieră;

13. atrage atenția asupra faptului că Strategia pentru regiunea Mării Baltice ar trebui văzută ca un proces al cărui principiu de acțiune și cooperare este supus unei evoluții continue, ceea ce impune actualizarea strategiei, și că scopul principal este găsirea unor mecanisme optime care să poată fi aplicate în cazul viitoarelor strategii macroregionale; subliniază, în acest sens, că este important ca inițiativele de succes și rezultatele lor să fie culese, să se facă un rezumat al acestora și să fie promovate; susține planul Comisiei de a crea o bază de date cu cele mai pune practici în vederea utilizării acestor practici pentru dezvoltarea viitoarelor strategii macroregionale;

14. consideră că o cooperare teritorială dezvoltată în cadrul unei strategii privind macroregiunile poate contribui la consolidarea semnificativă a procesului de integrare, printr-o participare sporită a societății civile la procesul decizional și la realizarea unor acțiuni concrete; în acest context, recomandă aplicarea, pentru strategiile macroregionale, în special a elementelor de natură socială, economică, culturală, educațională și turistică și consideră, de asemenea, că, în vederea sporirii participării societății civile locale și a subsidiarității, este important să se promoveze strategii macroregionale prin înființarea GECT;

15. subliniază faptul că este important să se promoveze dezvoltarea în domeniul cultural, al învățământului și al cercetării și inovării și, de asemenea, să se încurajeze statele membre să coopereze mai îndeaproape unele cu altele, în special în domeniul cercetării și inovării; admite că, în domeniul învățământului, cooperarea poate cu siguranță să aducă beneficii enorme, dar aceasta ar trebui să fie în continuare o competență a statelor membre; recomandă să se consolideze abordarea strategică și planificarea pe termen lung în ceea ce privește macroregiunile;

16. subliniază faptul că, având în vedere principiul subsidiarității și potențialul enorm de cooperare la nivel local și regional, este deosebit de important să se creeze o structură de cooperare eficientă pe mai multe niveluri, prin promovarea parteneriatelor sectoriale, care să implice întâlniri periodice ale factorilor decizionali competenți, ceea ce va crește responsabilitatea împărțită între diferitele entități partenere, protejând, totodată, suveranitatea organizațională a statelor membre și a regiunilor; în această privință, solicită îmbunătățirea, dezvoltarea și consolidarea mecanismelor de cooperare transfrontalieră create la nivel local și regional;

17. subliniază că noul cadru de cooperare „macroregional" prezintă o puternică abordare „de sus în jos", care implică faptul că statele membre au un rol decisiv în dezvoltarea sa, și creează un nou nivel de guvernanță; în cadrul acestui model de cooperare nou, trebuie asigurat faptul că handicapurile naturale ale regiunilor periferice sunt transformate în active și oportunități și că se stimulează dezvoltarea acestor regiuni;

18. consideră că macroregiunile combină posibilitatea optimizării reacției la provocările care apar într-o anumită regiune cu cea a folosirii anumitor ocazii și resurse din fiecare regiune într-un mod eficace și eficient;

19. invită Comisia Europeană să analizeze primele rezultate și experiențe legate de punerea în aplicare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, ceea ce va contribui la identificarea de posibile surse și modalități de finanțare a strategiilor macroregionale, precum și la utilizarea exemplului strategiei ca proiect-pilot pentru alte strategii macroregionale în vederea demonstrării funcționalității lor; subliniază însă că dezvoltarea macroregiunilor este, în principal, de natură complementară și că nu ar trebui să vizeze înlocuirea finanțării de către UE a programelor locale și regionale individuale în calitate de prioritate de finanțare;

20. constată că, până în prezent, implementarea Strategiei pentru Marea Baltică a fost foarte lentă; consideră că creditele alocate din bugetul UE pe 2010 ar putea fi utilizate pentru a îmbunătăți implementarea; regretă, prin urmare, că aceste credite nu au fost încă plătite și reamintește Comisiei importanța alocării acestor bani cât mai curând posibil pentru scopuri care respectă obiectivele prevăzute de Strategia pentru regiunea Mării Baltice;

21. atrage atenția asupra faptului că, pentru buna funcționare a unor eventuale strategii macroregionale viitoare, este importantă rezolvarea, de către Comisia Europeană, a problemei propriilor resurse de care aceasta are nevoie pentru a anticipa astfel de strategii în regiunile în cauză pe baza realităților teritoriale, oferind statelor membre implicate idei noi privind subiecte de interes european și sprijinindu-le la elaborarea unei strategii; invită Comisia Europeană să supravegheze implementarea acestor strategii, prin asumarea rolului de coordonator, regândirea noilor priorități și redirecționarea de resurse în funcție de nevoile specializate și de cerințele privind competențele, evitând, totodată, dublarea eforturilor;

22. invită Comisia, având în vedere necesitatea efectuării unei evaluări intermediare a punerii în aplicare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, să elaboreze instrumente și criterii concrete pentru evaluarea proiectelor, bazate pe indicatori care permit comparațiile;

23. solicită Comisiei, statelor membre și propriilor deputați să găsească răspunsuri la întrebările legate de caracterul pe care îl vor avea strategiile macroregionale și de modul în care acestea ar putea fi tratate cu imparțialitate (ca programe separate sau ca programe în cadrul politicii de coeziune), cine și cum le va pune în aplicare și din ce fonduri vor fi alocate resursele necesare finanțării lor, în special în contextul Strategiei UE2020, al revizuirii bugetului UE și al discuțiilor privind viitoarea politică de coeziune;

24. subliniază faptul că valoarea adăugată europeană a macroregiunilor constă în intensificarea cooperării între state și regiuni, motiv pentru care programele de cooperare teritorială europeană pentru cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională reprezintă un element important în ceea ce privește realizarea obiectivelor macroregiunilor; propune, de asemenea, ca Strategia pentru regiunea Mării Baltice să fie considerată o strategie a Uniunii Europene, bazată pe mai multe politici UE, care ar trebui să aibă un calendar și obiective bine definite; având în vedere natura sa orizontală, strategia ar putea fi considerată macroregională, iar coordonarea sa realizată în cadrul politicii regionale;

25. consideră că dezvoltarea unor strategii ample, cum ar fi strategiile macroregionale, ar trebui să contribuie la creșterea rolului nivelului local și regional în punerea în aplicare a politicii UE în general;

Dimensiunea externă

26. solicită, în contextul Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, precum și al viitoarelor strategii macroregionale, al relațiilor dintre Uniunea Europeană și statele din afara UE, îmbunătățirea în special a realizării proiectelor ample cu un impact semnificativ asupra mediului; de asemenea, solicită cooperare între UE și statele din afara UE în vederea creșterii securității în această regiune și a susținerii luptei împotriva infracționalității transfrontaliere;

27. atrage atenția asupra necesității de a spori cooperarea, în special între Rusia și Belarus, pe de o parte, și țările baltice, pe de altă parte, în cadrul proiectelor de construire a rețelei energetice și de a se profita mai bine de dialogul pe tema energiei dintre UE și Rusia în acest sens, dialog care, în același timp, ar crea ocazii pentru implicarea Rusiei în Strategia pentru regiunea Mării Baltice; așteaptă de la toate părțile implicate din jurul Mării Baltice să adere la acorduri internaționale precum Convenția de la Espoo și Convenția de la Helsinki, să respecte orientările Comisiei Helsinki (HELCOM) și să coopereze în acest cadru;

28. invită Comisia să asigure cooperarea și coordonarea eficiente cu HELCOM și cu statele membre din regiunea Mării Baltice pentru a garanta delimitarea clară a sarcinilor și a responsabilităților în ceea ce privește punerea în aplicare a Planului de acțiune pentru Marea Baltică al HELCOM din 2007, a Strategiei UE și a planului de acțiune menționate mai sus, asigurând astfel o strategie generală eficientă la nivelul regiunii;

29. ia act, în special, de situația enclavei Kaliningrad Oblast, care este înconjurată de state membre ale UE; subliniază necesitatea de a stimula dezvoltarea socială și economică în această regiune, ca punct de pornire sau ca regiune pilot pentru strângerea relației UE -Rusia, cu implicarea ONG-urilor, a instituțiilor de învățământ și culturale și a autorităților locale și regionale;

30. consideră că noul acord de parteneriat și cooperare cu Rusia ar trebui să țină seama de cooperarea din regiunea Mării Baltice; salută eforturile Comisiei și ale statelor membre din regiune în direcția cooperării cu Rusia în numeroase domenii, precum conexiunile de transport, turismul, problemele transfrontaliere în materie de sănătate, protecția mediului și adaptarea la schimbările climatice, mediul, controlul vamal și al frontierelor și, mai ales, chestiunile legate de energie; consideră că spațiile comune UE-Rusia vor furniza un cadru valoros în această privință și invită Rusia să-și asume un rol egal în această cooperare;

31. subliniază necesitatea de a reduce dependența regiunii de energia furnizată de Rusia; salută declarația Comisiei Europene privind necesitatea creșterii numărului de interconexiuni între statele membre din regiune și a diversificării rezervelor de energie; solicită, în această privință, să se acorde un sprijin mai mare pentru crearea unor terminale de GNL;

32. consideră că, pentru a asigura o protecție eficace a mediului și a biodiversității, ar trebui semnate acorduri cu țările din afara UE care fac parte din zonele funcționale vizate de strategii, astfel încât acestea să poată avea aceleași valori, drepturi și sarcini prevăzute de legislația relevantă a Uniunii Europene;

33. consideră că ar trebui să se acorde prioritate cooperării în regiunea Mării Baltice și că aceasta ar trebui să aibă loc la cel mai înalt nivel politic al șefilor de stat și de guvern, deoarece este esențială pentru impulsionarea cooperării între statele din jurul Mării Baltice și pentru asigurarea realizării ambițiilor politice; își exprimă dorința de a se organiza reuniuni periodice între șefii de stat și de guvern din regiunea Mării Baltice care să încerce să realizeze aceste obiective;

Aspecte legate de mediu și de energie

34. subliniază necesitatea de realizării unei evaluări a impactului asupra mediului al proiectelor de infrastructură în domeniul energetic (în derulare sau viitoare), ținând cont, în special, de convențiile internaționale; invită Comisia Europeană să elaboreze un plan de reacție adecvat în caz de producere a unor accidente tehnice și a altor catastrofe posibile, care să includă, de asemenea, metode de abordare a acestor evenimente din punct de vedere economic; subliniază că aceeași abordare trebuie adoptată pentru toate proiectele viitoare, astfel încât securitatea țărilor din jurul Mării Baltice implicate în alte strategii macroregionale viitoare, mediul și transportul maritim să nu fie puse în pericol; consideră că este în interesul dezvoltării durabile și al creșterii în conformitate cu principiile legate de mediu să se realizeze o protecție solidă a mediului în toate macroregiunile și să se țină seama în egală măsură de protecția mediului, de călătorii și de alte aspecte;

35. subliniază necesitatea înființării unui centru de monitorizare a mediului în Marea Baltică, a unui sistem de avertizare rapidă în caz de accidente și de poluare gravă cu implicații transfrontaliere, precum și a unei forțe de acțiune comună pentru astfel de situații;

36. atrage atenția asupra importanței strategice a regiunii Mării Baltice pentru dezvoltarea proiectelor de infrastructură comune în domeniul energetic prin care se diversifică și mai mult producția și aprovizionarea cu energie, un accent deosebit punându-se pe proiectele legate de producția de energie din surse regenerabile, precum parcurile eoliene (terestre sau marine), energia geotermală sau uzinele de biogaz care folosesc biocarburanți, existente în această regiune;

37. atrage atenția asupra cooperării eficiente existente deja în sectorul energetic și al climei între Consiliul Statelor de la Marea Baltică și Consiliul Nordic în contextul Dimensiunii Nordice;

38. subliniază că, având în vedere extinderea dorită a energiei nucleare în regiunea Mării Baltice, țările din UE trebuie să respecte standardele de siguranță și de mediu cele mai stricte, iar Comisia Europeană trebuie să urmărească și să monitorizeze dacă în țările învecinate se respectă aceeași abordare și aceleași convenții internaționale, în special în țările care intenționează să construiască centrale nucleare în apropierea granițelor externe ale UE;

39. subliniază necesitatea ca UE și statele sale membre din regiunea Mării Baltice să abordeze de urgență gravele probleme de mediu care afectează regiunea, cele mai importante dintre acestea fiind eutrofizarea, impactul substanțelor periculoase depuse pe fundul mării și amenințările pentru biodiversitatea acvatică, având în vedere în special populațiile de pești pe cale de dispariție; reamintește faptul că Marea Baltică este una dintre cele mai poluate regiuni marine din lume;

40. subliniază necesitatea de a introduce o metodă comună pentru toate statele membre pentru întocmirea unui inventar al surselor de poluare și a unui plan pentru eliminarea treptată a acestora;

41. salută includerea sustenabilității în materie de mediu ca un pilon central în Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și în planul de acțiune aferent;

42. consideră că unul dintre cele mai serioase obstacole în calea realizării obiectivelor Strategiei pentru regiunea Mării Baltice este lipsa armonizării acesteia cu alte domenii de politică ale UE, precum PAC, care exacerbează eutrofizarea, și politica comună în domeniul pescuitului (PCP), care nu este sustenabilă din punct de vedere al mediului; consideră că reformarea PAC și PCP trebuie realizată într-un mod care să contribuie la realizarea obiectivului sustenabilității regiunii Mării Baltice din punct de vedere al mediului;

Aspecte legate de transport și de turism

43. subliniază că este prioritară realizarea unei rețele eficiente și ecologice de transport maritim, terestru și intern și de comunicare (transportul de mărfuri căpătând, prin rețeaua maritimă, un rol semnificativ) care să poată să anticipeze și să reacționeze în timp util la provocările actuale și viitoare, ținând seama de dispozițiile versiunii actualizate a documentului Natura 2000 și acordând o atenție deosebită legăturilor dintre regiunea Mării Baltice și alte regiuni europene prin culoarul dintre Marea Baltică și Marea Adriatică și prin culoarul de transport din Europa Centrală;

44. consideră că îmbunătățirea conexiunilor, în ceea ce privește toate modurile de transport, aduce o contribuție esențială la dezvoltarea unei economii mai puternice și mai coerente în regiunea Mării Baltice;

45. subliniază situația specifică a statelor baltice, care sunt în prezent, într-o mare măsură, izolate de rețeaua europeană de transport, și consideră că această strategie ar trebui, printre altele, să contribuie la abordarea lipsei unei infrastructuri și a unei accesibilități adecvate, precum și a interoperabilității scăzute între diferite rețele de transport naționale, ca urmare a sistemelor tehnice diferite și a obstacolelor de natură administrativă, în vederea dezvoltării unui sistem complet de transport multimodal în regiunea Mării Baltice;

46. subliniază importanța integrării sporite a regiunii Mării Baltice în axele prioritare ale TEN-T, în special în ceea ce privește autostrăzile maritime (TEN-T 21), a extinderii axei feroviare între Berlin și coasta Mării Baltice (TEN-T 1), a îmbunătățirii axei feroviare între Berlin și coasta Mării Baltice în combinație cu legătura maritimă dintre Rostock și Danemarca și a progresului mai rapid în ceea ce privește modernizarea și utilizarea axei Rail Baltica (TEN-T 27); subliniază, de asemenea, necesitatea finalizării interconexiunilor dintre regiunea Mării Baltice și alte regiuni europene prin intermediul culoarului baltic-adriatic;

47. subliniază că este important să se extindă capacitatea de transport a regiunii Mării Baltice către est, în special pentru a promova interoperabilitatea transporturilor, mai ales pentru căile ferate, și pentru a accelera tranzitul mărfurilor la frontierele Uniunii Europene;

48. consideră că ar trebui să se acorde o prioritate deosebită în special conexiunilor între porturi și teritoriile interioare, inclusiv prin intermediul căilor navigabile interioare, pentru a garanta că întreaga regiune poate beneficia de dezvoltarea transportului maritim de mărfuri;

49. subliniază, în această privință, necesitatea unei coordonări transfrontaliere și a unei cooperări eficiente între transportul feroviar, porturile maritime, porturile interioare, terminalele căilor navigabile interioare și logistică în vederea dezvoltării unui sistem mai durabil de transport intermodal;

50. subliniază importanța transportului maritim pe distanțe scurte în Marea Baltică și contribuția acestuia la o rețea de transport eficientă și ecologică; subliniază faptul că trebuie susținută competitivitatea legăturilor de transport maritim pe distanțe scurte cu scopul de a asigura o utilizare eficientă a căilor maritime; consideră, prin urmare, că este necesar ca Comisia să prezinte Parlamentului European, cât mai rapid posibil, însă cel târziu până la sfârșitul anului 2010, o evaluare a impactului cu privire la efectele anexei VI la Convenția MARPOL revizuite, prin care valorile sulfului din combustibilul maritim sunt limitate la un nivel de 0,1 % cu începere din 2015 în zonele din Marea Nordului și Marea Baltică, unde se monitorizează emisiile de sulf;

51. salută includerea în planul de acțiune al Comisiei a obiectivului de a transforma regiunea Mării Baltice într-un model în ceea ce privește navigarea nepoluantă și într-un lider mondial în materie de siguranță și securitate maritimă; consideră că aceste obiective sunt esențiale pentru menținerea și dezvoltarea potențialului turistic al regiunii;

52. recunoaște nevoia de măsuri specifice în sprijinul acestui obiectiv, printre care folosirea adecvată a piloților navali sau a navigatorilor cu experiență dovedită pentru strâmtorile și porturile cele mai dificile și stabilirea unor sisteme solide de finanțare pentru cercetare și dezvoltare cu privire la operarea durabilă a navelor;

53. recunoaște specificitatea așezării geografice a regiunii Mării Baltice, care permite dezvoltarea mai activă a unor legături cu UE și cu statele învecinate ale acesteia și subliniază, de asemenea, importanța turismului pentru economia regională și posibilitățile de extindere; salută declarația adoptată în cadrul celui de-al doilea forum privind turismul în regiunea Mării Baltice, care face referire la activitățile de promovare comune, la eforturile de a găsi noi piețe internaționale și la dezvoltarea infrastructurii;

54. subliniază oportunitatea unică de a avea un turism durabil oferit de atractivitatea orașelor hanseatice din regiunea Mării Baltice; sprijină, în plus, promovarea turismului transfrontalier pe bicicletă, creând astfel efecte reciproc avantajoase pentru mediu și pentru întreprinderile mici și mijlocii;

55. consideră că turismul sporturilor acvatice, turismul de wellness și turismul curativ, patrimoniul cultural și peisajele, între altele, oferă un potențial important de dezvoltare a profilului regiunii ca destinație turistică; subliniază, prin urmare, necesitatea protejării zonelor de coastă naturale, a peisajelor și a patrimoniului cultural drept resursă pentru asigurarea unei economii durabile în regiunea Mării Baltice în viitor;

56. consideră că îmbunătățirile privind conexiunile de transport și eliminarea blocajelor sunt de o importanță egală și ia act de faptul că dificultățile transfrontaliere la punctele de control de la granița de est a UE cu Federația Rusă, care duc la formarea de cozi lungi de camioane și constituie o amenințare pentru mediu, armonia socială, siguranța traficului și a conducătorilor auto, ar putea fi rezolvate prin intermediul acestei strategii în vederea asigurării unui bun flux al mărfurilor în regiunea Mării Baltice;

*

* *

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor naționale, precum și guvernelor Federației Ruse, al Belarusului și al Norvegiei.

Contribuția politicii regionale a UE la combaterea crizei economice și financiare, cu referire specială la Obiectivul 2

P7_TA(2010)0255

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la contribuția politicii regionale a UE la combaterea crizei economice și financiare, cu referire specială la Obiectivul 2 (2009/2234(INI))

(2011/C 351 E/02)

Parlamentul European,

— având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Consultare privind viitoarea strategie «UE 2020» ” (COM(2009)0647),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (COM(2010)0110),

— având în vedere cel de-Al șaselea raport intermediar al Comisiei privind coeziunea economică și socială (COM(2009)0295),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Stimularea redresării economice europene” (COM(2009)0114),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Politica de coeziune: investiții în economia reală” (COM(2008)0876),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe” (COM(2008)0868),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „De la criză financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2008)0706),

— având în vedere recomandarea Consiliului cu privire la actualizarea în 2009 a orientărilor generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Comunității și cu privire la aplicarea politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2009)0034),

— având în vedere rapoartele strategice naționale ale statelor membre pentru anul 2009,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 ([1]),

— având în vedere propunerea sa de rezoluție din 11 martie 2009 privind politica de coeziune: investiții în economia reală ([2]),

— având în vedere avizul Comitetului Regiunilor cu privire la cel de-Al șaselea raport intermediar al Comisiei privind coeziunea economică și socială (COTER-IV-027),

— având în vedere previziunile economice europene – toamna 2009/economia europeană 10/2009 – Direcția Generală Afaceri Economice și Financiare - Comisia Europeană,

— având în vedere raportul trimestrial privind zona euro - volumul 8, nr. 4 (2009) – Direcția Generală Afaceri Economice și Financiare – Comisia Europeană,

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de Procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0206/2010),

A. întrucât în perioada 2000-2006, 15,2 % dintre europeni (69,8 milioane) au locuit în regiunile din cadrul Obiectivului 2 și au beneficiat de finanțare în valoare totală de 22,5 miliarde de euro (9,6 % din totalul resurselor), fiind create 730 000 de locuri „brute” de muncă, cei mai mulți indicatori înregistrând performanțe înalte [gradul de ocupare a forței de muncă, inovația, cercetarea și dezvoltarea (C&D), intensitatea capitalului uman, educația și formarea, învățarea pe tot parcursul vieții], în vreme ce, pe de altă parte, alți indicatori [investiții străine directe (ISD), productivitatea] înregistrează niveluri de performanță mai scăzute decât cele din regiunile de convergență și, în ceea ce privește creșterea PIB-ului pe cap de locuitor comparativ cu media UE, regiunile în cauză sunt cu mult (122 %) înaintea regiunilor de convergență (59 %), însă, cu toate acestea, prezintă o scădere de 4,4 % în acea perioadă;

B. întrucât, odată cu reforma din 2006, Obiectivul 2 acoperă îmbunătățirea competitivității regionale și a gradului de ocupare a forței de muncă, într-un total de 168 de regiuni din 19 state membre, ceea ce înseamnă 314 milioane de locuitori, cu o finanțare pentru 2007-2013 în valoare totală de 54,7 miliarde de euro (puțin sub 16 % din resursele totale), și merită subliniat faptul că aproape 74 % din această sumă este alocată pentru îmbunătățirea cunoașterii și inovării (33,7 %) și pentru asigurarea de locuri de muncă mai multe și mai bune (40 %);

([1]) JO L 210, 31.7.2006, p. 25.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0124.

Marți, 6 iulie 2010

C. întrucât, pe baza ultimelor previziuni ale Comisiei (2009-2011), situația pieței muncii va rămâne nefavorabilă și rata șomajului va ajunge la 10,25 % în UE, cu o pierdere de 2,25 % a locurilor de muncă pentru 2009 și 1,25 % pentru 2010, generând, printre altele, o intensificare a divizării sociale în țările membre; întrucât sectoarele-cheie din regiunile UE indică: a) creșterea numărului de noi comenzi și a încrederii, cu o îmbunătățire a imaginii de ansamblu asupra industriei din UE, în ciuda faptului că rata producției este cu 20 % mai scăzută față de cea de la începutul lui 2008, b) continuarea declinului activităților din domeniul industriei prelucrătoare și c) continuarea dificultăților legate de accesul IMM-urilor la microcredite/finanțare;

D. întrucât chiar dacă este adevărat că, inițial, criza a afectat în special bărbații, în prezent rata desființării locurilor de muncă este identică pentru bărbați și femei, care sunt mai puțin prezente decât cei dintâi pe piața forței de muncă din majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene; întrucât alte crize ne-au învățat că femeile sunt mai expuse riscului de a nu găsi un loc de muncă după ce l-au pierdut pe al lor; întrucât egalitatea dintre bărbați și femei are un impact pozitiv asupra productivității și creșterii economice, iar participarea femeilor pe piața forței de muncă prezintă numeroase beneficii sociale și economice;

E. întrucât pe baza rapoartelor naționale strategice pentru 2009 și a raportului strategic al Comisiei pentru 2010 privind politica de coeziune și punerea în aplicare a programelor 2007-2013, statele membre par a fi utilizat în modalități destul de diferite instrumentele, mijloacele și metodele de facilitare a politicii de coeziune propuse de Comisie în vederea combaterii crizei și a creșterii cheltuielilor reale, cum ar fi schimbările aduse orientărilor strategice, axelor și finanțărilor pentru programele operaționale, precum și răspunsul la simplificarea procedurilor de punere în aplicare;

F. întrucât, începând cu octombrie 2008, Comisia a propus o serie de măsuri cu scopul de a accelera aplicarea programelor din cadrul politicii de coeziune 2007-2013, în vederea mobilizării tuturor resurselor și a mijloacelor sale pentru a oferi sprijin imediat și eficient eforturilor de redresare la nivel național și regional;

G. întrucât strategia Comisiei pentru accelerarea investițiilor și simplificarea programelor din cadrul politicii de coeziune prin recomandări adresate statelor membre și prin adoptarea de măsuri legislative sau fără caracter legislativ se concentrează în jurul a trei axe: a) o flexibilitate sporită în ceea ce privește programele de coeziune, b) acordarea unui avantaj net regiunilor, precum și c) investiții inteligente în cadrul programelor de coeziune; întrucât, pentru anul 2010, din cei 64,3 miliarde de euro alocate ocupării forței de muncă și competitivității, 49,4 miliarde de euro trebuie utilizate pentru coeziune (o creștere de 2 % față de 2009) și 14,9 miliarde de euro pentru competitivitate (o creștere de 7,9 % comparativ cu 2009),

1. subliniază faptul că, în contextul crizei financiare și economice mondiale și a încetinirii creșterii economice actuale, politica regională a UE constituie un instrument important de realizare, cu o contribuție decisivă la Planul european de redresare economică, constituind cea mai mare resursă comunitară de investiții în economia reală și oferind sprijin important pentru investițiile private, inclusiv la nivel regional și local; constată că este esențial să se asigure o ieșire cu succes din criză pentru o realiza o dezvoltare durabilă pe termen lung, prin consolidarea competitivității, a ocupării forței de muncă și a atractivității regiunilor europene;

2. ia act de faptul că fondurile structurale constituie instrumente puternice, menite să acorde sprijin regiunilor pentru restructurarea economică și socială a acestora și să promoveze coeziunea lor teritorială, precum și să pună în aplicare Planul european de redresare economică și, în special, dezvoltarea competitivității și crearea de locuri de muncă, susținând în același timp utilizarea lor sistematică și eficientă; subliniază faptul că obiectivul competitivității nu poate fi atins în detrimentul cooperării și al solidarității între regiuni;

3. salută rezultatele pozitive înregistrate în perioada anterioară crizei economice, în cazul celor mai mulți indicatori, pentru regiunile din cadrul Obiectivului 2, și anume nivelurile ridicate de performanță în ceea ce privește gradul de ocupare a forței de muncă, inovația, cercetarea și dezvoltarea (C&D), intensitatea capitalului uman, educația și formarea profesională și învățarea pe tot parcursul vieții; subliniază faptul că efectele crizei asupra economiei nu trebuie să ducă la reducerea sprijinului destinat creării de locuri de muncă mai multe și mai bune, și solicită ca aceste avantaje comparative să fie susținute prin intermediul unei consolidări a instrumentelor din cadrul Obiectivului 2;

4. susține cu căldură prioritățile-cheie ale strategiei UE 2020, în special o creștere inteligentă, durabilă și incluzivă realizată, printre altele, prin valorificarea unor noi modalități de realizare a dezvoltării economice durabile cu ajutorul economiei digitale, îmbunătățirea cadrului de reglementare pentru consolidarea coeziunii teritoriale și sociale și promovarea unor condiții și a unui mediu de afaceri mai bune pentru competitivitate, crearea de locuri de muncă, spiritul antreprenorial și de inovație pentru toate regiunile, dezvoltarea IMM-urilor și sprijinirea potențialului de dezvoltare a acestora; sprijină în continuare obiectivul creării de locuri de muncă mai multe și mai bune, prin asigurarea unor condiții de lucru corespunzătoare, atât pentru bărbați cât și pentru femei, și garantând, în același timp, accesul acestora la educație și formare profesională; solicită ca aceste politici să fie consolidate în continuare, inclusiv prin valorificarea avantajelor pieței unice europene în contextul aprofundării viitoare a strategiei UE 2020, asigurând, în același timp, faptul că Obiectivul 2 se axează în continuare pe realizarea coeziunii teritoriale a UE;

5. constată cu îngrijorare efectele sociale negative ale crizei asupra regiunilor din cadrul Obiectivului 2, care au drept rezultat creșterea șomajului, a sărăciei și a excluziunii sociale, și care afectează cele mai vulnerabile grupuri sociale (șomeri, femei, persoane în vârstă), și invită Comisia să întreprindă inițiative pentru a sprijini IMM-urile, cu scopul de a asigura durabilitatea locurilor de muncă existente și crearea unui număr cât mai ridicat de noi locuri de muncă acolo unde este posibil;

6. subliniază faptul că coeziunea economică, socială și teritorială se află în centrul strategiei UE 2020; politica de coeziune și fondurile structurale reprezintă instrumente-cheie pentru realizarea obiectivelor de creștere economică inteligentă, durabilă și incluzivă în statele membre și în regiuni;

7. subliniază problema importantă pe care o reprezintă reducerea contribuției cofinanțării naționale la programe, ceea ce afectează și Obiectivul 2, din cauza problemelor financiare majore din multe state membre și susține politica Comisiei privind utilizarea ajutorului comunitar; consideră că este, astfel, necesar ca modificarea Regulamentului (CE) nr. 1083/2006, în sa forma actuală, adoptată de Parlament, să fie rapid pusă în aplicare și consideră că finanțarea de 100 % este excesivă, întrucât prin aceasta se elimină stimulentul pentru statele membre de a garanta, prin intermediul unei cofinanțări naționale, eficiența și rentabilitatea măsurilor sprijinite și împărtășește punctul de vedere al Consiliului, care respinge așa-numita „alimentare anticipată” (frontloading) din textul prezentat;

8. ia act de faptul că, dintr-un total de 117 programe operaționale finanțate de FSE, 13 au fost modificate (pentru Austria, Germania, Ungaria, Irlanda, Letonia, Lituania, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, două pentru Regatul Unit, precum și două pentru Spania) cu scopul de a aborda anumite nevoi rezultate în urma crizei, și solicită Comisiei să sprijine statele membre pentru ca acestea să utilizeze această flexibilitate în vederea reorientării programelor lor operaționale și să informeze, în această privință, actorii regionali și locali în cauză, cât mai curând posibil și într-o măsură cât mai cuprinzătoare, cu scopul de a acorda sprijin pe termen scurt grupurilor și categoriilor specifice expuse riscului;

9. constată că cel de-al șaselea raport intermediar referitor la coeziunea economică și socială reflectă diferitele situații socio-economice ale celor trei tipuri de regiuni, în special în ceea ce privește capacitatea lor de creare și inovare, precum și spiritul antreprenorial; atât actuala criză economică, cât și diferitele variabile care influențează oportunitățile de dezvoltare regională (demografia, accesibilitatea, capacitatea de inovare etc.) sunt factori care evidențiază existența unor date importante de care trebuie să se țină seama în momentul evaluării situației economiilor locale și regionale și al elaborării unei politici eficace de coeziune;

10. susține propunerea Consiliului de a crește totuși prefinanțările pentru anul 2010 la FSE cu 4 % și la Fondul de coeziune cu 2 %, însă doar pentru statele membre al căror PIB a scăzut cu peste 10 % sau care au primit asistență macrofinanciară de la FMI pentru a-și consolida balanțele de plăți; solicită Comisiei să examineze cauzele întârzierii punerii în aplicare și să găsească soluții flexibile pentru regulile n+2/n+3, astfel încât statele membre să nu piardă asistența financiară acordată;

11. regretă faptul că cel de-Al șaselea raport intermediar al Comisiei privind coeziunea economică și socială nu include date calitative și cantitative specifice cu privire la efectele pe termen scurt și lung ale crizei financiare și economice în regiunile UE, în special în ceea ce privește principalii indicatori economici și sociali; invită, astfel, Comisia să prezinte un raport/studiu special cu privire la consecințele crizei financiare și economice în regiunile UE, în special în regiunile din cadrul Obiectivului 2 și în regiunile aflate în etapa de suspendare progresivă a ajutorului, precum și cu privire la o posibilă amplificare sau diminuare a disparităților regionale în contextul crizei; observă faptul că aceste evaluări trebuie realizate cât mai curând posibil, pentru a putea împiedica apariția unor neregularități și pentru ca acestea să poată servi drept bază pentru o propunere privind continuarea Obiectivului 2 în acele zone în care acesta poate furniza o valoare adăugată în privința fondurilor naționale;

Marți, 6 iulie 2010

12. salută măsurile de sprijin pentru întreprinderi din cadrul politicii de coeziune (aproximativ 55 de miliarde de euro în perioada 2007 - 2013), dintre care cea mai mare parte privește sprijinirea inovației, transferul tehnologic și modernizarea IMM-urilor, considerând importantă promovarea modelelor de succes în acest domeniu, și înțelege că măsurile de intervenție propuse în favoarea întreprinderilor trebuie să aibă în vedere rezultatele restructurării eficiente pe termen lung, precum și tranziția către o economie mai durabilă, și nu intervenții de protecție pentru supraviețuirea economică, care, în multe cazuri, sunt incompatibile cu politicile privind ajutoarele de stat;

13. insistă asupra faptului că pentru a putea depăși criza sunt necesare investiții în cercetare și dezvoltare, precum și în inovație, educație și în tehnologii care utilizează resursele în mod eficient; astfel de investiții vor constitui un beneficiu atât pentru sectoarele tradiționale și zonele rurale, cât și pentru economiile de servicii de înaltă calificare, consolidând, prin urmare, coeziunea economică, socială și teritorială; subliniază faptul că este necesar să se asigure o finanțare accesibilă, în privința căreia fondurile structurale joacă un rol-cheie;

14. solicită Comisiei și statelor membre să monitorizeze permanent consecințele crizei în diferite domenii structurale și de dezvoltare și utilizarea posibilităților oferite de instrumentele de finanțare alocate pentru Obiectivul 2, în principal pentru a sprijini spiritul antreprenorial și IMM-urile, precum și organismele economiei sociale și solidare, cu scopul de a spori competitivitatea acestora și, prin urmare, potențialul de creștere a locurilor de muncă, și de a facilita accesul acestora la utilizarea instrumentelor de inginerie financiară (Jaspers, Jeremie, Jessica, Jasmine); invită Comisia și statele membre să utilizeze aceste informații pentru a pregăti și a direcționa viitorul Obiectiv 2 privind coeziunea la nivelul UE spre acele zone, regionale și locale, în care se poate demonstra că intervențiile din partea UE aduc o valoare adăugată sporită (în special inovațiile din sectorul turismului și al prestării de servicii, sectorul IT și sectoarele industriale, precum și protecția și ameliorarea mediului înconjurător și dezvoltarea potențială a surselor de energie regenerabile sau a tehnologiilor care ar îmbunătăți în mod semnificativ întreprinderile producătoare de energie convențională, care vizează un nivel redus de emisii de carbon și reducerea la minimum a producției de deșeuri, precum și inovațiile din sectorul primar);

15. invită Comisia și statele membre să evalueze și să promoveze toate sinergiile între instrumentele politicii de coeziune și ale competitivității la nivel regional, național, transfrontalier și european;

16. salută politica Comisiei cu privire la a) extinderea perioadei de eligibilitate din cadrul programelor operaționale 2000-2006 astfel încât să se permită absorbția maximă a tuturor resurselor din cadrul politicii de coeziune, b) simplificarea cerințelor și procedurilor administrative și a gestionării financiare a programelor, asigurându-se, în același timp, în continuare controlul necesar în vederea identificării unor cazuri de erori sau fraudă; consideră, în această privință, că ar trebui să se elaboreze prevederi pentru a încuraja realizarea de proiecte ingenioase și pentru a împiedica din timp comportamentele ilegale;

17. susține politica „prefinanțării" pentru programele din cadrul politicii de coeziune 2007-2013, care au generat o lichiditate imediată de 6,25 miliarde de euro pentru 2009 pentru investiții în cadrul pachetelor de finanțare ce au fost convenite pentru fiecare stat membru;

18. constată că zonele urbane, precum și centrele urbane, prezintă prin natura lor probleme sociale specifice și importante (nivel ridicat al șomajului, marginalizare, excluziune socială etc.), care sunt agravate ca urmare a crizei, și că acest lucru trebuie examinat în profunzime, pentru a pune în aplicare măsuri active corespunzătoare, pe termen scurt și lung;

19. susține politica în domeniul acordării de ajutor și noile instrumente de finanțare pentru proiectele majore pentru regiuni (proiecte al căror cost total planificat este de 50 milioane de euro și peste) adoptate de Comisie în 2009, recunoaște importanța instrumentelor de inginerie financiară și de cooperare cu BEI/FEI, în special JASPERS, JEREMIE și JESSICA și solicită o creștere viitoare cu peste 25 % a finanțării oferite prin intermediul JASPERS (Asistență comună pentru susținerea proiectelor în regiunile europene), care se referă în mod special la regiunile din cadrul Obiectivului 2, cu scopul de a încuraja pregătirea deplină și punerea în aplicare foarte rapidă a acestora deși, în prezent, aceste proiecte sunt puține la număr; speră că majorarea anterioară a finanțării pentru JASPERS are un impact pe termen mediu și lung asupra creșterii competitivității economice a regiunilor europene și insistă asupra includerii periodice a unei analize comparate între rezultatele obținute și obiectivele urmărite și finanțarea acordată față de finanțarea necesară îndeplinirii obiectivelor în cauză;

20. subliniază faptul că numai cu o guvernanță veritabilă, integrată pe mai multe niveluri, între autoritățile publice locale, regionale, naționale, transfrontaliere și europene, politica regională, națională și a UE poate fi eficientă și eficace; solicită Comisiei să evalueze posibilitățile de inovare legate de cooperarea teritorială, atât la nivel național, cât și internațional, în cadrul fiecărui obiectiv al politicii de coeziune, precum și să analizeze posibilitățile de consolidare a obiectivului de cooperare teritorială europeană, în ceea ce privește stimularea inovării legate de cooperarea între regiuni; alături de consolidarea Obiectivului 3 - Cooperarea teritorială -, ar trebui consolidată și posibilitatea de a derula acțiuni de cooperare teritorială la nivel transnațional, în cadrul Obiectivului 2; subliniază că o astfel de posibilitate este în prezent asigurată în baza articolului 37 alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006; consideră că, fără a modifica bugetul total alocat obiectivelor de coeziune, consolidarea cooperării teritoriale trebuie însoțită de o orientare către un buget mai mare alocat acestei cooperări teritoriale extinse;

21. susține modificările propuse în ceea ce privește normele de punere în aplicare care vizează consolidarea flexibilității fondurilor structurale și adaptarea acestora pentru a răspunde nevoii privind punerea rapidă în aplicare, date fiind condițiile economice excepționale, a celor 455 de programe din cadrul politicii de coeziune, în special în ceea ce privește programele din cadrul Obiectivului 2, ținând în același timp cont de necesitatea adaptării instituțiilor și autorităților de gestionare naționale și regionale la această situație nouă, care să evite eventuale abuzuri sau gestionări deficitare și să asigure posibilitatea redirecționării fondurilor rămase spre alte proiecte curente sau noi; solicită autorităților de gestionare să propună soluții ce au ca scop eficientizarea implementării programelor operaționale prevăzute de Obiectivul 2;

22. subliniază faptul că în circumstanțe deosebite (cum ar fi criza economică), se poate solicita în mod excepțional o mai mare flexibilitate a regulii n+2, luând în considerare obiectivele urmărite de politica de coeziune și efectele schimbărilor economice ciclice asupra finanțelor publice și a investițiilor private;

23. recomandă ca toate fondurile necheltuite într-o regiune în conformitate cu regulile N+2 și N+3 să fie atribuite din nou proiectelor regionale și inițiativelor comunitare;

24. solicită Comisiei să evalueze planul de acțiune-inițiativă cu privire la propunerile legislative referitoare la micile întreprinderi (Small Business Act) la un an de la punerea sa în aplicare (decembrie 2008), în principal în ceea ce privește rezultatele legate de întărirea competitivității micilor întreprinderi și a accesului la finanțare și capital operațional, precum și de promovarea întreprinderilor inovatoare nou înființate, precum și de reducerea poverilor administrative etc.;

25. subliniază efectul pozitiv al egalității de șanse între femei și bărbați asupra creșterii economice; în această privință subliniază că din unele studii reiese că, dacă ratele ocupării forței de muncă, a ocupării forței de muncă cu jumătate de normă și a productivității femeilor ar fi identice cu cele ale bărbaților, PIB-ul ar crește cu 30 % pentru perioada de programare de după 2013; solicită, prin urmare, să se acorde o atenție deosebită proiectelor finanțate de fondurile structurale care vizează promovarea egalității și incluziunea femeilor pe piața forței de muncă;

26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Un viitor sustenabil pentru transporturi

P7_TA(2010)0260

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la un viitor sustenabil pentru transporturi (2009/2096(INI))

(2011/C 351 E/03)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un viitor sustenabil pentru transporturi: către un sistem integrat, bazat pe tehnologie și ușor de utilizat” (COM(2009)0279),

— având în vedere concluziile Președinției din 17 și 18 decembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei intitulată „Un viitor sustenabil pentru transporturi: către un sistem integrat, bazat pe tehnologie și ușor de utilizat” (17456/2009),

— având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Politica europeană în domeniul transporturilor în perspectiva anului 2010: momentul deciziilor”(COM(2001)0370),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Pentru o Europă în mișcare - Mobilitate durabilă pentru continentul nostru - Examinarea intermediară a Cărții albe privind transporturile, publicată de Comisia Europeană în 2001” (COM(2006)0314),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei privind instrumentele de piață utilizate în scopuri aferente politicii de mediu și altor politici conexe (COM(2007)0140),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Strategia pentru punerea în aplicare a internalizării costurilor externe” (COM(2008)0435),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Ecologizarea transporturilor” (COM(2008)0433),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Limitarea schimbărilor climatice globale la 2 grade Celsius - Calea de urmat pentru 2020 și după această dată” (COM(2007)0002),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „TEN-T: Reexaminare a politicii în domeniu: Către o rețea transeuropeană de transport mai bine integrată în slujba politicii comune în domeniul transporturilor” (COM(2009)0044),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Plan de acțiune pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în Europa” (COM(2008)0886),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Agenda UE privind transportul de marfă: Sporirea eficienței, integrării și caracterului durabil al transportului de marfă în Europa” (COM(2007)0606),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Plan de acțiune privind logistica transportului de marfă”(COM(2007)0607),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Logistica transporturilor de mărfuri în Europa – cheia mobilității durabile” (COM(2006)0336),

— având în vedere raportul Comisiei intitulat „Al doilea raport de monitorizare a evoluției pieței feroviare” (COM(2009)0676),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Obiective strategice și recomandări pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018” (COM(2009)0008),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Comunicare și plan de acțiune în vederea instituirii unui spațiu european de transport maritim fără bariere” (COM(2009)0010,

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Comunicare privind transportul maritim pe distanțe scurte” (COM(2004)0453),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Comunicare privind o politică portuară europeană” (COM(2007)0616),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Pentru o mobilitate mai sigură, mai curată și mai eficientă în Europa: primul raport privind inițiativa «Vehicule inteligente» ” (COM(2007)0541),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Programul european de acțiune pentru siguranța rutieră - reducerea la jumătate a numărului de victime ale accidentelor rutiere în Uniunea Europeană până în 2010: o responsabilitate comună” (COM(2003)0311),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Programul european de acțiune pentru siguranța rutieră - evaluare intermediară” (COM(2006)0074),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Către o nouă cultură a mobilității urbane” (COM(2007)0551),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Planul de acțiune privind mobilitatea urbană” (COM(2009)0490),

— având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2010 intitulată „UE 2020 ([1])”,

— având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2005 referitoare la transportul maritim pe distanțe scurte ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind Programul european de acțiune pentru siguranța rutieră: reducerea la jumătate a numărului victimelor accidentelor rutiere în Uniunea Europeană până în 2010: o responsabilitate comună ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 18 ianuarie 2007 privind Programul european de acțiune pentru siguranța rutieră – Bilanț la jumătatea perioadei ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 intitulată „Pentru o Europă în mișcare - Mobilitate durabilă pentru continentul nostru” ([5]),

— având în vedere „Rezoluția sa din 12 iulie 2007 referitoare la punerea în aplicare a primului pachet feroviar” ([6]),

— având în vedere Rezoluția sa din 5 septembrie 2007 privind logistica transportului de mărfuri în Europa - cheia mobilității durabile ([7]),

— având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2008 privind politica europeană în domeniul transportului durabil, ținând seama de politicile europene în domeniul energiei și al mediului ([8]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 iunie 2008 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, intitulată „Pentru o mobilitate mai sigură, mai curată și mai eficientă în Europa: primul raport privind inițiativa «Vehicule inteligente» ([9])”,

---

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2010)0053.
([2]) JO C 33 E, 9.2.2006, p. 142.
([3]) JO C 227 E, 21.9.2006, p. 609.
([4]) JO C 244 E, 18.10.2007, p. 220.
([5]) Texte adoptate, P6_TA(2007)0345.
([6]) Texte adoptate, P6_TA(2007)0344.
([7]) JO C 187 E, 24.7.2008, p. 154.
([8]) JO C 66 E, 20.3.2009, p. 1.
([9]) JO C 286 E, 27.11.2009, p. 45.

Marți, 6 iulie 2010

— având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind transportul de mărfuri în Europa ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind o politică portuară europeană ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2009 referitoare la ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la Cartea verde privind viitoarea politică privind TEN-T ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la planul de acțiune pentru sisteme de transport inteligente ([5]),

— având în vedere Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la un plan de acțiune privind mobilitatea urbană ([6]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1070/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 în vederea îmbunătățirii performanței și durabilității sistemului aviatic european ([7]),

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0189/2010),

A. întrucât sectorul transporturilor reprezintă un element important în dezvoltarea Uniunii Europene și a regiunilor și orașelor acesteia, influențând în mod direct competitivitatea și coeziunea socială a regiunilor și orașelor și contribuind astfel în mod semnificativ la realizarea pieței unice europene;

B. întrucât transportul îndeplinește o funcție triplă, de ordin economic, social și de coeziune teritorială, fundamentală pentru integrarea europeană;

C. întrucât sectorul transporturilor are un rol esențial în domeniul economic și în cel al ocupării forței de muncă, reprezentând 10 % din prosperitatea UE (raportat la produsul intern brut) și asigurând peste 10 milioane de locuri de muncă și întrucât va avea, prin urmare, un rol vital în procesul de punere în aplicare a strategiei UE 2020;

D. întrucât transporturile reprezintă un element esențial al politicii europene și întrucât, prin urmare, UE are nevoie de un cadru financiar care să răspundă provocărilor legate de politica în domeniul transporturilor în anii care urmează, care să stimuleze economia pe termen scurt, să mărească productivitatea pe termen mediu și lung și să consolideze calitatea de centru de cercetare a UE;

E. întrucât sectorul transporturilor are o influență considerabilă asupra mediului și asupra calității sănătății și a vieții oamenilor și, cu toate că sectorul transporturilor permite mobilitatea oamenilor din punct de vedere privat și profesional, în anul 2008 acest sector a generat, în ansamblul său, 27 % din totalul emisiilor de CO_2 și întrucât această valoare a crescut de atunci și mai mult; întrucât, în 2007, transportul rutier a generat 70,9 %, aviația 12,5 %, căile navigabile maritime și interioare 15,3 %, iar căile ferate numai 0,6 % din totalul emisiilor de CO_2 provenite din sectorul transporturilor;

([1]) JO C 295 E, 4.12.2009, p. 79.
([2]) JO C 295 E, 4.12.2009, p. 74.
([3]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0119.
([4]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0258.
([5]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0308.
([6]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0307.
([7]) JO L 300, 14.11.2009, p. 34.

F. întrucât, în Europa, s-au depus eforturi pentru creșterea siguranței în ceea ce privește toate modurile de transport; întrucât însă, în 2008, s-au înregistrat aproximativ 39 000 de decese în accidente de circulație, precum și 300 000 de accidente grave, ceea ce înseamnă că este necesar să se depună în continuare eforturi cu privire la toate aspectele legate de siguranță, în special de siguranța rutieră;

G. întrucât, în cadrul pachetului privind schimbările climatice, UE și-a asumat angajamentul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 20 % până în 2020 raportat la nivelurile din 1990, acest obiectiv fiind obligatoriu;

H. întrucât obiectivele stabilite în Cartea albă din 2001 au fost realizate doar parțial, astfel încât este necesar să se verifice dacă aceste obiective ar trebui menținute sau reformulate și, acolo unde este nevoie, să se intensifice eforturile în vederea realizării obiectivelor respective;

I. întrucât problemele legate de transpunere, precum întârzierile sau transpunerea incorectă, au un impact semnificativ asupra eficienței legislației europene; întrucât, prin urmare, este necesar să se ia urgent măsuri în acest sens;

J. întrucât activitatea parlamentară trebuie să fie coerentă, în special în domeniile care afectează direct politica în domeniul transporturilor, cum ar fi, de exemplu, politica de mediu, cea socială, politicile de urbanism, de amenajare a teritoriului, de ocupare a forței de muncă și cea economică;

K. întrucât criza financiară și economică a afectat grav sectorul transporturilor, dar ar trebui să se profite de această ocazie pentru a sprijini și a promova acest sector, ținând seama de perspectivele viitoare, în special prin promovarea sustenabilității modurilor de transport și a investițiilor în, printre altele, transportul feroviar și pe căi navigabile; întrucât astfel se vor asigura condiții de concurență echitabile în acest sector;

L. întrucât, ca parte a viitoarei revizuiri a agențiilor, trebuie analizată atât valoarea adăugată adusă de agențiile respective, cât și necesitatea înființării a unei agenții europene de transport;

M. întrucât stabilirea unor obiective cuantificabile este de o importanță deosebită în sectorul transporturilor, pe de o parte pentru a putea monitoriza mai bine eficiența politicii în domeniul transporturilor și, pe de altă parte, pentru a stabili orientări în cadrul planificării sociale și economice, precum și pentru a demonstra că măsurile propuse sunt necesare pentru punerea în aplicare a politicii existente în domeniul transporturilor;

N. întrucât principalele progrese în domeniul cercetării, infrastructurilor și tehnologiei presupun o adaptare a resurselor și instrumentelor financiare;

O. întrucât dezvoltarea societății și a numeroase sectoare economice are ca rezultat creșterea cererii în sectorul transporturilor, toate mijloacele de transport fiind, prin urmare, vitale; întrucât acestea ar trebui însă cuantificate în funcție de eficiența lor din punctul de vedere al politicii economice, de mediu, sociale și de ocupare a forței de muncă;

P. întrucât, în viitor, va fi necesară interconectarea sustenabilă a tuturor modurilor de transport al persoanelor și al mărfurilor pentru a realiza lanțuri de transport sigure, sustenabile, coerente din punct de vedere logistic și, prin urmare, eficiente, inclusiv soluții multimodale și conectarea transportului local cu cel pe distanțe mari,

Provocări de ordin social, economic și de mediu

1. este convins că politica UE are nevoie de o viziune clară și coerentă asupra viitorului transporturilor, ca sector aflat în centrul pieței unice, garantând libera circulație a persoanelor și a mărfurilor și asigurând coeziunea teritorială în întreaga Europă; consideră că, în timp ce asigură în continuare o parte semnificativă din creșterea și competitivitatea sustenabile ale Europei, sectorul transporturilor trebuie să garanteze eficiență economică și să se dezvolte cu respectarea standardelor sociale și de mediu deosebit de ridicate;

2. este convins că schimbările demografice vor avea ca rezultat, mai ales în zonele urbane, unele provocări legate de siguranță și capacități în domeniul transporturilor și în ceea ce privește mobilitatea și că, din acest punct de vedere, dreptul fundamental la mobilitate, realizată și printr-o accesibilitate sporită și prin construirea conexiunilor de infrastructură ce lipsesc, și aplicabilitatea acestui drept trebuie privite ca fiind esențiale; subliniază că, în acest context, lanțurile de transport multimodale bine integrate, care includ mersul pe jos și ciclismul și transportul public, reprezintă viitorul în zonele urbane; subliniază, în acest sens, că, în zonele urbane, mai ales structura existentă va fi cea care va determina modul de transport cel mai potrivit; consideră că prin crearea unor bune legături de transport în comun în zonele rurale se va reduce gradul de utilizare a autoturismelor personale; solicită, în interesul creării unui transport urban și suburban coerent și al împiedicării exodului populației rurale, formarea unor regiuni urbane funcționale;

3. solicită Comisiei să introducă planuri de mobilitate urbană durabilă (PMUS) pentru orașele cu peste 100 000 de locuitori și, respectându-se în mod corespunzător principiul subsidiarității, să încurajeze orașele să elaboreze planuri de mobilitate care să propună un concept de transport integrat pentru a diminua daunele provocate mediului și pentru a face mobilitatea mai sănătoasă și mai eficientă;

4. consideră că, în sectorul transportului de mărfuri, cererea în creștere va pune, între altele, o presiune asupra capacității și va determina o scădere a eficienței cauzate de problemele de infrastructură, că, în principal, ar trebui să se intensifice utilizarea comodală, să crească, prin urmare, siguranța utilizatorilor mijloacelor de transport și a bunurilor transportate și că o îmbunătățire fundamentală a infrastructurii, în special eliminarea blocajelor cunoscute de mulți ani, este esențială;

5. subliniază că decarbonizarea în sectorului transporturilor reprezintă una dintre principalele provocări ale viitoarei politici UE în domeniul transporturilor și că toate resursele disponibile și sustenabile ar trebui folosite în acest scop, de exemplu o combinație de surse de energie care să promoveze cercetarea și dezvoltarea unor tehnologii și moduri mai puțin dăunătoare mediului, măsuri de tarifare și internalizarea costurilor externe aferente tuturor modurilor de transport, cu condiția ca veniturile obținute la nivelul UE să fie folosite pentru creșterea sustenabilității mobilității și să fie luate măsuri de adaptare a comportamentului utilizatorilor transporturilor și al celor care lucrează în acest domeniu (sensibilizare, comportament ce vizează protecția mediului etc.); subliniază că, pentru aceasta, ar trebui să se creeze cu prioritate stimulente financiare prin care să se excludă posibilitatea denaturării concurenței între modurile de transport sau între statele membre în cadrul acestui proces;

6. recunoaște că, potrivit Organizației Maritime Internaționale (OMI), transportul maritim emite între de 3 și 5 ori mai puțin CO_2 decât transportul rutier, dar își exprimă îngrijorarea cu privire la emisiile preconizate de SOx și NOx în cadrul transportului maritim, care vor fi aproximativ egale cu emisiile transporturilor terestre până în 2020 și cu privire la încercarea neconvingătoare a OMI de a pune în aplicare un sistem de reducere a emisiilor de CO_2;

7. subliniază necesitatea unei mai bune informări a publicului larg cu privire la consecințele călătoriilor din timpul liber și invită Comisia să aibă în vedere acest tip de călătorii în abordarea politicilor sale;

Siguranță

8. subliniază că siguranța trebuie să fie în continuare unul dintre obiectivele prioritare ale viitoarei politici în domeniul transporturilor și că trebuie asigurată siguranța utilizatorilor activi și pasivi ai tuturor modurilor de transport; consideră că este extrem de important să se reducă efectele activităților de transport asupra sănătății, în special prin utilizarea unor tehnologii moderne, și să se asigure respectarea drepturilor pasagerilor tuturor mijloacelor de transport, mai ales ale celor cu mobilitate redusă, prin intermediul unor reglementări clare și transparente; susține elaborarea, în Uniunea Europeană, a unei carte a drepturilor pasagerilor;

9. invită Comisia să prezinte un studiu foarte scurt privind cele mai bune practici din statele membre în ceea ce privește efectele limitatoarelor de viteză instalate pe toate tipurile de autovehicule și toate tipurile de drumuri, atât urbane, cât și interurbane, în scopul de a prezenta măsuri legislative vizând reducerea emisiilor și creșterea siguranței rutiere;

10. subliniază că este necesar să se garanteze atât siguranța personală, cât și certitudinea juridică pentru lucrătorii din sectorul transporturilor, între altele prin crearea unui număr suficient de locuri de parcare sigure și securizate și prin armonizarea aplicării normelor privind transportul rutier și a sancțiunilor prevăzute de aceste norme; subliniază, de asemenea, că aplicarea la nivel transfrontalier a sancțiunilor va crește siguranța rutieră pentru toți utilizatorii;

11. atrage atenția asupra faptului că realizarea unor zone de staționare în cadrul rețelei rutiere trans-europene (TERN) nu a ținut pasul cu intensificarea transportului rutier de mărfuri, ceea ce înseamnă că respectarea timpilor de condus și de odihnă permiși stabiliți pentru conducătorii auto profesioniști, mai ales pe timp de noapte, precum și siguranța rutieră, în general, vor fi grav compromise atât timp cât, în statele membre ale UE, posibilitățile de odihnă nu sunt îmbunătățite din punct de vedere calitativ și cantitativ;

Comodalitate eficientă

12. consideră că, în ansamblu, dezvoltarea transportului de persoane și a celui de mărfuri depinde în mare măsură de utilizarea eficientă a diferitelor moduri de transport și că politica europeană în domeniul transporturilor ar trebui, prin urmare, să aibă ca obiectiv o comodalitate eficientă, aflată în strânsă legătură cu decarbonizarea și cu aspecte legate de siguranță și economice privind domeniul transporturilor; consideră că astfel se va ajunge la o realocare optimă între diferitele moduri de transport și la o trecere la moduri de transport mai sustenabile, va exista interoperabilitate în cadrul și între modurile de transport, se vor promova lanțuri de transport și logistice mai sustenabile, precum și opțiuni modale și se vor spori fluxurile de trafic continuu la nivelul modurilor și nodurilor;

13. subliniază că o comodalitate eficientă nu ar trebui măsurată doar în funcție de rentabilitate, ci și din punct de vedere al protecției mediului, al condițiilor sociale și de muncă și al aspectelor legate de siguranță și de coeziunea teritorială, ținându-se seama și de diferitele posibilități tehnice și niveluri inițiale ale diferitelor moduri de transport și ale țărilor, regiunilor și orașelor din Europa;

14. subliniază că o comodalitate eficientă înseamnă îmbunătățirea infrastructurii, între altele prin dezvoltarea unor culoare ecologice, prin diminuarea blocajelor și prin îmbunătățirea transportului feroviar și pe căi navigabile, precum și creșterea siguranței prin folosirea unor tehnologii noi și îmbunătățirea condițiilor de muncă;

Realizarea pieței unice

15. solicită controlarea periodică a legislației europene, precum și a modului de transpunere și de aplicare a acesteia, pentru a garanta eficiența acesteia; invită Comisia să elimine consecvent obstacolele cauzate de transpunerea incorectă sau târzie a legislației europene în statele membre;

16. propune ca, în noul cadru al Tratatului de la Lisabona și cu aprobarea Comisiei, să se organizeze cel puțin o reuniune anuală comună cu responsabilii pentru modurile de transport din parlamentele naționale în scopul unui schimb de experiențe și al cooperării pentru îmbunătățirea și creșterea eficienței punerii în aplicare a legislației UE în domeniul transporturilor;

17. consideră că sectorul transporturilor are un rol esențial pentru realizarea pieței unice europene și pentru libera circulație a persoanelor și a mărfurilor și că deschiderea reglementată a pieței ar trebui să devină o realitate, în principal în domeniul transportului feroviar, în toate statele membre ale UE; consideră că această deschidere completă a pieței va fi în folosul consumatorilor și ar trebui să fie însoțită de măsuri de protejare a calității serviciilor publice, precum și de o planificare pe termen lung a investițiilor privind infrastructura și de interoperabilitate tehnică pentru a crește eficiența și siguranța și de măsuri destinate evitării denaturării concurenței intramodale și intermodale, printre altele în domeniul social, fiscal, al siguranței și al protecției mediului; internalizarea costurilor externe sociale și de mediu ar trebui să se realizeze treptat, începând cu modurile de transport rutier și aerian mai poluante;

18. invită Comisia și autoritățile din statele membre să faciliteze finalizarea liberalizării operațiunilor de cabotaj, să reducă prevalența distanțelor parcurse fără încărcătură și să prevadă o rețea rutieră și feroviară mai sustenabile, sub forma unui număr crescut de noduri de transport de mărfuri;

19. consideră că este vital, pentru realizarea unui sector al transporturilor maritime eficient și complementar cu celelalte moduri, să se pună din nou accentul pe un proces ferm de liberalizare pentru ca acest sector să fie cu adevărat competitiv;

20. subliniază, având în vedere necesitățile economice, importanța unei gestionări cu adevărat europene a infrastructurilor de transport (coridoare de transport feroviar de marfă și de persoane, cerul unic european, porturi și legături ale acestora cu rețeaua de transport, spațiul maritim fără frontiere, căi navigabile interioare) pentru a elimina „efectul de frontieră" în toate modurile de transport și a crește competitivitatea și atractivitatea UE;

21. solicită crearea unui sistem european comun de rezervare pentru a spori eficiența diverselor moduri de transport și pentru a simplifica și crește nivelul de interoperabilitate al acestora;

22. subliniază că sectorul transporturilor are un impact asupra politicii sociale, de sănătate și de securitate și, în contextul realizării unui spațiu unic al transporturilor, trebuie să se armonizeze la un nivel înalt și să se îmbunătățească permanent condițiile de muncă, educația și formarea, pe baza unui dialog social eficient la nivel european; subliniază că, printre altele, înființarea unor centre de formare europene și a unor centre UE de excelență în statele membre în cauză poate contribui la promovarea calității măsurabile a formării și a statutului lucrătorilor din domeniul transporturilor și la recunoașterea reciprocă a cursurilor de formare;

23. consideră că, pentru a obține o mai mare eficiență a politicii în domeniul transporturilor, este necesar să evaluăm programele (cum ar fi Galileo și STI pentru toate modurile de transport) și, în funcție de rezultatele obținute, strategia și programarea ar trebui reorientate în mod corespunzător; consideră că este în continuare nevoie, printre altele, de un nou program pentru siguranța traficului rutier, de redinamizarea TEN-T, de o evaluare intermediară a programului NAIADES, de implementarea urgentă și completă a programului privind cerul unic european, a programului SESAR și a celui de-al optulea Program-cadru pentru cercetare, precum și de o continuare în formă simplificată a programului Marco Polo;

Agențiile europene

24. este de părere că interoperabilitatea tehnică și finanțarea acesteia, certificarea la nivel european, standardizarea și recunoașterea reciprocă reprezintă elemente esențiale ale unei piețe unice care funcționează în mod eficient și că punerea în aplicare a acestor elemente ar trebui să se numere într-o măsură mai mare printre competențele diferitelor agenții; subliniază că toate agențiile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura, și a atinge în scurt timp, un nivel la fel de ridicat de responsabilitate și de competență și că acestea ar trebui evaluate în mod regulat; încurajează în special dezvoltarea întregului potențial al Agenției Europene Feroviare, inclusiv asumarea progresivă a răspunderii pentru certificarea întregului material rulant nou și întregii infrastructuri feroviare noi și pentru audituri regulate ale autorităților naționale de siguranță sau ale organismelor echivalente din statele membre, astfel cum se prevede în Directiva 2004/49/CE din 29 aprilie 2004;

25. subliniază că transportul rutier reprezintă 75 % din activitatea de transport și solicită să se ia în considerare necesitatea înființării unei agenții pentru transportul rutier, în special în scopul creșterii siguranței rutiere și al garantării dreptului fundamental al cetățenilor la mobilitate sigură, prin susținerea aplicațiilor noi (cum ar fi Galileo sau tehnologii care pot fi utilizate pentru orice sistem de transport inteligent) și prin desfășurarea de programe de cercetare; consideră, de asemenea, că agenția ar trebui să poată să ia măsuri de reglementare atunci când trebuie eliminate obstacole din calea unei piețe unice sustenabile;

26. subliniază că transportul pe căi navigabile interioare se confruntă în continuare cu un cadru instituțional divergent și solicită instituirea unei cooperări permanente și structurate între instituțiile competente în scopul de a valorifica pe deplin potențialul acestui mod de transport;

Cercetare și tehnologie

27. solicită elaborarea unei agende pentru cercetare și tehnologie pentru sectorul transporturilor; consideră că această agendă ar trebui realizată în colaborare cu toți actorii interesați pentru ca nevoile sectorului să fie înțelese și, prin urmare, pentru a se aloca mai bine fondurile UE; consideră că ar trebui să se acorde prioritate proiectelor care vizează decarbonizarea în sectorul transporturilor, creșterea transparenței lanțului de aprovizionare și a siguranței și securității transportului, îmbunătățirea gestionării traficului și reducerea sarcinilor administrative;

28. subliniază că cercetarea și dezvoltarea și inovarea trebuie susținute, deoarece acestea conduc la ameliorarea semnificativă a stării mediului în cazul tuturor modurilor de transport prin reducerea cantității de gaze de eșapament și a poluării fonice cauzate de trafic, cresc nivelul de siguranță prin dezvoltarea de soluții prin care se asigură o utilizare mai eficientă a capacității infrastructurii existente și pentru a reduce blocajele din trafic și, nu în ultimul rând, aduc cu sine o independență energetică mai mare la nivelul modurilor de transport în cadrul întregii rețele de transport; subliniază, în acest sens, că sistemele inteligente, interoperabile și conectate de organizare a transporturilor, cum ar fi ERTMS, Galileo, SESAR și STI și tehnologiile la fel de adecvate, trebuie sprijinite atât la nivelul cercetării și dezvoltării, cât și al utilizării practice; invită statele membre să se asigure că toți cetățenii din Europa întreagă beneficiază de sisteme de transport inteligente; constată că trebuie introduse condițiile-cadru necesare și standarde transparente pentru tehnologiile promițătoare, fără a se avantaja în mod necuvenit o anumită tehnologie;

29. subliniază că, în contextul protejării climei și al independenței energetice a UE, fiecare mod de transport ar trebui să reducă emisiile de CO_2 aferente și să fie susținut de cercetarea și dezvoltarea în domeniul tehnologiilor inovatoare, eficiente din punct de vedere energetic și nepoluante și al surselor regenerabile de energie, ceea ce contribuie, printre altele, la producerea unor vehicule mai sustenabile în cadrul tuturor modurilor de transport; consideră că, totodată, astfel ar crește competitivitatea întreprinderilor europene;

30. subliniază necesitatea existenței unei definiții unice a conceptelor relevante în termeni de siguranță rutieră și de cercetare cu privire la accidente pentru a asigura comparabilitatea rezultatelor și a tuturor măsurilor care pot fi luate;

31. subliniază că armonizarea documentelor de transport după cele mai noi standarde de comunicare și aplicabilitatea multimodală și internațională a acestora pot conduce la o îmbunătățire considerabilă a siguranței și logisticii, precum și la o reducere semnificativă a sarcinii administrative;

Fondul pentru transporturi și o rețea europeană de transport

32. subliniază că o politică eficientă în domeniul transporturilor necesită un cadru financiar adaptat la provocările care apar și că este necesar, în acest sens, să se majoreze finanțarea actuală pentru transporturi și mobilitate; consideră că sunt necesare următoarele:

(a) crearea unui mecanism pentru coordonarea utilizării diferitelor surse de finanțare pentru transporturi, a creditelor disponibile prin politica de coeziune, a parteneriatelor public-private sau a altor instrumente financiare, precum garanțiile; aceste surse de finanțare coordonate ar trebui folosite la toate nivelurile de guvernare pentru îmbunătățirea infrastructurii, pentru sprijinirea proiectelor TEN-T, pentru asigurarea interoperabilității tehnice și operaționale, pentru susținerea cercetării și pentru promovarea utilizării sistemelor de transport inteligente în cadrul tuturor modurilor de transport; finanțarea ar trebui să se facă pe baza unor criterii de acordare transparente, care să țină seama de comodalitatea eficientă, în conformitate cu punctul 5, de politica socială, de securitate și de coeziunea socială, economică și teritorială;

(b) un angajament bugetar pentru politica de transport în conformitate cu cadrul multianual;

(c) posibilitatea ca, în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere și în vederea promovării sustenabilității pe termen mediu și lung, să se țină seama, în ceea ce privește calcularea deficitului public și sub rezerva aprobării prealabile a Comisiei, de faptul că investițiile în infrastructura de transport se fac pe termen lung, ceea ce crește competitivitatea economiei;

(d) accesarea fondului să necesite, printre altele, cofinanțarea din veniturile obținute în urma internalizării costurilor externe;

33. solicită să se asigure o politică coerentă și integrată în domeniul transporturilor care să promoveze, printre altele, transportul feroviar și naval, politica portuară și transportul public de persoane printr-un sprijin financiar care nu este raportat la criteriile de competitivitate în conformitate cu normele UE privind ajutoarele de stat;

34. consideră că trebuie să se profite de pe urma crizei financiare și economice pentru a oferi sprijin specific domeniului transporturilor și pentru a promova investiții în transporturi mai întâi de toate sigure, ecologice și, prin urmare, sustenabile prin intermediul asistenței financiare; consideră că, în contextul strategiei UE 2020, ar trebui să se ia în considerare posibilitatea ca UE să investească în proiecte de transport, deoarece sistemele de transport și de mobilitate oferă ocazii unice pentru crearea de locuri de muncă stabile;

35. este convins că definiția unei rețele centrale europene în cadrul rețelei generale TEN-T, care este în continuare o prioritate a politicii UE în domeniul transporturilor, ar trebui evaluată în funcție de criteriile dezvoltării durabile atât la nivel european, cât și la nivel regional și local, iar platformele multimodale și porturile terestre reprezintă în continuare o componentă esențială a ofertei în materie de infrastructuri, deoarece acestea permit realizarea unor legături eficiente între diferitele moduri de transport;

36. consideră că proiectele TEN-T ar trebui să reprezinte în continuare o prioritate a politicii UE în domeniul transporturilor și că este neapărat necesar să se soluționeze problema legată de lipsa infrastructurii și să se depășească obstacolele istorice și geografice care există în continuare la frontiere; subliniază că TEN-T ar trebui integrată într-o rețea paneuropeană cu legături și în afara teritoriului UE și consideră că acest proces poate fi accelerat printr-o finanțare mai rapidă;

37. solicită ca infrastructurile de transport pe căi navigabile interioare, porturile interioare și crearea de legături multimodale între porturile maritime și zonele interioare și legăturile feroviare să joace un rol mai accentuat în politica europeană în domeniul transporturilor și să primească un sprijin mai mare pentru a contribui la reducerea impactului asupra mediului și la creșterea siguranței în transportul din UE; consideră că performanța de mediu a navelor de navigație interioară poate fi mult îmbunătățită dacă pe acestea sunt instalate motoare noi, echipate cu cele mai recente tehnologii în materie de reducere a emisiilor;

38. subliniază nevoia de a aborda proiectele referitoare la transportul maritim pe distanțe scurte și la autostrăzile maritime într-un context mai larg, care să cuprindă țările din vecinătatea geografică imediată a Europei; atrage atenția asupra faptului că acest lucru va necesita o sinergie mai accentuată între politica regională, politica de dezvoltare și politica din domeniul transporturilor;

39. recunoaște faptul că aeroporturile regionale joacă un rol crucial pentru dezvoltarea regiunilor periferice și ultraperiferice, prin creșterea conectivității acestora cu nodurile de transport; consideră deosebit de utilă aplicarea unor soluții intermodale în situațiile în care acest lucru este posibil; este de părere că legăturile feroviare (de mare viteză) dintre aeroporturi oferă o ocazie optimă pentru crearea unor legături sustenabile între diferite moduri de transport;

Transporturile în context global

40. subliniază că realizarea unui spațiu european al transporturilor reprezintă o prioritate importantă, care depinde, în mare măsură, de o acceptare internațională în cadrul acordurilor ce urmează a fi negociate pentru toate modurile de transport, în special în legătură cu transportul aerian și cel maritim, și că UE ar trebui să își intensifice rolul de formator în cadrul organismelor internaționale relevante;

Obiective cuantificabile pentru 2020

41. solicită respectarea unor obiective mai clare, mai cuantificabile pentru 2020 în raport cu cele din 2010 și propune, prin urmare, următoarele:

— o reducere cu 40 % a numărului de decese și de accidente grave suferite de utilizatorii activi și pasivi ai transportului rutier, acest obiectiv fiind stabilit atât în viitoarea Carte albă privind transporturile, cât și în noul Program de acțiune privind siguranța rutieră;

— o creștere cu 40 % a numărului de zone de staționare pentru camioane în rețeaua rutieră transeuropeană (TERN) în fiecare stat membru pentru a se crește siguranța rutieră și a se asigura respectarea timpilor de odihnă stabiliți pentru conducătorii auto profesioniști;

— o dublare a numărului de călători cu autobuzele, tramvaiele și mijloacele de transport feroviar (și, dacă este cazul, al numărului de călători cu vapoarele) și o creștere cu 20 % a resurselor alocate conceptelor de transport ușor de utilizat pentru pietoni și bicicliști, asigurându-se respectarea drepturilor incluse în legislația comunitară, în special a drepturilor pasagerilor cu dizabilități și mobilitate redusă;

— o reducere cu 20 % a emisiilor de CO_2 generate de traficul rutier pentru persoane și mărfuri, care trebuie realizată prin inovații corespunzătoare, promovarea energiilor alternative și optimizarea la nivel logistic a transportului de persoane și de mărfuri;

— o reducere cu 20 % a energiei folosite de vehiculele feroviare, în raport cu nivelul și capacitatea din 2010, și o reducere cu 40 % a consumului de motorină în sectorul feroviar, care trebuie realizată prin investiții specifice în electrificarea infrastructurii feroviare;

— instalarea, începând cu 2011, a unui sistem automat de limitare a vitezei trenurilor compatibil cu ERTMS și interoperabil în întreg materialul rulant nou care a fost comandat începând cu 2011, precum și în toate liniile de legătură noi și reabilitate; intensificarea eforturilor financiare ale UE pentru aplicarea și extinderea planului de desfășurare a ERTMS;

— până în 2020, o reducere cu 30 % a emisiilor de CO_2 generate de transportul aerian în întregul spațiu aerian al UE; prin urmare, orice dezvoltare a transportului aerian trebuie să fie neutră din punct de vedere al emisiilor de carbon;

— acordarea de sprijin financiar pentru optimizarea, dezvoltarea și, dacă este necesar, crearea de legături multimodale (platforme) pentru transportul pe căi navigabile interioare, porturile interioare și transportul feroviar și o creștere cu 20 % a numărului acestor platforme;

— cel puțin 10 % din fondurile TEN-T să fie dedicate proiectelor privind căile navigabile interioare;

42. invită Comisia să monitorizeze progresele realizate în vederea atingerii acestor obiective și să prezinte Parlamentului un raport anual;

*

* *

43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Raportul anual privind activitatea Comisiei pentru petiții 2009

P7_TA(2010)0261

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 privind deliberările Comisiei pentru petiții în cursul anului 2009 (2009/2139(INI))

(2011/C 351 E/04)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind deliberările Comisiei pentru petiții,

— având în vedere articolul 24 și articolul 227 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolele 10 și articolul 11 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

Marți, 6 iulie 2010

— având în vedere articolul 48 și articolul 202 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru petiții (A7-0186/2010),

A. întrucât activitatea din 2009 a Comisiei pentru petiții a fost marcată de tranziția de la cel de-al șaselea la cel de-al șaptelea mandat parlamentar, iar componența comisiei s-a modificat în mod considerabil, două treimi din membrii săi fiind noi;

B. întrucât 2009 a marcat sfârșitul mandatului Ombudsmanului European și Comisia pentru petiții a fost implicată direct în audierile candidaților pentru această funcție;

C. întrucât Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, creând premizele necesare pentru o participare mai mare a cetățenilor în procesul decizional, în efortul de a consolida legitimitatea și transparența acestuia;

D. întrucât cetățenii UE sunt direct reprezentați de către Parlament, iar dreptul de a adresa o petiție, consacrat în Tratat, le oferă mijloacele de se adresa reprezentanților lor ori de câte ori consideră că le-au fost încălcate drepturile;

E. întrucât punerea în aplicare a legislației europene are un impact direct asupra cetățenilor, care sunt cei mai în măsură să-i evalueze eficiența și deficiențele, precum și să semnaleze discrepanțele rămase care trebuie acoperite pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor Uniunii;

F. întrucât se are în vedere faptul că cetățenii europeni, în mod individual și colectiv, se adresează Parlamentului pentru căi de atac în cazul în care se încalcă legea europeană;

G. întrucât Parlamentul, prin Comisia sa pentru petiții, are obligația de a ancheta aceste preocupări și de a depune toate eforturile pentru a pune capăt acestor încălcări ale legii; întrucât, pentru a oferi cetățenilor căile de atac cele mai adecvate și mai rapide, Comisia pentru petiții a continuat să-și consolideze cooperarea cu Comisia, cu alte comisii parlamentare, cu organismele, agențiile și rețelele europene și cu statele membre;

H. întrucât numărul de petiții primite de Parlament în 2009 a fost ușor mai ridicat decât cel înregistrat în 2008 (mai exact, 1924 comparat cu 1849) și s-a confirmat tendința în creștere de depunere a petițiilor pe cale electronică (aproximativ 65 % au fost primite în această formă în 2009, în comparație cu 60 % în 2008);

I. întrucât numărul de petiții inadmisibile primite în 2009 indică faptul că ar trebui să se acorde mai multă atenție unei informări mai eficiente a cetățenilor cu privire la competențele Uniunii și rolul diverselor sale instituții;

J. întrucât, în multe cazuri, cetățenii transmit Parlamentului petiții legate de deciziile luate de autoritățile competente administrative sau judiciare din statele membre, și întrucât cetățenii au nevoie de mecanisme prin care să poată chestiona răspunderea autorităților naționale în procesul legislativ european și în procesul de aplicare a legii;

K. întrucât cetățenii ar trebui, în special, să fie atenționați cu privire la faptul că - așa cum a recunoscut Ombudsmanul European în decizia din decembrie 2009 care a închis ancheta cu privire la reclamația 822/2009/BU contra Comisiei - procedurile judiciare naționale fac parte din procesul de punere în aplicare a legislației europene în statele membre, iar Comisia pentru petiții nu poate aborda chestiuni care fac obiectul procedurilor judiciare naționale sau revizui rezultatele acestor proceduri;

L. întrucât nivelul ridicat al costurilor procedurilor judiciare, înregistrat în special în anumite state membre, poate constitui un obstacol pentru cetățeni și i-ar putea efectiv împiedica să intenteze acțiuni în fața instanțelor naționale competente atunci când consideră că autoritățile naționale nu le-au respectat drepturile conferite de dreptul Uniunii;

M. întrucât Parlamentul se confruntă cu o problemă deosebită în cazul petițiilor privind presupusa nesolicitare de către instanțele judiciare naționale a unei hotărâri preliminare a Curții de Justiție, deși acest lucru este prevăzut la articolul 267 din TFUE, și în special în cazul în care Comisia nu-și exercită competențele de care dispune în temeiul articolului 258 pentru a lua măsuri împotriva statului membru în cauză;

N. întrucât, datorită mecanismelor sale de lucru și având în vedere faptul că dreptul de adresare a unei petiții este garantat pentru toți cetățenii și rezidenții UE în conformitate cu dispozițiile Tratatului, procesul de adresare a petițiilor este diferit de alte căi de atac puse la dispoziția cetățenilor la nivelul UE, precum prezentarea unor reclamații Ombudsmanului European sau Comisiei;

O. întrucât cetățenii au dreptul la căi de atac rapide și axate pe găsirea unei soluții și la un grad înalt de transparență și claritate din partea tuturor instituțiilor europene și întrucât Parlamentul a solicitat în mod repetat Comisiei să-și utilizeze prerogativele, în calitate de gardian al Tratatelor, pentru a lua măsuri împotriva încălcărilor legislației europene dezvăluite de petiționari, în special în cazul în care transpunerea legislației UE la nivel național are drept rezultat încălcarea acesteia;

P. întrucât numeroase petiții continuă să ridice probleme cu privire la transpunerea și aplicarea legislației europene cu privire la piața internă și la mediu, și având în vedere solicitările anterioare ale Comisiei pentru petiții către Comisia Europeană, de a asigura intensificarea controlului aplicării legislației în aceste domenii și eficientizarea acestuia;

Q. întrucât, deși Comisia poate verifica în mod complet respectarea dreptului UE doar în cazul în care autoritățile naționale au luat o hotărâre definitivă, este important, în special în privința chestiunilor legate de mediu și în toate situațiile în care factorul timp are un rol major, să verifice într-un stadiu incipient dacă autoritățile locale, regional și naționale aplică corect toate normele procedurale relevante prevăzute în dreptul UE și, atunci când este necesar, să realizeze studii privind aplicarea și impactul legislației în vigoare, pentru a obține toate informațiile necesare;

R. întrucât se are în vedere importanța prevenirii altor pierderi ireparabile în ceea ce privește biodiversitatea, în special în cadrul siturilor din rețeaua Natura 2000, precum și angajamentul statelor membre de a asigura protecția ariilor speciale de conservare, în conformitate cu Directiva habitatelor (92/43/EEC) și Directiva privind păsările (79/409/CEE);

S. întrucât petițiile subliniază impactul legislației europene asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor europeni și întrucât recunoaște necesitatea de a adopta toate măsurile care se impun pentru a consolida progresele înregistrate în consolidarea drepturilor de care beneficiază cetățenii la nivelul Uniunii;

T. întrucât, în activitatea sa anterioară și în avizul său privind raportul anual al Comisiei Europene cu privire la monitorizarea aplicării dreptului comunitar, Comisia pentru petiții a solicitat să fie informată în mod periodic cu privire la fazele parcurse în procedurile privind încălcarea dreptului comunitar, care fac, de asemenea, obiectul petițiilor;

U. întrucât se are în vedere că statele membre au responsabilitatea principală de a transpune și a aplica în mod corect legislația europeană și recunoscând că numeroase state membre au fost în din ce în ce mai implicate în activitatea Comisiei de petiții în 2009,

1. salută tranziția lină la un nou mandat parlamentar și ia notă de faptul că o mare parte a activității Comisiei pentru petiții, spre deosebire de alte comisii parlamentare, a fost reportată în noul mandat, deoarece procesul de examinare a unui număr considerabil de petiții nu s-a încheiat;

2. salută intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și își exprimă convingerea că Parlamentul va fi implicat îndeaproape în procesul de dezvoltare a unor noi inițiative cetățenești, astfel încât acest instrument să poată să-și atingă pe deplin scopul și să asigure mai multă transparență și responsabilitate în procesul decizional la nivelul UE, permițând cetățenilor să sugereze ameliorări sau completări ale legislației UE;

3. salută Carta Verde privind inițiativa cetățenilor europeni ([1]), publicată de Comisie la sfârșitul anului 2009, ca un prim pas către transpunerea în practică a acestei idei;

4. subliniază faptul că Parlamentul a primit petiții tip campanie, cu mai mult de un milion de semnături și insistă asupra necesității de a asigura că cetățenii sunt pe deplin atenționați cu privire la distincția dintre acest tip de petiție și inițiativa cetățenească;

5. reamintește Rezoluția sa cu privire la inițiativa cetățenească ([2]), la care Comisia pentru petiții a contribuit printr-un aviz; îndeamnă Comisia să stabilească norme inteligibile de aplicare, care să identifice în mod clar rolurile și obligațiile instituțiilor implicare în procesele de examinare și de adoptare a deciziilor;

6. salută caracterul obligatoriu din punct de vedere juridic dobândit de Carta drepturilor fundamentale, o dată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și subliniază că această Cartă este importantă pentru ca drepturile fundamentale să devină mai clare și mai vizibile pentru toți cetățenii;

7. consideră că atât Uniunea, cât și statele membre, au obligația de a asigura că drepturile fundamentale incluse în Cartă sunt respectate pe deplin și consideră că această Cartă va contribui la dezvoltarea conceptului de cetățenie a Uniunii;

8. își exprimă convingerea că se vor adopta toate demersurile procedurale necesare în vederea clarificării rapide a aspectelor instituționale ale aderării UE la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ia notă de intenția Comisiei pentru petiții de a contribui la activitatea Parlamentului în această privință;

9. reiterează solicitarea sa anterioară privind efectuarea de către serviciile relevante ale Parlamentului și ale Comisiei a unei revizuiri complete a procedurilor privind căile de atac puse la dispoziția cetățenilor UE, și subliniază importanța continuării negocierilor pe marginea Acordului-cadru revizuit dintre Parlamentul European și Comisie, astfel încât să se țină seama pe deplin de drepturile sporite ale cetățenilor UE, în special prin intermediul inițiativelor cetățenești europene;

10. salută măsurile adoptate de Comisia Europeană de simplificare a serviciilor actuale de asistență publică în vederea informării cetățenilor cu privire la drepturile lor UE și căile de atac disponibile în caz de încălcare a normelor dreptului comunitar, prin regruparea diverselor pagini web relevante (precum SOLVIT și CEE-Net) în cadrul capitolului Drepturile dumneavoastră în UE pe site-ul principal al UE;

11. subliniază că Parlamentul a solicitat în mod repetat Comisiei să dezvolte un sistem pentru semnalizarea clară a diverselor mecanisme de soluționare a plângerilor aflate la dispoziția cetățenilor și consideră că trebuie adoptate în continuare măsuri cu obiectivul final de a transforma pagina web Drepturile dumneavoastră în UE într-un ghișeu unic, accesibil pentru utilizatori; așteaptă cu interes primele evaluări inițiale ale aplicării Planului de acțiune pe 2008 ([3]), care sunt prevăzute pentru 2010;

12. reamintește rezoluția sa referitoare la activitățile Ombudsmanului European din 2008 și încurajează Ombudsmanul, reales de curând, să-și continue activitatea pentru a crește deschiderea și transparența administrației europene și pentru a se asigura că deciziile se iau într-un mod cât mai deschis posibil și la un nivel cât mai apropiat de cetățean;

13. își reafirmă hotărârea de a sprijini biroul Ombudsmanului în eforturile sale de a sensibiliza opinia publică cu privire la activitatea sa, precum și de a identifica și a lua măsuri împotriva cazurilor de administrare defectuoasă din cadrul instituțiilor europene; consideră că Ombudsmanul reprezintă o sursă de informații valoroasă în efortul global vizând îmbunătățirea administrației europene;

([1]) COM(2009)0622, 11.11.2009.

([2]) Rezoluția Parlamentului European din 7 mai 2009 prin care se solicită Comisiei să prezinte o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea în aplicare a inițiativei cetățenești (Texte adoptate din 7.5.2009, P6_TA(2009)0389).

([3]) Plan de acțiune pentru o abordare integrată vizând acordarea unor servicii de asistență pe piața unică cetățenilor și întreprinderilor - Document de lucru al serviciilor Comisiei SEC(2008)1882.

14. ia act de faptul că petițiile primite în 2009, dintre care aproape 40 % erau considerate inadmisibile, au continuat să se concentreze asupra mediului, drepturilor fundamentale, justiției și pieței interne; în ceea ce privește concentrarea geografică, cele mai multe dintre petiții s-au referit la Uniune în ansamblu - urmată de Germania, Spania, Italia și România - demonstrând că cetățenii urmăresc cu atenție activitatea Uniunii și apelează la aceasta în vederea adoptării unor măsuri;

15. recunoaște importanța activității petiționarilor și a Comisiei pentru petiții în ceea ce privește protecția mediului înconjurător din Uniune; salută inițiativa comisiei de a comanda un studiu privind punerea în aplicare a Directivei habitatelor, anticipând astfel Anul internațional al biodiversității, și consideră că acesta oferă un instrument util de evaluare a rezultatelor obținute până în prezent de strategia Uniunii Europene în materie de biodiversitate și de elaborare a unei noi strategii;

16. ia act de faptul că din ce în ce mai multe petiții subliniază problemele cu care se confruntă cetățenii care-și exercită dreptul la libera circulație; aceste petiții se referă la durata excesivă în care statele membre gazdă emit permise de rezidență membrilor familiei care provin din țări terțe și la dificultățile în ceea ce privește exercitarea drepturilor de vot și recunoașterea calificărilor;

17. solicită din nou Comisiei să prezinte propuneri practice pentru a lărgi sfera măsurilor de protecție a consumatorilor împotriva practicilor comerciale inechitabile și la micile întreprinderi, așa cum a solicitat în Rezoluția sa referitoare la anuarele profesionale înșelătoare [1], deoarece comisia primește în continuare petiții de la victimele fraudelor acestor tipuri de întreprinderi;

18. recunoaște rolul central pe care îl joacă Comisia Europeană în activitatea Comisiei pentru petiții, care se bazează în continuare pe cunoștințele acesteia în ceea ce privește evaluarea petițiilor, identificând încălcări ale legislației europene și solicitând repararea prejudiciilor și recunoaște eforturile depuse de Comisia Europeană pentru a-și îmbunătăți timpul total de reacție la solicitările de anchetă ale comisiei, astfel încât cazurile prezentate de cetățeni să fie soluționate cât mai repede;

19. încurajează Comisia să intervină în etapele inițiale de fiecare dată când petițiile semnalează riscul producerii de pagube în zonele special protejate, reamintind autorităților naționale vizate angajamentele asumate în ceea ce privește garantarea integrității siturilor care poartă clasificarea Natura 2000, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE (Directiva privind habitatele) și, atunci când este necesar, luând măsuri preventive pentru a asigura respectarea legislației europene;

20. salută comisarii nou aleși, în special comisarul pentru relații interinstituționale și administrație, și își exprimă convingerea că aceștia vor coopera cât mai strâns și eficient cu Comisia pentru petiții și îi vor acorda respectul cuvenit în calitatea sa de canal de comunicare de primă importanță între cetățeni și instituțiile europene;

21. regretă că Comisia Europeană nu a dat încă curs solicitărilor repetate ale Comisiei pentru petiții privind informările oficiale și periodice în legătură cu progresele înregistrate în procedurile de încălcare a dreptului comunitar legate de petițiile deschise; ia act de faptul că publicarea lunară a deciziilor Comisiei cu privire la procedurile de încălcare a dreptului comunitar, în conformitate cu articolul 258 și articolul 260 din Tratat, deși lăudabilă din punct de vedere al transparenței, nu reprezintă un răspuns adecvat la astfel de solicitări;

22. consideră că urmărirea procedurilor de încălcare a dreptului comunitar prin consultarea comunicatelor de presă ale Comisiei Europene și compararea lor cu anumite petiții ar constitui o pierdere inutilă de timp și resurse din partea comisiei, în special în cazul procedurilor orizontale, și solicită Comisiei să informeze Comisia pentru petiții în legătură cu orice proceduri relevante pentru încălcarea dreptului comunitar;

23. își repetă convingerea că cetățenii UE ar trebui să beneficieze de același nivel de transparență din partea Comisiei, fie că înaintează o reclamație oficială, fie că adresează Parlamentului o petiție și invită încă o dată Comisia să asigure că se oferă mai multă recunoaștere procesului de adresare a unei petiții și rolului acestuia de dezvăluire a unor încălcări ale legislației europene pentru care se inițiază ulterior procedurile de încălcare a dreptului comunitar;

---

[1] Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2008 referitoare la anuarele profesionale înșelătoare (JO C 45 E, 23.2.2010, p. 17).

24. reamintește că, în multe cazuri, petițiile descoperă probleme legate de transpunerea și aplicarea legislației europene și recunoaște că inițierea procedurilor de încălcare a dreptului comunitar nu oferă în mod necesar cetățenilor soluții imediate la problemele lor, având în vedere durata medie a acestor proceduri;

25. salută eforturile Comisiei de dezvoltare a unor mijloace alternative de promovare a unei mai bune aplicări a legislației europene, precum și atitudinea pozitivă a anumitor state membre care adoptă măsurile necesare pentru a remedia încălcările din primele faze ale procesului de punere în aplicare;

26. salută implicarea sporită a statelor membre în activitatea comisiei pentru petiții și prezența reprezentanților lor la reuniuni; consideră că această cooperare ar trebui consolidată;

27. subliniază importanța de prim ordin pentru activitatea Comisiei pentru petiții a unei cooperării mai strânse cu statele membre; consideră că aceasta s-ar putea realiza printr-o cooperare mai intensivă cu parlamentele naționale, în special în contextul Tratatului de la Lisabona;

28. încurajează statele membre să se pregătească să joace un rol mai transparent și dinamic în ceea ce privește elaborarea de răspunsuri la petițiile referitoare la implementarea și respectarea dreptului european;

29. consideră că, din perspectiva Tratatului de la Lisabona, Comisia pentru petiții din cadrul PE ar trebui să dezvolte relații de lucru mai apropiate cu comisiile similare din parlamentele naționale și regionale ale statelor membre, pentru a promova înțelegerea reciprocă a petițiilor referitoare la problematici europene și a asigura un răspuns cât mai prompt cetățenilor, la nivelul cel mai adecvat;

30. atrage atenția asupra concluziilor rezoluției sale privind impactul urbanizării extensive din Spania și solicită autorităților spaniole să ofere în continuare evaluări ale măsurilor adoptate, după cum au procedat până în prezent;

31. ia act de numărul din ce în ce mai mare de petiționari care apelează la Parlament pentru căi de atac în cazuri care nu aparțin domeniului de competență a UE, de exemplu recalcularea beneficiilor de pensie, aplicarea hotărârilor tribunalelor naționale și pasivitatea sistemelor naționale de administrație; Comisia pentru petiții a depus toate eforturile pentru a redirecționa aceste reclamații către autoritățile naționale competente;

32. consideră că, deși ar trebui încurajată utilizarea pe scară largă a Internetului, având în vedere faptul că aceasta facilitează comunicarea cu cetățenii, ar trebui găsită o soluție pentru a preveni încărcarea comisiei cu „non-petiții"; consideră că o soluție posibilă ar putea fi revizuirea procesului de înregistrare din Parlament și încurajează personalul responsabil să redirecționeze dosarele în chestiune mai degrabă către Unitatea pentru poșta cetățeanului, și nu către Comisia pentru petiții;

33. subliniază necesitatea de a continua activitatea de ameliorare a transparenței gestionării petițiilor: pe plan intern, prin actualizarea constantă a aplicației e-petiție - care oferă deputaților acces direct la dosarele de petiții - și în exterior, prin crearea unui portal ușor accesibil publicului, interactiv, care să permită Parlamentului să ajungă mai eficient la cetățeni și care, de asemenea, ar clarifica pentru opinia publică procedurile de vot și responsabilitățile comisiei;

34. încurajează crearea unui portal care să ofere un model interactiv de petiție, în mai multe etape, care ar putea să informeze cetățenii cu privire la ceea ce pot obține prin adresarea unei petiții către Parlament și cu privire la competențele Parlamentului, și care ar putea include legături către căi alternative de atac, la nivel european și național; solicită descrierea cât mai detaliată a responsabilităților Uniunii în diferite domenii, pentru a elimina confuzia dintre competențele UE și competențele naționale;

35. recunoaște că aplicarea unei astfel de inițiative nu ar fi gratuită, dar îndeamnă serviciile administrative relevante să colaboreze cu Comisia pentru petiții pentru a găsi soluțiile cele mai potrivite, având în vedere faptul că acest portal va fi de o importanță majoră, nu numai în ceea ce privește îmbunătățirea contactelor dintre Parlament și cetățenii UE, dar și în ceea ce privește reducerea numărului de petiții inadmisibile;

36. subliniază că, în așteptarea unei soluționări satisfăcătoare a problemei resurselor, este necesară o ameliorare imediată a sitului internet existent;

37. salută aprobarea noului Regulament de procedură al Parlamentului și reexaminarea dispozițiilor legate de gestionarea petițiilor; încurajează eforturile Secretariatului și ale reprezentanților grupurilor politice de a revizui ghidul adresat deputaților, cuprinzând normele și procedurile interne ale Comisiei pentru petiții, având în vedere că acest document nu numai că va susține deputații în activitatea lor, dar va crește și mai mult transparența procesului de adresare a unei petiții;

38. solicită din nou serviciilor administrative competente să adopta măsurile necesare pentru a crea un registru electronic cu ajutorul căruia cetățenii să-și poată oferi sau retrage sprijinul pentru o petiție, în conformitate cu articolul 202;

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și raportul Comisiei pentru petiții, Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, guvernelor statelor membre, comisiilor lor pentru petiții, precum și ombudsmanilor naționali sau organelor competente similare.

Promovarea accesului tinerilor la piața forței de muncă și consolidarea statutului formării profesionale, stagiilor și uceniciilor

P7_TA(2010)0262

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la promovarea accesului tinerilor pe piața muncii și la consolidarea statutului stagiarilor, stagiilor și uceniciilor (2009/2221(INI))

(2011/C 351 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere Documentul de evaluare a Strategiei de la Lisabona (SEC(2010)0114),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată: „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe” (COM(2008)0868),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Anexă la Comunicarea Comisiei privind noi competențe pentru noi locuri de muncă (SEC(2008)3058),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă” (COM(2009)0257),

— având în vedere propunerea de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426),

— având în vedere Concluziile Consiliului „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe”, adoptate la Bruxelles la 9 martie 2009,

Marți, 6 iulie 2010

— având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ([1]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Promovarea participării depline a tinerilor în domeniul educației, al ocupării forței de muncă și în societate" (COM(2007)0498), însoțită de Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor din UE" (SEC(2007)1093),

— având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 privind progresele înregistrate în UE în materie de egalitate de șanse și luptă împotriva discriminării (transpunerea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE) ([2]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie a UE pentru tineret - investiție și mobilizare. O metodă deschisă de coordonare reînnoită pentru abordarea provocărilor și oportunităților tineretului" (COM(2009)0200),

— având în vedere poziția sa din 2 aprilie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală ([3]),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Promovarea mobilității tinerilor în scop educațional" (COM(2009)0329),

— având în vedere raportul Comisiei din noiembrie 2009 intitulat „Ocuparea forței de muncă în Europa în 2009",

— având în vedere raportul independent elaborat pentru Comisie, intitulat „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să acționăm acum", care conține indicații și recomandări esențiale cu privire la dezvoltarea suplimentară a inițiativei în contextul viitoarei strategii UE 2020 pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, din februarie 2010,

— având în vedere raportul independent intitulat „Pathways to Work: Current practices and future needs for the labour-market integration of young people, Young in Occupations and Unemployment: Thinking of their better integration in the labour market" („Modalități de angajare: practici actuale și nevoi viitoare pentru integrarea tinerilor pe piața muncii. Tinerii activi profesional și tinerii în șomaj: să ne gândim la o mai bună integrare a acestora pe piața muncii"), solicitat de Comisie în contextul proiectului Tineret (Raportul final al proiectului, septembrie 2008),

— având în vedere studiul Eurofound din martie 2007 intitulat „Youth and Work" („Populația tânără și munca"),

— având în vedere studiul Cedefop din martie 2009 intitulat „Professionalising career guidance: Practitioner competences and qualification routes in Europe" („Profesionalizarea serviciilor de orientare în carieră: competențele specialiștilor și rutele de calificare în Europa"),

— având în vedere studiul Cedefop din mai 2009 intitulat „Skills for Europe's future: anticipating occupational skill needs" („Competențe pentru viitorul Europei: anticiparea cerințelor pieței muncii în materie de competențe"),

— având în vedere cel de al patrulea raport Cedefop privind cercetarea în domeniul educației și formării profesionale în Europa, din decembrie 2009: raport de sinteză intitulat „Modernising vocational education and training" („Modernizarea educației și formării profesionale"),

— având în vedere Perspectivele OCDE din noiembrie 2008 privind ocuparea forței de muncă în 2008, intitulate „Off to a Good Start? Youth Labour Market Transitions in OECD Countries" („Un început bun? Tranzițiile tinerilor pe piața muncii în țările OCDE"),

— având în vedere Pactul european privind tineretul din martie 2005 vizând promovarea participării tuturor tinerilor în domeniul educației, al ocupării forței de muncă și în societate,

([1]) JO L 303, 2.12.2000, p. 16.
([2]) JO C 279 E, 19.11.2009, p. 23.
([3]) JO C 137 E, 27.5.2010, p. 68.

— având în vedere petiția nr. 1452/2008 adresată de Anne-Charlotte Bailly (de cetățenie germană), în numele mișcării Génération Précaire, referitoare la asigurarea unor condiții decente de stagiu și a accesului corespunzător al tinerilor pe piața muncii din Europa,

— având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție din ianuarie 2010 în cauza C-555/07 referitoare la principiul nediscriminării pe motive de vârstă,

— având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la dialogul dintre universități și mediul de afaceri: un nou parteneriat pentru modernizarea universităților europene ([1]),

— având în vedere articolul 156 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de Procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru cultură și educație (A7-0197/2010),

A. întrucât criza economică a cauzat o creștere masivă a ratei șomajului în statele membre ale UE; întrucât tinerii au fost afectați în mod disproporționat de această tendință; întrucât rata șomajului în rândul tinerilor înregistrează o creștere mai puternică în comparație cu rata medie a șomajului; întrucât peste 5,5 milioane de tineri sub 25 de ani din UE - reprezentând 21,4 % din totalitatea tinerilor din UE - nu aveau un loc de muncă în decembrie 2009, fapt care antrenează o situație paradoxală în care tinerii sunt abandonați la periferia economiei, deși din cauza îmbătrânirii populației ei reprezintă piatra de temelie a sistemelor de asigurări sociale;

B. întrucât tinerii dispun de puține posibilități de a-și găsi un loc de muncă permanent; întrucât tinerii intră pe piața muncii în special prin forme de angajare atipice, extrem de flexibile, nesigure și precare (locuri de muncă marginale cu fracțiune de normă, contracte temporare sau pe perioade determinate etc.), iar probabilitatea ca acestea să reprezinte o trambulină către un loc de muncă permanent este scăzută;

C. întrucât se pare că angajatorii recurg mai frecvent la stagii pentru a înlocui formele de angajare obișnuite, exploatând astfel obstacolele de care se lovesc tinerii când încearcă să intre pe piața muncii; întrucât aceste forme de exploatare a tinerilor trebuie să fie abordate și eradicate în mod eficace de statele membre;

D. întrucât patru dintre cele zece măsuri adoptate la Summitul extraordinar al UE de la Praga din 2009 referitor la ocuparea forței de muncă vizează educația, formarea profesională, învățarea continuă, ucenicii, facilitarea mobilității, precum și ameliorarea anticipării nevoilor de pe piața muncii în materie de competențe;

E. întrucât șomajul și gradul scăzut al ocupării forței de muncă în rândul tinerilor impun societății costuri sociale și economice considerabile, care conduc la pierderea posibilităților de creștere economică, la eroziunea bazei de impozitare care subminează investițiile în infrastructură și serviciile publice, la creșterea costurilor asistenței sociale, la investiții insuficient utilizate în educație și formare profesională și la riscul de șomaj pe termen lung și de excluziune socială;

F. întrucât tinerele generații vor trebui să reducă datoriile naționale uriașe produse de actualele generații;

G. întrucât proiecțiile economice și demografice arată că în următorul deceniu vor apărea 80 de milioane de locuri de muncă în UE, dintre care majoritatea vor necesita o forță de muncă cu înaltă calificare; întrucât în UE rata șomajului este de aproximativ 85 % pentru persoanele cu un nivel înalt de calificare, de 70 % pentru cele cu un nivel mediu și de 50 % pentru cele cu un nivel scăzut de calificare;

H. întrucât creșterea economică este esențială pentru crearea de locuri de muncă, având în vedere că o creștere economică mai mare oferă mai multe posibilități de angajare; întrucât mai mult de 50 % din noile locuri de muncă din Europa sunt create de IMM-uri;

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2010)0187.

Marți, 6 iulie 2010

I. întrucât tranziția de la studii la angajare și între diferite locuri de muncă reprezintă o provocare structurală pentru tinerii din întreaga UE; întrucât uceniciile au un impact în mare măsură pozitiv asupra accesului tinerilor la locuri de muncă, mai ales dacă permit însușirea de abilități și competențe profesionale direct în cadrul întreprinderii;

J. întrucât programele de învățământ trebuie ameliorate în mod considerabil prin încurajarea parteneriatelor dintre universități și întreprinderi, a proiectelor de ucenicie eficiente, a împrumuturilor pentru dezvoltarea carierei și a investițiilor angajatorilor în formare;

K. întrucât tinerii se confruntă adesea cu discriminarea pe motive de vârstă atunci când intră pe piața muncii, precum și atunci când sunt desființate locuri de muncă; întrucât femeile tinere sunt mai expuse șomajului și sărăciei, precum și riscului de a fi angajate în activități precare și nedeclarate decât bărbații tineri; întrucât, pe de altă parte, bărbații tineri reprezintă categoria cel mai grav afectată de șomaj în actuala criză economică; întrucât tinerii cu handicap se confruntă cu obstacole și mai mari în calea integrării lor pe piața muncii;

L. întrucât munca decentă îi ajută pe tineri să depășească stadiul de dependență socială și să devină independenți, îi ajută să scape de sărăcie și le permite să contribuie în mod activ la societate, din punct de vedere atât economic, cât și social; întrucât legislația din anumite state membre introduce discriminarea pe motive de vârstă, restricționând drepturile tinerilor doar pe baza vârstei, cum ar fi nivelul mai scăzut al salariului minim pentru tinerii din Regatul Unit, accesul limitat la „Revenu de solidarité active" din Franța și prestațiile reduse pentru șomerii tineri din Danemarca, toate acestea, deși destinate să asigure angajarea tinerilor, fiind de fapt inacceptabile și putând fi contraproductive, împiedicându-i pe tineri să își înceapă o viață independentă din punct de vedere economic, mai ales în această perioadă de criză, în care se înregistrează o rată ridicată a șomajului în rândul tinerilor;

M. întrucât parametrii de referință privind tineretul și modernizarea educației și a formării profesionale (EFP) din cadrul Strategiei de la Lisabona nu au fost atinși integral;

N. întrucât flexisecuritatea a fost strategia globală pentru piețele muncii din UE, vizând contracte flexibile și sigure, învățarea continuă, politici active pentru piața muncii și securitate socială; întrucât, din nefericire, această strategie a fost interpretată în multe țări într-un mod limitat ca „flexibilitate", ignorându-se abordarea globală și asigurarea socială și a locului de muncă;

O. întrucât schimbările demografice vor determina începând cu 2020 un deficit masiv de forță de muncă calificată, care va afecta în mod semnificativ spațiul economic european și întrucât această evoluție nu poate fi combătută decât printr-un nivel satisfăcător de educație, formare și recalificare;

P. întrucât întreprinderile mici și mijlocii sunt esențiale pentru economia europeană, atât datorită numărului lor, cât și datorită rolului lor strategic în combaterea șomajului,

1. îndeamnă Comisia și statele membre să adopte o abordare bazată pe drepturi față de tineret și ocuparea forței de muncă; aspectul calitativ al muncii decente pentru tineri nu trebuie compromis, iar principalele standarde de muncă, precum și alte standarde legate de calitatea muncii, cum ar fi timpul de lucru, salariul minim, asigurările sociale și sănătatea și siguranța la locul de muncă, trebuie să reprezinte considerente esențiale în cadrul eforturilor depuse;

Crearea de locuri de muncă mai multe și mai bune și integrarea pe piața muncii

2. solicită Consiliului și Comisiei să definească o strategie privind locurile de muncă pentru UE, care să îmbine instrumentele financiare și politicile de ocupare a forței de muncă pentru a evita o „creștere economică fără locuri de muncă" și care să includă stabilirea unor parametri de referință ambițioși pentru angajarea tinerilor; încurajează ferm concentrarea strategiei pe locurile de muncă ecologice și pe locurile de muncă din economia socială, garantând, în același timp, implicarea Parlamentului în procesul decizional;

3. subliniază că este extrem de important ca statele membre să creeze locuri de muncă ecologice, de exemplu prin furnizarea de formare în domeniul tehnologiilor ecologice;

4. invită statele membre să creeze stimulente eficiente, cum ar fi subvențiile pentru angajări sau contribuții la asigurarea socială a tinerilor care să garanteze condiții de viață și de muncă decente, de asemenea, pentru ca angajatorii publici și privați să angajeze tineri, să investească atât în crearea unor locuri de muncă de calitate pentru tineri, cât și în formarea continuă a acestora și în îmbunătățirea competențelor lor pe perioada angajării și să sprijine spiritul antreprenorial al tinerilor; subliniază rolul special și importanța micilor întreprinderi în ceea ce privește competențele și cunoștințele tradiționale; încurajează asigurarea accesului tinerilor la instrumentul european de microfinanțare recent instituit;

5. subliniază importanța educației în domeniul antreprenorial, ca parte integrantă a dobândirii competențelor necesare noilor tipuri de locuri de muncă;

6. invită statele membre să promoveze politici ambițioase de formare a tinerilor;

7. invită Comisia ca, ținând cont de exemplele naționale pozitive de parteneriate între școli, universități, întreprinderi și partenerii sociali, să promoveze și să sprijine proiecte-pilot în noile sectoare strategice pentru creșterea economică, care să le ofere tinerilor o pregătire științifică și tehnologică adecvată și o formare orientată spre găsirea unui loc de muncă, în special în cazul femeilor, cu scopul de a promova inovarea și competitivitatea în întreprinderi, oferind burse de studii, ucenicii pentru absolvenții de studii superioare și contracte de muncă non-atipice;

8. invită universitățile să stabilească din timp contacte cu angajatorii și să le ofere studenților posibilitatea de a-și însuși competențele necesare pentru integrarea pe piața muncii;

9. invită statele membre să inițieze măsuri de anvergură menite să stimuleze economia, cum ar fi reducerea impozitelor și diminuarea sarcinilor administrative impuse IMM-urilor, cu scopul de a favoriza creșterea economică și crearea de locuri de muncă, în special pentru tineri;

10. speră că microcreditele vor fi accesate cu succes de către tineri; consideră că cei care înființează întreprinderi noi trebuie să beneficieze de consultanță coerentă și profesionistă;

11. solicită statelor membre să elaboreze politici incluzive și orientate privind piața muncii, politici care să asigure includerea respectuoasă și angajarea semnificativă a tinerilor, de exemplu prin stabilirea rețelelor inspiraționale, a unor acorduri de stagii care să prevadă un ajutor financiar pentru ca stagiarul să aibă posibilitatea să se mute și să locuiască în apropierea locului în care se desfășoară stagiul, precum și a unor centre internaționale de ghidare în carieră și a unor centre de consiliere individuală pentru tineri în chestiuni cum ar fi organizarea colectivă și cunoașterea aspectelor juridice referitoare la stagiul lor;

12. recunoaște dificultățile cu care se confruntă tinerii în obținerea accesului la finanțare pentru a-și crea și dezvolta propria afacere; invită statele membre și Comisia să adopte măsuri pentru a facilita accesul tinerilor la finanțare și, în colaborare cu comunitatea oamenilor de afaceri, să instituie programe de îndrumare destinate tinerilor pentru crearea și dezvoltarea întreprinderilor;

13. îndeamnă statele membre ca prin proiecte inovatoare să promoveze competențele celor care abandonează școala și să-i pregătească pentru a-și găsi un loc de muncă;

14. invită statele membre să includă în reformele sistemelor de formare o cooperare timpurie între școli și angajatori; consideră că în planificarea educației și formării trebuie implicate și autoritățile locale și districtuale, deoarece acestea au legături cu angajatorii și cunosc nevoile acestora;

15. solicită Comisiei să majoreze finanțarea Fondului social european, să asigure o mai bună utilizare a acestuia, să aloce cel puțin 10 % din acest fond proiectelor destinate tinerilor și să simplifice accesarea fondului; îndeamnă Comisia și statele membre să nu pericliteze desfășurarea proiectelor inovatoare și a proiectelor mici printr-un control excesiv și să evalueze eficacitatea și valoarea adăugată a programelor, cum ar fi programul „Tineretul în acțiune”, în ceea ce privește oportunitățile de angajare pentru tineri; îndeamnă statele membre să își îmbunătățească orientarea către tineri;

16. îndeamnă statele membre să privilegieze cooperarea dintre întreprinderi și instituțiile de învățământ ca instrument adecvat pentru combaterea șomajului structural;

Studiile și tranziția de la studii la angajare

17. solicită statelor membre să intensifice eforturile de reducere a abandonului școlar pentru a realiza obiectivul din cadrul Strategiei UE 2020 ca, până în 2012, procentajul persoanelor care abandonează sistemul de învățământ să nu depășească 10 %; invită statele membre să utilizeze o gamă mai largă de măsuri de combatere a abandonului școlar și a analfabetismului, cum ar fi scăderea numărului de elevi din fiecare clasă, oferirea de asistență elevilor care nu își permit să finalizeze învățământul obligatoriu, concentrarea programelor școlare pe aspecte practice, introducerea mentorilor în toate școlile, adoptarea unor măsuri imediate în caz de abandon școlar; face referire la Finlanda, care a reușit să reducă numărul persoanelor care abandonează sistemul de învățământ, analizând împreună cu ele posibilitatea unei noi orientări; invită Comisia să coordoneze un proiect privind cele mai bune practici;

18. invită statele membre să intensifice contactele dintre sistemele de învățământ și piața muncii și să conceapă mijloace de anticipare a cererii de competențe și abilități;

19. solicită să se facă eforturi pentru a garanta că toți copiii beneficiază chiar de la început de sprijinul de care au nevoie și, în special, să se garanteze asistența specifică pentru copiii cu deficiențe de vorbire sau alte handicapuri, pentru a le asigura astfel șanse cât mai mari în ceea ce privește educația și cariera;

20. solicită creșterea numărului uceniciilor, precum și ameliorarea lor; face referire la experiența pozitivă înregistrată în cazul sistemului dual de educație și formare profesională (EFP) din țări precum Germania, Austria și Danemarca, unde sistemul este perceput ca o componentă importantă a tranziției tinerilor de la studii la piața muncii; invită statele membre să sprijine sistemele de ucenicie și să stimuleze companiile să ofere tinerilor posibilități de formare chiar și în timp de criză; subliniază importanța formării adecvate pentru a asigura forța de muncă înalt calificată de care vor avea nevoie companiile în viitor; subliniază că uceniciile nu trebuie să înlocuiască locurile de muncă reale;

21. solicită să se garanteze stagii mai bune și sigure; solicită Comisiei și Consiliului, ca urmare a angajamentului exprimat în Comunicarea (COM(2007)0498), „de a propune o inițiativă pentru carta europeană a calității stagiilor", să elaboreze o Cartă europeană a calității stagiilor care să prevadă standarde minime pentru stagii cu scopul de a garanta valoarea educațională a acestora și pentru a evita exploatarea, având în vedere faptul că stagiile fac parte din educație și nu trebuie să înlocuiască locurile de muncă reale; aceste standarde minime ar trebui să includă o descriere a fișei postului sau a calificărilor care urmează să fie dobândite, durata maximă a stagiilor, o remunerație minimă în funcție de costul vieții în locul unde se desfășoară stagiul care să corespundă tradițiilor naționale, o asigurare profesională, prestații de asigurări sociale conforme cu standardele locale și o legătură clară cu programul de învățământ în cauză;

22. invită Comisia să furnizeze statistici referitoare la stagiile din fiecare stat membru, care să includă:

— numărul de stagii;

— durata stagiilor;

— prestațiile sociale pentru stagiari;

— remunerațiile plătite stagiarilor;

— categoriile de vârstă ale stagiarilor

și să elaboreze un studiu comparativ referitor la diferitele sisteme de stagiu existente în statele membre ale UE;

23. solicită ca fiecare stat membru să monitorizeze respectarea normelor;

24. invită statele membre să înființeze un sistem european de certificare și recunoaștere a cunoștințelor și a competențelor dobândite prin ucenicii și stagii, care să contribuie la creșterea mobilității forței de muncă în rândul tinerilor;

25. solicită ca, atât în sectorul public, cât și în cel privat, tinerii să fie protejați împotriva angajatorilor care, prin sistemele de dobândire a experienței în muncă, ucenicii și stagii, își acoperă nevoile esențiale și de bază la costuri mici sau fără niciun cost, exploatând dorința tinerilor de a învăța, fără a le oferi însă nicio perspectivă de a-i angaja permanent;

26. subliniază că este important să se promoveze mobilitatea între statele membre a tinerilor de pe piața muncii și a celor aflați în formare profesională și că este necesar să se amelioreze transparența și recunoașterea calificărilor, competențelor și diplomelor în UE; solicită intensificarea eforturilor pentru dezvoltarea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții și a Cadrului european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională, precum și consolidarea programului Leonardo da Vinci;

27. invită statele membre să accelereze armonizarea profilurilor naționale de calificare cu profilurile europene de calificare pentru a spori în continuare mobilitatea tinerilor în domeniile educației și pieței muncii;

28. subliniază rolul instituțiilor de învățământ din sectorul privat, sector care este de obicei mai inovator în conceperea cursurilor și mai flexibil în furnizarea acestora;

29. îndeamnă statele membre să le acorde tinerilor angajați în sisteme de stagiu, dobândire de experiență profesională sau ucenicie toate drepturile legate de locul de muncă și asigurările sociale, subvenționând, dacă este necesar, o parte din contribuțiile lor;

30. invită Comisia și statele membre să introducă sistemele de ucenicie, stagiu și dobândire de experiență profesională în sistemele lor de asigurări sociale;

31. invită statele membre să își consolideze sistemele de orientare școlară la trecerea de la învățământul primar la cel secundar, pentru a ajuta tinerii și familiile lor să aleagă coridoare educaționale și formative care să corespundă efectiv aptitudinilor, capacităților și aspirațiilor reale ale elevilor, reducând astfel riscul abandonului ulterior și al eșecurilor;

32. recunoaște faptul că, pe timp de criză, tinerii se orientează către studii și trebuie să fie încurajați în acest sens; solicită tuturor statelor membre să asigure accesul egal la educație pentru toți, prin garantarea unui drept minim la educație gratuită și bine finanțată de la grădiniță până la învățământul superior și prin asigurarea sprijinului financiar pentru studenții tineri; invită statele membre să investească în continuare în educație și formare, în pofida constrângerilor fiscale și sociale, să pună în aplicare Cadrul european al calificărilor cât mai curând posibil și, atunci când este necesar, să stabilească cadre naționale privind competențele;

33. reamintește că obiectivul procesului de la Copenhaga este încurajarea persoanelor să utilizeze gama largă de posibilități de formare profesională disponibile (de exemplu, în școală, în învățământul superior, la locul de muncă sau prin cursuri private);

34. solicită Comisiei să extindă programele UE care susțin educația și creșterea nivelului de calificare a forței de muncă, precum Programul de învățare de-a lungul vieții, Fondul social european, acțiunile Marie Curie și Erasmus Mundus și Inițiativa educației științifice;

35. invită statele membre să înființeze grupuri operative naționale pentru tineret pentru a asigura o coerență sporită între sistemul de învățământ și piața muncii și să promoveze o responsabilitate comună mai puternică a guvernului, a angajatorilor și a persoanelor în scopul de a încuraja investițiile în competențe; solicită statelor membre să asigure existența organismelor de consiliere în toate școlile, pentru a facilita tranziția de la studii la piața muncii și să promoveze cooperarea dintre actorii publici și privați;

36. consideră că este extrem de important să se adapteze sistemul educațional și de formare la piața muncii aflată în schimbare rapidă și la cererea de noi profesii;

37. consideră că învățarea limbilor străine este esențială pentru a facilita accesul tinerilor pe piața muncii și pentru a promova mobilitatea și șansele egale ale acestora;

Adaptarea la nevoile individuale și ale pieței muncii

38. solicită Comisiei și statelor membre să ofere tinerilor informații cu privire la cererea de pe piața muncii, cu condiția introducerii unor mecanisme de evaluare adecvate pentru a monitoriza evoluțiile în ceea ce privește profesiile; solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze politici și strategii bazate pe ciclul de viață în care educația și angajarea să fie mai bine integrate, tranziția sigură să fie un punct-cheie, iar creșterea nivelului de calificare a forței de muncă să fie constantă, asigurându-i astfel acesteia competențele esențiale cerute de piața muncii;

39. invită Comisia să își intensifice activitatea privind recunoașterea calificărilor profesionale, inclusiv în ceea ce privește învățarea neformală și experiența profesională, pentru a sprijini astfel mobilitatea tinerilor;

40. invită statele membre să promoveze recunoașterea rezultatelor educaționale dobândite în cadrul învățării nonformale și informale, astfel încât tinerii să își poată demonstra educația și competența necesare atunci când caută un loc de muncă;

41. solicită să se acorde un sprijin și un prestigiu sporit formării profesionale;

42. îndeamnă Comisia să revizuiască strategia privind flexisecuritatea împreună cu partenerii sociali, pentru a aduce siguranța tranziției în prim-plan, creând în același timp mobilitate și facilitând accesul pentru tineri; subliniază faptul că flexisecuritatea fără asigurări sociale nu reprezintă o cale durabilă de combatere a problemelor cu care se confruntă tinerii pe piața muncii, ci, dimpotrivă, este un mod de a submina drepturile de muncă și drepturile la asigurări sociale ale tinerilor;

43. face apel la statele membre să includă toate cele patru componente ale flexisecurității în planurile naționale privind strategiile de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor, și anume:

(a) prevederi contractuale flexibile și sigure;

(b) programe cuprinzătoare de stagii și de învățare sau formare de-a lungul vieții care să asigure dezvoltarea continuă a competențelor;

(c) politici active eficace de acordare condiționată a ajutoarelor de șomaj și privind piața muncii, axate pe competențe, locuri de muncă de calitate și incluziune;

(d) mecanisme eficiente de mobilitate a forței de muncă;

(e) sisteme de asigurări sociale care să le garanteze tinerilor securitatea tranziției între diferite situații de muncă, între șomaj și un loc de muncă sau între formare și un loc de muncă, în loc să îi forțeze să fie flexibili;

(f) mecanisme eficace de monitorizare pentru a garanta drepturile lucrătorilor;

44. solicită statelor membre și partenerilor sociali să asigure locuri de muncă de calitate pentru a evita ca tinerii să cadă în „capcana precarității”; solicită statelor membre și partenerilor sociali ca, pe baza legislației naționale în vigoare și în cooperare cu Comisia, să elaboreze și să pună în aplicare standarde mai ridicate de protecție a persoanelor cu locuri de muncă nesigure sau de proastă calitate;

45. invită Comisia să întreprindă o evaluare a consecințelor pe termen lung ale șomajului în rândul tinerilor și ale echității între generații;

46. subliniază că la toate locurile de muncă este necesar un dialog social solid și structurat pentru a proteja tinerii lucrători de exploatare și de natura adesea precară a contractelor temporare; subliniază că este necesar ca partenerii sociali să abordeze problema lucrătorilor tineri și a nevoilor lor specifice;

47. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a se asigura că Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, care interzice discriminarea pe motive de vârstă în procesul de ocupare a forței de muncă, a fost transpusă corect și este aplicată în mod eficace; consideră că trebuie să se facă mult mai mult pentru a garanta faptul că atât angajații, cât și angajatorii își cunosc drepturile și obligațiile prevăzute de aceste dispoziții;

48. invită statele membre și partenerii sociali să pună în aplicare strategii de informare și educare a tinerilor cu privire la drepturile lor la locul de muncă și la diferitele alternative de care dispun pentru integrarea pe piața muncii;

49. invită Comisia și statele membre să promoveze o apropiere între lumea învățământului și piața muncii, astfel încât să poată fi concepute parcursuri de formare, precum dubla formare, care să îmbine noțiunile teoretice cu experiența practică, în scopul de a înzestra tinerii cu competențele generale și cunoștințele specifice necesare; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să investească pentru a sprijini o campanie de sensibilizare privind educația și formarea profesională (EFP) și studiile tehnice și antreprenoriale, pentru ca aceste parcursuri profesionale să nu mai fie considerate o alegere dezonorantă, ci o posibilitate de a umple golurile de pe piața meseriilor tehnice, în cazul cărora se observă o creștere semnificativă a cererii, și de a revigora economia europeană;

50. invită statele membre și partenerii sociali să realizeze o planificare și o implementare mai intensive a programelor pentru a crește accesul tinerilor la piața muncii, prin politici active de ocupare a forței de muncă, în special în regiunile și sectoarele cu o rată foarte ridicată a șomajului în rândul tinerilor;

51. îndeamnă statele membre să amortizeze impactul șomajului din rândul tinerilor asupra drepturilor la pensie ale acestei generații și, prin luarea generoasă în considerare a perioadei dedicate educației, să stimuleze tinerii să își continue studiile cât mai mult timp;

52. invită partenerii sociali să își intensifice eforturile de informare a tinerilor cu privire la dreptul lor de a participa la dialogul social și pentru a stimula participarea acestei părți semnificative a populației active din punct de vedere economic în organismele lor de reprezentare;

Dezavantaje și discriminare

53. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că legislațiile naționale privind tineretul, în special legislațiile naționale bazate pe Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (2000/78/CE), nu sunt invocate în scopul de a discrimina accesul angajaților tineri la prestațiile sociale; consideră că trebuie să se facă mult mai mult pentru a garanta faptul că atât angajații, cât și angajatorii își cunosc drepturile și obligațiile prevăzute de aceste dispoziții;

54. invită statele membre să elaboreze inițiative capabile să garanteze că tinerii imigranți pot învăța limba țării-gazdă, că toate calificările pe care le-au obținut în țara lor sunt recunoscute și că au acces la competențele esențiale, asigurându-le, astfel, integrarea socială și participarea la piața muncii;

55. solicită Comisiei și statelor membre să le asigure tinerilor părinți servicii mai bune și adecvate de îngrijire a copiilor, cum ar fi programele prelungite în școli, la prețuri acceptabile, oferindu-le astfel tinerilor părinți, îndeosebi mamelor, posibilitatea de a participa la piața muncii;

56. solicită ca ajutoarele acordate de statele membre tinerilor părinți fie pentru îngrijirea copiilor, fie pentru creșe, să fie calculate astfel încât să nu îi descurajeze să participe la piața muncii;

57. invită statele membre să elaboreze o strategie pe termen scurt axată pe bărbații tineri șomeri din sectoarele afectate de criză, fără a pierde din vedere problemele pe termen lung cu care se confruntă femeile tinere în integrarea pe piața muncii;

58. solicită statelor membre să introducă măsuri de acțiune pozitivă pentru tinerii din domeniile pieței muncii în care tinerii sunt subreprezentați, pentru a depăși consecințele discriminării din trecut pe motive de vârstă și pentru a avea o forță de muncă realmente variată, facilitând, după caz, adaptarea tinerilor cu handicap; face referire la experiența pozitivă în ceea ce privește acțiunile pozitive de combatere a discriminării;

59. insistă asupra necesității de a elabora programe specifice pentru persoanele cu handicap, pentru a le asigura acestora șanse cât mai mari să intre pe piața muncii;

60. subliniază importanța încurajării stagiilor și a mobilității tinerilor din școli sau implicați în programe de formare în domenii artistice precum cinematografia, muzica, dansul, teatrul sau circul;

61. consideră că trebuie să existe un sprijin sporit pentru programele de voluntariat în domenii variate, inclusiv, printre altele, în domeniul social, cultural și sportiv;

62. invită diferitele sectoare economice să creeze parteneriate între generații în cadrul întreprinderilor și al organizațiilor, pentru a genera un schimb de cunoștințe activ și pentru a valorifica în mod productiv experiența diferitelor generații;

63. recunoaște importanța independenței financiare a tinerilor și solicită statelor membre să garanteze că fiecare tânăr are dreptul la un venit decent care să îi asigure posibilitatea de a-și crea o viață independentă din punct de vedere economic;

64. solicită statelor membre să le ofere tinerilor posibilitatea, dacă doresc, să primească asistență eficace pentru a-și alege profesia, a-și cunoaște drepturile și a-și administra venitul minim;

Strategii și instrumente de guvernanță la nivelul UE

65. sugerează elaborarea de către Consiliu și Comisie a unei Garanții europene pentru tineret, care să asigure dreptul ca fiecărei persoane tinere din UE să îi fie oferit un loc de muncă, o ucenicie, o formare suplimentară sau o combinație între muncă și formare după cel mult 4 luni de șomaj;

66. salută progresul în ceea ce privește definirea Strategiei UE 2020, însă regretă faptul că nu a existat o evaluare publică și transparentă a Strategiei de la Lisabona, în special a Pactului european privind tineretul, inclusiv a parametrilor de referință privind tineretul, și regretă faptul că partenerii sociali, societatea civilă și organizațiile tinerilor nu au fost consultate suficient în timpul procesului de elaborare a Strategiei UE 2020;

67. solicită statelor membre să introducă și să evalueze noi parametri de referință obligatorii privind tineretul; invită Comisia să evalueze anual parametrii actuali de referință privind tineretul și Garanția pentru tineret, astfel încât să obțină rezultate și progrese pe baza unor informații statistice care să fie mai bine defalcate și clasificate, în special în funcție de gen și categorie de vârstă;

68. solicită Consiliului și Comisiei să aprobe și să asigure noi instrumente îmbunătățite de guvernanță și informare pentru activitatea de asigurare a ocupării forței de muncă în rândul tinerilor;

69. sugerează organizarea unui grup operativ permanent al UE pentru tineri, care să includă reprezentanți ai organizațiilor pentru tineret, ai statelor membre, ai Comisiei, ai Parlamentului și ai partenerilor sociali, pentru a monitoriza evoluțiile din domeniul ocupării forței de muncă în rândul tinerilor, a elabora politici transsectoriale, a împărtăși exemple de bune practici și a iniția noi politici;

70. evidențiază importanța implicării tinerilor în elaborarea politicilor din domeniul educației și formării, astfel încât nevoile acestora să poată fi luate în considerare mai bine; recomandă, în această privință, Comisiei să consulte reprezentanții consiliilor naționale ale tinerilor cu privire la prioritățile acestora;

71. solicită statelor membre să evalueze impacturile politicii asupra tinerilor, să includă tinerii în toate procedurile și să creeze consilii pentru tineri care să monitorizeze politicile care îi vizează;

72. invită instituțiile europene să ofere un exemplu pozitiv prin eliminarea de pe site-urile lor a anunțurilor privind stagiile neremunerate și să plătească:

— o remunerație minimă fixată pe baza costului vieții din locul în care se desfășoară stagiul;

— prestații de asigurări sociale tuturor stagiarilor;

*

* *

73. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Contractele atipice, securizarea parcursului profesional și noile forme de dialog social

P7_TA(2010)0263

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la contractele atipice, securizarea parcursului profesional, flexisecuritate și noile forme de dialog social (2009/2220(INI))

(2011/C 351 E/06)

Parlamentul European,

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă” (COM(2009)0257),

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale, în special articolul 30 privind protecția în cazul concedierii nejustificate, articolul 31 privind condiții de muncă echitabile și corecte și articolul 33 privind viața de familie și viața profesională,

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800) și Rezoluția Parlamentului din 11 martie 2009 referitoare la aceasta ([1]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate ([2]),

([1]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0123.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2008)0466.

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Stimularea redresării economice europene” (COM(2009)0114),

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Parteneriatul pentru schimbare într-o Europă extinsă - Intensificarea contribuției dialogului social european” (COM(2004)0557),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către principii comune ale flexisecurității: Locuri de muncă mai multe și mai bune prin flexibilitate și securitate” (COM(2007)0359) și Rezoluția Parlamentului din 29 noiembrie 2007 referitoare la aceasta ([1]),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Modernizarea legislației muncii pentru a face față provocărilor secolului XXI” (COM(2006)0708) și Rezoluția Parlamentului din 11 iulie 2007 referitoare la aceasta ([2]),

— având în vedere Decizia 2008/618/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre pentru perioada 2008-2010,

— având în vedere Recomandarea Comisiei privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii (COM(2008)0639) și Rezoluția Parlamentului din 8 aprilie 2009 referitoare la aceasta ([3]),

— având în vedere concluziile Consiliului din 8 iunie 2009 („Flexisecuritatea în perioade de criză”),

— având în vedere raportul din 12 decembrie 2008 al Misiunii pentru flexisecuritate intitulat „Punerea în aplicare a principiilor comune de flexisecuritate în cadrul ciclului 2008-2010 al Strategiei de la Lisabona”,

— având în vedere concluziile Consiliului EPSCO din 5-6 decembrie 2007,

— având în vedere recomandările partenerilor sociali europeni din cadrul raportului din 18 octombrie 2007 intitulat „Principalele provocări cu care se confruntă piețele europene ale muncii: o analiză comună efectuată de partenerii sociali europeni”,

— având în vedere concluziile reuniunii informale a miniștrilor pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale de la Berlin, din 18-20 ianuarie 2007, privind „munca de calitate”,

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0193/2010),

A. întrucât munca atipică s-a dezvoltat semnificativ din 1990, iar pierderile de locuri de muncă ca urmare a crizei economice actuale au vizat în primul rând sectorul atipic; întrucât noile tipuri de contracte cu una sau mai multe dintre următoarele caracteristici sunt clasificate drept forme de angajare „atipice”: munca cu fracțiune de normă, munca ocazională, munca temporară, munca pe durată determinată, munca la domiciliu și munca la distanță, munca cu o normă parțială de cel mult 20 de ore pe săptămână;

B. întrucât nevoia de contracte flexibile a fost subliniată în repetate rânduri;

([1]) Texte adoptate, P6_TA(2007)0574.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2007)0339.
([3]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0371.

C. întrucât globalizarea și progresele tehnologice rapide provoacă restructurări economice profunde, dând naștere unor schimbări în ceea ce privește raporturile de muncă și conținutul sarcinilor lucrătorilor, precum și unor valuri succesive de întreprinderi individuale în toate sectoarele de activitate și grupele de vârstă, creând nevoia de redefinire a raporturilor de muncă, în scopul de a evita denaturările (cum ar fi fenomenul „falșilor" lucrători independenți);

D. întrucât criza financiară și economică, care s-a transformat într-o criză gravă a ocupării forței de muncă, înregistrându-se un număr foarte mare de pierderi de locuri de muncă, a creat instabilitate pe piețele muncii și a dus la creșterea sărăciei și a excluziunii sociale, în special pentru persoanele deja vulnerabile și pentru grupurile dezavantajate;

E. întrucât numărul persoanelor care trăiesc în condiții de sărăcie, deși sunt încadrate în muncă, este din ce în ce mai mare, atingând 8 % din forța de muncă din Europa, iar numărul de persoane cu salarii mici este în prezent de aproximativ 17 %;

F. întrucât ar trebui dezvoltată la nivelul UE o abordare substanțială și complementară care să pună accentul pe o guvernanță eficace și pe o combinație de măsuri de sprijin reciproc în domenii precum economia, mediul, ocuparea forței de muncă, politicile sociale și antreprenoriatul, în concordanță cu principiile Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă (EES), al cărei scop este de a impulsiona statele membre să urmărească obiective comune bazate pe cei patru piloni, respectiv șansele de angajare, antreprenoriatul, adaptabilitatea și egalitatea de șanse;

G. întrucât rata șomajului în UE 27 a atins 10 % (2009) și este probabil ca tendința de creștere să continue până în a doua jumătate a anului 2011;

H. întrucât o situație a schimbărilor în materie de ocupare a forței de muncă în funcție de nivelul de educație arată că numărul persoanelor slab calificate angajate a scăzut în ultimii ani;

I. întrucât, în medie, între o cincime și un sfert din numărul total al lucrătorilor europeni își schimbă locul de muncă în decursul unui an;

J. întrucât rata de tranziție între șomaj și încadrarea în muncă este ridicată, o treime dintre șomeri și 10 % din populația inactivă găsindu-și un loc de muncă în decursul unui an, dar un mare număr de lucrători, mai ales cei cu un contract atipic, își pierd locul de muncă fără a găsi altul nou;

K. întrucât în UE 27, 45 % din numărul total al perioadelor de șomaj durează mai mult de un an, în comparație cu aproximativ 10 % în SUA;

L. întrucât rotația forței de muncă este mai ridicată în rândul femeilor decât al bărbaților (diferență de cinci puncte procentuale), precum și în rândul lucrătorilor tineri (sub 24 de ani) și scade pe măsură ce crește nivelul de educație, ceea ce arată că schimbarea este mai adesea impusă decât aleasă și este legată de contracte pe termen scurt, nesigure și că tinerii de multe ori nu reușesc să găsească locuri de muncă care să corespundă calificărilor lor universitare;

M. întrucât se estimează că unul din șase lucrători are responsabilități de îngrijire față de o rudă sau un prieten în vârstă sau aflat în întreținerea sa;

N. întrucât în unele state membre s-a înregistrat o creștere a numărului de activități nedeclarate, fapt care ar putea duce la grave probleme economice (în special de ordin fiscal), sociale și politice;

O. întrucât evaluarea flexisecurității este complexă și abordarea holistică este esențială, în special în lumina modificărilor pe care actuala criză le poate induce și în comportamentul întreprinderilor, incitându-le să se angajeze în raporturi de muncă din ce în ce mai puțin protejate și extrem de precare;

P. întrucât, în cadrul politicilor privind ocuparea forței de muncă, egalitatea de șanse între femei și bărbați, reconcilierea vieții profesionale, educaționale și de familie și principiile de nediscriminare trebuie să fie promovate în mod activ;

Q. întrucât, deși dialogul social s-a dezvoltat în moduri diferite în Europa, în ansamblu, dificultățile economice și financiare crescânde au dus la intensificarea dialogurilor tripartite;

R. întrucât negocierea colectivă este cel mai frecvent mod de determinare a remunerației în Europa - doi din trei lucrători fac obiectul unui acord salarial colectiv la nivel de întreprindere sau la un nivel superior;

S. întrucât reuniunea informală a miniștrilor UE pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale de la Berlin din 19 ianuarie 2007 a concluzionat că „Europa are nevoie de eforturi sporite și comune pentru a promova munca de calitate. Munca de calitate înseamnă drepturile și participarea angajaților, salarii echitabile, protecția siguranței și a sănătății la locul de muncă, precum și o organizare a muncii care protejează familia. Condițiile bune și corecte de muncă, precum și o protecție socială adecvată sunt indispensabile pentru acceptarea Uniunii Europene de către cetățenii săi”;

T. întrucât conceptul de muncă de calitate ar trebui să ofere o orientare fundamentală pentru următoarea fază a Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă,

A. Contractele atipice

1. invită Consiliul European de primăvară din 2010 să ofere orientări clare și măsuri concrete pentru garantarea muncii decente și a unor locuri de muncă de calitate și crearea de oportunități de angajare durabile în cadrul unei strategii ambițioase UE 2020 care să țină seama de impactul crizei asupra economiei, societății și pieței forței de muncă;

2. invită Comisia să evalueze eforturile făcute de Misiunea pentru flexisecuritate, invită statele membre să realizeze o aplicare mai echilibrată și mai echitabilă a principiilor de flexisecuritate și subliniază că învățarea reciprocă și schimbul de bune practici, ca și metoda deschisă de coordonare (MDC) sunt instrumente esențiale pentru a coordona diferitele moduri de derulare ale politicilor statelor membre; cu toate acestea, constată că MDC ar putea fi îmbunătățită și că, pentru a spori eficacitatea, guvernanța MDC trebuie consolidată;

3. ia act de larga varietate de tradiții de muncă, forme contractuale și modele antreprenoriale existente pe piețele muncii, evidențiind necesitatea, în acest cadru al diversității, de a acorda prioritate protejării modelului european și drepturilor de muncă consacrate; recomandă adoptarea unei abordări de jos în sus în dezvoltarea de noi strategii pentru ocuparea forței de muncă, astfel încât să se faciliteze dialogul și implicarea autorităților politice și sociale la toate nivelurile;

4. invită Comisia și statele membre să recunoască și să sprijine poziția specială a lucrătorilor independenți care reprezintă o forță vitală în redresarea economică, ca modalitate de intrare pe piața muncii sau ca alternativă la aceasta; constată că popularitatea muncii independente este în creștere, în special în rândul lucrătorilor tineri și al femeilor și ca tranziție de la activitatea profesională la pensionare; consideră că lucrătorii independenți ar trebui tratați drept un subset unic de micro-întreprinderi, și solicită să se ia măsuri pentru a minimiza obligațiile de natură reglementară, pentru a încuraja și sprijini lucrătorii independenți să își lanseze/dezvolte o activitate independentă și pentru a promova învățarea continuă pentru acest grup;

5. subliniază importanța muncii independente, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, și evidențiază importanța profesiilor liberale, cu caracteristicile lor specifice; subliniază că termenul „profesie liberală” desemnează doar apartenența la o anumită ocupație calificată, care poate fi, de asemenea, desfășurată în mod independent;

6. consideră că toți angajații, indiferent de condițiile lor de angajare, ar trebui să beneficieze de un set de drepturi de bază; recomandă ca prioritățile pentru reforma legislației muncii, acolo unde este necesară, să se concentreze asupra următoarelor aspecte: extinderea urgentă a protecției lucrătorilor angrenați în forme de angajare atipice; gruparea contractelor atipice în aceeași clasă, în scopul simplificării; crearea durabilă de raporturi de muncă normale; clarificarea situației muncii dependente, incluzând măsuri preventive în ceea ce privește sănătatea și siguranța lucrătorilor atipici; luarea de măsuri împotriva muncii nedeclarate; sprijinul în favoarea creării de noi locuri de muncă, inclusiv locuri de muncă reglementate de contracte de muncă atipice și facilitarea tranziției între diferite situații de ocupare a forței de muncă și de șomaj prin promovarea unor politici precum indemnizații speciale de muncă, învățarea continuă, reconversia profesională și formarea profesională la locul de muncă; încurajează măsurile pentru clarificarea situației muncii dependente și invită Comisia să elaboreze orientări clare cu privire la sfera raportului de muncă, așa cum propune OIM în recomandările sale din 2006;

7. salută introducerea de către unele state membre a unor dispoziții care permit angajaților cu responsabilități de îngrijire să își concilieze aceste responsabilități cu obligațiile lor profesionale cu ajutorul unui regim mai flexibil de lucru; invită Comisia și statele membre să sprijine în mod activ la locul de muncă persoanele care au responsabilități de îngrijire prin condiții de lucru flexibile, inclusiv dreptul la concediu, program de lucru flexibil, munca cu fracțiune de normă și la domiciliu, care să permită mai multor astfel de persoane din toate statele membre să rămână sau să revină la locuri de muncă plătite;

8. ia act de distincția făcută de către Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă între raporturile de muncă atipice și cele foarte atipice; consideră că multe forme de raporturi de muncă atipice sunt opțiuni importante pentru persoanele care au responsabilități de îngrijire, pentru studenți și alte persoane care se bazează pe contracte pe termen scurt și pe munca cu fracțiune de normă, de exemplu, pentru a câștiga un venit suplimentar; subliniază că este vital ca lucrătorii angajați în raporturi de muncă atipice să aibă drepturi minime și să fie protejați de exploatare;

9. încurajează statele membre să promoveze tranziția către locuri de muncă de calitate, productive și care să aducă satisfacții și să elaboreze dispoziții de legislație a muncii care să garanteze efectiv drepturile persoanelor cu forme de angajare atipice, asigurând egalitatea de tratament în raport cu lucrătorii angajați cu contracte standard cu normă întreagă în condițiile unui nivel maxim de protecție a lucrătorilor;

10. recomandă ca lucrătorii cu contracte atipice să facă obiectul directivelor UE existente care vizează categoriile de lucrători din cadrul UE, inclusiv Directiva privind timpul de lucru (93/104/CE), Directiva privind munca prin agent de muncă temporară (2008/104/CE), Directiva privind munca pe fracțiune de normă (97/81/CE) și Directiva Consiliului privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată (1999/70/CE);

11. observă că tendința de creștere a proporției contractelor atipice are o puternică dimensiune de gen și intergenerațională, deoarece femeile, lucrătorii în vârstă și cei tineri sunt reprezentați în mod disproporționat în munca atipică; observă că în unele sectoare se înregistrează schimbări structurale rapide; invită statele membre și Comisia să cerceteze motivele acestei tendințe, să ia măsuri adecvate și orientate în domeniile relevante pentru a combate acest dezechilibru prin facilitarea tranziției către contracte de muncă permanente și, în special, prin promovarea unor măsuri de conciliere a vieții profesionale, a vieții de familie și a vieții private, atât pentru bărbați, cât și pentru femei, printr-un accent sporit pe dialogul social cu reprezentanții lucrătorilor din cadrul întreprinderilor și să monitorizeze și să facă publică reușita măsurilor respective; de asemenea, invită Comisia și statele membre să se asigure că recurgerea la aceste contracte atipice nu servește la ascunderea muncii desfășurate în condiții ilegale, ci mai degrabă la promovarea, prin schimbul de competențe, a tranziției tinerilor și a șomerilor către integrarea efectivă pe piața muncii, oferind angajaților și întreprinderilor un cadru de securitate și flexibilitate care să consolideze atât șansele de angajare, cât și competitivitatea;

12. invită statele membre să asigure punerea în aplicare mai eficace a Directivei 97/81/CE privind munca pe fracțiune de normă și a Directivei 1999/70/CE privind munca pe durată determinată, având în vedere în special principiul fundamental al nediscriminării; subliniază importanța formării și învățării continue pentru a facilita tranzițiile profesionale, lucru important în special pentru lucrătorii cu contracte pe durată determinată;

13. subliniază faptul că recurgerea la forme de angajare atipice ar trebui să fie o alegere personală și nu o impunere dictată de bariere din ce în ce mai numeroase în calea accesului pe piața muncii al anumitor grupuri sau de lipsa de locuri de muncă de înaltă calitate; observă că, în special pentru lucrătorii defavorizați din mai multe puncte de vedere, contractele atipice adaptate individual oferite de către întreprinderile sociale de integrare în muncă pot fi o opțiune viabilă, deoarece asigură realizarea unui prim pas în câmpul muncii;

14. salută adoptarea Directivei 2008/104/CE privind munca prin agent de muncă temporară și solicită punerea ei rapidă în aplicare;

15. observă că formele de angajare atipice trebuie să ofere lucrătorilor prin contract dreptul la un curs de formare și subliniază că formele de angajare atipice pot să constituie o oportunitate, dacă sunt protejate în mod corespunzător și includ un sprijin în domeniul asigurărilor sociale, al drepturilor lucrătorilor și al tranziției către un loc de muncă stabil și protejat, dar că trebuie să fie însoțite de sprijinirea lucrătorilor care se găsesc în situația de tranziție de la un loc de muncă sau statut ocupațional la altul prin intermediul unor politici orientate și active de ocupare a forței de muncă; regretă că acest aspect este adesea neglijat;

16. încurajează statele membre să dezvolte politici de intervenție rapidă și activă prin care să le ofere lucrătorilor, îndeosebi femeilor, care reintră pe piața muncii dreptul la sprijin individual pentru perioada de timp necesară pentru a-și dezvolta formarea și/sau (re)calificarea; șomerii ar trebui să fie sprijiniți atât printr-un sistem solid de prestații sociale, cât și printr-un sistem eficient de politici active, astfel încât aceștia să reintre pe piața muncii rapid, chiar dacă contractele lor anterioare erau atipice, obiectivul important fiind de a menține oamenii pe piața muncii și de a facilita tranziția acestora către forme de angajare decente, stabile, protejate și de înaltă calitate; în cazul în care reinserția are loc prin contracte atipice, aceste contracte trebuie să garanteze condiții de muncă bine reglementate și sigure;

17. invită Comisia să analizeze și să monitorizeze, cu ajutorul partenerilor sociali, diferitele tipuri de instrumente elaborate în cadrul politicilor naționale de activare;

18. invită Uniunea și statele membre să combată în mod eficace munca în condiții ilegale, cu ajutorul partenerilor sociali, în special prin măsuri de prevenire și sancțiuni de descurajare și consideră că definirea de strategii, inclusiv la nivel european, care să combată munca în condiții ilegale poate contribui la lupta împotriva muncii în condiții ilegale și la reducerea raporturilor de muncă nesigure, îndeosebi a celor atipice; consideră că combaterea muncii în condiții ilegale ar trebui să fie însoțită de măsuri menite să creeze alternative de angajare viabile și durabile, precum și să sprijine persoanele pentru a avea acces la piața deschisă a muncii;

19. subliniază nevoia de a crea locuri de muncă de calitate superioară, durabile și sigure, dacă este nevoie după o perioadă de formare în vederea ocupării durabile și cu normă întreagă a forței de muncă, inclusiv locuri de muncă în sectoare nepoluante și în sectorul sănătății și de a asigura coeziunea socială;

20. subliniază că nu toate formele de angajare atipice conduc neapărat la o activitate profesională instabilă, nesigură, ocazională, caracterizată de niveluri mai scăzute de protecție socială, de salarii mai mici și de un acces limitat la formarea și la învățarea continue; subliniază, cu toate acestea, faptul că aceste forme precare de muncă sunt adesea legate de acorduri contractuale atipice;

21. subliniază faptul că rata ridicată a șomajului și segmentarea pieței forței de muncă trebuie să fie depășite prin acordarea de drepturi egale tuturor lucrătorilor, precum și prin investiții în crearea de locuri de muncă, în competențe și învățarea continuă; invită, prin urmare, statele membre să elimine treptat toate formele precare de muncă;

22. subliniază că eliminarea treptată a formelor de muncă precare necesită un angajament ferm din partea statelor membre de a furniza, prin politicile lor destinate pieței muncii, „rampe de lansare" adecvate pentru tranziția de la locurile de muncă precare la locuri de muncă permanente normale, caracterizate de drepturi sporite ale lucrătorilor și de o mai bună protecție socială;

23. subliniază că Uniunea Europeană s-a angajat în favoarea obiectivului de a facilita concilierea vieții profesionale cu viața privată; critică, cu toate acestea, faptul că Comisia și statele membre nu au luat nicio măsură semnificativă și eficace pentru a pune în practică acest angajament;

24. subliniază că o mai bună conciliere a vieții profesionale și a vieții private poate fi cel mai bine realizată prin actualizarea modelului standard de angajare: contracte permanente de muncă cu o normă întreagă mai redusă decât în general și stabilirea de reguli pentru lucrul cu fracțiune de normă, astfel încât doar locurile de muncă cu fracțiune de normă (15 - 25 ore pe săptămână) justificate și beneficiind de protecție socială să poată fi oferite celor care doresc să lucreze cu fracțiune de normă; subliniază nevoia de a plasa munca cu fracțiune de normă și cea cu normă întreagă pe poziție de egalitate în ceea ce privește salariul pe oră, drepturile la educație și la învățarea continuă, oportunitățile de carieră și protecția socială;

B. Flexisecuritatea și securizarea parcursului profesional

25. consideră că este esențial ca actuala concepție privind flexisecuritatea să fie actualizată la nivel european ținând seama de criza din prezent, pentru a permite atât creșterea productivității, cât și calitatea locurilor de muncă, garantând securitatea și protecția locurilor de muncă și a drepturilor lucrătorilor și sprijinind în mod deosebit persoanele dezavantajate pe piața muncii, permițând în același timp întreprinderilor să pună în practică flexibilitatea organizațională necesară creării sau reducerii de locuri de muncă ca răspuns la nevoile fluctuante ale pieței; este de părere că o aplicare corectă și echilibrată a principiilor flexisecurității poate contribui la consolidarea piețelor muncii, în eventualitatea unor schimbări structurale; este de părere, de asemenea, că necesitățile de flexibilitate și securitate și politicile active privind piața muncii nu sunt contradictorii, ci se pot susține reciproc dacă sunt stabilite în urma unei comparații echitabile a pozițiilor partenerilor sociali, guvernelor și instituțiilor europene, precum și prin învățare reciprocă și schimburi de bune practici; consideră, de asemenea, că aceste cerințe nu au fost corect reflectate de rezultatele în materie de creștere a ocupării forței de muncă în Europa în ultimii ani;

26. subliniază faptul că există o problemă în continuă creștere în ceea ce privește „falșii" lucrători independenți, care sunt deseori obligați de către angajatorul lor să lucreze în condiții mizere; angajatorii care utilizează capacitatea de lucru a „falșilor" lucrători independenți trebuie să facă, de asemenea, obiectul unor sancțiuni;

27. consideră că flexisecuritatea nu poate funcționa corect fără o protecție socială solidă și fără sprijin pentru reinserția persoanelor pe piața muncii, acestea fiind elemente esențiale în cursul tranzițiilor de la educație la ocuparea unui loc de muncă, între locurile de muncă și de la prezența activă în câmpul muncii la pensionare;

28. invită Comisia să își continue eforturile de a realiza o punere în aplicare echilibrată a politicilor de flexisecuritate, prezentând o analiză a situației la zi privind punerea în aplicare în diferitele state membre și verificând dacă măsurile de flexibilitate au fost însoțite în mod corespunzător de măsuri de securitate pentru lucrători, și invită Comisia să sprijine statele membre și partenerii sociali în punerea în aplicarea principiilor de flexisecuritate, astfel încât acestea să fie aplicate cu respectarea drepturilor sociale dobândite la nivel european și în conformitate cu natura specifică a diferitelor piețe ale muncii și cu diferitele tradiții legate de politicile privind forța de muncă, de negocierile colective și de structura sistemelor de asigurări sociale; subliniază că învățarea reciprocă, schimbul de bune practici, precum și metoda deschisă de coordonare sunt instrumente esențiale pentru coordonarea abordărilor strategice diferite ale statelor membre;

29. consideră că, mai ales în contextul situației economice actuale, realizarea unui bilanț privind punerea în aplicare a flexisecurității în statele membre este cu atât mai necesară și că partenerii sociali vor sprijini reformele dreptului muncii și ale pieței muncii numai în cazul în care acestea vizează și reducerea eficace a diferențelor de tratament între diferitele tipuri de contracte; subliniază că aplicarea principiilor flexibilității necesită o protecție socială adecvată, care să le permită oamenilor să trăiască și să progreseze, precum și un sprijin deosebit pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă și o legislație a muncii solidă pentru toate formele de ocupare a forței de muncă bazate pe un cadru instituțional clar și, de asemenea, trebuie să fie însoțită de mecanisme consolidate de protecție pentru a evita dificultățile;

30. subliniază faptul că dorința de a beneficia de un grad ridicat de flexibilitate la locul de muncă nu ar trebui să atingă un punct în care viețile și dezvoltarea oamenilor sunt limitate în mod excesiv și în care întemeierea și întreținerea unei familii, îngrijirea rudelor și participarea la viața socială devin extrem de dificile;

31. subliniază importanța aspectului securității în cadrul flexisecurității, care trebuie să ofere sprijin în căutarea unui loc de muncă pentru lucrătorii în situații de tranziție și să le asigure condiții decente de viață; sprijinul trebuie să includă măsuri adecvate de formare pentru a permite lucrătorilor să se adapteze la necesitățile pieței muncii;

32. consideră că întreprinderile se tem de o incompatibilitate persistentă între nevoile lor și competențele oferite de către solicitanții de locuri de muncă, că le lipsește accesul la credite care le-ar permite să recruteze și să investească și că nu investesc îndeajuns în piața muncii și subliniază importanța, în contextul crizei economice actuale, a dezvoltării unei viziuni pe termen lung de către sistemul european de producție: crearea unui mediu de afaceri favorabil, asigurarea unor resurse financiare adecvate și a unor condiții bune de lucru, consolidarea siguranței juridice și a transparenței atât pentru angajatori, cât și pentru lucrători cu privire la domeniul de aplicare, acoperirea și asigurarea aplicării legislației muncii;

33. subliniază importanța prevenirii, identificării și sancționării muncii în condiții ilegale; invită Comisia să elaboreze un set de inițiative concrete, inclusiv norme specifice pentru a combate societățile de tip „cutie poștală", dispoziții privind asigurarea răspunderii solidare și individuale în lanțurile de subcontractare, precum și crearea unei agenții a UE pentru prevenirea și identificarea muncii în condiții ilegale;

34. consideră că, din cauza crizei economice și financiare, întreprinderile din unele state membre nu reușesc să găsească pe piața muncii formele de contract care le-ar permite cel mai bine să își satisfacă cerințele cu privire la flexibilitatea necesară pentru a face față fluctuațiilor imprevizibile ale cererii de pe piață, la limitarea costurilor, precum și la protecția securității lucrătorilor;

35. solicită, în contextul organizării moderne a muncii, crearea unor norme contractuale flexibile și sigure care să garanteze egalitatea de tratament; este ferm convins că contractele de muncă pe durată nedeterminată trebuie să rămână principala formă de ocupare a forței de muncă și consideră că, în contextul organizării moderne a muncii, ar trebui să se prevadă contracte care să fie flexibile în ceea ce privește modalitățile de lucru, dar sigure în ceea ce privește protecția locurilor de muncă și drepturile aferente; recunoaște că definirea cadrului juridic pentru contractele de muncă pe durată nedeterminată și modul în care acestea sunt orientate către conceptul de flexisecuritate în dreptul național al muncii sunt extrem de importante pentru acceptarea lor de către întreprinderi și angajați;

36. condamnă ferm înlocuirea contractelor de muncă obișnuite cu forme contractuale atipice care contribuie la condiții de muncă mai precare și mai nesigure decât condițiile de muncă obișnuite și care sunt în detrimentul publicului larg, al salariaților și al concurenților; subliniază că astfel de practici abuzive încalcă și destabilizează modelul social european și invită statele membre și Comisia să utilizeze toate mijloacele necesare pentru a combate practicile abuzive pe termen lung, de exemplu prin impunerea unor sancțiuni mai drastice;

37. este ferm convins că, luând în considerare tradițiile diferite din statele membre, orice formă de ocupare a forței de muncă ar trebui să fie însoțită de un ansamblu de drepturi, care să includă: salarii care să asigure un trai decent și eliminarea diferențelor de remunerare între femei și bărbați și pe criterii etnice; o protecție socială adecvată; nediscriminarea și egalitatea de tratament în cursul căutării unui loc de muncă și la locul de muncă, formarea și evoluția în carieră; protecția sănătății și siguranței lucrătorilor și dispoziții privind orele de lucru/odihnă, drepturile de pensie, libertatea de asociere și de reprezentare, negocierea colectivă, acțiunea colectivă, accesul la formare și evoluția în carieră, precum și protecția în cazul pierderii locului de muncă;

38. invită UE și statele membre să își intensifice eforturile și să investească în competențele și în pregătirea profesională a populației, pentru a sprijini crearea de locuri de muncă stabile și durabile; invită astfel statele membre să investească în capitalul uman prin aplicarea și finanțarea susținută a strategiilor de învățare continuă orientate către cerințele pieței, precum și prin recunoașterea aptitudinilor și competențelor dobândite pe căi informale, respectând în același timp o abordare bazată pe ciclul de viață; invită, de asemenea, statele membre să introducă măsuri la nivel național, regional și local pentru a garanta că fiecare tânăr care termină școala are acces la un loc de muncă sau la învățământul superior ori beneficiază de formare profesională;

39. invită statele membre să pună în aplicare politici care să le permită tuturor oamenilor, inclusiv celor mai vulnerabili și mai defavorizați, să aibă un acces efectiv la piața muncii și să găsească un echilibru mai bun între formele de muncă flexibile, activitățile de îngrijire, viața privată și viața familială, asigurând un sprijin extins pentru egalitatea de șanse și pentru toate serviciile necesare în acest scop, de exemplu prin măsuri de sprijin cum ar fi concediile de maternitate, de paternitate și parentale, programe de lucru flexibile, precum și centre de îngrijire a copilului accesibile, disponibile și cu tarife rezonabile;

40. invită statele membre să elaboreze politici vizând crearea de noi oportunități de locuri de muncă; este conștient de responsabilitatea și de riscurile cu care se confruntă cei care creează astfel de locuri de muncă, inclusiv cele guvernate de contracte atipice;

41. invită statele membre să pună în aplicare măsuri pentru a permite lucrătorilor să se întoarcă la locul de muncă după concediul parental, eventual după ce au urmat mai întâi formări de actualizare a competențelor;

42. recomandă cu fermitate ca inițiativa UE în materie de ocupare a forței de muncă să includă o intervenție rapidă în sprijinul șomerilor în momentul în care sunt suprimate efectiv locurile de muncă, nu în ultimul rând pentru a reduce riscul ca persoanele respective să fie excluse de pe piața muncii, precum și riscul pierderii capitalului uman pe care acestea îl reprezintă;

43. invită statele membre să consolideze sistemele de sprijin, în special pentru persoanele slab calificate și cele cu handicap, prin abordări axate pe găsirea unor căi de urmat, prin consiliere personalizată, (re)calificarea intensivă a lucrătorilor, subvenționarea locurilor de muncă și finanțări nerambursabile pentru inițierea de activități independente și întreprinderi; subliniază totuși în mod special că aceste ajutoare trebuie să fie structurate în așa fel încât locurile de muncă normale să nu fie înlocuite;

44. invită Comisia și statele membre să elimine barierele administrative, în măsura în care acestea nu servesc la protejarea intereselor lucrătorilor, pentru a încuraja mediul de afaceri, în special în ceea ce privește IMM-urile, și subliniază în același timp importanța garantării faptului că schimbările nu au implicații pentru siguranța sau sănătatea salariaților; subliniază că IMM-urile, datorită numărului lor mare, sunt principalii agenți în lupta împotriva șomajului în UE; subliniază că în formularea politicilor privind ocuparea forței de muncă adresate IMM-urilor este important să fie luate în considerare cerințele specifice ale acestora și cele ale teritoriului pe care acestea sunt situate;

45. invită statele membre să prezinte rapoarte privind stadiul actual al conceperii și punerii în aplicare a modalităților de asigurare a flexisecurității;

46. regretă abordarea îngustă a Consiliului și Comisiei față de flexisecuritate; invită Comisia și Consiliul să se angajeze să pună în practică agenda privind munca de calitate și să o includă în următoarea generație a orientărilor integrate și a strategiei europene privind ocuparea forței de muncă: promovarea siguranței angajării și a locurilor de muncă pentru lucrători, o abordare bazată pe drepturi a politicilor active privind piața muncii și a învățării continue, sănătatea și siguranța generală la locul de muncă, drepturi sociale și ale lucrătorilor universale și egale pentru toți, un echilibru viață privată/muncă și concilierea vieții profesionale și a vieții neprofesionale, îmbunătățirea calității locurilor de muncă și a confortului la locul de muncă;

47. invită statele membre să nu permită concedieri pe motive exclusiv economice înainte de depunerea tuturor eforturilor pentru (re)calificarea lucrătorilor;

C. Noi forme de dialog social

48. consideră că recunoașterea formală a rolului partenerilor sociali în noul tratat reprezintă un progres, întrucât validează autonomia acestora și reafirmă importanța rolului lor în promovarea dialogului social, și subliniază aici importanța deosebită a dialogului social sectorial, în care sunt reprezentate în prezent 40 de sectoare;

49. cu toate acestea, este îngrijorat de impactul recentei hotărâri a CEJ din cauza Laval, Rüffert, Viking și Luxemburg referitoare la libertatea de asociere și la libertatea de a acționa în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă;

50. consideră că recunoașterea Summitului social tripartit pentru dezvoltare și ocuparea forței de muncă drept un organ instituțional contribuie la implicarea partenerilor sociali în elaborarea politicilor economice ale UE;

51. consideră că aportul partenerilor sociali europeni și naționali și a organizațiilor din cadrul societății civile la realizarea obiectivelor Strategiei UE 2020 este deosebit de important pentru atingerea obiectivelor de ocupare a forței de muncă și de actualizare și punere în aplicare a agendei privind flexisecuritatea;

52. invită Comisia și guvernele naționale să accepte responsabilitatea pentru situația „categoriilor excluse” (angajați cu contracte atipice sau „foarte atipice”) și să asigure armonizarea drepturilor și cerințelor acestora referitoare la protecția socială cu cele ale „persoanelor cu contracte normale”;

53. solicită partenerilor sociali de la nivel european și național să sprijine investițiile în strategiile privind învățarea orientate către cerințele pieței și salută „Cadrul de acțiuni pentru dezvoltarea competențelor și calificărilor prin învățare continuă” deja negociat de către partenerii sociali;

54. consideră că persoanele implicate în măsurile de incluziune pe piața muncii sau în măsurile de pregătire pentru (re)intrarea pe piața muncii, precum și organizațiile societății civile care le oferă aceste servicii sau le reprezintă ar trebui să ia parte la conceperea, punerea în aplicare și concretizarea politicilor care le afectează;

55. constată că implicarea partenerilor sociali și a organizațiilor societății civile în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor variază de la un stat membru la altul, dar că, în general, se conturează tendința de a utiliza un ansamblu mai larg de instrumente în vederea îndeplinirii obiectivelor politicilor; consideră că valoarea recunoașterii sociale și instituționale de care se bucură partenerii sociali ar trebui consolidată în continuare la nivel național și ar trebui să aibă o natură mai substanțială, întrucât ar putea influența într-o mare măsură calitatea contribuției acestora; insistă totuși asupra faptului că nivelul de calitate al dialogului social variază mult de la țară la țară și de la sector la sector și îndeamnă insistent partenerii sociali să dezvolte un „parteneriat social" autentic la toate nivelurile;

56. consideră că negocierile colective s-au dovedit a fi un instrument eficient în menținerea ocupării forței de muncă și că permit angajatorilor și angajaților să găsească soluții eficiente pentru gestionarea crizei economice; observă, în acest sens, importanța unui consens puternic între partenerii sociali în sistemele naționale în care protecția asigurată prin dreptul muncii este la un nivel minim;

57. este convins că reușita dialogului social la locul de muncă este determinată în mare măsură de facilitățile de care dispun reprezentanții angajaților în ceea ce privește calitatea informațiilor furnizate, formarea periodică și timpul suficient;

58. își exprimă convingerea că guvernele joacă un rol decisiv în stabilirea condițiilor prealabile pentru negocieri colective globale și eficace și în implicarea structurilor tripartite într-un mod substanțial și instituționalizat, și pe bază egală, în elaborarea politicilor publice, în conformitate cu practicile și tradițiile naționale;

*

* *

59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului pentru protecția socială, Comitetului european pentru ocuparea forței de muncă, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate.

Cartea verde a Comisiei privind gestionarea deșeurilor biologice în Uniunea Europeană

P7_TA(2010)0264

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind gestionarea deșeurilor biologice în Uniunea Europeană (2009/2153(INI))

(2011/C 351 E/07)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 191 și 192 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care urmăresc promovarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului,

— având în vedere Cartea verde a Comisiei privind gestionarea deșeurilor biologice în Uniunea Europeană (COM(2008)0811),

— având în vedere concluziile adoptate de Consiliul Uniunii Europene la 25 iunie 2009 (11462/09 din 26 iunie 2009),

— având în vedere Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile ([1]),

— având în vedere Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ([2]),

— având în vedere poziția sa din 17 ianuarie 2002 referitoare la poziția comună finală a Consiliului în vederea adoptării deciziei Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2008 privind agricultura durabilă și biogazul: necesitatea revizuirii legislației europene ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2009 intitulată „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice" ([5]),

— având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind Revizuirea la jumătatea perioadei a celui de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu ([6]),

— având în vedere poziția sa din 14 noiembrie 2007 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru privind protecția solului și de modificare a Directivei 2004/35/CE ([7]),

— având în vedere Rezoluția sa din 13 noiembrie 2007 referitoare la strategia tematică pentru protecția solului ([8]),

— având în vedere poziția sa din 25 octombrie 2005 referitoare la poziția comună a Consiliului privind adoptarea unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri ([9]),

— având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind cota de energie regenerabilă în UE și propunerile de acțiuni concrete ([10]),

— având în vedere poziția sa din 17 iunie 2008 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unei Directive a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive ([11]),

— având în vedere Rezoluția sa din 13 februarie 2007 referitoare la o strategie tematică privind reciclarea deșeurilor ([12]),

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0203/2010),

([1]) JO L 114, 27.4.2006, p. 9.
([2]) JO L 182, 16.7.1999, p. 1.
([3]) JO C 271 E, 7.11.2002, p. 154.
([4]) JO C 66 E, 20.3.2009, p. 29.
([5]) JO C 67 E, 18.3.2010, p. 44.
([6]) JO C 247 E, 15.10.2009, p. 18.
([7]) JO C 282 E, 6.11.2008, p. 281.
([8]) JO C 282 E, 6.11.2008, p. 138.
([9]) JO C 272 E, 9.11.2006, p. 59.
([10]) JO C 227 E, 21.9.2006, p. 599.
([11]) JO C 286 E, 27.11.2009, p. 81.
([12]) JO C 287 E, 29.11.2007, p. 135.

Marți, 6 iulie 2010

A. întrucât inițiativa Comisiei promovată în cartea sa verde oferă posibilitatea de a întreprinde acțiuni comunitare privind gestionarea deșeurilor biologice;

B. întrucât gestionarea corectă a deșeurilor biologice aduce avantaje nu numai din punctul de vedere al mediului, ci și avantaje sociale și economice;

C. întrucât articolul 2 alineatul (4) din Directiva-cadru privind deșeurile prevede că se pot institui prin directive individuale norme specifice sau suplimentare referitoare la gestionarea unor categorii specifice de deșeuri;

D. întrucât Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri nu oferă suficiente instrumente pentru gestionarea durabilă a deșeurilor organice;

E. întrucât normele referitoare la gestionarea deșeurilor biologice sunt fragmentare, iar instrumentele legislative actuale nu sunt suficiente pentru a atinge obiectivele menționate ale gestionării eficiente a deșeurilor biologice; întrucât, în consecință, este necesară o directivă specifică pentru gestionarea deșeurilor biologice; întrucât colectarea tuturor diverselor norme referitoare la gestionarea deșeurilor biologice într-un singur act legislativ ar fi un exercițiu în materie de excelență legislativă și de mai bună legiferare și ar asigura, în același timp, simplificarea, sporirea clarității, supravegherea și controlul mai bun al aplicării și creșterea certitudinii juridice, garantând astfel încrederea pe termen lung a publicului și a investitorilor privați;

F. întrucât, conform concluziilor Conferinței privind reciclarea deșeurilor biologice în Europa, care a avut loc la Barcelona la 15 februarie 2010, cu participarea Consiliului, a Comisiei și a Parlamentului European ([1]), este necesar să se ia măsuri pentru a se crea un cadru legislativ european în materie de deșeuri biologice, având în vedere că ne aflăm într-un moment-cheie pentru promovarea unei astfel de reglementări;

G. întrucât o directivă specifică privind deșeurile biologice ar trebui să dispună de flexibilitatea necesară pentru a acoperi diversele opțiuni de gestionare disponibile, ținând seama de faptul că există un număr ridicat de variabile și de considerente de natură locală, de care trebuie să se țină cont;

H. întrucât deșeurile biologice dețin un potențial neexplorat, gestionat în conformitate cu politici foarte diverse în fiecare stat membru; întrucât este necesară îmbunătățirea gestionării acestor deșeuri pentru a obține o gestionare eficientă și durabilă a resurselor; întrucât activitatea de colectare separată a deșeurilor biologice ar trebui îmbunătățită pentru a atinge obiectivele în materie de reciclare și de energii regenerabile, contribuind, în acest fel, la atingerea obiectivelor strategiei UE-2020, în special în cadrul inițiativei-pilot privind eficiența utilizării resurselor;

I. întrucât colectarea separată permite mai ales gestionarea optimă a unor anumite tipuri de deșeuri biologice, cum ar fi deșeurile de bucătărie provenite de la consumatori și servicii de catering, precum și deșeuri biodegradabile și care pot fi transformate în compost care provin de la restaurante care folosesc vase de unică folosință;

J. întrucât compostarea deșeurilor organice face posibilă reciclarea produselor biodegradabile și care pot fi compostate, care fac deja obiectul unei inițiative comunitare (Inițiativa privind piețele-pilot);

K. întrucât trebuie definite standarde de calitate la nivelul UE pentru tratarea deșeurilor biologice și pentru calitatea compostului; întrucât reglementarea parametrilor de calitate a compostului, inclusiv o abordare integrată care să asigure trasabilitatea, calitatea și utilizarea în condiții de siguranță, va face posibilă creșterea încrederii consumatorilor în acest produs; întrucât compostul ar trebui clasificat în funcție de calitatea sa, în măsura în care utilizarea acestuia nu va avea un efect negativ asupra solului și a apei subterane, și, în special, asupra produselor agricole provenind din solul respectiv;

L. întrucât, dată fiind proasta lor punere în aplicare, pentru a garanta atingerea obiectivelor stabilite pentru redirecționarea deșeurilor biologice înainte ca acestea să ajungă în depozitele de deșeuri, ar fi necesare orientări legislative suplimentare;

([1]) Notă a Secretariatului Consiliului, 9 martie 2010, documentul 7307/10 al Consiliului.

M. întrucât măsuri de protecție pot fi necesare pentru a garanta că utilizarea compostului nu duce la poluarea solului sau a apei subterane;

N. întrucât ar trebui avute în vedere și analizate și posibilitățile de utilizare a compostului de calitate inferioară astfel încât să nu dăuneze mediului sau sănătății umane și întrucât, la nivelul UE, definirea adecvată a posibilităților de utilizare a compostului de calitate inferioară și stabilirea situațiilor în care compostul este considerat produs sau deșeu ar ajuta statele membre să se orienteze atunci când iau decizii referitoare la chestiuni legate de utilizarea compostului;

O. întrucât „o Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor" este una dintre inițiativele-pilot din cadrul strategiei Europa 2020, iar eficiența utilizării resurselor ar trebui, prin urmare, încurajată; întrucât reciclarea deșeurilor biologice contribuie la creșterea eficienței utilizării resurselor;

P. întrucât deșeurile biologice umede scad eficiența incinerării; întrucât incinerarea deșeurilor biologice este încurajată în mod indirect prin Directiva privind producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie; întrucât deșeurile biologice pot contribui mai mult la combaterea schimbărilor climatice prin reciclarea acestora și transformarea lor în compost pentru a îmbunătăți calitatea solului și a capta carbonul, aspect care nu este în prezent promovat prin Directiva privind producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie;

Q. întrucât digestia anaerobă pentru producerea de biogaz reprezintă o metodă eficientă de valorificare a energiei; întrucât substanțele fermentate rezultate pot fi utilizate în producerea de compost;

R. întrucât obiectivul principal al gestionării adecvate a deșeurilor biologice trebuie să fie rezultatul, ceea ce înseamnă că toate opțiunile tehnologice pentru gestionarea deșeurilor biologice pot să rămână deschise pentru încurajarea inovării, a cercetării științifice și a competitivității;

S. întrucât există o sinergie importantă între tranziția spre o societate care reciclează, dezvoltarea unei economii cu emisii scăzute de carbon și potențialul de a crea locuri de muncă în domeniu, precum și, prin urmare, necesitatea de a aloca resurse pentru evaluarea impactului colectării și gestionării deșeurilor biologice asupra mediului de lucru;

T. întrucât Comisia și statele membre ar trebui să promoveze activitățile de sensibilizare a populației privind aspectele de mediu, în special în școli, pentru a încuraja gestionarea durabilă a deșeurilor urbane solide și a crește gradul de sensibilizare a publicului cu privire la avantajele colectării separate; întrucât municipalitățile și întreprinderile municipale joacă un rol important în consilierea și informarea publicului cu privire la prevenirea creării de deșeuri;

U. întrucât deșeurile biologice reprezintă mai bine de 30 % dintre deșeurile urbane solide; întrucât volumul de deșeuri biologice este în creștere în Uniunea Europeană, reprezentând o sursă semnificativă de emisii de gaze cu efect de seră și prezentând alte efecte negative pentru mediu la eliminarea lor în depozitele de deșeuri, făcând din gestionarea deșeurilor a patra sursă majoră de gaze cu efect de seră;

V. întrucât, în realitate, nu numai deșeurile biologice menajere sunt tratate în mod durabil;

W. întrucât gestionarea acestor deșeuri ar trebui structurată ținând seama de „ierarhia deșeurilor": prevenire și reducere, refolosire, reciclare, alte tipuri de valorificare, în special în scopuri energetice și, ca ultimă opțiune, depozitarea în depozite de deșeuri (în conformitate cu articolul 4 din Directiva-cadru privind deșeurile), care consideră că reciclarea deșeurilor biologice este preferabilă incinerării, deoarece nu numai că astfel se evită formarea de gaz metan, dar contribuie și la combaterea schimbărilor climatice prin captarea carbonului și îmbunătățirea calității solului; întrucât prevenirea este obiectivul principal al gestionării deșeurilor biologice și face posibilă, în special, evitarea deșeurilor alimentare și a deșeurilor vegetale, de exemplu printr-o proiectare mai bună a parcurilor publice, folosind plante și copaci ce necesită o întreținere redusă;

X. întrucât, dacă se dorește realizarea de progrese înspre o gestionare a deșeurilor biologice eficientă din punctul de vedere al mediului, această chestiune trebuie abordată dintr-o perspectivă integrată în ceea ce privește politica energetică și politica în materie de protecția solului, în conformitate cu obiectivele de atenuare a schimbărilor climatice; întrucât un alt avantaj îl reprezintă conservarea biodiversității în cazurile în care deșeurile biologice tratate sunt utilizate ca înlocuitor al turbei, protejându-se astfel ecosistemele specifice zonelor umede;

Y. întrucât digestia anaerobă pentru producerea de biogaz din deșeuri biologice poate avea o contribuție valoroasă la gestionarea durabilă a resurselor în UE și la realizarea obiectivelor UE privind producerea de energie din surse regenerabile în mod durabil;

Z. întrucât deșeurile biologice ar trebui considerate o resursă naturală prețioasă, care poate fi folosită pentru a produce compost de înaltă calitate, ajutând astfel la combaterea degradării solului în Europa, la menținerea productivității solului, la reducerea folosirii îngrășămintelor chimice în agricultură, în special cele pe bază de fosfor, și la îmbunătățirea capacității de retenție hidrologică a solului;

AA. întrucât în statele membre se folosesc sisteme diferite de gestionare a deșeurilor, iar depozitarea în depozitele de deșeuri continuă să fie metoda cel mai des utilizată pentru a elimina deșeurile urbane solide în Uniunea Europeană, deși reprezintă opțiunea cea mai dezavantajoasă pentru mediu;

AB. întrucât producția de combustibil pentru transport provenind din deșeuri biologice oferă un avantaj semnificativ pentru mediu;

AC. întrucât trebuie încurajate cercetarea științifică și inovațiile tehnologice în domeniul gestionării deșeurilor biologice;

AD. întrucât, în momentul de față, colectarea separată face posibilă prevenirea contaminării și ajută la atingerea obiectivului de a obține compost de înaltă calitate, furnizând materiale de calitate pentru reciclarea deșeurilor biologice și eficientizând valorificarea energetică;

AE. întrucât studiile existente și experiența dobândită în statele membre arată că este important să existe o colectare separată, realizabilă și durabilă din punctul de vedere al mediului și din punct de vedere economic; întrucât colectarea separată ar trebui să devină obligatorie; întrucât colectarea separată ar trebui să fie o condiție necesară pentru producerea de compost de înaltă calitate,

Legislație

1. îndeamnă Comisia să revizuiască legislația aplicabilă deșeurilor biologice în vederea elaborării, în conformitate cu principiul subsidiarității, a unei propuneri de directivă specifică până la sfârșitul lui 2010, care să includă, printre altele:

— stabilirea unui sistem obligatoriu de colectare separată pentru statele membre, cu excepția cazului în care aceasta nu ar reprezenta o opțiune adecvată din punctul de vedere al mediului și din punct de vedere economic,

— reciclarea deșeurilor biologice,

— o clasificare a diferitelor tipuri de compost obținute din deșeuri biologice în funcție de calitatea acestora;

2. invită Comisia să cuantifice, în conformitate cu planurile naționale privind emisiile, reducerile emisiilor de CO_2 obținute în urma reciclării și a compostării deșeurilor organice;

3. constată că un viitor cadru la nivelul UE ar putea oferi orientări și claritate juridică pentru multe state membre, încurajându-le să facă investiții în domeniul gestionării deșeurilor biologice; invită Comisia să susțină statele membre în legătură cu introducerea unor sisteme de separare a deșeurilor și să introducă obiective obligatorii și ambițioase pentru reciclarea acestor deșeuri;

4. reamintește că cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu 2001 – 2010 din 22 iulie 2002 a obligat Comisia, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) punctul (iv), să elaboreze o legislație în materie de deșeuri biodegradabile ca o acțiune prioritară în vederea realizării obiectivului privind utilizarea și gestionarea durabile ale resurselor naturale și ale de deșeurilor, dar că, opt ani mai târziu, în mod inacceptabil, nicio propunere legislativă nu a fost prezentată;

5. solicită Comisiei să elaboreze, în cadrul evaluării impactului, un sistem îmbunătățit de gestionare a deșeurilor biologice în ceea ce privește reciclarea deșeurilor biologice colectate separat, utilizarea compostării în agricultură și în scopuri ecologice, posibilitățile de tratare biomecanică și utilizarea deșeurilor biologice ca surse de generare a energiei; consideră că această evaluare a impactului ar trebui să stea la baza elaborării unui nou cadru legal al Uniunii Europene privind deșeurile biodegradabile;

Utilizare

6. invită Comisia să stabilească, în colaborare cu statele membre, criterii pentru producția și utilizarea compostului de înaltă calitate și să adopte cerințe minime pentru produsele finale, în conformitate cu articolul 6 din directiva-cadru privind deșeurile, care să permită clasificarea diverselor tipuri de utilizare a diverselor tipuri de compost obținute prin tratarea deșeurilor biologice în cadrul unei strategii bazate pe o abordare integrată, care să asigure, în afară de calitate, trasabilitatea produselor și utilizarea în condiții de siguranță;

Energia

7. consideră că digestia anaerobă este extrem de utilă în cazul deșeurilor biologice, deoarece astfel se obțin amelioratori ai solului bogați în substanțe nutritive, digestat și, de asemenea, biogaz, sursă regenerabilă de energie care poate fi transformată în biometan sau utilizată pentru generarea de energie electrică la sarcina de bază;

8. consideră că, pentru ca incinerarea deșeurilor biologice să devină o alternativă viabilă în ierarhia tratării deșeurilor, trebuie respectată o condiție esențială, și anume ca arderea să fie însoțită de valorizare energetică;

9. subliniază că, în ceea ce privește reciclarea deșeurilor biologice în scopul producerii de energie, trebuie să se țină seama de aspectele legate de eficiența energetică și de dezvoltarea durabilă, și că, prin urmare, aceste deșeuri trebuie valorificate cât mai eficient; reafirmă că colectarea separată a deșeurilor este foarte importantă pentru respectarea Directivei privind depozitele de deșeuri ([1]), pentru furnizarea de materiale de calitate pentru reciclarea deșeurilor biologice și pentru o eficacitate crescută a valorificării energetice;

10. observă că, pentru a crește procentajele de redirecționare, reciclare și valorificare, ar trebui să rămână deschise toate instrumentele și opțiunile tehnologice care duc la obținerea unui grad maxim de reciclare sau de valorificare a resurselor;

11. consideră că deșeurile biologice constituie o resursă regenerabilă prețioasă pentru producerea energiei electrice și a combustibilului destinat transporturilor și pentru aprovizionarea rețelei de gaz prin transformarea biogazului în biometan (în principal metan - între 50 % și 75 % - și dioxid de carbon) și invită Comisia să analizeze și să promoveze mijloace de utilizare a deșeurilor biologice în producerea de biogaz;

12. subliniază că trebuie să se evite într-o mai mare măsură depozitarea deșeurilor; constată, în acest context, că deșeurile biologice pot contribui la îndeplinirea obiectivului UE de obținere, până în 2020, de energie regenerabilă în proporție de cel puțin 20 %, precum și a obiectivului directivei UE privind calitatea combustibilului; reamintește că directiva privind sursele de energie regenerabile sprijină utilizarea tuturor tipurilor de biomasă, inclusiv a deșeurilor biologice în scopuri energetice, ca sursă de energie regenerabilă și că biocombustibilii proveniți din deșeuri sunt calculați dublu pentru atingerea obiectivului de 10 % energie regenerabilă în domeniul transporturilor; invită, prin urmare, statele membre să aibă în vedere introducerea în legislația lor națională a valorificării energetice a părților biodegradabile ale deșeurilor în cadrul unei politici integrate privind ierarhia tratării deșeurilor, și le îndeamnă să împărtășească cele mai bune practici;

([1]) Directiva 1999/31/CE, Considerentul 17.

Cercetarea și inovarea

13. îndeamnă Comisia și statele membre să încurajeze și să sprijine cercetarea științifică și inovațiile tehnologice în domeniul gestionării deșeurilor biologice;

14. invită Comisia să se implice în continuare în activități de cercetare privind metodele de tratare a deșeurilor biologice pentru a cuantifica mai bine beneficiile aduse solului și impactul asupra valorificării energiei și asupra mediului;

Sensibilizare și informare

15. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze activitățile de sensibilizare a populației privind aspectele de mediu în domeniul deșeurilor biologice, în special în școli și în instituțiile de învățământ superior, pentru a promova modele de comportament mai bune în materie de prevenire a creării de deșeuri, pentru a încuraja gestionarea durabilă a deșeurilor biologice și a deșeurilor urbane solide și pentru a crește gradul de sensibilizare a publicului cu privire la prevenirea creării de deșeuri și la avantajele colectării separate și ale tratării biologice a deșeurilor biologice; subliniază, în acest context, rolul important pe care îl au orașele, comunele și întreprinderile locale în consilierea cetățenilor și în furnizarea de informații în domeniul prevenirii deșeurilor;

Aspecte legate de mediu

16. consideră că deșeurile biologice tratate ar trebui folosite pentru conservarea materiei organice și pentru realizarea ciclurilor substanțelor nutritive, în special al fosfatului, prin reciclarea acestora în sol și invită Comisia să recunoască faptul că ar trebui să se verifice contribuția politicilor la încetinirea diminuării inacceptabil de rapide a resurselor de fosfat la nivel mondial;

17. insistă asupra necesității de a considera deșeurile biologice nepoluante ca o resursă naturală prețioasă, exploatabilă pentru producerea unui compost de calitate;

18. consideră că viitorul agriculturii depinde și de conservarea și reabilitarea fertilității solurilor; atrage atenția asupra faptului că un compost de calitate în agricultură poate contribui la conservarea productivității solurilor, la creșterea retenției lor hidrologice și la capacitatea lor de a stoca carbon și a reduce utilizarea îngrășămintelor chimice; insistă asupra rolului statelor membre în garantarea utilizării unui compost de calitate pentru terenurile agricole;

19. reamintește că operațiunea de compostare poate scădea eficiența controlului gazelor degajate de substanțele depozitate, ceea ce poate reprezenta un pericol serios pentru mediu și pentru atmosferă; atrage atenția asupra faptului că de o compostare corectă - în special a deșeurilor biologice urbane - depinde și protejarea apelor subterane împotriva pătrunderii levigatului provenit de la instalațiile de compostare;

20. subliniază că, în vederea realizării obiectivelor la diferite niveluri (combaterea încălzirii climatice, a degradării și eroziunii solului, realizarea obiectivelor în materie de energii regenerabile) combinarea compostării și a fermentării deșeurilor biologice colectate în mod selectiv, dacă este posibilă, este, fără îndoială, avantajoasă și ar trebui promovată;

21. invită Comisia să propună obiective naționale legate de reciclarea deșeurilor biologice în vederea limitării cantității de deșeuri biologice ce pot fi prelucrate prin metodele de gestionare a deșeurilor cele mai puțin recomandate, precum depozitarea în depozite de deșeuri și incinerarea;

Respectarea Directivei privind depozitele de deșeuri

22. subliniază că gestionarea acestor deșeuri trebuie organizată conform ierarhiei metodelor de tratarea deșeurilor în general: prevenire, reciclare, alte forme de valorificare a deșeurilor, inclusiv în scopul producerii de energie și, în ultimă instanță, depozitarea (articolul 5 din Directiva 1999/31/CE și Directiva 2008/98/CE [1]); solicită o vigilență crescută a Comisiei în ceea ce privește respectarea și aplicarea prevederilor referitoare la depozitarea deșeurilor în depozitele de deșeuri pe întreg teritoriul Uniunii;

[1] JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

23. ia act de diferențele existente între măsurile legislative naționale și între diversele sisteme de gestionare a deșeurilor din fiecare stat membru, precum și de faptul că depozitarea în depozitele de deșeuri rămâne cea mai utilizată metodă de eliminare a deșeurilor urbane solide în Uniunea Europeană; invită statele membre să-și consolideze cooperarea în vederea schimburilor de bune practici în domeniul gestionării deșeurilor biologice;

24. consideră că tratarea mecanic-biologică a deșeurilor (TMB) reprezintă o opțiune eficientă de evitare a depozitării unor cantități semnificative de deșeuri putrescibile și de folosire a acestora pentru compostare, digestie anaerobă și valorificare energetică;

Aspectele economice

25. consideră că, pentru dezvoltarea acestui sistem de colectare separată, precum și a altor sisteme de gestionare a deșeurilor biologice care maximizează nivelul de recuperare a resurselor, este nevoie de stimulente financiare;

26. subliniază că, pentru a încuraja dezvoltarea unei piețe europene a compostului, sunt necesare îmbunătățirea gestionării deșeurilor biologice și armonizarea standardelor de calitate a compostului;

27. consideră că, pentru rambursarea costurilor adiționale generate de prezența substanțelor poluante, ar trebui aplicat principiul „poluatorul plătește", astfel încât efectele externe negative ale împrăștierii de deșeuri biologice să nu fie suportate de către agricultură;

28. subliniază faptul că, în numeroase state membre, există deja infrastructura necesară, dar că sunt necesare stimulente pentru a crea și organiza piețe potențiale pentru compostul și digestatul, biogazul, bioenergia și biocombustibilii proveniți din deșeuri biologice;

29. evidențiază avantajele ecologice oferite de producerea de combustibili pentru transport din deșeuri biologice; invită statele membre, ținând seama de ierarhia deșeurilor, să țină seama de aceasta în aplicarea Directivei-cadru privind deșeurile revizuite și Comisia să reflecte aceasta în orientările sale privind punerea în aplicare;

30. îndeamnă Comisia să includă în toate evaluările impactului actuale sau adiționale cu privire la această chestiune problema privind tipul de stimulente, fonduri sau ajutoare economice care ar putea fi folosite sau create pentru dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor care fac posibilă gestionarea corectă a deșeurilor biologice;

*

* *

31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 7 iulie 2010

Remunerarea directorilor societăților cotate și politicile de remunerare din sectorul de servicii financiare

P7_TA(2010)0265

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la remunerarea directorilor societăților cotate la bursă și la politicile de remunerare din sectorul serviciilor financiare (2010/2009(INI))

(2011/C 351 E/08)

Parlamentul European,

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (C(2009)3159),

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate (C(2009)3177),

— având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare (COM(2009)0362),

— având în vedere principiile publicate la 2 aprilie 2009 de Consiliul pentru Stabilitate Financiară (FSB) cu privire la bunele practicile de remunerare și standardele aferente de punere în aplicare din 25 septembrie 2009,

— având în vedere principiile la nivel înalt privind politicile de remunerare, publicate de Comitetul european al inspectorilor bancari (CEBS) la 20 aprilie 2009,

— având în vedere raportul CEBS din 11 iunie 2010 cu privire la aplicarea la nivel național a principiilor la nivel înalt ale CEBS privind politicile de remunerare,

— având în vedere principiile privind remunerarea ale Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară și metodologia de evaluare a standardelor din ianuarie 2010,

— având în vedere documentul OCDE din februarie 2010 referitor la guvernanța corporativă și criza financiară – concluzii și bune practici emergente pentru a consolida punerea în aplicare a principiilor,

— având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la o serie de chestiuni deontologice legate de administrarea societăților ([1]),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei din 2 iunie 2010 privind guvernanța corporativă în instituțiile financiare și politicile de remunerare (COM(2010)0284),

— având în vedere Raportul Comisiei din 2 iunie 2010 privind aplicarea de către statele membre a Recomandării 2009/385/CE a Comisiei de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate (Recomandarea din 2009 privind remunerarea directorilor) (COM(2010)0285),

— având în vedere Raportul Comisiei din 2 iunie 2010 privind aplicarea de către statele membre UE a Recomandării 2009/384/CE a Comisiei privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (COM(2010)0286),

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2010)0165.

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0208/2010),

A. întrucât în sectorul serviciilor financiare și în anumite societăți cotate la bursă politicile de remunerare pentru categoriile de personal a căror activitate profesională are o incidență semnificativă asupra profilului de risc al societății au fost de natură să încurajeze tranzacțiile menite să asigure profituri pe termen scurt, creând în acest sens modele de afaceri din ce în ce mai riscante, în detrimentul lucrătorilor, al persoanelor care economisesc și al investitorilor și al creșterii durabile, în sens general;

B. întrucât Cartea verde a Comisiei privind guvernanța corporativă în cadrul instituțiilor financiare și politicile de remunerare subliniază că lipsa unor mecanisme eficace de control a contribuit semnificativ la practici excesiv de riscante aplicate în cadrul instituțiilor financiare și că guvernanța corporativă ar trebui să țină seama de stabilitatea sistemului financiar care depinde de acțiunile unui număr mare de actori;

C. întrucât structurile inadecvate de remunerare ale anumitor instituții financiare care încurajează asumarea cu imprudență a unor riscuri excesive au jucat un rol în acumularea riscurilor care au dus la actuala criză financiară, economică și socială și constituie, prin urmare, o preocupare majoră pentru factorii de decizie și pentru autoritățile de reglementare;

D. întrucât instituțiile financiare trebuie să ia în considerare, ca parte a responsabilității lor sociale, mediul social în care funcționează instituția, precum și, într-un mod integrat, interesele tuturor părților implicate, cum ar fi clienții, acționarii și angajații;

E. întrucât au fost lansate numeroase inițiative la nivel mondial, european și național pentru a remedia situația practicilor problematice de remunerare și întrucât o abordare coordonată la nivel mondial este esențială nu numai pentru a garanta un mediu concurențial echitabil, ci și pentru a asigura competitivitatea Europei la nivel mondial și a promova o concurență durabilă și echitabilă între piețe;

F. întrucât principiile FSB cu privire la bunele practici de remunerare, aprobate de liderii G20, stabilesc cinci elemente ale bunelor practici de remunerare și având în vedere importanța promovării punerii în aplicare simultane a acestor principii;

G. întrucât principiile convenite și măsurile luate cu privire la politicile de remunerare trebuie să fie analizate în mod continuu, și, după caz, adaptate pentru a crea condiții uniforme în întreaga Europă și pentru a asigura competitivitatea globală a sectorului financiar european;

H. întrucât practica și mai multe studii științifice au demonstrat impactul limitat al recomandărilor neobligatorii asupra politicilor de remunerare, ceea ce subliniază necesitatea de a crea un instrument mai puternic de natură să asigure respectarea principiilor;

I. întrucât în raportul Comisiei se afirmă că, în ciuda impulsului generat de criză în sensul unei reforme substanțiale în materie de politici de remunerare, numai 16 state membre au aplicat pe deplin sau parțial recomandările Comisiei,

Observații generale

1. salută inițiativele lansate de Comisie și FSB cu privire la politicile de remunerare aplicate în sectorul financiar și în cadrul societăților cotate la bursă în general; cu toate acestea, consideră că atunci când instituțiilor financiare li se aplică reglementări suplimentare în ceea ce privește politica de remunerare și cerințele de capital, ar trebui să se țină seama de dimensiunea instituției financiare și, astfel, de contribuția activității acesteia la riscul sistemic;

2. ia act de propunerile raportului ca directivele privind cerințele de capital să conțină principii cu caracter obligatoriu privind politicile de remunerare din sectorul financiar;

Miercuri, 7 iulie 2010

Administrarea eficace a practicilor de remunerare

3. subliniază că autoritățile de supraveghere ar trebui să decidă dacă o instituție financiară sau o societate cotată la bursă ar trebui să dispună de un comitet de remunerare; acest lucru ar trebui realizat ținând seama de dimensiunea, organizarea internă și de natura, domeniul de activitate și complexitatea activităților acestora; consideră că, în cazul în care autoritatea de supraveghere consideră necesar, comitetul de remunerare ar trebui să stabilească politica în materie de remunerare, iar acesta trebuie să fie independent, să răspundă în fața acționarilor și a autorităților de supraveghere și să lucreze în strânsă cooperare cu comitetul de riscuri al societății respective în ceea ce privește evaluarea stimulentelor create de sistemul de remunerare;

4. subliniază că comitetul de remunerare trebuie să aibă acces la obiectul contractelor, astfel încât contractele pe care le verifică să fie astfel concepute încât să facă posibilă sancționarea actelor de neglijență gravă prin reducerea remunerației; un act de neglijență gravă are loc atunci când nu este respectat, în special, principiul de „due diligence", caz în care comitetul de remunerare trebuie să se asigure că reducerea nu este pur simbolică, ci contribuie în mod semnificativ la compensarea prejudiciului produs; în plus, instituțiile financiare ar trebui îndemnate să facă uz de un sistem „malus", ceea ce înseamnă revenirea la remunerații ce depind de performanță în urma constatării unei performanțe slabe;

5. consideră că președintele și membrii cu drept de vot ai comitetului de remunerare trebuie să fie membri ai structurii de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul instituției financiare sau în cadrul societății cotate respective; consideră că directorii și membrii consiliului de administrație ar trebui să evite participarea simultană în cadrul consiliilor de administrație ale altor întreprinderi în cazul în care există posibilitatea unui conflict de interese;

6. consideră că, atunci când este cazul, acționarilor ar trebui să li se ofere ocazia de a contribui la stabilirea unor politici de remunerare durabile și ar putea, prin urmare, să aibă posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la politicile de remunerare prin intermediul unui vot fără caracter obligatoriu asupra raportului de remunerare în cadrul adunării generale a societății;

7. subliniază că remunerarea membrilor fără funcții executive ai consiliului de administrație ar trebui să includă numai o componentă fixă a plății și nu o componentă variabilă în funcție de performanțe sau de acțiunile deținute;

8. subliniază că membrii cu funcții de control al riscurilor ar trebui să fie independenți de unitățile comerciale pe care le controlează, să dispună de autoritatea necesară și să fie remunerați independent de performanța unităților comerciale respective;

Alinierea efectivă a remunerării cu asumarea prudentă a riscurilor

9. subliniază că remunerarea ar trebui să fie ajustată la toate tipurile de riscuri, să fie simetrică cu rezultatele și sensibilă la orizontul temporal al riscurilor existente și posibile care au un impact asupra performanței și stabilității globale ale societății;

10. subliniază că, în gestionarea societăților cotate la bursă, directorii nu ar trebui să fie ghidați de interese financiare personale; consideră că interesele financiare ale directorilor legate de remunerația variabilă intră în multe cazuri în conflict cu interesele pe termen lung ale societății, inclusiv cu interesele angajaților acesteia și ale altor părți interesate;

11. consideră că sistemele de compensare ar trebui să fie proporționale cu dimensiunea, organizarea internă și complexitatea instituțiilor financiare și ar trebui să reflecte diversitatea existentă la nivelul diferitelor sectoare financiare, cum ar fi sectorul bancar, de asigurări și de gestionare a fondurilor;

12. subliniază că mecanismele de gestionare a riscurilor operaționale în cazul cadrelor de conducere, al persoanelor responsabile de asumarea riscurilor și al celor cu funcții de control ar trebui revizuite de organul de supraveghere și supuse unor controale aprofundate din partea acestuia; consideră că aceste proceduri ar trebui să se aplice și personalului a cărui remunerație totală, inclusiv contribuțiile la pensie, îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu tipurile de funcții enumerate anterior;

13. consideră că valoarea remunerației variabile ar trebui să fie stabilită pe baza unor criterii de performanță predeterminate și măsurabile, care ar trebui să promoveze durabilitatea societății pe termen lung;

14. subliniază că remunerația bazată pe performanță ar trebui să lege valoarea fondului de prime de performanța generală și de baza de capitale ale societății, în timp ce remunerația individuală a unui angajat bazată pe performanța acestuia ar trebui să fie o combinație între evaluarea performanței individuale, a performanței unității comerciale respective și a rezultatelor globale ale instituției;

15. consideră că interesul financiar personal al directorilor, legat de partea variabilă a remunerației lor, este de multe ori în conflict cu interesele pe termen lung ale întreprinderii; subliniază că politica de remunerare a directorilor și a altor categorii de personal responsabil pentru deciziile cu grad sporit de risc ar trebui să fie compatibilă cu un sistem echilibrat și eficient de gestiune a riscului și că ar trebui să existe o proporție adecvată între remunerarea fixă și cea variabilă; insistă asupra introducerii generalizate a unor măsuri care să vizeze reducerea sau chiar retragerea componentei variabile a remunerației la categoriile de personal a căror performanță cauzează deteriorarea rezultatelor societății lor;

16. consideră că, pentru a stabili nivelul componentei variabile a remunerației, ar trebui luate în considerare nu numai măsurile cantitative, ci și criteriile de performanță legate de calitate și de buna judecată;

17. consideră că primele garantate nu ar trebui să facă parte din planurile de remunerare;

18. consideră că, din motive etice, dar și în interesul dreptății sociale și al durabilității economice, diferența dintre valoarea cea mai mare și valoarea cea mai mică a remunerațiilor acordate într-o societate ar trebui să fie rezonabilă;

19. subliniază că societățile ar trebui să elaboreze, cu aprobarea autorității de supraveghere, o procedură internă pentru a soluționa conflictele care ar putea apărea între unitatea de management al riscului și unitățile operaționale;

20. subliniază necesitatea de a extinde aceste principii la remunerarea tuturor angajaților ale căror activități profesionale au un impact real asupra profilului de risc al societății pentru care lucrează, inclusiv a cadrelor de conducere, a persoanelor responsabile de asumarea riscurilor, a celor cu funcții de control, precum și a oricărui angajat a cărui remunerație totală, inclusiv sumele prevăzute pentru pensie, îl plasează în aceeași categorie de remunerare;

21. subliniază că asigurarea de răspundere civilă a directorilor și a responsabililor, menită să protejeze directorii, responsabilii și conducătorii de rang superior ai societăților de reclamațiile care rezultă din deciziile sau acțiunile riscante sau neglijente luate în exercițiul funcțiunii nu este conformă cu gestionarea durabilă a riscurilor în domeniul remunerării;

O structură echilibrată a pachetului de remunerare

22. subliniază că trebuie să existe un echilibru corespunzător între componenta variabilă și cea fixă a remunerației;

23. propune ca remunerația variabilă să fie plătită numai dacă acest lucru este sustenabil din perspectiva situației financiare și a bazei de capital ale instituției și dacă se justifică prin prisma performanței pe termen lung a acesteia; consideră că autoritatea de supraveghere competentă ar trebui să aibă dreptul de a limita valoarea totală a remunerației variabile în cazul instituțiilor financiare cu scopul de a consolida capitalul social;

24. subliniază că o proporție substanțială din componenta variabilă a remunerației ar trebui amânată pentru o perioadă suficientă de timp; valoarea proporției amânate și durata perioadei de amânare ar trebui stabilite în funcție de ciclul economic, de natura activităților comerciale, de riscurile aferente și de activitățile angajatului respectiv; remunerația exigibilă în cadrul unui mecanism de plată amânată ar trebui să devină un drept legitim cel devreme odată cu remunerația exigibilă pe bază proporțională; plata a cel puțin 40 % din componenta variabilă a remunerației ar trebui amânată; în cazul unei componente variabile a remunerației cu o valoare extrem de ridicată, ar trebui amânată plata a cel puțin 60 % din sumă, iar perioada de amânare ar trebui să fie de cel puțin 5 ani;

25. consideră că o proporție semnificativă din componenta variabilă a remunerației ar trebui să fie acordată sub formă de instrumente nemonetare, cum ar fi creanțele subordonate, capitalul contingent, acțiunile sau instrumentele legate de acțiuni, cu condiția ca aceste instrumente să creeze stimulente aliniate cu crearea de valoare pe termen lung și cu orizonturile temporale de risc;

26. consideră că, pentru a evita „arbitrajul de prime", politicile de remunerare ar trebui să se aplice remunerației totale, inclusiv salariilor și pensiilor; în plus, consideră că „primele de pensie" ar trebui să fie acordate sub formă de instrumente nemonetare, cum ar fi creanțele subordonate, capitalul contingent, acțiunile sau instrumentele legate de acțiuni pentru a alinia stimulentele pe termen lung;

27. propune stabilirea, pentru pachetele de plăți compensatorii în caz de încetare anticipată a raporturilor de muncă („parașutele de aur"), a unei limite maxime egale cu echivalentul a doi ani de plată a componentei fixe a remunerației directorilor și interzicerea acordării acestor plăți compensatorii în caz de lipsă de performanță sau de încetare a raporturilor de muncă din proprie inițiativă;

28. solicită luarea în considerare a principiului egalității dintre femei și bărbați la stabilirea politicilor de remunerare;

29. reafirmă necesitatea sancționării tuturor formelor de discriminare din cadrul întreprinderilor, îndeosebi în ceea ce privește stabilirea politicilor de remunerare, evoluția carierei și procesul de recrutare a directorilor;

Supravegherea efectivă și implicarea părților interesate

30. consideră că societățile ar trebui să facă publice în timp util informații clare și cuprinzătoare cu privire la practicile lor de remunerare și că autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă acces la toate informațiile de care au nevoie pentru a evalua respectarea principiilor aplicabile;

31. cere întreprinderilor de stat să practice, ca orice alte întreprinderi, o transparență totală cu privire la politicile lor de remunerare și de acordare a primelor;

32. solicită, de asemenea, să se facă publice regimurile de pensii și de pensii suplimentare ale întreprinderilor, inclusiv ale întreprinderilor de stat;

33. invită Comisia să își consolideze recomandările sale din 30 aprilie 2009 privind structura remunerațiilor și alinierea riscurilor în conformitate cu principiile instituite de Consiliul pentru Stabilitate Financiară și acceptate de către summitul G20 din septembrie 2009;

34. invită Comisia să adopte principii ferme cu caracter obligatoriu privind politicile de remunerare din sectorul financiar, pe baza propunerilor pentru sectorul bancar din raportul referitor la Directiva privind cerințele de capital, și să instituie o procedură de publicare bazată pe principiul „respectă sau explică" pentru societățile cotate la bursă care nu respectă principiile în cauză;

35. îndeamnă autoritățile de supraveghere din sectorul financiar să implementeze principiile de remunerare și metodologia de evaluare a standardelor propuse de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară în ianuarie 2010;

36. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze o structură internațională comună pentru cunoașterea numărului de persoane a căror remunerație este egală sau mai mare de 1 milion EUR, incluzând principalele elemente ale salariului, primele, indemnizațiile pe termen lung și contribuțiile la pensie;

37. invită Comisia să ia în considerare atât rolul auditorilor interni, cât și al celor externi ca parte integrantă a asigurării întregului spectru de guvernanță corporativă eficace;

38. invită Comisia să examineze posibilitatea consolidării rolului directorilor fără funcții executive, inclusiv prin asigurarea faptului că întreprinderile oferă posibilități de formare continuă și pachete salariale independente care reflectă poziția independentă a directorilor fără funcții executive, precum și prin acordarea autorităților de supraveghere a competenței de a purta discuții cu „persoanele aprobate";

39. invită Comisia să clarifice în propunerile sale legislative rolul autorităților de supraveghere în ceea ce privește politica de remunerare;

40. subliniază că componentele variabile ale remunerației nu ar trebui plătite prin intermediul unor mecanisme sau al unor metode care favorizează evaziunea de la plata impozitului pe venit din această remunerație;

41. solicită garantarea faptului că reglementarea remunerației nu va afecta drepturile fundamentale garantate prin tratate, în special dreptul partenerilor sociali de a încheia și aplica acorduri colective, în conformitate cu legislația și practicile naționale;

42. solicită Comisiei să creeze un cadru UE de gestionare a crizelor pentru a evita producerea unei noi crize financiare, luând în considerare inițiativele întreprinse de organisme internaționale precum G20 și FMI;

43. invită Comisia să încurajeze statele membre să le reamintească societăților cotate la bursă și societăților de servicii financiare de responsabilitatea lor socială, de degradarea imaginii lor și de necesitatea de a juca un rol exemplar în cadrul unei societăți internaționale prospere;

44. consideră că continuarea activității sau menținerea de sucursale în teritorii necooperante contravine intereselor pe termen lung ale întreprinderilor în general și solicită elaborarea unei strategii europene de combatere a paradisurilor fiscale în vederea implementării declarațiilor făcute de G20 la Londra și la Pittsburgh;

*

* *

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și autorităților de reglementare de la nivelul UE și de la nivel național.

Gestionarea crizelor transfrontaliere din sectorul bancar

P7_TA(2010)0276

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 conținând recomandări către Comisie privind gestionarea crizelor transfrontaliere din sectorul bancar (2010/2006(INI))

(2011/C 351 E/09)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului pentru serviciile financiare: plan de acțiune ([1]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 octombrie 2009 intitulată „Un cadru al Uniunii Europene pentru gestionarea crizelor transfrontaliere din sectorul bancar” (COM(2009)0561),

— având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea macroprudențială comunitară a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru riscuri sistemice, din 23 septembrie 2009 (COM(2009)0499),

([1]) JO C 40, 7.2.2001, p. 453.

— având în vedere propunerea de decizie a Consiliului privind acordarea unor competențe specifice Băncii Centrale Europene referitoare la funcționarea Comitetului european pentru riscuri sistemice, din 23 septembrie 2009 (COM(2009)0500),

— având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene, din 23 septembrie 2009 (COM(2009)0501),

— având în vedere Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ([1]),

— având în vedere Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ([2]),

— având în vedere Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ([3]),

— având în vedere Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit ([4]),

— având în vedere A doua directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora ([5]), A treia directivă 78/855/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni ([6]), precum și A șasea directivă 82/891/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1982 privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni ([7]),

— având în vedere Memorandumul de înțelegere din 1 iunie 2008 privind cooperarea dintre autoritățile de supraveghere financiară, băncile centrale și ministerele de finanțe din Uniunea Europeană pe problema stabilității financiare transfrontaliere,

— având în vedere recomandarea 13 inclusă în Raportul grupului la nivel înalt privind supravegherea financiară prezidat de Jacques de Larosière, raport transmis președintelui Barroso la 25 februarie 2009, unde se menționează că „Grupul solicită instituirea în UE a unui cadru de reglementare coerent și funcțional de gestionare a crizelor”,

— având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0213/2010),

A. întrucât în Uniune există o piață internă a serviciilor bancare și nu un amalgam de servicii independente unul de celălalt și întrucât această piață internă este foarte importantă pentru competitivitatea Uniunii pe plan mondial;

B. întrucât în prezent există reglementări insuficiente la nivel internațional privind gestionarea crizelor din sectorul bancar;

([1]) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.
([2]) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.
([3]) JO L 135, 31.5.1994, p. 5.
([4]) JO L 125, 5.5.2001, p. 15.
([5]) JO L 26, 31.1.1977, p. 1.
([6]) JO L 295, 20.10.1978, p. 36.
([7]) JO L 378, 31.12.1982, p. 47.

C. întrucât actualele mecanisme internaționale și din UE de supraveghere a sectorului financiar s-au dovedit ineficiente pentru a preveni sau a limita suficient contagiunea;

D. întrucât costurile gestionării crizei au reprezentat o povară excesivă pentru contribuabili, pentru creșterea economică și pentru locurile de muncă;

E. întrucât participarea acționarilor, iar mai apoi a creditorilor la suportarea pierderilor este esențială pentru reducerea la minimum a costurilor suportate de contribuabili și generate de crizele piețelor și instituțiilor financiare;

F. întrucât absența sau ineficacitatea reglementărilor și a supravegherii la nivelul Uniunii a condus la acțiuni necoordonate ale autorităților naționale și a sporit riscul unui comportament protecționist și denaturarea concurenței inclusiv prin intermediul ajutoarelor de stat, punând în pericol crearea unei piețe interne a serviciilor financiare;

G. întrucât o abordare unitară de prevenire a falimentului grupurilor bancare ar fi mai aproape de conceptul de piață internă;

H. întrucât o piață internă puternică a serviciilor financiare este esențială pentru competitivitatea Uniunii pe plan mondial;

I. întrucât instituțiile bancare ar trebui să devină mai responsabile, iar această responsabilizare ar trebui să contribuie la obiectivul primordial de reconstrucție a piețelor financiare pentru ca acestea să asigure finanțarea economiei;

J. întrucât, ca rezultat al crizei, a apărut necesitatea ca instituțiile UE, în dialog cu G-20 și cu alte foruri internaționale, să creeze de urgență un cadru adecvat care, în eventualitatea unei crize, să mențină stabilitatea financiară, să reducă la minimum costurile pentru contribuabili și să protejeze serviciile bancare de bază și deponenții, iar cetățenii așteaptă acest lucru de la UE;

K. întrucât stabilitatea financiară și piețele financiare integrate necesită supravegherea transfrontalieră a instituțiilor financiare cu importanță sistemică și cu caracter transfrontalier;

L. întrucât scopul unui cadru legislativ la nivelul UE în materie de gestionare a crizelor transfrontaliere este să confere autorităților competența de a adopta măsuri care includ intervenția în gestionarea grupurilor bancare, atunci când este necesar (în special, dar nu exclusiv, în cadrul băncilor care acceptă depozite, în cazul cărora riscul sistemic este posibil);

M. întrucât scopul unui cadru la nivelul UE pentru gestionarea crizelor transfrontaliere este și reglementarea grupurilor bancare transfrontaliere și a băncilor individuale care efectuează operațiuni transfrontaliere exclusiv prin intermediul filialelor; întrucât și în cazul grupurilor bancare transfrontaliere ar trebui să existe un cadru uniform de reglementare;

N. întrucât un răspuns robust la criză necesită o abordare coerentă și cuprinzătoare care implică o supraveghere mai bună (punerea în practică a noului sistem de supraveghere a UE), reglementări mai bune (de exemplu, inițiativele curente privind Directiva 2006/48/CE, Directiva 2006/49/CE, Directiva 94/19/CE și remunerarea personalului de conducere) și un cadru eficace al UE de gestionare a crizelor destinat instituțiilor financiare;

O. întrucât principiul „poluatorul plătește” ar trebui aplicat și în sectorul financiar din cauza impactului devastator al falimentelor în toate țările și sectoarele, precum și în ansamblul economiei;

P. întrucât intervenția într-un stadiu incipient și soluționarea crizelor bancare ar trebui inițiate pe baza unor criterii bine definite, printre care subcapitalizarea, lichiditatea scăzută sau deteriorarea calității sau valorii activelor; întrucât intervenția ar trebui să fie legată de sistemele de garantare a depozitelor;

Q. întrucât sunt necesare un cod strict de conduită al UE pentru personalul de conducere și mecanisme de descurajare a unui comportament inadecvat, iar acestea ar trebui elaborate în concordanță cu inițiative internaționale similare;

R. întrucât este important ca în cadrul examinării oportunității unor noi linii directoare pentru gestionarea întreprinderilor Comisia să desfășoare evaluări de impact complete;

S. întrucât în termen de trei ani vor deveni operaționale o autoritate bancară europeană (ABE), un sistem al UE de soluționare a crizelor bancare, un fond al UE de stabilitate financiară și o unitate de soluționare, Comisia ar trebui să examineze oportunitatea lărgirii sferei de aplicare a cadrului de gestionare a crizelor și la instituții financiare nebancare, inclusiv, dar fără a se limita la, societăți de asigurări și gestionari de fonduri și de active; de asemenea, Comisia ar trebui să analizeze fezabilitatea și oportunitatea creării unei rețele de fonduri naționale de stabilitate pentru toate instituțiile care nu participă la fondul de stabilitate al UE, așa cum se propune în recomandarea 3 din anexă;

T. întrucât ar trebui evitat hazardul moral pentru a preîntâmpina asumarea excesivă de riscuri, fiind necesar un cadru de protejare a sistemului, nu a „delincvenților", și, îndeosebi, nu ar trebui utilizate fonduri pentru soluționarea situațiilor de criză în vederea salvării acționarilor băncilor sau a recompensării structurilor de conducere pentru propriul eșec; întrucât instituțiile care utilizează în acest context un fond al UE pentru soluționarea situațiilor de criză bancară ar trebui să suporte consecințele, cum ar fi măsuri administrative și reparatorii; întrucât unul dintre principiile fundamentale pentru supravegherea financiară în viitor ar trebui să fie eliminarea hazardului moral;

U. întrucât problemele actuale economice, financiare și sociale, precum și diferitele noi cerințe de reglementare privind băncile necesită o abordare treptată și rezonabilă, dar nu ar trebui să descurajeze o agendă ambițioasă și urgentă;

V. întrucât transferurile de active în cadrul unui grup bancar nu ar trebui să pericliteze în vreun fel stabilitatea financiară și lichiditatea celui care efectuează transferul și ar trebui să se desfășoare pe baza unei valori corecte de piață sau a unui preț corect; întrucât ar trebui elaborate principii clare pentru evaluarea activelor depreciate și pentru tratamentul aplicat sucursalelor și filialelor cu sediul în țări gazdă;

W. întrucât Uniunea ar trebui să stabilească de comun acord cine ce face, când și cum în cazul unei crize a instituțiilor financiare;

X. întrucât măsurile aplicabile în sectorul bancar ar trebui să sprijine nevoile de finanțare și de investiții ale economiei reale pe termen scurt și lung;

Y. întrucât discrepanțele majore dintre regimurile naționale de reglementare și de insolvabilitate trebuie remediate printr-un cadru armonizat și un dialog consolidat între autoritățile naționale de supraveghere și autoritățile din cadrul grupurilor transfrontaliere de stabilitate;

Z. întrucât dimensiunea, complexitatea și interconectarea în creștere la nivel regional și internațional au arătat că falimentul unor instituții, indiferent de mărimea lor, poate avea efecte colaterale asupra sistemului financiar, fiind deci necesară crearea unui cadru eficace de soluționare a crizelor pentru toate băncile, printr-un proces gradual și pe etape, cu recomandarea ca accentul inițial să fie pus pe instituțiile cu cel mai mare grad de risc; întrucât un astfel de cadru de soluționare a crizelor ar trebui să ia în considerare pe cât de mult posibil eforturile similare ale forurilor internaționale,

AA. întrucât un număr limitat de bănci (bănci transfrontaliere cu importanță sistemică) prezintă un grad foarte ridicat de risc sistemic din cauza dimensiunii, a complexității și a interconexiunilor lor în Uniune, necesitând un regim special urgent și specific, iar într-un context mai general, sunt necesare mecanisme echitabile de soluționare a crizelor și pentru alte instituții financiare transfrontaliere;

AB. întrucât, pentru a sprijini în mod eficace intervențiile, un cadru UE de gestionare a crizelor necesită un set comun de norme, o expertiză adecvată și resurse financiare corespunzătoare, iar aceste elemente ar trebui să reprezinte, de asemenea, aspecte cheie ale regimului de prioritate propus pentru băncile transfrontaliere cu importanță sistemică;

AC. întrucât competențele de supraveghere, de intervenție rapidă și măsurile privind soluționarea situațiilor de criză ar trebui considerate drept elemente interconectate ale unui cadru comun;

AD. întrucât regimul special accelerat privind băncile transfrontaliere cu importanță sistemică ar trebui să se transforme pe termen mediu/lung într-un regim universal pentru toate instituțiile financiare transfrontaliere din Uniune, care ar trebui să includă un sistem armonizat la nivelul UE privind insolvabilitatea;

AE. întrucât orice fond de stabilitate dezvoltat la nivel paneuropean ar trebui limitat doar la intervențiile de soluționare a crizelor viitoare și nu ar trebui utilizat pentru recuperarea intervențiilor din trecut sau pentru rezolvarea problemelor generate de criza financiară din 2007/2008,

1. solicită Comisiei să îi prezinte, în temeiul articolelor 50 și 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, până la 31 decembrie 2010, una sau mai multe propuneri legislative privind un cadru al UE de gestionare a crizelor, un fond al UE de stabilitate financiară (Fondul) și o unitate de soluționare, pe baza recomandărilor detaliate din anexă, ținând cont de inițiativele organismelor internaționale, cum ar fi G-20 sau FMI, în vederea asigurării unor condiții echitabile de concurență la nivel global și pe baza unei analize detaliate a tuturor variantelor posibile, inclusiv o evaluare de impact;

2. confirmă că aceste recomandări respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățeanului;

3. consideră că incidențele financiare ale propunerii solicitate ar trebui să fie acoperite prin alocări bugetare adecvate (care exclud contribuțiile la Fond, acestea ținând de responsabilitatea băncilor participante);

4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Comisiei, Consiliului, parlamentelor și guvernelor statelor membre prezenta rezoluție și recomandările detaliate în anexă.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:

RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Recomandarea 1 privind un cadru comun al UE de gestionare a crizelor

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze următoarele:

1. Crearea unui cadru european de gestionare a crizelor cu un set comun minim de norme și, în cele din urmă, dispoziții legislative comune în domeniul soluționării crizelor și al insolvabilității care să se aplice tuturor instituțiilor bancare ce desfășoară activități în Uniune și având următoarele obiective:

   — promovarea stabilității sistemului financiar;

   — limitarea sau preîntâmpinarea contagiunii financiare;

   — limitarea costurilor publice ale intervențiilor;

   — optimizarea poziției deponenților și garantarea tratamentului lor egal în Uniune;

   — asigurarea furnizării de servicii bancare de bază;

   — evitarea hazardului moral, asumarea costurilor de către sector și acționari și internalizarea externalităților negative create de piețele și de instituțiile financiare;

— garantarea tratamentului egal al tuturor categoriilor de creditori din Uniune, inclusiv a tratamentului echitabil al tuturor filialelor și sucursalelor aceleiași instituții transfrontaliere în toate statele membre;

— asigurarea respectării drepturilor angajaților;

— consolidarea pieței interne a serviciilor financiare și a competitivității acesteia.

2. Convergența progresivă a competențelor de supraveghere și a legislațiilor naționale actuale din domeniul soluționării crizelor și al insolvabilității, precum și, într-un termen rezonabil, crearea unui regim eficace unic la nivelul UE.

3. După finalizarea procesului de armonizare a dispozițiilor privind insolvabilitatea și supravegherea la sfârșitul unei perioade de tranziție, ar trebui să existe o autoritate unică la nivelul UE de soluționare a situațiilor de criză, fie independentă, fie ca parte a ABE.

4. În vederea îmbunătățirii cooperării și a transparenței, ar trebui realizate verificări *inter pares* între autoritățile de supraveghere, în mod periodic, sub egida ABE, bazate pe autoevaluări prealabile.

5. În cazul necesității soluționării unei situații de criză sau a lichidării unei instituții transfrontaliere, ar trebui realizată o investigație detaliată (de către experți independenți numiți de ABE) pentru a se evidenția cauzele și responsabilitățile în chestiune. Parlamentul trebuie să fie informat cu privire la rezultatul acestor investigații.

6. Atribuirea responsabilității pentru gestionarea crizei autorității relevante de supraveghere (inclusiv competențe de intervenție într-un stadiu incipient) și aprobarea planurilor de urgență ale fiecărei bănci, după cum urmează:

— în cazul băncilor transfrontaliere cu importanță sistemică: ABE, în strânsă cooperare cu colegiul autorităților naționale de supraveghere și cu grupurile transfrontaliere de stabilitate (așa cum sunt definite în Memorandumul de înțelegere din 1 iunie 2008);

— în cazul tuturor celorlalte bănci transfrontaliere fără importanță sistemică: autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată din cadrul colegiului (sub guvernanța convenită a acestuia), sub coordonarea ABE și în consultare cu grupurile transfrontaliere de stabilitate;

— în cazul băncilor locale: autoritatea locală de supraveghere.

7. Conceperea unui set comun de norme privind gestionarea crizelor, care să includă metodologii, o terminologie și definiții comune, precum și a unui set de criterii relevante pentru simulările de criză aplicate băncilor transfrontaliere.

8. Transformarea planurilor de soluționare a crizelor într-o cerință obligatorie regulamentară; planurile de soluționare ar trebui să includă o autoevaluare aprofundată a instituției și detalii privind distribuirea echitabilă a activelor și a capitalului, cu recuperări de capital adecvate de la sucursale și filiale către alte unități și identificarea liniilor de clivaj care permit separarea de module independente, îndeosebi a acelora care contribuie la asigurarea infrastructurii esențiale, cum ar fi serviciile de plată; cerința potrivit căreia conținutul acestor planuri trebuie să fie proporțional cu dimensiunea băncii, cu activitățile acesteia și cu prezența ei în teritoriu. Trebuie asigurată actualizarea periodică a acestor planuri.

9. Crearea, până în decembrie 2011, a unui rating european de supraveghere pentru bănci („tablou al riscurilor”), bazat pe un set comun de indicatori cantitativi și calitativi. Indicatorii tabloului de riscuri ar trebui să fie evaluați în funcție de natura, dimensiunea și complexitatea instituției în cauză, respectând în același timp cerințele de confidențialitate. Tabloul riscurilor ar trebui să cuprindă cel puțin:

— capitalul;

— efectul de levier;

— lichiditățile;

— incongruența scadențelor, a dobânzilor și a monedelor;

— lichiditatea activelor;

— expunerile semnificative și concentrările riscurilor;

— pierderile preconizate;

— sensibilitatea la prețurile pieței, ratele dobânzilor și ratele de schimb;

— accesul la finanțare;

— rezultatele simulărilor de criză;

— eficacitatea controalelor interne;

— calitatea managementului și a guvernanței corporative;

— complexitatea și opacitatea;

— profilul de risc;

— respectarea legislației sau a cerințelor regulamentare.

10. Împuternicirea autorităților de supraveghere pentru a interveni pe baza unor limite ale ratingului de supraveghere, în deplină conformitate cu principiul proporționalității, și prevederea unor perioade rezonabile în care instituțiile să își poată rezolva ele însele problemele.

11. Dotarea autorităților de supraveghere cu instrumente juridice adecvate pentru intervenție, modificând legislația sectorială relevantă sau introducând noi reglementări sectoriale pentru:

— a solicita ajustarea capitalului (peste cerințele minime regulamentare), a lichidităților, a gamei de activități și a proceselor interne;

— a recomanda sau impune modificări în structura de conducere;

— a impune reținerea dividendelor și restricții în vederea consolidării cerințelor de capital; a limita durata licențelor bancare;

— a permite autorităților de supraveghere să declanșeze separarea de instituție a unor module independente, fie ele falimentare sau de succes, pentru a asigura astfel îndeplinirea funcțiilor esențiale;

— a impune o vânzare totală sau parțială;

— a transfera activele și pasivele către alte instituții pentru a se asigura continuitatea operațiunilor cu importanță sistemică;

— a crea o „bancă-punte” sau o „bancă bună/bancă rea”;

— a solicita conversia datoriilor în acțiuni sau alt tip de capital convertibil, în funcție de natura instituției, cu marje adecvate;

— a asigura temporar un control public;

— a impune o suspendare temporară pentru anumite tipuri de pretenții asupra băncii (introducerea unui moratoriu);

— a controla procesul de transfer al activelor în interiorul grupului;

— a numi unui administrator special la nivel de grup;

— a reglementa lichidarea;

— a permite ABE să autorizeze intervenția fondului UE de stabilitate financiară, inclusiv pentru asigurarea de finanțare de urgență pe termen mediu, pentru injecții de capital și pentru garanții;

— a impune măsuri administrative și reparatorii pentru acele instituții care utilizează Fondul.

Miercuri, 7 iulie 2010

12. Toate instrumentele menționate la punctul 11 se aplică cu respectarea deplină a normelor UE din domeniul concurenței și asigurând tratamentul egal al creditorilor și al deponenților din toate statele membre.

Recomandarea 2 privind băncile transfrontaliere cu importanță sistemică

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze următoarele:

1. Băncile transfrontaliere cu importanță sistemică, dat fiind rolul lor special pe piața internă a serviciilor financiare, trebuie să facă de urgență obiectul unui nou regim special ce va lua forma unei legislații privind societățile bancare europene, care urmează să fie elaborată până la sfârșitul anului 2011. Se va propune inclusiv un regim mai general pentru celelalte băncile transfrontaliere.

2. Băncile transfrontaliere cu importanță sistemică trebuie să respecte noul regim special consolidat. Acesta va asigura depășirea obstacolele juridice din calea unei acțiuni transfrontaliere eficace, garantând tratamentul clar, egal și previzibil al acționarilor, deponenților, creditorilor și al altor părți interesate, îndeosebi după efectuarea transferurilor de active în interiorul grupului. Regimul va include un „al 28-lea" regim special privind procedurile de insolvabilitate pentru băncile transfrontaliere cu importanță sistemică, care va putea fi extins ulterior la toate băncile transfrontaliere.

3. Comisia adoptă o măsură ce stabilește, până în aprilie 2011, criteriile de definire a băncilor transfrontaliere cu importanță sistemică. Pe baza acestor criterii, băncile în cauză vor fi identificate în mod periodic de către consiliul autorităților de supraveghere, după consultarea Comitetului european pentru riscuri sistemice [punctul 12b din Raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare din 17 mai 2010 referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene („raportul ABE")].

4. Pentru fiecare dintre băncile transfrontaliere cu importanță sistemică, ABE va exercita sarcini de supraveghere și va acționa prin autoritățile naționale competente (în conformitate cu raportul ABE).

5. Comisia adoptă o măsură prin care propune un mecanism de transfer de active în cadrul băncilor transfrontaliere cu importanță sistemică, acordând importanța cuvenită necesității de a proteja drepturilor țărilor gazdă.

6. Un fond al UE de stabilitate financiară și o unitate de soluționare a crizelor sprijină intervențiile conduse de ABE în materie de gestionare și soluționare a crizelor sau insolvabilitate în ceea ce privește băncile transfrontaliere cu importanță sistemică.

Recomandarea 3 privind un fond al UE de stabilitate financiară

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze următoarele:

1. Se creează un fond al UE de stabilitate financiară (denumit în continuare „Fondul"), sub responsabilitatea ABE, pentru a finanța intervențiile (de reabilitare sau lichidare ordonată) vizând menținerea stabilității sistemului și limitarea contagiunii de la băncile falimentare. Comisia prezintă Parlamentului, până în aprilie 2011, o propunere detaliată privind regulamentul, structura, guvernanța, dimensiunea și modelul de funcționare ale Fondului, precum și un calendar precis de punere în aplicare (în conformitate cu punctele 2 și 3 de mai jos).

2. Fondul este:

   — paneuropean;

   — finanțat *ex-ante* de către băncile transfrontaliere cu importanță sistemică conform unor criterii anticiclice bazate pe riscuri și ținând seama de riscul sistemic prezentat de o bancă individuală; băncile care contribuie la Fond nu sunt obligate să contribuie la fonduri similare de stabilitate sau la unități de soluționare a crizelor din țările lor respective;

   — distinct și independent de sistemele de garantare a depozitelor;

   — dimensionat adecvat pentru a sprijini intervențiile temporare (cum ar fi împrumuturi, achiziții de active, injecții de capital) și pentru a acoperi costurile procedurilor de soluționare sau de insolvabilitate;

   — dezvoltat treptat, ținându-se seama de mediul economic actual;

   — conceput astfel încât să nu creeze hazard moral, Fondul nu poate fi utilizat pentru a salva acționari ai băncilor sau pentru a recompensa structurile de conducere pentru propriul eșec.

3. Comisia abordează, de asemenea:

— orientările privind investițiile pentru activele fondului (risc, lichiditate, aliniere la obiectivele UE);

— criteriile de selecție pentru administratorul activelor Fondului (selecție internă sau prin intermediul unei terț privat sau public precum Banca Europeană de Investiții);

— posibilitatea unor contribuții de care se ține seama la calcularea ratelor capitalului obligatoriu;

— măsuri administrative (penalizări sau sisteme de compensare) pentru acele bănci transfrontaliere cu importanță sistemică ce utilizează Fondul;

— condițiile pentru eventuala extindere a sferei de acoperire a Fondului pentru a include toate băncile transfrontaliere, nu numai pe cele transfrontaliere cu importanță sistemică;

— sfera de aplicare (și oportunitatea) creării unei rețele de fonduri naționale care să se ocupe de toate instituțiile care nu participă la Fond. În acest caz, ar trebui creat un cadru la nivelul UE pentru a reglementa fondurile naționale existente și viitoare care vor trebui să respecte un set uniform și obligatoriu de reguli comune.

Recomandarea 4 privind o unitate de soluționare a crizelor

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze următoarele:

În cadrul ABE se creează o unitate de soluționare a crizelor pentru a gestiona procedurile de soluționare și de insolvabilitate în cazul băncilor transfrontaliere cu importanță sistemică. Această unitate:

— acționează în limitele stricte definite de cadrul legal și de competențele ABE;

— include o sursă de expertiză juridică și financiară, specializată în restructurări, redresări și lichidări bancare;

— cooperează îndeaproape cu autoritățile naționale cu privire la punerea în aplicare, asistența tehnică și repartizarea personalului;

— propune plățile din Fond;

— în cazul necesității soluționării unei situații de criză sau a lichidării unei instituții transfrontaliere, ar trebui realizată o investigație detaliată de către experți independenți numiți de ABE pentru a se analiza și evidența cauzele și responsabilitățile în chestiune. Parlamentul ar trebui să fie informat cu privire la rezultatul acestor investigații.

Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare

P7_TA(2010)0277

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare

(2011/C 351 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 122 și 143,

— având în vedere termenii de referință ai Eurogrupului din 7 iunie 2010 cu privire la Fondul european de stabilitate financiară,

— având în vedere Decizia din 7 iunie 2010 a celor 16 state membre ale zonei euro,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 mai 2010 intitulată „Consolidarea coordonării politicilor economice” (COM(2010)0250),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre,

— având în vedere declarația șefilor de stat sau de guvern din zona euro din 7 mai 2010,

— având în vedere concluziile Consiliului ECOFIN din 9 și 10 mai 2010,

— având în vedere declarația șefilor de stat sau de guvern din zona euro din 25 martie 2010,

— având în vedere concluziile Consiliului European din 25 și 26 martie 2010,

— având în vedere declarația statelor membre ale zonei euro din 11 aprilie 2010 cu privire la sprijinul acordat Greciei de statele membre ale zonei euro,

— având în vedere întrebarea din 24 iunie 2010 adresată Comisiei cu privire la Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare (O-0095/2010 – B7-0318/2010),

— având în vedere articolul 115 alineatul (2) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât autorii Tratatului de la Maastricht nu au prevăzut posibilitatea unei crize a datoriei de stat în interiorul zonei euro;

B. întrucât diferențele de randament al datoriei de stat ale statelor membre din zona euro au crescut mai rapid în toamna anului 2009;

C. întrucât situația de pe piața datoriilor de stat s-a înrăutățit considerabil pentru anumite state membre în primăvara anului 2010 și a ajuns într-o etapă critică în mai 2010;

D. întrucât pe piața datoriilor de stat s-au înregistrat evoluții care trebuie să fie mai bine înțelese;

E. întrucât asistența financiară acordată de Uniunea Europeană în sensul Regulamentului (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 trebuie să fie, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din acest regulament, limitată la marja disponibilă în cadrul plafonului de resurse proprii pentru creditele de plată; întrucât, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5), Comisia și statele membre beneficiare încheie un memorandum de înțelegere în care sunt detaliate condițiile de politică economică aferente acordării asistenței financiare de către Uniune, iar acest memorandum trebuie transmis de către Comisie Parlamentului și Consiliului;

F. întrucât, la 7 iunie 2010, statele membre ale zonei euro, în concordanță cu concluziile Consiliului ECOFIN din 9 și 10 mai 2010, au creat un fond european de stabilitate financiară (FESF), sub forma unei societăți cu răspundere limitată (Société Anonyme), în temeiul dreptului luxemburghez, iar statele membre asigură garanții pentru emisiunile FESF în limita unui total de 440 de miliarde EUR, pe bază proporțională,

1. salută acțiunile recente întreprinse la nivelul UE și la nivel național pentru a proteja stabilitatea monedei euro; regretă că factorii europeni de decizie nu au acționat decisiv mai devreme, în ciuda agravării constante a crizei financiare;

2. subliniază însă că aceste acțiuni sunt doar temporare și că va fi necesar un progres real în ceea ce privește politicile fiscale și structurale în fiecare dintre statele membre, precum și crearea unui cadru nou și mai puternic de guvernanță economică, axat pe prevenirea unor eventuale crize similare, pe sporirea potențialului de creștere și pe reechilibrarea macroeconomică durabilă a UE;

3. consideră că actualele crize nu pot fi soluționate pe termen lung numai prin crearea de noi datorii pentru țările deja foarte îndatorate;

4. consideră că toate statele membre, în special cele care fac parte din Uniunea Economică și Monetară (UEM), ar trebui să țină seama la elaborarea politicilor lor economice, atât de efectele acestor politici pe plan intern, cât și de implicațiile lor pentru Uniune, în special, pentru statele membre ale UEM; consideră că politicile economice sunt o problemă de interes comun și că acestea ar trebui coordonate în cadrul Consiliului în conformitate cu procedurile stabilite prin tratat;

5. consideră că, fără a se aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 și Regulamentului (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002, normele care reglementează vehiculele investiționale specializate (VIS) ar trebui să prevadă posibilitatea țărilor care nu fac parte din zona euro să participe la fondul VIS;

6. ia act de Comunicarea Comisiei privind consolidarea coordonării politicilor economice COM(2010)0250 ca o contribuție importantă la o mai bună coordonare a politicilor economice în UE; consideră că propunerile legislative privind supravegherea economică consolidată ar trebui să includă o legislație secundară nouă în temeiul articolului 121 alineatul (6) din tratat; consideră că viitorul cadru de supraveghere ar trebui să vizeze sustenabilitatea finanțelor publice, creșterea economică, a competitivității și a coeziunii sociale, precum și reducerea dezechilibrelor comerciale;

7. consideră că la elaborarea noilor instrumente și proceduri ale UE trebuie luate în calcul rolurile fiecăreia dintre instituțiile europene, inclusiv rolul legislativ și bugetar al Parlamentului și rolul independent al BCE în luarea deciziilor legate de politica monetară;

8. solicită Comisiei să prezinte o evaluare a impactului mecanismului european de stabilizare financiară, în special asupra bugetului UE, a altor instrumente financiare ale UE și a împrumuturilor acordate de BEI;

9. solicită Comisiei să prezinte o evaluare a impactului Fondului european de stabilitate financiară, în special asupra funcționării piețelor de euroobligațiuni și a diferențelor de randament ale acestora; solicită Comisiei să evalueze, în plus, caracterul practic și responsabilitatea pe care o implică procedura de luare a deciziilor aferentă acestui vehicul investițional specializat, în vederea găsirii unei soluții pe termen lung;

10. solicită mai multe detalii cu privire la modul de coordonare dintre FESF și FMI, dorind să afle și dacă alocarea între fonduri se va face paralel, menținând raportul de 2:1; de asemenea, dorește să afle dacă rata dobânzii va fi coordonată cu rata IMF în orice caz, presupunându-se că rata FMI va fi fixată conform practicii standard a acestuia; se întreabă care va fi rata estimată a dobânzii, în plus față de rata dobânzii aferentă obligațiunilor germane, și dacă aceasta se va situa în jurul valorii de 1 %; dorește să afle, de asemenea, dacă creditele acordate de FMI și de FESF se vor situa pe aceeași poziție, întrucât acest lucru ar însemna automat că FESF va fi scutit de la includerea în orice eventuală restructurare a obligațiunilor creditaților - în caz contrar, ar însemna ca FESF să se numere, în realitate, printre creditorii care suportă primii pierderile;

11. dorește să știe dacă sunt preconizate măsuri care să asigure tratamentul egal; observă, de exemplu, în acest sens, că rata dobânzii pentru FESF pare să fie diferită de cea din pachetul aprobat pentru Grecia, deoarece beneficiarii de fonduri din partea FESF vor plăti costul total net către VIS pentru obținerea fondurilor; în plus, se întreabă cum poate fi asigurată echitatea față de membrii care nu fac partea din UEM dacă FESF va acționa numai după epuizarea fondului de 60 de miliarde EUR;

12. observă că datoria de stat din zona euro nu are neapărat un risc de credit nominal cu valoarea zero, așa cum se presupune în Directiva privind cerințele de capital, și că evoluțiile actuale au mărit riscul de credit al datoriilor pe termen lung ale statelor membre; consideră că Autoritatea bancară europeană și Comitetul european pentru riscuri sistemice ar trebui să analizeze această problemă;

13. observă că Directiva privind cerințele de capital prevede o ponderare zero de risc pentru obligațiunile de stat;

14. solicită BCE să ofere o explicație detaliată cu privire la deciziile sale recente de a cumpăra obligațiuni de stat de pe piața secundară și consideră că BCE ar trebuie să elaboreze o strategie de încetare a acestei practici, cu un calendar clar;

15. consideră că o soluție pe termen lung necesită rezolvarea problemei dezechilibrelor interne și ale datoriei nesustenabile și, prin urmare, abordarea cauzelor structurale ale actualei crize; consideră că o astfel de viziune pe termen lung implică o corectare a dezechilibrelor macroeconomice interne din zona euro și din UE și, așadar, abordarea diferențelor considerabile de competitivitate dintre statele membre;

16. consideră că un cadru mai solid al UE în ceea ce privește guvernanța economică ar trebui să includă un mecanism permanent de soluționare a crizelor datoriei de stat în UE, cum ar fi un fond monetar european, o abordare coordonată pentru reechilibrarea macroeconomică, precum și sinergii consolidate între bugetul UE și bugetele statelor membre, care să reprezinte un element complementar pentru o consolidare fiscală durabilă;

17. ia act de faptul că, în pofida impactului semnificativ pe care acest mecanism l-ar putea avea asupra bugetului UE, Parlamentul European nu are niciun rol în procesul decizional, întrucât fondul a fost instituit printr-un regulament al Consiliului în temeiul articolului 122 aliniatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; consideră că este necesar să se asigure faptul că Parlamentul European, ca autoritate bugetară, este implicat într-o problemă cu consecințe bugetare care pot fi foarte importante;

18. invită, de asemenea, Comisia să realizeze până la sfârșitul lui 2010 un studiu independent de fezabilitate cu privire la problema instrumentelor financiare inovatoare, cum ar fi emiterea comună de euroobligațiuni ca mod de reducere a diferențelor de randament și de majorare a lichidității pe piețele datoriei în euro;

19. notează că emisiunea de euroobligațiuni pentru infrastructura relevantă a UE ar putea fi coerentă cu respectarea Pactului de creștere și de stabilitate;

20. solicită Comisiei să analizeze diferite opțiuni pentru un sistem pe termen lung capabil să prevină și să rezolve potențialele probleme în materie de datorii de stat, în mod eficient și sustenabil, permițând în același timp exploatarea tuturor avantajelor monedei unice; consideră că această analiză ar trebui să țină cont de faptul că riscul de credit al obligațiunilor de stat poate diferi de la un stat membru la altul și că ar trebuie să fie mai bine reflectat în indicii de capital ai instituțiilor de credit;

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, Consiliului European, președintelui Eurogrupului și Băncii Centrale Europene.

Cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană

P7_TA(2010)0278

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană

(2011/C 351 E/11)

Parlamentul European,

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 540/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 iunie 2010, prin care Islanda a fost adăugată pe lista țărilor eligibile pentru asistența UE de preaderare, destinată să ajute țările candidate să se alinieze la corpusul legislației europene,

— având în vedere avizul Comisiei referitor la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană (SEC(2010)0153),

— având în vedere decizia Consiliului European din 17 iunie 2010 de a deschide negocierile de aderare cu Islanda,

— având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la documentul de strategie privind extinderea prezentat de Comisie în 2009 cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia [1],

— având în vedere Rezoluția sa din 11 februarie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (COM(2009)0588 – C7-0279/2009 – 2009/0163(COD)) [2],

— având în vedere declarațiile Consiliului și Comisiei referitoare la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană,

— având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât, în conformitate cu articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, „(orice) stat european poate solicita să devină membru al Uniunii”;

B. întrucât progresul realizat de fiecare țară în direcția aderării la Uniunea Europeană se bazează pe merite și depinde de eforturile pe care țara respectivă le depune pentru a se conforma criteriilor de aderare, trebuind totodată să fie respectată și capacitatea de integrare a UE;

C. întrucât, la 17 iulie 2009, Islanda și-a depus cererea de aderare la Uniunea Europeană;

D. întrucât Comisia și-a prezentat avizul la 24 februarie 2010, recomandând deschiderea negocierilor de aderare cu Islanda;

E. întrucât extinderile anterioare au constituit, fără îndoială, un succes, atât pentru Uniunea Europeană, cât și pentru statele membre care au aderat, contribuind la stabilitatea, dezvoltarea și prosperitatea întregii Europe, este esențial să fie create condițiile necesare pentru a finaliza procesul de aderare a Islandei și pentru a asigura că și aderarea acesteia va fi încununată de succes, în conformitate cu criteriile de la Copenhaga;

[1] Texte adoptate, P7_TA(2009)0097.
[2] Texte adoptate, P7_TA(2010)0026.

F. întrucât relațiile dintre Islanda și Uniunea Europeană datează din 1973, când cele două părți au semnat un acord bilateral de liber-schimb;

G. întrucât Islanda cooperează deja îndeaproape cu UE, în calitate de membru al Spațiului Economic European (SEE) și de semnatară a Acordurilor de la Schengen și a Regulamentului de la Dublin, și, în consecință, a adoptat deja o parte semnificativă a acquis-ului comunitar;

H. întrucât Islanda dispune de o solidă tradiție democratică, iar nivelul său de aliniere la acquis este ridicat;

I. întrucât, din 1994, Islanda și-a adus o importantă contribuție la coeziunea și solidaritatea europeană, prin intermediul mecanismului financiar din cadrul SEE;

J. întrucât Islanda, ca țară lipsită de tradiții militare, își aduce contribuția la misiunile de menținere a păcii ale UE prin mijloace civile și se raliază regulat la politica externă și de securitate comună a UE;

K. întrucât Islanda și populația sa au fost grav afectate de criza financiară și economică mondială, ceea ce a condus la prăbușirea sistemului bancar al Islandei în 2008;

L. întrucât guvernele Regatului Unit și Țărilor de Jos au semnat cu guvernul islandez două acorduri, în iunie și octombrie 2009, privind condițiile de rambursare a unui împrumut de 1,3 miliarde de euro acordat de Țările de Jos și a unui împrumut de 2,4 miliarde de lire sterline acordat de Regatul Unit; întrucât, în urma unui referendum care a avut loc la 6 martie 2010, acordul din octombrie a fost respins, iar părțile implicate urmează să ajungă la un nou acord privind rambursările a căror efectuare era de resortul schemei de garantare a depunerilor a Islandei;

M. întrucât Autoritatea de supraveghere AELS a menționat în somația oficială adresată sub formă de scrisoare la 26 mai 2010 că Islanda este obligată să asigure depunătorilor Icesave din Regatul Unit și Țările de Jos plata compensației minime;

N. întrucât opinia publică și partidele politice din Islanda manifestă opinii divergente în privința aderării la UE; întrucât, pe fundalul crizei politice și economice, opinia publică s-a modificat evident, în sens negativ, începând din vara anului 2009,

Criterii politice

1. salută decizia Consiliului European de a deschide negocieri de aderare cu Islanda;

2. salută perspectiva de a primi, ca stat membru al UE, o țară cu o solidă cultură democratică; subliniază, în acest context, că aderarea Islandei poate aduce beneficii atât țării, cât și UE, și va consolida încă și mai mult rolul Uniunii de promotor și apărător la scară mondială al drepturilor omului și libertăților fundamentale;

3. evidențiază excelenta cooperare dintre deputații în Parlamentul European și membrii Althingi din cadrul Comisiei parlamentare mixte SEE și speră că colaborarea va rămâne la fel de fructuoasă în cadrul noii Comisii parlamentare mixte PE-Islanda;

4. salută în mod deosebit Inițiativa islandeză privind mijloacele moderne de informare în masă, care permite atât Islandei, cât și UE, să ocupe o poziție solidă în raport cu protecția juridică a libertăților de exprimare și de informare;

5. invită autoritățile islandeze să elimine actuala diferențiere dintre cetățenii UE în ceea ce privește dreptul lor de a vota și de a candida la alegerile locale din Islanda;

6. atrage atenția asupra faptului că, în conformitate cu noua strategie de extindere a UE, sistemul judiciar al țării candidate este unul dintre domeniile cărora UE le acordă o atenție deosebită, chiar și în primele faze ale procesului de preaderare; apreciază că Guvernul Islandei ar trebui să adopte mecanismele necesare pentru a asigura independența puterii judecătorești în conformitate cu recomandările Comisiei de la Veneția, soluționând în mod corespunzător problema rolului predominant acordat Ministerului Justiției și Drepturilor Omului în ceea ce privește numirea judecătorilor, procurorilor și autorităților judiciare supreme; își exprimă încrederea în adoptarea schimbărilor necesare de către autoritățile islandeze;

7. încurajează Islanda să ratifice Convenția ONU împotriva corupției și Convenția civilă privind corupția a Consiliului Europei;

8. exprimă aprecieri la adresa Islandei pentru bunele sale rezultate în domeniul drepturilor omului; invită însă autoritățile islandeze să ratifice Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale a Consiliului Europei, precum și Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap;

9. încurajează Islanda să urmeze recomandările OSCE-BIDDO 2008 referitoare la infracțiunile inspirate de ură;

Criterii economice

10. ia act de faptul că Islanda a obținut, în general, rezultate satisfăcătoare în ceea ce privește implementarea obligațiilor SEE și capacitatea sa de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței din interiorul UE; constată totuși că sunt necesare eforturi suplimentare în ceea ce privește alinierea la principiile generale și garantarea respectării pe deplin a *acquis*-ului în domeniile evaluării conformității, acreditării și supravegherii pieței; ia act de somații oficială trimisă la 26 mai 2010 de Autoritatea AELS de Supraveghere Guvernului Islandei, făcând, prin acest demers, primii pași spre inițierea unei proceduri privind încălcarea obligațiilor prevăzute de Acordul SEE cu privire la punerea în aplicare a Directivei UE privind garantarea depunerilor (94/19/CE) și salută reacția guvernului islandez, care și-a manifestat disponibilitatea de a încheia negocierile privind Icesave de îndată ce va fi posibil;

11. salută politicile care urmăresc diversificarea în mai mare măsură a economiei islandeze ca pas necesar pentru bunăstarea economică pe termen lung a țării;

12. atrage atenția asupra faptului că mediul constituie o prioritate pentru Uniunea Europeană și salută puternica implicare a Islandei în domeniul politicilor ecologice;

13. ia act de faptul că, deși consolidarea fiscală rămâne o provocare de primă importanță, Islanda prezintă semne încurajatoare de stabilizare economică; consideră că măsurile luate până în prezent în domeniul monetar se îndreaptă în direcția bună, în scopul consolidării stabilității financiare și economice;

14. salută raportul Comisiei speciale de anchetă, care ar putea contribui la restabilirea încrederii naționale; încurajează măsurile luate în urma activității acestei comisii pentru soluționarea carențelor politice, economice și instituționale presante descrise în respectivul raport;

15. salută faptul că Asociația Islandeză pentru Fondurile de Pensii (AIFP) a fost de acord să desfășoare anchete independente în legătură cu metodele de lucru și politicile în materie de investiții din cadrul sistemelor de pensii din perioada anterioară colapsului economic;

16. solicită încheierea unui acord bilateral cu privire la modalitățile de rambursare a unor împrumuturi în valoare totală de 3,9 miliarde de euro guvernelor Regatului Unit și Țărilor de Jos; subliniază că încheierea unui acord acceptabil pentru toate părțile va reinstitui încrederea în capacitatea Islandei de a-și onora angajamentele, inclusiv respectarea tuturor obligațiilor care îi incumbă în conformitate cu Acordul SEE, și va consolida sprijinul opiniei publice față de procesul de aderare a Islandei, atât în această țară, cât și în UE;

17. ia act de dorința Islandei de a deveni parte a zonei euro, ambiție care se poate realiza după accederea la calitatea de membru al UE, atunci când toate condițiile necesare vor fi îndeplinite;

18. salută aprobarea celei de a doua revizuiri a acordului stand-by cu FMI, care urmărește stabilizarea monedei, restructurarea sistemului bancar și consolidarea celui fiscal;

19. își exprimă îngrijorarea față de ratele ridicate ale șomajului și inflației, luând totuși act de recentele semne de ameliorare;

20. felicită Islanda pentru cuantumul ridicat al investițiilor în educație, cercetare și dezvoltare;

Capacitatea de asumare a obligațiilor ce rezultă din aderare

21. ia act de faptul că, în calitate de membră a SEE, Islanda se află într-o fază avansată de îndeplinire a condițiilor impuse în 10 capitole de negociere, îndeplinește parțial condițiile stipulate în 11 capitole de negociere, nemairămânând decât 12 capitole neacoperite de SEE care trebuie negociate complet; subliniază că Comisia a insistat asupra necesității ca Islanda să depună eforturi susținute pentru a-și alinia legislația la acquis într-un anumit număr de domenii și pentru a-l pune în aplicare și executa efectiv pe termen mediu, în vederea îndeplinirii criteriilor de aderare; subliniază că îndeplinirea de către Islanda a obligațiilor care îi incumbă în conformitate cu SEE, precum și cu acordul prin care aceasta este asociată procesului de implementare, aplicare la nivel judiciar și dezvoltare a acquis-ului Schengen, constituie cerințe importante în cadrul negocierilor de aderare;

22. invită autoritățile islandeze să soluționeze principalele carențe instituționale ale economiei țării, în special organizarea și funcționarea sistemului de supraveghere financiară și sistemul de garantare a depunerilor;

23. încurajează Islanda să adopte o politică agricolă și de dezvoltare rurală în concordanță cu politicile UE și să instituie structurile administrative necesare pentru implementarea acestor politici; subliniază, în acest sens, că politicile UE în materie trebuie să țină seama de specificitatea mediului, florei și faunei Islandei, precum și de îndepărtarea geografică de Europa continentală;

24. solicită Comisiei să implice autoritățile islandeze în dezbaterile actuale cu privire la reformarea politicii agricole comune;

25. recunoaște că Islanda și-a administrat resursele marine în mod responsabil și sustenabil și speră că atât UE, cât și autoritățile islandeze, vor adopta o atitudine constructivă la negocierile privind necesitatea ca Islanda să adopte politica europeană comună în domeniul pescuitului (PCP), pentru ca, în final, să se poată ajunge la o soluție reciproc satisfăcătoare, bazată pe cele mai bune practici și care să apere atât interesele pescarilor, cât și pe cele ale consumatorilor, în egală măsură în UE și în Islanda;

26. încurajează Islanda să adopte măsuri politice în domeniul pescuitului care să-i permită tranziția către introducerea PCP;

27. insistă ca Islanda să înceteze pescuitul balenelor și să renunțe la rezervele formulate la Comisia Internațională pentru Vânătoarea de Balene;

28. ia act de faptul că Islanda poate aduce o contribuție valoroasă la politicile UE din domeniul energiei și mediului, datorită experienței sale în materie de energii regenerabile, în special energie geotermală, de protecția a mediului și de combatere a schimbărilor climatice;

Cooperarea regională

29. consideră că aderarea Islandei la UE, în măsura în care va ancora mai profund prezența europeană în cadrul Consiliului Arctic, constituie o oportunitate strategică pentru ca UE să joace un rol mai activ și mai constructiv și să contribuie, de asemenea, la guvernanța multilaterală din zona arctică; subliniază că acest lucru va contribui la abordarea problemelor de mediu de interes comun și ar putea accentua interesul UE în regiunea arctică și în privința protecției acesteia la nivel regional și internațional;

30. salută faptul că aderarea Islandei la UE urmează să consolideze dimensiunea nord-atlantică a politicilor externe ale Uniunii;

Opinia publică și sprijinul pentru extindere

31. încurajează autoritățile islandeze să inițieze o amplă dezbatere publică cu privire la aderarea la UE, asociind de la bun început societatea civilă la acest proces, răspunzând îngrijorărilor cetățenilor islandezi cu privire la aderarea la UE și luând în considerare necesitatea unui angajament ferm în scopul desfășurării unor negocieri încununate de succes; solicită Comisiei să ofere autorităților islandeze sprijin material și tehnic, în cazul în care acestea adresează solicitări în acest sens, pentru a le ajuta să sporească transparența și responsabilitatea în cadrul procesului de aderare și să organizeze o largă și cuprinzătoare campanie de informare cu privire la implicațiile aderării la UE pe întreg teritoriul islandez, astfel încât cetățenii țării să se poată pronunța în cunoștință de cauză la viitorul referendum privind aderarea;

32. consideră că este esențial ca cetățenii UE să dispună de informații clare și complete cu privire la implicațiile aderării Islandei; solicită Comisiei și statelor membre să depună eforturi în acest sens și consideră că este la fel de important ca preocupările și întrebările cetățenilor să fie luate în considerare și să primească un răspuns și să se răspundă opiniilor și intereselor acestora;

*

* *

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Președintelui Althingi precum și Guvernului Islandei.

Joi, 8 iulie 2010

Kosovo

P7_TA(2010)0281

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la procesul de integrare a Kosovo

(2011/C 351 E/12)

Parlamentul European,

— având în vedere Concluziile Președinției Consiliului European desfășurat la Salonic în perioada 19 și 20 iunie 2003, în cadrul căruia tuturor statelor din Balcanii de Vest li s-a promis că vor deveni membre ale Uniunii Europene,

— având în vedere concluziile reuniunii Consiliului Afaceri Generale din 7 decembrie 2009, în care se subliniază că, fără a aduce atingere poziției exprimate de statele membre cu privire la statutul său, Kosovo ar trebui să beneficieze, de asemenea, de perspectiva unei liberalizări a vizelor în cele din urmă, odată ce vor fi îndeplinite toate condițiile și se adresează Comisiei invitația de a urma în continuare o abordare structurată pentru a apropia cetățenii Kosovo de UE,

— având în vedere Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, EULEX KOSOVO, modificată prin Acțiunea comună 2009/445/PESC a Consiliului din 9 iunie 2009,

— având în vedere Acțiunea comună 2008/123/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 de numire a unui Reprezentant special al Uniunii Europene în Kosovo și Decizia 2010/118/PESC a Consiliului din 25 februarie 2010 de prelungire a mandatului Reprezentantului special al Uniunii Europene în Kosovo,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2009 intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări 2009-2010" (COM(2009)0533), Documentul Comisiei de însoțire a raportului privind progresele înregistrate de Kosovo pe durata anului 2009 și studiul intitulat „Kosovo - Drumul către concretizarea perspectivei europene" (COM(2009)0534) ([1]),

— având în vedere recomandările celei de-a doua Reuniuni interparlamentare PE-Kosovo din 7 aprilie 2009, și recomandările celei de a treia reuniuni interparlamentare PE-Kosovo din 23 iunie 2010,

— având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul provinciei Kosovo și rolul UE ([2]) și Rezoluția sa din 5 februarie 2009 privind Kosovo și rolul UE ([3]),

— având în vedere Rezoluția nr. 1244 (1999) a Consiliului de Securitate al ONU,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație ([4]) și în special Anexa I la acesta, în care s-a făcut trimitere la persoanele care își au reședința în Kosovo (Rezoluția nr. 1244 (1999) a Consiliului de Securitate al ONU) din motive de claritate și securitate juridică,

— având în vedere Rezoluția din 8 octombrie 2008 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (A/RES/63/3), prin care se solicită Curții Internaționale de Justiție un aviz consultativ privind conformitatea declarației unilaterale de independență a instituțiilor provizorii de autoguvernare din Kosovo cu legislația internațională,

— având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la documentul de strategie privind extinderea prezentat de Comisie în 2009 cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia ([5]),

([1]) Conform Rezoluției nr. 1244 (1999) a Consiliului de Securitate al ONU.
([2]) JO C 27 E, 31.1.2008, p. 207.
([3]) JO C 67 E, 18.3.2010, p. 126.
([4]) JO L 336, 18.12.2009, p. 1.
([5]) Texte adoptate, P7_TA(2009)0097.

— având în vedere raportul final al emisarului special al ONU privind viitorul statut al Kosovo și propunerea globală de stabilire a statutului Kosovo din 26 martie 2007,

— având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât stabilitatea regională a Balcanilor de Vest și integrarea acestor țări în UE figurează printre prioritățile Uniunii Europene; întrucât, în cazul în care aderarea la UE nu constituie o perspectivă tangibilă pentru toate țările din regiune, aceste priorități rămân la stadiul de literă moartă;

B. întrucât comunitatea internațională a apărat dintotdeauna durabilitatea statelor multietnice și multiconfesionale din Balcanii de Vest, pe baza valorilor democrației, toleranței și multiculturalismului;

C. întrucât, cu începere de la 19 decembrie 2009, cetățenii Serbiei, Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și ai Muntenegrului pot călători în UE fără viză, iar cetățenii Albaniei și ai Bosniei și Herțegovinei ar urma să poată beneficia de aceeași măsură în curând; întrucât cetățenii kosovari nu pot fi abandonați și izolați de cetățenii celorlalte țări din regiune, din care cauză procesul de liberalizare a vizelor cu Kosovo ar trebui să fie inițiat fără întârziere, cu condiția respectării tuturor criteriilor necesare;

D. întrucât Curții Internaționale de Justiție i-a fost solicitat un aviz consultativ privind conformitatea declarației unilaterale de independență a instituțiilor provizorii de autoguvernare din Kosovo cu legislația internațională și întrucât Curtea nu a emis încă nicio concluzie;

E. întrucât decizia de a nu include Kosovo în procesul de liberalizare a regimului vizelor reflectă o profundă contradicție a strategiei UE privind Kosovo, constând în decalajul dintre volumul important al ajutorului acordat sub formă de resurse și personal, pe de o parte, și menținerea închiderii frontierelor pentru toți lucrătorii a căror activitate ar putea contribui la dezvoltare, pe de altă parte,

1. ia act de declarația de independență a Kosovo din 17 februarie 2008, care a fost recunoscută de 69 de țări; ia act de faptul că 22 de state membre ale UE au recunoscut Kosovo ca țară independentă, iar 5 nu au luat această decizie; încurajează statele membre, pentru a crește eficiența politicilor UE pentru toți cetățenii kosovari, să-și intensifice abordarea comună în ceea ce privește Kosovo în vederea aderării Kosovo la UE; salută atitudinea constructivă în raport cu Kosovo a Președinției spaniole, în ciuda faptului că nu a procedat la recunoașterea țării; ar saluta recunoașterea independenței Kosovo de către toate statele membre;

2. subliniază deosebita importanță pe care o prezintă pentru stabilitatea regională integrarea în UE a tuturor țărilor din regiune; subliniază că perspectiva aderării la UE constituie un puternic stimulent pentru reformele necesare din Kosovo și solicită adoptarea unor măsuri concrete pentru ca această perspectivă să devină mai tangibilă atât pentru guvern cât și pentru cetățeni, și anume; solicită Comisiei ca, în acest scop, să includă Kosovo în procesul de monitorizare care debutează la începutul lui 2011 în vederea pregătirii țării pentru lansarea negocierilor privind Acordul de stabilizare și asociere și să comunice fără întârziere autorităților din Kosovo care sunt măsurile care trebuie luate înainte ca Comisia să elaboreze foaia de parcurs pentru liberalizarea regimului vizelor și să stabilească foaia de parcurs imediat după ce respectivele măsuri vor fi fost adoptate;

3. ia act de recunoașterea independenței Kosovo de către majoritatea țărilor învecinate și de bunele relații de vecinătate cu acestea; ia act de faptul că Kosovo a obținut calitatea de membru al Băncii Mondiale, al Fondului Monetar Internațional și al altor organizații internaționale;

4. își reafirmă poziția exprimată în rezoluțiile sale din 29 martie 2007 și din 5 februarie 2009 de a respinge posibilitatea împărțirii Kosovo;

Joi, 8 iulie 2010

5. este preocupat de stadiul relațiilor cu Serbia și subliniază că relațiile bune de vecinătate constituie un criteriu esențial pentru aspirațiile Serbiei, ca și ale tuturor celorlalte țări din regiune, de a adera la UE; deși înțelege că, în momentul de față, recunoașterea oficială a Kosovo nu reprezintă o opțiune politică fezabilă pentru conducerea de la Belgrad și că o astfel de eventualitate ar avea, în urma războiului din 1999, implicații de ordin emoțional, solicită totuși din partea Serbiei o atitudine pragmatică în această chestiune; în acest scop, salută semnarea protocolului privind activitatea polițienească cu EULEX și solicită o cooperare mai strânsă cu misiunea; solicită, de asemenea, ca Serbia să se abțină de la blocarea accesului la calitatea de membru a Kosovo în organizațiile internaționale și, în special, recenta sa cerere de a se alătura Organizației Mondiale a Sănătății; subliniază că conflictul afectează, de asemenea, comerțul regional și cooperarea în cadrul Acordului de Liber Schimb Central-European (CEFTA), dăunând astfel economiilor țărilor din regiune; solicită ambelor părți să adopte o abordare pragmatică, care să permită integrarea regională a Kosovo; subliniază, în această privință, că avizul consultativ pe care urmează să-l emită Curtea Internațională de Justiție cu privire la conformitatea cu dreptul internațional a declarației unilaterale de independență a instituțiilor provizorii de autoguvernare din Kosovo nu ar trebui să împiedice toate părțile implicate să-și asume angajamente clare privind o cooperare transfrontalieră, regională și locală concretă, în interesul suprem al întregii populații din Kosovo și din regiunile limitrofe;

6. reamintește obligația fiecărei țări care dorește să adere la UE de a respecta criteriile de aderare și faptul că, în cazul Balcanilor de Vest, procesul de stabilizare și asociere constituie cadrul în care se desfășoară negocierile cu Uniunea Europeană; subliniază faptul că unul dintre cele trei obiective importante ale procesului de stabilizare și asociere îl constituie cooperarea regională;

7. subliniază importanța determinantă a integrării și cooperării regionale pentru securitatea și stabilitatea Europei, precum și pentru crearea unui context favorabil normalizării relațiilor dintre Serbia și Kosovo; opinează că încheierea unui acord global privind securitatea și cooperarea în Balcanii de Vest ar trebui să constituie un deziderat;

8. solicită consolidarea cooperării transfrontaliere dintre Serbia și Kosovo, în special la nivel local, în domeniile care sunt importante pentru cetățeni, cum este mediul, infrastructura și comerțul;

9. ia act de faptul că anumite state membre aplică unilateral unele facilități în materie de vize, în timp ce opt state membre continuă să perceapă, pentru vize, taxe consulare integrale; solicită statelor membre ale UE și Comisiei să depună toate eforturile pentru a adopta rapid o procedură provizorie unificată menită să faciliteze deplasarea cetățenilor kosovari, în special în lumina posibilităților oferite de noul cod al vizelor;

10. salută alegerile locale care au avut loc la 15 noiembrie 2009, primele organizate prin angajarea răspunderii politice a guvernului din Kosovo; salută faptul că, în general, acestea s-au desfășurat într-o atmosferă de calm și lipsită de evenimente nedorite; subliniază că, totuși, au fost semnalate o serie de nereguli; solicită autorităților să implementeze urgent recomandările comunității internaționale, inclusiv modificările necesare legislației electorale, pentru a clarifica nivelurile de jurisdicție în cazul plângerilor și pentru a delimita clar competențele Comisiei Electorale Centrale de cele ale Comisiei pentru Plângeri și Contestații, actualizarea listelor de alegători și asigurarea educației coerente a acestora; subliniază deosebita importanță a voinței politice de a merge mai departe pe calea acestor reforme și de a trage la răspundere pe cei care se fac vinovați de fraude electorale, în perspectiva viitoarelor alegeri generale;

11. regretă că autoritățile de la Belgrad continuă să susțină structuri paralele în enclavele sârbe, sfidând și slăbind autoritatea municipalităților recent înființate; solicită Serbiei să adopte o atitudine mai constructivă și să desființeze aceste structuri;

12. reiterează importanța implementării efective a procesului de descentralizare și salută călduros procentul ridicat de participare a sârbilor kosovari din sudul râului Ibar la ultimele alegeri, care constituie un pas înainte în edificarea propriului viitor sustenabil în țară; îndeamnă guvernul să sprijine pe deplin noua conducere aleasă în aceste municipii, acordându-i asistența financiară și politică necesară pentru instituirea rapidă a structurilor de care este nevoie pentru a iniția, cu ajutorul Comisiei, furnizarea serviciilor de primă importanță; consideră că funcționarea eficace a municipalităților este fundamentală pentru participarea sârbilor kosovari la procesele politice și în structurile administrative ale Kosovo; încurajează comunitatea internațională să sprijine proiectele de dezvoltare și infrastructură ale municipalităților nou instituite; în scopul de a evita conflicte cu structurile paralele, în special în domeniul educațional și al sănătății, încurajează guvernul să prezinte, cu ajutorul RSUE/RCI, o strategie de soluționare a acestor probleme;

13. salută înființarea Casei UE în nordul Kosovo, dar își exprimă îngrijorarea față de situația din această zonă, care continuă să fie agravată de gravele lacune ale statului de drept, de creșterea presiunii și intimidarea exercitate asupra societății civile de grupările radicale și criminalitatea organizată; subliniază, prin urmare, faptul că Consiliul trebuie să asigure viabilitatea Misiunii de sprijinire a statului de drept pe întregul teritoriu kosovar și solicită Comisiei să confere o vizibilitate sporită activității desfășurate de misiune în numele comunității sârbe din nord, comunicând clar tuturor părților implicate la fața locului că relațiile de cooperare locală, regională și transfrontalieră sunt în interesul întregii populații în acest scop, salută înregistrarea bunurilor comerciale la porțile 1 și 31, măsură care a contribuit la reducerea activităților de contrabandă din regiune și solicită măsuri suplimentare vizând reintroducerea perceperii taxelor vamale; își exprimă îngrijorarea cu privire la problemele de funcționare cu care se confruntă în prezent autoritățile judiciare din regiunea Mitrovica și invită Serbia și Kosovo să finalizeze acordul privind angajarea unor judecători și a unui procuror kosovari sârbi la tribunalul din Mitrovica Nord; sprijină planul de reintegrare a regiunii de nord în structurile politice și administrative ale Kosovo și solicită ca în cadrul punerii în aplicare a acestui plan să se acorde atenția cuvenită sensibilităților minorității sârbe în vederea îmbunătățirii și a extinderii serviciilor oferite de Guvern în regiune și a asigurării unor condiții de viață mai bune pentru cetățeni, într-un mod care să permită o autoguvernare pe scară largă; solicită EULEX să depună eforturi în scopul intensificării activităților sale din regiunea de nord, în special pentru a promova bunele relații interetnice, informând totodată populația din zonă despre acțiunile desfășurate de UE și Misiunea în curs a UE de sprijinire a statului de drept;

14. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la explozia care a ucis o persoană și a rănit alte zece, care a avut loc în nordul Mitrovicei la data de 2 iulie 2010 în timpul demonstrațiilor împotriva deschiderii unui centru al administrației publice precum și cu privire la atacul din 5 iulie 2010 împotriva unui membru de etnie sârbă al Adunării Parlamentare din Kosovo; condamnă cu fermitate toate actele de violență și solicită tuturor părților să adopte o conduită responsabilă, solicită imperios EULEX să depună toate eforturile pentru a diminua tensiunea și pentru a preveni noi acte de violență și solicită poliției din Kosovo, ca împreună cu EULEX, să inițieze de urgență investigații cuprinzătoare și imparțiale cu privire la aceste evenimente astfel încât cei vinovați să fie aduși în fața justiției;

15. subliniază importanța succesului misiunii EULEX de instituire a statului de drept, atât din perspectiva dezvoltării durabile și a consolidării instituțiilor și a stabilității Kosovo, cât și din aceea a ambițiilor UE de a acționa ca jucător global în procesul de edificare a păcii subliniază responsabilitatea care revine EULEX cu privire la competențele sale executive, precum și mandatul său de monitorizare, orientare și consiliere; în acest sens, încurajează EULEX să ia măsuri concrete pentru a asigura reușita acțiunilor legate de cazurile de corupție la nivel înalt; recunoaște progresele însemnate înregistrate în unele domenii, cum sunt activitatea polițienească și cea vamală, dar subliniază că ritmul de lucru trebuie accelerat, astfel ca misiunea să ofere rezultate concrete și în alte domenii, în special în ceea ce privește cazurile de corupție la nivel înalt, crima organizată și crimele de război; prin urmare, salută modul în care EULEX a abordat posibilele cazuri de corupție, inclusiv la cel mai înalt nivel al guvernului și al administrației și subliniază necesitatea continuității acestor demersuri pentru a asigura credibilitatea și vizibilitatea acțiunilor întreprinse de EULEX; subliniază că, în această privință, este deosebit de important să se acorde o atenție specială domeniului achizițiilor publice și că, în privința combaterii criminalității organizate, EULEX trebuie să obțină în continuare rezultate concrete pe teren; este preocupat, în acest sens, de numărul neașteptat de mare de cazuri nesoluționate transferate către EULEX de la Misiunea administrativă interimară a ONU în Kosovo; subliniază că numărul judecătorilor și procurorilor puși la dispoziția EULEX este insuficient și solicită statelor membre să delege numărul necesar de experți sau să permită angajarea pe bază de contract a acestora; subliniază importanța fluidizării birocrației în cadrul EULEX; în această privință, subliniază necesitatea unei gestionări, coordonări și cooperări interne competente pentru a asigura funcționarea eficientă a misiunii; subliniază că, pentru a întări legitimitatea EULEX în ochii cetățenilor, este nevoie de transparență și responsabilitate, atât în desfășurarea activității ei, cât și pentru a da dovadă de reactivitate la contextul politic în care activează această misiune; subliniază, de asemenea, importanța pe care o prezintă menținerea unei strânse comunicări cu Guvernul, cetățenii și mediile de informare în masă din Kosovo; încurajează EULEX să facă cunoscute realizările misiunii în rândul cetățenilor kosovari, dar și să depună eforturi pentru a crește încrederea în misiune și să acorde atenție așteptărilor cetățenilor; salută recenta înființare a Grupului de examinare a situației drepturilor omului, care va fi însărcinat să examineze plângerile depuse de persoane care afirmă că au fost victime ale încălcării drepturilor omului de către EULEX în cadrul exercitării mandatului său executiv;

16. solicită organelor sale competente, în special Subcomisiei pentru securitate și apărare, să-și intensifice acțiunile de control și supervizare a EULEX, eventual în cooperare cu societatea civilă kosovară; în acest scop, solicită Consiliului să transmită Parlamentului toate evaluările și rapoartele de revizuire ordinare și extraordinare privind EULEX;

Joi, 8 iulie 2010

17. ia act de eforturile depuse atât de Serbia, cât și de Kosovo, în vederea localizării persoanelor dispărute în urma conflictului din 1998-1999, prin intermediul „Grupului de lucru privind persoanele dispărute ca urmare a evenimentelor din Kosovo"; subliniază importanța soluționării acestei problematici în vederea surmontării conflictului din 1998-1999; ia act, de asemenea, de cele 1 862 de cazuri de persoane care sunt declarate în continuare dispărute și solicită atât Kosovo, cât și Serbiei, să-și amplifice la maximum cooperarea reciprocă, precum și cu CICR (Comitetul Internațional al Crucii Roșii), EULEX și alte entități, în cadrul operațiunilor de căutare a acestor persoane;

18. subliniază că anul 2010 este esențial atât pentru Guvernul Kosovo, cât și pentru toate nivelurile administrației, pentru a realiza progrese în privința reformelor fundamentale, cum sunt combaterea corupției, descentralizarea și reforma administrației publice; subliniază că, pentru a fi încununat de succes, procesul de reformă trebuie să se bazeze pe dezbaterea integrală a proiectelor de lege cu toate părțile interesate, inclusiv cu societatea civilă; reamintește, de asemenea, Guvernului că punerea în aplicare rapidă și eficace a legilor trebuie să se bucure de o atenție deosebită, fără de care adoptarea cadrului legislativ nu va avea nici un impact real asupra situației din țară;

19. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la corupția larg răspândită care, alături de criminalitatea organizată, rămâne una dintre problemele majore ale Kosovo și solicită desfășurarea unor acțiuni urgente de combatere a fenomenului, prin îmbunătățirea cadrului legislativ de luptă împotriva acestuia, adoptarea unei strategii și a unui plan de acțiune anticorupție și prin intensificarea cooperării cu autoritățile polițienești și judiciare ale tuturor țărilor din regiune; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la recentele evenimente soldate cu pierderi de vieți omenești produse în urma unui incident violent care a avut loc în apropierea frontierelor Kosovo și solicită adoptarea de măsuri imediate pentru a se evita astfel de incidente în viitor și pentru a se pune capăt traficului de armament, care contribuie la destabilizarea regiunii Balcanilor de Vest; salută înființarea unui departament special anticorupție în cadrul Parchetului Special din Kosovo, însă subliniază că eficacitatea acestuia depinde de angajamentul celorlalte ministere conexe și că personalul încadrat trebuie fie ireproșabil; solicită adoptarea rapidă a unei legi privind finanțarea partidelor politice, care să reglementeze în mod eficace și transparent finanțele acestora și să garanteze dezvăluirea integrală a rapoartelor lor financiare;

20. subliniază importanța capitală pe care o prezintă reformarea sistemului judiciar și a procuraturii, care se află încă într-o fază inițială, astfel încât să se asigure independența și profesionalismul judecătorilor și procurorilor, iar cetățenii să-și recapete încrederea în statul de drept; salută, în acest sens, desemnarea Avocatului Poporului, a judecătorilor Curții Supreme, a procurorilor din cadrul Parchetului General și din acela al Parchetului Special din Kosovo; își exprimă îngrijorarea cu privire la carențele în materie de protecție a martorilor, care continuă să obstrucționeze justiția în cazul infracțiunilor de maximă gravitate; solicită adoptarea și aplicarea rapidă a legii privind instanțele de judecată și instituirea unui sistem eficace de protecție a martorilor și judecătorilor; în acest sens, îndeamnă reprezentanții EULEX să informeze în continuare public cu privire la problemele nesoluționate legate de statul de drept în Kosovo;

21. solicită depunerea mai multor eforturi pentru accelerarea reformei administrației publice, în scopul creării unui corp profesional și independent de funcționari publici, care să respecte echilibrul dintre genuri și să reflecte pe deplin componența etnică diversificată a populației kosovare; subliniază necesitatea de a adopta și a pune în aplicare a cadrului legislativ ce se impune în acest scop, precum și de a acorda atenția cuvenită și de a asigura resurse financiare adecvate pentru formarea resurselor umane; își exprimă îngrijorarea cu privire la ingerințele politice în numirea titularilor posturilor de primă importanță din funcția publică și solicită să se pună capăt acestei practici, care subminează în mod grav funcționarea administrației;

22. îndeamnă Guvernul să garanteze pluralismul mediatic și independența financiară și editorială a mediilor de informare în masă, fără presiuni politice, precum și transparența în materie de proprietate și finanțare; solicită acordarea de drepturi profesionale jurnaliștilor, precum și instituirea unor proceduri eficiente de protecție a jurnaliștilor de investigații împotriva amenințărilor; subliniază importanța posturilor publice de radio și televiziune în ceea ce privește furnizarea unor informații independente, de înaltă calitate, către populație și este preocupat de inexistența unui sistem sustenabil de finanțare pentru asigurarea acestora; salută investițiile realizate de Guvern în furnizarea accesului la internet; îndeamnă Guvernul să faciliteze și mai mult accesul cetățenilor la internet; subliniază importanța rolului accesului necenzurat la site-urile internet de interes pentru întreprinderi și la cele cu profil politic, în special în vederea creșterii ratei de participare a tineretului în momentul alegerilor;

23. solicită sprijin pentru consolidarea Adunării din Kosovo, astfel încât aceasta să-și poată îndeplini cu eficacitate rolul legislativ și să exercite un control democratic asupra activităților politice și bugetare ale Guvernului; solicită, în acest sens, instituirea unui program ad-hoc de înfrățire, care să ofere personalului administrativ al adunării din Kosovo oportunitatea de a efectua stagii în cadrul Parlamentului European și solicită parlamentelor din statele membre să instituie programe de înfrățire care să ofere deputaților și personalului administrativ al parlamentului kosovar oportunitatea unor schimburi și a edificării capacității în materie de proceduri parlamentare legislative și de control, în special pentru minoritatea parlamentară și grupările din opoziție;

24. felicită Guvernul pentru progresele realizate în ceea ce privește adoptarea legislației de apărare a drepturile omului și îl încurajează să adopte fără întârziere legile aflate în așteptare; ia însă act de faptul că punerea în aplicare a cadrului legislativ continuă să fie nesatisfăcătoare și că, în general, se progresează încet; solicită politici mai active de combatere a discriminării de toate tipurile (pe criterii etnice, religioase, de orientare sexuală, dizabilități și altele) și asigurarea echilibrului între genuri, precum și a participării active a minorităților la viața politică și în structurile administrative, atât la nivel național, cât și local; subliniază importanța educației în cadrul acestui proces; invită Guvernul să asigure minorităților școlarizarea în limba proprie, inclusiv programele școlare și manualele, permițându-le să-și păstreze cultura și identitatea, și să le ofere asistență în ceea ce privește formarea resurselor umane;

25. este preocupat de nivelul ridicat al fenomenelor de violență domestică, discriminare împotriva femeilor și trafic de persoane, în special fete și femei, în scopul exploatării sexuale; solicită adoptarea unor măsuri ferme vizând garantarea egalității de gen și protecția efectivă a drepturilor femeilor și copiilor;

26. subliniază moștenirea deosebit de grea lăsată de conflictul armat, care a erodat încrederea opiniei publice în posibilitatea soluționării pașnice a conflictelor, atât între grupurile sociale, cât și în viața privată;

27. subliniază că situația politică fragilă, incidentele interetnice care se produc în anumite zone și condițiile economice precare au împiedicat întoarcerea durabilă a refugiaților și solicită depunerea de eforturi sporite în vederea îmbunătățirii situației acestora;

28. subliniază situația dificilă și discriminarea cu care se confruntă minoritățile, în special romii, în ceea ce privește educația, condițiile locative, serviciile sociale și ocuparea forței de muncă; salută inițiativa Comisiei de a închide taberele contaminate cu plumb din nordul Mitrovicei și de a reașeza familiile care trăiesc în acestea și solicită implementarea sa rapidă; împărtășește preocuparea exprimată de Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei, în legătură cu faptul că Kosovo nu este încă în măsură să asigure condiții adecvate pentru reintegrarea romilor repatriați forțat și îndeamnă statele membre să stopeze această practică; ia act, în acest sens, de acordul încheiat între autoritățile germane și kosovare privind repatrierea treptată în Kosovo a unui număr de 14 000 de refugiați, dintre care aproximativ 10 000 sunt romi, și îndeamnă Comisia să accelereze programele ad-hoc de asistență; solicită țărilor participante la Deceniului de incluziune a romilor să faciliteze participarea Kosovo la programele din cadrul acestuia;

29. subliniază importanța fundamentală a educației, atât în ceea ce privește înzestrarea tinerilor cu competențele necesare pe piața muncii, cât și pentru reconcilierea grupurilor etnice; încurajează, în acest sens, guvernul să introducă treptat predarea limbilor minorităților, în special a celei sârbe, la copiii de origine etnică albaneză, și a celei albaneze în rândul tuturor minorităților; salută recenta înființare a Colegiului Internațional pentru Afaceri din Mitrovica, care, pe lângă faptul că reprezintă o importantă investiție internațională în economia locală, atrage studenți din toate comunitățile, urmărește să ofere perspective tineretului prin promovarea spiritului antreprenorial și îi familiarizează pe tineri cu standardele profesionale din domeniul afacerilor, al mediului și al administrației publice;

30. subliniază că respectul față de diversitatea culturală rămâne un element al nucleului proiectului european, iar patrimoniul religios și cultural constituie o condiție necesară pentru pacea și securitatea regiunii; subliniază că o protecție adecvată a patrimoniului cultural este importantă pentru toate comunitățile din Kosovo; solicită Guvernului să continue reforma instituțională prevăzută în sectorului patrimoniului cultural; subliniază că adoptarea listei siturilor patrimoniului cultural constituie o condiție prealabilă importantă pentru punerea în aplicare a legislației privind patrimoniul cultural; salută activitățile mediatorului pentru protecția patrimoniului religios și cultural sau ale Bisericii Ortodoxe Sârbe și încurajează toate părțile interesate să coopereze în mod activ cu acesta;

Joi, 8 iulie 2010

31. subliniază că schimburile universitare trebuie sprijinite și promovate prin intermediul unor programe precum Erasmus Mundus pentru a le permite cetățenilor kosovari să obțină calificări și să câștige experiență în UE, precum și pentru a crește interacțiunile dintre aceștia și cetățenii UE;

32. solicită autorităților să sprijine în mod activ societatea civilă și implicarea acesteia în elaborarea politicilor sociale și economice, sprijinind pe deplin libertatea de exprimare și de asociere, subliniază rolul important pe care societatea civilă și ONG-urile internaționale îl joacă în ceea ce privește reconcilierea dintre grupurile etnice și solicită Comisiei să-și acorde o asistență financiară mai importantă activității acestora; subliniază în această privință necesitatea unei încadrări eficiente a acestei problematici în programele anuale pentru Kosovo prevăzute de Instrumentul de asistență pentru preaderare; constată că există o bună cooperare interpersonală și, în special, antreprenorială între membrii diferitelor comunități etnice și că autoritățile kosovare, societatea civilă și comunitatea internațională ar trebui să depună eforturi mai intense pentru a sprijini proiectele locale care extind acest tip de cooperare;

33. este profund preocupat de faptul că Kosovo continuă să fie una dintre cele mai sărace țări din Europa, cu un șomaj care depășește nivelul de 40 %; subliniază că această situație este insuportabilă și că condițiile dificile de viață au avut ca rezultat un grad sporit de nemulțumire în societate; solicită acțiuni urgente în vederea îmbunătățirii eficienței sistemelor sociale, pentru a întinde o plasă de siguranță pentru categoriile vulnerabile ale societății și a pune în practică politici ocupaționale urmărind reducerea șomajului; solicită, în acest sens, Comisiei să facă pe deplin uz de Instrumentul de asistență pentru preaderare, cu scopul de a favoriza dezvoltarea socioeconomică a Kosovo, în special pentru tineret; lansează un apel către UE și statele membre să accepte cât mai mulți cetățeni kosovari cu putință ca lucrători sezonieri și în sectoarele care se confruntă cu penuria de forță de muncă;

34. consideră că dezvoltarea economică este cheia soluționării problemelor importante ale țării, inclusiv contribuția sa fundamentală la ameliorarea situației femeilor și a minorităților și la facilitarea relațiilor interetnice; subliniază importanța pe care o are, în acest sens, sectorul agricol; salută mai multe legi în curs de pregătire în acest domeniu și solicită adoptarea lor fără întârziere; subliniază însă că punerea în aplicare eficientă a cadrului legislativ deja adoptat constituie o condiție prealabilă pentru ameliorarea situației din zonă;

35. subliniază că Kosovo ar trebui să opteze pentru politici economice adecvate care să garanteze o creștere economică durabilă, protecția mediului, crearea de noi locuri de muncă și reducerea excluziunii sociale; invită autoritățile kosovare să îmbunătățească climatul economic pentru investițiile străine, precum și transparența în relațiile comerciale;

36. solicită luarea unor măsuri active în domeniul energiei, în vederea asigurării securității energetice necesare pentru dezvoltarea Kosovo; subliniază că necesitățile uriașe legate de infrastructura din acest domeniu constituie o oportunitate pentru a diferenția alimentarea cu energie, prin orientarea sa către surse mai ecologice, pentru a moderniza și a ameliora randamentul energetic al rețelelor electrice și pentru a implementa cele mai bune tehnologii disponibile, inclusiv în cadrul centralelor pe cărbuni planificate; solicită închiderea fără întârziere a centralei Kosovo A, iar a centralei Kosovo B cât mai curând posibil, fără a compromite acoperirea nevoilor energetice ale țării;

37. solicită autorităților kosovare să continue investițiile în energia regenerabilă și să încerce să stabilească o cooperare la nivel regional în acest domeniu;

38. subliniază că, până în prezent, politica urmată de Kosovo în materie de transporturi a pus accentul pe construirea de șosele; regretă starea proastă a transportului public, mai ales a celui feroviar; solicită guvernului kosovar să folosească integral fondurile IPA pentru a dezvolta, actualiza și moderniza rețeaua de cale ferată și pentru a îmbunătăți legăturile cu țările învecinate, atât cele pentru călători cât și cele pentru marfă, pentru a asigura viabilitatea mobilității;

39. își exprimă preocuparea față de problemele de mediu care afectează pe scară largă solul, aerul și apa și invită Guvernul să modifice și să pună în aplicare cadrul legislativ în vederea alinierii acestuia la normele UE, precum și să transforme educația ecologică într-un element fundamental al educației;

40. subliniază necesitatea concertării prezenței UE în Kosovo cu dezvoltarea Serviciului european pentru acțiune externă, deschiderea de delegații ale UE la nivel mondial și transformarea Biroului de legătură al Comisiei într-o delegație a UE, astfel încât să se îmbunătățească eficacitatea și modul de coordonare a acțiunilor desfășurate de UE în Kosovo; ia act de deschiderea noului Birou al UE la Belgrad în cadrul mandatului Reprezentantului special al UE în Kosovo, birou care funcționează separat de actuala Delegație a UE în Serbia;

41. regretă lipsa de transparență care caracterizează ultima extindere a mandatului Reprezentantului special al UE în Kosovo, inclusiv creșterea substanțială a creditelor alocate acestuia; reamintește că adoptarea noului acord interinstituțional privind aspectele bugetare va trebui să răspundă în mod corespunzător cerințelor PE în materie de informare, ținând seama de Tratatul de la Lisabona;

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate/Vicepreședintei Comisiei, Consiliului și Comisiei, Reprezentantului special al UE/Reprezentantului Civil Internațional pentru Kosovo, Guvernului și Adunării din Kosovo, Guvernului Serbiei, membrilor Grupului internațional de coordonare și Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

Albania

P7_TA(2010)0282

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 privind Albania

(2011/C 351 E/13)

Parlamentul European,

— având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Salonic, din 19-20 iunie 2003, privind perspectivele țărilor din Balcanii de Vest de a deveni membre ale Uniunii Europene,

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Strategia de lărgire și principalele provocări 2009-2010”(COM(2009)0533), precum și documentul însoțitor referitor la progresele înregistrate de Albania SEC(2009)1337) din 14 octombrie 2009,

— având în vedere Decizia 2008/210/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în Parteneriatul European cu Albania, și de abrogare a deciziei 2006/54/CE [1],

— având în vedere prima reuniune a Consiliului de Stabilizare și Asociere dintre UE - Albania, care a avut loc pe 3 și 4 mai 2010,

— având în vedere concluziile reuniunii Consiliului de Stabilizare și Asociere dintre Albania și UE, din 18 mai 2009,

— având în vedere Decizia Consiliului 2007/821/CE din 8 noiembrie 2007 cu privire la încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Albania referitor la facilitarea eliberării vizelor [2],

— având în vedere recomandările formulate la cea de a 16-a reuniune interparlamentară UE-Albania, din 19-20 martie 2009,

---

[1] JO L 80, 19.3.2008, p. 1.
[2] JO L 334, 19.12.2007, p. 84.

Joi, 8 iulie 2010

— având în vedere decizia Parlamentului de a crește frecvența dialogului politic la nivel parlamentar cu Albania, astfel încât acesta să reflecte intrarea în vigoare a Acordului de stabilizare și asociere,

— având în vedere Rezoluția 1709(2010) a Consiliului Europei referitoare la funcționarea instituțiilor democratice în Albania,

— având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât în cadrul consensului reînnoit cu privire la extindere, exprimat în concluziile Consiliului European din 14-15 decembrie 2006, se reafirmă faptul că viitorul Balcanilor de Vest este Uniunea Europeană;

B. întrucât perspectiva integrării europene reprezintă un imbold în vederea unei serii de reforme în regiunea Balcanilor de Vest și ar trebui să joace un rol constructiv în consolidarea capacităților regiunii pentru pace și stabilitate, întărind bunele relații de vecinătate și abordând necesitățile economice și sociale prin intermediul dezvoltării durabile; întrucât orice perspectivă realistă cu privire la aderare presupune mai mult decât îndeplinirea unei proceduri administrative sau tehnice, necesitând, de asemenea, o angajare politică sinceră din partea principalilor factori de decizie din statele membre;

C. întrucât Acordul de stabilizare și de asociere cu Albania a intrat în vigoare la 1 aprilie 2009; întrucât această țară a solicitat aderarea la UE în 28 aprilie 2009 și și-a prezentat răspunsurile la chestionarul de preaderare al Comisiei la 14 aprilie 2010; întrucât Comisia își pregătește avizul cu privire la această chestiune;

D. întrucât evoluția fiecărei țări pe calea aderării la UE depinde de eforturile depuse pentru a îndeplini criteriile de la Copenhaga și a respecta condițiile aferente procesului de stabilizare și asociere,

1. confirmă - în spiritul concluziilor Consiliului European de la Salonic din 19 și 20 iunie 2003, al Declarației de la Salzburg din 11 martie 2006 și al concluziilor Consiliilor ulterioare pe aceeași temă - susținerea sa fără rezerve pentru cererea Albaniei de aderare la UE (precum și pentru aderarea la UE a tuturor celorlalte țări din Balcanii de Vest), din momentul în care această țară va atinge un anumit nivel de stabilitate și responsabilitate politică și va îndeplini în totalitate criteriile de la Copenhaga;

2. recunoaște progresul realizat de Albania în cadrul procesului de reformă, dar subliniază necesitatea unor eforturi substanțiale suplimentare atât în vederea consolidării democrației și a statului de drept, cât și pentru a asigura dezvoltarea durabilă a țării;

3. ia act cu satisfacție de faptul că Albania a răspuns la 14 aprilie 2010 la chestionarul Comisiei în legătură cu pregătirea avizului privind cererea de aderare la UE a Albaniei și subliniază, totodată, că progresele unei țări candidate la aderarea la UE depind de capacitatea acesteia de a respecta criteriile de la Copenhaga, printre care existența unor instituții stabile care să garanteze democrația;

4. speră ca guvernul și opoziția albaneză să înțeleagă clar că depășirea controverselor politice este esențială pentru progresul țării către integrarea în UE și pentru realizarea aspirațiilor europene ale albanezilor; reiterează concluziile reuniunii din 14 iunie 2010 a Consiliului Afaceri externe, conform cărora a venit timpul să se găsească o soluție de durată la actuala criză politică, iar guvernul Albaniei, alături de opoziție, sunt responsabili pentru găsirea rapidă și într-un mod transparent a soluțiilor și căilor progresiste necesare pentru avansarea țării spre UE;

5. regretă criza politică din Albania, declanșată în urma alegerilor parlamentare din iunie 2009 și subliniază faptul că existența unor instituții pe deplin funcționale și reprezentative (mai ales parlamentul) constituie baza unui sistem democratic solid, precum și, în calitate de prioritate majoră pentru parteneriatul european, un important criteriu politic pentru integrarea în UE; salută decizia opoziției de a participa activ la lucrările parlamentului albanez, dar deplânge faptul că, în ciuda recentelor discuții mediate de UE, nu s-a ajuns încă la un consens asupra alegerilor din 2009; solicită insistent tuturor forțelor politice să-și asume responsabilitățile și să se angajeze într-un dialog politic constructiv, incluzând discuții cu privire la o nouă lege electorală care să asigure un proces electoral pe deplin transparent la viitoarele alegeri; subliniază faptul că găsirea unei soluții la criză poate fi realizată numai cu respectarea deplină a Constituției și a principiilor transparenței;

6. consideră că ar trebui implementat cât mai curând acordul de bază privind înființarea unei comisii parlamentare de anchetă care să investigheze desfășurarea alegerilor parlamentare din 2009, în care președintele și majoritatea membrilor să fie recrutați din rândul opoziției și care să aibă mandatul de a cerceta materialul electoral; subliniază faptul că această comisie de anchetă ar trebui să-și prezinte concluziile la timp pentru a permite parlamentului să adopte noi legi cu suficient timp înaintea următoarelor alegeri locale și regionale, pe baza concluziilor comisiei și a propunerilor OSCE/ODIHR;

7. solicită guvernului și opoziției ca, în cazul în care nu se poate găsi o soluție fără ajutor extern, să accepte medierea, invitând, de exemplu, concomitent reprezentanți ai Consiliului Europei și/sau ai Parlamentului European;

8. solicită insistent autorităților albaneze să elaboreze și să implementeze cât mai curând o reformă consensuală a regulamentului de procedură al parlamentului, care să asigure transparența resurselor administrative și financiare, să amelioreze capacitățile de supervizare în privința parlamentului și să asigure drepturi corespunzătoare de reprezentare pentru opoziție în cadrul comisiilor și activităților parlamentare; solicită atât majorității, cât și opoziției să dezvolte un dialog constructiv, pentru ca procesul legislativ să fie deschis și transparent, în consultare cu actorii relevanți și cu cei din societatea civilă, în vederea adoptării și aprobării rapide a legilor esențiale, inclusiv a celor care necesită o majoritate de 3/5;

9. salută progresele realizate în cadrul juridic și administrativ al procesului electoral și ia notă de evaluarea în general pozitivă a Comisiei de la Veneția din Avizul său comun privind Codul electoral al Republicii Albania; constată că, în plus, conform evaluării OSCE/ODIHR, alegerile parlamentare din iunie 2009 au corespuns majorității standardelor internaționale, dar nu au reușit să crească încrederea în procesul electoral; atrage atenția asupra necesității de a implementa complet recomandările din raportul final al OSCE/ODIHR privind alegerile parlamentare din 2009 și solicită atât majorității, cât și opoziției din parlamentul albanez să înceapă imediat lucrările pentru a realiza acest lucru;

10. își exprimă dezamăgirea că la reuniunile Comitetului parlamentar legislativ de dinaintea sesiunii plenare a Parlamentului albanez din 18 martie 2010, majoritatea și opoziția nu au ajuns la un acord privind propunerile referitoare la comisia de anchetă a alegerilor din 2009;

11. atrage atenția supra necesității imperioase ca partidele să ajungă la un consens în ceea ce privește reformele economice, politice și sociale, astfel încât să se îmbunătățească calitatea vieții cetățenilor albanezi iar țara să realizeze progresele necesare în vederea aderării la Uniunea Europeană;

12. salută adoptarea la 27 mai 2010 a propunerii legislative a Comisiei privind liberalizarea regimului vizelor și solicită Comisiei să se asigure că obiectivele care nu au fost încă îndeplinite sunt realizate în lunile ce urmează, cu scopul de a pregăti terenul pentru ca Parlamentul și Consiliul să aprobe introducerea unui program de scutire de vize pentru cetățenii albanezi până la sfârșitul lui 2010;

Joi, 8 iulie 2010

13. salută susținerea interpartinică a liberalizării vizelor exprimată în rezoluția adoptată de parlamentul albanez la 11 martie 2010;

14. subliniază importanța respectării și protecției drepturilor omului și ale minorităților, ca prioritate majoră;

15. reamintește că protecția datelor personale trebuie respectată întotdeauna și nu neglijată în mod arbitrar și invită toate autoritățile să legifereze această chestiune și să acționeze în conformitate cu această cerință;

16. salută progresele făcute în privința sistemului judiciar, dar subliniază că realizarea reformelor este încă la început; consideră că reforma judiciară, incluzând executarea hotărârilor judecătorești, este o condiție necesară pentru evoluția procesului de aderare a Albaniei la UE, și subliniază importanța separației puterilor într-o societate democratică; subliniază că un sistem judiciar transparent, imparțial și eficient, independent de orice presiune sau control politic sau de altă natură, este esențial pentru statul de drept, și solicită adoptarea de urgență, în acest domeniu, a unei strategii cuprinzătoare pe termen lung, care să includă o foaie de parcurs pentru adoptarea legislației necesare și a măsurilor de punere în aplicare; invită opoziția să participe la elaborarea acestuia și să își ofere întregul sprijin pentru reforma sistemului judiciar; subliniază, de asemenea, că sistemul judiciar trebuie să dispună de o finanțare suficientă, care să-i permită să funcționeze eficient pe întreg teritoriul țării; așteaptă, de aceea, cu interes noile inițiative ale Comisiei privind asistența și salută, în acest sens, inaugurarea recentă a Tribunalului pentru infracțiuni deosebit de grave de la Tirana;

17. salută faptul că Curtea Constituțională a suspendat aplicarea legii lustrației și faptul că această lege este în curs de revizuire; solicită un proces consultativ și un consens mai larg, în special cu Comisia de la Veneția, în cazul în care se va redacta un proiect legislativ nou și subliniază importanța respectării independenței instituțiilor constituționale;

18. salută măsurile adoptate în vederea combaterii micii corupții, mai ales adoptarea Planului integrat de acțiune anticorupție pentru 2010; constată că lupta împotriva corupției rămâne o provocare politică majoră, că aplicarea legii și trimiterea în judecată sunt încă la un nivel slab și că sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a remedia tipul de situații în care persoane vinovate de corupție beneficiază de impunitate; subliniază necesitatea de a păstra o evidență a cercetărilor și a condamnărilor, inclusiv în cazurile de corupție la nivel înalt, și de a continua implementarea ultimelor recomandări GRECO, în special în ceea ce privește reducerea numărului de funcționari care beneficiază de imunitate; salută faptul că documentele strategice au fost făcute publice, pentru a se putea monitoriza progresele în implementarea acestora; în plus, solicită adoptarea unui cadru legislativ privind transparența totală în finanțarea partidelor politice;

19. salută planurile de înființare a unui Institut de administrație publică și solicită intensificarea acțiunilor în vederea implementării strategiei de reformă a administrației publice și a asigurării unei aplicări stricte a legii privind funcționarii publici, incluzând un sistem adecvat de management al resurselor umane; atrage atenția asupra riscurilor existente în cazul politizării administrației prin proceduri netransparente de recrutare și prin practica de angajare de personal temporar, care nu este sub incidența legii, și solicită autorităților să elimine aceste practici și să instituie un sistem depolitizat al funcției publice, bazat pe merit, ceea ce ar contribui și la creșterea încrederii cetățenilor în administrația publică;

20. subliniază importanța crucială a existenței unor mijloace media profesioniste, independente și pluraliste, atât publice, cât și private, acest fapt fiind unul din pilonii democrației; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că progresele sunt minore în ceea ce privește finalizarea cadrului juridic al mass-media; îndeamnă autoritățile să depună toate eforturile în vederea adoptării și aplicării unui cadru juridic aliniat standardelor UE, precum și a asigurării independenței media față de politic și de orice alte interferențe, inclusiv cea a guvernului; este preocupat de presiunile politice exercitate asupra Consiliului Național pentru Radio și Televiziune (CNRT) și invită autoritățile în cauză să îi garanteze independența; solicită adoptarea de măsuri care să asigure transparența în ceea ce privește proprietarii mass-media și finanțarea acestora; își exprimă regretul cu privire la lipsa unor drepturi stabilite legate de muncă în cazul jurnaliștilor, fapt care afectează negativ capacitatea acestora de a-și exercita profesia obiectiv și independent, și îndeamnă autoritățile să adopte măsurile adecvate în vederea remedierii acestei situații: solicită, în special, adoptarea unor legi privind transmisia electronică și modificarea codurilor civile pentru a scoate defăimarea și calomnia în afara domeniului penal; salută lipsa restricțiilor guvernamentale privind accesarea internetului și îndeamnă guvernul să ofere un acces cât mai larg la internet pentru toți cetățenii;

21. salută instituirea unui cadru legal conceput pentru a aborda și a preveni diferitele forme ale crimei organizate, inclusiv spălarea de bani, traficul de droguri și de ființe umane; ia act de eforturile de combatere a crimei organizate, dar remarcă că sunt necesare acțiuni suplimentare în vederea punerii în aplicare și că trebuie alocate toate resursele umane și financiare necesare pentru a obține rezultate concrete; subliniază importanța anchetării, condamnării și pedepsirii făptașilor; salută decizia de a crea o comisie interinstituțională, prezidată de primul ministru, care să se ocupe de crima organizată și de traficare; subliniază că, date fiind ramificațiile regionale ale crimei organizate, trebuie depuse mai multe eforturi pentru a intensifica cooperarea polițienească și judiciară cu țările învecinate, inclusiv prin organizarea de patrule mixte de frontieră;

22. subliniază importanța pe care o acordă organizațiilor societății civile și ia act de micile progrese pe care guvernul le-a realizat în privința consultării acestor organizații cu privire la legi și la reformele în curs; solicită mai multe eforturi în vederea oficializării și a creșterii implicării societății civile în elaborarea politicilor și în monitorizarea implementării și eficacității la toate nivelurile, inclusiv a transparenței organizațiilor societății civile și a finanțării acestora;

23. subliniază importanța programelor de mobilitate, în special a celor destinate tinerilor, profesorilor și cercetătorilor și consideră că numărul participanților la aceste programe ar trebui să crească; salută, în acest context, inițiativele de a oferi studenților albanezi oportunități de studiu în țările UE;

24. constată faptul că, deși drepturile sindicale de bază sunt recunoscute în Constituție, activitățile sindicale sunt adesea blocate, iar restricțiile asupra dreptului la grevă a funcționarilor publici și ai celor angajați în domeniul utilităților publice sunt prea mari, comparativ cu standardele internaționale în domeniu; regretă faptul că guvernul albanez a preluat de curând patrimoniul sindicatelor; salută hotărârea Curții Constituționale din 22 aprilie 2010 de a identifica această lege ca fiind neconstituțională și solicită guvernului să restituie imediat patrimoniul; cere guvernului să respecte pe deplin drepturile sindicatelor și să ia toate măsurile legale necesare pentru a se asigura că toți lucrătorii, atât din sectorul public, cât și din cel privat, au dreptul de a adera la sindicate;

25. salută măsurile adoptate în vederea creșterii participării femeilor la viața publică; consideră însă, că Comitetul de stat pentru oportunități egale nu este încă total operațional iar Legea egalității de gen nu este implementată în cea mai mare parte; din aceste motive, este de opinie că sunt necesare acțiuni susținute pentru a facilita includerea femeilor pe piața muncii și participarea acestora la procesul decizional;

26. salută reformele realizate în ultimii ani în privința protecției victimelor violenței domestice și ale traficului; recunoaște, cu toate acestea, că reformele sunt inadecvate și că trebuie luate măsuri suplimentare și își exprimă serioasa îngrijorare cu privire la răspândirea violenței domestice și a traficului de femei și copii în scopuri de exploatare sexuală și muncă forțată; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că raportarea unui număr din ce în ce mai mare de incidente în această zonă nu este urmată de o investigație adecvată a poliției sau de ordine de protecție, emise de către tribunale; solicită implementarea deplină a legislației existente în domeniul protecției femeilor și copiilor împotriva tuturor formelor de violență, precum și adoptarea și implementarea unui sistem cuprinzător de protecție și reabilitare, care să includă înregistrarea obligatorie și eficientă a tuturor copiilor și nou-născuților, acordarea unei asistențe juridice, sociale și psihologice gratuite și cât mai complete victimelor, campanii de sensibilizare a opiniei publice, pregătirea adecvată a autorităților de aplicare a legii și crearea de rețele de adăposturi (într-un număr suficient și de o calitate adecvată, capabile să acopere nevoile diferite ale victimelor violenței domestice și ale traficului; invită Comisia să își reafirme sprijinul pentru autoritățile albaneze în aceste chestiuni;

27. recunoaște progresul făcut în direcția protecției minorităților și că există un cadrul instituțional și legislativ, în cea mai mare parte funcțional, destinat protecției minorităților; constată totuși, că discriminarea continuă să fie o problemă în Albania, mai ales în ceea ce privește categoriile vulnerabile și respectul pentru identitatea de gen și orientarea sexuală, și sunt necesare eforturi mai susținute pentru combaterea ei, inclusiv prin sensibilizarea opiniei publice; ia act cu îngrijorare, în acest sens, de demonstrația anti-homosexuali care a avut loc recent în Albania; subliniază că sunt necesare mai multe eforturi pentru a aborda prioritățile Parteneriatului european în ceea ce privește minoritățile, în special utilizarea limbilor minorităților și legiferarea educației în limbile minorităților și a tratamentului nediscriminatoriu al membrilor tuturor minorităților;

Joi, 8 iulie 2010

28. salută modificările Codului penal care au în vedere crimele cu mobil rasist; apreciază în acest sens adoptarea recentă a legii antidiscriminare, redactată împreună cu organizații din societatea civilă, și solicită implementarea ei rapidă și eficientă; salută mai ales înființarea unei poziții de comisar independent pentru protecția împotriva discriminării, cu responsabilități în monitorizarea implementării legii și analiza reclamațiilor; subliniază, în plus, nevoia urgentă de date statistice corecte și fiabile, care sunt esențiale pentru implementarea eficientă a măsurilor anti-discriminare și atrage atenția, în acest sens, asupra importanței realizării recensământului național programat pentru 2011, în conformitate cu standardele recunoscute internațional, asigurând respectul deplin al principiului autoidentificării libere;

29. solicită eforturi suplimentare în vederea îmbunătățirii situației populației rome, care continuă să trăiască în condiții dificile și să fie discriminată în privința accesului la educație, protecției sociale, serviciilor de sănătate, angajării și a accesului la locuințe adecvate; salută, în acest context, planul de acțiune al guvernului referitor la un deceniu al incluziunii romilor, dar observă că autoritățile și comunitățile locale ar trebui să joace un rol cheie în implementarea acestui plan și să li se aloce un buget adecvat în acest scop; încurajează autoritățile răspunzătoare să pună în aplicare planul de acțiune și să publice rapoarte periodice cu privire la evoluția acesteia;

30. recunoaște reducerea semnificativă a sărăciei în ultimii ani, ca urmare a unei creșteri mari, reale a PIB; subliniază, totuși, că în pofida progresului economic, o mare parte a populației este încă săracă, și, în consecință, sunt necesare eforturi continue de reducere a sărăciei, mai ales în zonele rurale și cele de munte;

31. salută progresele realizate în prevenirea torturii și a maltratării, inclusiv în sistemul penitenciar; solicită îmbunătățirea condițiilor de viață din închisori, pentru a le aduce la un standard compatibil cu demnitatea umană și combaterea nivelului ridicat al corupției din cadrul serviciilor penitenciare; subliniază că trebuie să se facă progrese pe linia îmbunătățirii condițiilor de detenție, în urma recomandărilor făcute în acest sens în 2008 de către Comisia europeană pentru prevenirea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante (CPT), și reamintește concluziile Ombudsmanului conform cărora condițiile de detenție sunt sub standardele naționale și internaționale ale drepturilor omului aplicabile detenției prizonierilor și sunt necesare eforturi pentru a combate nivelul ridicat al corupției din cadrul serviciilor penitenciare;

32. subliniază că majoritatea tribunalelor nu verifică din oficiu încadrările juridice pentru pacienții cu afecțiuni psihiatrice, împiedicând astfel acei pacienți care au fost spitalizați fără voința lor să fie văzuți de către judecător; reamintește hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Dybeku / Albania și solicită o asigurare că deținuții care suferă de boli mintale nu vor fi puși în același loc cu cei care nu suferă de acest tip de boli;

33. își exprimă îngrijorarea cu privire la plasarea inutilă în orfelinate a copiilor datorită sărăciei și la consecințele pe termen lung și tratamentul discriminatoriu al orfanilor adulți în ceea ce privește accesul egal la facilitățile sociale, cum ar fi locuința;

34. recunoaște că relațiile bune pe care le are Albania cu vecinii săi reprezintă o contribuție esențială la stabilitatea regională și salută recenta evoluție pozitivă a relațiilor dintre Albania și Serbia, precum și participarea sa activă la inițiativele regionale cum ar fi Procesul de cooperare sud-est european, Consiliul de cooperare regională, Comunitatea energetică și Acordul de Liber Schimb Central European (CEFTA), Observatorul transporturilor din Europa de Sud-Est, precum și la negocierile pentru instituirea unui Tratat privind comunitatea transporturilor; subliniază că, pentru rezolvarea unor probleme cum ar fi traficul de ființe umane, este esențială cooperarea regională transfrontalieră;

35. ia act cu satisfacție de inițiativele Albaniei în direcția eliminării vizelor pentru țările învecinate, ceea ce reprezintă o evoluție pozitivă care facilitează contactele interpersonale și încurajează reconcilierea la nivel regional; consideră că astfel de inițiative ar trebui luate în paralel cu un proces de liberalizare a vizelor care să implice țările Schengen și țările din Balcanii de Vest;

36. felicită Albania pentru creșterea economică înregistrată chiar și în perioada de recesiune globală; atrage totuși atenția asupra economiei informale, a ratei ridicate a șomajului și a fluctuațiilor pieței muncii, care determină nesiguranța locurilor de muncă și subminează drepturile lucrătorilor; constată, de asemenea, creșterea datoriei publice și a celei fiscale a acestei țări;

37. speră ca Instrumentul de asistență pentru preaderare (IAP) să contribuie la îmbunătățirea situației economice a Albaniei; constată, cu toate acestea, că programele de finanțare IAP trebuie însoțite de un sistem eficient de evaluare;

38. consideră că Albania trebuie să continue să depună eforturi în vederea implementării politicilor economice necesare pentru asigurarea unei creșteri economice sustenabile, a protecției mediului și creării de noi locuri de muncă; subliniază importanța menținerii unei stabilități macroeconomice;

39. observă că s-au realizat puține progrese în ceea ce privește consolidarea drepturilor de proprietate, obstrucționându-se astfel dezvoltarea unei piețe funciare funcționale; subliniază că procesul de înregistrare a proprietăților, inventarul teritoriilor statului și eventualele compensații nu sunt încă suficient de transparente și trebuie finalizate în mod corect, fără discriminarea minorităților; solicită intensificarea eforturilor în privința înregistrării proprietăților imobiliare, a restituirii proprietăților, a legalizării construcțiilor ilegale și a compensațiilor;

40. salută eforturile autorităților albaneze de a ameliora climatul de afaceri prin simplificarea procedurilor de înregistrare a societăților și de obținere a autorizațiilor și a permiselor; subliniază, cu toate acestea, că sunt în continuare necesare îmbunătățiri, întrucât climatul de afaceri din Albania este încă considerat ca unul dintre cele mai nefavorabile din Balcanii de Vest; solicită autorităților să remedieze o serie de deficiențe, cum ar fi cele legate de procedurile de achiziționare a terenurilor și a titlurilor de proprietate, executarea contractelor, administrație publică slabă și nivelul ridicat al corupției;

41. subliniază - având în vedere faptul că o proporție semnificativă din economia Albaniei se bazează pe fondurile trimise de emigranții din țările vecine - necesitatea unor eforturi susținute în materie de politici publice și investiții pentru a moderniza infrastructura în domeniile esențiale pentru o dezvoltare economică sustenabilă și pentru coeziunea socială, printre care educația, sănătatea, justiția, transportul și agricultura;

42. subliniază faptul că trebuie acordată o atenție specială asigurării securității aprovizionării cu energie și a diversificării surselor de energie, precum și creșterii eficienței energetice, și reafirmă necesitatea progresului în direcția aplicării legii din 2005 privind eficiența energetică; atrage în mod deosebit atenția asupra potențialului considerabil al Albaniei în privința surselor de energie regenerabilă și solicită intensificarea eforturilor de dezvoltare a acestora, ținând seama de faptul că marea parte a sistemului național de furnizare de energie este în curs de dezvoltare; salută, în acest sens, noile proiecte în sectorul hidroenergetic și solicită mai multe eforturi în direcția dezvoltării proiectelor de energie solară și eoliană; reamintește că investițiile în energia provenind din surse regenerabile creează oportunități de creștere economică și de angajare a forței de muncă, la nivel local și regional;

43. subliniază, în legătură cu proiectul de construcție a unei centrale nucleare în Albania anunțat în 2007, importanța crucială a siguranței nucleare și a protecției împotriva radiațiilor; remarcă, în acest sens, faptul că Albania nu a semnat Convenția privind siguranța nucleară și Convenția comună privind gestionarea în siguranță a combustibilului uzat și privind gestionarea în siguranță a deșeurilor radioactive;

44. îndeamnă guvernul albanez să dezvolte surse de energie regenerabilă, să îmbunătățească implementarea politicii de gestionare a deșeurilor și să dezvolte în continuare turismul sustenabil din punct de vedere ecologic, în scopul conservării frumosului patrimoniu natural și arhitectonic al țării;

45. își exprimă îngrijorarea cu privire la starea precară a transportului public, în special a căilor ferate; solicită guvernului albanez să folosească integral fondurile IPA pentru a dezvolta, actualiza și moderniza rețeaua de cale ferată și pentru a îmbunătăți legăturile cu țările învecinate, atât cele pentru transportul de călători, cât și cele pentru transportul de marfă;

Joi, 8 iulie 2010

46. solicită progrese suplimentare în protecția mediului, atât în zonele urbane cât și în cele rurale, implementarea integrală a legislației de mediu, precum și consolidarea cooperării regionale cu scopul de a promova sustenabilitatea ecologică; salută în acest sens acordul privind protecția și dezvoltarea durabilă a Parcului Prespa, semnat între Albania, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Grecia, alături de Comisie;

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintei Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Albaniei.

Situația din Kârgâzstan

P7_TA(2010)0283

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la situația din Kârgâzstan

(2011/C 351 E/14)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Kârgâzstan și Asia Centrală și, în special, cele din 12 mai 2005 și din 6 mai 2010,

— având în vedere Rezoluția sa din 20 februarie 2008 privind o strategie a Uniunii Europene pentru Asia Centrală ([1]),

— având în vedere Programul UE de prevenire a conflictelor violente, adoptat de Consiliul European în 2001 la Göteborg,

— având în vedere declarațiile Vicepreședintei/Înaltei Reprezentante Catherine Ashton privind noile confruntări din Kârgâzstan din 11 iunie 2010 și referendumul constituțional din 28 iunie 2010,

— având în vedere concluziile Consiliului pentru Afaceri Externe din 14 iunie 2010,

— având în vedere declarația comună privind situația din Kârgâzstan, emisă la 16 iunie 2010 de Trimisul special al președintelui în exercițiu al OSCE, Reprezentantul special al ONU și Reprezentantul special al UE în Kârgâzstan,

— având în vedere Strategia UE pentru un nou parteneriat cu Asia Centrală, adoptată la reuniunea Consiliului European din 21-22 iunie 2007,

— având în vedere Raportul comun din 14 iunie 2010 al Consiliului și Comisiei privind progresele înregistrate în aplicarea strategiei UE pentru Asia Centrală, prezentat Consiliului European,

— având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre UE și Kârgâzstan, care a intrat în vigoare în 1999,

— având în vedere Documentul de strategie regională al Comunității Europene privind asistența acordată Asiei Centrale în perioada 2007-2013,

— având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

([1]) JO C 184 E, 6.8.2009, p. 49.

A. întrucât, la 11 iunie 2010, în orașele din sudul Kârgâzstanului, Osh și Jalal-Abad, au izbucnit confruntări violente, care au continuat, intensificându-se, până la 14 iunie 2010, sute de persoane armate invadând străzile orașului, ucigând civili și incendiind magazine și alegându-și victimele pe bază etnică;

B. întrucât, conform autorităților kârgâze, aproximativ 300 de persoane și-au pierdut viața în aceste conflicte, însă există temeri, exprimate inclusiv de către șeful guvernului interimar, Rosa Otunbayeva, că cifra reală este mult mai ridicată; întrucât mai mult de 2 000 de persoane au fost rănite sau internate în spital și multe alte persoane sunt date dispărute;

C. întrucât se estimează că, datorită violențelor, 300 000 de persoane au fost strămutate în interiorul țării și că alte 100 000 de persoane s-au refugiat în Uzbekistanul vecin; întrucât guvernul de la Tașkent a oferit, cu ajutorul organizațiilor internaționale, asistență umanitară refugiaților, însă și-a închis frontiera cu Kârgâzstanul la 14 iunie 2010, invocând incapacitatea sa de a primi mai multe persoane;

D. întrucât guvernul interimar a declarat stare de urgență în regiune, iar forțele de ordine au fost incapabile să preia controlul; întrucât apelurile lansate de către Președinta interimară Rosa Otunbayeva Președintelui rus Medvedev și Organizației Tratatului de Securitate Colectivă de acordare a unei asistențe militare pentru restabilirea ordinei au primit răspunsuri negative; întrucât a fost adresată OSCE o cerere de trimitere a unei forțe de ordine internaționale, iar această cerere este, în prezent, analizată;

E. întrucât UE este clar interesată ca Kârgâzstan să fie un teritoriu pașnic, democratic și prosper din punct de vedere economic; întrucât UE s-a angajat, în special prin Strategia sa privind Asia Centrală, să fie un partener al țărilor din această regiune; întrucât, în momentul de față, este nevoie urgentă de un angajament internațional mai important, iar reacția UE va influența credibilitatea sa ca partener;

F. întrucât Comisia Europeană a alocat 5 milioane de euro pentru sprijin medical de urgență, ajutor umanitar, produse nealimentare, protecție și asistență psihologică pentru persoanele afectate de criză; întrucât această inițiativă ar trebui raportată la apelul de urgență al ONU pentru strângerea a 71 de milioane de dolari pentru ajutor de urgență;

G. întrucât UE, prin intermediul Programului de la Göteborg, adoptat în 2001, și alte documente ulterioare, recunoaște importanța prevenirii conflictelor, iar situația actuală din Kârgâzstan impune necesitatea transformării analizei teoretice în acțiune concretă;

H. întrucât rezultatele referendumului care s-a desfășurat, în condiții destul de pașnice, la 27 iunie 2010 și la care s-a înregistrat o înaltă rată de participare la vot, au indicat că mai mult de 90 % din votanți sunt în favoarea unei noi constituții care să echilibreze competențele prezidențiale și parlamentare, a confirmării Rosei Otunbayeva în calitate de Președinte interimar până la 31 decembrie 2011 și a dizolvării Curții constituționale; întrucât alegerile parlamentare sunt planificate să aibă loc la 10 octombrie 2010;

I. întrucât țările din Asia Centrală se confruntă cu o serie de provocări comune, precum sărăcia și amenințările grave la adresa siguranței persoanelor, precum și cu necesitatea de a consolida democrația, buna guvernare și statul de drept; întrucât este necesar să se restaureze și să se consolideze cooperarea regională în vederea dezvoltării unei abordări comune a problemelor și a provocărilor din această regiune; întrucât trebuie să se urmărească găsirea unei abordări mai integrate din partea actorilor regionali și internaționali a problemelor și provocărilor cu care se confruntă această regiune;

J. întrucât UE trebuie să își respecte întotdeauna angajamentul de a integra drepturile omului, democrația și statul de drept în acordurile sale cu țări terțe și să promoveze reformele democratice prin intermediul unor politici coerente menite să îi consolideze credibilitatea în calitate de actor regional,

1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la confruntările tragice și violente care au izbucnit în sudul Kârgâzstanului și prezintă condoleanțele sale familiilor tuturor victimelor;

Joi, 8 iulie 2010

2. condamnă actele recente de violență din sudul Kârgâzstanului; deplânge pierderea de vieți omenești și își exprimă speranța că poate fi găsită o soluție pașnică pentru conflictul din Kârgâzstan, pe baza unor principii democratice, a statului de drept și a respectării drepturilor omului;

3. invită guvernul interimar să desfășoare o investigație credibilă, imparțială și independentă a actelor de violență, cu eventuala asistență a actorilor internaționali, în vederea aducerii criminalilor în fața justiției;

4. invită autoritățile interimare să depună toate eforturile pentru a aduce situația la normal și să creeze toate condițiile necesare întoarcerii voluntare, sigure și demne acasă a persoanelor refugiate și a persoanelor strămutate în interiorul țării; îndeamnă autoritățile locale să adopte măsuri eficace de instaurare a unui climat de încredere și să demareze un dialog veritabil cu toate comunitățile etnice care trăiesc în sudul Kârgâzstanului, în vederea dezvoltării unui proces de reconciliere credibil;

5. solicită, în acest context, Comisiei să consolideze asistența umanitară, în cooperare cu organizațiile internaționale și să demareze programe pe termen scurt și mediu de reconstrucție a caselor distruse și de înlocuire a bunurilor pierdute, precum și proiecte de reabilitare în colaborare cu autoritățile kârgâze și cu alți donatori în vederea creării unor condiții favorabile pentru întoarcerea persoanelor refugiate și a persoanelor strămutate în interiorul țării; atrage atenția, în acest sens, asupra importanței proiectelor de dezvoltare locală;

6. atrage atenția asupra necesității unui efort internațional substanțial de sprijin în vederea reconstrucției, stabilizării și reconcilierii din sudul Kârgâzstanului și a oportunității de a pune bazele pentru aceste eforturi oferite de reuniunea programată a donatorilor din Bishkek, la 27 iulie 2010;

7. subliniază că sprijinul umanitar trebuie însoțit de eforturi de stabilizare a situației și de reducere și prevenire a riscului important de noi violențe, care reprezintă o amenințare la adresa păcii și securității și în alte părți ale Văii Ferghana, care se întinde în Uzbekistan, Kârgâzstan și Tadjikistan;

8. solicită o creștere substanțială a ajutorului umanitar al UE destinat persoanelor afectate de recenta violență din sudul Kârgâzstanului, precum și utilizarea cuprinzătoare a Instrumentului pentru stabilitate;

9. consideră că un nou nivel al implicării UE în sudul Kârgâzstanului va fi necesar, de asemenea, pe termen lung; își reiterează apelul către Comisie de a pregăti propuneri pentru o realocare a fondurilor în conformitate cu Instrumentul pentru cooperarea pentru dezvoltare, menită să aducă UE într-o poziție mai favorabilă care să-i permită să adopte o reacție susținută la noua situație în Kârgâzstan; subliniază că plasarea accentului pe securitatea umană este esențială în politica UE privind Asia Centrală;

10. invită Vicepreședinta/Înalta Reprezentantă și statele membre să sprijine și să contribuie în mod activ la desfășurarea promptă a unei misiuni de forțe de ordine a OSCE în scopul prevenirii răbufnirii unor noi violențe, al stabilizării situației din orașele afectate de conflicte, al protejării victimelor și a persoanelor celor mai vulnerabile, precum și în scopul facilitării întoarcerii persoanelor refugiate și a celor strămutate în interiorul țării;

11. ia act de desfășurarea în condiții destul de pașnice a referendumului constituțional organizat în Kârgâzstan la 27 iunie 2010; subliniază că revenirea la ordinea constituțională și la statul de drept este esențială în ceea ce privește stabilizarea pe termen lung a situației din țară; subliniază că următoarele alegeri parlamentare (programate provizoriu pentru octombrie 2010) ar trebui să ofere baza constituțională pentru un guvern care să beneficieze atât de o legitimitate solidă, cât și de sprijinul larg al populației; solicită, prin urmare, autorităților din Kârgâzstan, să ia măsuri imediate și hotărâte pentru a remedia la timp deficiențele semnificative identificate de OSCE/BIDDO înaintea alegerilor parlamentare care vor urma; așteaptă cu interes stabilirea unor legături interparlamentare puternice cu viitorul parlament din Kârgâzstan;

12. își exprimă îngrijorarea cu privire la raporturile privind arestarea unor apărători ai drepturilor omului din Kârgâzstan și solicită eliberarea lor imediată; invită autoritățile kârgâze să ia toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că apărătorii drepturilor omului își pot desfășura munca de promovare și de protecție a drepturilor omului fără opreliști;

13. subliniază interesul comun și responsabilitatea comună a Kârgâzstanului, a vecinilor săi, Rusia, China, UE, SUA, OSCE și restul comunității internaționale în prevenirea destabilizării, și invită toți factorii implicați să identifice sinergiile;

14. își exprimă îngrijorarea față de dificultățile procesului de democratizare din Kârgâzstan, care par să își aibă originea în poziția slabă a guvernului interimar din Kârgâzstan și forța rețelelor criminale din țară, inclusiv a traficanților de droguri din sudul Kârgâzstanului;

15. consideră că întemeierea unui sistem politic care permite reprezentarea unor interese diferite și arbitrajul este fundamental pentru a reduce tensiunile și a evita izbucnirea unor noi violențe, iar UE și statele membre ale acesteia trebuie să sprijine în mod activ democratizarea și să depună eforturi pentru a reduce diferențele dintre atitudinile actorilor internaționali, astfel încât să îmbunătățească perspectivele procesului de reformă din Kârgâzstan;

16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, guvernului interimar al Kârgâzstanului, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Secretarului General al OSCE, precum și Secretarului General al Consiliului Europei.

SIDA/HIV în perspectiva celei de-a XIII-a conferințe internaționale privind SIDA (Viena, 18-23 iulie 2010)

P7_TA(2010)0284

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la o abordare bazată pe drepturi în contextul acțiunilor UE împotriva HIV/SIDA

(2011/C 351 E/15)

Parlamentul European,

— având în vedere cea de-a XVIII-a Conferință internațională privind SIDA: „Aici și acum”, care se va desfășura la Viena între 18 și 23 iulie 2010,

— având în vedere Declarația ONU de angajament privind HIV/SIDA, intitulată „O acțiune mondială în fața unei crize mondiale” și adoptată de Adunarea Generală a ONU din 27 iunie 2001, în cea de-a 26-a sesiune specială,

— având în vedere reuniunea la nivel înalt cu privire la HIV/SIDA din 2 iunie 2006 din cadrul sesiunii speciale a Adunării Generale a ONU (UNGASS) și declarația politică adoptată cu ocazia acelei reuniuni,

— având în vedere Orientările internaționale din 2006 ale ONUSIDA privind HIV/SIDA și drepturile omului elaborat cu ocazia celei de a doua Conferințe internaționale privind HIV/SIDA și drepturile omului de la Geneva din 23-25 septembrie 1996 și a celei de a treia Conferințe internaționale privind HIV/SIDA și drepturile omului de la Geneva din 25-26 iulie 2002,

— având în vedere raportul OMS, intitulat „Către un acces universal: intensificarea intervențiilor prioritare HIV/SIDA în sectorul sănătății”,

Joi, 8 iulie 2010

— având în vedere Declarația de la Abuja din 27 aprilie 2001 privind HIV/SIDA, tuberculoza și alte boli infecțioase similare, precum și Poziția comună a Africii la reuniunea la nivel înalt a UNGASS din 2006 și Apelul pentru acțiune accelerată în vederea accesului universal la serviciile pentru HIV și SIDA, tuberculoză și malarie în Africa, semnat de Uniunea Africană la Abuja la 4 mai 2006,

— având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2006 intitulată „HIV/SIDA: Este timpul să trecem la fapte", Rezoluția din 24 aprilie 2007 privind combaterea HIV/SIDA în Uniunea Europeană și în țările învecinate, 2006-2009 și Rezoluția din 20 noiembrie 2008 referitoare la HIV/SIDA: diagnosticarea și tratamentul în fază timpurie,

— având în vedere concluziile Consiliului din noiembrie 2009 privind progresele înregistrate de Programul european de acțiune privind combaterea HIV/SIDA, a malariei și a tuberculozei prin acțiuni externe (2007-2011),

— având în vedere Comunicarea Comisiei „Combaterea HIV/SIDA în Uniunea Europeană și în țările vecine" și strategia pentru combaterea HIV/SIDA în UE și în țările vecine în 2009-2013,

— având în vedere raportul UNAIDS din 2009 privind epidemia mondială de SIDA,

— având în vedere cadrul de rezultate 2009-2011 al UNAIDS,

— având în vedere Raportul ONU din 2010 privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului,

— având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la progresele realizate în vederea atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului: revizuire intermediară în vederea pregătirii pentru reuniunea la nivel înalt a ONU din septembrie 2010,

— având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât numărul persoanelor seropozitive continuă să crească, iar estimările arată că, la nivel mondial, 33,4 milioane de persoane sunt infectate cu HIV/SIDA, dintre care, lucru foarte îngrijorător, 2,7 milioane au fost infectate în 2008, ceea ce înseamnă că HIV/SIDA constituie o urgență la nivel mondial, care impune o reacție excepțională și cuprinzătoare la nivel global;

B. întrucât HIV/SIDA rămâne una dintre cauzele principale de decese la nivel mondial, reprezentând două milioane de decese în 2008, și se estimează că va continua să fie o cauză majoră de decese premature la nivel mondial în următoarele decenii;

C. întrucât, până la sfârșitul lui 2009, s-a estimat că 5 milioane de persoane din țările cu venituri mici și medii au primit tratament antiretroviral - o creștere de 10 ori în cinci ani, fără precedent în istoria sănătății publice;

D. întrucât numărul de persoane nou-infectate continuă să crească cu o rată mai mare decât gradul de răspândire a tratamentului, două treimi dintre persoanele care aveau nevoie de tratament nebeneficiind de acesta în 2009, ceea ce înseamnă că 10 milioane de oameni nu au avut acces la tratamentul eficient care le era necesar;

E. întrucât Africa Subsahariană rămâne regiunea cea mai afectată, cu 22,4 milioane de persoane infectate cu HIV/SIDA, 71 % din noile cazuri de infectare fiind înregistrate în 2008;

F. întrucât există dovezi concludente că măsurile de prevenirea HIV/SIDA constituie un mijloc eficace de a reduce numărul infectărilor;

G. întrucât există deficiențe majore de planificare în ceea ce privește implicarea persoanelor care suferă de HIV/SIDA în activități preventive - în special în cele destinate tocmai acestei categorii de persoane - și în ceea ce privește eforturile de a reduce stigmatizarea și discriminarea;

H. întrucât femeile și tinerele reprezintă în continuare un grup afectat în mod disproporționat de HIV/SIDA, femeile reprezentând aproximativ 60 % din cazurile de infecție cu HIV/SIDA în Africa Subsahariană și din cazurile de HIV/SIDA în general, iar HIV/SIDA continuă să fie principala cauză a mortalității și îmbolnăvirii în rândul femeilor la vârsta de reproducere;

I. întrucât actualele opțiuni de prevenire a HIV nu sunt suficiente pentru a proteja femeile, iar metodele preventive precum prezervativele și abstinența nu sunt opțiuni realiste pentru multe femei, în special cele măritate, care vor să aibă copii sau care sunt expuse riscului de violență sexuală; întrucât un vaccin sau un microbicid sigur și eficient ar putea oferi femeilor o nouă modalitate importantă de a se proteja de HIV fără a-și limita posibilitățile reproductive;

J. întrucât există din ce în ce mai multe dovezi care atestă rata în creștere a infectărilor și a riscurilor în populațiile cheie, printre care lucrătorii în domeniul sexului, persoanele „transgender", bărbații care au raporturi sexuale cu alți bărbați, deținuții, utilizatorii de droguri injectabile, populațiile de migranți, refugiații și lucrătorii mobili din aproape toate regiunile, precum și în țările cu epidemii generalizate, și întrucât există deficiențe comune în a prioritiza și a finanța programele de prevenire HIV/SIDA pentru aceste populații;

K. întrucât, din cauza stigmatului asociat HIV/SIDA, aproximativ 30 % din persoanele infectate cu HIV din UE nu sunt conștiente de faptul că sunt seropozitive, iar studiile sugerează că infecția nediagnosticată facilitează transmiterea constantă a HIV și mărește probabilitatea deceselor premature în rândul persoanelor seropozitive;

L. întrucât, conform raportului OMS, intitulat „Către un acces universal: intensificarea intervențiilor prioritare HIV/SIDA în sectorul sănătății", se estimează că nivelul de acoperire al tratamentului antiretroviral este de doar 23 % în Europa și în Asia Centrală, nivel considerat precar, având în vedere situația din Rusia și Ucraina;

M. întrucât comportamentul homosexual este încă foarte stigmatizat, în special în Africa Subsahariană, unde 31 de țări consideră o infracțiune relațiile homosexuale între adulți care consimt, patru țări sancționează această infracțiune cu pedeapsa capitală, iar altele prevăd sancțiuni penale care depășesc 10 de ani de închisoare, și întrucât această stigmatizare împiedică munca de prevenire a infectării cu HIV/SIDA;

N. întrucât incriminarea penală a utilizatorilor de droguri ilegale în numeroase țări împiedică accesul acestora la servicii de prevenire, de tratament, de îngrijire și sprijin legate de HIV/SIDA, și conduce la transmiterea bolii prin utilizarea de droguri injectabile;

O. întrucât un număr de 106 țări afirmă că încă aplică legi și politici care prezintă obstacole semnificative în calea unor soluții eficiente la problema HIV/SIDA;

P. întrucât un se estimează că 17,5 milioane de copii și-au pierdut unul sau ambii părinți din cauza HIV/SIDA în 2008 - intre care marea majoritate locuiesc în Africa Subsahariană - și suferă adesea de stigmatizare și discriminare, fiindu-le refuzat accesul la servicii de bază, cum ar fi educația și adăpostul, situație care le mărește vulnerabilitatea la infectarea cu HIV/SIDA;

Q. întrucât nu s-a acordat atenția cuvenită relației dintre HIV/SIDA și dizabilități, deși în rândul tuturor populațiilor-cheie persoanele cu dizabilități prezintă un risc mai ridicat de expunere la HIV/SIDA și se confruntă cu dificultăți în accesul la serviciile de prevenire, tratament și îngrijire;

R. întrucât o abordare centrată pe drepturi a reacției la problema HIV/SIDA este esențială pentru a contribui la stoparea epidemiei,

1. reafirmă că accesul la îngrijiri medicale face parte din Declarația Universală a Drepturilor Omului, iar guvernele au datoria de a-și îndeplini obligațiile furnizând tuturor servicii de sănătate publică;

Joi, 8 iulie 2010

2. consideră, în același timp, că UE trebuie să acorde o prioritate ridicată protejării și promovării apărătorilor drepturilor omului din interiorul și din afara UE, inclusiv celor care își focalizează activitatea în principal asupra educării comunităților cu privire la HIV/SIDA; solicită, în acest sens, Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru Afaceri externe și politica de securitate să se asigure că toate acțiunile și măsurile concrete prevăzute în Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului sunt implementate adecvat, respectând reprezentanții societății civile care acționează în domeniul HIV/SIDA;

3. solicită Comisiei și Consiliului să își îndeplinească angajamentele și să își intensifice eforturile de a aborda problema HIV/SIDA ca o prioritate de sănătate publică la nivel mondial, acordând un loc central drepturilor omului în prevenirea și tratamentul acestei boli și în îngrijirea și asistența acordată persoanelor afectate, inclusiv în cadrul programelor UE de cooperare pentru dezvoltare;

4. solicită Comisiei și Consiliului să promoveze acțiuni de dezincriminare penală a transmisiei și expunerii neintenționate la HIV/SIDA [1], inclusiv prin încurajarea recunoașterii HIV/SIDA ca dizabilitate în sensul legislației actuale și viitoare privind nediscriminarea;

5. solicită țărilor baltice, Rusiei și Ucrainei să implementeze politici pentru combaterea fermă a HIV/SIDA pe teritoriul lor;

6. solicită Comisiei și Consiliul să promoveze cele mai bune practici și politici în cadrul dialogului politic la nivel național și internațional, cu privire la reacții centrate pe drepturi la problema HIV/SIDA:

— prin asigurarea promovării, protecției și respectării drepturilor omului - printre care dreptul la sănătate sexuală și reproductivă [2] - în cazul persoanelor seropozitive și al altor populații-cheie;

— prin eliminarea principalelor obstacole economice, juridice, sociale și tehnice, precum și a practicilor și legilor punitive, care împiedică o reacție eficientă la HIV, în special pentru populațiile cheie;

— prin sprijinirea revizuirii și modificării actelor legislative care obstrucționează programele și serviciile eficace și bazate pe dovezi în materie de HIV/SIDA, în special cele destinate grupurilor-cheie;

— prin combaterea legilor și a deciziilor care încadrează penal transmiterea neintenționată a HIV sau încurajează discriminarea împotriva persoanelor care suferă de HIV/SIDA și prin condamnarea și luarea de măsuri împotriva obstacolelor juridice care împiedică acțiunea eficace contra HIV în favoarea femeilor și fetelor, cum ar fi legile și politicile restrictive privind sănătatea sexuală și reproductivă, legile privind moștenirea și proprietatea, cele privind căsătoria și copiii etc.;

— prin plasarea drepturilor omului în centrul deciziilor privind alocarea de fonduri pentru a reacționa la problema HIV/SIDA în interiorul și în afara UE;

— printr-o politică de programe în materie de HIV, care să se adreseze persoanelor seropozitive și altor grupuri-cheie și care să vizeze oferirea mai multor posibilități persoanelor și comunităților pentru a combate HIV, reducerea riscului de infectare și a vulnerabilității la această boală și atenuarea impactului negativ al HIV/SIDA;

— prin facilitarea și promovarea unei participări consistente a populațiilor cheie în conceperea, implementarea, monitorizarea și evaluarea programelor de prevenire, tratament, îngrijiri și asistență HIV/SIDA, și prin reducerea stigmatizării și discriminării;

---

[1] În conformitate cu Sinteza politică privind incriminarea transmiterii HIV, guvernele ar trebui să limiteze punerea sub acuzare la cazurile de transmitere intenționată, adică cele în care o persoană știe că este seropozitivă, acționează deliberat pentru a transmite HIV și reușește să-l transmită.

[2] Promovarea și luarea în considerare a sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor persoanelor infectate cu HIV/SIDA este un element cheie al abordării bazate de drepturi a problemei HIV. O astfel de abordare ar trebui să reflecte dreptul persoanelor infectate cu HIV/SIDA de a avea o viață sexuală satisfăcătoare și să respecte opțiunile și dorințele legate de fertilitate ale seropozitivilor.

— prin facilitarea accesului universal la îngrijiri medicale, atât în privința prevenirii, tratamentelor, îngrijirilor și asistenței legate de infectarea cu HIV/SIDA, cât și în privința celorlalte servicii medicale;

— prin facilitarea accesului la educație și la un loc de muncă pentru persoanele infectate cu HIV/SIDA și pentru alte populații cheie;

— prin includerea în viitoarea monitorizare a progreselor realizate în combaterea HIV/SIDA a unor indicatori care să vizeze direct și să evalueze aspectele legate de drepturile omului ale problemei HIV/SIDA;

— prin respectarea principiilor celor„3 C" (consimțământ informat, confidențialitate și consiliere) în testarea pentru HIV/SIDA și în cadrul altor servicii conexe;

— prin combaterea stigmatizării și a discriminării persoanelor seropozitive și a altor grupuri-cheie și prin protejarea drepturilor lor la siguranță și protecție în fața abuzurilor și a violenței;

— prin promovarea și facilitarea unei participări mai extinse a persoanelor seropozitive și a altor grupuri-cheie la combaterea HIV/SIDA;

— prin oferirea de informații obiective și neutre cu privire la această boală;

— oferind oamenilor puterea, abilitățile, cunoștințele și resursele necesare pentru a evita infectarea cu HIV/SIDA;

7. solicită Comisiei și statelor membre să abordeze în special nevoile femeilor în contextul prevenirii, tratamentului și îngrijirii în cazul HIV/SIDA, ca măsuri esențiale pentru încetinirea epidemiei, în special prin extinderea accesului la programele de îngrijiri medicale în domeniul sănătății sexuale și reproductive, testarea HIV/SIDA și serviciile de consiliere și prevenire fiind integrate pe deplin în acestea, precum și prin schimbarea factorilor socioeconomici subiacenți care sporesc riscul de infectare cu HIV/SIDA, cum ar fi inegalitățile dintre femei și bărbați, sărăcia, lipsa oportunităților economice și educaționale, lipsa protecției juridice și a protecției drepturilor omului;

8. solicită UE și statelor membre să aloce în mod just și flexibil fonduri pentru cercetarea în sectorul noilor tehnologii preventive, incluzând vaccinurile și microbicidele;

9. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la faptul că jumătate din numărul noilor infecții cu HIV apare în rândul copiilor și al tinerilor; solicită, de aceea, Comisiei și statelor membre să ia în considerare nevoile copiilor și ale tinerilor în materie de prevenire, tratament, îngrijiri și asistență în cazul HIV/SIDA, și să asigure accesul acestora la serviciile legate de HIV/SIDA, în special diagnosticarea din timp a copiilor, preparate antiretrovirale adecvate și accesibile, asistență psihosocială, protecție socială și protecție juridică;

10. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine participarea persoanelor cu handicap la acțiunile întreprinse împotriva HIV/SIDA și integrarea respectării drepturilor omului în planurile și politicile strategice naționale referitoare la HIV/SIDA, pentru a garanta că aceste persoane au acces la servicii HIV/SIDA care să fie adaptate nevoilor lor și echivalente cu serviciile disponibile pentru alte comunități;

11. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine programele de reducere a efectelor negative pentru prizonieri și pentru utilizatorii de droguri injectabile;

Joi, 8 iulie 2010

12. invită Comisia și Consiliul să îndemne țările cel mai afectate de HIV si SIDA să pună bazele unor cadre naționale de politică împotriva HIV coordonate, transparente și responsabile, care să garanteze eficiența măsurilor de prevenire și îngrijire în caz de îmbolnăvire cu HIV; în acest context, solicită Comisiei să sprijine guvernele naționale și să coimplice societatea civilă pentru a ameliora, în cadrul reacției la nivel național la problema HIV/SIDA, audiența redusă a programelor care vizează reducerea stigmatizării și a discriminării și creșterea accesului la justiție;

13. solicită Comisiei și Consiliului să lucreze cu UNAIDS și cu alți parteneri pentru a îmbunătăți indicatorii folosiți pentru măsurarea progreselor și pentru schimbul de cunoștințe la nivel global și național, precum și la nivelul programelor, în ceea ce privește reducerea stigmatizării și discriminării, inclusiv indicatorii specifici pentru populații-cheie, pentru aspectele legate de drepturile omului ale infectării cu HIV și pentru mecanismele de protecție la nivel internațional;

14. solicită Comisiei și Consiliului să sprijine activitatea recent înființatei Comisii mondiale pentru HIV și drept, pentru a asigura funcționalitatea legislației în sensul combaterii efective a HIV/SIDA;

15. solicită Comisiei și Consiliului să invite Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene să adune dovezi suplimentare cu privire la situația din perspectiva drepturilor omului a persoanelor seropozitive și a altor populații-cheie din Europa dintr-o perspectivă de gen, ținând seama, în special, de vulnerabilitatea acestora la discriminarea multiplă și transsectorială;

16. invită toate statele membre și Comisia să aloce cel puțin 20 % din finanțarea destinată dezvoltării pentru asistența sanitară de bază și educație, să crească contribuțiile la Fondul mondial de luptă împotriva SIDA, tuberculozei și malariei și să mărească finanțarea pentru alte programe destinate consolidării sistemelor de sănătate și a sistemelor comunitare; solicită, de asemenea, țărilor în curs de dezvoltare să acorde prioritate cheltuielilor pentru sănătate în general și combaterii HIV/SIDA în special; solicită Comisiei să acorde stimulente țărilor partenere pentru a încuraja prioritizarea sănătății ca sector cheie în documentele de strategie de țară;

17. solicită statelor membre și Comisiei să pună capăt reducerii îngrijorătoare a finanțării pentru promovarea sănătății și drepturilor sexuale și reproductive în țările în curs de dezvoltare și să sprijine politicile privind tratamentul infecțiilor cu transmitere sexuală și furnizarea de produse destinate sănătății reproductive, precum medicamente esențiale pentru supraviețuire și contraceptive, inclusiv prezervative;

18. solicită UE să continue să acționeze, pe lângă sprijinul bugetar, printr-o combinație de instrumente financiare la nivel mondial și național, precum și prin organizații și mecanisme relevante, care și-au demonstrat eficiența în ceea ce privește abordarea din perspectiva drepturilor omului a HIV/SIDA, în special organizații ale societății civile și organizații ale comunităților;

19. invită Comisia, statele membre și comunitatea internațională să adopte o legislație care asigure accesul la medicamente eficiente și accesibile împotriva HIV, inclusiv antiretrovirale și alte medicamente sigure și eficiente, la diagnosticare și la tehnologiile de îngrijire preventivă, curativă și paliativă a infecției cu HIV, precum și a infecțiilor și condițiilor asociate;

20. critică acordurile comerciale bilaterale și regionale care includ dispoziții care depășesc cadrul stabilit prin Acordul TRIPS al OMC („TRIPS-plus”), atenuând astfel, dacă nu chiar limitând, garanțiile stabilite de Declarația de la Doha din 2001 privind TRIPS, care afirmă primatul sănătății asupra intereselor comerciale; subliniază responsabilitatea acelor țări care fac presiuni asupra țărilor în curs de dezvoltare să semneze astfel de acorduri de liber schimb;

21. subliniază că autorizațiile obligatorii și prețurile diferențiate nu au soluționat problema pe deplin și solicită Comisiei să propună noi soluții pentru a garanta un acces real la tratamente împotriva HIV/SIDA la prețuri abordabile;

22. recomandă adoptarea de către Grupul de lucru pentru drepturile omului al Consiliului a Instrumentelor operaționale pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale și transsexuale și solicită Consiliului și Comisiei să pună în aplicare recomandările acestuia;

23. solicită acelor instituții care, în domeniul lor de competențe, elaborează rapoarte anuale privind situația drepturilor omului, să se concentreze în acestea rapoarte și asupra aspectelor HIV/SIDA din perspectiva drepturilor omului, astfel încât să fie aduse în atenție și problemele persoanelor infectate cu HIV și ale celor vulnerabile în fața infectării;

24. solicită Comisiei și statelor membre să-și reafirme sprijinul pentru punctul 16 din concluziile Consiliului din noiembrie 2009 privind Programul de acțiune: să inițieze un proces consultativ la scară largă cu statele membre și cu alți actori pentru a pregăti un program european de acțiune în vederea combaterii HIV/SIDA, a malariei și a tuberculozei prin Acțiunea externă pentru 2012 și pentru perioada ulterioară; le solicită, de asemenea, să facă toate eforturile pentru a înființa o echipă de acțiune a UE, ca mijloc de a reuni acțiunile Comisiei și ale statelor membre în stabilirea domeniilor prioritare;

25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Programului Comun al Organizației Națiunilor Unite privind HIV/SIDA, Organizației Mondiale a Sănătății și organizatorilor celei de-a XVIII-a Conferințe internaționale privind SIDA.

Intrarea în vigoare a Convenției privind munițiile cu dispersie (CMD) la 1 august 2010 și rolul UE

P7_TA(2010)0285

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la intrarea în vigoare a Convenției privind munițiile cu dispersie (CCM) și rolul UE

(2011/C 351 E/16)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția privind munițiile cu dispersie (CCM) adoptată de 107 țări la conferința diplomatică organizată la Dublin, în perioada 19-30 mai 2008,

— având în vedere mesajul din 30 mai 2008 al Secretarului General al ONU, care a încurajat statele să semneze și să ratifice fără întârziere acest acord important și-a manifestat dorința de a asista la intrarea acestuia cât mai curând în vigoare,

— având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2008 referitoare la Convenția privind munițiile cu dispersie ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2010 referitoare la punerea în aplicare a strategiei europene de securitate și a politicii comune de securitate și apărare ([2]),

— având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât CCM a fost deschisă spre semnare începând cu 3 decembrie 2008, mai întâi la Oslo, iar ulterior, la sediul ONU din New York, și va intra în vigoare în prima zi a celei de a șasea luni după cea de a treizecea ratificare, și anume la 1 august 2010;

B. întrucât CCM definește munițiile cu dispersie ca muniții concepute pentru a împrăștia sau elibera submnumiții explozive, fiecare cântărind mai puțin de 20 de kilograme, și include aceste submuniții explozive;

([1]) JO C 16 E, 22.1.2010, p. 61.
([2]) Texte adoptate, P7_TA(2010)0061.

Joi, 8 iulie 2010

C. întrucât CCM va interzice utilizarea, producerea, stocarea și transferul munițiilor cu dispersie ca o categorie de armament;

D. întrucât CCM va solicita statelor părți să distrugă stocurile de asemenea arme;

E. întrucât CCM va stabili un nou standard umanitar pentru asistența acordată victimelor și va solicita statelor în cauză să îndepărteze resturile de muniții cu dispersie neexplodate, rămase în urma conflictelor;

F. întrucât munițiile cu dispersie prezintă riscuri grave pentru populația civilă atunci când sunt utilizate în apropierea zonelor populate, din cauza cunoscutului lor efect letal accentuat, și întrucât în contexte post-conflict utilizarea acestor muniții a provocat numeroase răni grave civililor și moartea a numeroși dintre aceștia, deoarece submunițiile rămase neexplodate sunt deseori găsite de copii și de alte persoane nevinovate;

G. întrucât, până în prezent, 20 de state membre ale UE au semnat CCM, 11 state au ratificat-o, iar șapte state nici nu au semnat și nici nu au ratificat CCM;

H. întrucât după intrarea în vigoare a CCM, la 1 august 2010, procesul de aderare la Convenție va deveni mai exigent, deoarece statele vor fi nevoite să adere la Convenție într-un proces care va consta într-o singură etapă;

I. întrucât sprijinul majorității statelor membre ale UE, al inițiativelor interparlamentare și al unui mare număr de organizații ale societății civile a fost decisiv pentru încheierea cu succes a „Procesului de la Oslo” care a avut ca rezultat CCM;

J. întrucât semnarea și ratificarea CCM de către toate cele 27 de state membre ale UE, înainte de intrarea sa în vigoare la 1 august 2010, ar fi un semnal politic puternic de sprijinire a unei lumi fără muniții cu dispersie și a obiectivelor UE privind lupta împotriva proliferării armelor care ucid fără discriminare,

1. salută apropiata intrare în vigoare a Convenției privind munițiile cu dispersie (CCM) la 1 august 2010;

2. invită toate statele membre ale UE și țările candidate să semneze și să ratifice de urgență CCM, înainte de sfârșitul lui 2010, inclusiv statele nesemnatare Estonia, Finlanda, Grecia, Letonia, Polonia, România, Slovacia și Turcia, precum și statele care au semnat, dar care nu au ratificat încă Convenția, și anume Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Ungaria, Italia, Lituania, Țările de Jos, Portugalia și Suedia;

3. felicită toate statele care au semnat și ratificat CCM și care au adoptat și moratorii privind utilizarea, producerea și transferul munițiilor cu dispersie și care au încheiat procesul de distrugere a stocurilor de astfel de muniții;

4. îndeamnă toate statele membre ale UE care au semnat CCM să profite de orice oportunitate pentru a încuraja statele care nu sunt părți la CCM să semneze și să ratifice sau să adere la Convenție cât mai curând posibil, inclusiv prin reuniuni bilaterale, dialog între militari și foruri multilaterale și, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul articolului 21 din CCM, să depună toate eforturile pentru a descuraja statele care nu sunt părți la Convenție să utilizeze muniții cu dispersie;

5. invită toate statele membre ale UE să nu întreprindă acțiuni care ar putea eluda sau periclita CCM și dispozițiile acesteia; invită, în special, toate statele membre ale UE să nu adopte, să sprijine sau să ratifice ulterior niciun protocol la Convenția privind armele convenționale (CCW), care ar permite utilizarea munițiilor cu dispersie, ceea ce nu ar fi compatibil cu interzicerea unor astfel de arme în temeiul articolelor 1 și 2 din Convenția privind munițiile cu dispersie; invită Consiliul și statele membre ale UE să ia măsuri în consecință în cadrul următoarei reuniuni CCW care va avea loc în perioada 30 august-3 septembrie 2010 la Geneva;

6. îndeamnă statele membre ale UE care nu sunt încă parte la CCM să adopte măsuri interimare în așteptarea aderării, inclusiv să adopte un moratoriu privind utilizarea, producerea și transferul munițiilor cu dispersie și să demareze urgent procesul de distrugere a stocurilor de muniții cu dispersie;

7. îndeamnă toate statele să participe la viitoarea Primă Reuniune a statelor părți (1 MSP) care va avea loc în perioada 8 -12 noiembrie 2010 în Vientiane, Laos, țara cea mai contaminată de muniții cu dispersie din lume;

8. îndeamnă statele membre ale UE să adopte măsuri pentru a iniția punerea în aplicare a Convenției, inclusiv prin distrugerea stocurilor, efectuarea operațiunilor de lichidare și acordarea de asistență victimelor, precum și să contribuie la acordarea de finanțare sau diverse forme de asistență pentru alte state care doresc să pună în aplicare Convenția;

9. îndeamnă statele membre ale UE care au semnat Convenția să adopte legi pentru a o aplica la nivel național;

10. invită Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să depună toate eforturile pentru a garanta aderarea Uniunii la CCM, care este posibilă după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, și, în plus, să dezvolte o strategie pentru prima conferință de revizuire sub forma unei decizii a Consiliului privind o poziție comună;

11. invită Consiliul și Comisia să includă interzicerea munițiilor cu dispersie drept clauză standard în acordurile cu țările terțe, pe lângă clauza standard cu privire la neproliferarea armelor de distrugere în masă;

12. invită Consiliul și Comisia să facă din lupta împotriva munițiilor cu dispersie parte integrantă din programele comunitare de asistență externă pentru a sprijini țările terțe în vederea distrugerii stocurilor și a acordării de asistență umanitară;

13. invită statele membre ale UE, Consiliul și Comisia să ia măsuri pentru a împiedica țările terțe să pună la dispoziția actorilor nestatali muniții cu dispersie;

14. îndeamnă statele membre ale UE să fie transparente în ceea ce privește eforturile depuse ca răspuns la prezenta rezoluție și să prezinte un raport public cu privire la activitățile lor în temeiul Convenției;

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, țărilor candidate, Secretarului General al ONU și Coaliției privind munițiile cu dispersie.

Viitorul PAC după 2013

P7_TA(2010)0286

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013 (2009/2236(INI))

(2011/C 351 E/17)

Parlamentul European,

— având în vedere Partea a treia, Titlul III din Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere evaluarea „stării de sănătate” a politicii agricole comune,

Joi, 8 iulie 2010

— având în vedere documentul Comisiei „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),

— având în vedere studiul său privind „Schema de plată unică după 2013: O nouă abordare, noi obiective”,

— având în vedere raportul privind evaluarea internațională a științei și tehnologiei agricole pentru dezvoltare (EISTAD) elaborat de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură și de Banca Mondială și semnat de 58 de țări;

— având în vedere publicația Comisiei „Previziuni pentru piețele și veniturile agricole în perioada 2008-2015”,

— având în vedere documentul Comisiei „PAC în perspectivă: de la intervenții pe piață la inovarea politicii”,

— având în vedere studiul „Provision of public goods through agriculture in the European Union” („Furnizarea de bunuri publice prin agricultură în Uniunea Europeană”) efectuat de Institute for European Environmental Policy,

— având în vedere Cartea albă a Comisiei întitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2009)0147), precum și documentele de lucru ale serviciilor Comisiei intitulate „Adaptarea la schimbările climatice: o provocare pentru agricultura și zonele rurale europene” (SEC(2009)0417) și „Rolul agriculturii europene în atenuarea schimbărilor climatice” (SEC(2009)1093),

— având în vedere studiul „CAP reform beyond 2013: An idea for a longer view”(„Reforma PAC după 2013: o viziune pe termen mai lung”), efectuat de *Notre Europe*,

— având în vedere documentul de lucru privind viitorul PAC după 2013 ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind integrarea noilor state membre în politica agricolă comună ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 privind agricultura UE și schimbările climatice ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 privind la politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată? ([4]),

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0204/2010),

A. întrucât UE trebuie să continue să asigure siguranța alimentară a cetățenilor săi și să contribuie la aprovizionarea cu alimente la nivel mondial, cooperând mai eficient și într-un mod mai coerent cu restul lumii, în special cu țările în curs de dezvoltare pentru a contribui la dezvoltarea pe termen lung a sectoarelor agricole ale acestora în mod durabil, care să valorifice la maxim cunoștințele locale în domeniu; întrucât în situația actuală în care numărul persoanelor care suferă de foame la nivel mondial depășește cifra de un miliard, iar în Uniunea Europeană există peste 40 de milioane de oameni săraci care nu au suficientă mâncare, progresele științifice ar trebui utilizate în cazul în care pot aduce soluții corespunzătoare pentru a reduce foametea la nivel mondial, în special prin creșterea eficienței resurselor;

([1]) AGRI_DT(2010)439305.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2007)0101.
([3]) Texte Adoptate, P7_TA(2010)0131.
([4]) Texte Adoptate, P7_TA(2010)0088.

B. întrucât se așteaptă ca cererea mondială de alimente să se dubleze și că, potrivit estimărilor FAO, populația mondială va crește de la 7 miliarde în prezent la 9 miliarde în 2050, iar producția mondială de alimente va trebui să crească în consecință, în contextul presiunii asupra resurselor naturale, ceea ce înseamnă că în lume va fi necesar să se producă mai multe alimente folosind mai puțină apă, mai puțin teren, mai puțină energie, mai puține îngrășăminte și mai puține pesticide;

C. întrucât obiectivele PAC, stabilite prin articolul 39 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), vizează sporirea productivității agricole, garantarea unui standard de viață echitabil pentru comunitatea agricolă, stabilizarea piețelor, asigurarea disponibilității produselor alimentare și furnizarea acestora către consumatorii UE la prețuri rezonabile; întrucât, până în prezent, PAC și-a îndeplinit obiectivele într-o mare măsură și a participat la eforturile de stimulare a integrării în UE, a coeziunii teritoriale în Europa și a funcționării pieței unice; cu toate acestea, aceasta a contribuit numai parțial la un standard de viață echitabil pentru comunitatea agricolă și nu a realizat până în prezent stabilizarea pieței agricole, întrucât piețele au devenit extrem de volatile, periclitând astfel siguranța alimentară; întrucât este necesar să se depună în continuare eforturi pentru ca PAC să-și îndeplinească obiectivele, conservând mediul și locurile de muncă din mediul rural;

D. întrucât agricultura și silvicultura rămân două sectoare importante ale economiei și, în același timp, oferă bunuri publice elementare prin păstrarea resurselor naturale și a peisajelor culturale, o precondiție pentru toate activitățile omenești în zonele rurale, și întrucât aceste două sectoare aduc deja cea mai mare contribuție din Uniunea Europeană la realizarea obiectivelor europene în domeniul climei și al energiei, în special obiectivele legate de sursele regenerabile de energie din biomasa provenită din agricultură și din silvicultură, și întrucât această contribuție trebuie să continue să crească în viitor; întrucât aceste surse regenerabile de energie din biomasă contribuie la reducerea dependenței în domeniul energiei a UE, la crearea de noi locuri de muncă, în contextul prețurilor din ce în ce mai ridicate la energie, și la îmbunătățirea veniturilor din acest sector;

E. întrucât cetățenii UE beneficiază în mod semnificativ de avantajele oferite de PAC sub forma unei oferte largi de alimente sigure, de înaltă calitate și la prețuri rezonabile, siguranței alimentare, protejării mediului, creării de locuri de muncă și măsurilor de combatere a schimbărilor climatice;

F. întrucât, în prezent, 13,6 milioane de persoane sunt angajate direct în sectoarele agriculturii, silviculturii și pescuitului, iar încă 5 milioane de oameni lucrează în industria agroalimentară, UE fiind cel mai mare producător mondial de alimente și băuturi; întrucât acesta reprezintă 8,6 % din populația activă a UE, realizând 4 % din produsul intern brut al UE;

G. întrucât, în urma ultimelor extinderi ale Uniunii Europene (din 2004 și din 2007), i s-au adăugat forței de muncă agricole totale încă 7 milioane de agricultori iar suprafața terenului agricol a crescut cu 40 %; întrucât în ultimii 10 ani venitul agricol real per capita a scăzut cu 12,2 % în UE-27, scăzând treptat până la nivelurile din 1995; întrucât venitul mediu agricol în UE-27 reprezintă mai puțin de 50 % din venitul mediu din celelalte domenii ale economiei, în timp ce costurile de producție, cum ar fi cele pentru îngrășăminte, energie electrică și combustibil, înregistrează cele mai ridicate niveluri din ultimii 15 ani, îngreunând considerabil continuarea producției agricole în UE;

H. întrucât, dat fiind că 7 % dintre agricultorii din Europa au sub 35 de ani, în timp ce 4 milioane și jumătate de agricultori, care au peste 65 de ani, își vor fi încetat activitatea până în 2020, viitorul sectorului agricol poate fi periclitat dacă numărul agricultorilor continuă să scadă;

I. întrucât agricultura oferă principala acoperire a terenului în UE, ocupând 47 % din întregul teritoriu al Uniunii Europene; întrucât în întreaga Uniune există 13,7 milioane de exploatații agricole, care generează o producție de peste 337 miliarde de euro; întrucât 15 % din totalul terenurilor agricole din UE (aproximativ 26 milioane de hectare) se află în regiuni muntoase și întrucât handicapurile naturale din zonele respective îngreunează practicarea agriculturii;

J. întrucât dimensiunea fizică medie a exploatațiilor agricole a crescut ca urmare a restructurărilor din sector, dar în UE încă predomină micile exploatații, cu o dimensiune fizică medie de 12,6 hectare; întrucât exploatațiile de subzistență rămân o provocare extrem de importantă, cu precădere în noile state membre, în care agricultura de subzistență reprezintă jumătate din forța de muncă totală; întrucât exploatațiile agricole mici și fermierii care le gestionează sunt deosebit de importanți în procesul de furnizare a bunurilor publice nedestinate producției;

Joi, 8 iulie 2010

K. întrucât criza economică a avut un efect negativ important asupra agriculturii, astfel încât veniturile agricole au scăzut în medie cu 12,2 % între 2008 și 2009, iar șomajul în zonele rurale a crescut în ultimul an; întrucât, ca un efect direct al crizei economice, consumul în Europa a scăzut în medie cu 10,55 % între 2008 și 2009, iar în unele state membre această scădere a depășit 20 %; întrucât alte efecte ale crizei economice au inclus o lipsă de acces la credit pentru agricultori și o îngreunare a finanțelor publice ale statelor membre, slăbind capacitatea acestora de a oferi cofinanțare;

L. întrucât volatilitatea prețurilor, care este o caracteristică permanentă a piețelor agricole, a crescut radical în ultima vreme ca urmare a mai multor factori, printre care condițiile meteorologice extreme, prețurile la energie, speculația, schimbările în ceea ce privește cererea, și se așteaptă, conform estimărilor OCCDE și ale FAO, să își continue creșterea, ducând la explozii și căderi vertiginoase ale prețurilor produselor agricole de bază pe piețele europene; întrucât, între 2006 și 2008, prețurile mai multor produse de bază au crescut considerabil, în unele cazuri chiar cu 180 %, ca în cazul cerealelor; întrucât prețurile produselor lactate și ale cerealelor s-au prăbușit în 2009, scăzând în medie cu 40 %, și întrucât și alte produse, cum ar fi cerealele, fructele și legumele, uleiul de măsline au fost, de asemenea, afectate, fluctuațiile radicale ale prețurilor având consecințe negative pentru producători, fără a fi întotdeauna în beneficiul consumatorilor;

M. întrucât indicatorii agroecologici arată că sectorul agricol prezintă un potențial important în efortul de a reduce efectele schimbărilor climatice, mai ales în ceea ce privește sechestrarea carbonului, reducerea directă a emisiilor nete de gaze de seră și producerea de energie regenerabilă, care asigură reduceri reale ale emisiilor; întrucât, practicată în mod sustenabil, activitatea agricolă este esențială pentru conservarea biodiversității, gestionarea apelor și combaterea eroziunii solurilor și poate fi un factor determinant în combaterea schimbărilor climatice;

N. întrucât emisiile de gaze cu efect de seră produse prin activitate agricolă (inclusiv creșterea animalelor) au scăzut cu 20 % între 1990 și 2007 în cele 27 state membre; întrucât procentul acestor emisii produse de agricultură a scăzut de la 11 % în 1990 la 9,3 % în 2007, printre altele ca urmare a folosirii mai eficiente a îngrășămintelor și a gunoiului de grajd lichid, a reformelor structurale recente ale PAC și a aplicării graduale a inițiativelor agricole și de mediu;

O. întrucât UE a devenit un importator net de bunuri agricole, în fiecare an fiind importate produse în valoare de peste 87,6 miliarde de euro (în jur de 20 % din importurile agricole mondiale); întrucât, în unele cazuri, balanța comercială s-a înclinat în mod constant în favoarea unor țări terțe (UE importă în prezent produse agricole în valoare de 19 miliarde de euro din țările Mercosur și exportă produse în valoare de doar 1 miliard de euro către această regiune); întrucât UE continuă să înregistreze un deficit comercial tot mai accentuat în cazul produselor agricole;

P. întrucât UE rămâne cel mai mare exportator mondial de bunuri agricole (aproximativ 17 % din comerțul global total); întrucât UE a pierdut o cotă de piață importantă în ultimii 10 ani (în 2000, UE contribuia cu aproximativ 19 % din comerțul mondial); întrucât UE exportă în principal produse cu o valoare adăugată mare și produse procesate (67 % din exportul său agricol total);

Q. întrucât produsele de înaltă calitate sunt esențiale pentru potențialul de producție și export al Uniunii Europene și reprezintă un procent foarte ridicat din comerțul său internațional; întrucât UE exportă produse de înaltă calitate, cu o valoare economică importantă, iar în cazul produselor cu origine protejată și indicații geografice protejate, valoarea netă a acestor produse și produse alimentare atinge suma de 14 miliarde de euro pe an (excluzând vinurile și băuturile spirtoase, care reprezintă de asemenea un procent important din exporturile UE) și întrucât, pentru a continua dezvoltarea producției de înaltă calitate pentru a răspunde așteptărilor consumatorilor, ar trebui să se țină seama de nevoile specifice ale acestor sectoare pentru a garanta competitivitatea acestora, inclusiv necesitatea de a proteja mai eficient indicațiile geografice și denumirile de origine protejate ale UE de către partenerii comerciali din țări terțe;

R. întrucât estimările privind ajutorul acordat producătorului (EAP) arată că ajutorul total pentru sectorul agricol în UE s-a redus treptat din 2000 și se poate compara, la nivelul per capita, cu nivelul de ajutor acordat în cazul partenerilor comerciali principali ai UE, în timp ce, în ultimii ani, subvențiile altor parteneri comerciali au fost menținute și majorate, conducând la denaturarea concurenței;

S. întrucât distribuția și nivelul actual al sprijinului pentru statele membre și agricultori sunt rezultatul distribuției și nivelului acestui sprijin din trecut, când acesta era corelat cu tipul și amploarea producției și reprezenta o compensație pentru scăderea veniturilor agricultorilor ca urmare a scăderii substanțiale a prețurilor garantate; întrucât această metodă de distribuție creează un sentiment de nedreptate lesne de înțeles din partea unor agricultori din UE iar, în plus, menținerea acesteia contrazice obiectivele viitoare ale PAC;

T. întrucât din 2007 mecanismele modulării voluntare au permis redistribuirea ajutoarelor financiare între plățile directe și dezvoltarea rurală, fără a ameliora totuși transparența și lizibilitatea resurselor financiare alocate agriculturii și fără a le simplifica;

U. întrucât cota cheltuielilor cu PAC din cadrul bugetului UE a scăzut în mod constant de la aproape 75 % în 1985 la un procent de 39,3 % prevăzut pentru 2013; întrucât acesta reprezintă mai puțin de 0,45 din PIB-ul UE; întrucât reducerea cheltuielilor bugetare pentru măsuri de piață este și mai importantă - de la 74 % din totalul cheltuielilor cu PAC în 1992 la mai puțin de 10 % în prezent; întrucât cheltuielile cu PAC au trecut în mod constant de la susținerea pieței și subvenții la export la plăți decuplate și dezvoltare rurală;

V. întrucât aceste reforme au modificat în mod substanțial instrumentele de sprijinire a exploatațiilor agricole, menținând, în același timp, cele trei principii fundamentale ale PAC, și anume:

— o piață unificată,

— preferința comunitară,

— solidaritatea financiară;

W. întrucât, dat fiind că PAC va trebui să înfrunte multe provocări și să urmărească obiective mai extinse după 2013, este esențial ca bugetul alocat PAC de către UE să fie cel puțin menținut la nivelurile curente;

X. întrucât Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene conferă cadrului financiar multianual caracterul de act obligatoriu din punct de vedere juridic, pe care bugetul anual trebuie să-l respecte;

Y. întrucât cheltuielile care constituie ajutoare directe reprezintă 0,38 % din PIB-ul european (cifră din 2008); întrucât cheltuielile aferente politicii de dezvoltare rurală reprezintă 0,11 % din PIB-ul european;

Z. întrucât marjele mici din cadrul rubricii 2 disponibile începând cu exercițiul bugetar 2011 îngreunează foarte mult reacția adecvată a Uniunii Europene la crize ale pieței și la evenimente globale neașteptate și întrucât există riscul ca procedura bugetară anuală să devină inutilă,

AA. întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European a dobândit competența de a defini politica agricolă a Uniunii Europene, nu numai în ceea ce privește programele agricole multianuale, ci și prin modificarea bugetului anual pentru agricultură, conferindu-se astfel Parlamentului responsabilitatea de a garanta o politică agricolă comună echitabilă și durabilă;

AB. întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, PAC se supune procedurii legislative ordinare iar Parlamentul European are o răspundere importantă în ajutarea adoptării unei legislații bune și eficiente în acest domeniu;

AC. întrucât, conform celui mai recent Eurobarometru, 90 % din cetățenii UE intervievați consideră că agricultura și zonele rurale sunt importante pentru viitorul Europei, 83 % se declară în favoarea ajutorului financiar acordat agricultorilor și, în medie, consideră că în cazul politicii agricole deciziile ar trebuie să se ia în continuare la nivel european;

Joi, 8 iulie 2010

AD. întrucât obiectivele și substanța viitoarei politici agricole comune trebuie să facă obiectul unor discuții publice ample pentru a lărgi cunoștințele publicului despre PAC; salută inițiativa Comisiei referitoare la dezbaterea publică privind viitorul PAC după 2013;

AE. întrucât PAC trebuie să fie orientată spre menținerea și dezvoltarea unei agriculturi multifuncționale, pe suprafețe extinse și durabile în Europa,

Evoluția PAC: de la denaturarea pieței la o orientare către piață

1. reamintește că PAC a făcut obiectul unor reforme radicale în ultimii 25 de ani, în special printr-o schimbare fundamentală de la ajutorul acordat producției la ajutorul acordat producătorului ([1]), prin reducerea achizițiilor de intervenție obișnuite și a dumpingului surplusurilor europene pe piețele mondiale ([2]) și printr-o mai bună orientare către piață a PAC și a agricultorilor UE;

2. reamintește că PAC a jucat un rol capital în creșterea producției și hrănirea populației Europei după cel de-al Doilea Război Mondial; reamintește, de asemenea, că PAC a fost prima politică comună a CEE, care a deschis drumul cooperării și integrării europene în alte domenii de politică;

3. subliniază că instrumentele de piață ale PAC, specifice fiecărui sector, joacă un rol fundamental și sunt folosite în prezent ca o măsură de siguranță pentru a ajuta la reducerea volatilității pieței și a asigura un anumit grad de stabilitate pentru agricultori; subliniază faptul că schimbarea politicii privind piața nu a condus la reducerea dependenței agricultorilor față de cumpărători; constată, în plus, că adoptarea plăților unice pe exploatație decuplate a reprezentat o schimbare majoră față de măsurile care denaturau comerțul, în conformitate cu cerințele OMC;

4. observă că reformele PAC inițiate în 1992 și 1996 și în special cea inițiată în 2003, care a fost revizuită în timpul bilanțului de sănătate și care a introdus principiul decuplării, precum și diverse reforme sectoriale, aveau cu toate obiectivul de a permite agricultorilor UE să reacționeze mai bine la semnalele și condițiile pieței; dorește ca această tendință să continue cu noi reforme, o serie de măsuri de piață fiind încă necesare, având în vedere caracteristicile specifice ale producției agricole;

5. subliniază că, în prezent, dezvoltarea rurală face parte integrantă din arhitectura PAC și că ar trebui să rămână un element al viitoarei PAC, prin intermediul unei strategii bine organizate de dezvoltare rurală axată pe comunitățile rurale, îmbunătățirea mediului înconjurător, modernizarea și restructurarea agriculturii, consolidarea coeziunii în zonele rurale ale UE, revitalizarea zonelor defavorizate și a zonelor amenințate cu abandonul, îmbunătățirea comercializării produselor și a competitivității, conservarea locurilor de muncă și crearea de noi locuri de muncă în zonele rurale, precum și pe noile provocări identificate de bilanțul de sănătate, în special schimbările climatice, sursele de energie regenerabilă, gestionarea apelor și biodiversitatea;

6. reamintește că agricultura a produs întotdeauna bunuri publice care, în contextul actual, sunt desemnate „bunuri publice de primă generație”; insistă pe siguranța și securitatea alimentară, precum și pe valoarea nutrițională ridicată a produselor agricole, care trebuie să rămână principalul motiv pentru existența politicii agricole comune, corespunzând esenței PAC și constituind principala preocupare a cetățenilor europeni; bunurile publice menționate cele mai recente, cele „de a doua generație”, mediul, amenajarea teritoriului sau bunăstarea animală, care sunt, de asemenea, obiective ale PAC, sunt complementare cu bunurile de primă generație și, prin urmare, nu trebuie să se substituie acestora;

7. salută recunoașterea rolului multifuncțional al agricultorilor în furnizarea de bunuri publice, precum conservarea mediului înconjurător, producția de alimente de înaltă calitate, buna creștere a animalelor, formarea și îmbunătățirea diversității și calității peisajelor valoroase din UE, și tranziția către practici agricole durabile, nu doar prin îndeplinirea cerințelor de bază pentru întreținerea teritoriului în bune condiții agricole și de mediu (BCAM), ci și prin atingerea unor standarde mai înalte prin intermediul unor scheme agroecologice, al agriculturii de precizie, al producției organice și al tuturor celorlate forme de practici agricole durabile;

([1]) A se vedea graficul 1 din anexă la raportul A7-0204/2010.
([2]) A se vedea graficul 2 din anexă la raportul A7-0204/2010.

8. reamintește faptul că PAC este cea mai integrată politică UE și, prin urmare, reprezintă în mod logic cea mai mare cotă din bugetul UE; recunoaște că această cotă din buget a scăzut în mod constant de la aproximativ 75 din bugetul total al UE în 1985 la 39,3 până în 2013 [1], reprezentând mai puțin de 0,45 din produsul intern brut total la nivelul UE [2], având în vedere că, în același timp, în prezent, ajutorul este distribuit în mai multe direcții, odată cu aderarea celor 12 noi state membre ale UE;

9. prin urmare, consideră că PAC a evoluat, devenind mai ecologică și mai orientată către piață și că și-a redus radical impactul asupra țărilor în curs de dezvoltare, sprijinind, în același timp, agricultorii pentru a produce alimente de înaltă calitate pentru consumatorii europeni;

Provocările la care trebuie să răspundă PAC după 2013

10. subliniază faptul că siguranța alimentară rămâne provocarea principală atât pentru agricultura UE, cât și la nivel mondial, în special în țările în curs de dezvoltare, în condițiile în care se estimează că populația mondială va crește de la 7 la 9 miliarde de oameni până în 2050, preconizându-se că cererea de alimente se va dubla până în 2050, conform FAO (mai ales în cazul economiilor emergente, precum China sau India);

11. susține că Europa trebuie să își aducă în continuare contribuția la aprovizionarea cu alimente și la satisfacerea acestei nevoi în contextul în care fenomenul renunțării la activitatea agricolă este din ce în ce mai frecvent, accesul la apă și la resurse de energie se reduce, ca efect al schimbărilor climatice, situație care va limita în mod serios capacitatea UE de a crește oferta;

12. observă că criza energetică globală și prețurile la energie aflate în continuă creștere vor determina creșterea costurilor de producție agricolă, ceea ce va duce la creșterea prețurilor alimentelor și la o volatilitate crescută a prețurilor pieței, atât pentru agricultori, cât și pentru consumatori, ceea ce va avea consecințe negative pentru stabilitatea aprovizionării cu alimente și va limita în mod considerabil capacitatea de a menține și crește nivelurile actuale de producție; consideră, cu toate acestea, că autonomia în materie de energie în sectoarele agriculturii și silviculturii ar putea contribui la sporirea durabilității acestora;

13. consideră că agricultura este bine pregătită pentru a contribui în mod semnificativ la lupta împotriva schimbărilor climatice prin reducerea continuă a emisiilor de gaze cu efect de seră și prin creșterea sechestrării de carbon;

14. recunoaște faptul că agricultura a înregistrat deja progrese considerabile în ceea ce privește scăderea emisiilor sale de gaze cu efect de seră și, în general, în ceea ce privește combaterea problemelor de mediu (gestionarea resurselor de apă, a solului, a biodiversității, a biomasei etc.), dar susține că ar trebui ca aceste eforturi să continue pentru a compatibiliza modurile de producție cu o dezvoltare mai durabilă, care să concilieze performanța economică cu cea de mediu și cu cea socială;

15. reamintește faptul că trebuie să se îndeplinească așteptările consumatorilor în ceea ce privește asigurarea siguranței alimentare, precum și cerințele acestora privind standarde de o calitate mai înaltă, o bunăstare mai accentuată a animalelor și rentabilitate;

16. consideră că PAC trebuie să continue să ofere soluții și ajutor concret pentru a evita riscul abandonării terenurilor agricole, pentru a stopa depopularea zonelor rurale și a aborda fenomenul îmbătrânirii populației rurale în UE prin asigurarea finanțării și asistenței adecvate în acest scop, pentru a asigura dezvoltarea durabilă pe termen lung a comunităților rurale în UE; consideră, prin urmare, că este necesară în continuare dezvoltarea rurală, în cadrul PAC, axată pe rezultate;

17. consideră că PAC trebuie să ofere răspunsuri imediate la efectele pe care crizei economice asupra întreprinderilor agricole, cum ar fi lipsa de acces la credit al agricultorilor, scăderea veniturilor agricole [3] și creșterea șomajului din zonele rurale;

[1] A se vedea graficul 3 din anexă la raportul A7-0204/2010.
[2] A se vedea graficul 4 din anexă la raportul A7-0204/2010.
[3] A se vedea graficul 5 anexat la raportul A7-0204/2010.

Joi, 8 iulie 2010

18. subliniază, prin urmare, că diferențele dintre capacitatea statelor membre de a face față crizei economice ar putea duce la creșterea inegalităților dintre regiunile rurale ale UE;

19. recunoaște că PAC trebuie să ia în considerare diferențele existente în ceea ce privește structura și nevoile de modernizare ale agriculturii din UE extinsă, în scopul asigurării unor niveluri egale de dezvoltare și coeziune;

20. consideră că, în lumina acestor provocări, prioritățile PAC după 2013 ar trebui să aibă la bază o politică alimentară puternică, durabilă, bine finanțată, credibilă și multifuncțională, care să trimită semnale puternice pentru a acorda agricultorilor un sprijin eficient și bine orientat și pentru a oferi soluții la preocupările comunității rurale, aducând, în același timp, beneficii societății în general;

Necesitatea unei PAC puternice post-2013

Satisfacerea nevoilor socio-economice

21. consideră că, în contextul strategiei Europa 2020, este nevoie de o politică agricolă comună europeană solidă și durabilă pentru a servi interesele tuturor agricultorilor europeni și pentru a aduce beneficii mai mari societății; consideră că această politică ar trebui să permită agriculturii să fie prezentă în economia europeană și să se asigure că dispune de instrumentele necesare pentru a fi competitivă pe piețele mondiale; consideră că, din motive strategice, UE nu își poate permite să se bazeze pe alte părți ale lumii pentru a oferi siguranță alimentară la nivel european, în contextul schimbărilor climatice, al instabilității politice în anumite regiuni ale lumii și al riscului apariției unor boli sau a unor evenimente cu consecințe negative asupra capacității de producție;

22. reamintește faptul că agricultura UE rămâne un sector central al economiei UE, contribuind în mod semnificativ la produsul intern brut al UE și la crearea de locuri de muncă, atât direct, cât și indirect, prin efectul multiplicator pe piețele industriei alimentare și a băuturilor, atât din amonte, cât și din aval; consideră, prin urmare, că o agricultură puternică și o industrie alimentară și a băuturilor puternică sunt legate inextricabil, fiecare contribuind la succesul celeilalte, în special pe piețele de export;

23. reamintește faptul că unul din motivele principale pentru care UE are nevoie de o politică agricolă comună solidă este pentru a contribui la menținerea și dezvoltarea unor comunități rurale viabile și dinamice, aflate în inima diversității culturale europene, și că acestea sunt factorul determinant al dezvoltării socio-economice durabile și echilibrate pe întreg teritoriul european; consideră că această situație necesită reducerea diferențelor de ordin socio-economic dintre comunitățile rurale și cele urbane cu scopul de a evita fenomenele tot mai frecvente de abandonare a terenurilor și depopulare a zonelor rurale care duc la creșterea izolării acestor zone;

24. subliniază nevoia urgentă ca, prin intermediul unor măsuri pe termen lung și prin crearea de oportunități economice noi și alternative, zonele rurale să devină atractive pentru femei și tinerele generații, pentru a se asigura dezvoltarea durabilă a populației din zonele rurale; consideră că ar trebui explorate noi modalități de a atrage tinerii, cum ar fi acordarea de împrumuturi în condiții avantajoase și de credite pentru investiții, și recunoașterea competențelor lor profesionale pentru a se asigura accesul relativ liber la economia rurală al acestora; recunoaște obstacolele cu care se confruntă tinerii agricultori atunci când încearcă să pătrundă în sectorul agricol, printre care se numără costurile de înființare ridicate, costul, uneori prohibitiv, al terenurilor și accesul dificil la credite, în special în momente dificile;

25. consideră că rata din ce în ce mai ridicată a șomajului în zonele rurale ar trebui să fie abordată prin menținerea locurilor de muncă existente, promovarea locurilor de muncă de înaltă calitate și prin oferirea unor noi oportunități de diversificare și a unor noi surse de venit;

26. reamintește, după cum sugerează în mod corect articolul 39 din Tratatul de la Lisabona, faptul că agricultura este un sector specific care suferă de un ciclu de producție pe termen lung și diferite tipuri de eșecuri de piață, precum o mare volatilitate a prețurilor, o mare expunere la dezastre naturale, un nivel ridicat de risc, o lipsă a elasticității cererii, și faptul că, în cadrul lanțului alimentar, agricultorii mai degrabă acceptă, decât impun prețurile;

27. consideră că, în cazul unor sectoare agricole care necesită investiții substanțiale de capital în cadrul unor cicluri multianuale de producție (de lapte, fructe citrice, vin, măsline și fructe în general), trebuie să se introducă noi metode de gestionare a ofertei;

28. subliniază, mai ales, că în viitor, politica agricolă europeană trebuie să rămână o politică comună și că doar un regim echilibrat și echitabil de ajutor în întreaga UE, cu o serie de obiective și norme comune – recunoscând caracteristicile specifice anumitor sectoare și regiuni - poate oferi condiții corespunzătoare agricultorilor și poate asigura buna funcționare a pieței unice, în condiții de concurență loială pentru produsele agricole și pentru agricultori în cadrul UE, obținând astfel un raport preț/calitate mai bun decât în cazul unor politici agricole renaționalizate și eventual contradictorii în fiecare stat membru;

29. consideră că PAC ar trebui să asigure coexistența următoarelor:

— o agricultură cu o puternică valoare adăugată, datorită produselor sale primare și prelucrate de înaltă calitate, care să-i asigure o poziție puternică pe piețele mondiale;

— o agricultură deschisă spre piețele regionale;

— o agricultură orientată spre piețele locale, ținându-se seama de faptul că unii dintre agricultorii implicați sunt mici agricultori, cu venituri limitate, care, dacă ar trebui să abandoneze agricultura, ar avea, din cauza vârstei, a calificărilor sau a stilului de viață ales, mari dificultăți să găsească un loc de muncă în afara sectorului agricol, în special într-o perioadă de recesiune economică și șomaj ridicat;

Furnizarea de beneficii în termeni de bunuri publice

30. subliniază faptul că alimentele reprezintă cel mai important bun public produs de agricultură; recunoaște că agricultorii oferă o gamă de bunuri publice pentru care piața nu îi recompensează; prin urmare, insistă ca aceștia să fie recompensați în mod corespunzător și să fie încurajați să ofere produse de înaltă calitate, să amelioreze calitatea vieții animalelor și să creeze avantaje ecologice suplimentare, pe lângă crearea mai multor locuri de muncă pentru menținerea spațiului rural pe întreg teritoriul european;

31. reamintește, prin urmare, că este necesar să se continue agricultura durabilă în UE (viabilă, pe termen lung, din punct de vedere economic, social și al mediului) pentru a nu periclita furnizarea de bunuri publice;

32. recunoaște faptul că generații întregi de agricultori au modelat peisajele de valoare ale UE și că, prin urmare, ar trebui să fie răsplătiți pentru că fac acest lucru într-un mod durabil, cu precădere în zonele muntoase sau zonele cu dezavantaje naturale; consideră că acestea contribuie în mod activ la marea valoare culturală și atractivitate a Europei, oferind contextul pentru un turism rural de succes; subliniază că aceasta ar trebui, totuși, să fie completată de politica regională europeană și de instrumente naționale care să asigure, prin efecte sinergetice potrivite, crearea unor condiții regionale stabile necesare funcționării corecte a agriculturii;

33. subliniază faptul că agricultorii au potențialul de a furniza avantaje ecologice suplimentare, care corespund cerințelor societății, în special conservarea și reabilitarea solului, buna gestionare a apei și îmbunătățirea calității acesteia, precum și conservarea biodiversității terenului agricol, și că aceștia trebuie încurajați, iar investițiile în acest scop trebuie sprijinite;

34. subliniază că în sistemul de eco-condiționalitate acordarea unor ajutoare directe depinde de respectarea cerințelor legale și de menținerea terenurilor agricole într-o bună stare agricolă și ecologică și rămâne unul dintre mijloacele potrivite pentru optimizarea furnizării de servicii ecosistemice de către agricultori și de soluționare a noilor provocări ecologice prin asigurarea furnizării bunurilor publice de bază; observă, totuși, că introducerea eco-condiționalității a ridicat numeroase probleme legate de aspecte administrative și de acceptarea de către agricultori, care au avut impresia că pierd un anumit grad de libertate în activitatea lor; solicită, prin urmare, reducerea sarcinii administrative a agricultorilor prin instituirea unui sistem simplificat de aplicare a cerințelor în materie de eco-condiționalitate;

Joi, 8 iulie 2010

35. consideră că impactul climatic al agriculturii poate fi atenuat în mod considerabil prin îmbunătățirea educației și formării persoanelor care lucrează în agricultură, o mai bună utilizare a inovațiilor care rezultă din cercetare și dezvoltare și îmbunătățirea eficienței producției agricole;

36. consideră, în conformitate cu cele mai recente cercetări disponibile, că fără o politică agricolă comună și a unor bune practici agricole, în UE s-ar dezvolta forme de producție dezechilibrate (intensificarea extremă pe cele mai bune terenuri și abandonarea pe scară largă a terenurilor în zonele defavorizate), provocând daune importante mediului înconjurător; insistă asupra faptului că sprijinul acordat printr-o PAC puternică presupune costuri care nu pot fi comparabile cu costurile lipsei de acțiune și consecințele negative nedorite ale acesteia;

Noile priorități PAC pentru secolul 21

37. consideră că agricultura este bine pregătită pentru a contribui în mod semnificativ la realizarea obiectivelor prioritare din cadrul noii Strategii Europa 2020 de combatere a schimbărilor climatice și creare de noi locuri de muncă prin creștere ecologică și furnizarea de energie regenerabilă, oferind, în același timp, consumatorilor europeni siguranță alimentară prin producerea unor produse alimentare sigure și de înaltă calitate;

O PAC justă

38. insistă asupra faptului că agricultura UE trebuie să rămână competitivă în condițiile unei concurențe acerbe și a unor măsuri care denaturează comerțul din partea partenerilor comerciali și/sau a țărilor în care producătorii nu sunt supuși acelorași standarde ridicate europene, în special în ceea ce privește calitatea produselor, siguranța alimentară, mediul, legislația socială și calitatea vieții animalelor; prin urmare, consideră că, în continuare, sporirea competitivității la diferite niveluri (local, regional, în cadrul pieței interne și pe piețele mondiale) ar trebui să fie obiectivul fundamental al PAC după 2013 pentru a se asigura că UE dispune de o gamă largă și diversificată de alimente de înaltă calitate și de alte produse agricole și că acestea continuă să obțină o cotă mai mare din piața mondială, precum și pentru a asigura un comerț echitabil și prețuri avantajoase pentru agricultori;

39. reamintește faptul că agricultorii UE produc alimente conform celor mai înalte standarde de calitate, de securitate, și de calitate a vieții animalelor și că ar trebui remunerați pentru acest lucru; consideră că importurile din țările terțe, respectând drepturile și obligațiile OMC, să îndeplinească aceleași cerințe pentru a asigura concurența loială și pentru a garanta cea mai înaltă calitate, astfel încât consumatorii să facă alegeri în cunoștință de cauză cu privire la produsele pe care le cumpără, în special pe baza unei trasabilități fiabile; invită Comisia să susțină interesele agricultorilor europeni în cadrul acordurilor comerciale multilaterale și bilaterale negociate în numele UE;

40. insistă asupra faptului că menținerea activității agricole în toată Europa este fundamentală pentru a menține producția diversificată și locală, pentru a asigura dinamica socio-economică și ocuparea forței de muncă în zonele rurale, în special în contextul actualei crizei economice, și pentru a preveni pericolul de abandonare a terenurilor pe întreg teritoriul rural al UE, prin intermediul conservării permanente a mediului și al gestionării peisajului; consideră, prin urmare, că regiunile defavorizate ar trebui să aibă posibilitatea de a depăși obstacolele suplimentare cauzate de situația în care se află și de a lua măsurile de adaptare necesare; consideră că obstacolele specifice cu care se confruntă agricultura de subzistență trebuie să fie abordate;

41. subliniază că agricultorii au nevoie de perspective de investiții pe termen lung și venituri suficiente pentru îndeplinirea sarcinilor lor; solicită, prin urmare, ca garantarea unui randament echitabil și stabil pentru comunitatea agricolă să rămână unul dintre obiectivele principale ale noii PAC, oferind, în același timp, rentabilitate și tratamentul echitabil al consumatorilor, în special prin sporirea competitivității în sectorul agricol și permițând agricultorilor să-și acopere costurile reale și să reacționeze la semnalele pieței;

42. solicită luarea unor măsuri pentru consolidarea capacității de administrare și a puterii de negociere a producătorilor și a organizațiilor de producători din sectorul primar în relație cu alți operatori economici din lanțul alimentar și încurajarea înființării unor organizații care să consolideze relațiile dintre diferitele părți implicate din cadrul filierelor, în măsura în care pot îmbunătăți schimbul de informații și gradul în care oferta răspunde cererii consumatorilor; consideră că astfel de măsuri ar putea îmbunătăți funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente printr-o mai mare transparență a prețurilor la alimente și prin acțiuni de combatere a practicilor comerciale neloiale pentru ca agricultorii să obțină valoarea adăugată pe care o merită; consideră că aceste obiective ar putea necesita o adaptare sau o clarificare a normelor UE privind concurența pentru a ține seama de caracteristicile specifice ale piețelor agricole, cu condiția ca acestea să nu ridice obstacole în calea funcționării corecte a pieței unice;

43. consideră că în viitorul cadru al PAC trebuie să existe măsuri de piață flexibile și eficiente cu scopul de a asigura o plasă de siguranță corespunzătoare pentru a evita volatilitatea extremă a prețurilor pieței, pentru a oferi un grad mai ridicat de stabilitate și pentru a oferi răspunsuri rapide și eficiente la crizele economice care apar în acest sector; consideră că acestea ar trebui completate de un sistem de gestionare a riscurilor care să contribuie la reducerea la minim a consecințelor catastrofelor naturale sau sanitare;

44. consideră, de asemenea, că, pentru o gestionare mai eficientă a pieței și evitarea crizelor de supraproducție, ar trebui menținute instrumentele specifice de gestionare a potențialului de producție, care există în anumite sectoare, pe baza principiilor de echitate și nediscriminare;

45. solicită o distribuție echitabilă a plăților din cadrul PAC și insistă asupra faptului că aceasta ar trebui să fie echitabilă atât pentru agricultorii din noile state membre, cât și pentru cei din vechile state membre;

46. consideră că reducerea plăților directe din cadrul primului pilon ar avea consecințe devastatoare nu numai pentru agricultori, dar, în egală măsură, pentru zonele rurale, pentru serviciile publice legate de producția agricolă, pentru consumatori și pentru societate, beneficiară în ansamblul său; plățile directe sunt deci, esențiale și ele trebuie menținute; atrage atenția asupra impactului negativ pe care l-ar putea avea o eventuală reducere a fondurilor destinate PAC în ceea ce privește valoarea proprietăților agricole, cu consecințe grave mai ales pentru agricultorii care au contractat credite bancare, mai ales în contextul crizei economice care a afectat grav agricultura europeană;

47. consideră că întreprinderile agricole viabile sunt fundamentale pentru susținerea comunităților rurale prospere, întrucât acestea creează locuri de muncă și oferă servicii la nivel local; consideră, prin urmare, că PAC ar trebui să solicite participarea comunităților locale la efortul de a oferi condițiile necesare pentru a le face viabile din punct de vedere socio-economic, inclusiv prin intermediul menținerii exploatațiilor agricole familiale și al restructurării și modernizării permanente ale exploatațiilor agricole, dacă este necesar; reamintește faptul că, în acest sens, sunt importante, de asemenea, măsurile de diversificare și dezvoltare a infrastructurii rurale;

O PAC durabilă

48. consideră că agricultura are un rol major în combaterea schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, prin creșterea capacității de sechestrare a carbonului și prin dezvoltarea și folosirea mai multor surse de energie regenerabilă și a materialelor biologice; consideră că, acolo unde este necesar, considerațiile de ordin climatic ar trebuie să fie integrate în cadrul PAC;

49. consideră că eficiența producției este fundamentală pentru o gestionare mai durabilă a resurselor limitate și că agricultorii ar trebui să aducă inovații metodelor tehnice de producție prin folosirea celor mai eficiente instrumente de management financiare, științifice și tehnice pentru a contribui la satisfacerea cererii din ce în ce mai ridicate de alimente și de materii agricole regenerabile într-un mod mai durabil din punct de vedere economic, social și al mediului;

50. subliniază, în contextul strategiei Europa 2020, că cercetarea și dezvoltarea, utilizarea noilor tehnologii și a bunelor practici agricole sunt importante pentru creșterea competitivității și mărirea producției, limitând, în același timp, atât utilizarea pesticidelor și îngrășămintelor, cât și a resurselor limitate, cum ar fi apa sau energia; consideră că investițiile în inovațiile agricole ar trebui stimulate în continuare, în special prin intermediul PAC și al programelor cadru de cercetare și dezvoltare ale UE, cu scopul de a aborda noile provocări;

51. în acest sens, recomandă prezența activă a consilierilor agricoli în regiuni pentru a îndruma agricultorii în încercările acestora de a furniza bunuri publice ecologice;

52. consideră că este necesară introducerea de măsuri de protecție pentru a se garanta utilizarea în continuare în agricultură a biotehnologiei, fără a influența metodele de producție existente;

Joi, 8 iulie 2010

O PAC ecologică

53. constată că, până în prezent, piața nu i-a răsplătit în mod corespunzător pe agricultori pentru că protejează mediul înconjurător și alte bunuri publice; prin urmare, consideră că PAC trebuie să acorde o importanță mai sporită durabilității, oferind agricultorilor stimulente economice adecvate cu scopul de a optimiza furnizarea de servicii ecosistemice și de a îmbunătăți în continuare gestionarea corespunzătoare a resurselor de mediu ale terenurilor agricole din UE; subliniază că acest lucru ar putea fi obținut fără a crea agricultorilor sarcini financiare sau administrative suplimentare;

54. consideră că, datorită îmbunătățirii condițiilor de producție ca urmare a progresului cunoștințelor în acest domeniu, agricultorii sunt bine pregătiți pentru a contribui la o creștere ecologică și pentru a răspunde la criza energetică prin dezvoltarea unor forme de energie „verde" sub formă de biomasă, biodeșeuri, biogaz, biocombustibili de generația a doua și energie eoliană, solară și hidroenergie la scară redusă, care vor ajuta, de asemenea, la crearea de noi locuri de muncă ecologice;

O politică simplă și comună

55. insistă asupra faptului că o politică agricolă comună este mai necesară ca niciodată pentru a garanta, în cadrul unei piețe unice care funcționează în mod adecvat, dimensiunea transfrontalieră a aprovizionării cu alimente, a schimbărilor climatice, a standardelor comune înalte de protecție a mediului, a securității și calității produselor și a calității vieții animalelor;

56. consideră că noua PAC trebuie, printr-un sistem de ajutor simplificat, să fie transparentă, ușor de administrat și să reducă birocrația și sarcinile administrative ale agricultorilor, în special ale micilor producători, pentru a le permite agricultorilor să se concentreze asupra îndatoririi lor principale, aceea de a furniza produse agricole de calitate; consideră că acest lucru ar putea fi realizat în special prin trecerea la folosirea unor instrumente de acordare a ajutorului, precum acordurile axate pe rezultate, contractele simple și plățile multianuale, care să stabilească obiectivele și să ofere agricultorilor posibilitatea de a-și alege propriul sistem de exploatare agricolă pentru a-și atinge obiectivele;

57. solicită luarea unor măsuri adecvate pentru a explica în ce constă PAC atât agricultorilor, cât și tuturor cetățenilor UE, oferind informații clare și transparente cu privire la obiectivele urmărite, mijloacele disponibile și efectele benefice așteptate ca urmare a punerii în aplicare a PAC;

58. consideră că Comisia ar trebui să adopte o abordare mai proporțională bazată pe risc în ceea ce privește aplicarea controalelor reglementare, desfășurarea auditului de conformitate și impunerea corecțiilor financiare;

59. solicită ca Parlamentului European să i se ofere cu promptitudine informații actualizate privind stadiul actual al bugetului pentru agricultură;

Instituirea unei PAC echitabile, ecologice și durabile

60. se așteaptă, în conformitate cu concluziile reuniunii din primăvară a Consiliului European cu privire la Strategia Europa 2020, ca reproiectarea PAC să aibă ca rezultat crearea de instrumente de creștere inteligentă, integratoare și ecologică;

61. recunoaște gama largă de priorități noi sau deja existente pentru PAC și observă că, atunci când au aderat la Uniunea Europeană, noile state membre se așteptau, în mod justificat, ca ajutorul PAC să fie comparabil, în timp, cu ajutorul acordat vechilor state membre; pentru a aborda pe deplin noile provocări și pentru a realiza prioritățile unei PAC reformate, solicită ca sumele alocate PAC din bugetul 2013 să fie menținute și în următoarea perioadă de programare financiară;

62. solicită ca în bugetul PAC să introducă un mecanism de flexibilitate anual care să permită reportarea și realocarea fondurilor neutilizate în următorul an;

63. insistă asupra faptului că PAC nu ar trebui să fie renaționalizată și, prin urmare, consideră că ajutorul direct ar trebui să fie în continuare finanțat în întregime din bugetul UE, respingând astfel orice cofinanțare care ar dăuna concurenței loiale în cadrul pieței unice a UE;

64. solicită o distribuție echitabilă a fondurilor PAC către agricultorii din întreaga UE; reamintește faptul că, pentru a se respecta diversitatea agricolă din UE, trebuie să se găsească criterii obiective pentru a defini sistemul echitabil de distribuție; subliniază faptul că plățile directe contribuie la furnizarea de bunuri publice, la stabilizarea veniturilor agricultorilor și la protejarea acestora împotriva riscurilor, compensând parțial standardele înalte dorite de societate în interiorul UE și remunerând furnizarea de bunuri publice de bază necompensate de piață:

— consideră că, pentru a reduce disparitățile în distribuția fondurilor de ajutor direct între statele membre și pentru a evidenția diversitatea la scară largă care caracterizează agricultura europeană, nu va fi suficient doar criteriul numărului de hectare și, prin urmare, solicită Comisiei să propună criterii obiective suplimentare și să evalueze impactul posibil al acestora, ținând seama de complexitatea sectorului agricol și diferențele dintre statele membre, pentru a obține o distribuție mai echilibrată;

— solicită definirea unor criterii echitabile și obiective pentru alocarea de fonduri pentru obiectivele de dezvoltare rurală;

65. consideră că ajutorul direct ar trebui plătit în funcție de suprafață în toate statele membre în următoarea perioadă de programare financiară; aceasta ar constitui o perioadă de tranziție suficientă, care le-ar oferi agricultorilor și structurilor agricole care încă folosesc vechiul sistem de plăți flexibilitatea de a se adapta la schimbări și de a evita o redistribuire radicală a ajutorului, fără a afecta realizarea promptă a unei distribuții echilibrate a ajutorului între statele membre; observă că trecerea de la criteriile tradiționale poate crea anumite dificultăți statelor membre sau regiunilor cu o suprafață relativ întinsă de așa-numit „teren gol” (teren eligibil care nu face obiectul unei cereri de ajutor); solicită ca nevoile specifice ale acestor regiuni să fie luate în considerare cu atenție atunci când se proiectează viitorul tip de ajutor; consideră, de asemenea, că statele membre și regiunile trebuie să continue să aibă flexibilitatea de a regionaliza sistemul de plăți pe suprafață, astfel încât să reflecte prioritățile lor specifice, respectând concurența loială pe piața internă;

66. consideră că rentabilitatea plăților cuplate nu ar trebui să fie principiul director al PAC; consideră, totuși, dată fiind trecerea de la un model de ajutor tradițional la unul bazat pe suprafață având în vedere deciziile luate în urma bilanțului de sănătate, că statelor membre ar trebui să li se acorde o marjă suficientă de flexibilitate; consideră că această flexibilitate le va oferi statelor membre posibilitatea de a răspunde nevoilor specifice din teritoriile lor și de a preveni oprirea completă a producției sau reducerea diversității agricole; consideră că marja de flexibilitate ar putea lua forma unor plăți cuplate fixe pentru sectoarele agricole vulnerabile și pentru zonele și teritoriile sensibile din punct de vedere al mediului, în conformitate cu cerințele OMC, asigurând agricultorilor din întreaga UE condiții echitabile de piață;

67. identifică necesitatea unor structuri esențiale centrale - siguranța alimentară și comerțul echitabil, caracterul durabil, agricultura în toată Europa, calitatea produselor alimentare, biodiversitate și protecția mediului, precum și creșterea ecologică, pentru a crea o PAC echitabilă și mai durabilă; consideră că structura bazată pe doi piloni ar trebui menținută și ar trebui să reflecte conținutul componentelor identificate, dar că ar trebui să se evite duplicarea obiectivelor și a instrumentelor politicii;

68. consideră că, în scopul simplificării, al clarității și al unei abordări comune, trebuie să se convină încă de la începutul reformei asupra finanțării fiecăreia dintre prioritățile PAC;

Siguranță alimentară și comerț echitabil

69. susține că viabilitatea exploatațiilor și calitatea vieții agricultorilor reprezintă condiții absolut necesare pentru continuarea activității agricole; prin urmare, consideră că ar trebui să existe o plată pe suprafață directă de bază, finanțată din fonduri UE, pentru toți agricultorii europeni, pentru a garanta durabilitatea socială și economică a modelului european de producție agricolă, care trebuie să le ofere consumatorilor europeni siguranța alimentară de bază, pentru a permite agricultorilor să producă în mod competitiv alimente de înaltă calitate, pentru a se asigura că activitatea agricolă și ocuparea locurilor de muncă în zonele rurale sunt stimulate în toată UE și pentru a furniza bunuri publice de bază prin cerințele de eco-condiționalitate pentru bunele condiții agricole și de mediu, precum și pentru standarde de înaltă calitate și cele privind calitatea vieții animalelor;

Joi, 8 iulie 2010

70. solicită includerea unei cerințe absolute ca numai producția agricolă activă să fie remunerată, iar activitatea minimă să fie o cerință în schimbul plăților inclusă în normele privind eco-condiționalitatea și solicită ca proporționalitatea să fie principiul cheie utilizat în punerea în aplicare a normelor;

Durabilitate

71. consideră că o plată pe suprafață și suplimentară, din fondurile UE, ar trebui să fie pusă la dispoziția agricultorilor prin contracte simple multianuale care să îi remunereze pentru reducerea emisiilor de carbon per unitate de producție și/sau pentru creșterea nivelului de stocare a carbonului în sol, prin metode de producție durabile și prin producerea de biomasă care poate fi utilizată în producția de agromateriale rezistente;

72. observă că aceasta ar prezenta dublul avantaj de a face agricultura UE mai durabilă din punct de vedere ecologic și economic prin scăderea emisiilor de dioxid de carbon și/sau printr-o mai mare eficiență, asigurând, de asemenea, agricultorilor beneficii financiare din creșterea nivelului de stocare a carbonului pe terenul lor, precum și o poziție egală cu alte industrii incluse în sistemul de comercializare a emisiilor la nivelul UE (EU ETS); solicită definirea adecvată a unor criterii și obiective clare și măsurabile, pentru a permite acestor plăți să fie implementate cât mai curând posibil în toate statele membre;

Agricultură în toată Europa

73. solicită continuarea măsurilor specifice de compensare a agricultorilor care produc în zone defavorizate, cum ar fi zonele cu handicap natural, inclusiv***, de exemplu*** regiunile muntoase, zonele sensibile din punct de vedere al mediului și/sau regiunile cele mai afectate de schimbările climatice și regiunile cele mai îndepărtate, în scopul de a asigura desfășurarea activității agricole astfel încât terenul să fie gestionat în continuare și să existe producție locală de alimente în întreaga UE, reducând pericolul abandonării terenului și asigurând o gestionare teritorială echilibrată în toată UE, precum și o dezvoltare rațională a producției agricole;

74. consideră că reforma regimului pentru zonele defavorizate, în special modul de desemnare și clasificare a zonelor defavorizate, ar trebui să țină seama de dificultățile întâmpinate de agricultorii din toate regiunile UE, întrucât acestea variază foarte mult în funcție de diferitele condiții biofizice și climatice; consideră că zonele care ar putea fi excluse în temeiul noilor reguli beneficiază de o perioadă de tranziție adecvată;

75. atrage atenția asupra rolului special pe care îl au agricultorii în zonele periurbane, în care pot exista presiuni intense asupra resurselor rurale și agricole; subliniază faptul că această producție de alimente și bunuri publice ar trebui menținută în apropierea populațiilor urbane;

Calitatea produselor alimentare

76. subliniază faptul că dezvoltarea politicii în domeniul calității produselor alimentare, în special în privința indicațiilor geografice (DOP/IGP/STG), trebuie să constituie un aspect prioritar al PAC care să fie aprofundat și consolidat, pentru a permite UE să își mențină poziția de lider în acest domeniu; consideră că, în cazul acestor produse de înaltă calitate, ar trebui permisă utilizarea unor instrumente originale de gestionare, protecție și promovare, care să le permită să se dezvolte în mod armonios și să își aducă în continuare contribuția la creșterea și competitivitatea sustenabile ale agriculturii europene;

Biodiversitate și protecția mediului

77. consideră că agricultorii pot contribui la biodiversitate și la protecția mediului, precum și la adaptarea la schimbările climatice și atenuarea efectelor acestora în mod rentabil și de aceea ar trebui acordate stimulente mai importante în acest sens; solicită PAC să permită ca marea majoritate a terenurilor agricole să fie acoperite de scheme agroecologice în scopul remunerării agricultorilor pentru furnizarea unor servicii ecosistemice suplimentare, încurajând modele de producție mai durabile, cu consum mai redus de materii prime, precum proiectele de agricultură organică, integrată, dezvoltarea agriculturii cu înaltă valoare naturală și practicile de agricultură intensivă durabilă; consideră că toate aceste măsuri de dezvoltare rurală ar trebui să rămână cofinanțate, cu un buget majorat, dacă este necesar;

Creștere ecologică

78. consideră că „creșterea ecologică" ar trebui să se situeze în centrul noii strategii de dezvoltare rurală, care este axată pe crearea de noi locuri de muncă ecologice prin:

— dezvoltarea instrumentelor dinamice locale, precum marketingul local, prelucrarea la nivel local și susținerea proiectelor care implică toate părțile interesate din sectorul agricol local;

— dezvoltarea biomasei, a biodeșeurilor, a biogazului și a producției de energie regenerabilă la scară redusă, precum și încurajarea producției de biocombustibili de generația a doua, agromateriale și produse generate de chimia ecologică;

— investițiile în modernizare și inovare, precum și în noi tehnici de cercetare și dezvoltare pentru adaptarea la schimbările climatice și pentru atenuarea efectelor acestora;

— formarea și consilierea agricultorilor în ceea ce privește aplicarea de noi tehnici și sprijinirea tinerilor agricultori la intrarea în sector;

79. consideră că, pentru a sprijini componentele centrale ale PAC ar trebui să existe și o plasă de siguranță adecvată; consideră că această plasă de siguranță ar trebui să fie suficient de flexibilă pentru a lua în considerare progresele pieței și pentru a include instrumente precum depozitarea publică sau privată, intervenția pe piață, decongestionarea pieței, care ar trebui activată pentru a contracara volatilitatea extremă a pieței și ca instrument de reacție rapidă în situații de criză; în acest scop, consideră că, în cadrul bugetului UE, ar trebui să existe o linie bugetară specială de rezervă, care ar putea fi activată rapid pentru a răspunde eventualelor crize;

80. solicită ca aceste măsuri să fi sprijinite de instrumente care au ca scop reducerea volatilității și oferă condiții stabile întreprinderilor agricole și în planificarea agricolă; în acest context, consideră că ar trebui să fie luate în considerare noi instrumente financiare și economice inovatoare, precum polițele de asigurare a recoltei la nivel general, piețele la termen și fondurile mutuale, pentru a face față condițiilor climatice sau de piață extreme, fără a perturba sistemele private dezvoltate pe piață;

81. consideră că controlarea creșterii capacității de producție poate juca un rol primordial în asigurarea creșterii sustenabile într-o serie de sectoare agricole;

82. insistă asupra faptului că, pentru a completa măsurile de piață, este absolut necesar să se consolideze poziția producătorilor din sectorul primar în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente printr-o gamă de acțiuni privind transparența, relațiile contractuale și practicile comerciale neloiale; consideră că ar trebui să se analizeze și posibilele modificări ale normelor de concurență, pentru a le permite organizațiilor de producători din sectorul primar să devină mai eficienți și se extindă, dacă este necesar, acordându-le o putere de negociere sporită, pentru a face față marilor întreprinderi de prelucrare și de vânzare cu amănuntul; în acest context, ar trebui luată în considerare numirea unuia sau mai multor ombudsmani naționali/europeni în vederea soluționării disputelor din cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente;

83. reamintește faptul că, în cadrul noului set de instrumente de piață și în contextul angajamentelor OMC, ar trebui continuată retragerea treptată a restituirilor la export în UE, în paralel cu aplicarea unor măsuri similare luate de către partenerii din cadrul OMC;

84. consideră că trebuie promovată competitivitatea agriculturii europene, atât în interiorul Uniunii, cât și în afara sa, pentru a putea face față marilor provocări ale viitorului, printre care se numără siguranța alimentară a UE, aprovizionarea cu alimente a populației mondiale aflate în creștere, respectarea mediului, biodiversitatea și combaterea schimbărilor climatice;

Joi, 8 iulie 2010

85. reamintește că UE poate finanța în țări europene și terțe campanii de informare cu privire la avantajele agriculturii și produselor alimentare europene sau de promovare a acestora în Europa și în întreaga lume; consideră că bugetul acestor fonduri ar trebui revizuit pentru a ameliora vizibilitatea produselor agricole și alimentare europene pe piețele din UE și din țări terțe; consideră că ar trebui extinsă utilizarea acestor sisteme de promovare și că acestea ar trebui să fie aplicate mai bine și mai eficient în cadrul noii PAC;

86. consideră că politica agricolă comună trebuie să permită asigurarea unei alimentații mai sănătoase pentru toți consumatorii, mai ales pentru categoriile cele mai sărace, pe baza unei game de produse mai variate, la prețuri accesibile; ar trebui continuate programele de ajutorare a celor mai defavorizate categorii sociale și extinse programele care încurajează consumul de fructe și legume în școli;

87. consideră că simplificarea, proporționalitatea și reducerea birocrației și a costurilor administrative ar trebui să se afle în centrul procesului de proiectare și punere în aplicare a noii PAC;

PAC în Cadrul financiar multianual și procedura anuală bugetară

88. având în vedere obiectivele noii politici agricole comune, subliniază necesitatea asigurării unei finanțări adecvate în noul cadru financiar multianual, pentru a putea susține mai bine această politică în conformitate cu provocările majore cu care va trebui să se confrunte în următorii ani acest sector esențial pentru securitatea alimentară a UE;

89. reamintește că, în ultimii patru ani ai cadrului financiar multianual actual, bugetele anuale au putut fi adoptate fie numai prin utilizarea marjelor existente în diferitele rubrici ale cadrului financiar multianual, fie prin recurgerea la revizuirea prevăzută la articolul 23 din Acordul interinstituțional (AII) din 17 mai 2006, utilizând marjele disponibile sub plafoanele rubricii 2 în scopul finanțării altor priorități ale UE; reamintește că începând cu exercițiul bugetar 2011 până la expirarea actualului cadru financiar multianual (2013), marjele sub plafoanele rubricii 2 vor fi extrem de limitate;

90. subliniază că natura obligatorie din punct de vedere juridic a cadrului financiar multianual necesită introducerea unor dispoziții de punere în aplicare mai flexibile, astfel încât Uniunea să poată răspunde într-un mod suficient de flexibil și de eficace la evenimente neprevăzute;

91. subliniază că, în conformitate cu articolul 314 alineatul (3) din TFUE, Comisia nu mai poate modifica proiectul său de buget după convocarea comitetului de conciliere; reamintește faptul că Comisia trebuie să prezinte toamna o scrisoare rectificativă pentru a actualiza estimările privind agricultura; insistă ca scrisoarea rectificativă să fie disponibilă înaintea votului PE; invită comisiile sale competente să elaboreze o procedură internă pentru a defini poziția Parlamentului în vederea reuniunii comitetului de conciliere;

92. reamintește că proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare introduse de Parlamentul European s-au transformat în instrumente importante pentru formularea priorităților politice și lansarea de noi inițiative care, deseori, au devenit activități și programe UE, inclusiv în domeniul agriculturii și al dezvoltării durabile; consideră că proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare ar putea constitui și în viitor o platformă pentru testarea noilor idei de reformă.

93. solicită Comisiei să acorde cea mai mare atenție recomandărilor Parlamentului European atunci la pregătirea comunicării sale și la elaborarea propunerilor sale legislative;

*

* *

94. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 8 iulie 2010

Regimul de import al produselor pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP

P7_TA(2010)0287

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la regimul importului de produse pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP (2009/2238(INI))

(2011/C 351 E/18)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982,

— având în vedere Acordul din 4 august 1995 de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 referitoare la conservarea și gestionarea stocurilor transzonale de pești și a stocurilor de pești mari migratori („Acordul de la New York"),

— având în vedere Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil, adoptat la 31 octombrie 1995,

— având în vedere declarația făcută cu ocazia reuniunii mondiale la nivel înalt de la Johannesburg privind dezvoltarea durabilă, desfășurată în perioada 26 august - 4 septembrie 2002,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ([1]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură ([3]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ([4]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică ([5]),

— având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Reforma politicii comune în domeniul pescuitului" (COM(2009)0163),

— având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2010 referitoare la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului ([6]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură - Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene" (COM(2009)0162),

([1]) JO L 358, 31.12.2002, p. 59.
([2]) JO L 17, 21.1.2000, p. 22.
([3]) JO C 323 E, 18.12.2008, p. 271.
([4]) JO L 286, 29.10.2008, p. 1.
([5]) JO L 27, 30.1.2010, p. 1.
([6]) Texte adoptate, P7_TA(2010)0039.

Joi, 8 iulie 2010

— având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene ([1]),

— având în vedere Acordul de la Marrakesh din 15 aprilie 1994 privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului,

— având în vedere Declarația ministerială a OMC adoptată la Doha la 14 noiembrie 2001,

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „O Europă competitivă într-o economie globalizată" (COM(2006)0567),

— având în vedere Rezoluția sa din 7 mai 2009 referitoare la noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din Tratatul de la Lisabona ([2]),

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0207/2010),

A. având în vedere importanța strategică pe care o prezintă sectoarele pescuitului și acvaculturii pentru aprovizionarea populației și pentru echilibrul balanței alimentare a diferitelor state membre și a Uniunii Europene în ansamblu, precum și contribuția considerabilă a acestor sectoare la bunăstarea socio-economică a comunităților litorale, la dezvoltarea locală, la ocuparea forței de muncă și la menținerea tradițiilor culturale;

B. având în vedere că resursele piscicole sunt resurse naturale care, bine gestionate, pot fi regenerabile și furnizează resurse alimentare și locuri de muncă în UE și în întreaga lume și că acestea trebuie să fie protejate pentru a evita epuizarea stocurilor halieutice și apariția unor greutăți ulterioare pentru comunitățile litorale din UE și din afara acesteia; având în vedere, în această privință, necesitatea de a consolida modalitățile de gestiune eficientă a pescuitului, precum și dimensiunea și impactul comerțului internațional asupra resurselor piscicole la nivel mondial;

C. întrucât Comisia Europeană a inițiat o ambițioasă reformă a politicii comune în domeniul pescuitului prin adoptarea Cărții verzi din 22 aprilie 2009 în vederea revizuirii majorității aspectelor politicii respective;

D. întrucât Comisia Europeană a definit, în comunicarea sa din 8 aprilie 2009, o nouă strategie pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene (COM(2009)0162);

E. având în vedere obiectivele specifice stabilite pentru gestionarea pescuitului în cadrul Summitului mondial privind dezvoltarea durabilă, organizat în 2002 la Johannesburg, printre care cel de reducere a exploatării resurselor halieutice la niveluri compatibile cu producția maximă echilibrată (PME) până în 2015;

F. întrucât producția UE de produse pescărești și de acvacultură (PPA) a scăzut cu aproximativ 30 % în cursul ultimilor zece ani;

G. întrucât această scădere este legată atât de diminuarea resurselor halieutice din apele UE, cât și de măsurile instituite, pe bună dreptate, pentru a limita cantitățile pescuite și pentru a asigura gestionarea durabilă a stocurilor de pește în cadrul PCC atât în apele UE, cât și în afara acestora, în special acolo unde activitățile de pescuit ale UE se desfășoară în virtutea acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului;

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2010)0243.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0373.

H. întrucât pescuitul în cadrul UE reprezintă mai puțin de 6 % din capturile la nivel mondial;

I. întrucât, deși Cartea verde privind reforma PCP prezintă posibilitatea pe termen lung de a inversa această tendință de micșorare a capturilor, măsurile radicale avute în vedere pentru a permite regenerarea resurselor halieutice (cum ar fi reducerea capacității flotelor, măsuri de gestionare mai severe și controale mai stricte) nu vor putea decât să accentueze problema pe termen scurt și mediu;

J. întrucât, în plus, în ciuda noii strategii definite în domeniu, numeroasele constrângeri care afectează dezvoltarea producției comunitare în acvacultură sunt de așa natură încât este puțin probabil ca această dezvoltare să poată compensa în mod semnificativ pe termen scurt și mediu tendința de scădere a producției în sectorul extractiv;

K. întrucât, în acest sens, este esențial să se promoveze creșterea producției europene, în special în noile state membre ale UE cu potențial dovedit de producție în domeniul acvaculturii;

L. întrucât cererea de PPA la nivel comunitar este, din contră, în general în creștere în Uniunea Europeană, piețele noilor state membre din Europa centrală și de est înregistrând o dinamică puternică, și se preconizează că diverși factori vor determina o creștere susținută a consumului în următorii 20 de ani;

M. întrucât Uniunea Europeană (12 milioane de tone și 55 miliarde EUR în 2007) este deja cea mai mare piață din lume pentru PPA, înaintea Japoniei și a Statelor Unite, și întrucât depinde în foarte mare măsură de importurile din țări terțe, care acoperă mai mult de 60 % din cerere, fiind probabilă agravarea acestei dependențe;

N. întrucât problematica importurilor de PPA în UE și a condițiilor în care se efectuează aceste importuri este, prin urmare, absolut fundamentală pentru orice analiză a politicilor Uniunii Europene în materie de pescuit și de acvacultură, aceasta trebuind să facă obiectul unei atenții speciale în lumina reformelor în curs;

O. întrucât trebuie analizate toate aspectele acestei problematici: cea comercială, cea socială, cea sanitară, cea de mediu și cea calitativă;

P. întrucât pescuitul neselectiv și nivelurile ridicate de capturi aruncate înapoi în mare în anumite activități de pescuit care exportă pe piața UE au drept consecință faptul că unele cantități semnificative de pește care ar fi potrivite pentru consumul uman sunt pierdute;

Q. întrucât analiza trebuie să se aplece în special asupra organizării comune a piețelor (OCP) în sectorul PPA, dat fiind că normele actuale sunt perimate din mai multe puncte de vedere și necesită o revizuire urgentă;

R. întrucât această analiză necesită, de asemenea, o evaluare critică a politicii comerciale comune, astfel cum este aplicată în acest sector specific, și a coerenței deciziilor luate în acest context, menținând un sector european al pescuitului durabil și responsabil;

S. întrucât, deși PPA beneficiază încă, în temeiul Tarifului Vamal Comun (TVC), de o protecție vamală teoretică puțin mai mare decât media pentru produsele neagricole, această protecție este redusă semnificativ în practică prin diverse excepții și reduceri, autonome sau convenționale, a căror aplicare înseamnă că importurile cărora li se aplică tarifele națiunii celei mai favorizate (aplicabile din oficiu) reprezintă în jur de 5 % din total;

T. întrucât este probabil că politica de deschidere a piețelor UE spre importurile PPA va continua, atât pe plan multilateral, în cadrul negocierilor din cadrul OMC, în special în secțiunea APNA (accesul la piețele neagricole) din runda Doha, cât și în cadrul unei serii de negocieri preferențiale în curs cu o seamă de parteneri comerciali din Asia, America Latină, America de Nord, bazinul mediteranean și diverse grupuri de țări ACP;

Joi, 8 iulie 2010

U. întrucât încheierea secțiunii APNA din runda Doha pe baza „formulei elvețiene" avute în vedere în momentul de față (cu un coeficient de 8) ar avea ca efect reducerea valorii maxime a tarifului vamal aplicabil PPA în UE de la 26 % la circa 6 %, iar a taxei medii de la 12 % la circa 5 %;

V. întrucât o astfel de decizie, în afara faptului că ar reduce aproape la zero efectul protector al tarifelor care mai sunt în vigoare, ar priva de orice semnificație, prin reducerea lor drastică, preferințele deja acordate țărilor în curs de dezvoltare și pe cele care se află în curs de negociere, și ar submina însești fundamentele mecanismului OCP, permițând ca accesul la piața comunitară să fie ajustat în funcție de nevoile industriei europene de prelucrare a PPA (suspendări de tarife și contingente tarifare);

W. întrucât cerința UE pentru coerență între obiectivele politicii sale de dezvoltare (eliminarea pauperității, dezvoltarea activităților de pescuit locale sustenabile) și politica sa comercială presupune că țările în curs de dezvoltare ar trebui încurajate să exporte produse pescărești cu o valoare adăugată mai mare, cu condiția ca peștele să provină din activități de pescuit bine gestionate și durabile, și să respecte condițiile fitosanitare necesare;

X. întrucât, de asemenea, negociatorii comerciali ai UE au avut în ultimii ani tendința de a accepta mai ușor derogări de la normele privind originea preferențială aplicate în mod tradițional PPA, atât în cazul produselor brute (criterii de determinare a naționalității navelor), cât și în cazul produselor prelucrate (posibilitate de a păstra originea preferențială, în ciuda utilizării de materii prime care provin din alte părți);

Y. având în vedere că un studiu FAO a demonstrat că, chiar dacă comerțul internațional cu produse piscicole poate duce la creșterea siguranței alimentare în țările în curs de dezvoltare, acesta a condus de asemenea la un pescuit mai intens, pentru a aproviziona piața de export, ceea ce poate accelera epuizarea stocurilor, subliniind necesitatea de a garanta faptul că activitățile de pescuit sunt gestionate și controlate în mod adecvat pentru a preveni epuizarea stocurilor;

Z. întrucât interesele producătorilor de PPA la nivel comunitar (pescari și acvacultori), ale industriilor de prelucrare, ale distribuitorilor, ale importatorilor și ale consumatorilor sunt parțial divergente, iar politicile duse la nivel european ar trebui să încerce să le concilieze de o manieră echilibrată și eficace;

AA. întrucât există necesitatea de a asigura oportunități adecvate pentru producătorii comunitari (pescari și acvacultori) la prețuri suficient de rentabile, având în vedere costurile, constrângerile și diferitele riscuri legate de activitatea acestora;

AB. întrucât există necesitatea de a garanta operatorilor comunitari disponibilitatea materiilor prime de calitate uniformă, în cantități suficiente, la prețuri stabile, pe tot parcursul anului;

AC. întrucât există necesitatea de a răspunde cererii consumatorilor comunitari pentru produse de bună calitate la prețuri competitive și de a ține cont de creșterea preocupării acestora pentru informații referitoare la caracteristicile, originea și condițiile de capturare sau de producție a acestor produse;

AD. întrucât impactul importurilor pe piața Uniunii Europene diferă în funcție de speciile implicate, de gradul de prelucrare a produselor și de circuitele de distribuție folosite;

AE. întrucât, de exemplu, un efect descurajant asupra prețurilor la prima vânzare, cauzat de concurența importurilor, pare să reprezinte un aspect mai sensibil în cazul speciilor pentru uz industrial (destinate industriei de prelucrare) decât pentru speciile „non-industriale",

Aspecte generale

1. deplânge faptul că Cartea verde privind reforma politicii comune din domeniul pescuitului nu consacră decât câteva rânduri problemei importurilor și subestimează în mod evident importanța soluționării adecvate a acestei probleme pentru credibilitatea și succesul reformei;

2. constată că liberalizarea accesului la piața comunitară a PPA importate se află deja într-o fază avansată, ca rezultat al politicii comerciale urmate de UE în ultimii 20 de ani;

3. constată că producția de PPA la nivel comunitar este în mod clar insuficientă pentru a acoperi nevoile industriei de prelucrare și cererea în creștere a consumatorilor și că va rămâne și în continuare insuficientă; recunoaște, în consecință, necesitatea de a promova consumul responsabil, bazat mai degrabă pe calitate și durabilitate decât pe cantitate, necesitatea de a consolida gestionarea pescuitului pentru a promova refacerea stocurilor de pește și faptul că importurile vor continua să joace un rol important pentru aprovizionarea pieței comunitare;

4. recunoaște că există o limită superioară cu privire la cantitatea de pește care poate fi capturat pe o bază durabilă, fie pentru consumul uman, fie în scopuri industriale, ceea ce înseamnă că furnizarea de pește pe piața UE nu poate crește la infinit;

5. insistă totuși asupra necesității imperioase de a asigura menținerea durabilității mediului și a viabilității economice a sectorului pescuitului și a sectorului acvaculturii în UE, inclusiv în ceea ce privește componenta lor artizanală, care sunt repartizate armonios pe litoralul său și care contribuie la conservarea identității culturale a regiunilor implicate, la crearea de locuri de muncă de-a lungul întregului lanț de producție și la furnizarea de alimente sigure și de bună calitate, ceea ce presupune ca pescarii să primească un preț corect pentru produsele lor; subliniază, de asemenea, faptul că lucrătorii din industria pescuitului trebuie să lucreze în condiții rezonabile și în conformitate cu convențiile OIM din domeniul sănătății și securității la locul de muncă;

6. constată că actuala deschidere a pieței comunitare față de exporturile de PPA poate avea- în anumite condiții un impact și negativ asupra economiei locale din anumite regiuni, în special asupra regiunilor ultraperiferice în ceea ce privește vânzarea produselor lor locale;

Considerații specifice

Politica comercială și vamală

7. consideră că UE, fiind cel mai mare importator mondial de produse piscicole, împărtășește cu alte țări mari importatoare de pește responsabilitatea politică de a asigura că reglementările comerciale ale OMC respectă standardele mondiale cele mai riguroase de gestiune a pescuitului și de conservare a stocurilor; în acest scop, invită Comisia să asigure consolidarea criteriilor de comercializare corectă, transparentă și durabilă a produselor piscicole în cadrul acordurilor comerciale bilaterale și multilaterale ale UE;

8. consideră că o protecție tarifară rezonabilă este și ar trebui să rămână un instrument important și legitim de reglementare a importurilor, aflat la dispoziția puterii politice; reamintește faptul că o protecție tarifară erga omnes consolidează preferințele acordate de UE anumitor țări, în special celor în curs de dezvoltare; reamintește faptul că eliminarea acestei protecții ar priva țările care beneficiază de preferințe de toate avantajele de care dispun în prezent; reamintește, de asemenea, utilitatea caracterului modulabil al acestei protecții tarifare, a cărei aplicare poate fi suspendată de UE, atunci când producția comunitară de materii prime este insuficientă pentru o bună aprovizionare a industriei sale de prelucrare;

9. respinge, prin urmare, viziunea promovată prin politica comercială actuală, care susține dispariția ineluctabilă a oricărei protecții tarifare acordate sectorului PPA, viziune care nu ar lăsa producătorilor comunitari - pescari, acvacultori și prelucrători - altă alternativă decât să se resemneze;

Joi, 8 iulie 2010

10. consideră că, asemenea sectorului agricol, sectorul pescuitului și cel al acvaculturii sunt sectoare strategice, multifuncționale, care depind de conservarea și exploatarea sustenabilă a unor resurse naturale și care includ componente foarte vulnerabile, care nu sunt potrivite pentru o abordare pur liber-schimbistă, fondată pe jocul liber al avantajelor comparative;

11. deplânge faptul că, spre deosebire de negocierile comerciale referitoare la produsele agricole, conduse de comisarul pentru agricultură, cele referitoare la PPA sunt considerate negocieri „neagricole" și intră în competența comisarului pentru comerț, pentru care acestea reprezintă adesea doar o variabilă de ajustare într-o problematică mai vastă;

12. solicită transferul competenței de a purta negocierile comerciale referitoare la PPA de la comisarul pentru comerț la comisarul pentru afaceri maritime și pescuit;

13. solicită, prin intermediul unei serii de studii și consultări, dezvoltarea unei viziuni clare și globale privind piața comunitară de PPA, pe specii, privind evoluția previzibilă a cererii și a producției comunitare, precum și privind oportunitățile pe care le oferă aceasta din urmă în condiții de concurență loială;

14. de asemenea, solicită Comisiei să depună eforturi pentru a face evaluări mai fiabile și mai exacte ale impactului importurilor de PPA pe piața comunitară, în special în privința prețurilor și facă demersuri pentru realizarea unui sistem de colectare și schimb de date destinate facilitării acestei evaluări;

15. solicită tratarea PPA ca produse sensibile în sensul aplicării „formulei elvețiene" în cadrul negocierilor APNA din runda Doha a OMC pentru a evita reducerea drastică a protecției tarifare de care încă beneficiază anumite produse în temeiul TVC și să se conserve, în acest fel, valoarea preferințelor acordate anumitor parteneri și eficacitatea mecanismelor OCP;

16. reamintește că, în conformitate cu punctul 47 din declarația ministerială de la Doha din 14 noiembrie 2001, negocierile rundei în curs sunt purtate pe baza principiului angajamentului unic și că, atâta timp cât runda nu s-a încheiat în întregime, Uniunea Europeană are încă dreptul de a-și revizui poziția în ceea ce privește anumite capitole ale acesteia;

17. încurajează, de asemenea, negociatorii comunitari la OMC să continue să refuze categoric să angajeze Uniunea Europeană într-o inițiativă de liberalizare multilaterală sectorială a PPA;

18. invită Comisia Europeană să solicite ca o eventuală încheiere a acordului negociat în prezent în cadrul OMC, în special privind măsurile de reglementare a pieței, să nu aducă un dezavantaj concurențial pentru producătorii din UE în raport cu furnizorii din țările terțe; se opune, în principiu, oricărei posibile puneri în aplicare separate și anticipate („early harvest") a unui astfel de acord, care trebuie să rămână separat de alte elemente ale rundei Doha;

19. invită negociatorii comunitari implicați în negocierile bilaterale și regionale să solicite de o manieră mai sistematică contrapartide efective la concesiunile comerciale acordate țărilor terțe în ceea ce privește importul de PPA, protejând cu hotărâre interesele ofensive ale Uniunii Europene în acest sector, acolo unde acestea există;

20. insistă asupra necesității ca Uniunea Europeană să păstreze controlul preferințelor comerciale pe care le acordă anumitor parteneri, insistând asupra aplicării unor norme stricte referitoare la origine, bazate pe conceptul produselor „obținute în întregime"; recomandă prudență, în ceea ce privește produsele brute, la acordarea unor eventuale derogări de la criteriile tradiționale de determinare a naționalității navelor și solicită respingerea oricărei noi cereri de derogare în ceea ce privește produsele prelucrate; consideră că așa-numita regulă „no-drawback" ar trebui aplicată în mod sistematic, iar posibilitățile de cumulare a originilor ar trebui limitate;

21. îndeamnă Comisa să îmbunătățească, din punctul de vedere al calității și al cantității, analiza impactului preferințelor tarifare acordate anumitor țări terțe asupra sectorului pescuitului și acvaculturii, în special în privința rentabilității întreprinderilor și a ocupării forței de muncă, atât în UE cât și în țările beneficiare, în special țările ACP; solicită, de asemenea, ca aceste analize să genereze rezultate cuantificate în mod corespunzător și să ia în considerare în special speciile de pești aflate într-o situație critică;

22. reamintește posibilitatea industriei comunitare de a utiliza instrumentele de apărare comercială ale UE în caz de dumping, de subvenții sau de creștere masivă și bruscă a importurilor anumitor categorii de PPA;

Aspecte privind mediul, sănătatea și calitatea și aspecte sociale

23. consideră că unul dintre obiectivele esențiale ale politicii comunitare în materie de PPA trebuie să fie garantarea faptului că produsele importate îndeplinesc, în toate privințele, aceleași cerințe ca cele impuse producției comunitare; consideră că obiectivul respectiv trebuie să corespundă preocupărilor fundamentale în materie de echitate, coerență și eficacitate a măsurilor aplicate în prezent în sectorul în cauză sau prevăzute în cadrul reformei; constată, de asemenea, că respectarea de către țările terțe a cerințelor impuse de UE va contribui la crearea unei concurențe bazate într-o mai mare măsură pe egalitate între producătorii comunitari și producătorii din țările terțe, ca urmare a costurilor ridicate suportate de țările terțe în vederea producerii de produse pescărești în conformitate cu standardele UE;

24. este preocupat de faptul că introducerea masivă de PPA pe piața comunitară, din țări terțe ar putea influența obiceiurile de cumpărare ale consumatorilor;

25. consideră că eforturile UE în materie de conservare a stocurilor și de asigurare a durabilității pescuitului în cadrul PCP sunt incompatibile cu importul de PPA ce provin din țări care își sporesc efortul de pescuit, fără a se preocupa de durabilitatea acestuia, și care vizează numai obținerea de venituri pe termen scurt;

26. subliniază faptul că politica comunitară de conservare a resurselor contribuie, în special prin planurile de recuperare și gestionare, la stimularea importurilor de PPA provenite din țări terțe și le permite acestora substituirea, de multe ori în mod ireversibilă, a producției comunitare; solicită Comisiei să ia în considerare acest risc în elaborarea acestor planuri;

27. se teme că, în absența unei politici bine stabilite în acest domeniu, interesul considerabil suscitat de o piață UE de PPA, în care accesul este neîngrădit și caracterizat de o cerere din ce în ce mai ridicată, ar încuraja permanent pescuitul excesiv din partea țărilor respective;

28. salută recenta intrare în vigoare a unor norme privind combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), prin care se impune certificarea tuturor produselor introduse pe piața comunitară; încurajează o aplicare riguroasă și eficientă a acestor reglementări, recunoscând totodată necesitatea de a acorda asistență mai multor țări în curs de dezvoltare în aplicarea corespunzătoare a normelor și în combaterea pescuitului ilegal; cu toate acestea, reamintește că aceasta reprezintă o cerință minimă, care nu este suficientă pentru a garanta durabilitatea zonelor de pescuit din care provin produsele în cauză;

29. consideră că, pe lângă aplicarea normelor comunitare în ceea ce privește pescuitul INN, este necesar să se realizeze un control mai strict în aval al procesului de comercializare a produselor acestui tip de pescuit, în special prin audituri mai riguroase în statele membre și în cadrul întreprinderilor suspectate că furnizează produse ce provin din pescuitul ilegal;

30. invită Comisia să utilizeze toate instrumentele de care dispune pentru a asigura respectarea de către principalele țări exportatoare de PPA către UE a angajamentelor asumate la Johannesburg și aplicarea de către aceste țări a politicilor riguroase în materie de conservare a resurselor; încurajează Comisia să coopereze cu țările respective în cadrul forurilor competente și, în special, în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP);

Joi, 8 iulie 2010

31. este conștient, de asemenea, de faptul că Uniunea Europeană trebuie să consolideze aceste angajamente pentru a se asigura că toate produsele exportate către Uniune provin, fără excepție, din țările care au ratificat principalele convenții internaționale în domeniul dreptului maritim, în special Convenția UNCLOS și Convenția privind speciile transzonale și populațiile de pește cu migrare extinsă, iar, în cazul în care exporturile provin din apele controlate de ORGP (organizații regionale pentru gestionarea pescuitului), că aceste țări sunt părți contractante la acordul ORGP relevant;

32. evidențiază dezavantajele severe cu care se confruntă pescarii, acvacultorii și prelucrătorii comunitari în fața concurenței anumitor țări terțe, ca urmare a costurilor mult mai mici generate de mâna de lucru din țările respective și a normelor sociale mai puțin exigente care se aplică pe teritoriul acestora;

33. consideră că problema dumpingului social, cu care se confruntă, de altfel, și alte sectoare ale economiei, este deosebit de gravă în cazul sectorului PPA și, în special, al activităților de prelucrare, care au nevoie de o mână de lucru numeroasă;

34. invită Comisia să utilizeze toate instrumentele de care dispune pentru a asigura respectarea de către principalele țări exportatoare de PPA către UE a celor opt convenții ale OIM privind drepturile fundamentale la locul de muncă;

35. solicită ca toate preferințele comerciale acordate de UE în ceea ce privește PPA să fie condiționate strict de îndeplinirea unor cerințe riguroase, atât în materie de mediu, cât și de natură socială; solicită, de asemenea, ca dispozițiile incluse în acest scop în acordurile încheiate să conțină mecanisme credibile de monitorizare a gradului de respectare a angajamentelor asumate și de suspendare sau pur și simplu anulare a preferințelor în caz de încălcări; solicită, în cazul țărilor în curs de dezvoltare, punerea în aplicare a unor programe create în mod specific pentru acordarea de asistență tehnică, și financiară, dacă este necesar, pentru a ajuta statele afectate să-și respecte angajamentele sociale și de mediu;

36. insistă asupra importanței unei aplicări riguroase, în cazul PPA importate, inclusiv hrana pentru animale și materiile prime pentru furaje, a legislației comunitare cu privire la normele și controalele de sănătate (inclusiv în ceea ce privește siguranța alimentară, trasabilitatea și prevenirea), aspecte esențiale pentru protecția consumatorului; în această privință, îndeamnă Comisia să îmbunătățească programul său de inspecții în țările terțe prin intermediul unei perfecționări a misiunilor Oficiului Alimentar și Veterinar (OAV), în principal prin creșterea numărului de unități inspectate în timpul fiecărei misiuni, cu scopul de a obține rezultate care să reflecte mai bine realitatea din țările terțe;

37. îndeamnă la cea mai mare prudență în ceea privește recunoașterea cerințelor în vigoare în anumite țări terțe ca fiind echivalente cu cele impuse de Uniunea Europeană, la aplicarea legislației în cauză și în contextul validării listelor cu țări și întreprinderi autorizate să exporte PPA în UE; consideră că DG SANCO ar trebui să poată elimina navele individuale sau fabricile de prelucrare de pe astfel de liste aprobate în cazul în care acestea nu reușesc să respecte standarde minime;

38. solicită o atenție sporită în ceea ce privește produsele provenite din tipuri noi de acvacultură, practicate deosebit de intensiv în anumite regiuni ale lumii și o evaluare critică a tehnicilor și procedurilor utilizate pentru sporirea productivității exploatațiilor respective și a eventualelor repercusiuni ale acestora în materie de sănătate, precum și impactul local al acestora, social și de mediu;

39. solicită ca intensitatea și frecvența verificărilor efectuate la toate nivelurile - în special în contextul controalelor la frontiere, armonizate în mod eficient și transparente - să fie proporționale cu riscurile prezentate de produsele în cauză, în funcție, mai ales, de natura și proveniența acestora; solicită statelor membre să consacre în acest scop toate resursele financiare și umane necesare;

Reforma OMC

40. reamintește rezoluțiile sale adoptate în cursul celei de-a șasea legislaturi în care i se solicita Comisiei să demareze fără întârziere o revizuire ambițioasă a OCP a produselor pescărești pentru ca aceasta să poată contribui într-o mai mare măsură la garantarea veniturilor din acest sector, a stabilității piețelor, a unei mai bune comercializări a produselor pescărești și a unei creșteri a valorii adăugate generate; deplânge întârzierile din acest domeniu; face trimitere la rezoluțiile respective pentru informații privind aspectele principale ale unei astfel de reforme;

41. insistă asupra faptului că este absolut esențial ca noile mecanisme stabilite în acest cadru să țină seama de faptul că concurența acerbă în domeniul importurilor la prețuri reduse (low-cost) care rezultă din practici nocive pentru mediu sau sunt echivalente cu o formă de dumping social reprezintă o realitate care nu poate fi ignorată și să depună eforturi pentru a garanta, cu toate acestea, că producția UE poate fi comercializată în condiții normale și de o manieră suficient de profitabilă;

Informarea consumatorilor

42. își exprimă convingerea cu privire la faptul că consumatorii europeni ar face adesea alegeri diferite dacă ar fi mai bine informați cu privire la adevărata origine geografică și adevăratele caracteristici și condiții de producere, de capturare și de calitate ale produselor propuse spre vânzare;

43. subliniază urgența introducerii unor criterii de certificare și de etichetare riguroase și transparente în ceea ce privește calitatea și trasabilitatea produselor pescărești și de acvacultură europene și a promovării introducerii, cât mai curând posibil, a unei etichetări ecologice UE specifice pentru acele produse, pentru a pune capăt proliferării necontrolate a sistemelor private de certificare;

44. consideră că certificarea și etichetarea ecologică a PPA ar trebui să fie un proces transparent și ușor de înțeles pentru consumatori, și ar trebui să fie accesibil întregului sector, fără excepții, sub rezerva îndeplinirii stricte a criteriilor care stau la baza atribuirii acestora;

Acvacultura

45. subliniază volumul din ce în ce mai ridicat de produse de acvacultură în cadrul importurilor de PPA în uniunea Europeană;

46. pune acest fenomen pe seama unei expansiuni considerabile a producției de acvacultură în anumite regiuni ale lumii în cursul ultimilor zece ani, perioadă de stagnare pentru acvacultura comunitară, care reprezintă doar 2 % din producția mondială;

47. constată efecte importante de substituție în comportamentul consumatorilor și în cererea întreprinderilor de distribuție europene, între produsele proaspete de origine comunitară și anumite tipuri de produse de acvacultură importate;

48. estimează că o politică activă de asistare și dezvoltare a unei acvaculturi comunitare durabile, cu un impact redus asupra mediului, reprezintă unul dintre aspectele principale ale unei strategii care vizează reducerea dependenței de importuri în sectorul PPA, stimularea activității economice în UE și satisfacerea unei cereri din ce în ce mai mari prin intermediul unei oferte tot mai mari și mai diversificate; subliniază, în această privință, necesitatea de a miza puternic pe cercetare și dezvoltare în privința produselor de acvacultură europene;

49. face trimitere, în acest sens, la Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la un nou impuls pentru strategia privind dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene;

50. invită Comisia și statele membre să ia în considerare principalele recomandări cuprinse în acest raport în propunerile și deciziile acestora referitoare la reforma politicii comune în domeniul pescuitului;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 8 iulie 2010

Zimbabwe, în special cazul lui Farai Maguwu

P7_TA(2010)0288

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Zimbabwe și, în special, la cazul lui Farai Maguwu

(2011/C 351 E/19)

Parlamentul European,

— având în vedere numeroasele sale rezoluții anterioare privind Irakul, cea mai recentă fiind cea din 17 decembrie 2008 ([1]),

— având în vedere Poziția comună a Consiliului 2010/92/PESC din 15 februarie 2010 ([2]), care reînnoiește până la 20 februarie 2011 măsurile restrictive împotriva Zimbabwe impuse prin Poziția comună 2004/161/PESC ([3]) și Regulamentul Comisiei nr. 1226/2008 din 8 decembrie 2008 ([4]) de modificare a Poziției comune,

— având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 22 februarie 2010 privind Zimbabwe și concluziile celui de-al 10-lea Dialog politic ministerial UE - Africa de Sud privind Zimbabwe din 11 mai 2010,

— având în vedere rezoluțiile anterioare ale ONU privind „diamantele însângerate" și în special rezoluția 1459 (2003) a Consiliului de Securitate al ONU privind sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley,

— având în vedere sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley (SCPK), care impune membrilor săi să ateste că diamantele brute nu sunt folosite pentru a finanța conflicte armate,

— având în vedere Carta africană privind drepturile omului și drepturile popoarelor, pe care Zimbabwe a ratificat-o,

— având în vedere comunicatul celei de-a șasea ședințe plenară a sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley (SCPK), care a avut loc la Swakopmund, în Namibia, la 5 noiembrie 2009 și în special punctele 13, 14 și 22,

— având în vedere Reuniunea intersesională a Procesului Kimberley, care a avut loc la Tel Aviv, în Israel, la 21-24 iunie 2010,

— având în vedere Acordul de parteneriat UE - ACP de la Cotonou, semnat la 23 iunie 2000,

— având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât Zimbabwe este membru voluntar al sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, care permite membrilor săi să vândă diamante brute pe piața internațională legală, cu condiția ca acest comerț să nu finanțeze conflicte armate;

B. întrucât Procesul Kimberley nu abordează actualmente problema încălcărilor drepturilor omului;

C. întrucât s-a estimat că Zimbabwe ar putea deveni unul dintre cei mai mari producători de diamante din lume în următorii câțiva ani dacă minele de diamante Marange (Chiadzwa) din Manicaland și din regiunea acesteia s-ar dezvolta la maximum, putând produce venituri de miliarde de euro;

([1]) Texte adoptate, P6_TA(2008)0640.
([2]) JO L 41, 16.2.2010, p. 6.
([3]) JO L 50, 20.2.2004, p. 66.
([4]) JO L 331, 10.12.2008, p. 11.

D. întrucât, în noiembrie 2009, la Swakopmund (Namibia), Zimbabwe s-a angajat la o serie de acțiuni pentru a aduce minele de diamant din Marange la conformitate cu sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley;

E. întrucât la reuniunea intersesională a Procesului Kimberley, care a avut loc la Tel Aviv între 21 și 23 iunie 2010, nu s-a ajuns la un consens cu privire la eventuala includere a considerațiilor legate de drepturile omului în Procesul Kimberley;

F. întrucât numeroase ONG-uri internaționale (inclusiv *Human Rights Watch, Global Witness* și *Partnership for Africa-Canada*) și-au exprimat serioasa îngrijorare pentru situația drepturilor omului în Chiadzwa, în special în ceea ce privește încălcările drepturilor omului de către membri ai forțelor de securitate ale Zimbabwe;

G. întrucât Farai Maguwu, cetățean al Zimbabwe și fondator/director al Centrului pentru Cercetare și Dezvoltare (CCD), o ONG cu sediul în Manicaland, a semnalat încălcări grave ale drepturilor omului de către forțele de securitate ale statului Zimbabwe în câteva dintre minele de diamante din această țară, în special în Chiadzwa;

H. întrucât Farai Maguwu a fost arestat de către autoritățile din Zimbabwe la 3 iunie 2010, sub acuzația de a fi publicat informații care aduc prejudicii statului Zimbabwe și este de atunci deținut în condiții precare, i se refuză accesul la medicamentele de bază și dreptul de a-și vedea cauza înaintată unei instanțe în termen de 48 de ore de la arestare, precum și dreptul la eliberare pe cauțiune,

1. solicită eliberarea imediată și necondiționată a lui Farai Maguwu și condamnă condițiile de arestare și de detenție a acestuia;

2. insistă ca autoritățile din Zimbabwe să-și onoreze angajamentele luate în cadrul Procesului Kimberly, la reuniunea de la Swakopmund, să demilitarizeze complet minele de diamant Marange și să ia măsuri adecvate pentru a menține legea și ordinea într-un mod care să respecte drepturile populației locale;

3. solicită revizuirea procesului Kimberley pentru a lua în considerare în mod adecvat principiile drepturilor omului;

4. insistă ca guvernul din Zimbabwe să utilizeze sumele substanțiale pe care probabil le generează extracția de diamante din Chiadzwa pentru a reface în întregime economia acestei țări și pentru a oferi finanțări în domeniul sănătății, educației și social, finanțări provenite în prezent de la donatorii internaționali, și, în acest scop, solicită insistent guvernului să înființeze un fond independent al diamantelor, care să fie utilizat în folosul oamenilor din Zimbabwe;

5. solicită guvernului din Zimbabwe să garanteze și să respecte dreptul necondiționat la liberă exprimare în această țară, astfel încât ONG-urile (cum ar fi Centrul pentru Cercetare și Dezvoltare al lui Farai Maguwu) să-și poată exprima liber opiniile, fără să se teamă de persecuții sau închisoare;

6. solicită Procesului Kimberly să se asigure că observatorul pentru Zimbabwe acționează total independent, integru și luând în considerare drepturile omului;

7. solicită Africii de Sud și Comunității pentru dezvoltare a Africii de Sud (CDAS) ca, în interesul propriu, în interesul Zimbabwe și al regiunii extinse Sudafricane, să ia măsuri active pentru a încuraja reinstaurarea deplină a democrației în Zimbabwe și respectarea statului de drept și a drepturilor omului în privința populației din această țară; recunoaște că Mugabe și susținătorii săi apropiați continuă să reprezinte un obstacol pentru procesul de restructurare politică și economică și de reconciliere din Zimbabwe, epuizând resursele economice ale țării pentru folosul lor personal;

Joi, 8 iulie 2010

8. salută reînnoirea recentă (în februarie 2010) a listei UE a persoanelor și entităților cu legături cu regimul Mugabe care fac obiectul unor interdicții; subliniază că aceste măsuri restrictive vizează doar anumite elemente ale regimului din Zimbabwe și nu vor avea nici un impact asupra întregii populații din această țară;

9. subliniază importanța dialogului dintre Uniunea Europeană și Zimbabwe și salută progresele realizate în această direcție;

10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre și țărilor candidate, Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru Afaceri externe și politica de securitate / Vicepreședintă a Comisiei Europene, guvernelor și parlamentelor Zimbabwe și Africii de Sud, Copreședinților Adunării Parlamentare paritare UE - ACP, instituțiilor Uniunii Africane, inclusiv Parlamentului Panafrican, Secretarului General al ONU, Secretarului General al CDAS, președinției rotative a Procesului Kimberley (Israel) și Secretarului General al Commonwealth.

Venezuela, în special cazul Mariei Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Venezuela, în special la cazul Mariei Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Venezuela, în special cele din 11 februarie 2010, 7 mai 2009, 23 octombrie 2008 și 24 mai 2007,

— având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât separarea puterilor în stat și independența acestora reprezintă fundamentul oricărui stat democratic și constituțional;

B. întrucât, la 10 decembrie 2009, Maria Lourdes Afiuni, judecătoare (*judge of control*) din Caracas, acționând în temeiul dreptului venezuelean și în urma opiniei Grupului de lucru al ONU privind detenția arbitrară, a ordonat eliberarea condiționată (impunând restricții severe, inclusiv retragerea pașaportului) a lui Eligio Cedeño, aflat în arest înainte de proces încă din februarie 2007;

C. întrucât, în temeiul dreptului venezuelean, perioada de detenție înainte de proces este limitată la doi ani și întrucât judecătoarea Afiuni, în decizia sa, a respectat drepturile fundamentale protejate de dreptul venezuelean și internațional;

D. întrucât judecătoarea Afiuni a fost imediat arestată în sediul tribunalului, fără o acuzare anterioară, de către ofițeri ai Direcției de informații și prevenire (DISIP), iar la 12 decembrie 2009 a fost transferată la INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina), o închisoare de maximă securitate, unde se află de șase luni, în condiții care îi pun în continuare în pericol integritatea fizică și psihică, întrucât 24 de deținute din această închisoare au fost condamnate de judecătoarea Afiuni pentru infracțiuni cum ar fi omorul, traficul de droguri și răpirea; întrucât, de la arestarea sa, judecătoarea Afiuni a fost obiectul insultelor, al amenințărilor, al agresiunilor verbale și fizice și al unor atacuri care i-au pus în pericol viața;

E. întrucât, la 11 decembrie 2009, într-un discurs transmis la televiziune, președintele Hugo Chávez a afirmat că dna Afiuni se face vinovată de banditism și i-a solicitat procurorului general să aplice pedeapsa maximă, îndemnând chiar Adunarea Națională să adopte o nouă lege prin care să mărească sentințele pentru acest tip de fapte, lege care să se aplice retroactiv;

F. întrucât articolul 26 din Constituția Venezuelei prevede că justiția trebuie să fie autonomă și independentă și că președintele Republicii Venezuela trebuie să fie garantul independenței magistraturii;

G. întrucât, în urma declarațiilor președintelui împotriva judecătoarei Afiuni, aceasta a fost acuzată de abuz de putere, de corupție, de conspirație și complicitate la o evadare organizată și întrucât, în pofida faptului că ancheta a arătat că aceasta nu a primit sume de bani și, deci, nu există dovezi de corupție, doamna Afiuni se află în continuare în închisoare;

H. întrucât situația judecătoarea Afiuni a generat o serie de rapoarte, rezoluții și declarații de condamnare a autorităților din Venezuela și de exprimare a solidarității cu domnia sa, iar avocați și magistrați din toată lumea, ONG-uri precum Amnesty International sau Human Rights Watch și Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și-au exprimat îngrijorarea cu privire la situația doamnei Afiuni, afirmând că aceasta a fost închisă din cauza integrității sale și a luptei pe care a dus-o pentru independența justiției, iar Comisia Interamericană pentru Drepturile Omului a solicitat să fie luate măsuri de precauție pentru a garanta siguranța personală a doamnei Afiuni;

I. întrucât cazul judecătoarei Afiuni nu este un caz izolat de atac al puterii politice împotriva celei judecătorești, anumiți judecători fiind revocați din funcție, iar alții alegând exilul;

J. întrucât deteriorarea democrației în Venezuela este manifestă și în alte domenii, în special în ceea ce privește libertatea presei, inclusiv pe internet, care a fost atacată în mod constant de guvern și împotriva căreia au fost luate diverse măsuri, inclusiv închiderea unor ziare, a unor posturi radio, site-uri internet și stații de televiziune;

K. întrucât libertatea presei este de o importanță primordială pentru democrație și pentru respectarea drepturilor fundamentale, având în vedere rolul esențial al acesteia în garantarea libertății de exprimare a opiniilor și a ideilor, în respectarea corespunzătoare a drepturilor minorităților, inclusiv a celor ale opoziției politice, și în sprijinirea participării efective a cetățenilor la procesele democratice, permițând desfășurarea unor alegeri libere și corecte;

L. întrucât, având în vedere alegerile legislative programate pentru 26 septembrie 2010, Consiliul Electoral Național, la cererea guvernului, a modificat delimitarea circumscripțiilor electorale pentru alegerea a 167 deputați în Adunarea Națională, modificări care afectează până la 80 % din statele administrate de opoziție;

M. întrucât măsuri precum confiscarea și exproprierea arbitrară a peste 760 de întreprinderi din 2005 până în prezent, unele dintre aceste măsuri afectând interesele UE, subminează drepturile sociale și economice de bază ale cetățenilor;

N. având în vedere situația politică tensionată din Venezuela, reflectată de hărțuiri, amenințări, intimidare și persecuție politică și penală împotriva opoziției democratice, a reprezentanților acesteia, a primarilor și guvernatorilor aleși în mod democratic, a mișcării studențești, a membrilor armatei și ai puterii judecătorești, a oponenților care se pronunță împotriva politicii oficiale a președintelui Chávez, a jurnaliștilor și a media, multe dintre aceste persoane ajungând în închisoare din motive politice,

1. deplânge atacurile la adresa independenței justiției; își exprimă preocuparea cu privire la arestarea judecătoarei Afiuni, considerând că aceasta constituie o încălcare a drepturilor fundamentale personale ale dnei Afiuni și o amenințare foarte gravă la adresa independenței justiției, care este un element de bază al statului de drept;

2. solicită punerea în libertate a doamnei Afiuni și face apel la guvernul venezuelean să respecte valorile statului de drept, facilitând un proces rapid și corect, însoțit de toate garanțiile juridice necesare;

3. își exprimă îngrijorarea cu privire la condițiile de detenție a judecătoarei Afiuni, care amenință integritatea fizică și morală a acesteia, și solicită autorităților penitenciare să aplice imediat și cu strictețe măsurile și recomandările formulate de Comisia Interamericană pentru Drepturile Omului la 11 ianuarie 2010 cu privire la condițiile de detenție a dnei Afiuni;

Joi, 8 iulie 2010

4. condamnă declarațiile publice ale președintelui Republicii Venezuela, insultătoare și denigratoare la adresa judecătoarei Afiuni, prin care acesta a solicitat pedeapsa maximă și a cerut modificarea legii pentru a putea aplica o sancțiune și mai severă; consideră că aceste declarații agravează circumstanțele detenției doamnei Afiuni și reprezintă un atac la adresa independenței justiției din partea președintelui țării, care ar trebui să fie primul garant al acestei independențe;

5. reamintește guvernului Republicii Bolivariene a Venezuelei de obligația sa de a respecta libertatea de exprimare și de opinie, libertatea presei, precum și independența justiției, în conformitate cu propria Constituție și cu diverse convenții și pacte internaționale și regionale la care Venezuela este semnatară; consideră că mass-media din Venezuela ar trebui să garanteze o acoperire mediatică pluralistă a vieții politice și sociale din Venezuela;

6. solicită vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru politica externă și de securitate să intervină pe lângă autoritățile venezuelene pentru a manifesta preocuparea UE în legătură cu respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept în această țară sud-americană și pentru a apăra cu fermitate interesele și proprietatea cetățenilor și ale societăților din statele membre ale UE;

7. reamintește faptul că, astfel cum stabilește Carta democratică interamericană a Organizației Statelor Americane, într-o democrație, pe lângă legitimitatea clară și necesară a procesului de a accede la putere, dovedită și obținută în cadrul alegerilor, trebuie să existe și o legitimitate de exercitare a puterii, care trebuie să fie bazată pe respectarea pluralismului, a regulilor stabilite, a constituției în vigoare, a legislației și a statului de drept ca garanție a unei democrații pe deplin funcționale, iar acest lucru trebuie să includă în mod obligatoriu respectul pentru adversarii politici pașnici și democratici, în special în cazul în care aceștia au fost aleși și învestiți în funcții prin votul poporului;

8. solicită guvernului Venezuelei ca, având în vedere alegerile parlamentare din 26 septembrie 2010, să respecte regulile democrației și principiile libertății de exprimare, de reuniune, de asociere și de alegere politică, precum și să invite Uniunea Europeană și alte organisme internaționale ca observatori la aceste alegeri;

9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului și Adunării Naționale a Republicii Bolivariene a Venezuelei, Adunării parlamentare euro-latino-americane, precum și Secretarului General al Organizației Statelor Americane.

Coreea de Nord

P7_TA(2010)0290

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Coreea de Nord

(2011/C 351 E/21)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Peninsula Coreeană,

— având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite, Declarația universală a drepturilor omului, pactele internaționale privind drepturile omului și alte instrumente privind drepturile omului,

— având în vedere Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite referitoare la situația drepturilor omului în Republica Populară Democrată Coreeană, adoptată la 25 martie 2010 și sprijinită de statele membre ale UE, care condamnă „încălcările sistematice, răspândite și grave ale drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale" și „abuzurile grave, răspândite și sistematice împotriva drepturilor omului" de către RPDC,

— având în vedere Rezoluțiile 1718 (2006) și 1874 (2009) ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite,

— având în vedere Rezoluția celei de-a treia comisii din cadrul Adunării Generale a ONU referitoare la situația drepturilor omului în Republica Populară Democrată Coreeană, adoptată la 19 noiembrie 2009 în cadrul celei de-a 64-a ședințe a acesteia,

— având în vedere Decizia 2009/1002/PESC a Consiliului din 22 decembrie 2009,

— având în vedere raportul universal privind Republica Populară Democrată Coreeană din 7 noiembrie 2009 și acordul Republicii Populare Democrate Coreene de a examina 117 recomandări cuprinse în raportului grupului de lucru pentru evaluare periodică universală din cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului, adoptat la 18 martie 2010,

— având în vedere Raportul raportorului special pentru situația drepturilor omului din Republica Populară Democrată Coreeană, Vitit Muntarbhorn, din 17 februarie 2010,

— având în vedere cea de-a 29-a rundă a Dialogului UE-China privind drepturile omului din 29 iunie 2010 de la Madrid, în cadrul căreia a fost dezbătută problema refugiaților din Coreea de Nord,

— având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,

A. întrucât situația drepturilor omului în RPDC constituie în continuare o profundă preocupare, în timp ce situația umanitară oferă motive grave de îngrijorare;

B. întrucât în Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 25 martie 2010 referitoare la situația drepturilor omului în Republica Populară Democrată Coreeană se exprimă profunda îngrijorare față de relatările neîncetate despre încălcările sistematice, răspândite și grave ale drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale din RPDC;

C. întrucât, în raportul său adresat Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, raportorul special al ONU pentru situația drepturilor omului în RPDC descrie situația drepturilor omului drept cutremurătoare;

D. întrucât Guvernul RPDC respinge mandatul raportorului special pentru situația drepturilor omului în RPDC, refuzându-i accesul pe teritoriul țării, și se opune cooperării cu mecanismele ONU în domeniul drepturilor omului;

E. întrucât în raportul raportorului special al ONU se afirmă că reluarea negocierilor între cele șase părți pe marginea procesului de denuclearizare ar oferi posibilitatea de a se lăsa loc dezbaterilor pe marginea îmbunătățirii situației drepturilor omului;

F. întrucât raportorul special al ONU a propus analizarea de către Consiliul de Securitate a încălcărilor drepturilor omului în RPDC și constituirea unei comisii de anchetă în vederea investigării acuzațiilor de crime împotriva umanității comise de către Guvernul RPDC;

G. întrucât numeroase organizații neguvernamentale militante pentru drepturile omului au făcut apel la Uniunea Europeană în vederea acordării unei atenții sporite aspectelor legate de drepturile omului din Coreea de Nord;

H. întrucât Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite deplânge încălcările grave, răspândite și sistematice ale drepturilor omului din RPDC, în special utilizarea torturii și a lagărelor de muncă împotriva prizonierilor politici și a cetățenilor repatriați din RPDC;

Joi, 8 iulie 2010

I. întrucât autoritățile de stat din RPDC se fac vinovate de execuții extrajudiciare, efectuează aresturi arbitrare și cauzează dispariții într-un mod sistematic;

J. întrucât sistemul judiciar este subordonat statului, iar pedeapsa cu moartea se aplică pentru un număr mare de crime împotriva statului, număr extins periodic în Codul penal, în timp ce cetățenii, inclusiv copiii, sunt obligați să asiste la execuții publice;

K. întrucât Guvernul RPDC interzice formele de opoziție politică organizată, alegerile libere și democratice, libertatea presei, libertatea religioasă, dreptul la liberă asociere sau la negocieri colective;

L. întrucât cazurile de răpire a unor cetățeni din țări terțe precum Japonia, Republica Coreea și altele, inclusiv, s-ar părea, din UE, rămân nerezolvate și impun o acțiune decisivă din partea comunității internaționale;

M. întrucât un număr semnificativ de nord-coreeni fug în Republica Populară Chineză, unde, potrivit relatărilor, multe femei sunt supuse traficului de ființe umane și a căsătoriilor forțate, în timp ce, tot potrivit relatărilor, RPC repatriază forțat refugiații nord-coreeni în RPDC, încălcând normele internaționale privind interdicția returnării, interzicând în același timp cetățenilor nord-coreeni să aibă acces la procedurile ICNUR de solicitare de aviz, încălcând astfel Convenția ONU privind statutul refugiaților din 1951 și protocolul la aceasta din 1967, la care RPC a aderat, și întrucât relatările despre soarta persoanelor repatriate forțat sunt cutremurătoare;

N. întrucât practica acestui stat în ceea ce privește vina prin asociere conduce la privarea de libertate a tuturor membrilor familiei, inclusiv a copiilor și bunicilor; întrucât acești prizonieri sunt victime ale unor încălcări flagrante ale drepturilor omului, fiind supuși la tortură, foamete, muncă forțată și întrucât, potrivit relatărilor, este posibil ca până în prezent să-și fi pierdut viața, deseori de epuizare sau din cauza unor boli netratate, aproximativ 100 000 de persoane;

O. întrucât o serie de imagini furnizate prin satelit și mai multe relatări ale unor transfugi nord-coreeni coroborează acuzațiile potrivit cărora în Coreea de Nord există cel puțin șase lagăre de concentrare, cu peste 150 000 de prizonieri politici, și că, dacă se adaugă cifrele pentru toate celelalte categorii de prizonieri, cum ar fi prizonierii repatriați cu forța din RPC, în centrele de detenție sunt închise aproximativ 200 000 de persoane,

P. întrucât o mare parte a populației suferă de foame și depinde în mare măsură de ajutoarele alimentare internaționale și întrucât, conform informațiilor furnizate de Programul Alimentar Mondial în septembrie 2009, o treime din femeile și copiii din Coreea de Nord suferă de malnutriție;

Q. întrucât societatea este guvernată printr-o politică în care armata primează și prin ideologia *juche*, care impune venerarea conducătorului țării;

R. întrucât, potrivit informațiilor credibile furnizate de transfugi, populația este obligată să participe la campanii de mobilizare forțată a forței de muncă, iar accesul persoanelor la educație și la locuri de muncă depinde de statutul clasei lor sociale (*songbun*), care este la rândul său determinat de loialitatea lor sau a familiei lor față de regim;

S. întrucât „reforma monetară” din 30 noiembrie 2009 a adus prejudicii grave economiei care se afla deja în dificultate și a cauzat creșterea nivelului de sărăcie a segmentelor defavorizate ale societății, având drept urmare nemulțumiri sociale importante;

T. întrucât niciunui jurnalist străin nu i se permite accesul nerestricționat în RPDC și întrucât Agenția Centrală de Știri coreeană este singura sursă de informații pentru toate mijloacele de informare în masă din Coreea de Nord, iar aparatele de radio și televizoarele primesc semnal doar de la posturile de stat, recepționarea posturilor străine fiind strict interzisă și supusă unor sancțiuni severe; întrucât populația obișnuită a țării nu are acces la internet,

1. solicită RPDC să înceteze imediat practicile permanente de încălcare gravă, extinsă și sistematică a drepturilor omului la care își supune propriul popor, care pot ajunge la crime împotriva umanității și pot intra astfel în jurisdicția penală internațională;

2. solicită RPDC să înceteze imediat și pentru totdeauna execuțiile publice și să abolească pedeapsa cu moartea în RPDC;

3. solicită RPDC să pună capăt execuțiilor extrajudiciare și disparițiilor forțate, să nu mai utilizeze tortura și munca forțată, să elibereze prizonierii politici și să acorde cetățenilor săi libertatea de a călători;

4. solicită autorităților RPDC să asigure tuturor cetățenilor accesul la alimente și la asistență umanitară, în funcție de nevoi;

5. solicită RPDC să permită libertatea de exprimare și libertatea presei, precum și accesul necenzurat la internet pentru cetățenii săi;

6. solicită UE să sprijine instituirea unei comisii de anchetă a ONU care să verifice încălcările actuale și trecute ale drepturilor omului în RPDC pentru a stabili în ce măsură aceste încălcări și impunitatea asociată abuzurilor pot constitui crime împotriva umanității și solicită statelor membre ale UE să sprijine adoptarea unei rezoluții a ONU în cadrul Adunării Generale în acest scop;

7. având în vedere gravitatea situației, solicită UE să numească un reprezentant special al UE pentru RPDC pentru a asigura o atenție și o coordonare constante atât în cadrul Uniunii Europene, cât și între UE și parteneri principali, cum ar fi Statele Unite ale Americii și Coreea de Sud;

8. solicită autorităților RPDC să dea curs recomandărilor din Raportul Grupului de lucru privind evaluarea periodică universală din cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului și, ca un prim pas, să permită inspectarea tuturor tipurilor de centre de detenție de către Comitetul Internațional al Crucii Roșii și de către alți experți internaționali independenți, precum și să permită raportorilor speciali ai ONU să viziteze țara;

9. solicită Guvernului RPDC să asigure realizarea unei anchete cuprinzătoare cu un rezultat transparent și satisfăcător, să comunice în sfârșit și integral toate informațiile cu privire la cetățenii UE și din țările terțe despre care se bănuiește că au fost răpiți în ultimele decenii de agenți de stat nord-coreeni și să elibereze imediat persoanele răpite reținute încă în țară;

10. îndeamnă statele membre ale UE să acorde în continuare azil refugiaților nord-coreeni și să adopte o abordare mai sistematică în ceea ce privește organizarea protecției europene și internaționale a cetățenilor nord-coreeni care fug de situația disperată din țara lor și solicită Comisiei să sprijine în continuare organizațiile societății civile care îi ajută pe refugiații nord-coreeni;

11. solicită RPC să înceteze arestarea și returnarea refugiaților nord-coreeni în RPDC, să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul Convenției din 1951 privind statutul refugiaților și al Protocolului din 1967 la aceasta, să permită accesul UNCHR la refugiați pentru a le verifica starea și a contribui la relocalizarea lor în condiții de siguranță și să acorde femeilor nord-coreene căsătorite cu cetățeni din RPC statutul de rezidenți legali;

12. solicită RPC să își folosească relațiile strânse cu RPDC pentru a promova reforma economică și socială în aceasta din urmă, pentru a îmbunătăți condițiile de trai și drepturile sociale ale populației nord-coreene;

Joi, 8 iulie 2010

13. solicită Comisiei să ridice problema situației drepturilor omului din RPDC și problema refugiaților nord-coreeni din RPC în toate negocierile la nivel înalt UE-China și în cadrul Dialogului UE-China privind drepturile omului;

14. solicită Comisiei să mențină actualele programe de ajutor umanitar și canale de comunicare cu RPDC și să monitorizeze cu rigurozitate distribuirea ajutoarelor alimentare și a asistenței umanitare în Coreea de Nord în așa fel încât aceasta să respecte standardele internaționale de transparență și responsabilitate;

15. solicită Comisiei și statelor membre ale UE să continue dialogul activ cu ONG-urile și cu actorii societății civile implicați în stabilirea de contacte în cadrul RPDC și să le ofere sprijin în vederea încurajării schimbărilor care să conducă la un mediu mai bun pentru drepturile omului;

16. solicită Comisiei să includă în acordul de liber schimb dintre UE și Republica Coreea o clauză de monitorizare a drepturilor lucrătorilor din complexul industrial Kaesong din RPDC;

17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție statelor membre și țărilor candidate, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentate a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, Guvernului Republicii Coreea și Guvernului Republicii Populare Democrate Coreene, precum și Secretarului General al ONU.

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cererea de apărare a imunității parlamentare a lui Valdemar Tomaševski

P7_TA(2010)0252

Decizia Parlamentului European din 6 iulie 2010 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Valdemar Tomaševski (2010/2047(IMM))

(2011/C 351 E/22)

Parlamentul European,

— având în vedere cererea de apărare a imunității lui Valdemar Tomaševski, transmisă Președintelui Parlamentului European la data de 2 februarie 2010 și comunicată în ședință plenară la 24 martie 2010,

— în urma audierii lui Valdemar Tomaševski, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la tratate, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

— având în vedere Statutul deputaților europeni, adoptat la 28 septembrie 2005,

— având în vedere articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 din Regulamentul de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0214/2010),

A. întrucât Valdemar Tomaševski, este deputat în Parlamentul European;

B. întrucât dl Valdemar Tomaševski nu face obiectul vreunor anchete judiciare, în sensul articolului 8 din protocol și că, prin urmare, nu este vorba de un caz legat de imunitatea parlamentară;

C. întrucât, în propriii săi termeni, Codul de conduită al oamenilor politici de stat, instituit prin legea din 19 septembrie 2006 (N.X-816), a cărei respectare este garantată de Comisia principală pentru etică oficială a Republicii Lituania, organ politic înființat prin legea din 1 iulie 2008 (N.X-1777), se aplică și deputaților europeni aleși în Lituania;

D. întrucât, la 22 ianuarie 2010, Comisia principală pentru etică oficială a Republicii Lituania a adoptat, pe baza codului de conduită menționat, o decizie de „admonestare publică" a dlui Valdemar Tomaševski, în legătură cu activitățile politice desfășurate în calitate de deputat european;

Marți, 6 iulie 2010

E. întrucât, în conformitate cu prevederile articolului 2 din Statutul deputaților în Parlamentul European ([1]), aceștia „sunt liberi și independenți”;

F. având în vedere principiul supremației dreptului comunitar;

G. întrucât decizia în cauză, ca și legislația Republicii Lituania care îi servește drept fundament, încalcă dreptul Uniunii prin aceea că nu respectă principiile libertății și independenței unui deputat european, consacrate la articolul 2 din Statutul deputaților;

H. întrucât Comisiei Europene, în calitatea sa de gardian al tratatelor, îi incumbă inițierea, în temeiul articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a unei proceduri de încălcare a dreptului comunitar, îndreptată împotriva Republicii Lituania,

1. cere Comisiei Europene să intervină pe lângă autoritățile lituaniene, cu scopul de a face ca legislația Uniunii Europene să fie respectată inițiind, dacă este necesar, procedura de încălcare a dreptului comunitar prevăzută la articolul 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, Comisiei Europene și autorităților competente din Republica Lituania.

([1]) JO L 262, 7.10.2005, p. 1.

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Aderarea statelor membre la convenția referitoare la expozițiile internaționale semnată la Paris la 22 noiembrie 1928 ***

P7_TA(2010)0248

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să adere la Convenția referitoare la expozițiile internaționale semnată la Paris la 22 noiembrie 1928 și completată de protocoalele din 10 mai 1948, 16 noiembrie 1966, 30 noiembrie 1972 și de modificările din 24 iunie 1982 și 31 mai 1988 (08100/2010 – C7-0105/2010 – 2010/0015(NLE))

(2011/C 351 E/23)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (08100/2010),

— având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0105/2010),

— având în vedere articolele 81 și 90 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0201/2010),

1. aprobă propunerea de decizie a Consiliului;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 6 iulie 2010

Încheierea Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane ***

P7_TA(2010)0249

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la Decizia Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere ale Mării Mediterane la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane (09132/2010 – C7-0128/2010 – 2010/0016(NLE))

(2011/C 351 E/24)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (09132/2010),

— având în vedere cererea de aprobare trimisă de către Consiliu în temeiul articolului 192 alineatul (1) și articolului 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7–0191/2010),

1. aprobă încheierea protocolului;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Acordul dintre UE și Islanda și Norvegia pentru aplicarea anumitor dispoziții din Deciziile 2008/615/JAI a Consiliului și 2008/616/JAI a Consiliului ***

P7_TA(2010)0250

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Islanda și Norvegia pentru aplicarea anumitor dispoziții din Decizia 2008/615/JAI a Consiliului privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, și din Decizia 2008/616/JAI a Consiliului privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, inclusiv anexa la aceasta (05309/2010 – C7-0031/2010 – 2009/0191(NLE))

(2011/C 351 E/25)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și Islanda și Norvegia pentru aplicarea anumitor dispoziții din Decizia 2008/615/JAI a Consiliului privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere și din Decizia 2008/616/JAI de punere în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI a Consiliului privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, inclusiv anexa la aceasta (05060/2009),

— având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05309/2010),

— având în vedere cererea de aprobare trimisă de către Consiliu în temeiul articolului 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a), coroborat cu articolul 82 alineatul (1) al doilea paragraf litera (d) și cu articolul 87 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0031/2010),

— având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0173/2010),

1. aprobă încheierea acordului;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Islandei și Norvegiei.

Participarea Elveției și a Liechtensteinului la activitățile FRONTEX ***

P7_TA(2010)0251

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (05707/2010 – C7-0217/2009 – 2009/0073(NLE))

(2011/C 351 E/26)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul de acord între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (10701/2009),

— având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2009)0255),

— având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05707/2010),

— având în vedere articolul 62 punctul (2) litera (a) și articolul 66 coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0217/2009),

— având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 77 alineatul (2) litera (b) și articolul 74 coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0172/2010),

1. aprobă încheierea acordului;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Confederației Elvețiene și Principatului Liechtenstein.

Calitatea datelor statistice în contextul procedurii deficitului excesiv *

P7_TA(2010)0253

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 479/2009 cu privire la calitatea datelor statistice în contextul procedurii deficitului excesiv (COM(2010)0053 – C7-0064/2010 – 2010/0035(NLE))

(2011/C 351 E/27)

(Consultare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0053),

— având în vedere articolul 126 alineatul (14) al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0064/2010),

— având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 31 martie 2010 ([1]),

— având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0220/2010),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;

2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;

4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;

5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

([1]) JO C 103, 22.4.2010, p. 1.

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 1a (nou)

	(1a) Din păcate, nici avertizările emise de Comisie (Eurostat) încă din 2004, nici inițiativele Comisiei în această privință, descrise în Comunicarea sa din 22 decembrie 2004 intitulată „Către o strategie europeană de guvernanță privind statisticile fiscale” ([1]), nu au dus la reforme ale Consiliului legate de cadrul de guvernanță privind statisticile financiare, reforme deja întârziate la acel moment. Dacă s-ar fi luat măsuri la timp, ar fi putut fi identificate mult mai devreme erorile legate de raportarea informațiilor relevante privind deficitul public, iar criza care a urmat ar fi putut fi cel puțin atenuată. Prin urmare, este extrem de important ca Comisia (Eurostat) să dispună de un cadru de competențe corespunzător, de personal adecvat și de cât mai multă independență.
	_____
	([1]) COM(2004)0832.

Amendamentul 2

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 1b (nou)

	(1b) Comisia ar trebui să evalueze modul de realizare a colectării și analizării statisticilor financiare din statele membre în trecut și să tragă concluziile care se impun. Concluziile ar trebui să fie prezentate Parlamentului European.

Amendamentul 3

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 3

(3) Cadrul de guvernanță revizuit pentru statistici fiscale funcționează bine ***în întregul său*** și, în general, a produs rezultate satisfăcătoare în ceea ce privește raportarea datelor fiscale relevante privind deficitul și datoria *guvernamentală*. ***În mod special, statele*** membre au arătat până acum ***în mod predominant*** că sunt capabile să coopereze cu bună credință și că au capacitatea operațională de a raporta date fiscale de înaltă calitate.	(3) ***Chiar dacă, în întregul său,*** cadrul de guvernanță revizuit pentru statistici fiscale funcționează bine și, în general, a produs rezultate satisfăcătoare în ceea ce privește raportarea datelor fiscale relevante privind deficitul și datoria *publică* ***și majoritatea statelor*** membre au arătat până acum că sunt capabile să coopereze cu bună credință și că au capacitatea operațională de a raporta date fiscale de înaltă calitate***, ar fi trebuit să se profite de ocaziile anterioare de a îmbunătăți calitatea și de a lărgi sfera de referință a datelor furnizate Comisiei (Eurostat)***.

Amendamentul 4

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 4

(4) Cu toate acestea, evoluțiile recente au demonstrat, de asemenea, cu claritate, că actualul cadru de guvernanță pentru statistici fiscale continuă să nu reducă, în măsura necesară, riscul notificării deliberate a unor date incorecte sau imprecise către Comisie.	(4) Cu toate acestea, evoluțiile recente ***din Uniune*** au demonstrat, de asemenea, cu claritate, că actualul cadru de guvernanță pentru statistici fiscale continuă să nu reducă, în măsura necesară, riscul notificării deliberate a unor date incorecte sau imprecise către Comisie.

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 5

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 4a (nou)

	(4a) Fiabilitatea statisticilor puse la dispoziție de Comisie (Eurostat) la nivelul Uniunii depinde în mod direct de fiabilitatea datelor statistice colectate de statele membre la nivel național.

Amendamentul 6

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 4b (nou)

	(4b) Asigurarea independenței instituționale a tuturor organismelor naționale de reglementare competente în domeniul statistic este vitală pentru evitarea exercitării vreunei presiuni neadecvate asupra lor de către guvernele respective.

Amendamentul 7

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 5

(5) În legătură cu aceasta, Comisia (Eurostat) ar trebui să primească drepturi suplimentare de acces la un domeniu extins de informații pentru evaluarea calității datelor.	(5) În legătură cu aceasta, Comisia (Eurostat) ar trebui să primească drepturi suplimentare de acces la un domeniu extins de informații pentru evaluarea calității datelor. ***Este esențial ca datele primite de la statele membre să fie puse în timp util la dispoziția Direcției Generale Statistică din cadrul Băncii Centrale Europene.***

Amendamentul 8

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 5a (nou)

	(5a) Comparabilitatea datelor economice presupune o metodologie uniformă. Prin urmare, Comisia ar trebui să promoveze armonizarea colectării datelor statistice.

Amendamentul 9

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 6

(6) În cadrul vizitelor de monitorizare într-un stat membru ale cărui informații statistice sunt supuse unui control, Comisia (Eurostat) ar trebui să fie îndreptățită *la* acces la conturile entităților guvernamentale la nivel central, de stat, local și de *securitate socială*, inclusiv *prezentarea informațiilor* detaliate *de contabilitate* pe baza cărora se stabilesc aceste date, *a sondajelor* și *chestionarelor* statistice relevante și *a informațiilor* suplimentare în legătură cu acestea, respectând legislația privind protecția datelor, precum și confidențialitatea statistică.	(6) În cadrul vizitelor de monitorizare într-un stat membru ale cărui informații statistice sunt supuse unui control, Comisia (Eurostat) ar trebui să fie îndreptățită *să aibă* acces la conturile entităților guvernamentale la nivel central, de stat, local și de *asigurări sociale*, inclusiv *la informațiile contabile* detaliate pe baza cărora se stabilesc aceste date, la *sondaje și chestionare* statistice relevante și *la informații* suplimentare în legătură cu acestea, ***inclusiv cu tranzacțiile din afara bilanțului,*** respectând legislația privind protecția datelor, precum și confidențialitatea statistică.

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 10

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 6a (nou)

	(6a) Pentru a permite Comisiei (Eurostat) să își îndeplinească sarcinile extinse de supraveghere, este nevoie de personal calificat suplimentar în departamentele relevante. Această suplimentare a personalului și a costurilor ar trebui acoperită prin transferuri de buget și de posturi în cadrul Comisiei.

Amendamentul 11

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 7

(7) Conturile publice individuale ale unităților guvernamentale generale, precum și cele ale unităților publice clasificate în afara sectorului general de guvernământ, ar trebui să reprezinte principalul obiectiv al controalelor, iar conturile publice ar trebui să fie evaluate în ceea ce privește utilizarea lor statistică.	(7) Conturile publice individuale ale unităților guvernamentale generale, precum și cele ale unităților publice clasificate în afara sectorului general de guvernământ, ar trebui să reprezinte principalul obiectiv al controalelor, iar conturile publice ar trebui să fie evaluate în ceea ce privește utilizarea lor statistică. ***La realizarea evaluării bugetare ar trebui folosite atât analiza intermediară, cât și cadrele multianuale.***

Amendamentul 12

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 8a (nou)

	(8a) Statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei (Eurostat) toate informațiile statistice și bugetare pe baza unei metode contabile standardizate și acceptate la nivel internațional.

Amendamentul 13

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 8b (nou)

	(8b) Comisia ar trebui să aibă în vedere elaborarea unor sancțiuni în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere pentru prezentarea de către statele membre a unor statistici macroeconomice eronate. Comisia ar trebui să aibă în vedere aplicarea unor astfel de sancțiuni în cazul statelor membre care falsifică statisticile macroeconomice legate de deficitul bugetar și de datoria publică.

Marți, 6 iulie 2010

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 14

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul -1 (nou)
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 2 – alineatul 1

	-1. La articolul 2, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
	„(1) «Cifrele nivelului planificat al deficitului public și al datoriei publice» înseamnă cifrele stabilite de statele membre pentru anul curent. Acestea reprezintă previziunile oficiale cele mai recente, luând în considerare deciziile bugetare cele mai recente, precum și evoluțiile și perspectivele economice *și rezultatele lunare și trimestriale.* Acestea *sunt* produse într-un timp cât mai scurt posibil, înainte de termenul de raportare."

Amendamentul 15

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 2
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 8 – alineatul 2 – paragraful 1

(2) Statele membre asigură Comisiei (Eurostat), în cel mai scurt timp, accesul la *întreaga informație necesară* pentru evaluarea calității datelor***, inclusiv la informații*** statistice ***precum date*** din conturile naționale***, inventare, tabele*** de notificare a procedurii aplicabile deficitelor excesive***, chestionare*** suplimentare și ***clarificări*** referitoare la ***notificări***.	(2) Statele membre asigură Comisiei (Eurostat), în cel mai scurt timp, accesul la *toate informațiile* ***statistice și bugetare*** *necesare* pentru evaluarea calității datelor. ***Informațiile în cauză se bazează pe o metodă contabilă standardizată și acceptată la nivel internațional, convenită cu Comisia (Eurostat). Informațiile*** statistice ***și bugetare includ în special:***
	(a) datele din conturile naționale***;***
	(b) inventarele;
	(c) tabelele de notificare a procedurii aplicabile deficitelor excesive ***(PDE);***
	(d) chestionarele suplimentare și ***clarificările*** referitoare la ***notificările privind PDE;***
	(e) informații din partea instituției generale de audit, a Ministerului de Finanțe sau a autorității regionale competente pentru execuția bugetelor regionale sau naționale ale statului membru;
	(f) conturile organismelor extrabugetare sau ale organizațiilor fără scop lucrativ și ale organismelor similare care fac parte din sectorul guvernamental general în conturile naționale;
	(g) informații complete cu privire la orice tip de organism din afara bilanțului;
	(h) conturile fondurilor de asigurări sociale; și
	(i) anchete ale autorităților locale.

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 16

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 3
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 11 – alineatul 3 – paragraful 1

(3) Vizitele metodologice sunt destinate monitorizării proceselor și verificării conturilor care justifică datele efective raportate, precum și stabilirii unor concluzii detaliate privind calitatea datelor raportate, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1).	(3) Vizitele metodologice ***pot fi neanunțate și*** sunt destinate monitorizării proceselor***, inclusiv a independenței autorității statistice naționale față de guvern,*** și verificării conturilor care justifică datele efective raportate, precum și stabilirii unor concluzii detaliate privind calitatea datelor raportate, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1).

Amendamentul 17

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 3
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 11 – alineatul 3 – paragraful 2

Vizitele metodologice se realizează numai în ***cazuri excepționale,*** în care ***au fost identificate în mod clar*** riscuri sau probleme ***semnificative*** pentru calitatea datelor.	Vizitele metodologice***, anunțate sau neanunțate,*** se realizează numai în ***cazurile*** în care ***se suspectează existența unor*** riscuri sau probleme ***grave*** pentru calitatea datelor***. Comisia întocmește o listă cu cazurile despre care se consideră că prezintă riscuri sau probleme semnificative pentru calitatea datelor. Lista în cauză se întocmește după consultarea CMFB.***

Amendamentul 18

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 4
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 12 – alineatul 1 – paragraful 1

(1) Statele membre asigură, la cererea Comisiei (Eurostat), asistență prin intermediul experților în contabilitate națională, inclusiv pentru pregătirea și realizarea vizitelor metodologice. În exercitarea îndatoririlor lor, acești experți asigură o expertiză independentă. Lista acestor experți în contabilitate națională se stabilește pe baza propunerilor trimise Comisiei (Eurostat) de către autoritățile naționale răspunzătoare de raportarea deficitului excesiv.	(1) Statele membre asigură, la cererea Comisiei (Eurostat), asistență prin intermediul experților în contabilitate națională, inclusiv pentru pregătirea și realizarea vizitelor metodologice***, care pot fi și neanunțate***. În exercitarea îndatoririlor lor, acești experți asigură o expertiză independentă ***și urmează o formare specială pentru a putea asigura un nivel ridicat de cunoștințe de specialitate și imparțialitate***. Lista acestor experți în contabilitate națională se stabilește pe baza propunerilor trimise Comisiei (Eurostat) de către autoritățile naționale răspunzătoare de raportarea deficitului excesiv.

Marți, 6 iulie 2010

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 19

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 5
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 12 – alineatul 2 – paragraful 1

(2) În cadrul vizitelor metodologice, Comisia (Eurostat) are dreptul de acces la conturile tuturor entităților guvernamentale la nivel central, de stat, local și de *securitate socială*, inclusiv *prezentarea informațiilor* detaliate *de contabilitate* pe baza cărora se stabilesc aceste date, *a sondajelor și chestionarelor* statistice relevante și *a informațiilor* suplimentare în legătură cu acestea, precum documente analitice și date *de contabilitate* ale altor organisme publice.	(2) În cadrul vizitelor metodologice, ***care pot fi și neanunțate,*** Comisia (Eurostat) are dreptul de acces la conturile tuturor entităților guvernamentale la nivel central, de stat, local și de *asigurări sociale* ***(și la fondul de pensii de stat)***, inclusiv *la informațiile contabile* detaliate de pe baza cărora se stabilesc aceste date, *cum ar fi sondaje și chestionare* statistice relevante și *informații* suplimentare în legătură cu acestea, precum documente analitice și date *contabile* ale altor organisme publice.

Amendamentul 20

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 5
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 12 – alineatul 2 – paragraful 1a (nou)

	Reprezentanții Băncii Centrale Europene pot participa la vizitele metodologice și pot oferi asistență funcționarilor Comisiei (Eurostat) în timpul acestor vizite.

Amendamentul 21

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 5
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 12 – alineatul 2 – paragraful 1b (nou)

	Comisia (Eurostat) poate efectua inspecții la fața locului și are permisiunea de a organiza audieri cu orice organizație pe care o consideră relevantă pentru activitatea sa.

Amendamentul 22

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 5
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 12 – alineatul 2 – paragraful 2

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a facilita desfășurarea vizitelor metodologice. Aceste vizite se pot realiza la autoritățile naționale implicate în raportarea privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, precum și la toate serviciile implicate direct sau indirect în producerea conturilor publice și a datelor privind datoria publică. Statele membre se asigură că aceste autorități naționale și servicii și, după caz, autoritățile lor naționale răspunzătoare de controlul conturilor publice, furnizează funcționarilor Comisiei sau altor experți menționați la alineatul (1) asistența necesară îndeplinirii sarcinilor acestora, inclusiv punerea la dispoziție a documentelor disponibile pentru justificarea datelor efective raportate privind deficitul și datoria, precum și conturile publice pe baza cărora sunt stabilite aceste date. Datele confidențiale ale sistemului statistic național pot fi transmise numai Comisiei (Eurostat).	Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a facilita desfășurarea vizitelor metodologice***, care pot fi și neanunțate***. Aceste vizite se pot realiza la autoritățile naționale implicate în raportarea privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, precum și la toate serviciile implicate direct sau indirect în producerea conturilor publice și a datelor privind datoria publică. Statele membre se asigură că aceste autorități naționale și servicii și, după caz, autoritățile lor naționale răspunzătoare de controlul conturilor publice, furnizează funcționarilor Comisiei sau altor experți menționați la alineatul (1) asistența necesară îndeplinirii sarcinilor acestora, inclusiv punerea la dispoziție a documentelor disponibile pentru justificarea datelor efective raportate privind deficitul și datoria, precum și conturile publice pe baza cărora sunt stabilite aceste date. Datele confidențiale ale sistemului statistic național pot fi transmise numai Comisiei (Eurostat).

TEXTUL PROPUS DE COMISIE	AMENDAMENTUL

Amendamentul 23

Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 5a (nou)
Regulamentul (CE) nr. 479/2009
Articolul 16 – alineatul 1

	5a. La articolul 16, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
	„(1) Statele membre asigură faptul că datele efective raportate Comisiei (Eurostat) sunt furnizate în conformitate cu principiile stabilite la *articolele 2 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene* (1). În această privință, revine autorităților statistice naționale răspunderea pentru asigurarea conformității datelor raportate cu articolul 1 din prezentul regulament, precum și cu normele contabile SEC 95 pe baza cărora sunt stabilite aceste date. *Statele membre se asigură că autoritățile statistice naționale au acces la toate informațiile relevante necesare pentru îndeplinirea acestei atribuții.*
	_____
	(1) JO L 87, 31.3.2009, p. 164.”

Drepturile pasagerilor în transportul cu autobuzul și cu autocarul ***II

P7_TA(2010)0256

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))

(2011/C 351 E/28)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere poziția Consiliului în primă lectură (05218/3/2010 – C7-0077/2010),

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0817),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 71 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6–0469/2008),

— având în vedere poziția sa în primă lectură (1),

(1) Texte adoptate, 23 aprilie 2009, P6_TA(2009)0281.

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 91 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 iulie 2009 ([1]),

— după consultarea Comitetului Regiunilor,

— având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A7-0174/2010),

1. adoptă în a doua lectură poziția prezentată mai jos;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C 317, 23.12.2009, p. 99.

P7_TC2-COD(2008)0237

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. …/2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Acțiunea Uniunii în domeniul transportului cu autobuzul și autocarul ar trebui să aibă drept obiectiv, printre altele, asigurarea unui nivel înalt de protecție pentru pasageri care să fie comparabil cu cel de pe alte moduri de transport, indiferent de destinație. În plus, ar trebui să se țină seama pe deplin de cerințele impuse de protecția consumatorilor în general.

([1]) JO C 317, 23.12.2009, p. 99.
([2]) Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (JO C 184 E, 8.7.2010, p. 312), poziția Consiliului din 11 martie 2010 (JO C 122 E, 11.5.2010, p. 1) și poziția Parlamentului European din 6 iulie 2010.

(2) Deoarece pasagerii care călătoresc cu autobuzul sau autocarul reprezintă partea vulnerabilă în cadrul unui contract de transport, tuturor pasagerilor ar trebui să li se asigure un nivel minim de protecție.

(3) Măsurile Uniunii de îmbunătățire a drepturilor pasagerilor în sectorul transportului cu autobuzul și autocarul ar trebui să țină seama de caracteristicile specifice ale acestui sector, care se compune în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii.

(4) Ținând seama de caracteristicile specifice ale serviciilor regulate speciale și ale operațiunilor de transport pe cont propriu, aceste tipuri de transport nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament. Serviciile regulate speciale ar trebui să includă servicii destinate transportului persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă, transportul lucrătorilor între casă și locul de muncă, transportul elevilor și studenților la și de la instituția de învățământ.

(5) Ținând seama de caracteristicile speciale ale serviciilor regulate urbane, suburbane și regionale ***care fac parte din serviciile integrate cu serviciile urbane și suburbane***, statelor membre ar trebui să li se acorde dreptul de a scuti aceste moduri de transport de la aplicarea unei părți ▌ a prezentului regulament. Pentru a putea identifica ***aceste servicii*** regulate urbane și suburbane, statele membre ar trebui să țină seama de anumite criterii precum ***împărțirea administrativă, situarea geografică,*** distanța, frecvența serviciilor, numărul de opriri programate, tipul de autobuze sau autocare folosite, regimul de taxare a biletelor, fluctuațiile numărului de pasageri între perioadele de vârf și cele din afara orelor de vârf, numerele autobuzelor și orarele acestora.

(6) ***Călătorii ar trebui să beneficieze de norme privind răspunderea comparabile cu cele aplicabile altor moduri de transport în caz de accidente care au drept rezultat decesul sau vătămarea lor***.

(7) ***Transportatorii ar trebui să răspundă pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor călătorilor în condiții comparabile cu cele aplicabile altor moduri de transport***.

(8) În plus față de despăgubirile acordate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în caz de deces sau vătămare corporală, pierdere sau deteriorare a bagajului, în cazul accidentelor survenite ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului, pasagerii ar trebui să aibă dreptul la asistență în ceea ce privește nevoile lor imediate de ordin practic ***și economic*** survenite ca urmare a accidentului. Asistența de acest gen ***ar trebui să includă, dacă este necesar,*** primul ajutor, cazare, hrană, îmbrăcăminte***,*** transport ***și cheltuieli de înmormântare. În caz de deces sau vătămare corporală, transportatorul efectuează, în plus, plăți în avans pentru a satisface necesitățile economice imediate, în mod proporțional cu prejudiciul suferit, cu condiția să existe dovezi la prima vedere privind prezența unor cauze ce pot fi atribuite transportatorului.***

(9) Serviciile de transport al pasagerilor cu autobuzul și autocarul ar trebui, în general, să ofere avantaje cetățenilor. În consecință, persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, indiferent dacă este cauzată de un handicap, de vârstă sau de orice alt factor, ar trebui să beneficieze de posibilitatea de a folosi servicii de transport cu autobuzul și autocarul care să fie comparabile cu cele folosite de alți cetățeni. Persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă au aceleași drepturi ca toți ceilalți cetățeni în ceea ce privește libertatea de circulație, libertatea de alegere și tratamentul nediscriminatoriu.

(10) În lumina articolului 9 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și pentru a oferi persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă posibilități de călătorie cu autobuzul și autocarul comparabile celor ale altor cetățeni, ar trebui instituite norme privind nediscriminarea și asistența pe durata călătoriilor acestora. Aceste persoane ar trebui, așadar, să fie acceptate pentru transport și să nu li se refuze dreptul de a călători pe motiv de handicap sau de mobilitate redusă, cu excepția cazurilor justificate de motive legate de siguranță sau de proiectarea vehiculelor sau a infrastructurii. În contextul legislației relevante pentru protecția lucrătorilor, persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă ar trebui să beneficieze de dreptul la asistență la terminale și la bordul vehiculelor. În interesul incluziunii sociale, persoanele în cauză ar trebui să beneficieze de asistență gratuită. Transportatorii ar trebui să prevadă condițiile de acces, de preferință utilizând sistemul de standardizare european.

Marți, 6 iulie 2010

(11) La luarea deciziilor cu privire la proiectarea de noi terminale, precum și în cadrul unor reamenajări de proporții, organismele de administrare a terminalelor ar trebui ▌să țină seama***, fără excepție și ca o condiție esențială,*** de nevoile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă***, în conformitate cu cerințele principiului „proiectării pentru toți”***. În orice caz, organismele de administrare a terminalelor ar trebui să prevadă puncte în care persoanele în cauză să își poată notifica sosirea și nevoia de asistență.

(12) În același mod, transportatorii ar trebui să ia în considerare astfel de nevoi atunci când decid asupra designului vehiculelor noi sau al vehiculelor recent recondiționate.

(13) Statele membre ar trebui să îmbunătățească infrastructura existentă, în cazul în care este necesar, pentru a permite transportatorilor să asigure accesul persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă, precum și să ofere asistență adecvată.

(14) Pentru a răspunde nevoilor persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, personalul ar trebui să fie format în mod corespunzător. Pentru a se facilita recunoașterea reciprocă a calificărilor naționale ale conducătorilor auto, o formare care vizează sensibilizarea cu privire la nevoile persoanelor cu handicap ar putea fi prevăzută în cadrul calificării inițiale sau al formărilor periodice, astfel cum se prevede în Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri [1]. Pentru a se asigura coerența între introducerea cerințelor referitoare la formare și termenele stabilite în respectiva directivă ar trebui permisă o posibilitate de derogare pentru o perioadă limitată de timp.

(15) ▌Organizațiile reprezentative ale persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate redusă ar trebui consultate sau implicate în ***pregătirea conținutului formărilor*** în legătură cu handicapul.

(16) Drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul ar trebui să includă obținerea de informații referitoare la serviciile oferite, înaintea și pe durata călătoriei. Toate informațiile esențiale oferite pasagerilor cu autobuzul și autocarul ar trebui să fie furnizate și în formate alternative accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă***, precum cele cu caractere mărite, limbaj uzual, scriere Braille, comunicații electronice care pot fi accesate cu ajutorul unor tehnologii adaptabile și benzi audio***.

(17) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere drepturilor transportatorilor de a solicita despăgubiri din partea oricărei persoane, inclusiv un terț, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

(18) Inconvenientele cu care se confruntă pasagerii din cauza anulării sau întârzierii ***semnificative*** a călătoriei lor ar trebui să se diminueze. În acest scop, pasagerii care pleacă din terminale ar trebui să primească asistență și informații în mod corespunzător ***într-un mod accesibil tuturor***. De asemenea, pasagerii ar trebui să își poată anula călătoria și să li se ramburseze costul biletelor sau să își continue călătoria sau să fie redirecționați în condiții satisfăcătoare. ***În cazul în care transportatorii nu oferă călătorilor asistența necesară, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a obține o compensație financiară.***

(19) Prin intermediul asociațiilor lor profesionale, transportatorii ar trebui să coopereze în vederea adoptării de măsuri la nivel ***regional,*** național sau european, cu implicarea părților interesate, a asociațiilor profesionale și a asociațiilor consumatorilor, pasagerilor și persoanelor cu handicap în vederea îmbunătățirii ***furnizării de informații și*** serviciilor de asistență pentru pasageri, în special în caz de anulare a călătoriei și întârzieri prelungite.

(20) Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor pasagerilor instituite prin Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite [2]. În cazurile în care un circuit turistic se anulează din motive care nu au legătură cu anularea serviciului de transport cu autobuzul sau autocarul, prezentul regulament nu se aplică.

[1] JO L 226, 10.9.2003, p. 4.
[2] JO L 158, 23.6.1990, p. 59.

(21) Pasagerii ar trebui informați pe deplin în privința drepturilor pe care le au în temeiul prezentului regulament, astfel încât să își poată exercita efectiv drepturile în cauză.

(22) Pasagerii ar trebui să-și poată exercita drepturile prin intermediul unor proceduri corespunzătoare de formulare a plângerilor care să fie puse în aplicare de transportatori sau, după caz, prin depunerea plângerilor la organismul sau organismele desemnate în acest sens de statul membru în cauză.

(23) Statele membre ar trebui să asigure respectarea prezentului regulament și să desemneze un organism competent sau organisme competente care să aibă atribuții de supraveghere și de asigurare a aplicării regulamentului. Acest lucru nu aduce atingere drepturilor pasagerilor de a introduce acțiuni în instanță în temeiul legislației naționale.

(24) Ținând seama de procedurile instituite de statele membre pentru depunerea plângerilor, o plângere referitoare la asistență ar trebui adresată, de preferință, organismului sau organismelor desemnate pentru asigurarea aplicării prezentului regulament în statul membru pe teritoriul căruia se află punctul de îmbarcare sau punctul de debarcare.

(25) Statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni aplicabile încălcărilor prezentului regulament și să asigure aplicarea sancțiunilor respective. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(26) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume de a asigura unui nivel echivalent de protecție și asistență în toate statele membre pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(27) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [1].

(28) Asigurarea aplicării prezentului regulament ar trebui să se bazeze pe Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului) [2]. Prin urmare, regulamentul respectiv ar trebui modificat în consecință.

(29) Statele membre ar trebui să promoveze utilizarea transportului public și să introducă sisteme informaționale interoperabile și intermodale prin care să faciliteze accesul la informații privind orarele, precum și tarifele și biletele integrate pentru a optimiza folosirea și interoperabilitatea diferitelor moduri de transport. Aceste servicii trebuie să fie accesibile persoanelor cu dizabilități și persoanelor cu mobilitate redusă.

(30) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum se prevede în articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, ținând cont, de asemenea, de Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică [3] și de Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii [4],

---

[1] JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
[2] JO L 364, 9.12.2004, p. 1.
[3] JO L 180, 19.7.2000, p. 22.
[4] JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

Marți, 6 iulie 2010

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme pentru transportul cu autobuzul și autocarul în ceea ce privește:

(a) nediscriminarea între pasageri în ceea ce privește condițiile de transport oferite de transportatori;

(b) drepturile pasagerilor în cazul accidentelor survenite ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului și care au ca rezultat decesul sau vătămarea corporală sau pierderea sau deteriorarea bagajului;

(c) nediscriminarea și asistența obligatorie pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă;

(d) drepturile pasagerilor în cazuri de anulare sau întârziere;

(e) informații minime care trebuie furnizate pasagerilor;

(f) tratarea plângerilor;

(g) norme generale de asigurare a aplicării.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică pasagerilor care călătoresc cu servicii regulate:

(a) în cazul în care punctul de îmbarcare al pasagerului este situat pe teritoriul unui stat membru; sau

(b) în cazul în care punctul de îmbarcare al pasagerului nu este situat pe teritoriul unui stat membru, iar punctul de debarcare al pasagerului este situat pe teritoriul unui stat membru.

(2) În plus, prezentul regulament, cu excepția ***articolelor 11-18 și articolul 18 și a*** capitolelor ***IV*** - VI, se aplică pasagerilor care utilizează serviciile ocazionale atunci când punctul inițial de îmbarcare sau punctul final de debarcare al pasagerului se află pe teritoriul unui stat membru.

(3) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor regulate speciale și operațiunilor de transport pe cont propriu.

(4) Cu excepția articolului 4 alineatul (2), ***a articolelor 7, 9,*** 11, a articolului 12 alineatul (1), ▌ a articolului ***13 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (1), a articolului 18, a articolului 19 alineatele (1) și (2), a articolelor 21, 25, 27, 28 și 29***, statele membre pot excepta serviciile regulate urbane ***și*** suburbane***, precum și serviciile regulate regionale care fac parte din serviciile integrate cu serviciile urbane și suburbane***, inclusiv serviciile transfrontaliere de acest tip, de la aplicarea prezentului regulament.

▌

(5) Statele membre informează Comisia cu privire la derogările pentru diferite tipuri de servicii acordate în temeiul ***alineatului (4) cu …*** (*). Comisia ia măsurile necesare dacă o asemenea derogare nu este considerată conformă cu dispozițiile prezentului articol. Până la … (**), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind derogările acordate în temeiul ***alineatului (4)***.

(6) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu trebuie înțeleasă ca fiind de natură ***să vină în contradicție cu legislația în vigoare privind cerințele*** tehnice ***privind*** autobuzele sau autocarele sau infrastructura ▌din stațiile de autobuz și de la terminale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „servicii regulate” înseamnă serviciile care asigură transportul de persoane cu autobuzul sau autocarul, la intervale stabilite, pe trasee stabilite, pasagerii fiind îmbarcați și debarcați la puncte de oprire prestabilite;

(b) „servicii regulate speciale” înseamnă servicii regulate, indiferent de cine sunt organizate, care asigură transportul cu autobuzul sau autocarul al unor anumite categorii de pasageri, cu excluderea altor pasageri;

(c) „operațiuni de transport pe cont propriu” înseamnă operațiuni efectuate cu autobuzul sau autocarul în scopuri necomerciale și nelucrative de o persoană fizică sau juridică, în cazul în care:

— activitatea de transport constituie numai o activitate auxiliară pentru persoana fizică sau juridică, și

— vehiculele utilizate sunt proprietatea acelei persoane fizice sau juridice sau au fost achiziționate de persoana respectivă în rate sau au făcut obiectul unui contract de leasing pe termen lung și sunt conduse de un membru al echipei persoanei fizice sau juridice sau chiar de persoana fizică sau de membri ai personalului angajat sau pus la dispoziția întreprinderii în temeiul unei obligații contractuale;

(d) „servicii ocazionale” înseamnă serviciile care nu corespund definiției de servicii regulate și a căror caracteristică principală este faptul că transportă cu autobuzul sau autocarul grupuri de pasageri constituite la inițiativa clienților sau chiar a operatorului de transport;

(e) „contract de transport” înseamnă un contract de transport între un transportator și un pasager, în vederea prestării unuia sau mai multor servicii regulate sau ocazionale;

(f) „bilet” înseamnă un document valabil sau altă dovadă a unui contract de transport;

(g) „transportator” înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât un operator de turism***, agent de voiaj*** sau vânzător de bilete, care oferă publicului servicii regulate sau ocazionale de transport;

(h) „transportator de fapt” înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât transportatorul, care efectuează de fapt transportul integral sau parțial;

(i) „vânzător de bilete” înseamnă orice intermediar care încheie contracte de transport în numele unui transportator;

(*) ***JO: A se introduce data: trei luni de la data aplicării prezentului regulament***
(**) JO: a se introduce data: cinci ani de la data aplicării prezentului regulament.

(j) „agent de voiaj” înseamnă orice intermediar care acționează în numele unui pasager pentru încheierea unor contracte de transport;

(k) „operator de turism” înseamnă un organizator ▌, altul decât un transportator, în sensul articolului 2 ***alineatul*** (2) ▌ din Directiva 90/314/CEE;

(l) „persoană cu handicap” sau „persoană cu mobilitate redusă” înseamnă orice persoană a cărei mobilitate, atunci când folosește mijloacele de transport, este redusă din cauza unui handicap fizic (senzorial sau locomotor, permanent sau temporar), a unui handicap sau deficiențe intelectuale, a oricărui alt tip de handicap sau a vârstei și a cărei situație necesită o atenție specială și adaptarea serviciilor puse la dispoziția tuturor pasagerilor la nevoile acesteia;

(m) „condiții de acces” înseamnă standarde relevante, linii directoare și informații despre accesibilitatea autobuzelor și/sau a terminalelor desemnate, inclusiv facilitățile acestora pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă;

(n) „rezervare” înseamnă reținerea unui loc într-un autobuz sau autocar care deservește un serviciu regulat pentru o anumită oră de plecare;

(o) „terminal” înseamnă un terminal dotat cu personal unde, conform unei rute specificate a unui serviciu regulat, este prevăzută o oprire pentru îmbarcarea sau debarcarea pasagerilor, care este echipat cu facilități cum ar fi ghișeu de îmbarcare, sală de așteptare sau casă de bilete;

(p) „stație de autobuz” înseamnă orice punct, altul decât un terminal unde, conform rutei specificate a unui serviciu regulat, este prevăzută o oprire pentru îmbarcarea sau debarcarea pasagerilor;

(q) „organism de administrare a terminalului” înseamnă o entitate organizațională dintr-un stat membru care răspunde de administrarea unui terminal desemnat;

(r) „anulare” înseamnă neefectuarea unui serviciu regulat care a fost programat anterior;

(s) „întârziere” înseamnă o diferență între momentul în care era programată plecarea serviciului regulat, în conformitate cu orarul publicat, și momentul plecării efective.

Articolul 4

Bilete și condiții contractuale nediscriminatorii

(1) Transportatorii pun la dispoziția pasagerilor bilete, cu excepția cazurilor în care există alte documente care dau dreptul la transport. Un bilet poate fi emis în format electronic.

(2) Fără a aduce atingere tarifelor sociale, condițiile contractuale și tarifele aplicate de transportatori sunt oferite publicului larg fără vreo discriminare directă sau indirectă privind naționalitatea clientului final sau privind locul în care sunt stabiliți transportatorii sau vânzătorii de bilete în cadrul Uniunii**.**

Articolul 5

Alte părți de fapt

(1) Dacă îndeplinirea obligațiilor în temeiul prezentului regulament a fost încredințată unui transportator de fapt, vânzător de bilete sau oricărei alte persoane, transportatorul, agentul de voiaj, operatorul de turism sau organismului de administrare a terminalului care a încredințat aceste obligații este, cu toate acestea, răspunzător pentru actele și omisiunile respectivei părți de fapt.

(2) În plus, partea căreia i s-a încredințat îndeplinirea unei obligații de către transportator, agentul de voiaj, operatorul de turism sau organismul de administrare a terminalului intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor prezentului regulament în ceea ce privește obligația încredințată.

Articolul 6

Excluderea posibilității de derogare

(1) Drepturile și obligațiile în temeiul prezentului regulament nu pot face obiectul unei renunțări sau limitări, în special printr-o derogare sau o clauză restrictivă cuprinsă în contractul de transport.

(2) Transportatorii pot oferi pasagerilor condiții contractuale mai bune decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Capitolul II

Despăgubiri și asistență în caz de accidente

Articolul 7

Răspunderea pentru decesul sau vătămarea călătorilor

(1) În conformitate cu ***prezentul capitol, transportatorii sunt răspunzători pentru paguba sau prejudiciul rezultat din decesul*** sau ***vătămarea*** corporală ***a călătorilor, cauzat de accidente*** survenite ***în timpul exploatării serviciilor de transport cu autobuzul și autocarul și în timp ce călătorul intră în vehicule, se află în sau iese din acestea***.

(2) ***Răspunderea necontractuală a transportatorilor pentru prejudiciile cauzate nu se supune niciunei limitări financiare, indiferent dacă aceasta este definită prin lege, convenție sau contract***.

(3) Pentru orice solicitare de despăgubire până la 220 000 EUR pe pasager, un transportator nu își poate exclude sau limita răspunderea dovedind că a depus eforturile necesare conform alineatului (4) litera (a), cu excepția cazului în care suma totală a cererii de despăgubire rezultate depășește suma pentru care este necesară o asigurare obligatorie, în conformitate cu Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi [1], în temeiul legislației naționale a statului membru în care autobuzul sau autocarul își are baza normală de operațiuni. Într-o situație de acest tip, răspunderea este limitată la suma respectivă.

(4) Un transportator nu este răspunzător în temeiul alineatului (1):

(a) dacă accidentul a fost cauzat de circumstanțe independente de funcționarea serviciilor de transport cu autobuzul și autocarul sau pe care transportatorul nu ar fi putut să le evite, în ciuda realizării diligențelor cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, sau pe ale căror consecințe nu le putea preîntâmpina;

(b) în măsura în care accidentul este din culpa călătorului sau se datorează neglijenței acestuia.

Nicio dispoziție a prezentului regulament:

(a) nu presupune că transportatorul este singura parte răspunzătoare de plata daunelor; sau

(b) nu limitează dreptul unui transportator de a solicita despăgubiri de la o altă parte în conformitate cu legislația aplicabilă a unui stat membru.

[1] ***JO L 263, 7.10.2009, p. 11.***

Articolul 8

Daune

(1) În cazul decesului unui călător, daunele în cazul răspunderii prevăzute la articolul 7 cuprind:

(a) toate costurile necesare ca urmare a decesului călătorului, în special cele legate de transportul trupului neînsuflețit și de înmormântare;

(b) dacă decesul nu a survenit imediat, daunele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În caz de vătămare corporală sau de orice alt prejudiciu adus integrității fizice și psihice a călătorului, daunele cuprind:

(a) toate costurile necesare, în special cele legate de tratament și transport;

(b) despăgubirea pentru pierderea financiară cauzată de incapacitatea de muncă totală sau parțială sau de un număr sporit de necesități.

(3) Dacă, din cauza decesului călătorului, o persoană față de care călătorul avea sau ar fi avut obligația legală de a o întreține este privată de sprijin financiar, această persoană este, de asemenea, despăgubită pentru pierderea respectivă.

Articolul 9

Nevoile imediate de ordin practic ***și economic*** ale pasagerilor

În caz de accident survenit ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului, transportatorul asigură asistență ▌în ceea ce privește nevoile practice imediate ale pasagerilor după accident. ***Asistența de acest gen include, dacă este necesar, primul ajutor, cazare, hrană, îmbrăcăminte, transport și cheltuieli de înmormântare. În caz de deces sau vătămare corporală, transportatorul efectuează, în plus, plăți în avans pentru a satisface necesitățile economice imediate, în mod proporțional cu prejudiciul suferit, cu condiția să existe dovezi la prima vedere privind prezența unor cauze ce pot fi atribuite transportatorului.*** Nu orice ***plăți efectuate sau*** asistență acordată constituie recunoașterea răspunderii.

Articolul 10

Răspunderea pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor

(1) Transportatorii sunt răspunzători pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor aflate în responsabilitatea lor. Valoarea maximă a despăgubirii se ridică la 1 800 EUR pe călător.

(2) În cazul unor accidente care survin în timpul exploatării serviciilor de transport cu autobuzul și autocarul, transportatorii răspund de pierderea sau deteriorarea lucrurilor personale pe care călătorii le aveau asupra lor sau ca bagaj de mână. Valoarea maximă a despăgubirii se ridică la 1 300 EUR pe călător.

(3) Un transportator nu răspunde de pierderi sau prejudicii în temeiul alineatelor (1) și (2):

(a) dacă pierderea sau deteriorarea a fost cauzată de circumstanțe independente de funcționarea serviciilor de transport cu autobuzul și autocarul sau pe care transportatorul nu ar fi putut să le evite, în ciuda realizării demersurilor cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță și ale căror consecințe nu le putea preîntâmpina;

(b) în măsura în care pierderea sau deteriorarea este provocată din culpa călătorului sau se datorează neglijenței acestuia.

Capitolul III

Drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă

Articolul 11

Dreptul la transport

(1) Transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism nu pot refuza să accepte o rezervare din partea unei persoane, să emită sau să pună la dispoziție în alt mod un bilet pentru o persoană sau să îmbarce o persoană, pe motiv de handicap sau de mobilitate redusă.

(2) Rezervările și biletele sunt puse la dispoziția persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă fără costuri suplimentare.

Articolul 12

Derogări și condiții speciale

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 11 alineatul (1), transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism pot refuza să accepte o rezervare din partea unei persoane, să emită sau să pună la dispoziție în alt mod un bilet pentru o persoană sau să îmbarce o persoană pe motiv de handicap sau mobilitate redusă:

(a) pentru a îndeplini cerințele legate de siguranță aplicabile stabilite de legislația internațională, a Uniunii sau națională sau pentru a îndeplini cerințele legate de sănătate și siguranță impuse de autoritățile competente;

(b) în cazul în care proiectarea vehiculului sau infrastructura, inclusiv a terminalelor și stațiilor de autobuz, fac fizic imposibilă îmbarcarea, debarcarea sau transportul persoanelor cu handicap sau al persoanelor cu mobilitate redusă într-un mod sigur și fezabil din punct de vedere operațional.

(2) În cazul refuzului de a accepta o rezervare sau de a emite sau de a pune la dispoziție în alt mod un bilet din motivele prezentate la alineatul (1), transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism ***informează*** persoana în cauză cu privire la un serviciu alternativ acceptabil operat de transportator.

(3) Dacă unei persoane cu handicap sau unei persoane cu mobilitate redusă care deține o rezervare sau are un bilet și care a respectat cerințele articolului 16 alineatul (1) litera (a) i se refuză totuși îmbarcarea pe motiv de handicap sau mobilitate redusă, respectivei persoane și însoțitorului acesteia, în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, li se oferă posibilitatea de a alege între:

(a) dreptul la rambursarea prețului biletului și, acolo unde este relevant, transportul gratuit până la punctul inițial de plecare, cât mai curând posibil, astfel cum este prevăzut în contractul de transport; și

(b) cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este fezabil, continuarea sau redirecționarea călătoriei, cu servicii de transport alternative rezonabile până la locul de destinație prevăzut în contractul de transport.

Dreptul la rambursare a sumei plătite pentru bilet nu este afectat de lipsa notificării în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a).

(4) ***Dacă un transportator, un agent de voiaj sau un operator de turism refuză să accepte o rezervare din partea unei persoane, să emită sau să pună la dispoziție în alt mod un bilet pentru o persoană sau să îmbarce o persoană pe motive de handicap sau mobilitate redusă menționate la alineatul (1) al acestui articol sau dacă echipajul vehiculului în cauză se compune doar dintr-o persoană care conduce vehiculul și care nu este în măsură să ofere persoanei cu handicap sau persoanei cu mobilitate redusă asistența menționată în anexa I partea (b),*** o persoană cu handicap sau cu mobilitate redusă ***poate solicita*** să fie însoțită de o altă persoană care poate oferi asistența de care are nevoie persoana cu handicap sau cu mobilitate redusă ▌. Respectiva persoană însoțitoare beneficiază de transport gratuit și, atunci când este posibil, ocupă locul de lângă persoana cu handicap sau persoana cu mobilitate redusă.

(5) În cazul în care transportatorii, agenții de voiaj sau operatorii de turism recurg la alineatul (1), aceștia trebuie să comunice imediat persoanei cu handicap sau persoanei cu mobilitate redusă motivele deciziei luate și, la cererea acesteia, să informeze și în scris persoana în cauză în termen de cinci zile lucrătoare de la data cererii.

Articolul 13

Accesibilitate și informare

(1) În cooperare cu organizațiile reprezentative ale persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate redusă, transportatorii și organismele de administrare a terminalelor instituie sau pun în aplicare, acolo unde este cazul prin organizațiile lor, condiții de acces nediscriminatorii pentru transportul persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă.

(2) Condițiile de acces prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția publicului de către transportatori și organismele de administrare a terminalelor ***în formate accesibile și*** în aceleași limbi în care informațiile sunt, în general, puse la dispoziția tuturor pasagerilor. ***Atunci când se oferă aceste informații, se acordă o atenție specială nevoilor persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.***

(3) La cerere, transportatorii furnizează de îndată copii ale textelor legislative internaționale, ale Uniunii sau naționale prin care se stabilesc cerințele de siguranță pe care se bazează normele privind accesul nediscriminatoriu. Acestea se pun la dispoziție în formate accesibile.

(4) Operatorii de turism pun la dispoziție condițiile de acces prevăzute la alineatul (1) care se aplică în cazul călătoriilor incluse în pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite pe care le organizează, le vând sau le oferă spre vânzare.

(5) Informațiile cu privire la condițiile de acces menționate la alineatele (2) și (4) se distribuie fizic la solicitarea pasagerilor.

(6) Transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism se asigură că toate informațiile generale pertinente privind călătoria și condițiile de transport sunt disponibile în formate corespunzătoare și accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, inclusiv în ceea ce privește, atunci când este cazul, rezervarea și informațiile on-line. Informațiile se distribuie fizic la solicitarea pasagerilor.

Articolul 14

Desemnarea terminalelor

Statele membre desemnează terminalele de autobuz și autocar unde se asigură asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă. Statele membre informează Comisia în acest sens. Comisia pune la dispoziție, pe internet, o listă cu terminalele de autobuz și autocar desemnate.

Articolul 15

Dreptul la asistență în terminalele desemnate și la bordul autobuzelor și autocarelor

(1) ▌În terminalele desemnate de către statele membre, transportatorii și organismele de administrare a terminalelor asigură, în limitele competențelor lor, asistență gratuită persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, ***cel puțin în condițiile specificate*** în partea (a) a anexei I.

(2) ▌Transportatorii asigură la bordul autobuzelor și autocarelor asistența gratuită persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, ***cel puțin în condițiile specificate*** în partea (b) a anexei I.

Articolul 16

Condițiile în care se asigură asistență

(1) Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor cooperează în vederea asigurării de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, cu condiția ca:

(a) nevoia de astfel de asistență a persoanei respective să fie notificată transportatorilor, organismelor de administrare a terminalelor, agenților de voiaj și operatorilor de turism cel târziu cu ***24 de ore*** înainte de momentul în care este necesară asistența, și

(b) persoanele vizate să se prezinte la punctul desemnat:

(i) la ora indicată în prealabil de către transportator, care să nu fie cu mai mult de 60 de minute înainte de ora de plecare anunțată***, cu excepția cazului în care o perioadă mai scurtă este convenită între transportator și pasager***; sau

(ii) dacă nu este specificată o oră, cu cel puțin 30 de minute înainte de ora de plecare anunțată.

(2) În plus față de alineatul (1), persoanele cu handicap sau persoanele cu mobilitate redusă notifică transportatorului, agentului de voiaj sau operatorului de turism, în momentul rezervării sau al cumpărării în avans a biletului, necesitățile lor specifice privind locul pe scaun, cu condiția ca necesitatea să fie cunoscută în respectivul moment.

(3) Transportatorii, organismele de administrare a terminalelor, agenții de voiaj și operatorii de turism iau toate măsurile necesare pentru a facilita primirea de notificări cu privire la nevoia de asistență trimise de persoane cu handicap sau de persoane cu mobilitate redusă. Această obligație se aplică în toate terminalele desemnate și la toate punctele lor de vânzare, inclusiv în cazul vânzării prin telefon sau pe internet.

(4) În cazul în care nu se efectuează nicio notificare conform alineatului (1) literele (a) și (b), transportatorii, organismele de administrare a terminalelor, agenții de voiaj și operatorii de turism depun toate eforturile rezonabile pentru a asigura faptul că asistența este asigurată în așa fel încât persoana cu handicap sau cu mobilitate redusă să se poată îmbarca la serviciul de plecare, să schimbe la serviciul de corespondență sau să poată debarca la serviciul de destinație pentru care a cumpărat biletul.

(5) Organismul de administrare a terminalului desemnează un punct în interiorul sau în afara terminalului în care persoanele cu handicap sau persoanele cu mobilitate redusă își pot anunța sosirea și pot solicita asistență. Respectivul punct trebuie să fie clar semnalizat și să furnizeze, în formate accesibile, informații de bază referitoare la terminal și la asistența oferită.

Articolul 17

Transmiterea de informații către un terț

În cazul în care agenții de voiaj sau operatorii de turism primesc notificarea menționată la articolul 16 alineatul (1) litera (a), aceștia, în cadrul orelor lor normale de birou, transferă cât de curând posibil informația către transportator sau către organismul de administrare a terminalului.

Articolul 18

Formare

(1) Transportatorii și, după caz, organismele de administrare a terminalelor instituie proceduri de formare în legătură cu handicapul, inclusiv instrucțiuni, și se asigură că:

(a) membrii personalului lor, alții decât conducătorii auto, inclusiv cei angajați de către orice alte părți de fapt, care oferă asistență directă persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, sunt formați sau instruiți după cum se descrie în anexa II, partea (a) și (b);

(b) membrii personalului lor, inclusiv conducătorii auto, care se ocupă direct de publicul călător sau de chestiuni care țin de publicul călător, sunt formați sau instruiți după cum se descrie în anexa II, partea (a).

(2) Un stat membru poate acorda o derogare pentru o perioadă maximă de doi ani de la … (*) de la aplicarea alineatului (1) litera (b) în ceea ce privește formarea conducătorilor auto.

Articolul 19

Despăgubirile în ceea ce privește scaunele cu rotile sau alte echipamente de mobilitate

(1) Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor răspund în cazul în care ▌au provocat pierderea sau deteriorarea scaunelor cu rotile sau a altor echipamente de mobilitate sau de asistență. Transportatorul sau organismul de administrare a terminalului responsabil pentru pierderea sau deteriorarea în cauză acordă despăgubirile.

(2) Despăgubirea menționată la alineatul (1) este egală cu costul de înlocuire sau de reparare a echipamentului ori dispozitivelor pierdute sau deteriorate.

(3) Dacă este necesar, se depun toate eforturile pentru a se furniza rapid echipamente sau dispozitive înlocuitoare temporare. Scaunele cu rotile și alte echipamente de mobilitate sau de asistență au, în măsura posibilului, caracteristici tehnice și funcționale similare celor pierdute sau deteriorate.

▌

Capitolul IV

Drepturile pasagerilor în caz de anulare sau întârziere

Articolul 20

Continuarea, redirecționarea și rambursarea

(1) În cazul în care un transportator estimează, în mod rezonabil, că plecarea unui serviciu regulat de la un terminal va fi anulată sau întârziată cu peste 120 de minute ***sau în cazul suprarezervării***, pasagerilor li se oferă imediat de ales între:

(a) continuarea sau redirecționarea călătoriei către destinația finală, ***fără costuri suplimentare și*** în condiții comparabile, astfel cum este prevăzut în contractul de transport, cu prima ocazie posibilă;

(b) rambursarea prețului biletului și, după caz, un serviciu gratuit de întoarcere cu autobuzul sau autocarul la primul punct de plecare, astfel cum este prevăzut în contractul de transport, cu prima ocazie posibilă***;***

(c) pe lângă rambursarea menționată la litera (b), dreptul la o despăgubire în valoare de până la 50 % din prețul biletului, dacă transportatorul nu oferă continuarea sau redirecționarea călătoriei către destinația finală menționată la litera (a). Despăgubirile se achită în termen de o lună de la data depunerii cererii de despăgubire.

(2) În cazul în care autobuzul sau autocarul devine inutilizabil, pasagerilor li se oferă transportul de la locul în care se află vehiculul inutilizabil la un punct de așteptare adecvat sau la un terminal de unde este posibilă continuarea călătoriei.

(3) În cazul în care plecarea dintr-o stație de autobuz a unui serviciu regulat este anulată sau are o întârziere de peste 120 de minute, pasagerii au dreptul la o astfel de continuare sau redirecționare a călătoriei sau la rambursarea prețului biletului de către transportator.

(*) JO: a se introduce data aplicării prezentului regulament.

(4) Rambursarea prețului biletului, prevăzută la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (3) se efectuează în termen de 14 zile de la efectuarea ofertei sau de la primirea cererii. Plata acoperă costul integral al biletului la prețul la care a fost achiziționat, pentru partea sau părțile de călătorie neefectuate și pentru partea sau părțile de călătorie efectuate deja în cazul în care călătoria nu mai servește niciunui scop raportat la planul inițial de călătorie al pasagerului. Pentru pasagerii posesori de abonamente sau bilete sezoniere, plata corespunde proporției pe care o reprezintă costul călătoriei din costul total al abonamentului sau biletului sezonier, calculată în mod proporțional. Rambursarea se efectuează în bani, cu excepția cazului în care pasagerul acceptă o altă formă de rambursare.

Articolul 21

Informarea

(1) În cazul unei anulări sau al unei întârzieri a plecării unui serviciu regulat, pasagerii care pleacă din terminale sunt informați de către transportator sau, după caz, de către organismul de administrare a terminalului, în legătură cu situația respectivă cât mai curând posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 30 de minute după plecarea planificată, și în legătură cu ora de plecare estimată de îndată ce informația este disponibilă.

(2) Dacă pasagerii pierd un serviciu de legătură, conform programului anunțat, din cauza unei anulări sau a unei întârzieri, transportatorul sau, după caz, organismul de administrare a terminalului, depune eforturi rezonabile pentru a informa pasagerii respectivi despre legăturile alternative.

(3) Transportatorul sau, după caz, organismul de administrare a terminalului, se asigură că persoanele cu handicap sau persoanele cu mobilitate redusă primesc informațiile obligatorii în temeiul alineatelor (1) și (2) în formate accesibile.

Articolul 22

Asistența în cazul anulării sau întârzierii plecărilor

(1) Pentru o călătorie cu o durată programată mai mare de trei ore, în caz de anulare sau întârziere la plecarea de la terminal mai mare de ***o oră***, transportatorul oferă gratuit pasagerilor:

(a) gustări, mâncare sau băuturi răcoritoare raportate direct la timpul de așteptare, în cazul în care acestea sunt disponibile în autobuz sau la terminal sau se poate face, în mod rezonabil, aprovizionarea cu ele;

(b) ***o cameră*** de hotel sau altă formă de cazare, precum și asistență pentru aranjarea transportului între terminal și locul de cazare în cazul în care este necesară o ședere de una sau mai multe nopți.

(2) În aplicarea prezentului articol, transportatorul acordă o atenție specială nevoilor persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă și ale oricăror persoane însoțitoare ale acestora.

Articolul 23

Alte plângeri

Nicio dispoziție din prezentul capitol nu împiedică pasagerii să solicite, în conformitate cu legislația națională și prin intermediul instanțelor naționale, despăgubiri pentru prejudiciile rezultate în urma anulării sau întârzierii unor servicii regulate.

Articolul 24

Măsuri suplimentare în favoarea călătorilor

Transportatorii cooperează în vederea adoptării de măsuri la nivel național sau european, cu implicarea părților interesate, a asociațiilor profesionale și a asociațiilor consumatorilor, călătorilor și persoanelor cu dizabilități. Aceste măsuri au ca scop îmbunătățirea atenției acordate pasagerilor, în special în cazul întârzierilor îndelungate și al întreruperii sau anulării călătoriei, cu o atenție deosebită pentru pasagerii cu nevoi speciale datorate handicapului, mobilității reduse, bolii, bătrâneții și a sarcinii, precum și pentru pasagerii însoțitori și pasagerii care călătoresc cu copii mici.

Capitolul V

Reguli generale privind informațiile și plângerile

Articolul 25

Dreptul la informații despre călătorie

Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor oferă pasagerilor, în cadrul domeniilor lor de competență respective, informațiile adecvate ***din momentul rezervării și*** pe durata călătoriei acestora în formate accesibile ***și în conformitate cu un model conceptual comun pentru datele și sistemele privind transportul public***.

Articolul 26

Informații privind drepturile pasagerilor

(1) Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor, în cadrul domeniilor lor de competență respective, se asigură că sunt puse la dispoziția pasagerilor informații corespunzătoare și ușor de înțeles cu privire la drepturile care le revin în temeiul prezentului regulament ***în momentul rezervării și*** cel târziu în momentul plecării. Aceste informații sunt furnizate ***în formate accesibile tuturor și în conformitate cu un model conceptual comun pentru datele și sistemele privind transportul public,*** la terminale și, atunci când este posibil, pe internet. ▌ Aceste informații includ datele de contact ale organismului sau ale organismelor responsabile cu asigurarea aplicării, desemnat sau desemnate de statul membru în temeiul articolului 29 alineatul (1).

(2) Pentru a respecta cerința de informare menționată la alineatul (1), transportatorii și organismele de administrare a terminalelor pot utiliza un rezumat al dispozițiilor prezentului regulament, pregătit de Comisie în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene și pus la dispoziția acestora.

Articolul 27

Plângeri

Transportatorii pun la punct sau dispun de un mecanism pentru soluționarea plângerilor legate de drepturile și obligațiile prevăzute ***în prezentul regulament***.

Articolul 28

Depunerea plângerilor

În cazul în care un pasager căruia i se aplică prezentul regulament dorește să adreseze transportatorului o plângere ▌, acesta o adresează în termen de trei luni de la data prestării serviciului regulat sau de la data la care ar fi trebuit să aibă loc prestarea serviciului. În termen de o lună de la data primirii plângerii, transportatorul îi notifică pasagerului dacă plângerea sa este considerată întemeiată, respinsă sau este încă analizată. Intervalul de timp pentru trimiterea răspunsului final nu trebuie să depășească ***două*** luni de la data primirii plângerii.

Capitolul VI

Asigurarea aplicării și organismele naționale responsabile cu asigurarea aplicării

Articolul 29

Organismele naționale responsabile cu asigurarea aplicării

(1) Fiecare stat membru desemnează un organism sau organisme ▌ existente, ***sau dacă nu există unul, un nou organism*** care să răspundă de asigurarea aplicării prezentului regulament. Fiecare organism adoptă măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

Fiecare organism este independent de transportatori, operatori de turism și organismele de administrare a terminalelor în ceea ce privește organizarea, deciziile de finanțare, structura juridică și mecanismul de luare a deciziilor.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la organismul sau organismele desemnate în conformitate cu prezentul articol.

(3) Orice pasager poate adresa ▌ o plângere organismului competent desemnat în conformitate cu alineatul (1), sau oricărui alt organism competent desemnat de către un stat membru, în legătură cu o presupusă nerespectare a prezentului regulament.

Un stat membru poate decide că***,*** într-o primă etapă, pasagerul adresează transportatorului o plângere***, caz în care*** organismul național responsabil cu asigurarea aplicării sau orice alt organism corespunzător desemnat de statul membru are rolul de organism în fața căruia se pot introduce căi de atac împotriva plângerilor nesoluționate în temeiul articolului 28.

Articolul 30

Raport cu privire la asigurarea aplicării

Până la data de 1 iunie … (*) și ulterior din doi în doi ani, organismele responsabile cu asigurarea aplicării desemnate în temeiul articolului 29 alineatul (1) publică un raport referitor la activitatea lor în cursul celor doi ani calendaristici precedenți, raport care conține în special o descriere a măsurilor luate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și statistici cu privire la plângeri și la sancțiunile aplicate.

Articolul 31

Cooperarea între organismele responsabile cu asigurarea aplicării

Ori de câte ori este cazul, organismele naționale responsabile cu asigurarea aplicării, astfel cum sunt menționate la articolul 29 alineatul (1), fac schimb de informații în ceea ce privește activitatea lor și principiile și practicile lor de adoptare a deciziilor. Comisia le sprijină în respectivul demers.

Articolul 32

Sancțiuni

Statele membre stabilesc norme referitoare la sancțiunile aplicabile încălcărilor dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică respectivele norme și măsuri Comisiei până la … (**) și îi trimit fără întârziere o notificare cu privire la orice modificare ulterioară.

Capitolul VII

Dispoziții finale

Articolul 33

Raportul

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la … (***) un raport cu privire la funcționarea și efectele prezentului regulament. Raportul trebuie însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative de punere în aplicare în și mai mare detaliu a dispozițiilor prezentului regulament sau de modificare a acestuia.

(*) JO: a se introduce data: doi ani de la data aplicării prezentului regulament.
(**) JO: a se introduce data aplicării prezentului regulament.
(***) JO: a se introduce data: trei ani de la data aplicării prezentului regulament.

Marți, 6 iulie 2010

Articolul 34

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următorul punct:

„(18) Regulamentul (UE) nr. …/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din … privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul (*) (+).

(*) JO … (++)
(+) JO: a se introduce numărul și data adoptării prezentului regulament.
(++) JO: a se introduce referințele de publicare ale prezentului regulament."

Articolul 35

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la … (**).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(**) JO: a se introduce data: doi ani de la data publicării.

ANEXA I

Asistența asigurată persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă

a) Asistență în terminalele desemnate

Asistență și măsuri necesare pentru a facilita persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă:

— comunicarea sosirii lor la terminal și a solicitării de asistență la punctele desemnate;

— deplasarea de la punctul desemnat la ghișeul de îmbarcare, sala de așteptare și zona de îmbarcare;

— îmbarcarea în vehicul, apelând la ascensoare, la scaune cu rotile sau la alte mijloace de asistență necesare, după caz;

— încărcarea bagajelor;

— recuperarea bagajelor;

— debarcarea din vehicul;

— transportarea la bordul autobuzului sau autocarului a unui câine însoțitor recunoscut;

— deplasarea spre locurile atribuite.

b) Asistența la bord

Asistență și măsuri necesare pentru a facilita persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă:

— furnizarea de informații esențiale cu privire la călătorie, în formate accesibile atunci când acest lucru este solicitat de pasager;

— ***deplasarea spre grupurile sanitare, dacă există la bord și alt personal în afara conducătorului auto;***

— îmbarcarea/debarcarea pe durata pauzelor din timpul călătoriei, dacă există la bord și alt personal în afara conducătorului auto.

ANEXA II

Formarea în legătură cu handicapul

a) Formarea în ceea ce privește sensibilizarea nevoilor persoanelor cu handicap

Formarea personalului care interacționează direct cu publicul călător cuprinde:

— sensibilizarea și reacția adecvată la nevoile pasagerilor cu handicap fizic, senzorial (auz și văz) ori cu handicapuri ascunse sau dificultăți de învățare, inclusiv privind modul de a face distincția între diversele abilități ale persoanelor care pot prezenta probleme de mobilitate, orientare sau comunicare;

— obstacolele cu care se confruntă persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, inclusiv obstacole cauzate de atitudine, de mediu/fizice sau obstacole organizaționale;

— câinii-însoțitori recunoscuți, inclusiv rolul și nevoile unui câine-însoțitor;

— soluționarea întâmplărilor neprevăzute;

— aptitudini interpersonale și metode de comunicare cu persoanele surde sau cu deficiențe auditive, cu persoanele cu deficiențe de vedere, cu persoanele cu deficiențe de vorbire și cu persoanele cu dificultăți de învățare;

— modul de manipulare cu atenție a scaunelor cu rotile și a altor echipamente de mobilitate pentru a evita deteriorarea acestora (pentru tot personalul care este responsabil cu manipularea bagajelor, dacă este cazul).

b) Formarea în materie de asistență pentru persoanele cu handicap

Formarea personalului care asistă direct persoane cu handicap și persoane cu mobilitate redusă cuprinde:

— modalități de a ajuta persoanele care utilizează scaune cu rotile să se mute pe și de pe scaun;

— aptitudini pentru acordarea de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă care călătoresc cu un câine însoțitor recunoscut, inclusiv rolul și nevoile acestor câini;

— tehnici de însoțire a persoanelor cu deficiențe de vedere și tehnici de manipulare și transportare a câinilor însoțitori recunoscuți;

— cunoașterea tipurilor de echipamente care pot fi folosite pentru a asista persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă și cunoștințe privind modul de manipulare a unui asemenea echipament;

— utilizarea de echipamente de asistență pentru îmbarcare și debarcare și cunoștințe privind procedurile adecvate de asistență la îmbarcare și debarcare care garantează siguranța și demnitatea persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă;

— înțelegerea nevoii de asistență fiabilă și profesională. De asemenea, sensibilizarea cu privire la faptul că anumiți pasageri cu handicap s-ar putea simți vulnerabili în timpul călătoriei din cauza dependenței de asistența oferită;

— cunoștințe de prim-ajutor.

Drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare ***II

P7_TA(2010)0257

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (14849/3/2009 – C7-0076/2010 – 2008/0246(COD))

(2011/C 351 E/29)

(Procedură legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere poziția Consiliului adoptată în primă lectură (14849/3/2009 – C7-0076/2010),

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0816),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 71 alineatul (1) și articolul 80 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0476/2008),

— având în vedere poziția sa în primă lectură ([1]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu, intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (7), articolul 91 alineatul (1) și articolul 100 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 iulie 2009 ([2]),

— după consultarea Comitetului Regiunilor,

— având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A7-0177/2010),

1. adoptă în a doua lectură poziția prezentată în continuare;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) Texte adoptate, 23.4.2009, P6_TA(2009)0280.
([2]) JO C 317, 23.12.2009, p. 89.

Marți, 6 iulie 2010

P7_TC2-COD(2008)0246

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. …/2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr.1177/2010)

Sistemele de transport inteligente în domeniul transportului rutier și interfețele cu alte moduri de transport ***II

P7_TA(2010)0258

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport (06103/4/2010 – C7-0119/2010 – 2008/0263(COD))

(2011/C 351 E/30)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere poziția Consiliului adoptată în primă lectură (06103/4/2010 – C7-0119/2010),

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0887),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 71 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0512/2008),

— având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare" (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 91 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere poziția sa în primă lectură ([1]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 13 mai 2009 ([2]),

— după consultarea Comitetului Regiunilor,

([1]) Texte adoptate, 23.4.2009, P6_TA(2009)0283.
([2]) JO C 277, 17.11.2009, p. 85.

— având în vedere articolele 70 și 72 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A7-0211/2010),

1. aprobă poziția Consiliului;

2. aprobă declarația comună a Parlamentului, Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;

3. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;

4. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;

5. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

6. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

ANEXA

Declarații

privind Directiva 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 de instituire a cadrului pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport

Declarație a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei cu privire la articolul 290 TFUE

„Parlamentul European, Consiliul și Comisia declară că dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere niciunei poziții viitoare a instituțiilor cu privire la implementarea articolului 290 TFUE sau a oricărui act legislativ individual care conține astfel de dispoziții."

Declarație a Comisiei referitoare la implementarea acțiunilor prioritare în materie de STI

„1. Articolul 6 alineatul (2) din poziția Consiliului în prima lectură are următorul text:

2. Comisia vizează adoptarea specificațiilor pentru una sau mai multe acțiuni prioritare până la … (*).

În termen de cel mult 12 luni de la adoptarea specificațiilor necesare pentru o acțiune prioritară, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul și după efectuarea unei evaluări a impactului care include o analiză a raportului costuri-beneficii, o propunere privind implementarea respectivei acțiuni prioritare, în conformitate cu articolul 294 din TFEU.

2. Pe baza informațiilor disponibile în momentul de față, Comisia este de părere că, pentru adoptarea specificațiilor necesare pentru acțiunile prioritare, în conformitate cu articolul 3, s-ar putea avea în vedere următorul calendar indicativ:

(*) A se introduce data: 30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Tabelul 1: Calendarul indicativ al adoptării specificațiilor pentru acțiunile prioritare

Specificații pentru:	Cel târziu până la sfârșitul anului:
furnizarea la nivelul UE a unor servicii de informare privind călătoriile multimodale, în conformitate cu articolul 3 litera (a)	2014
furnizarea la nivelul UE a unor servicii de informare în timp real privind traficul, în conformitate cu articolul 3 litera (b)	2013
datele și procedurile pentru furnizarea cu titlu gratuit către utilizatori, atunci când este posibil, a unor servicii minime universale de informare privind traficul, legate de siguranța rutieră, în conformitate cu articolul 3 litera (c)	2012
introducerea armonizată a unui sistem paneuropean interoperabil eCall, în conformitate cu articolul 3 litera (d)	2012
furnizarea unor servicii de informare privind locuri de parcare sigure și securizate pentru camioane și vehicule comerciale, în conformitate cu articolul 3 litera (e)	2012
furnizarea unor servicii de rezervare privind locuri de parcare sigure și securizate pentru camioane și vehicule comerciale, în conformitate cu articolul 3 litera (f)	2013

Acest calendar indicativ se bazează pe ipoteza că Parlamentul European și Consiliul vor ajunge la un acord în privința Directivei STI într-o etapă timpurie a celei de-a doua lecturi la începutul anului 2010."

Declarație a Comisiei cu privire la răspundere

„Este posibil ca implementarea și utilizarea aplicațiilor și serviciilor STI să suscite o serie de probleme legate de răspundere care pot constitui obstacole majore în calea unei vaste penetrări pe piață a serviciilor STI. Soluționarea acestor probleme constituie una dintre acțiunile prioritare propuse de Comisie în cadrul planului său de acțiune privind STI.

Luând în considerare actuala legislație comunitară și națională în domeniul răspunderii și, în special, Directiva 1999/34/CE, Comisia va monitoriza cu atenție progresele realizate de statele membre în ceea ce privește implementarea și utilizarea aplicațiilor și serviciilor STI. Dacă este cazul, Comisia va elabora orientări cu privire la răspundere care să descrie, în special, obligațiile părților interesate în raport cu implementarea și utilizarea aplicațiilor și serviciilor STI."

Declarație a Comisiei privind notificarea actelor delegate

„Comisia Europeană ia act de faptul că, cu excepția cazurilor în care actul legislativ prevede o procedură de urgență, Parlamentul European și Consiliul consideră că notificarea actelor delegate va ține seama de perioadele de pauză în activitatea instituțiilor (iarna, vara și în timpul alegerilor europene), astfel încât Parlamentul European și Consiliul să fie în măsură să își exercite prerogativele în termenele stabilite în actele legislative relevante și este dispusă să acționeze în consecință."

Formalitățile de raportare aplicabile navelor la intrarea în sau la ieșirea din porturi ***I

P7_TA(2010)0259

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la intrarea în sau la ieșirea din porturile statelor membre ale Comunității și de abrogare a Directivei 2002/6/CE (COM(2009)0011 – C6-0030/2009 – 2009/0005(COD))

(2011/C 351 E/31)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2009)0011),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 80 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0030/2009),

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare" (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 100 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Comitetului European Economic și Social din 4 noiembrie 2009 ([1]),

— având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 17 iunie 2009 ([2]),

— având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0064/2010),

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;

2. adoptă declarațiile comune ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei, anexate la prezenta rezoluție;

3. ia act de Declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;

4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;

5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C 128, 18.5.2010, p. 131.
([2]) JO C 211, 4.9.2009, p. 65.

P7_TC1-COD(2009)0005

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2010 în vederea adoptării Directivei .../2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre și de abrogare a Directivei 2002/6/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2010/65/UE)

ANEXĂ

Declarație Comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind atribuirea certificatelor de exceptare de la pilotaj

Pentru a facilita transportul maritim pe distanță scurtă și ținând seama de standardele serviciilor de pilotaj deja existente în multe state membre, precum și rolul jucat de piloții maritimi pentru promovarea siguranței maritime și protejarea mediului marin, Parlamentul European, Consiliul și Comisia consideră că este necesar să se examineze posibilitatea introducerii unui cadru clar pentru acordarea certificatelor de exceptare de la pilotaj în porturile maritime europene, în conformitate cu Comunicarea Comisiei în vederea instituirii unui spațiu european de transport maritim fără bariere, precum și cu Comunicarea Comisiei privind o politică portuară europeană (COM(2007)0616), ținând seama de faptul că fiecare zonă de pilotaj necesită o experiență foarte specializată și cunoștințe legate de condițiile locale. Comisia va examina în scurt timp această problemă, acordând atenție importanței siguranței maritime și protejării mediului maritim, în cooperare cu părțile interesate, în special cu privire la aplicarea unor condiții care să fie pertinente, transparente și proporționale. Comisia va comunica celorlalte instituții rezultatele examinării sale și, dacă este cazul, va propune măsurile care ar trebui luate.

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind articolul 290 din TFUE

Parlamentul European, Consiliul și Comisia declară că dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere niciunei poziții viitoare a instituțiilor în ceea ce privește aplicarea articolului 290 din TFUE sau a actelor legislative individuale care cuprind astfel de dispoziții.

Declarația Comisiei privind notificarea actelor delegate

Comisia Europeană ia act de faptul că, cu excepția cazurilor în care actul legislativ prevede o procedură de urgență, Parlamentul European și Consiliul consideră că notificarea actelor delegate va ține seama de perioadele de vacanță ale instituțiilor (iarnă, vară și alegerile europene), astfel încât Parlamentul European și Consiliul să fie în măsură să își exercite prerogativele în termenele stabilite în actele legislative relevante, și este dispusă să acționeze în consecință.

Miercuri, 7 iulie 2010

Alimentele noi ***II

P7_TA(2010)0266

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1331/2008 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD))

(2011/C 351 E/32)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere poziția Consiliului în primă lectură (11261/3/2009 – C7-0078/2010),

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0872),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0027/2008),

— având în vedere poziția sa în primă lectură ([1]),

— având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 29 mai 2008 ([2]),

— având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0152/2010),

1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C 117 E, 6.5.2010, p. 236.
([2]) JO C 224, 30.8.2008, p. 81.

Miercuri, 7 iulie 2010

P7_TC2-COD(2008)0002

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1331/2008 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) ***La aplicarea politicii Uniunii și ținând seama de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să se garanteze un grad ridicat de protecție a sănătății umane și a consumatorului, precum și un grad ridicat de protecție a mediului și a bunăstării animalelor. În plus, ar trebui aplicat în permanență principiul precauției astfel cum este enunțat în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ([3]).***

(2) Este necesar să se asigure un nivel înalt de protecție a sănătății umane în cadrul punerii în aplicare a politicilor Uniunii***, acordând totodată prioritate protecției sănătății umane în raport cu funcționarea pieței interne***.

(3) Articolul 13 din TFUE clarifică faptul că Uniunea și statele membre trebuie să țină pe deplin seama de cerințele de bunăstare a animalelor atunci când elaborează și implementează politici, deoarece animalele sunt ființe sensibile.

(4) Standardele stabilite în legislația Uniunii trebuie aplicate tuturor produselor alimentare introduse pe piața Uniunii, inclusiv produselor alimentare importate din țări terțe.

(5) În Rezoluția sa din 3 septembrie 2008 referitoare la clonarea animalelor în scopuri legate de producerea alimentelor ([4]), Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte propuneri prin care să se interzică pentru producția de alimente (i) clonarea animalelor, (ii) creșterea de animale clonate sau de descendenți ai acestora, (iii) comercializarea cărnii sau a produselor lactate provenite de la animale clonate sau de la descendenți ai acestora și (iv) importul de animale clonate, de descendenți ai acestora, de material seminal și de embrioni de animale clonate sau de descendenți ai acestora, precum și de carne și de produse lactate provenind de la animale clonate sau de la descendenți ai acestora.

([1]) JO C 224, 30.8.2008, p. 81.
([2]) Poziția Parlamentului European din 25 martie 2009 (JO C 117 E, 6.5.2010, p. 236) și poziția Consiliului în primă lectură din 15 martie 2010 (JO C 122 E, 11.5.2010, p. 38), poziția Parlamentului European din 7 iulie 2010.
([3]) ***JO L 31, 1.2.2002, p. 1.***
([4]) ***JO C 295 E, 4.12.2009, p. 42.***

(6) Comitetul științific pentru riscuri sanitare emergente și nou identificate al Comisiei (SCENIHR) a adoptat la 28-29 septembrie 2005 un aviz care conchidea că există „lacune majore în cunoștințele necesare pentru evaluarea riscurilor. Acestea includ caracterizarea nanoparticulelor, detectarea și măsurarea nanoparticulelor, relația doză-răspuns, evoluția și persistența nanoparticulelor în organismul uman și în mediu și toate aspectele toxicologice și ecotoxicologice legate de nanoparticule." În plus, avizul SCENIHR conchide că „metodele toxicologice și ecotoxicologice existente ar putea fi insuficiente pentru abordarea tuturor semnelor de întrebare pe care le ridică nanoparticulele".

(7) Normele Uniunii privind alimentele noi au fost stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi [1] și prin Regulamentul (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei din 20 septembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind punerea la dispoziția publicului a anumitor informații și protecția informațiilor furnizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului [2]. Din motive de claritate, Regulamentul (CE) nr. 258/97 și Regulamentul (CE) nr. 1852/2001 ar trebui să fie abrogate și Regulamentul (CE) nr. 258/97 ar trebui înlocuit cu prezentul regulament. Recomandarea 97/618/CE a Comisiei din 29 iulie 1997 privind aspectele științifice și prezentarea informațiilor necesare pentru susținerea cererilor de introducere pe piață a alimentelor noi și a ingredientelor alimentare noi și pregătirea de rapoarte de evaluare inițiale în temeiul Regulamentului (CE) Nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului [3] ar trebui să devină, prin urmare, caducă în ceea ce privește alimentele noi.

(8) Pentru a asigura continuitatea cu Regulamentul (CE) nr. 258/97, neutilizarea pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Uniunii înainte de data aplicării Regulamentului (CE) nr. 258/97, și anume 15 mai 1997, ar trebui să rămână criteriul conform căruia un aliment este considerat drept nou. Utilizarea în cadrul Uniunii se referă la utilizarea în statele membre, indiferent de data aderării acestora la Uniunea Europeană.

(9) ▌Ar trebui ***ca*** definiția actuală a alimentului nou ***să se clarifice, adăugându-se o explicație privind criteriile în temeiul cărora un aliment este considerat drept nou, și să se actualizeze,*** prin înlocuirea categoriilor existente ***cu*** o trimitere la definiția generală a alimentului din Regulamentul ***(CE) nr. 178/2002***.

(10) Alimentele cu o structură moleculară primară nouă sau modificată în mod intenționat, alimentele compuse din sau izolate din microorganisme, ciuperci sau alge, tulpinile noi de microorganisme fără antecedente de utilizare în siguranță, precum și concentratele de substanțe care fac în mod natural parte din plante, ar trebui să fie considerate alimente noi, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.

(11) De asemenea, ar trebui să se precizeze că un aliment ***ar trebui*** considerat drept nou atunci când i se aplică o tehnologie de producție care nu a mai fost utilizată anterior pentru producția alimentelor ***destinate comercializării și consumului***. În special, prezentul regulament ar trebui să reglementeze tehnologiile noi de reproducere și noile procese de producție a alimentelor, care au un efect asupra alimentelor și, prin urmare, ar putea avea un efect asupra siguranței alimentare. În consecință, alimentele noi ar trebui să includă alimente derivate din ***plante și*** animale***,*** produse prin tehnici netradiționale de reproducere***,*** și ▌alimente ***modificate*** prin noi procese de producție, ***cum ar fi nanotehnologia și nanoștiința,*** care pot avea un efect asupra alimentelor ▌. Alimentele derivate din noi soiuri de plante sau din rasele de animale produse prin tehnici de reproducere tradiționale nu ar trebui considerate drept alimente noi. ▌

(12) Clonarea animalelor este incompatibilă cu Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă [4], anexă, punctul 20, în care se prevede că nu trebuie practicate metode de creștere naturale sau artificiale care provoacă sau pot provoca suferințe sau vătămări animalelor în cauză. În consecință, nu trebuie introduse pe lista Uniunii alimente provenite din animale clonate sau descendenți ai acestora.

---

[1] JO L 43, 14.2.1997, p. 1.
[2] JO L 253, 21.9.2001, p. 17.
[3] JO L 253, 16.9.1997, p. 1.
[4] ***JO L 221, 8.8.1998, p. 23.***

(13) ***Grupul*** european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii, constituit prin Decizia Comisiei din 16 decembrie 1997, ***a afirmat în avizul său (nr. 23) din 16 ianuarie 2008 privind aspectele etice ale clonării animalelor în scopul producției alimentare, că „nu găsește argumente convingătoare pentru a justifica producerea de alimente din animale clonate și descendenți ai acestora". Comitetul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară („Autoritatea") a conchis în avizul său din 15 iulie 2008 privind clonarea animalelor [1] că „s-a constatat că sănătatea și bunăstarea unui procent semnificativ de animale clonate … au fost afectate negativ, adesea grav și cu consecințe fatale"***.

(14) Cu toate acestea, alimentele produse din animale clonate și din descendenți ai acestora ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Aceste alimente ar trebui reglementate printr-un regulament special, adoptat pe baza procedurii legislative ordinare, și să nu fie supuse unei proceduri de autorizare comune. Înainte de data aplicării prezentului regulament, Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă în acest sens. Introducerea pe piață a alimentelor produse din animale clonate sau din descendenți ai acestora ar trebui să fie supusă unui moratoriu, până la intrarea în vigoare a unui regulament privind animalele clonate.

(15) Ar trebui adoptate măsuri de punere în aplicare pentru a furniza criterii ***suplimentare*** care să permită să se determine mai ușor dacă un aliment a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997. În cazul în care un aliment a fost folosit exclusiv ca supliment alimentar sau în cadrul unui supliment alimentar, astfel cum este definit în Directiva 2002/46/CE ***a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare [2], înainte de această dată,*** acesta ***poate*** fi introdus pe ***piață*** după ***acea*** dată în vederea aceleiași utilizări fără a fi considerat un aliment nou. Cu toate acestea, acea utilizare ca supliment alimentar sau în cadrul unui supliment alimentar nu ar trebui luată în considerare pentru a determina dacă ***acesta*** a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997. Prin urmare, alte utilizări ale alimentului respectiv***, și anume altele*** decât ***utilizările*** ca supliment alimentar***, trebuie*** autorizate în conformitate cu prezentul regulament.

(16) Utilizarea nanomaterialelor fabricate în producția de alimente ar putea spori odată cu continuarea dezvoltării tehnologiei. Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane ▌este necesar să se elaboreze o definiție uniformă a ***nanomaterialelor fabricate***.

(17) ***Metodele de testare disponibile în prezent nu sunt adecvate pentru evaluarea riscurilor*** asociate nanomaterialelor. ***Ar trebui dezvoltate de urgență metode de testare pentru nanomateriale care să nu folosească animale***.

(18) Numai nanomaterialele introduse pe o listă de substanțe aprobate ar trebui să fie prezente în ambalajele alimentare, însoțite de o limită a migrării în sau pe produsele alimentare conținute în ambalajele respective.

(19) Produsele alimentare ***reformulate*** fabricate din ingrediente alimentare ***existente disponibile pe piața Uniunii***, în special ***cele reformulate*** prin schimbarea ▌compoziției sau a cantităților ***din acele ingrediente alimentare***, nu ar trebui considerate drept alimente noi. ▌

(20) Dispozițiile Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman [3] ar trebui să se aplice atunci când, ținând seama de toate caracteristicile unui produs, acesta poate intra sub incidența definiției „medicamentelor" și a definiției unui produs reglementată de alte dispoziții legale ale Uniunii. În acest sens, dacă, în conformitate cu Directiva 2001/83/CE, un stat membru stabilește că un produs este un medicament, acesta ar trebui să poată restrânge introducerea pe piață a unui astfel de produs în conformitate cu dreptul Uniunii. Mai mult, medicamentele sunt excluse din definiția alimentului, astfel cum este stabilită în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și nu ar trebui să li se aplice prezentul regulament.

---

[1] ***Jurnalul EFSA (2008)767, p. 32.***
[2] ***JO L 183, 12.7.2002, p. 51.***
[3] JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

(21) Alimentele noi autorizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 258/97 ar trebui să își mențină statutul de alimente noi, însă orice nouă utilizare a acestora ar trebui să facă obiectul unei autorizații.

(22) Alimentele destinate unor utilizări tehnologice sau care sunt modificate genetic ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Prin urmare, alimentele modificate genetic aflate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 ([1]), alimentele utilizate exclusiv ca aditivi aflate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1333/2008 ([2]), aromele aflate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1334/2008 ([3]), enzimele aflate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1332/2008 ([4]), precum și solvenții de extracție aflați sub incidența Directivei 2009/32/CE ([5]) nu intră sub incidența prezentului regulament.

(23) Utilizarea vitaminelor și mineralelor este reglementată de acte legislative sectoriale din domeniul alimentar. Prin urmare, vitaminele și mineralele care se află sub incidența Directivei 2002/46/CE, a Regulamentului (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare ([6]) și a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (reformare) ([7]) ar trebui, prin urmare, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cu toate acestea, respectivele acte normative speciale nu reglementează cazurile în care vitaminele și substanțele minerale autorizate sunt obținute prin metode de producție sau prin utilizarea de noi surse care nu au fost luate în considerare atunci când au fost autorizate. Prin urmare, până la modificarea respectivelor acte normative speciale, acele vitamine și substanțe minerale nu ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament atunci când metodele de producție sau noile surse duc la schimbări semnificative la nivelul compoziției sau structurii vitaminelor sau mineralelor care le influențează valoarea nutritivă, modul în care sunt metabolizate sau nivelul de substanțe nedorite.

(24) Alimentele noi, altele decât vitaminele și mineralele, destinate unor utilizări nutriționale speciale, îmbogățirii alimentelor sau utilizării ca suplimente alimentare, ar trebui evaluate în conformitate cu prezentul regulament. Acestora ar trebui să li se aplice în continuare normele prevăzute în Directiva 2002/46/CE, în Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, în Directiva 2009/39/CE și în directivele speciale menționate în Directiva 2009/39/CE și în anexa I la respectiva directivă.

(25) ***Comisia ar trebui să instituie o procedură simplă și transparentă pentru cazurile în care nu deține informații*** referitoare la consumul uman înainte de 15 mai 1997 ▌. ***Statele membre ar trebui implicate în această procedură. Procedura ar trebui adoptată cel târziu la …*** (*).

(26) Alimentele noi ar trebui introduse pe piața din cadrul Uniunii doar dacă sunt sigure și nu induc în eroare consumatorul. ***Evaluarea siguranței acestora ar trebui să se bazeze pe principiul precauției, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. De asemenea, acestea*** nu ar trebui să difere de ***alimentele pe care urmează să le înlocuiască sub niciun aspect care ar fi dezavantajos*** pentru consumator ***din punct de vedere nutrițional***.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).
([2]) Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).
([3]) Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).
([4]) Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare (JO L 354, 31.12.2008, p. 7).
([5]) Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) (JO L 141, 6.6.2009, p. 3).
([6]) JO L 404, 30.12.2006, p. 26.
([7]) JO L 124, 20.5.2009, p. 21.
(*) ***JO: a se introduce data: șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament***.

(27) Este necesar să se aplice o procedură armonizată și centralizată de evaluare a siguranței și de autorizare, care să fie eficientă, limitată în timp și transparentă. În vederea unei mai mari armonizări a diferitelor proceduri de autorizare a alimentelor, evaluarea siguranței alimentelor noi și includerea acestora pe lista Uniunii ar trebui să se efectueze în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare și aromele alimentare ([1]), care ar trebui să fie aplicabilă ori de câte ori nu există o derogare expresă prevăzută în prezentul regulament. La primirea unei cereri de aprobare a unui produs ca aliment nou, Comisia ar trebui să evalueze valabilitatea și aplicabilitatea cererii. Autorizarea unui aliment nou ar trebui să țină seama și de alți factori relevanți pentru domeniul în cauză, inclusiv factori etici, de mediu, factori privind bunăstarea animalelor, precum și principiul precauției.

(28) De asemenea, este necesar să se stabilească criteriile de evaluare a riscurilor care pot rezulta din utilizarea alimentelor noi. Pentru a asigura evaluarea științifică armonizată a alimentelor noi, aceste evaluări ar trebui să fie efectuate de Autoritate.

(29) În timpul procedurii de autorizare, aspectele etice și de mediu trebuie considerate ca făcând parte din evaluarea riscurilor. Aceste aspecte ar trebui evaluate de Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii și respectiv de Agenția Europeană de Mediu.

(30) În vederea simplificării procedurilor, solicitanților ar trebui să li se permită să prezinte o singură cerere pentru alimente reglementate de diferite acte legislative sectoriale din domeniul alimentar. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 ar trebui modificat în consecință. Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, Uniunea Europeană s-a substituit Comunității Europene și i-a succedat acesteia și de aceea, în cuprinsul regulamentului respectiv, termenul „Comunitate" ar trebui înlocuit cu termenul „Uniune".

(31) În cazul în care alimente tradiționale din țări terțe sunt incluse pe lista alimentelor tradiționale provenite din țări terțe, acestea ar trebui să poată fi introduse pe piața din cadrul Uniunii în condițiile care corespund celor pentru care experiența utilizării alimentare în condiții de siguranță a fost demonstrată. În ceea ce privește evaluarea și gestionarea siguranței alimentelor tradiționale provenite din țări terțe, ar trebui luată în considerare experiența utilizării alimentare în condiții de siguranță a acestora în țara lor de origine. Experiența utilizării alimentare în condiții de siguranță nu ar trebui să includă utilizările nealimentare sau utilizările care nu au loc în cadrul unui regim alimentar normal.

(32) După caz, ar trebui introduse cerințe de monitorizare a utilizării alimentelor noi destinate consumului uman după introducerea acestora pe piață, pe baza concluziilor rezultate în urma evaluării siguranței.

(33) Includerea unui aliment nou pe lista Uniunii a alimentelor noi ▌ nu ar trebui să aducă atingere posibilității de evaluare a efectelor consumului general al unei substanțe care se adaugă la acel aliment sau care este utilizată pentru fabricarea acestuia sau a unui produs comparabil în conformitate cu ***articolul 8 din*** Regulamentul (CE) nr. 1925/2006.

(34) În anumite situații, pentru a stimula cercetarea și dezvoltarea în cadrul industriei agroalimentare și, în acest fel, inovarea, ***este necesar să se protejeze investițiile realizate de inovatori în colectarea informațiilor și a datelor furnizate în sprijinul unei cereri depuse în temeiul prezentului regulament.*** Dovezile științifice recente și datele care fac obiectul unui drept de proprietate intelectuală furnizate în sprijinul unei cereri de includere a unui aliment nou pe lista Uniunii ▌ nu ar trebui folosite în beneficiul unui ***alt*** solicitant ▌ în cursul unei perioade de timp limitate, fără acordul primului solicitant. Protecția datelor științifice furnizate de un solicitant nu ar trebui să îi împiedice pe alți solicitanți să ceară includerea unui aliment nou pe lista Uniunii pe baza propriilor lor date științifice. ***De asemenea, protecția datelor științifice nu trebuie să contravină cerințelor de transparență și de acces la informație în ceea ce privește datele folosite pentru evaluarea siguranței alimentelor noi. Cu toate acestea, drepturile de proprietate intelectuală ar trebui respectate.***

([1]) JO L 354, 31.12.2008, p. 1.

(35) Alimentele noi fac obiectul cerințelor generale de etichetare prevăzute *de* Directiva 2000/13/CE ***a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora*** [1] ▌. În anumite cazuri, poate fi necesar ca eticheta să conțină informații suplimentare, în special în ceea ce privește descrierea alimentului, originea sa sau condițiile sale de utilizare. Prin urmare, ***includerea unui*** aliment nou ▌ pe lista Uniunii ***poate face obiectul unor*** condiții de utilizare sau obligații de etichetare specifice ▌.

(36) Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 ***al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare*** [2] armonizează dispozițiile din statele membre privind mențiunile nutriționale și de sănătate. Prin urmare, mențiunile privind alimentele noi ar trebui să respecte doar regulamentul menționat. ***În cazul în care un solicitant dorește să aplice unui aliment nou o mențiune de sănătate care trebuie aprobată conform articolului 17 sau 18 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și atât cererea de aprobarea a noului aliment, cât și cererea de aprobare a mențiunii de sănătate conțin o solicitare de protecție a datelor care fac obiectul unui drept de proprietate intelectuală, ar trebui ca perioadele de protecție a datelor să înceapă și să se desfășoare simultan, atunci când solicitantul cere aceasta.***

(37) Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii ***ar trebui să fie*** consultat, ***în cazuri speciale***, în vederea obținerii de consiliere cu privire la aspectele etice referitoare ***la utilizarea de noi tehnologii și*** la introducerea pe ***piață*** a alimentelor noi.

(38) Alimentele noi introduse pe piața din cadrul Uniunii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 ar trebui să fie introduse pe piață în continuare. Alimentele noi autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 ar trebui incluse pe lista Uniunii a alimentelor noi stabilită prin prezentul regulament. De asemenea, cererile introduse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 258/97 ▌, în cazul ***cărora*** raportul de evaluare inițială prevăzut ***la articolul 6 alineatul (3) din*** regulamentul ***respectiv*** nu a fost încă transmis Comisiei, precum și ***cele în cazul cărora este necesar un raport de evaluare suplimentară, în conformitate cu prevederile articolului 6 alineatul (3) sau prevederile articolului 6 alineatul (4) din regulamentul respectiv, înainte de data de aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie considerate cereri introduse în conformitate cu prezentul regulament. În cazul în care li se solicită un aviz, autoritatea și statele membre ar trebui să aibă în vedere rezultatele evaluării inițiale***. ***Alte*** cereri ***depuse*** în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 258/97 înainte de data aplicării prezentului regulament ar trebui prelucrate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 258/97.

(39) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 [3] stabilește normele generale pentru efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării legislației din domeniul alimentar. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se ceară să realizeze controale oficiale în conformitate cu respectivul regulament pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

(40) Se aplică cerințele privind igiena produselor alimentare, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 852/2004 [4].

(41) Având în vedere că obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea de norme armonizate pentru introducerea pe piața din cadrul Uniunii a alimentelor noi, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivului obiectiv.

(42) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

---

[1] ▌ JO L 109, 6.5.2000, p. 29 ▌.

[2] ▌ JO L 404, 30.12.2006, p. 9 ▌.

[3] Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

[4] Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

▌

(43) ▌Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește criteriile în baza cărora se poate considera că alimentele au fost utilizate pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997***, în ceea ce privește posibilitatea de a determina dacă un tip de aliment intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în ceea ce privește ajustarea și adaptarea definiției „nanomaterialelor fabricate" la progresele tehnice și științifice și în conformitate cu definițiile convenite ulterior la nivel internațional, în ceea ce privește normele privind modul de a acționa în cazurile în care Comisia nu deține informații privind utilizarea unui aliment pentru consumul uman înainte de 15 mai 1997, precum și în ceea ce privește normele de aplicare a articolului 4 alineatul (1) și articolul 9 și actualizarea listei Uniunii***. Este deosebit de important ca***, în cursul lucrărilor sale pregătitoare,*** Comisia ***să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți***,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții introductive

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele armonizate pentru introducerea pe piața din cadrul Uniunii a alimentelor noi în vederea garantării unui nivel ridicat de protecție a ***vieții și*** sănătății umane***, a sănătății și bunăstării animalelor, a mediului*** și a intereselor consumatorilor, asigurând în același timp ***transparența și*** funcționarea eficientă a pieței interne ***și stimulând inovarea în cadrul industriei agroalimentare***.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică introducerii pe piața din cadrul Uniunii a alimentelor noi.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

(a) alimentelor în cazul în care și în măsura în care acestea sunt folosite ca:

(i) aditivi alimentari care se află sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1333/2008;

(ii) arome alimentare care se află sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1334/2008;

(iii) solvenți de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și care se află sub incidența Directivei 2009/32/CE;

(iv) enzime alimentare care se află sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1332/2008;

(v) vitamine și minerale care se află sub incidența Directivei 2002/46/CE, a Regulamentului (CE) nr. 1925/2006 sau a Directivei 2009/39/CE, cu excepția vitaminelor și a substanțelor minerale deja autorizate care sunt obținute prin metode de producție sau utilizând surse noi care nu au fost luate în considerare atunci când au fost autorizate în temeiul legislației speciale, atunci când astfel de metode de producție sau surse noi duc la schimbări semnificative astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) din prezentul regulament;

(b) alimentelor care se află sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1829/2003;

(c) alimentelor provenite de la animale clonate și descendenți ai acestora. Până la … (*),Comisia prezintă o propunere legislativă de interzicere a comercializării în Uniune a alimentelor provenite de la animale clonate și descendenți ai acestora. Această propunere se înaintează Parlamentului European și Consiliului.

(3) În cazul în care este necesar și ținând seama de domeniul de aplicare definit la acest articol, Comisia poate determina, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22, dacă un anumit tip de aliment intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) De asemenea, se aplică următoarele definiții:

(a) „aliment nou" înseamnă ▌:

(i) ***aliment care nu a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ*** în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997 ▌;

(ii) aliment de origine vegetală ***sau animală***, atunci când i ***se aplică*** plantei ***sau animalului o*** tehnică netradițională ***de reproducere*** care nu a fost utilizată ▌ înainte de 15 mai 1997, ***cu excepția alimentelor provenite de la animale clonate și descendenți ai acestora***;

(iii) aliment căruia i s-a aplicat un nou tip de proces de producere, care nu a fost utilizat pentru producerea de alimente în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997, în cazul în care acest proces de producție duce la schimbări semnificative în compoziția sau structura alimentelor care le afectează valoarea nutritivă, modul în care sunt metabolizate sau nivelul de substanțe nedorite;

(iv) aliment care conține sau care are la bază nanomateriale fabricate;

▌

(b) „nanomaterial fabricat" înseamnă orice material produs în mod intenționat care conține una sau mai multe dimensiuni de ordinul a 100 nm sau mai puțin sau care este alcătuit din părți funcționale distincte, în interior sau la suprafață, dintre care multe au una sau mai multe dimensiuni de ordinul a 100 nm sau mai puțin, inclusiv structurile, aglomeratele sau agregatele, care pot să aibă o dimensiune mai mare de 100 nm, dar posedă proprietăți caracteristice scării nanometrice.

Proprietățile care sunt caracteristice scării nanomentrice includ:

(i) proprietățile legate de suprafața specifică mare a materialelor luate în considerare; și/sau

(ii) proprietățile fizico-chimice specifice care diferă de cele ale aceluiași material sub altă formă decât cea nanometrică;

(*) ***JO: a se introduce data: șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***

(c) „animale clonate" înseamnă animale produse cu ajutorul unei metode de reproducere artificiale, asexuate, care are ca scop producerea unei copii identice sau aproape identice din punct de vedere genetic a unui animal individual;

(d) „descendenți ai animalelor clonate" înseamnă animale produse prin reproducere sexuată, în cazurile în care cel puțin unul dintre progenitorii acestora este animal clonat;

(e) ***„aliment tradițional provenit*** dintr-o țară terță" înseamnă ***un aliment nou natural și neprelucrat*** în privința ***căruia*** există o experiență ***precedentă privind utilizarea*** alimentară ***într-o*** țară terță, ceea ce înseamnă că alimentul respectiv a făcut și continuă să facă parte ▌din regimul alimentar normal al unei mari părți ***din populația țării timp de cel puțin 25 de ani înainte de …*** (*);

(f) „experiență de utilizare alimentară în condiții de siguranță într-o țară terță" înseamnă că siguranța alimentului în cauză este confirmată de date privind compoziția acestuia, precum și de experiența folosirii sale și de folosirea sa continuă, timp de cel puțin 25 de ani, în regimul alimentar normal al unei mari părți a populației unei țări.

(3) ***Având în vedere numeroasele definiții ale nanomaterialelor publicate de diferite organisme la nivel internațional și progresele tehnice și științifice permanente din domeniul nanotehnologiilor, Comisia ajustează și adaptează alineatul (2) litera (b) în funcție de progresul științific și tehnic și de definițiile convenite ulterior la nivel internațional prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22.***

Articolul 4

Colectarea de informații privind clasificarea unui aliment nou

(1) ***Comisia colectează informații*** din ***partea statelor membre și/sau din partea operatorilor din*** sectorul alimentar ***sau a oricărei alte părți interesate pentru a determina dacă un aliment intră în*** domeniul de aplicare al prezentului regulament. ***Statele membre, operatorii economici și alte părți interesate transmit Comisiei informații referitoare la măsura în care un aliment a fost folosit pentru consumul uman în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997.***

(2) ***Comisia publică aceste informații și concluziile la care s-a ajuns în urma culegerii lor, precum și informațiile neconfidențiale pe care acestea se bazează***.

(3) ***Pentru a se asigura că informațiile privind clasificarea alimentelor noi sunt complete, până la …*** (*), ***Comisia adoptă norme privind modul de a acționa în cazurile în care Comisia nu deține informații referitoare la utilizarea unui aliment pentru consumul uman înainte de 15 mai 1997, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22***.

(4) Comisia poate adopta ***norme detaliate*** de punere în aplicare a ***alineatului (1), în special în ceea ce privește tipul de informații care urmează să fie colectate de la statele membre și/sau de la operatorii din sectorul alimentar, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22***.

Articolul 5

Lista cu alimente noi a Uniunii

Doar alimentele noi incluse pe lista cu alimente noi a Uniunii („lista Uniunii") pot fi introduse pe piață. Comisia păstrează și publică lista Uniunii pe o pagină specială, accesibilă publicului, de pe site-ul internet al Comisiei.

(*) ***JO: a se introduce data: șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***

Miercuri, 7 iulie 2010

Capitolul II

Cerințe pentru introducerea alimentelor noi pe piața din cadrul Uniunii

Articolul 6

Interzicerea alimentelor noi neconforme

Alimentele noi nu se introduc pe piață dacă nu ***sunt conforme cu dispozițiile prezentului*** regulament.

I

Articolul 7

Condițiile generale privind includerea alimentelor noi pe lista Uniunii

(1) Un aliment nou poate fi inclus pe lista Uniunii doar dacă îndeplinește următoarele condiții:

(a) pe baza dovezilor științifice disponibile, nu pune nicio problemă de siguranță pentru sănătatea consumatorului ***și a animalelor, fapt care presupune ca efectele cumulative și sinergice, precum și posibilele efecte adverse asupra anumitor categorii ale populației, să fie avute în vedere în cadrul evaluării riscurilor;***

(b) nu induce în eroare consumatorul;

(c) dacă este destinat să înlocuiască un alt aliment, nu diferă de acel aliment într-un mod în care consumul său normal ar fi dezavantajos pentru consumator pe plan nutrițional***;***

(d) la evaluarea riscurilor se ține seama de avizul Agenției Europene de Mediu, care se publică cel târziu în ziua publicării evaluării Autorității, referitor la măsura în care procesul de producție și consumul normal au un impact negativ asupra mediului;

(e) la evaluarea riscurilor se ține seama de avizul Grupului european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii, care se publică cel târziu în ziua publicării evaluării Autorității, referitor la măsura în care există obiecții de ordin etic;

(f) un aliment nou care poate avea efecte adverse asupra anumitor categorii ale populației va fi autorizat numai în cazul în care au fost puse în aplicare măsuri specifice care să prevină astfel de efecte adverse;

(g) nu este produs din animale clonate sau descendenți ai acestora;

(h) vor fi stabilite niveluri maxime de consum al alimentului nou ca atare sau ca parte a unui alt produs alimentar sau a unor categorii de produse alimentare, pentru cazurile în care utilizarea în condiții de siguranță impune acest lucru;

(i) au fost evaluate efectele cumulative ale alimentelor noi care sunt utilizate în diferite produse alimentare sau categorii de produse alimentare.

(2) Alimentele pentru care au fost utilizate procese de producție care necesită metode specifice de evaluare a riscurilor (de exemplu, alimentele produse prin utilizarea nanotehnologiilor) nu pot fi incluse pe lista Uniunii înainte ca utilizarea acestor metode specifice să fie aprobată de către Autoritate și înainte ca o evaluare corespunzătoare a siguranței pe baza acestor metode să demonstreze că utilizarea alimentelor respective nu prezintă riscuri.

(3) Un aliment nou poate fi inclus în lista Uniunii doar după ce autoritatea competentă prezintă un aviz în care se stabilește că alimentul nu dăunează sănătății.

(4) În cazul în care există îndoieli cauzate, de exemplu, de faptul că nu există suficientă certitudine din punct de vedere științific sau nu există date, se aplică principiul precauției, iar alimentul în cauză nu se include pe lista Uniunii.

Articolul 8

Conținutul listei Uniunii

(1) ***Comisia actualizează*** lista Uniunii***, printre altele în cazurile legate de protecția datelor prevăzute la articolul 14,*** în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1331/2008***. Prin derogare de la articolul 7 alineatele (4) și (6) al Regulamentului (CE) nr. 1331/2008, regulamentul care actualizează lista Uniunii este adoptat prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22. Comisia publică lista Uniunii pe o pagină de internet special concepută în acest scop de pe site-ul său.***

(2) Includerea unui aliment nou pe lista Uniunii cuprinde***:***

(a) o specificație a alimentului***;***

(b) utilizarea preconizată a alimentului;

(c) condițiile de utilizare***;***

(d) după caz, cerințele specifice suplimentare referitoare la etichetare, pentru a informa consumatorul final***;***

(e) data includerii alimentului nou pe lista Uniunii și data primirii cererii;

(f) numele și adresa solicitantului;

(g) data și rezultatul ultimei inspecții în conformitate cu cerințele de monitorizare stabilite la articolul 12;

(h) faptul că includerea se bazează pe dovezi științifice noi și/sau pe date care fac obiectul unui drept de proprietate protejat în conformitate cu articolul 14;

(i) faptul că alimentul nou poate fi introdus pe piață numai de solicitantul specificat la litera (f), cu excepția cazului în care un solicitant ulterior obține autorizația pentru alimentul în cauză, fără a aduce atingere datelor care fac obiectul unui drept de proprietate al solicitantului inițial.

(3) Pentru toate alimentele noi se solicită o monitorizare după introducerea pe piață. Toate alimentele noi cărora li s-a permis intrarea pe piață sunt reexaminate după cinci ani și în toate situațiile în care devin disponibile mai multe dovezi științifice. În cadrul procesului de monitorizare, ar trebui acordată o atenție deosebită categoriilor de populație care consumă dozele cele mai mari.

(4) În cazurile în care un aliment nou conține o substanță care poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană în cazul unui consum excesiv, este necesară obținerea autorizației pentru utilizare în limite maxime în anumite alimente sau categorii de alimente.

(5) Toate ingredientele conținute sub formă de nanomateriale sunt indicate clar pe lista ingredientelor. Denumirile ingredientelor în cauză sunt urmate de cuvântul „nano", între paranteze.

(6) Înainte de expirarea perioadei menționate la articolul 14 alineatul (1), lista Uniunii se actualizează în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol astfel încât, în cazul în care alimentul autorizat îndeplinește încă condițiile stabilite în prezentul regulament, indicațiile specifice menționate la alineatul (2) litera (h) din prezentul articol nu mai sunt incluse.

(7) Pentru actualizarea listei Uniunii prin includerea unui aliment nou, atunci când alimentul nou nu constă din alimente supuse protecției datelor în conformitate cu articolul 14 sau nu conține astfel de alimente, și:

(a) alimentul nou este echivalent cu alimentele existente în ceea ce privește compoziția, modul în care este metabolizat și nivelul de substanțe nedorite, sau

(b) alimentul nou constă dintr-un aliment aprobat anterior pentru uz alimentar în Uniune sau conține un astfel de aliment și se poate estima că noua utilizare prevăzută nu va spori în mod semnificativ dozele pentru consumatori, inclusiv pentru consumatorii din categoriile vulnerabile,

prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, se aplică mutatis mutandis procedura de notificare menționată la articolul 9.

Articolul 9

Alimente tradiționale provenite dintr-o țară terță

(1) ***Un operator din sectorul alimentar*** care intenționează să introducă ▌un aliment tradițional provenit dintr-o țară terță ***pe piață în Uniune notifică acest lucru Comisiei***, ***indicând*** denumirea ▌alimentului***,*** compoziția ***și*** țara ▌de origine ***ale acestuia***.

Notificarea este însoțită de date documentate care să demonstreze experiența precedentă privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță în orice țară terță.

(2) Comisia transmite fără întârziere ***notificarea, inclusiv demonstrarea experienței precedente privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță, menționată la alineatul (1)***, statelor membre și Autorității ***și o pune la dispoziția publicului pe site-ul său de internet***.

(3) ***În termen de patru luni de la data la care notificarea prevăzută la alineatul (1) este transmisă de către Comisie în conformitate cu alineatul (2), un stat membru și Autoritatea pot informa Comisia cu privire la existența unor obiecții justificate din partea acestora privind siguranța, bazate pe dovezi științifice, referitoare la introducerea pe piață a alimentului tradițional în cauză.***

În acest caz, alimentul nu se introduce pe piață în Uniune și se aplică articolele 5-8. Notificarea menționată la alineatul (1) al prezentului articol se consideră ca fiind cererea menționată la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008. Ca alternativă, solicitantul poate opta pentru retragerea notificării.

Comisia informează în consecință operatorul respectiv din sectorul alimentar fără întârzieri nejustificate și într-o modalitate demonstrabilă în termen de cel mult cinci luni de la data notificării prevăzute la alineatul (1).

(4) ***În cazul în care nu a fost ridicată, pe baza dovezilor științifice, nicio obiecție justificată referitoare la siguranță și nu i-a fost transmisă nicio astfel de informație referitoare la acest aspect operatorului respectiv din sectorul alimentar în conformitate cu alineatul (3), alimentul tradițional poate fi introdus pe piață în Uniune după cinci luni de la data notificării prevăzute la alineatul (1).***

(5) Comisia ***publică o listă a*** alimentelor tradiționale provenite din țări terțe ***care pot fi introduse pe piață în Uniune în conformitate cu alineatul (4) pe o pagină a site-ului de internet al Comisiei rezervată în acest scop. Această pagină trebuie să fie accesibilă de pe pagina cu lista Uniunii menționată la articolul 5 și să conțină un link către aceasta***.

(6) ***Pentru a asigura funcționarea adecvată a procedurii de notificare prevăzute la prezentul articol, până la …*** (*), ***Comisia adoptă norme detaliate de punere în aplicare a acestui articol, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22***.

Articolul 10

Orientări tehnice

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 și ***înainte de*** … (*), Comisia, în strânsă colaborare cu Autoritatea***, operatorii din sectorul alimentar și întreprinderile mici și mijlocii***, pune la dispoziție, după caz, orientări și instrumente tehnice pentru a sprijini ***operatorii din sectorul alimentar și, în special, întreprinderile mici și mijlocii, cu privire la*** elaborarea și ***prezentarea*** cererilor în temeiul prezentului regulament***. Recomandarea 97/618/CE rămâne aplicabilă pentru solicitanți până la înlocuirea sa prin orientările tehnice revizuite***, ***elaborate în conformitate cu prezentul articol***.

Orientările tehnice și instrumentele se publică, până la … (*)***, pe o pagină înființată în acest scop, accesibilă publicului de pe site-ul de internet al Comisiei.***

Articolul 11

Avizul autorității

În cadrul evaluării siguranței alimentelor noi, după caz, autoritatea:

(a) ***examinează*** dacă alimentul ***nou, indiferent dacă*** este ***menit sau nu să înlocuiască*** un aliment ***deja prezent pe piață, prezintă vreun risc de efecte nocive sau toxice pentru sănătatea umană, ținând seama, de asemenea, de efectele oricăror caracteristici noi***;

(b) ia în considerare***, pentru un aliment tradițional provenit dintr-o țară terță,*** experiența ***precedentă privind utilizarea*** alimentară în condiții de siguranță.

Articolul 12

Obligațiile ▌care le revin operatorilor din sectorul alimentar

(1) Comisia ▌impune, din motive de siguranță alimentară și în urma avizului Autorității, o cerință de monitorizare după introducerea pe piață. ***Această monitorizare are loc după cinci ani de la data includerii unui aliment nou în lista Uniunii***.

(2) Cerințele de monitorizare se aplică, de asemenea, alimentelor noi care se află deja pe piață, inclusiv celor autorizate în temeiul procedurii simplificate de notificare stabilită la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 258/97.

(3) Statele membre desemnează autorități competente care vor fi responsabile cu monitorizarea după introducerea pe piață.

(4) Producătorul ***și operatorul din sectorul alimentar sau autoritatea*** informează de îndată Comisia cu privire la:

(a) orice nouă informație științifică sau tehnică care ar putea influența evaluarea siguranței privind utilizarea alimentului nou;

(b) orice interdicție sau restricție impusă de autoritatea competentă din oricare țară terță în care alimentul nou este introdus pe piață.

(*) JO: a se introduce data: ***șase luni*** de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Toți operatorii din sectorul alimentar notifică Comisiei și autorităților competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea orice problemă de sănătate despre care au fost informați de către consumatori sau de către organizațiile de protecție a consumatorilor.

Autoritatea competentă a statului membru informează Comisia în termen de trei luni de la finalizarea controlului. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în termen de cel mult un an de la expirarea perioadei de cinci ani menționate la alineatul (1).

Articolul 13

Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii

Dacă este cazul, Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru, poate consulta Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii în vederea obținerii avizului acestuia asupra aspectelor etice legate de știință și noile tehnologii de importanță etică majoră.

Comisia pune la dispoziția publicului ***orice astfel de aviz al Grupului european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii***.

Articolul 14

Protecția datelor

(1) La cererea solicitantului, justificată prin informații adecvate și verificabile incluse în dosarul de cerere, dovezile științifice recente și ▌ datele științifice ***care fac obiectul unui drept de proprietate furnizate*** în sprijinul cererii nu pot fi utilizate în beneficiul unei alte cereri pentru o perioadă de cinci ani de la data includerii alimentului nou pe lista Uniunii, ***cu excepția cazului în care solicitantul ulterior a convenit cu solicitantul inițial asupra faptului că astfel de date și informații pot fi folosite, și*** atunci când:

(a) dovezile științifice recente și/sau datele științifice au fost desemnate ca fiind date care fac obiectul unui drept de proprietate intelectuală de către solicitant atunci când s-a depus prima cerere (date științifice care fac obiectul unui drept de proprietate intelectuală);

(b) solicitantul anterior beneficia de dreptul exclusiv de a face trimiteri la datele ▌ care fac obiectul unui drept de proprietate intelectuală atunci când s-a depus ***cererea inițială***;

(c) alimentul nou nu ar fi putut fi autorizat fără furnizarea datelor ▌ care fac obiectul unui drept de proprietate intelectuală de către solicitantul anterior; și

(d) datele științifice și alte informații au fost desemnate ca fiind date care fac obiectul unui drept de proprietate de către solicitantul inițial atunci când s-a depus cererea inițială.

Cu toate acestea, un solicitant anterior poate conveni cu un solicitant ulterior asupra utilizării unor astfel de date și informații.

(2) Datele provenite din proiecte de cercetare finanțate în totalitate sau parțial de Uniune și/sau de instituții publice se publică împreună cu solicitarea și pot fi utilizate în mod liber de către ceilalți solicitanți.

(3) Pentru a evita repetarea studiilor pe vertebrate, un solicitant ulterior poate face referire la studiile pe vertebrate și la alte studii care pot împiedica testarea pe animale. Posesorul informațiilor poate solicita compensare adecvată pentru utilizarea informațiilor.

(4) Comisia stabilește, după consultarea solicitantului, care sunt informațiile pentru care ar trebui asigurată protecția menționată la alineatul (1) și informează solicitantul, autoritatea și statele membre cu privire la decizia pe care o adoptă în acest sens.

I

Articolul 15

Protecția armonizată a datelor

Fără a aduce atingere autorizării unui aliment nou în temeiul articolelor 7 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 sau autorizării privind o mențiune de sănătate în temeiul articolelor 17, 18 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, datele referitoare la autorizare și publicarea autorizației în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sunt identice, iar perioadele de protecție a datelor se derulează simultan, în cazul în care se dorește obținerea unei autorizări pentru un aliment nou și pentru mențiunea de sănătate aplicabilă acestuia și totodată se garantează protecția datelor, în conformitate cu prevederile ambelor regulamente, la cererea solicitantului.

Articolul 16

Măsuri de inspecție și control

Pentru a asigura respectarea prezentului regulament, trebuie efectuate controale oficiale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

Capitolul III

Dispoziții generale

Articolul 17

Sancțiuni

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea acestora în aplicare. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la … (*) și informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

Articolul 18

Privilegii ale statelor membre

(1) În cazul în care un stat membru, ca urmare a unor noi informații sau a unei reevaluări a informațiilor existente, are motive întemeiate pentru a considera că utilizarea unui aliment sau a unui ingredient alimentar care respectă prezentul regulament pune în pericol sănătatea umană sau mediul, statul membru respectiv poate impune restricții temporare sau poate suspenda comercializarea și utilizarea alimentului sau a ingredientului alimentar în cauză pe teritoriul său. Acesta informează de îndată celelalte state membre și Comisia despre acest lucru, precizând motivele deciziei sale.

(2) Comisia examinează, în strânsă cooperare cu Autoritatea și în cel mai scurt timp posibil, motivele menționate la alineatul (1) și ia măsurile necesare. Statul membru care a luat decizia menționată la alineatul (1) o poate menține până la intrarea în vigoare a măsurilor respective.

Articolul 19

Acte delegate

În scopul realizării obiectivelor prezentului regulament, astfel cum sunt prevăzute la articolul 1, Comisia adoptă, până la … (**), criterii suplimentare pentru a determina dacă un aliment a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Uniunii înainte de 15 mai 1997, în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a), prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 20 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 21 și 22.

(*) JO: a se introduce data: ***12*** luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
(**) JO: a se introduce data: 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 20

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de adoptare a actelor delegate menționată la ***articolul 2 alineatul (3), articolul 3 alineatul (3), articolul 4 alineatele (3) și (4), articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (6) și*** articolul 19 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade cu durată identică, cu excepția cazurilor în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 21.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de adoptare a actelor delegate îi este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 21 și 22.

Articolul 21

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea competențelor menționată la ***articolul 2 alineatul (3), articolul 3 alineatul (3), articolul 4 alineatele (3) și (4), articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (6) și*** articolul 19 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe ***depune eforturi pentru a informa în timp util*** cealaltă instituție și Comisia ▌înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și ***eventualele motive ale*** acesteia.

(3) Decizia de revocare duce la încetarea delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta produce efecte imediat sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Aceasta nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22

Obiecții privind actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul ***poate*** formula obiecțiuni privind ***un act*** delegat în termen de ***două luni*** de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) Dacă, la expirarea perioadei respective, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu ***a*** formulat obiecțiuni privind actul delegat***, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și*** intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea perioadei respective, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni.

(3) Dacă Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni privind actul delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 23

Reexaminare

(1) Până la … (*) și având în vedere experiența acumulată, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și în special a articolelor 3, 9 și 14, însoțit, după caz, de orice fel de propuneri legislative.

(2) ***Cel târziu*** până la … (**), Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind toate aspectele legate de alimentele provenite din animale obținute prin utilizarea unei tehnici de clonare și din descendenți ai acestora însoțit, după caz, de orice fel de propuneri legislative.

(3) Rapoartele și eventualele propuneri sunt puse la dispoziția publicului.

Capitolul IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 24

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 258/97 și Regulamentul (CE) nr. 1852/2001 se abrogă de la … (***) cu o excepție în ceea ce privește cererile nesoluționate reglementate de articolul 26 din prezentul regulament.

Articolul 25

Conținutul listei Uniunii

Până la … (***), Comisia stabilește lista Uniunii prin includerea pe aceasta a alimentelor noi autorizate și/sau notificate în temeiul articolelor 4, 5 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 258/97, precum și a eventualelor condiții de autorizare existente, după caz.

Articolul 26

Măsuri tranzitorii

(1) Orice cerere de introducere ***pe piață*** a unui aliment nou ▌prezentată unui stat membru în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 258/97, ***în legătură cu*** care raportul de evaluare *inițială* prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din regulamentul ***respectiv*** nu este transmis Comisiei ***până la*** … (***), ***este considerată ca fiind o cerere introdusă în conformitate cu prezentul regulament***.

(2) ***Alte*** cereri ***depuse*** în temeiul ***articolului 3 alineatul (4) și articolelor 4 și 5*** din Regulamentul (CE) nr. 258/97 înainte de … (***) se prelucrează în conformitate cu dispozițiile ***Regulamentului (CE) nr. 258/97.***

▌

Articolul 27

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1331/2008

Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

(*) JO: a se introduce data: 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
(**) JO: a se introduce data: ***trei ani și șase luni*** de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
(***) JO: a se introduce data: 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

„Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare, aromele alimentare și alimentele noi".

2. La articolul 1, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Prezentul regulament stabilește o procedură ▌de evaluare și autorizare (denumită în continuare «procedura comună») a aditivilor alimentari, a enzimelor alimentare, a aromelor alimentare și a ***surselor de arome*** alimentare ▌utilizate sau destinate utilizării în sau pe produse alimentare și alimente noi (denumite în continuare «substanțe sau produse»), care contribuie la libera circulație a alimentelor în cadrul Uniunii și la un nivel înalt de protecție a sănătății umane și ***a*** intereselor ***consumatorilor***.

(2) Procedura comună ▌stabilește modalitățile procedurale de actualizare a listelor substanțelor și produselor a căror comercializare este autorizată în Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1333/2008, al Regulamentului (CE) nr. 1332/2008, al Regulamentului (CE) nr. 1334/2008 și al Regulamentului (UE) nr. …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind alimentele noi (*) (+) (denumite în continuare „acte legislative sectoriale din domeniul alimentar").

▌

(*) JO L… (++)
(+) JO: a se introduce data și numărul prezentului regulament.
(++) JO: a se introduce referințele de publicare ale prezentului regulament.".

3. La articolul 1 alineatul (3), articolul 2 alineatele (1) și (2), articolul 9 alineatul (2), articolul 12 alineatul (1) și articolul 13, ***cuvântul „substanță" sau „substanțe" se înlocuiește*** cu „substanță sau ***produs***" sau „substanțe sau ***produse***".

4. La articolul 2, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Lista Uniunii de substanțe sau produse".

5. La articolul 4 se adaugă următorul alineat:

„(3) În vederea actualizării diferitelor liste ale Uniunii reglementate de diferite acte legislative sectoriale din domeniul alimentar, poate fi introdusă o singură cerere privind o substanță sau un produs, cu condiția ca cererea să respecte cerințele fiecărui act legislativ sectorial din domeniul alimentar.".

6. La articolul 6, la începutul alineatului (1) se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care se suspectează existența unor riscuri legate de siguranță motivate științific, se identifică și se cer solicitantului informații suplimentare privind evaluarea riscurilor."

▌

7. Termenul de „Comunitate" se înlocuiește cu termenul de „Uniune" în întregul text.

Articolul 28

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la … (*).

(*) JO: a se introduce data: 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Cu toate acestea, articolele 25, 26 și 27 se aplică de la … (*). Prin derogare de la al doilea paragraf din prezentul articol și prin derogare de la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008, cererile pot fi formulate în conformitate cu prezentul regulament începând de la … (*) pentru autorizarea alimentelor care fac obiectul articolului 3 alineatul (2) litera (a) punctul (iv) din prezentul regulament, în cazul în care aceste alimente se află deja pe piața din cadrul Uniunii la data respectivă.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Parlamentul European,	Pentru Consiliu,
Președintele	Președintele

(*) JO: a se introduce data: data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (Reformare) ***II

P7_TA(2010)0267

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (11962/2/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD))

(2011/C 351 E/33)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere poziția comună a Consiliului în primă lectură (11962/2/2009 – C7-0034/2010),

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2007)0844),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 175 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0002/2008),

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere poziția sa în primă lectură ([1]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 ianuarie 2009 ([2]),

([1]) JO C 87 E, 1.4.2010, p. 191.
([2]) JO C 182, 4.8.2009, p. 46.

Miercuri, 7 iulie 2010

— având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 9 octombrie 2008 ([1]),

— având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0145/2010),

1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C 325, 19.12.2008, p. 60.

P7_TC2-COD(2007)0286

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Directivei 2010/…/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2010/75/UE)

Obligațiile operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ***II

P7_TA(2010)0268

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură privind adoptarea unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD))

(2011/C 351 E/34)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere poziția Consiliului în primă lectură (05885/4/2010 – C7-0053/2010),

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2008)0644),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 175 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0373/2008),

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere poziția sa în primă lectură ([1]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 1 octombrie 2009 ([2]),

— după consultarea Comitetului Regiunilor,

— având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0149/2010),

1. adoptă în a doua lectură poziția prezentată mai jos;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) Texte adoptate, 22.4.2009, P6_TA(2009)0225.
([2]) JO C 318, 23.12.2009, p. 88.

P7_TC2-COD(2008)0198

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. …/2010 a Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 995/2010)

Competențele Autorității bancare europene, ale Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și ale Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe ***I

P7_TA(2010)0269

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității bancare europene, ale Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și ale Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (COM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD))

(2011/C 351 E/35)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ([1]):

([1]) Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0163/2010).

Miercuri, 7 iulie 2010

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității bancare europene, ale Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și ale Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50, articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Criza financiară din 2007/2008 a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. ***Modelele naționale*** de supraveghere nu au reușit să țină pasul cu realitatea piețelor financiare europene, bazate de integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase societăți financiare desfășoară activități transfrontaliere ▌. Criza a adus în prim-plan deficiențe la nivelul cooperării, coordonării, aplicării coerente a legislației ***Uniunii*** și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.

(1a) Parlamentul European a solicitat în mod repetat aplicarea unor condiții concurențiale cu adevărat echitabile tuturor actorilor de la nivel european și a subliniat existența unor deficiențe majore în supravegherea exercitată de UE asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate.

(2) La 25 februarie 2009, un grup de experți la nivel înalt condus de ***Jacques de Larosière*** a publicat un raport ***(Raportul Larosière)*** întocmit la cererea Comisiei, care ajungea la concluzia că ***ar fi*** necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Raportul a recomandat prin urmare reformarea în profunzime a structurii supravegherii sectorului financiar în ***Uniunea Europeană***. ***Raportul Larosière*** a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiari ***(SESF),*** care să cuprindă trei Autorități europene de supraveghere ***(AES)***, una pentru sectorul bancar ▌, una pentru sectorul valorilor mobiliare ▌ și ▌ una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale, precum și un Comitet european pentru riscuri sistemice.

(*) Amendamentele: textul nou sau modificat este evidențiat în caractere ***cursive aldine***; eliminările sunt evidențiate prin simbolul ▌.

([1]) Aviz din 18 martie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

([2]) Poziția Parlamentului European din ….

(3) În comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene” [1], Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a ***SESF,*** iar în comunicarea din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană” [2], aceasta a oferit mai multe detalii despre organizarea posibilă a acestui nou cadru de supraveghere.

(4) În concluziile sale din 19 iunie 2009, Consiliul European a recomandat înființarea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei ***noi AES***. Sistemul ar trebui să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere, constituirea unui cadru de reglementare unic la nivel european aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața internă ***și asigurarea unui nivel adecvat de armonizare a criteriilor și metodologiilor care pot fi aplicate de către autoritățile competente pentru a evalua riscul instituțiilor de credit***. Consiliul European a subliniat faptul că ***AES*** trebuie să aibă, de asemenea, competențe cu privire la agențiile de rating al creditelor și a invitat Comisia să pregătească propuneri concrete cu privire la modul în care ***SESF*** ar putea juca un rol important în situații de criză.

(5) La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat trei propuneri de regulamente de înființare a ***SESF***, incluzând crearea celor trei ***AES***.

(6) Pentru ca ***SESF*** să funcționeze eficient, sunt necesare modificări ale legislației ***Uniunii*** în domeniile de activitate ale celor trei ***AES***. Aceste modificări se referă la definirea sferei anumitor competențe ale AES, la integrarea anumitor competențe ▌ prevăzute în legislația ***Uniunii*** și la garantarea unei funcționări armonioase și eficiente în contextul SESF.

(7) Înființarea celor trei ▌ AES ar trebui să fie însoțită, printre altele, de elaborarea unei reglementări unice pentru a garanta o ***armonizare consecventă și*** o aplicare uniformă și pentru a contribui astfel la funcționarea mai eficientă a pieței interne. ▌

(7a) Regulamentele de instituire a SESF prevăd că, în domeniile clar indicate în legislația relevantă, AES pot elabora proiecte de standarde tehnice, pe care le prezintă Comisiei spre adoptare în conformitate cu articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prin acte delegate sau acte de punere în aplicare. Prezenta directivă identifică un prim set de astfel de domenii și ar trebui să nu aducă atingere includerii altor domenii în viitor.

(7b) Legislația relevantă ar trebui să definească domeniile în care AES sunt abilitate să elaboreze proiecte de standarde tehnice și modalitatea în care acestea ar trebui adoptate. Legislația relevantă ar trebui să precizeze elementele, condițiile și specificările menționate la articolul 290 TFUE pentru cazul actelor delegate, iar normele și principiile generale referitoare la mecanismele de control al actelor de punere în aplicare ar trebui să se bazeze pe Decizia 1999/468/CE până la adoptarea regulamentului prevăzut la articolul 291 TFUE.

(8) Identificarea domeniilor adecvate pentru elaborarea de standarde tehnice ar trebui să realizeze un echilibru corespunzător în crearea unui set unic de norme armonizate, ***evitând complicarea*** inutilă a legislației și a ***punerii în aplicare a acesteia. Ar trebui*** ▌ alese numai ▌ domeniile în care existența unor norme tehnice consecvente va ***contribui semnificativ și eficace la realizarea obiectivelor legislației relevante asigurând, în același timp, adoptarea deciziilor politice de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie în conformitate cu procedurile lor uzuale***.

[1] COM(2009)0114.
[2] COM(2009)0252.

(9) Aspectele care fac obiectul standardelor tehnice trebuie să fie de natură pur tehnică, iar elaborarea acestora necesită competențele unor experți în domeniul supravegherii. Standardele tehnice ***adoptate sub formă de acte delegate*** ar trebui ***să dezvolte în continuare, să specifice și*** să determine condițiile ***de armonizare consecventă*** a normelor incluse în instrumentele de bază adoptate de Parlamentul European și de Consiliu, ***completând sau modificând anumite elemente neesențiale ale actului legislativ***. Pe de altă parte, standardele tehnice adoptate ca acte de ***punere în aplicare ar trebui să stabilească condițiile de aplicare uniformă a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii***. Standardele tehnice nu trebuie să ***determine*** alegeri de natură politică. ▌

(9a) În cazul actelor delegate, este oportun să se introducă procedura de adoptare a standardelor tehnice prevăzută la articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO]. Punerea în aplicare a standardelor ar trebui adoptată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO]. Consiliul European a aprobat „abordarea Lamfalussy pe patru niveluri" pentru a face mai eficient și transparent procesul de elaborare a legislației financiare a Uniunii. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în multe domenii, o gamă largă de regulamente și directive secundare ale Comisiei fiind în vigoare. În cazurile în care standardele tehnice sunt concepute pentru a dezvolta, specifica sau determina în continuare condițiile de aplicare ale unor astfel de măsuri secundare, acestea ar trebui adoptate numai după ce măsurile secundare menționate au fost adoptate și ar trebui să respecte dispozițiile măsurilor secundare.

(9b) Standardele tehnice obligatorii contribuie la un set unic de norme pentru legislația privind serviciile financiare, potrivit aprobării date de Consiliul European în concluziile sale din iunie 2009. În măsura în care anumite cerințe din actele legislative ale UE nu sunt complet armonizate și, în conformitate cu principiul precauției aplicat supravegherii, standardele tehnice obligatorii care dezvoltă, specifică sau determină condițiile de aplicare a acestor cerințe nu ar trebui să împiedice statele membre să solicite informații suplimentare sau să impună cerințe mai stricte. Prin urmare, standardele tehnice ar trebui să permită statelor membre să acționeze în acest sens în domenii specifice, în temeiul directivelor menționate.

(10) Conform prevederilor din regulamentele de înființare a SESF, înainte de transmiterea standardelor tehnice către Comisie, Autoritățile europene de supraveghere trebuie, dacă este cazul, că organizeze consultări publice cu privire la acestea și să analizeze potențialele costuri și beneficii asociate.

(11) Regulamentele de înființare a SESF prevăd un mecanism de soluționare a dezacordurilor dintre autoritățile naționale competente. În cazul în care o autoritate competentă nu este de acord ***cu*** procedura sau conținutul unei acțiuni sau cu lipsa de acțiune a unei alte autorități competente în domeniile ***specificate în legislația UE în conformitate cu Regulamentul …/2010 [ABE], Regulamentul …/2010 [AEVMP] și Regulamentul …/2010 [AEAPO],*** domenii în care legislația în vigoare impune cooperarea, coordonarea sau luarea unor decizii în comun de către autoritățile naționale competente din mai multe state membre, ***AES,*** la solicitarea uneia dintre autoritățile competente implicate, ***ar trebui să aibă posibilitatea de a*** sprijini autoritățile respective în efortul lor de a ajunge la un acord în termenul limită stabilit de ***AES***, care ține seama de orice alte termene limită relevante prevăzute de legislația în vigoare, precum și de urgența și complexitatea dezacordului respectiv. În eventualitatea persistenței dezacordului respectiv, ***AES ar trebui să aibă posibilitatea de*** a soluționa problema.

(12) În general, ***articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) …/2010 [ABE], articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) …/2010 [AEVMP] și articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) …./2010 [AEAPO]*** care prevăd posibilitatea soluționării disputelor în cadrul regulamentelor de înființare a SESF nu impun modificarea în consecință a legislației relevante. Totuși, în acele domenii în care legislația relevantă prevede deja o formă de mediere fără caracter obligatoriu sau în cazurile în care există termene limită pentru luarea în comun a deciziilor de către una sau mai multe autorități naționale competente, sunt necesare modificări în vederea garantării clarității și a minimizării disfuncțiilor procesului de luare în comun a deciziilor, dar și a capacității ***AES*** de a soluționa dezacordurile, dacă este necesar. ***Procedura obligatorie de soluționare a dezacordurilor este menită să soluționeze situații în care autoritățile de supraveghere competente nu pot rezolva între ele probleme procedurale sau de fond referitoare la respectarea legislației Uniunii.***

(12a) Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să identifice situațiile în care e posibil să fie nevoie să fie soluționată o chestiune procedurală sau importantă, legată de respectarea legislației europene, iar autoritățile de supraveghere pot să nu fie în măsură să soluționeze chestiunea singure. Într-o asemenea situație, una dintre autoritățile de supraveghere implicate ar trebui să poată supune chestiunea autorității europene de supraveghere competente. Autoritatea europeană de supraveghere respectivă ar trebui să acționeze în conformitate cu procedura prevăzută în regulamentul său de înființare ***și în prezenta directivă. Ea ar trebui să poată solicita autorității competente interesate să ia măsuri specifice sau să se abțină de la a lua măsuri pentru a soluționa chestiunea și pentru a asigura respectarea legislației europene, cu efecte obligatorii asupra autorităților competente interesate. În cazurile în care legislația relevantă a Uniunii conferă statelor membre libertate de acțiune, deciziile luate de AES nu ar trebui să înlocuiască exercitarea libertății de acțiune a autorităților de supraveghere naționale în conformitate cu legislația Uniunii.***

(13) Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ([1]) prevede medierea sau luarea în comuna deciziilor în ceea ce privește stabilirea sucursalelor semnificative în scopul apartenenței la colegiul de supraveghere, al validării modelelor și al evaluării riscurilor de grup. În toate aceste domenii, este necesar ca o modificare să specifice în mod clar faptul că, în cazul unui dezacord pe durata prevăzută, Autoritatea bancară europeană poate soluționa dezacordul recurgând la procedura descrisă în Regulamentul ***(UE) nr. …/2010 [ABE]***. Această abordare clarifică faptul că, ***deși Autoritatea bancară europeană nu ar trebui să în locuiască exercitarea discreționară de competențe a autorităților naționale de supraveghere***, dezacordurile pot fi soluționate, iar cooperarea consolidată, înainte de luarea sau emiterea unei decizii finale la adresa unei instituții.

(14) În vederea garantării ***unei tranziții fără probleme*** **a sarcinilor curente ale** ▌Comitetului european al inspectorilor bancari ***(CEBS)***, ale Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale ***(CEIOPS) și*** ale Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare ***(CESR) către noile AES, trimiterile la comitetele menționate*** ar trebui înlocuite în toată legislația relevantă cu trimiteri la Autoritatea bancară europeană ***(ABE)***, la Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***(AEAPO)*** sau, respectiv, la Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe ***(AEVMP)***.

(14a) Alinierea procedurilor de comitologie la dispozițiile din TFUE și mai ales la articolele 290 și 291 din acesta, ar trebui să se facă de la caz la caz și ar trebui încheiate complet în termen de trei ani. Pentru a se ține seama de evoluțiile tehnice ale piețelor financiare și a se specifica cerințele menționate în directivele modificate, Comisia ar trebui împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE.

(14b) Parlamentul European și Consiliul ar trebui să aibă la dispoziție trei luni de la data înștiințării pentru a formula obiecțiuni la un act delegat. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă ar trebui să poată fi prelungită cu trei luni în ceea ce privește principalele domenii de interes. Parlamentul european și Consiliul pot informa celelalte instituții în legătură cu intenția lor de a nu formula obiecțiuni. Această aprobare rapidă a actelor delegate este foarte indicată în situația în care trebuie respectate termene limită, de exemplu pentru a respecta calendarul de adoptare a actelor delegate de către Comisie stabilit în actul de bază.

(14c) În Declarația 39 cu privire la articolul 290 din TFUE, anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007, Conferința a luat act de intenția Comisiei de a consulta în continuare experții desemnați de statele membre pentru elaborarea proiectelor sale de acte delegate în domeniul serviciilor financiare, în conformitate cu practicile consacrate.

(15) Noul sistem de supraveghere instituit de SESF va solicita autorităților naționale de supraveghere să coopereze îndeaproape cu ***AES***. Modificările aduse legislației relevante ar trebui să garanteze că nu există obstacole juridice în calea îndeplinirii obligațiilor de schimb de informații, incluse în regulamentele ▌de înființare a ***AES***.

([1]) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

(15a) Transmiterea sau schimbul de informații confidențiale dintre autoritățile competente și Autoritatea pentru valori mobiliare și piețe sau Comitetul european pentru riscuri sistemice ar trebui să fie acoperite de obligația de păstrare a secretului profesional la care sunt supuși angajații sau foștii angajați ai autorităților competente care primesc informațiile.

(16) Regulamentele de înființare a SESF ▌prevăd că AES pot să stabilească contacte cu autoritățile de supraveghere din țări terțe și contribuie la elaborarea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe. Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare [1] și Directiva 2006/48/CE ar trebui modificate pentru a permite ***AES*** să încheie acorduri de cooperare cu țări terțe și să realizeze schimburi de informații cu acele țări terțe care pot garanta păstrarea secretului profesional.

(17) Existența unei singure liste consolidate sau a unui registru unic consolidat pentru fiecare categorie de ***firme*** financiare ***din Uniunea Europeană***, care în prezent ține de responsabilitatea fiecărei autorități naționale competente, va ameliora transparența și va reflecta mai bine piața financiară unică. AES ar trebui să li se încredințeze sarcina de a elabora, publica și actualiza regulat registrele și listele cu actorii financiari din ***Uniunea Europeană***. Acest lucru se referă la lista autorizațiilor acordate instituțiilor de credit de către autoritățile naționale de supraveghere. Aceasta privește, de asemenea, registrul tuturor firmelor de investiții și lista piețelor reglementate în temeiul Directivei 2004/39/CE. În mod similar, ar trebui să i se încredințeze ***AEVMP*** sarcina de a elabora, publica și actualiza periodic lista prospectelor aprobate și a certificatelor de aprobare în temeiul Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare. ▌[2].

(18) În acele domenii în care ***ESA*** au obligația de a elabora proiecte de standarde tehnice, respectivele proiecte de standarde tehnice ar trebui înaintate Comisiei în termen de trei ani de la crearea ***ESA, cu excepția cazului în care legislația relevantă stabilește un alt termen***.

(18a) Sarcinile AEVMP în sensul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare [3] ar trebui să nu aducă atingere competenței Sistemului European al Băncilor Centrale de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți, în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) a patra liniuță din TFUE.

(18b) Standardele tehnice care trebuie elaborate de AEAPO în conformitate cu prezenta directivă și în legătură cu Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale [4] ar trebui să nu aducă atingere competențelor statelor membre cu privire la cerințele prudențiale referitoare la astfel de instituții, în conformitate cu Directiva 2003/41/CE.

(18c) În conformitate cu articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2003/71/CE privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate delega aprobarea unui prospect către autoritatea competentă a altui stat membru, sub rezerva acordului autorității respective. Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) Nr. …/2010 [AEVMP] impune ca, în general, un astfel de acord de delegare să fie notificat autorității cu cel puțin o lună înaintea intrării sale în vigoare. Cu toate acestea, având în vedere experiența în delegarea aprobării în temeiul Directivei 2003/71/CE, care include termene mai scurte, este oportun să nu se aplice în această situație articolul 13 alineatul (3) Regulamentul (UE) Nr. …/2010 [ESMA].

---

[1] JO L 145, 30.4.2004, p. 1.
[2] JO L 345, 31.12.2003, p. 64.
[3] ***JO L 166, 11.6.1998, p. 45.***
[4] ***JO L 235, 23.9.2003, p. 10.***

(18d) ***În această etapă, AES nu ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice cu privire la cerințele existente potrivit cărora persoanele care conduc efectiv firma de investiții, instituția de credit, OPCVM și societățile de administrare ale acestora trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a garanta gestionarea corectă și prudentă a acestora. Cu toate acestea, având în vedere importanța acestor cerințe, AES ar trebui să acorde prioritate identificării celor mai bune practici în orientări și asigurării convergenței practicilor de supraveghere și prudențiale către aceste bune practici. Acestea ar trebui să procedeze la fel cu privire la cerințele prudențiale referitoare la sediul central al acestor instituții.***

(18e) ***Scopul elaborării proiectelor de standarde tehnice în legătură cu abordarea bazată pe ratingul intern, abordarea de evaluare avansată, și modelul intern de risc de piață, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, ar trebui să fie cel de a asigura calitatea și robustețea unor astfel de abordări, precum și coerența revizuirii acestora de către autoritățile competente. Aceste standarde ar trebui să permită autorităților competente să permită instituțiilor să elaboreze diferite abordări pe baza propriilor experiențe și particularități, în cadrul cerințelor Directivelor 2006/48CE și 2006/49/CE și cu respectarea cerințelor standardelor tehnice.***

(19) Având în vedere faptul că obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deponenților, investitorilor și beneficiarilor și, prin urmare, a societăților și consumatorilor, protejarea integrității, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității ***și sustenabilității*** sistemului financiar, ***protejarea economiei reale și a finanțelor publice*** și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul ***Uniunii, Uniunea*** poate adopta măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(19a) ***Până la 1 ianuarie 2014, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la depunerea de către AES a proiectului de standarde tehnice menționat în prezenta directivă și să prezinte propunerile pe care le consideră oportune.***

(20) Prin urmare, Directiva nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare ([1]), Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ▌([2]), Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ([3]), Directiva 2003/41/CE ▌([4]), Directiva 2003/71/CE, Directiva 2004/39/CE, Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ▌([5]), Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ([6]), Directiva 2006/48/CE ▌([7]), Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ([8]) și Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din ***13 iulie 2009*** de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ([9]) ar trebui să fie modificate în consecință,

([1]) JO L 166, 11.6.1998, p. 45.
([2]) JO L 35, 11.2.2003, p. 1.
([3]) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.
([4]) JO L 235, 23.9.2003, p. 10.
([5]) JO L 390, 31.12.2004, p. 38.
([6]) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.
([7]) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.
([8]) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.
([9]) ***JO L 302, 17.11.2009, p. 32.***

Miercuri, 7 iulie 2010

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 98/26/CE

Directiva 98/26/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statul membru menționat la alineatul (2) informează imediat ***Comitetului european pentru riscuri sistemice***, alte state membre și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe înființată prin Regulamentul (UE) nr. …/… al Parlamentului European și al Consiliului [1] (AEVMP).

[1] JO L …"

2. La articolul 10 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre precizează sistemele și operatorii din respectivele sisteme care urmează a face parte din domeniul de aplicare al prezentei directive, transmit o notificare în acest sens ***AEVMP*** și o informează cu privire la autoritățile alese în conformitate cu articolul 6 alineatul (2). ***AEVMP*** publică informațiile în cauză pe site-ul său Internet."

2a. Se introduce articolul 10a:

„Articolul 10a

(1) Autoritățile competente cooperează cu Autoritatea pentru valori mobiliare și piețe în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

(2) Autoritățile competente furnizează fără întârziere AEVMP toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2002/87/CE

Directiva 2002/87/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„***(2)*** „Coordonatorul desemnat în conformitate cu articolul 10 informează întreprinderea mamă care se află la conducerea grupului sau, în absența unei întreprinderi mamă, entitatea reglementată care prezintă bilanțul total cel mai ridicat în sectorul financiar cel mai important al grupului, cu privire la faptul că grupul a fost identificat ca fiind un conglomerat financiar, precum și cu privire la desemnarea coordonatorului. Coordonatorul informează în acest sens și autoritățile competente care au autorizat entitățile reglementate din cadrul grupului și autoritățile competente ale statului membru în care își are sediul central holdingul financiar mixt, precum și Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere înființat la articolul ***40*** din Regulamentul ***(UE) Nr. …/2010 [ABE],*** Regulamentul ***(UE) Nr. …/2010 [AEVMP]*** și Regulamentul ***(UE) Nr.*** …***/2010 [AEAPO]*** al Parlamentului European și al Consiliului [1] (denumit în continuare «Comitetul comun»).

[1] JO L …";

(b) se adaugă următorul alineat ▌:

„(3) ***CCAES*** publică ***și actualizează pe pagina sa web*** lista conglomeratelor financiare identificate. ***Aceste informații sunt disponibile prin intermediul unei legături hipertext pe toate paginile web ale autorităților europene de supraveghere***."

1a. La articolul 9 alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(ca) elaborarea unui sistem detaliat de soluționare, care să fie actualizat periodic și revizuit cel puțin o dată pe an și care să includă un mecanism structurat de intervenție rapidă, acțiuni corective prompte și un plan de intervenție în caz de faliment."

1b. Titlul secțiunii 3 se înlocuiește cu textul următor:

„MĂSURI DE FACILITARE A SUPRAVEGHERII SUPLIMENTARE ȘI EUROPENE".

1c. În Secțiunea 3 se introduce următorul articol:

„Articolul -10

Comitetul comun asigură o respectare transsectorială și transfrontalieră coerentă a legislației UE, în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO]."

1d. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a asigura o supraveghere suplimentară adecvată a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, se desemnează un coordonator unic, care răspunde de coordonarea și realizarea supravegherii suplimentare, din rândul autorităților competente din statele membre implicate, inclusiv cele din statul membru în care se află sediul social al holdingului financiar mixt. Identitatea coordonatorului se anunță pe pagina web a CCAES."

1e. La articolul 11 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a facilita supravegherea suplimentară și europeană și pentru a-i oferi o bază juridică mai vastă, coordonatorul și celelalte autorități competente implicate și, după caz, alte autorități competente implicate încheie acorduri de coordonare. Aceste acorduri pot acorda sarcini suplimentare coordonatorului și pot indica procedurile care trebuie urmate de către autoritățile competente implicate pentru a lua deciziile menționate la articolele 3 și 4, articolul 5 alineatul (4), articolul 6, articolul 12 alineatul (2) și articolele 16 și 18, precum și pentru a colabora cu alte autorități competente.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 8 și cu procedura prevăzută la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], CCAES elaborează orientări în vederea convergenței practicilor de supraveghere cu privire la consistența supravegherii acordurilor de coordonare în conformitate cu articolul 131a din Directiva 2006/48/CE și articolul 248 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE."

1f. La articolul 12 alineatul (1), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„În vederea exercitării funcțiilor lor respective, autoritățile competente pot, de asemenea, să facă schimb de informații cu autoritățile enumerate în continuare cu privire la entitățile reglementate care aparțin conglomeratului financiar, în conformitate cu normele sectoriale: băncile centrale, Sistemul European al Băncilor Centrale, Banca Centrală Europeană și Consiliu european pentru riscuri sistemice în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [CERS].”

1g. Se introduce următorul articol:

„Articolul 12a

(1) Autoritățile competente cooperează cu AES în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și cu Regulamentul (UE) nr. /2010 [AEVMP].

(2) Autoritățile competente transmit fără întârziere CCAES toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor în conformitate articolul 20 din cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și cu Regulamentul (UE) nr. /2010 [AEVMP].”

1h. Articolul 14 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că nu există nici un obstacol juridic care să împiedice, pe teritoriul lor, persoanele fizice și juridice care intră sub incidența supravegherii suplimentare și europene, fie că sunt entități reglementate sau nu, să facă schimb, între ele și cu CCAES, de orice informații care ar putea fi pertinente pentru supravegherea suplimentară și europeană sau să facă schimb de informații în conformitate cu prezenta directivă și cu Autoritățile europene de supraveghere, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], prin intermediul CCAES când este cazul.”

1i. La articolul 16, paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a se aduce atingere articolului 17 alineatul (2), CCAES și statele membre pot stabili măsurile pe care autoritățile competente le pot lua cu privire la holdingurile financiare mixte. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 8 și cu procedura prevăzută la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], CCAES poate elabora orientări pentru măsuri referitoare la holdingurile financiare mixte.”

2. La articolul 18, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, ***unde se plică*** articolul 5 alineatul (3), autoritățile competente verifică dacă entitățile reglementate a căror întreprindere mamă are sediul central ***într-o țară terță*** sunt supuse de către o autoritatea competentă ***a acelei țări terțe*** la o supraveghere echivalentă cu cea prevăzută de dispozițiile prezentei directive privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate menționate la articolul 5 alineatul (2). Verificarea este efectuată de autoritatea competentă care ar avea rolul de coordonator în cazul în care s-ar aplica criteriile prevăzute la articolul 10 alineatul (2), la cererea întreprinderii mamă sau a oricărei entități reglementate autorizate în cadrul ***Uniunii*** sau din proprie inițiativă.

Autoritatea competentă în cauză consultă celelalte autorități competente implicate și ▌ orice ***linii*** directoare ***aplicabile,*** elaborate de ***CCAES***, ***în conformitate cu articolele 8 și 42 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].*** În acest sens, autoritatea competentă respectivă consultă CCAES înainte de a lua o decizie.”

2a. La articolul 18, se introduce următorul alineat:

„(1a) În cazul în care o autoritate competentă hotărăște că o țară terță are măsuri de supraveghere echivalente, poziție care contravine opiniei unei alte autorități competente din domeniu, țara terță poate aduce această problemă în atenția CCAES, care poate acționa în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP."

2b. La articolul 19, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere articolului 218 alineatele (1) și (2) din TFUE, Comisia, sprijinită de CCAES, de Comitetul bancar european, de Comitetul de asigurări și pensii profesionale și de Comitetul conglomeratelor financiare, examinează rezultatul negocierilor menționate la alineatul (1) și situația rezultată."

(3) Titlul capitolului III, înainte de articolul 20, se înlocuiește cu următorul text:

„COMPETENȚE ***DELEGATE*** ▌".

(4) La articolul 20 alineatul (1), ***primul paragraf se înlocuiește cu următorul text***:

„(1) Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 21, 21a și 21b, adaptările care trebuie aduse prezentei directive în următoarele domenii:

(a) formularea mai precisă a definițiilor prevăzute la articolul 2 pentru a lua în considerare evoluția piețelor financiare la aplicarea prezentei directive;

(b) formularea mai precisă a definițiilor prevăzute la articolul 2 pentru a asigura o armonizare consecventă și o aplicare uniformă a prezentei directive în Uniune;

(c) alinierea terminologiei și a formulării definițiilor din prezenta directivă la cele din actele […] ulterioare ale Uniunii privind entitățile reglementate și alte aspecte conexe;

(d) definirea mai precisă a metodelor de calcul prevăzute la anexa I, pentru a lua în considerare evoluția piețelor financiare și a tehnicilor prudențiale;

(e) coordonarea dispozițiilor adoptate în temeiul articolelor 7 și 8 și al anexei II, pentru a încuraja o armonizare consecventă și o aplicare uniformă în cadrul Uniunii."

(5) Articolul 21 ***se modifică după cum urmează***:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 20 alineatul (1), pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia elaborează un raport cu privire la competențele delegate cu cel puțin șase luni înaintea încheierii perioadei de patru ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 21b.";

(b) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia înștiințează simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la acesta.

(2b) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 21a și 21b.";

(c) alineatul (3) se elimină;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) CCAES poate formula linii directoare generale pentru a stabili dacă regimurile de supraveghere suplimentară ale autorităților competente din țările terțe pot atinge obiectivele urmărite de supravegherea suplimentară stabilite în prezenta directivă în ceea ce privește entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar condus de o întreprindere care are sediul în afara Comunității. CCAES reanalizează periodic toate liniile directoare de acest tip și are în vedere orice modificare a supravegherii suplimentare exercitate de autoritățile competente menționate anterior.";

(e) alineatul (5) se elimină.

(6) Se ***introduc*** următoarele ***articole***:

„Articolul 21a

Revocarea delegării

(1) Delegarea competențelor menționate la articolul 20 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să fie revocate anumite competențe delegate întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înaintea luării deciziei finale, menționând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Ea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 21b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni cu privire la un act delegat timp de trei luni de la data înștiințării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă este prelungită cu trei luni.

(2) În cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează, până la expirarea acestui termen, obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actele delegate pot fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înaintea expirării perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele obiecțiunilor la actul delegat.

Articolul 21c

Standarde tehnice

(1) În vederea garantării unei ***armonizări consecvente și a*** aplicării uniforme a prezentei directive, autoritățile europene de supraveghere, în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010 [ABE]***, Regulamentul ***(UE) nr. …/2010 [AEAPO]*** și Regulamentul ***(UE) nr. …/2010 [AEVMP]*** pot elabora ▌:

(a) ***proiecte pentru standardele de reglementare*** în sensul articolului 2 alineatul (11), pentru ***a preciza*** ▌ aplicarea articolului 17 din Directiva 78/660/CEE ([22]) a Consiliului în contextul prezentei directive;

(b) ***proiecte pentru standardele de reglementare în sensul*** articolului 2 alineatul (17), pentru a stabili procedura ***sau a preciza criteriile*** de stabilire a «autorităților competente relevante»;

(c) ***proiecte pentru standardele de reglementare în sensul*** articolului 3 alineatul (5) pentru ***a preciza*** parametrii alternativi pentru identificarea conglomeratului financiar;

(d) ***proiecte pentru standardele de implementare*** în sensul articolului 6 alineatul (2), pentru ***a asigura*** aplicarea ***uniformă*** a prezentei directive și a preciza metodele de calcul enumerate în anexa I partea II, fără însă a aduce atingere articolului 6 alineatul (4);

(e) ***proiecte pentru standardele de implementare*** în sensul articolului articolul 7 alineatul (2) pentru ***a asigura aplicarea uniformă a procedurilor*** de includere a elementelor din sfera definiției «concentrării riscurilor» în domeniul controlului prudențial prevăzut la al doilea paragraf al ***articolului menționat***;

(f) ***proiecte pentru standardele de implementare*** în sensul articolului articolul 8 alineatul (2) pentru ***a asigura aplicarea uniformă a procedurilor*** de includere a elementelor din sfera definiției «tranzacțiilor în interiorul grupului» în domeniul controlului prudențial prevăzut la al doilea paragraf al ***articolului menționat***;

(2) ***Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele de reglementare menționate la literele (a), (b) și (c) de la alineatul 81) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 7 și 7d din (EU) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]. Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la literele (d), (e) și (f) din alineatul (1), în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (EU) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].***"

Articolul 3

Modificări aduse Directivei 2003/6/CE

Directiva 2003/6/CE se modifică după cum urmează:

-1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. «practici de piață admise» înseamnă practicile care sunt susceptibile a fi folosite pe una sau mai multe piețe financiare și care sunt acceptate de autoritatea competentă în conformitate cu orientările adoptate de Comisie în conformitate cu procedura privind actele delegate prevăzută la articolele 17, 17 a și 17b.

Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP), înființată prin Regulamentul (CE) nr. …/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili condițiile de aplicare a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu primul și al treilea paragraf în ceea ce privește practicile de piață admise.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].";

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentei directive în cadrul Uniunii, Comisia adoptă, prin acte delegate, măsurile menționate la punctele 1, 2 și 3 din prezentul articol. Măsurile respective se adoptă în conformitate cu procedura privind actele delegate menționată la articolele 17, 17a și 17b".

-1a. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (10), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Măsurile respective se adoptă în conformitate cu procedura privind actele delegate menționată la articolele 17, 17a și 17b.";

(b) se adaugă următorul alineat:

„(10a) AEVMP poate elabora proiectele de standarde tehnice de implementare pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a actelor obligatorii ale Uniunii adoptate de Comisie în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf a șasea liniuță.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

-1b. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) textul existent este numerotat ca alineatul (1) și este înlocuit de următorul text;

„(1) Interdicțiile prevăzute de prezenta directivă nu se aplică tranzacțiilor cu acțiuni proprii efectuate în cadrul programelor de «răscumpărare» și nici măsurilor de stabilizare a unui instrument financiar, cu condiția ca aceste tranzacții să se efectueze în conformitate cu măsurile de punere în aplicare. Măsurile respective […] se adoptă în conformitate cu procedura privind actele delegate menționată la articolele 17, 17a și 17b.";

(b) se adaugă următorul alineat:

„(1a) AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice pentru a stabili condițiile de aplicare a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu alineatul (1).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

-1c. La articolul 14, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre furnizează anual AEVMP informații cumulate cu privire la toate măsurile administrative și sancțiunile aplicate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

Autoritatea competentă raportează AEVMP și toate sancțiunile care sunt făcute publice în conformitate cu primul paragraf. Dacă sancțiunea publicată are în vedre o societate de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2004/39/CE, AEVMP adaugă o referință la sancțiunea publicată în registrul cu toate societățile de investiții înființat în baza articolului 5 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE."

-1d. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

(1) Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

(2) Autoritățile competente furnizează fără întârziere AEVMP toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

1. ▌Articolul 16 ***se modifică după cum urmează:***

(a) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere ***prevederilor articolului 258 din TFUE***, o autoritate competentă a cărei cerere de informații nu primește un răspuns într-un termen rezonabil sau este refuzată poate aduce problema respingerii sau a inacțiunii într-un termen rezonabil în atenția ***AEVMP***. ***Într-un astfel de caz, AEVMP*** poate acționa în conformitate cu ***articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. … /2010[AEVMP] fără a aduce atingere posibilităților privind refuzul de a răspunde unei cereri de informații, prevăzute la al patrulea paragraf al articolului 16 alineatul (4) și posibilității AEVMP de a acționa în conformitate cu regulamentul respectiv în aceste cazuri.";***

(b) la alineatul (4), al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere ***dispozițiilor articolului 258 din TFUE***, o autoritate competentă a cărei cerere de a deschide o investigație sau de a permite agenților săi să îi însoțească pe cei ai autorității competente a celuilalt stat membru nu primește un răspuns într-un termen rezonabil sau este refuzată poate aduce problema respingerii sau a inacțiunii într-un termen rezonabil în atenția ***AEVMP***. ***Într-un astfel de caz, AEVMP*** poate acționa în conformitate cu ***articolul 11 din Regulamentul … / … [AEVMP] fără a aduce atingere posibilităților privind refuzul de a răspunde unei cereri de informații, prevăzute la al patrulea paragraf al articolului 16 alineatul (4) și posibilității AEVMP de a acționa în conformitate cu regulamentul respectiv în aceste cazuri.";***

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În vederea garantării ***unor condiții uniforme de aplicare*** a alineatelor (2) și (4), ***AEVMP*** poate elabora proiecte de ***punerea în aplicare a standardelor tehnice privind procedurile și formularele*** pentru schimbul de informații și ***pentru*** inspecțiile transfrontaliere, ***astfel cum se prevede la prezentul articol***.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].***"

1a. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2a) se înlocuiește cu următorul text:

„(2a) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1, articolul 6 alineatul (10), articolul 8, articolul 14 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive." Comisia elaborează un raport cu privire la competențele delegate cu cel puțin șase luni înaintea expirării perioadei de patru ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 17a.";

(b) se introduc următoarele alineate:

„(2aa) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia înștiințează simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la acesta.

(2ab) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 17a și 17b.";

(c) alineatul (3) se elimină.

1b. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 17a

Revocarea delegării

(1) Delegarea competențelor menționată la articolul 1, articolul 6 alineatul (10), articolul 8, articolul 14 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să fie revocate anumite competențe delegate întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înaintea luării deciziei finale, menționând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Ea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 17b

Obiecțiunila actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni cu privire la un act delegat timp de trei luni de la data înștiințării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă este prelungită cu trei luni.

(2) În cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează, până la expirarea acestui termen, obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actele delegate pot fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înaintea expirării perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituțiile care formulează obiecțiuni prezintă motivele obiecțiunilor la actul delegat."

Articolul 4

Modificări aduse Directivei 2003/41/CE

Directiva 2003/41/CE se modifică după cum urmează:

-1. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instituția să fie înregistrată într-un registru național de către autoritatea competentă de supraveghere sau autorizată; în cazul activităților transfrontaliere prevăzute la articolul 20, registrul indică, de asemenea, statele membre în care funcționează instituția; aceste informații se comunică Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO), care o publică pe site-ul său web;";

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul activității transfrontaliere prevăzute la articolul 20, autoritățile competente ale statului membru de origine autorizează în prealabil condițiile de funcționare a instituției. Atunci când acordă o astfel de autorizație, statele membre informează imediat AEAPO."

Miercuri, 7 iulie 2010

1. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) Textul existent se numerotează cu alineatul (1).

(b) se adaugă următorul alineat ▌:

„(2) ***AEAPO***, înființată prin Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***, poate elabora proiecte de ***standarde de implementare ale formelor și formatelor pentru documentele enumerate la alineatul (1) litera (c) punctele (i)-(vi).***

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

1a. La articolul 14 alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Orice decizie de a interzice activitățile unei instituții este motivată cu argumente detaliate și este notificată instituției în cauză. AEAPO este, de asemenea, înștiințată."

1b. La articolul 15 alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În vederea armonizării în continuare a regulilor privind calculul provizioanelor tehnice care pot fi justificate - în special ratele dobânzii și alte prognoze care influențează nivelul provizioanelor tehnice - Comisa, în urma consultării cu AEAPO întocmește, la fiecare doi ani sau la cererea Comisiei sau a unui stat membru,, un raport asupra situației privind dezvoltarea activităților transfrontaliere."

2. La articolul 20 se adaugă următorul alineat ▌:

„(11) ▌ Statele membre ***raportează către AEAPO*** dispozițiile ***naționale*** cu caracter prudențial relevante pentru domeniul sistemului de pensii ocupaționale, care nu sunt cuprinse în trimiterea la dreptul muncii și cel social național de la alineatul (1). ▌

Statele membre actualizează periodic aceste informații, cel puțin o dată la doi ani, iar AEAPO publică aceste informații pe site-ul propriu de internet.

În vederea garantării aplicării uniforme a prezentului paragraf, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare care precizează procedurile de urmat, precum și formatele și modelele care trebuie utilizate de autoritățile competente ale statelor membre în momentul transmiterii către AEAPO și al actualizării informațiilor relevante. Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice de implementare Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la ***al treilea*** paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [AEVMP]."

2a. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Cooperarea dintre statele membre, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Comisie";

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Autoritățile competente cooperează cu AEAPO în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO].

Autoritățile competente furnizează imediat AEAPO toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. …/2010 [AEAPO], în conformitate cu articolul 20 din regulamentul respectiv.";

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fiecare stat membru informează Comisia și AEAPO cu privire la orice dificultate majoră pe care ar crea-o aplicarea prezentei directive.

Comisia, AEAPO și autoritățile competente din statele membre interesate examinează aceste dificultăți în cel mai scurt termen pentru a găsi o soluție adecvată."

Articolul 5

Modificări aduse Directivei 2003/71/CE

Directiva 2003/71/CE se modifică după cum urmează:

-1. La articolul 4, se introduce următorul alineat:

„(3a) Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentei directive, Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza excepțiile în legătură cu literele (a), (d) și (e) de la alineatul (1) și literele (a), (b), (e), (f), (g) și (h) de la alineatul (2).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7a-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

-1a. La articolul 5 alineatul (2), se adaugă următoarele paragrafe:

„În vederea garantării unor condiții uniforme de aplicare a prezentei directive, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a asigura aplicarea uniformă a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu alineatul (5) și în relație cu un format comun uniform de prezentare a rezumatelor și pentru a permite investitorilor să compare valorile mobiliare respective cu alte produse relevante.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

-1b. La articolul 7 se adaugă următorul alineat:

„(3a) AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare în vederea asigurării unei aplicări uniforme a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu alineatul (1).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

Miercuri, 7 iulie 2010

1. La articolul 8 se adaugă următorul alineat ▌:

„(5) ***AEVMP poate*** elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a asigura*** condiții ***uniforme*** de aplicare a ***actelor delegate*** adoptate de Comisie ***în conformitate*** cu alineatul (4). Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [AEVMP]."

2. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea competentă notifică ***AEVMP*** aprobarea prospectelor ***și a suplimentelor la acestea,*** în același moment în care ***respectiva*** aprobare este notificată emitentului, ofertantului sau persoanei care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată, după caz. ***Autoritatea competentă informează în același timp AEVMP și îi transmite o copie a prospectelor menționate și a suplimentelor la acestea***.";

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritatea competentă a statului membru de origine poate delega aprobarea unui prospect autorității competente dintr-un alt stat membru, cu condiția să informeze în prealabil ***AEVMP*** și să obțină acordul autorității competente. Această delegare se notifică emitentului, ofertantului sau persoanei care solicită admiterea la tranzacționarea pe o piață reglementată în următoarele trei zile lucrătoare de la data luării deciziei de către autoritatea competentă a statului membru de origine. Termenul stabilit la alineatul (2) începe să curgă de la această dată. ***Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] nu se aplică delegării aprobării prospectului în conformitate cu prezentul alineat.***

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentei directive și pentru a facilita comunicarea dintre autoritățile de supraveghere și cu AEVMP,AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare în vederea unor formulare, modele și proceduri standard pentru notificările prevăzute la prezentul alineat.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

3. ▌ Articolul 14 ***se modifică după cum urmează:***

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Odată aprobat, prospectul se depune la autoritatea competentă a statului membru de origine și este accesibil pentru AEVMP prin intermediul autorității competente și se pune la dispoziția publicului de către emitent, ofertant sau persoana care solicită admiterea la tranzacționarea pe o piață reglementată, cel mai devreme posibil, și, în orice caz, într-un termen rezonabil înainte de începerea sau cel mai târziu la începerea ofertei publice sau a admiterii la tranzacționare a valorilor mobiliare respective. În plus, în cazul unei prime oferte publice a unei categorii de acțiuni neadmise încă la tranzacționare pe o piață reglementată și care trebuie acceptată pentru prima dată, prospectul este disponibil cu cel puțin șase zile lucrătoare înaintea închiderii ofertei.";

(b) se introduce următorul alineat ▌:

„(4a) ***AEVMP*** publică pe pagina sa web lista prospectelor aprobate în conformitate cu articolul 13, introducând, dacă este cazul, o legătură hipertext către prospectul publicat pe pagina web a autorității competente din statul membru de origine, pe pagina web a emitentului sau pe cea a pieței reglementate. Lista publicată se actualizează și ***fiecare element*** rămâne pe pagina web pentru o perioadă de cel puțin 12 luni."

4. La articolul 16 se adaugă următorul alineat ▌:

„(3) ***Pentru a asigura o armonizare consecventă, a specifica cerințele prevăzute la prezentul articol*** și pentru a ține seama de evoluțiile tehnice de pe piețele financiare, ***AEVMP*** elaborează proiecte de standarde ***de reglementare pentru precizarea situațiilor în care un nou factor semnificativ, o eroare materială sau o inexactitate privind informațiile cuprinse în prospect necesită publicarea*** unui supliment la prospect, ***AEVMP*** înaintează proiectele de standarde ***de reglementare*** Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ESMA."

5. ▌ Articolul 17 ***se modifică după cum urmează:***

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 23, în cazul în care se prevede o ofertă publică sau o admitere la tranzacționarea pe o piață reglementată în unul sau mai multe state membre ori într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, prospectul aprobat de statul membru de origine, precum și orice supliment eventual, este valabil în cazul ofertei publice sau al admiterii la tranzacționarea în orice state membre gazdă, atât timp cât ***AEVMP*** și autoritatea competentă a fiecărui stat membru gazdă primesc notificarea prevăzută la articolul 18. Autoritățile competente ale statelor membre gazdă nu efectuează nicio procedură de aprobare sau nicio procedură administrativă în ceea ce privește prospectele.";

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care noi fapte semnificative, erori sau inexactități substanțiale în sensul articolului 16 survin după aprobarea prospectului, autoritatea competentă a statului membru de origine cere publicarea unui supliment, care trebuie aprobat în conformitate cu măsurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1). AEVMP și autoritatea competentă a statului membru gazdă pot informa autoritatea competentă din statul membru de origine în legătură cu necesitatea unor informații noi."

6. La articolul 18 se adaugă ▌ următoarele alineate:

„(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine trimite ***AEVMP*** o notificare privind certificatul de aprobare a prospectului în momentul notificării autorității competente din statul membru gazdă.

AEVMP și autoritatea competentă din statul membru gazdă publică pe paginile lor web lista certificatelor de aprobare ***a prospectelor (inclusiv, dacă este cazul, suplimentele acestora) care sunt*** notificate în conformitate cu prezentul articol, introducând, dacă este cazul, o legătură hipertext către ***aceste elemente*** publicate pe pagina web a autorității competente din statul membru de origine, pe pagina web a emitentului sau pe cea a pieței reglementate. Lista publicată se actualizează și ***fiecare element*** rămâne pe paginile web pentru o perioadă de cel puțin 12 luni.

(4) În vederea garantării aplicării uniforme a prezentei directive și pentru a ține seama de evoluțiile tehnice de pe pieţele financiare, ***AEVMP*** poate întocmi proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***elaborarea de formulare, modele și proceduri standard*** pentru notificarea certificatului de aprobare, a copiei prospectului, a traducerii rezumatului și a oricărui supliment la prospect.

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [AEVMP]."

7. ▌Articolul 21 ***se modifică după cum urmează:***

(a) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

(1b) Autoritățile competente furnizează fără întârziere AEVMP toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].";

(b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre informează Comisia, ***AEVMP*** și autoritățile competente ale celorlalte state membre în legătură cu orice acord încheiat în privința delegării de sarcini, inclusiv în legătură cu condițiile exacte care reglementează această delegare.";

(c) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea poate participa la inspecții la fața locului, menționate la litera (d), organizate în comun de către două sau mai multe autorități competente."

8. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații confidențiale sau să transmită informații confidențiale ***AEVMP*** sau Comitetului european pentru riscuri sistemice, ***sub rezerva restricțiilor privind informațiile referitoare la întreprinderi concrete și a efectelor asupra țărilor terțe, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. …/2010 [CERS]***. Schimbul de informații dintre autoritățile competente și ***AEVMP*** sau Comitetul european pentru riscuri sistemice este acoperit de obligația de păstrare a secretului profesional la care sunt supuși angajații sau foștii angajați ai autorităților competente care primesc informațiile.";

(b) se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) Pentru a asigura ***o armonizare consecventă a prezentului articol și*** a ține seama de evoluția pieţelor financiare ***AEVMP elaborează proiecte de standarde de reglementare pentru a preciza informațiile cerute la alienatul (2).***

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010*** [ESMA]."

8a. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Măsuri preventive

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă constată că s-au comis nereguli de către emitent sau de către instituțiile financiare însărcinate cu oferta publică sau că a existat emitentul și-a încălcat obligațiile care îi reveneau ca urmare a acceptării valorilor mobiliare la tranzacționarea pe o piață reglementată, aceasta informează autoritatea competentă a statului membru de origine și AEVMP cu privire la aceste constatări.

(2) În cazul în care, în ciuda măsurilor luate de către autoritatea competentă a statului membru de origine sau dacă aceste măsuri se dovedesc inadecvate, emitentul sau instituția financiară însărcinată cu oferta publică continuă să încalce dispozițiile legale sau administrative relevante, autoritatea competentă a statului membru gazdă ia toate măsurile care se impun pentru protecția investitorilor, după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine și AEVMP și informează cu prima ocazie Comisia și AEVMP."

Articolul 6

Modificări aduse Directivei 2004/39/CE

Directiva 2004/39/CE se modifică după cum urmează:

-1. La articolul 2, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive, Comisia definește, prin acte delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, în ceea ce privește exceptările prevăzute la literele (c), (i) și (k), criteriile care stabilesc dacă o activitate trebuie considerată ca auxiliară în raport cu activitatea principală la nivelul grupului și dacă o activitate este exercitată ocazional."

-1a. Articolul 4 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a ține seama de evoluția tehnică a pieței financiare și pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive, Comisia precizează, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, definițiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol."

1. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre ▌înregistrează ▌toate societățile de investiții Registrul este accesibil publicului și conține informații privind serviciile sau activitățile pentru care societatea de investiții este autorizată. Acest registru se actualizează în mod regulat. ***Fiecare autorizație se notifică Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP).***

AEVMP întocmește o listă a tuturor societăților de investiții din ***Uniune***. ***Lista conține informații privind serviciile și activitățile pentru care întreprinderea de investiții este autorizată și este actualizat în mod regulat. AEVMP*** publică lista respectivă ***și asigură actualizarea acesteia pe site-ul său internet.***

În cazul în care o autoritate competentă retrage o autorizație în conformitate cu articolul 8 literele (b)-(d), retragerea autorizației se publică în registru timp de cinci ani."

Miercuri, 7 iulie 2010

2. La articolul 7 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea asigurării ***armonizării consecvente*** a prezentului articol ***și a articolului 9 alineatul (2), articolului 10 alineatul (1) și a articolului 12, AEVMP*** elaborează proiectele de standarde***de reglementare pentru:***

(a) a preciza informațiile ce urmează a fi furnizate autorităților competente, în temeiul articolului 7 alineatul (2), inclusiv programul operațiunilor;

(b) a preciza cerințele aplicabile gestionării societăților de investiții în temeiul articolului 9 alienatul (4) și informațiile pentru notificarea prevăzută la articolul 9 alineatul (2);

(c) a preciza cerințele aplicabile acționarilor și membrilor care dețin participații calificate, precum și obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente, conform dispozițiilor articolului 10 alineatele (1) și (2).

Autoritatea înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la literele (a) și, (b) până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la literele (a), (b) și (c), în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 9 alineatul (2), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili formularele, modelele și procedurile standard pentru notificarea sau furnizarea de informații prevăzută în articolele respective;

Autoritatea înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de implementare menționate la patrulea paragraf până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la al patrulea paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

2a. La articolul 8 se adaugă următorul alineat:

„Orice retragere a unei autorizații se notifică AEVMP."

3. La articolul 10a ▌ se adaugă următorul alineat ▌:

„(8) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde ***de reglementare, pentru a stabili o listă exhaustivă a informațiilor, menționată la alineatul (4), care urmează să fie inclusă de potențialii achizitori în notificarea lor, fără a aduce atingere articolului 10a alineatul (2).***

Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice de implementare Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a articolelor 10 și 10b, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare, în scopul stabilirii unor formulare, modele comune și proceduri, pentru procesele de consultare între autoritățile competente relevante, așa cum se menționează la articolul 10 alienatul (4).

Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la ***al treilea*** paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

3a. La articolul 10b alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a ține seama de evoluțiile piețelor financiare și pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive, Comisia adoptă, prin acte delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri de adaptare a criteriilor stabilite la primul paragraf din prezentul alineat."

3b. La articolul 13, alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și pentru a asigura aplicarea uniformă a alineatelor (2)-(9), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri de punere în aplicare care precizează cerințele organizatorice concrete ce trebuie impuse societăților de investiții care furnizează diferite servicii de investiții și servicii auxiliare și/sau exercită diferite activități de investiții sau oferă o combinație a acestor activități."

3c. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre informează Comisia și AEVMP despre dificultățile de ordin general cu care se confruntă întreprinderile lor de investiții în a se stabili sau în a furniza servicii de investiții și a exercita activități de investiții într-o țară terță.";

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care Comisia constată, pe baza informațiilor care îi sunt comunicate în conformitate cu alineatul (1), că o țară terță nu acordă întreprinderilor de investiții din Uniune un acces efectiv la piață comparabil cu cel oferit de Uniune întreprinderilor de investiții din țara terță respectivă, Comisia, ținând seama de orientările elaborate de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, prezintă Consiliului propuneri pentru a-i fi încredințat un mandat de negociere adecvat în vederea obținerii unor posibilități de concurență comparabile pentru întreprinderile de investiții din Uniune. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Parlamentul European ar trebui informat imediat și pe deplin la toate stadiile procedurii, în conformitate cu articolul 217 din TFUE.

Autoritatea sprijină Comisia în sensul prezentului articol."

3d. La articolul 16 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe poate elabora orientări referitoare la metodele de supraveghere menționate în prezentul articol."

3e. La articolul 18 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatelor (1) și (2), Comisia adoptă, prin acte delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri în vederea:".

3f. La articolul 19 alineatul (6), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— serviciile de investiții menționate anterior se referă la acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe o piață echivalentă a unei țări terțe, instrumente ale pieței monetare, obligațiuni și alte titluri de creanță (cu excepția obligațiunilor și a altor titluri de creanță care presupun un instrument derivat), OPCVM și alte instrumente financiare care nu sunt complexe. O piață a unei țări terțe este considerată ca fiind echivalentă cu o piață reglementată în cazul în care respectă cerințe echivalente cu cele prevăzute la titlul III. Comisia și AEVMP publică o listă a acestor piețe considerate ca fiind echivalente. Această listă este actualizată periodic. AEVMP asistă Comisia în evaluarea piețelor țărilor terțe;".

3g. La articolul 19 alineatul (10), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Pentru a asigura protecția necesară a investitorilor și aplicarea uniformă a alineatelor (1)-(8), Comisia, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, adoptă măsuri care să asigure că societățile de investiții respectă principiile prevăzute la alineatele menționate anterior cu ocazia furnizării de servicii de investiții sau de servicii auxiliare clienților lor. Aceste măsuri iau în considerare:".

3h. La articolul 21 alineatul (6), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a asigura necesitatea protecției investitorilor, funcționarea echitabilă și ordonată a piețelor și aplicarea uniformă a alineatelor (1), (3) și (4), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri privind:".

3i. La articolul 22 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a se asigura că măsurile vizând garantarea protecției investitorilor și funcționarea echitabilă și ordonată a piețelor financiare țin seama de evoluția acestora pe plan tehnic și pentru a asigura armonizarea consecventă a alineatelor (1) și (2), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri care precizează:".

3j. La articolul 23 alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre care hotărăsc să permită societăților de investiții să apeleze la agenți afiliați înființează un registru public. Agenții afiliați sunt înregistrați în registru public din statul membru în care aceștia sunt stabiliți. AEVMP publică pe site-ul său internet trimiterile/legăturile hipertext către toate registrele publice înființate în temeiul acestui articol de către statele membre care hotărăsc să permită societăților de investiții să apeleze la agenți afiliați."

3k. La articolul 24 alineatul (5), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatelor (2), (3) și (4), ținând seama de evoluția practicilor de piață, și pentru a favoriza funcționarea eficientă a pieței unice, Comisia definește, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b:".

3l. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere repartizării responsabilităților aferente punerii în aplicare a dispozițiilor Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind delictele de inițiat și manipulările de piață (abuzuri de piață), statele membre coordonează AEVMP, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. …/2010, [AEVMP] se asigură că sunt luate măsuri adecvate pentru ca autoritățile competente să poată controla activitatea întreprinderilor de investiții pentru a se asigura că acestea o exercită într-un mod cinstit, echitabil și profesionist, care să favorizeze integritatea pieței.";

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre solicită societăților de investiții să mențină la dispoziția autorității competente, pe o perioadă de minimum 5 ani, datele pertinente referitoare la toate tranzacțiile cu instrumente financiare pe care le-au încheiat, fie în cont propriu, fie în numele clientului. În cazul tranzacțiilor încheiate în numele unui client, aceste înregistrări conțin toate informațiile privind identitatea acestui client, precum și informațiile necesare în temeiul Directivei 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor."

AEVMP poate solicita acces la informațiile respective, în conformitate cu procedura și cu condițiile prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. …/

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Pentru a se asigura că măsurile vizând menținerea integrității sunt modificate astfel încât să țină seama de evoluția piețelor financiare pe plan tehnic și pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatelor (1)-(5), Comisia definește, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, metodele și normele care trebuie aplicate pentru declararea tranzacțiilor financiare, forma și conținutul acestor declarații, precum și criteriile care permit definirea unei piețe relevante în conformitate cu alineatul (3)."

3m. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru fiecare acțiune, autoritatea competentă a pieței celei mai relevante în ceea ce privește lichiditatea, menționată la articolul 25, stabilește, cel puțin anual, pe baza mediei aritmetice a valorii ordinelor executate pe piața acestei acțiuni, categoria de acțiuni căreia îi aparține. Această informație este pusă la dispoziția tuturor participanților de pe piață și este transmisă Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe. Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe publică aceste informații pe site-ul său web.";

(b) la alineatul (7) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Pentru a asigura aplicarea uniformă a alineatelor (1)-(6), astfel încât să permită evaluarea eficientă a acțiunilor și optimizarea posibilității pe care o au societățile de investiții de a obține cea mai bună tranzacție pentru clienții lor, Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri care:".

3n. La articolul 28 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura funcționarea transparentă și ordonată a piețelor și aplicarea uniformă a alineatului (1), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri care:".

3o. La articolul 29 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura aplicarea uniformă a alineatelor (1) și (2) Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri privind:".

3p. La articolul 30 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura funcționarea eficientă și ordonată a piețelor financiare și aplicarea uniformă a alineatelor (1) și (2), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri privind:".

4. ▌ Articolul 31 ***se modifică după cum urmează:***

(a) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care întreprinderea de investiții intenționează să apeleze la agenți afiliați, autoritatea competentă a statului membru de origine al acesteia comunică, la cererea autorității competente a statului membru gazdă și într-un termen rezonabil, identitatea agenților afiliați la care societatea de investiții intenționează să apeleze în acest stat membru. Satul membru gazdă poate face publică această informație. Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe poate solicita acces la informațiile respective, în conformitate cu procedura și cu condițiile prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. …/2010.";

(b) se adaugă alineatul (7) după cum urmează:

„(7) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru ***a preciza informațiile de notificat în conformitate cu*** alineatele (2), (4) și ▌(6) ▌.

Se deleagă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***. [AEVMP].

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol EVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a elabora formulare standard, modele și proceduri pentru transmiterea informațiilor, în conformitate cu la alineatele (3), (4) și (6).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

5. La articolul 32 se adaugă următorul alineat ▌:

„(10) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a ▌ prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru ***a preciza informațiile de notificat în conformitate cu*** alineatele (2), (4) ***și (9).***

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol EVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a elabora formulare standard, modele și proceduri pentru transmiterea informațiilor, în conformitate cu la alineatele (3) și (9).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la paragraful ***al treilea***, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010."*** ▌

5a. La articolul 36 se adaugă următorul alineat:

„(5a) AEVMP este notificată cu privire la orice retragere a unei autorizații."

5b. La articolul 39 se adaugă următorul alineat:

„(1a) Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili condițiile de aplicare a literei (d). Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

5c. La articolul 40 alineatul (6), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatelor (1)-(5), Comisia precizează, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b:".

5d. La articolul 41, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea competentă care solicită suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare pe una sau mai multe piețe reglementate comunică de îndată decizia sa publicului, Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe și autorităților competente ale celorlalte state membre. Cu excepția situațiilor în care interesele investitorilor sau funcționarea ordonată a pieței interne ar putea fi afectate în mod semnificativ, autoritățile competente ale celorlalte state membre solicită suspendarea sau retragerea instrumentului financiar respectiv de la tranzacționare pe piețele reglementate și MTF care funcționează sub supravegherea lor."

5e. Articolul 42 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Piața reglementată comunică autorității competente a statului său membru de origine și Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe numele statului membru în care intenționează să adopte astfel de dispoziții. În termen de o lună, autoritatea competentă a statului membru de origine comunică, în termen de o lună, această informație statului membru în care piața reglementată intenționează să adopte astfel de dispoziții." AEVMP poate solicita acces la informațiile respective, în conformitate cu procedura și cu condițiile prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. …/20101.";

(b) se adaugă următorul alineat:

„(7a) Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice pentru a stabili condițiile de aplicare a alineatului (1). Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice de implementare Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

5f. La articolul 44 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a se ține seama de evoluția pieței financiare și pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatelor (1) și (2), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri în vederea:".

5g. La articolul 45 alineatul (3), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura funcționarea eficientă și ordonată a piețelor financiare, pentru a ține seama de evoluțiile tehnice de pe piețele financiare, și pentru a sigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatelor (1) și (2), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, măsuri privind:".

6. Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Lista piețelor reglementate

Fiecare stat membru întocmește o listă cu piețele reglementate pentru care este stat membru de origine și comunică această listă celorlalte state membre și ***AEVMP***. Fiecare modificare a acestei liste presupune o comunicare similară. ***AEVMP*** publică o listă a tuturor piețelor reglementate pe site-ul său internet ***și asigură actualizarea acesteia*** ▌."

7. Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente care trebuie să îndeplinească fiecare dintre atribuțiile prevăzute de prezenta directivă. Statele membre comunică identitatea autorităților competente responsabile cu îndeplinirea atribuțiilor respective Comisiei, ***AEVMP*** și autorităților competente ale celorlalte state membre și le informează, de asemenea, în legătură cu orice repartizare a atribuțiilor menționate anterior.";

(b) la alineatul (2), al ***treilea*** paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre informează Comisia, ***AEVMP*** și autoritățile competente ale celorlalte state membre în legătură cu orice acord încheiat în privința delegării de sarcini, inclusiv în legătură cu condițiile exacte care reglementează această delegare.";

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) AEVMP publică o listă a autorităților competente menționate la alineatele (1) și (2) pe site-ul său internet ***și asigură actualizarea acesteia***. ▌"

7a. La articolul 51 se introduc următoarele paragrafe:

„Statele membre furnizează anual Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe informații cumulate cu privire la toate măsurile administrative și sancțiunile aplicate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

Autoritatea competentă raportează AEVMP și toate sancțiunile care sunt făcute publice în conformitate cu paragraful anterior. Dacă sancțiunea publicată are în vedere o firmă de investiții autorizată în conformitate cu prezenta directivă, AEVMP adaugă o referință la sancțiunea publicată în registrul cu firmele de investiții, înființat în baza articolului 5 alineatul (3) din prezenta directivă."

8. La articolul 53 se adaugă următorul alineat ▌:

„(3) Autoritatea competentă informează ***AEVMP în legătură cu procedurile de reclamații și recurs*** menționate la alineatul (1), care ***există*** în cadrul jurisdicției sale.

AEVMP publică o listă a tuturor mecanismelor extrajudiciare pe site-ul său internet ***și asigură actualizarea acesteia*** ▌."

8a. Titlul capitolului II se înlocuiește cu următorul text:

„Cooperarea dintre autoritățile competente din diferitele state membre și Autoritatea pentru valori mobiliare și piețe".

8b. La articolul 56 alineatul (1), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a facilita și a accelera cooperarea și, în special, schimbul de informații, statele membre desemnează o autoritate competentă unică, pentru a servi ca punct de contact în sensul prezentei directive. Statele membre comunică Comisiei, AEVMP și celorlalte state membre numele autorităților însărcinate să primească cererile de schimb de informații sau de cooperare în temeiul prezentului alineat. AEVMP publică o listă a acestor autorități pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia."

8c. La articolul 56, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care autoritatea competentă are motive întemeiate să bănuiască faptul că anumite acte care încalcă dispozițiile prezentei directive sunt comise sau au fost comise pe teritoriul unui alt stat membru de către entități care nu sunt supuse supravegherii sale, ea informează autoritatea competentă a celuilalt stat membru și Autoritatea pentru valori mobiliare și piețe în legătură cu aceasta într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritatea competentă informată adoptă măsurile necesare. Ea comunică rezultatele intervenției sale autorității competente care a informat-o și Autorității pentru valori mobiliare și piețe și, în măsura posibilului, le comunică elementele importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorității competente care a transmis aceste informații."

8d. La articolul 56, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a garanta o aplicare uniformă a alineatelor (1) și (2), Comisia definește, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 64, 64a și 64b, modalitățile de cooperare a autorităților competente și stabilește criteriile în funcție de care funcționarea unei piețe reglementate într-un stat membru gazdă ar putea fi considerată ca având o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor valorilor mobiliare și pentru protecția investitorilor în statul membru gazdă respectiv."

9. La articolul 56 se adaugă următorul alineat (6):

„(6) În vederea asigurării unor ***condiții*** uniforme de aplicare a ***prezentului articol EVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a elabora formulare standard, modele și proceduri pentru modalitățile de cooperare menționate la alineatul (2)***.

Se conferă Comisiei ***competența de*** a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

10. Articolul 57 se modifică după cum urmează:

(a) textul existent se renumerotează cu alineatul (1).

(aa) se adaugă următorul alineat:

„(1a) În scopul convergenței practicilor de supraveghere, Autoritatea are posibilitatea de a participa la activitățile colegiilor de supraveghetori, inclusiv la examinări la fața locului, efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] al Parlamentului European și al Consiliului.";

(b) se adaugă alineatul (2) după cum urmează:

„(2) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a alineatului (1), ***AEVMP poate elabora proiecte de standarde de reglementare, pentru a preciza*** informațiile care trebuie furnizate autorităților competente ***atunci când cooperează în cadrul activităților de supraveghere, de verificare la fața locului și al investigațiilor***

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***.[AEVMP].

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a alineatului (1), EVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri destinate autorităților competente pentru cooperarea dintre autoritățile competente în cadrul activităților de supraveghere, de verificare la fața locului și de investigații.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

11. Articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) ***În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), EVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** în vederea ***stabilirii*** de formulare standard, modele ***și proceduri pentru schimbul de informații***.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***.";

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Dispozițiile articolelor 54, 58 și 63 nu împiedică autoritatea competentă să transmită ***AEVMP***, Comitetului european pentru riscuri sistemice înființat prin Regulamentul***(UE) nr. …/2010*** al Parlamentului European și al Consiliului*, băncilor centrale, Sistemului European al Băncilor Centrale și Băncii Centrale Europene care acționează în calitate de autorități monetare și, după caz, altor autorități publice însărcinate cu supervizarea sistemelor de plăți și de decontare informații confidențiale destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora; de asemenea, nu li se interzice acestor autorități sau organisme să comunice autorităților competente orice informație de care acestea ar putea avea nevoie în scopul exercitării funcțiilor prevăzute în prezenta directivă."

11a. La articolul 59, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În caz de refuz întemeiat pe aceste motive, autoritatea competentă căreia i-a fost adresată invitația de cooperare informează autoritatea competentă care a adresat invitația și AEVMP într-un mod cât mai detaliat."

12. La articolul 60 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea asigurării unor ***condiții*** uniforme de aplicare ***a alineatelor (1) și (2) AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** în vederea ***elaborării*** de formulare standard, modele ***și proceduri pentru consultarea altor autorități competente înainte de acordarea unei autorizații***.

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ▌articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

13. Articolul 62 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) paragraful al doilea, a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia și ***AEVMP*** sunt informate fără întârziere cu privire la aceste măsuri.";

(b) La alineatul (2) paragraful al treilea, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia și ***AEVMP*** sunt informate fără întârziere cu privire la aceste măsuri.";

(c) La alineatul (3) paragraful al doilea, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia și ***AEVMP*** sunt informate fără întârziere cu privire la aceste măsuri."

13a. Se introduce următorul articol:

„Articolul 62a

(1) Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

(2) Autoritățile competente furnizează imediat AEVMP toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. …/2010 [AEVMP], în conformitate cu articolul 20 din regulamentul respectiv.";

14. La articolul 63, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre și, ***în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul(UE) nr. …/2010 [AEVMP]***, AEVMP pot încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autoritățile competente din țări terțe, cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele solicitate în temeiul articolului 54. Acest schimb de informații trebuie să fie destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților competente respective.

Statele membre și ***AEVMP*** pot transfera date cu caracter personal unei țări terțe în conformitate cu capitolul IV din Directiva 95/46/CE.

De asemenea, statele membre și ***AEVMP*** pot încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autorități, organisme și persoane fizice sau juridice din țări terțe, însărcinate cu ***una sau mai multe din atribuțiile următoare***:

(a) supravegherea instituțiilor de credit, a altor instituții financiare și a întreprinderilor de asigurări și cu supravegherea piețelor financiare;

(b) procedurile de lichidare sau de faliment al întreprinderilor de investiții și cu orice alte proceduri similare;

(c) efectuarea auditului legal al întreprinderilor de investiții și al altor instituții financiare, al instituțiilor de credit și al întreprinderilor de asigurări, în cadrul exercitării funcțiilor lor de supraveghere sau al exercitării funcțiilor lor în cazul gestionarilor sistemelor de compensare;

(d) supravegherea organismelor care intervin în procedurile de lichidare sau de faliment ale întreprinderilor de investiții sau în orice alte proceduri similare;

(e) supravegherea persoanelor însărcinate cu auditul legal al conturilor întreprinderilor de asigurări, al instituțiilor de credit, al întreprinderilor de investiții și al altor instituții financiare.

Acordurile de cooperare menționate la al treilea paragraf pot ▌fi încheiate ***numai*** dacă informațiile comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele solicitate în temeiul articolului 54. Acest schimb de informații ***este*** destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților, organismelor sau persoanelor fizice sau juridice respective."

14a. Articolul 64 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2, articolul 4, articolul 10b alineatul (1), articolul 13 alineatul (10), articolele 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45 și la articolul 56 alineatul (2) este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive." Comisia elaborează un raport cu privire la competențele delegate cu cel puțin șase luni înaintea încheierii perioadei de patru ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 64c.";

(b) se introduc următoarele alineate:

„(-2a) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia înștiințează simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la acesta.

(-2b) Competența de a adopta acte delegate se acordă Comisiei sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 64a și 64b.";

(c) alineatul (2a) se înlocuiește cu următorul text:

„(2a) „Niciunul dintre actele delegate adoptate nu poate modifica dispozițiile esențiale ale prezentei directive."

(d) alineatul (4) se elimină.

14b. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 64a

Revocarea delegării

(1) Delegarea competențelor menționată la articolele 2 și 4, articolul 10b alineatul (1), articolul 13 alineatul (10), articolele 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45 și articolul 56 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să fie revocate anumite competențe delegate întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înaintea luării deciziei finale, menționând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Ea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 64b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni cu privire la un act delegat timp de trei luni de la data înștiințării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă este prelungită cu trei luni.

(2) În cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează, până la expirarea acestui termen, obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actele delegate pot fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înaintea expirării perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele obiecțiunilor la actul delegat."

Articolul 7

Modificări aduse Directivei 2004/109/CE

Directiva 2004/109/CE se modifică după cum urmează:

-1. Articolul 2 alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a se asigura armonizarea consecventă și pentru a se preciza cerințele stabilite la alineatul (1), Comisia adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 27 alineatele (2) și (2a), acte delegate și măsuri de punere în aplicare privind definițiile de la alineatul (1).";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Măsurile menționate la al doilea paragraf literele (a) și (b) se stabilesc prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b."

-1a. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 2, se introduce următoarea literă:

„(aa) o anexă care include o prezentare defalcată pe țări a conturilor anuale;";

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a se asigura armonizarea consecventă și a se preciza cerințele stabilite la alineatul (1), Comisia adoptă măsuri corespunzătoare, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, prin intermediul actelor delegate. Comisia precizează, în special, modalitățile tehnice care trebuie aplicate astfel încât raportul financiar anual publicat, inclusiv raportul de audit, să rămână la dispoziția publicului. După caz, Comisia poate adapta, de asemenea, perioada de cinci ani prevăzută la alineatul (1)."

-1b. Articolul 5 alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a asigura armonizarea consecventă, a stabili condițiile și a asigura aplicarea uniformă a alineatelor (1) și (5) din prezentul articol, Comisia adoptă măsuri în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 27 alineatele (2) și (2a).";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Măsurile menționate la litera (a) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 27 alineatul (2). Măsurile menționate la literele (b) și (c) se adoptă prin acte delegate în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b.";

(c) paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„După caz, Comisia poate, de asemenea, să adapteze perioada de cinci ani, prevăzută la alineatul (1) printr-un act delegat în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b."

-1c. Articolul 9 alineatul (7) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a se asigura armonizarea consecventă și a se preciza cerințele stabilite la alineatele (2) (4) și (5), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare.";

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia precizează durata maximă a «ciclului de reglare pe termen scurt» prevăzut la prezentul articol alineatul (4) și mecanismele adecvate de control efectuat de către autoritatea competentă a statului membru de origine prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b."

1. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (8):

(i) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a se asigura armonizarea consecventă și a se preciza cerințele stabilite la alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) din prezentul articol, Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri pentru:";

(ii) litera (a) se elimină;

(iii) al doilea paragraf se elimină;

(b) se adaugă următorul alineat ▌:

„(9) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme ***de aplicare*** a ▌ prezentului articol și pentru a ține seama de evoluțiile tehnice de pe piețele financiare, ***AEVMP poate*** întocmi proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru elaborarea ▌ de formulare standard, ***modele și proceduri*** care să fie utilizate la notificarea emitentului cu privire la informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol sau la depunerea informațiilor în temeiul articolului 19 alineatul (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

2. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) ▌:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a se asigura armonizarea consecventă și a se preciza cerințele stabilite la alineatul (1), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare. Aceasta stabilește în special:";

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) conținutul notificării care trebuie efectuată;";

(iii) al doilea paragraf se elimină;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme ***de aplicare*** a alineatului (1) ***din prezentul articol*** și pentru a ține seama de evoluțiile tehnice de pe piețele financiare, ***AEVMP poate*** întocmi proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru elaborarea ▌de formulare standard, ***modele și proceduri*** care să fie utilizate la notificarea emitentului cu privire la informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol sau la depunerea informațiilor în temeiul articolului 19 alineatul (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

2a. La articolul 14, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare, a se asigura armonizarea consecventă și a se preciza cerințele stabilite la alineatul (1), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare."

2b. La articolul 17, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare și de progresul din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, precum și în scopul asigurării unei armonizări consecvente și a al precizării cerințelor stabilite la alineatele (1), (2) și (3), Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare. În special, aceasta precizează tipurile de instituții financiare pe lângă care un deținător de acțiuni poate să își exercite drepturile financiare prevăzute la alineatul (2) litera (c)."

2c. La articolul 18, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare și de progresul din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, precum și în scopul asigurării unei armonizări consecvente și a al precizării cerințelor stabilite la alineatele (1)-(4), Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare. În special, aceasta precizează tipurile de instituții financiare pe lângă care un deținător de titluri de creanță poate să își exercite drepturile financiare prevăzute la alineatul (2) litera (c)."

2d. La articolul 19, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a asigura o armonizare consecventă și a preciza cerințele stabilite la alineatele (1), (2) și (3), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare.

În special, Comisia stabilește procedura conform căreia emitentul, un deținător de acțiuni sau alte instrumente financiare sau o persoană menționată la articolul 10 trebuie să depună informații la autoritatea competentă a statului membru de origine în conformitate cu alineatele (1), respectiv (3), în scopul de a:

(a) permite depunerea, pe cale electronică, în statul membru de origine;

(b) coordona depunerea raportului financiar anual prevăzut la articolul 4 din prezenta directivă, cu raportul privind informațiile anuale menționate la articolul 10 din Directiva 2003/71/CE."

2e. La articolul 21, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a se ține seama de evoluția tehnică a piețelor financiare și de progresul din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, precum și în scopul precizării cerințelor stabilite la alineatele (1), (2) și (3), Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri corespunzătoare.

În special, Comisia stabilește:

(a) standarde minime pentru difuzarea informațiilor reglementate, prevăzută la alineatul (1);

(b) standarde minime pentru mecanismul de stocare centralizată, prevăzut la alineatul (2).

Comisia poate stabili și actualiza o listă a mijloacelor media pentru difuzarea informațiilor la adresa publicului."

2f. La articolul 22 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AEVMP elaborează orientări, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], în vederea facilitării accesului public la informațiile ce urmează a fi făcute publice în conformitate cu Directiva 2003/6/CE, Directiva 2003/71/CE și cu prezenta directivă."

2g. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care sediul social al emitentului se află într-o țară terță, autoritatea competentă a statului membru de origine poate exonera emitentul de obligațiile prevăzute la articolele 4-7, la articolul 12 alineatul (6) și la articolele 14, 15 și 16-18, cu condiția ca legislația țării terțe în cauză să stabilească obligații echivalente sau emitentul să respecte obligațiile legislative dintr-o țară terță pe care autoritatea competentă a statului membru de origine le consideră echivalente.

Autoritatea competentă informează apoi AEVMP cu privire la exonerarea acordată.";

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a alineatului (1), Comisia adoptă, în conformitate cu procedura menționată șa articolul 27 alineatul (2), măsuri de punere în aplicare:

(i) prin care stabilește un mecanism de garantare a echivalenței informațiilor impuse de prezenta directivă, inclusiv declarațiile financiare, impuse de actele cu putere de lege și actele administrative dintr-o țară terță;

(ii) prin care indică, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern sau cu practicile sau procedurile bazate pe standardele stabilite de organismele internaționale, că țara terță în care se află sediul social al emitentului asigură echivalența obligațiilor de informare prevăzute de prezenta directivă.

În contextul menționat la punctul (ii) de la primul paragraf, Comisia adoptă, de asemenea, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri referitoare la evaluarea standardelor care privesc emitenții din mai multe țări.

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura menționată la articolul 27alineatul (2), deciziile necesare pentru echivalarea standardelor contabile aplicate de emitenții din țări terțe, în condițiile prevăzute la articolul 30 alineatul (3), în termen de cel mult cinci ani de la data prevăzută la articolul 31. În cazul în care Comisia decide că normele contabile dintr-o țară terță nu sunt echivalente, aceasta poate autoriza emitenții în cauză să continue aplicarea acestor standarde într-o perioadă de tranziție adecvată.

În contextul menționat la al treilea paragraf, Comisia adoptă, de asemenea, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri care urmăresc stabilirea unor criterii generale de echivalență referitoare la standardele contabile care privesc emitenții din mai multe țări.

Proiectele de acte delegate sunt elaborate de către Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.";

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru de a asigura armonizarea consecventă și a preciza cerințele stabilite la alineatul (2), Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri care definesc tipul de informații revelate, într-o țară terță, care prezintă importanță pentru publicul din Uniune.";

(d) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia adoptă, de asemenea, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 27, 27a și 27b, măsuri care urmăresc stabilirea unor criterii generale de echivalență în sensul primului paragraf.";

(e) se adaugă următorul alineat:

„(7a) AEVMP asistă Comisia la efectuarea sarcinilor prevăzute în prezentul articol, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]."

2h. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea centrală prevăzută la articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE ca autoritatea administrativă competentă centrală a cărei sarcină este de a se achita de obligațiile prevăzute de prezenta directivă și de a proceda astfel încât dispozițiile adoptate în conformitate cu prezenta directivă să fie aplicate. Statele membre informează Comisia și AEVMP în consecință.";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre informează Comisia, AEVMP - în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 - și autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la orice dispoziție legată de delegarea sarcinilor, inclusiv cu privire la condițiile precise de reglementare a acestor delegări."

3. ▌Articolul 25 ***se modifică după cum urmează:***

(a) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

(2b) Autoritățile competente furnizează imediat AEVMP toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. …/2010 [AEVMP], în conformitate cu articolul 20 din regulamentul respectiv.";

(b) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dispozițiile de la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații confidențiale sau să transmită ***informații AEVMP*** și Comitetului european pentru riscuri sistemice ***(CERS)***, înființat prin Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** al Parlamentului European și al Consiliului.";

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (../..AEVMP), pot încheia acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autoritățile sau organismele competente din țările terțe, abilitate de propria lor legislație să ducă la îndeplinire orice sarcină impusă autorităților competente de prezenta directivă, în conformitate cu articolul 24. Statele membre notifică AEVMP atunci când încheie acordurile de cooperare. Acest schimb de informații se supune unor garanții de secret profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la prezentul articol. Acest schimb de informații este destinat executării misiunilor de supraveghere ale autorităților sau organismelor menționate anterior. În cazul în care provin din alt stat membru, informațiile nu pot fi comunicate fără acordul expres al autorităților competente care le-au comunicat inițial și, după caz, exclusiv în scopul pentru care acestea din urmă și-au dat acordul."

3a. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Măsuri preventive

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru gazdă constată că un emitent sau un deținător de acțiuni sau alte instrumente financiare sau persoana sau entitatea menționată la articolul 10 a comis nereguli sau și-a încălcat obligațiile, aceasta aduce la cunoștință aceste constatări autorității competente a statului membru de origine și AEVMP.

(2) În cazul în care, în ciuda măsurilor luate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauză că aceste măsuri se dovedesc inadecvate, emitentul sau deținătorul de valori mobiliare continuă să încalce actele cu putere de lege aplicabile, autoritatea competentă a statului membru gazdă, după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, ia toate măsurile necesare pentru protejarea investitorilor, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), informând cu prima ocazie Comisia și AEVMP".

3b. Titlul capitolului VI se înlocuiește cu următorul text:

„ACTE DELEGATE ȘI MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE”.

3c. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2a) se înlocuiește cu următorul text:

„(2a) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 2 alineatul (3), articolul 5 alineatul (6), articolul 9 alineatul (7), articolul 12 alineatul (8), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2), articolul 17 alineatul (4), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (4), articolul 21 alineatul (4), articolul 23 alineatul (5) și articolul 23 alineatul (7) este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia elaborează un raport cu privire la competențele delegate cu cel puțin șase luni înaintea perioadei de patru ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 27c.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(2aa) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia înștiințează simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la acesta.

(2ab) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 27a și 27b.”

3d. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 27a

Revocarea delegării

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 5 alineatul (6), articolul 9 alineatul (7), articolul 12 alineatul (8), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2), articolul 17 alineatul (4), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (4), articolul 21 alineatul (4) și articolul 23 alineatele (4), (5) și (7) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să fie revocate anumite competențe delegate întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înaintea luării deciziei finale, menționând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Ea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 27b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiunicu privire la un act delegat timp de trei luni de la data înștiințării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă este prelungită cu trei luni.

(2) În cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează, până la expirarea acestui termen, obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actele delegate pot fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înaintea expirării perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un actdelegat, acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele obiecțiunilor la actul delegat."

Articolul 8

Modificări aduse Directivei 2005/60/CE

Directiva 2005/60/CE se modifică după cum urmează:

-1a. Articolul 11 alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se informează reciproc, informează AES cu privire la elementele relevante în sensul prezentei directive și în conformitate cu dispozițiile pertinente din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și informează Comisia cu privire la cazurile în care consideră că o țară terță îndeplinește condițiile stabilite la alineatele (1) și (2) sau la alte situații în care sunt îndeplinite criteriile tehnice stabilite în conformitate cu articolul (40) alineatul (1) litera (b)."

-1b. La articolul 16, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se informează reciproc, informează AES cu privire la elementele relevante în sensul prezentei directive și în conformitate cu dispozițiile pertinente din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și informează Comisia cu privire la cazurile în care consideră că o țară terță îndeplinește condițiile stabilite la alineatul (1) litera (b)."

-1c. La articolul 28, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se informează reciproc, informează AES cu privire la elementele relevante în sensul prezentei directive și în conformitate cu dispozițiile pertinente din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și informează Comisia cu privire la cazurile în care consideră că o țară terță îndeplinește condițiile stabilite la alineatele (3), (4) sau (5)."

-1d. La articolul 31, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre, AES - în măsura în care este relevant în sensul prezentei directive și în conformitate cu dispozițiile pertinente din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], și Comisia se informează între ele cu privire la cazurile în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor care se impun în temeiul primului paragraf sau al alineatului (1) și în care pot fi luate măsuri coordonate pentru a ajunge la o soluție."

Miercuri, 7 iulie 2010

1. La articolul 31 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) Pentru ***a asigura armonizarea consecventă a prezentului articol*** și a ține seama de evoluțiile tehnice din domeniul luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, Autoritatea bancară europeană***, înființată prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE],*** Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, ***înființată prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP]*** și Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***înființată prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO]***, ***luând în considerare cadrul existent și cooperând, după caz, cu alte organisme UE relevante din domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului,*** pot elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** în conformitate cu articolul 42 din ***aceste regulamente pentru a preciza*** tipul de măsuri suplimentare menționate la ***alineatul (3) din prezentul*** articol ▌ și acțiunile minime care trebuie întreprinse de instituțiile de credit și de instituțiile financiare în cazul în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor necesare în temeiul alineatului (1) primul paragraf ***din prezentul articol***.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

2. La articolul 34 se adaugă următorul paragraf:

„(3) În vederea garantării ***unei armonizări consecvente*** și pentru a ține seama de evoluțiile tehnice din domeniul luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, ***ABE, AEVMP și AEAPO, luând în considerare cadrul existent și cooperând, după caz, cu alte organisme UE relevante din domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului***, pot elabora proiecte de standarde tehnice în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010 [EBA]***, Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010 [AEVMP]*** și Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010 [AEAPO]*** ale Parlamentului European și ale Consiliului, ***pentru a preciza*** conținutul minim al comunicării menționate la alineatul (2).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

2a. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 37a

(1) Autoritățile competente cooperează cu AES în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și cu Regulamentul (UE) nr. /2010 [AEVMP].

(2) Autoritățile competente transmit AES toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor în temeiul prezentei directive și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AES], cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și cu Regulamentul (UE) nr. /2010 [AEVMP].”

2b. Titlul capitolului VI se înlocuiește cu următorul text:

„ACTE DELEGATE”.

2c. Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1):

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a ține seama de evoluțiile tehnice din domeniul luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului și pentru a asigura armonizarea consecventă și a preciza cerințele stabilite în prezenta directivă, Comisia adoptă următoarele măsuri:”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Măsurile se adoptă prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 41, 41a și 41b.”;

(b) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Măsurile se adoptă prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 41, 41a și 41b.”

2d. Articolul 41 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată anterior și cu condiția ca măsurile adoptate în conformitate cu această procedură să nu modifice dispozițiile esențiale ale prezentei decizii.”;

(b) alineatul (2a) se înlocuiește cu următorul text:

„(2a) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 40, pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia elaborează un raport cu privire la competențele delegate cu cel puțin șase luni înaintea perioadei de patru ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 41a.”;

(c) se introduc următoarele alineate:

„(2b) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia înștiințează simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la acesta.

(2c) Competența de a adopta acte delegate se acordă Comisiei sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 41a și 41b”;

(d) alineatul (3) se elimină.

2e. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 41a

Revocarea delegării

(1) Delegarea competențelor menționate la articolul 40 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să fie revocate anumite competențe delegate întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înaintea luării deciziei finale, menționând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Ea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene".

„Articolul 41b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni cu privire la un act delegat timp de trei luni de la data înștiințării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă este prelungită cu trei luni.

(2) În cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează, până la expirarea acestui termen, obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actele delegate pot fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înaintea expirării perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un actdelegat, acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele obiecțiunilor la actul delegat."

Articolul 9

Modificări aduse Directivei 2006/48/CE

1. ▌Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text ▌:

„(1) Statele membre solicită instituțiilor de credit să obțină autorizații înainte de începerea propriu-zisă a activităților lor. Fără a aduce atingere articolelor ***7 și 12, acestea stabilesc cerințele pentru acordarea autorizației și le comunică Comisiei și Autorității bancare europene înființată prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE] al Parlamentului European și al Consiliului (ABE).***

(2) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente și a*** aplicării ***uniforme*** a prezentului articol, ***ABE*** elaborează:

(a) proiecte de standarde de reglementare privind informațiile ce trebui furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a instituțiilor de credit, inclusiv programul operațiunilor menționat la articolul 7,

(b) proiecte de standarde de reglementare privind condițiile de respectare a cerinței menționate la articolul 8,

(c) proiecte de standarde tehnice de implementare privind formele, modelele și procedurile standard pentru furnizarea informațiilor,

(d) proiecte de standarde de reglementare care să precizeze cerințele aplicabile acționarilor și membrilor care dețin participații calificate, precum și pentru a identifica obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente, conform dispozițiilor articolului 12.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menționate la literele (a), (b) și (c) până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg*ă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare menționate la ***literele (a), (b) și (c) din*** primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***.

Se conferă, de asemenea, Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf litera (b), în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE].”

1a. La articolul 9 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) statele membre în cauză notifică Comisia și ABE în legătură cu motivele pentru care au recurs la opțiunea respectivă; și”.

2. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Fiecare autorizație este notificată *ABE*.

Denumirea fiecărei instituții de credit autorizate se înscrie pe o listă. ***ABE*** publică ***▌lista respectivă*** și asigură actualizarea acesteia ***pe site-ul său internet.***”

2a. La articolul 17, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Retragerea autorizației se notifică Comisiei și ABE, prezentând motivele care stau la baza acesteia. Persoanei în cauză i se comunică motivele respective.”

3. La articolul 19 se adaugă următorul paragraf ***▌***:

„În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentei directive, ABE elaborează proiecte de standarde ***de reglementare, pentru a stabili o listă exhaustivă a informațiilor menționate la articolul 19a alineatul (4), care urmează să fie incluse de potențialii achizitori în notificarea lor, fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (3).***

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg*ă ***Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentei directive, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare, în scopul stabilirii unor proceduri, formulare și modele comune pentru* procesul de consultare între autoritățile competente relevante, așa cum se menționează la *articolul 19b.

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg*ă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare menționate la ***al patrulea*** paragraf, în conformitate ***cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP].”

3a. La articolul 22 se adaugă următoarele alineate:

„(2a) Pentru a preciza cerințele prevăzute în prezentul articol și pentru a asigura convergența practicilor de supraveghere, ABE poate elabora proiecte de standarde de reglementare în vederea stabilirii dispozițiilor, proceselor și mecanismelor menționate la alineatul (1), în conformitate cu principiul proporționalității și caracterul cuprinzător prevăzute la alineatul (2).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

(2b) În vederea facilitării implementării și a asigurării coerenței informațiilor colectate în conformitate cu alineatul (2a) din prezentul articol și cu principiile politicii de remunerare stabilite la punctele 22 și 22a din anexa V, ABE poate elabora proiecte de standarde de reglementare pentru a preciza dispozițiile, procesele și mecanismele menționate la alineatul (1), respectând principiile proporționalității și caracterului cuprinzător prevăzute la alineatul (2).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

AEVMP cooperează îndeaproape cu ABE în vederea elaborării standardelor tehnice respective în ceea ce privește politicile de remunerare pentru acele categorii de angajați implicați în furnizarea de servicii de investiții și în activități de investiții în sensul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare."

4. La articolul 26 se adaugă următorul alineat ▌:

„(5) În vederea asigurării aplicării uniforme a prezentului articol ▌, ***ABE*** elaborează:

(a) *proiecte de standarde* ***de reglementare care să precizeze informațiile de notificat în conformitate cu*** *articolul 25 și cu prezentul articol,* și

(b) proiecte de standarde tehnice de implementare care să stabilească formulare, modele și proceduri de notificare.

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010 [ABE]***. ***Se conferă, de asemenea, Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf litera (b), în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010*** [ABE]."

5. La articolul 28 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente și a*** aplicării ***uniforme*** a prezentului articol ▌, ***ABE*** elaborează:

(a) *proiecte de standarde* ***de reglementare care să precizeze informațiile de notificat în conformitate cu prezentul articol și***

(b) proiecte de standarde tehnice de implementare care să stabilească formulare, modele și proceduri de notificare.

Se deleg*ă** Comisiei ***competen*ța** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare menționate la primul paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***. ***Se conferă, de asemenea, Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf litera (b), în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE].”***

6. La articolul 33, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Înainte de a urma procedura prevăzută la articolul 30, autoritățile competente din statul membru gazdă pot lua, în situații de urgență, orice măsuri preventive necesare pentru protecția intereselor deponenților, ale investitorilor și ale celorlalte persoane cărora li se prestează servicii. Comisia, ***ABE*** și autoritățile competente ale celorlalte state membre implicate sunt informate cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp.”

6a. Articolul 36 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 36

Statele membre informează Comisia și ABE în legătură cu numărul și tipul de cazuri în care s-a refuzat eliberarea unei autorizații în conformitate cu articolul 25 și cu articolul 26 alineatele (1)-(3) sau în care s-au luat măsuri în conformitate cu articolul 30 alineatul (3).”

6b. La articolul 38, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente notifică Comisiei, ABE și Comitetului bancar european toate autorizațiile de sucursală acordate instituțiilor de credit cu sediul central în afara Uniunii Europene.”

6c. La articolul 39 alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(ba) ABE să poată obține informațiile pe care autoritățile competente ale statelor membre le-au obținut de la autoritățile naționale ale statelor terțe, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE];”.

6d. La articolul 39 se adaugă următorul alineat:

„(3a) ABE asistă Comisia în sensul prezentului articol, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE].”

7. La articolul 42 se adaugă următorul paragraf:

„În vederea asigurării aplicării uniforme a prezentului articol, ***ABE*** elaborează:

(a) proiecte de standarde ***de reglementare care să precizeze*** informațiile conținute.

(b) pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, proiecte de standarde tehnice de implementare prin care să se stabilească formulare, modele și proceduri pentru cerințele referitoare la schimbul de informații ▌, care ***pot*** facilita monitorizarea instituțiilor de credit.

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Miercuri, 7 iulie 2010

Se delegă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la ***al doilea*** paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***. ***Se conferă, de asemenea, Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la al doilea paragraf litera (a), în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010*** [ABE]."

8. La articolul 42a alineatul (1) se adaugă următorul text la finalul celui de-al patrulea paragraf:

„Dacă, la finalul perioadei inițiale de două luni, oricare dintre autoritățile competente în cauză a înaintat problema Autorității bancare europene în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [ABE], ***autoritățile competente din statul membru gazdă amână decizia lor și*** așteaptă ca Autoritatea bancară europeană să adopte o decizie în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul menționat**.** Autoritățile competente ale statului membru gazdă hotărăsc în conformitate cu decizia ***Autorității***. Perioada de două luni se consideră perioada de conciliere în sensul regulamentului menționat. Autoritatea bancară europeană adoptă decizia în termen de o lună. Problema nu se înaintează Autorității după expirarea perioadei ***inițiale*** de două luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună."

9. Articolul 42b se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile competente iau în considerare convergența în ceea ce privește instrumentele de supraveghere și practicile de supraveghere în punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive. În acest scop, statele membre se asigură că:

(a) autoritățile competente participă la activitățile ***ABE***,

(b) autoritățile competente respectă orientările și recomandările ***ABE*** și își prezintă motivele dacă nu fac acest lucru,

(c) mandatele naționale conferite autorităților competente nu împiedică îndeplinirea atribuțiilor pe care le dețin în calitate de membre ale ***ABE*** în temeiul prezentei directive.";

(b) alineatul (2) se elimină.

10. La articolul 44, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile de la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente din diferite state membre să facă schimb de informații sau să transmită informații ***ABE*** în conformitate cu prezenta directivă și cu alte directive aplicabile instituțiilor de credit***, precum și cu articolele 16 și 20 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE]***. Informațiile respective sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzute la alineatul (1)."

11. ▌Articolul 46 ▌se înlocuiește cu următorul text:

„***Articolul 46***

„Statele membre și ***ABE, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. …/ 2010 [ABE],*** pot încheia acorduri de cooperare care să prevadă schimburi de informații cu autoritățile competente din țări terțe sau cu autorități sau organisme din țări terțe, după cum se prevede la articolul 47 și articolul 48 alineatul (1) ***din prezenta directivă***, cu condiția ca informațiile furnizate să beneficieze de garanții de respectare a secretului profesional care să fie cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 44 alineatul (1) ***din prezenta directivă***. ***Un astfel de schimb de informații are drept scop îndeplinirea responsabilităților de supraveghere ale acestor autorități sau organisme.***

În cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate fără acordul explicit al autorităților care le-au transmis și, după caz, numai în scopurile pentru care autoritățile în cauză și-au dat acordul."

12. Articolul 49 se modifică după cum urmează:

(a) ▌ primul paragraf ***se înlocuiește cu următorul text:***

„Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot împiedica o autoritate competentă să transmită următoarelor entități informațiile de care acestea au nevoie în exercitarea sarcinilor lor:

(a) băncilor centrale din Sistemul European al Băncilor Centrale și altor organisme cu o funcție similară în calitate de autorități monetare, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor lor statutare, incluzând coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități asociate, supravegherea sistemelor de plăți, de compensare și de decontare și menținerea stabilității sistemului financiar;

(b) după caz, celorlalte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți;

(c) Comitetului european pentru riscuri sistemice ***(CERS)***, dacă aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale statutare în temeiul Regulamentului ***(UE) nr. …/2010*** al Parlamentului European și al Consiliului ▌.

Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot împiedica autoritățile sau organismele respective să comunice autorităților competente informațiile de care acestea au nevoie în sensul articolului 45.";

(b) paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„Într-o situație de urgență, astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1), statele membre permit autorităților competente să comunice ***fără întârziere*** informații băncilor centrale din Sistemul European al Băncilor Centrale atunci când aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor lor statutare, incluzând coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități asociate, supravegherea sistemelor de plăți, de compensare și a celor de decontare a valorilor mobiliare și menținerea stabilității sistemului financiar, precum și ***CERS, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [CERS]*** atunci când aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale statutare."

13. Articolul 63a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dispozițiile care reglementează instrumentul prevăd că principalul, dobânda neplătită sau dividendul trebuie să fie de așa natură încât să acopere pierderile și să nu împiedice recapitalizarea instituției de credit prin intermediul unor mecanisme corespunzătoare, astfel cum au fost elaborate de ***ABE*** în temeiul alineatului (6).";

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a asigura ***o armonizare consecventă și*** convergența practicilor de supraveghere, ***ABE*** elaborează proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** în vederea ***stabilirii cerințelor aplicabile*** instrumentelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Autoritatea înaintează proiectele de standarde ***de reglementare*** Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la paragraful ***anterior***, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE].

De asemenea, ***ABE*** emite orientări cu privire la instrumentele menționate la articolul 57 primul paragraf litera (a).

ABE monitorizează aplicarea acestor ***orientări***."

14. La articolul 74 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru comunicarea acestor calcule de către instituțiile de credit, autoritățile competente aplică de la 31 decembrie 2012 formate, frecvențe, limbi și date de raportare uniforme, ***în vederea asigurării aplicării uniforme a prezentei directive***. În vederea garantării aplicării uniforme a prezentei directive, ***ABE*** elaborează proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru a introduce în cadrul ***Uniunii Europene*** formate ***(cu caracteristicile asociate)***, frecvențe ▌și date de raportare uniforme înainte de 1 ianuarie 2012. Formatele de raportare sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea activităților instituțiilor de credit.

Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive, ABE elaborează, de asemenea, proiecte de standarde de implementare privind soluțiile de tehnologia informației care trebuie aplicate unor astfel de rapoarte.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la ***al doilea*** paragraf, în conformitate ***cu articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [ABE]."

15. La articolul 81 alineatul (2) se adaugă următoarele paragrafe:

„În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***ABE***, în consultare cu ***AEVMP***, elaborează proiecte de standarde ***de reglementare pentru a preciza*** metodologia de evaluare legată de evaluarea creditelor. ***ABE*** înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la ***al doilea*** paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE]."

16. La articolul 84 alineatul (2), se adaugă următoarele paragrafe:

„În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***ABE***, ***în consultare cu AEVMP***, elaborează proiecte de standarde ***de reglementare pentru a preciza metodologia de evaluare legată de evaluarea creditelor***. ***ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.***

Se deleg**ă** Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la ***primul*** paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE]."

17. La articolul 97 alineatul (2), se adaugă următoarele paragrafe:

„În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***ABE***, în consultare cu ***AEVMP***, elaborează proiecte de standarde ***de reglementare pentru a preciza*** metodologia de evaluare legată de evaluarea creditelor. ***ABE*** înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg**ă** Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la ***primul*** paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE]."

18. La articolul 105 alineatul (1), se adaugă următoarele paragrafe:

„În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***ABE*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru ***a stabili metodologia de evaluare*** prin care autoritățile competente permit instituțiilor de credit să utilizeze abordările de evaluare avansată.

Se deleagă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la ***al doilea*** paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***. ▌”.

19. La articolul 106 alineatul (2), ***al doilea*** paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului paragraf, ***ABE*** elaborează proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru a preciza excepțiile de la literele (c) și (d), ***precum și pentru a preciza condițiile utilizate pentru a stabili existența unui grup de clienți aflați în legătură, astfel cum se menționează la alineatul (3). ABE*** înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE].”

20. La articolul 110, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că raportarea are loc cel puțin de două ori pe an. Autoritățile competente aplică, de la 31 decembrie 2012, formate, frecvențe ▌și date de raportare uniforme. În vederea garantării aplicării uniforme a prezentei directive, ***ABE*** elaborează proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru a introduce în cadrul ***Uniunii Europene*** formate ***(cu caracteristicile asociate)***, frecvențe ▌și date de raportare uniforme înainte de 1 ianuarie 2012. Formatele de raportare sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea activităților instituțiilor de credit.

Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive, ABE elaborează, de asemenea, proiecte de standarde tehnice de implementare privind soluțiile de tehnologia informației care trebuie aplicate unor astfel de rapoarte.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul ***și al doilea*** paragraf, în conformitate procedura prevăzută la ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [ABE].”

20a. La articolul 111 alineatul (1), paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre pot stabili o limită mai mică de 150 de milioane EUR și informează ABE și Comisia în legătură cu aceasta.”

21. Articolul 122a alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) ***ABE*** înaintează un raport anual Comisiei cu privire la respectarea prezentului articol de către autoritățile competente.

În vederea garantării ***armonizării consecvente*** a prezentului articol, ABE elaborează proiecte de standarde ***de reglementare pentru convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește*** prezentul articol, inclusiv măsurile luate în caz de încălcare a obligațiilor referitoare la diligența necesară și la gestionarea riscurilor. ***ABE*** înaintează aceste proiecte de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg*ă** Comisiei ***competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE]."

22. La articolul 124 se adaugă următorul alineat ▌:

„(6) În vederea asigurării ***armonizării consecvente*** a prezentului articol, ***ABE poate*** elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru a preciza dispozițiile prezentului articol, precum și o procedură ***și o metodologie*** comună de evaluare a riscurilor.

Se deleg*ă** Comisiei ***competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la ***primul*** paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010*** [ABE]."

22a. La articolul 126, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritățile competente adresează o notificare ABE și Comisiei cu privire la orice acord care intră sub incidența alineatului (3)."

22b. La articolul 129 alineatul (1), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Atunci când autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată nu îndeplinește sarcinile menționate la primul paragraf sau atunci când autoritățile competente nu cooperează cu autoritatea de supraveghere consolidată într-o măsură corespunzătoare în realizarea sarcinilor menționate la primul paragraf, oricare dintre autoritățile competente în cauză poate aduce chestiunea respectivă în atenția ABE, care are posibilitatea de a acționa în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul …/2010 [ABE]."

23. La articolul 129 alineatul (2), al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„▌

Dacă, la finalul perioadei de șase luni, ***oricare dintre autoritățile*** competente ***implicate*** înaintează problema ***ABE*** în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul ***(UE)*** …/***2010 [ABE]***, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată ***își amână decizia și*** așteaptă decizia pe care ***ABE*** o poate lua ***asupra propriei decizii*** în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul menționat și, ulterior, ***adoptă decizia sa*** în conformitate cu decizia ***ABE***. Perioada de șase luni se consideră perioada de conciliere în sensul ***prezentului*** regulament. ***ABE*** adoptă o decizie în termen de o lună. Problema nu se înaintează ***ABE*** după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună."

23a. La articolul 129 alineatul (2) se introduce următorul paragraf:

„ABE poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare în vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare pentru procesele decizionale comune menționate la prezentul alineat, în ceea ce privește cererile de autorizare menționate la articolul 84 alineatul (1), articolul 87 alineatul (9), articolul 105 și în anexa III partea 6, în scopul de a facilita adoptarea deciziilor comune.

Se deleg*ă *Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la ultimele două paragrafe anterioare, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE]."

24. Articolul 129 alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) la al treilea paragraf, ***expresia*** „Comitetul european al inspectorilor bancari" se înlocuiește cu „Autoritatea bancară europeană";

(b) paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„În absența unei astfel de decizii comune a autorităților competente în termen de patru luni, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată adoptă o decizie pe bază consolidată privind aplicarea articolelor 123 și 124 și a articolului 136 alineatul (2), după ce aceasta a luat în considerare în mod adecvat evaluarea riscurilor filialelor efectuată de către autoritățile competente relevante. Dacă, la finalul perioadei de patru luni, ***oricare dintre autoritățile*** competente ***implicate*** înaintează problema ***ABE*** în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul ***(UE) nr.*** …***/2010 [ABE]***, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată ***își amână decizia*** și așteaptă decizia pe care ***ABE*** o poate lua în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul menționat și, ulterior, ***adoptă decizia sa*** în conformitate cu decizia ABE. Perioada de patru luni se consideră perioada de conciliere în sensul regulamentului menționat. ***ABE*** adoptă o decizie în termen de o lună. Problema nu este adusă în atenția ***ABE*** după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.";

(c) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Decizia de aplicare a articolelor 123 și 124 și a articolului 136 alineatul (2) se adoptă de către autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit mamă din Uniunea Europeană sau a unui holding financiar mamă din Uniunea Europeană pe bază individuală sau subconsolidată, după luarea în considerare a opiniilor și rezervelor exprimate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. Dacă, la finalul perioadei de patru luni, ***oricare dintre autoritățile competente implicate*** aduce problema în atenția ***ABE*** în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul ***(UE) nr.*** …***/2010 [ABE]***, autoritățile competente ***își amână decizia și*** așteaptă decizia pe care ***ABE*** o poate lua în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul menționat și, ulterior, ***adoptă decizia lor*** în conformitate cu decizia ***ABE***. Perioada de patru luni se consideră perioada de conciliere în sensul regulamentului menționat. ***ABE*** adoptă o decizie în termen de o lună. Problema nu este adusă în atenția ***ABE*** după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.";

(d) al șaptelea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care ***ABE*** a fost consultată, toate autoritățile competente țin seama de avizul acesteia și explică orice deviație semnificativă de la acest aviz.";

(e) paragraful al zecelea se înlocuiește cu următorul text:

„ ▌ ***ABE poate*** elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** în vederea ***garantării*** unor condiții ***uniforme de aplicare*** pentru procesul decizional comun menționat la prezentul alineat, în ceea ce privește aplicarea articolelor 123, 124 și a articolului ***136 alineatul (2)*** în scopul facilitării deciziilor comune. ▌

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la ***primul paragraf***, în conformitate procedura prevăzută la ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …***/2010*** [ABE]."

25. La articolul 130 alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„*130.* În cazul în care survine o situație de urgență, ***incluzând situațiile definite la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 și*** *evoluțiile* negative *ale pieței* ▌, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare din statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale cu relevanță în conformitate cu articolul 42a, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată avertizează cât mai curând posibil, cu respectarea capitolului 1 secțiunea 2, ***ABE, CERS*** și autoritățile menționate la articolul 49 al patrulea paragraf și la articolul 50 și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora. Aceste obligații se aplică în cazul tuturor autorităților competente prevăzute la articolele 125 și 126, precum și în cazul autorității competente identificate în conformitate cu articolul 129 alineatul (1).

În cazul în care autoritatea menționată la articolul 49 al patrulea paragraf constată prezența unei situații descrise la prezentul alineat primul paragraf, aceasta avertizează cât mai curând posibil autoritățile competente menționate la articolele 125 și 126, precum și ***ABE***."

26. La articolul 131, paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente responsabile cu autorizarea filialei unei întreprinderi-mamă care este o instituție de credit își pot delega responsabilitatea de supraveghere, ***prin acord bilateral și în conformitate cu articolul (13) din Regulamentul (UE) nr.*** …/***2010 [ABE]***, autorităților competente care au autorizat și care supraveghează întreprinderea-mamă, astfel încât acestea să își asume responsabilitatea de supraveghere a filialei în conformitate cu prezenta directivă. ***ABE*** este informată cu privire la existența și conținutul unor astfel de acorduri. Autoritatea transmite aceste informații autorităților competente din alte state membre și Comitetului bancar european."

27. Articolul ***131a*** se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată instituie colegii de supraveghere pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 129 și la articolul 130 alineatul (1) și condiționate de cerințele de confidențialitate menționate la alineatul (2) din prezentul articol și de compatibilitatea cu dreptul Uniunii, pentru a garanta, atunci când este cazul, o coordonare și o colaborare adecvate cu autoritățile competente relevante din țări terțe.

ABE are rolul primordial de a asigura, promova și monitoriza funcționarea eficientă, efectivă și coerentă a colegiilor menționate la prezentul articol, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE]. În acest scop, ABE participă în modul pe care îl consideră adecvat și este considerată ca autoritate competentă în acest scop.

Colegiul supraveghetorilor elaborează un cadru pentru responsabilul cu supravegherea consolidată, pentru ABE și pentru alte autorități competente implicate în realizarea următoarelor sarcini:

(a) schimbul de informații între acestea și cu ABE, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE];

(b) acordul privind încredințarea pe bază de voluntariat a sarcinilor și delegarea pe bază de voluntariat a responsabilităților atunci când este cazul;

(c) stabilirea unor programe de supraveghere prudențială pe baza unei evaluări a riscului grupului în conformitate cu articolul 124;

(d) creșterea eficienței supravegherii prin înlăturarea suprapunerilor nenecesare a cerințelor, inclusiv cele legate de cererile de informații menționate la articolul 130 alineatul (2) și articolul 132 alienatul (2);

(e) aplicarea consecventă a cerințelor prudențiale în temeiul prezentei directive între toate entitățile din cadrul unui grup bancar, fără a aduce atingere opțiunilor și posibilităților discreționare oferite în legislația comunitară;

(f) aplicarea articolului 129 alineatul (1) litera (c), ținând seama de activitățile pe care alte foruri le-ar putea desfășura în acest domeniu.

Autoritățile competente și ABE, în cadrul participării lor la colegiile de supraveghere, cooperează îndeaproape. Cerința de confidențialitate consacrată la capitolul 1 secțiunea 2 nu împiedică autoritățile competente să facă schimburi de informații confidențiale în cadrul colegiilor de supraveghetori. Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu afectează drepturile și responsabilitățile autorităților competente în conformitate cu prezenta directivă.";

(b) la alineatul (2):

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente a prezentului articol și a articolului 42a alineatul (3), ABE poate elabora*** proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru a preciza condițiile generale de funcționare a colegiilor.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf litera (a), în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE].";

(ii) al ***șaselea*** paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată informează ***ABE***, cu respectarea cerințelor de confidențialitate de la capitolul 1 secțiunea 2, cu privire la activitățile colegiului de supraveghere, inclusiv în situații de urgență, și comunică ***ABE*** toate informațiile care prezintă o relevanță deosebită în scopul convergenței supravegherii."

27a. La articolul 132 alineatul (1), după primul paragraf se introduc următoarele paragrafe:

„Autoritățile competente cooperează cu ABE în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE].

Autoritățile competente furnizează ABE toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. …/2010 [ABE], în conformitate cu articolul 20 din regulamentul respectiv."

27b. La articolul 140, paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată stabilesc listele cu holdingurile financiare menționate la articolul 71 alineatul (2). Listele sunt comunicate autorităților competente din celelalte state membre, ABE și Comisiei."

28. Articolul 143 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) la sfârșitul primului paragraf se adaugă următoarea teză:

„ABE asistă Comisia și Comitetul bancar european la îndeplinirea respectivelor atribuții, inclusiv în ceea ce privește necesitatea actualizării respectivelor recomandări.";

(b) paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea competentă care efectuează verificarea menționată la alineatul (1) primul paragraf ține seama de recomandările menționate anterior. În acest scop, autoritatea competentă consultă ABE înainte de a adopta o decizie."

28a. La articolul 143 alineatul (3), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Tehnicile de control urmăresc să atingă obiectivele supravegherii consolidate definite de prezentul capitol și sunt notificate celorlalte autorități competente în cauză, ABE și Comisiei."

29. La articolul 144 se adaugă următorul paragraf:

„În vederea asigurării aplicării uniforme a prezentului articol, Autoritatea bancară europeană elaborează standarde tehnice ***de implementare*** pentru a stabili ▌formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor prevăzute în prezentul articol. Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleg*ă** Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare menționate la al treilea paragraf, în conformitate ***cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr.*** …/***2010 [ABE]***."

30. La articolul 150 se adaugă următorul paragraf:

(a) se adaugă alineatul (3), cu următorul text:

„(3) ***ABE*** elaborează standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive în ceea ce privește***:

(a) condițiile de aplicare a punctelor 15-17 din anexa V;

(b) condițiile de aplicare a părții 2 din anexa VI în ceea ce privește factorii cantitativi menționați la punctul 12, factorii calitativi menționați la punctul 13 și valoarea reper menționată la punctul 14;

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la ***primul paragraf***, în conformitate procedura prevăzută la ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010 [ABE]***."

31. ▌Articolul 156 ***se modifică după cum urmează:***

(a) expresia „Comitetul european al inspectorilor bancari" se înlocuiește cu „Autoritatea bancară europeană";

(b) Primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia, în cooperare cu ABE și statele membre și ținând seama de contribuția Băncii Centrale Europene, controlează în mod periodic dacă prezenta directivă, împreună cu Directiva 2006/49/CE, au efecte semnificative asupra ciclului economic și analizează, în acest scop, dacă se justifică măsuri corective."

Articolul 10

Modificări aduse Directivei 2006/49/CE

Directiva 2006/49/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18 ▌se adaugă următorul paragraf:

„(5) Autoritatea bancară europeană ***(ABE)***, înființată prin Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** al Parlamentului European și al Consiliului, poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare pentru a stabili metodologia de evaluare pe baza căreia*** autoritățile competente permit ▌instituțiilor să utilizeze modele interne în scopul calculării cerințelor de capital în temeiul prezentei directive.

Se deleagă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf ***litera (a)***, în conformitate cu procedura prevăzută la ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***."

1a. La articolul 22 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când autoritățile competente renunță la aplicarea cerințelor de capital pe bază consolidată prevăzute la prezentul articol, acestea notifică ABE și Comisia."

1b. Articolul 32 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente notifică ABE, Consiliul și Comisia în legătură cu aceste proceduri.";

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3a) Autoritatea bancară europeană elaborează orientări în legătură cu procedurile menționate la primul paragraf din prezentul articol."

1c. La articolul 36, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre desemnează autoritățile competente pentru îndeplinirea funcțiilor prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează ABE și Comisia în acest sens, indicând orice separare a funcțiilor."

1d. La articolul 38 alineatul (1), se adaugă următoarele paragrafe:

„(1) Autoritățile competente cooperează cu ABE în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE].

(2) Autoritățile competente furnizează fără întârziere ABE toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. …/2010 [ABE], în conformitate cu articolul 20 din regulamentul respectiv."

Articolul 11

Modificări aduse Directivei 2009/65/CE *(OPCVM)*

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 se adaugă următorul alineat ▌:

„(8) În vederea asigurării ***armonizării consecvente*** a prezentului articol, ***AEVPM*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru a preciza informațiile ▌ ce urmează a fi furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a OPCVM-urilor.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr. …/2010***."

1a. La articolul 6 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„AEVMP este informată cu privire la fiecare autorizație acordată, și publică și actualizează pe site-ul său internet o listă a societăților de administrare autorizate."

2. La articolul 7 se adaugă următorul alineat :

„(6) În vederea asigurării ***armonizării consecvente*** a prezentului articol, ***AEVPM elaborează*** proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru:

(a) a preciza informațiile care trebuie furnizate autorității competente în cadrul cererii de autorizare a societății de administrare, inclusiv programul de activitate;

(b) a preciza cerințele aplicabile societății de administrare în temeiul articolului 7 alienatul (2) și informațiile pentru notificarea prevăzută la articolul 7 alineatul (2);

(c) a preciza cerințele aplicabile acționarilor și membrilor care dețin participații calificate, precum și pentru a clarifica obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente, conform dispozițiilor articolului 8 alineatul (1) și articolului 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/39/CE, astfel cum se menționează la articolul 11 din prezenta directivă.

Autoritatea înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la literele (a) și, (b) până la data de 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la literele (a), (b) și (c), în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili formularele, modele și procedurile standard pentru notificarea sau furnizarea de informații prevăzută la literele (a) și (b) din primul paragraf.

Autoritatea înaintează proiectele de standarde tehnice de implementare Comisiei până la data de 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la al patrulea paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

2a. La articolul 9, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre informează AEVMP și Comisia asupra oricărei dificultăți de ordin general întâlnite de OPCVM-uri în cadrul comercializării titlurilor lor de participare în orice țară terță.

Comisia examinează cât mai rapid aceste dificultăți pentru a găsi soluția adecvată. Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe o asistă în realizarea acestei sarcini."

2b. La articolul 11 se adaugă următorul paragraf:

„(3) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde de implementare pentru a întocmi o listă exhaustivă de informații, prevăzută în prezentul articol, cu referire la articolul 10b alineatul (4) din Directiva 2004/39/CE, care să fie incluse de eventualii achizitori în notificare, fără a aduce atingere articolului 10a alineatul (2) din directiva respectivă.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili formularele, modelele și procedurile standard legate de modalitățile procesului de consultare dintre autoritățile competente relevante, așa cum se prevede în prezentul articol, cu referire la articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2004/39/CE.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

2c. Articolul 12 alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere articolului 116, Comisia adoptă, până la 1 iulie 2010, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri […] care să specifice procedurile și mecanismele menționate la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și cerințele structurale și organizatorice pentru evitarea conflictelor de interese în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf litera (b).";

(b) al doilea paragraf se elimină.

3. La articolul 12 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme de aplicare a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind procedurile, mecanismele, cerințele structurale și organizatorice menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

3a. Articolul 14 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„2. Fără a aduce atingere articolului 116, Comisia adoptă măsuri, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, cu scopul de a garanta că societatea de administrare respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1), în special pentru:"

(b) al doilea paragraf se elimină.

Miercuri, 7 iulie 2010

4. La articolul 14 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme de aplicare a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru ***a determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind procedurile, mecanismele, cerințele structurale și organizatorice menționate la ***al doilea paragraf*** literele (a), (b) și (c).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

4a. La articolul 17 se adaugă următorul paragraf:

„(10) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde de reglementare pentru a preciza informațiile de notificat în conformitate cu alineatele (1), (2), (3), (8) și (9).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol EVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a elabora formulare standard, modele și proceduri pentru transmiterea informațiilor, în conformitate cu la alineatele (3) și (9).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

4b. La articolul 18 se adaugă următorul alineat:

„(4a) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde de reglementare pentru a preciza informațiile de notificat în conformitate cu alineatele (1), (2) și (4).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol EVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a elabora formulare standard, modele și proceduri pentru transmiterea informațiilor, în conformitate cu la alineatele (2) și (4).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010."

4c. La articolul 20 se adaugă următorul alineat:

„(4a) În vederea asigurării armonizării consecvente și aplicării uniforme a prezentului articol, AEVPM poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile ce urmează a fi furnizate autorităților competente în cererea de administrare a OPCVM-urilor cu sediul în alt stat membru.

Comisia poate adopta proiectele de standarde tehnice menționate la primul paragraf în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].”

În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea acestor informații.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de implementare menționate la paragraful al treilea, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul (UE) nr. …/2010.”

5. La articolul 21 alineatul (7), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Înainte de a aplica procedura prevăzută la alineatele (3), (4) sau (5), autoritățile competente ale statului membru gazdă al societății de administrare pot, în caz de urgență, să ia toate măsurile de precauție necesare pentru a proteja interesele investitorilor și ale altor persoane cărora le sunt furnizate serviciile. Comisia, ***AEVMP*** și autoritățile competente ale celorlalte state membre implicate sunt informate cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp.”

5a. La articolul 21 alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea autorităților competente ale statelor membre în cauză, Comisia poate decide ca statul membru în cauză trebuie să modifice sau să abroge aceste măsuri, fără a aduce atingere competențelor AEVMP în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].”

5b. La articolul 21 alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre informează AEVMP și Comisia asupra numărului și tipului cazurilor în care au refuzat autorizarea în temeiul articolului 17 sau în care au respins cererea în temeiul articolului 20, precum și cu privire la orice măsuri luate în conformitate cu alineatul (5) al prezentului articol.”

5c. Articolul 23 alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„6. Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri referitoare la măsurile pe care trebuie să le ia depozitarul pentru a-și îndeplini obligațiile privind un OPCVM administrat de o societate de administrare stabilită într-un alt stat membru, inclusiv informațiile care trebuie incluse în acordul standard ce urmează a fi utilizat de depozitar și de societatea de administrare în conformitate cu alineatul (5).”;

(b) la articolul 23 alineatul (6), al doilea paragraf se elimină.

6. La articolul 29 se adaugă următoarele ***alineate***:

„(5) În vederea asigurării ***armonizării consecvente*** a ***prezentei directive***, ***AEVPM*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru ***a preciza***:

(a) informațiile care trebuie furnizate autorității competente în cadrul cererii de autorizare a societății de investiții, inclusiv programul operațiunilor și

(b) obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente, conform dispozițiilor articolului 29 alineatul (1) litera (c).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.

(6) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a elabora formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea informațiilor, în conformitate cu la alineatul (5) litera (a).

Se conferă Comisiei ***competența de*** a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

6a. La articolul 32, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe și Comisiei le este comunicată de către statele membre identitatea societăților de investiții care beneficiază de derogările prevăzute la alineatele (4) și (5)."

6b. Articolul 33 alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(a) Primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„6. Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri referitoare la măsurile pe care trebuie să le ia depozitarul pentru a-și îndeplini obligațiile privind un OPCVM administrat de o societate de administrare stabilită într-un alt stat membru, inclusiv informațiile care trebuie incluse în acordul standard ce urmează a fi utilizat de depozitar și de societatea de administrare în conformitate cu alineatul (5).";

(b) al doilea paragraf se elimină.

6c. Articolul 43 alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(a) Primul alineat se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri care să specifice în detaliu conținutul, formatul și mijlocul de transmitere a informațiilor menționate la alineatele (1) și (3).";

(b) al doilea paragraf se elimină.

7. La articolul 43 se adaugă următorul alineat (6):

„(6) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme ***de aplicare*** a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind conținutul, formatul și metoda prin care ar trebui furnizate informațiile menționate alineatele (1) și (3) de la prezentul articol.

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ▌articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

8. La articolul 50 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru a preciza dispozițiile referitoare la categoriile de active în care OPCVM poate investi, în conformitate cu prezentul articol și ***actele delegate adoptate de Comisie în legătură cu dispozițiile respective.***

Se deleg*ă** Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

9. Articolul 51 ***se modifică după cum urmează***:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Autoritățile naționale competente se asigură că toate informațiile primite în temeiul alineatului precedent, agregate cu privire la toate societățile de administrare sau de investiții pe care le supraveghează, sunt accesibile AEVMP și CERS în vederea monitorizării riscurilor sistemice la nivelul Uniunii.";

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere articolului 116, Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri în care precizează:

(a) criteriile de evaluare a gradului de adecvare a sistemului de gestionare a riscurilor utilizat de societatea de administrare, în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf;

(b) normele detaliate privind evaluarea precisă și independentă a valorii instrumentelor derivate negociate în afara pieței reglementate; și

(c) normele detaliate privind conținutul și procedura care trebuie urmată în transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1) al treilea paragraf către autoritățile competente ale statului membru de origine al societății de administrare.";

(c) se adaugă următorul alineat ▌:

„(5) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme de aplicare a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice de implementare pentru ***a determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind criteriile și normele menționate la ***alineatul (4)*** literele (a), (b) și (c).

Se conferă Comisiei ***competența de*** a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

9a. La articolul 52 alineatul (4), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre comunică AEVMP o listă a categoriilor de obligațiuni menționate la primul paragraf și categoriile de emitenți autorizați, conform legislației și dispozițiilor privind controlul menționate la paragraful respectiv, să emită obligațiuni conforme cu criteriile enunțate în prezentul articol. Aceste liste sunt însoțite de o notă de precizare a statutului de garanții oferite. Comisia și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe transmit imediat aceste informații celorlalte state membre, împreună cu orice comentarii pe care le consideră adecvate, și pun informațiile la dispoziția publicului pe siturile lor internet. Această transmitere poate face obiectul unor schimburi de opinii în cadrul Comitetului european pentru valori mobiliare menționat la articolul 112 alineatul (1)."

Miercuri, 7 iulie 2010

10. ▌Articolul 60 ***se modifică după cum urmează:***

(a) la alineatul (6):

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri privind:";

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) se adaugă următorul alineat ▌:

„(7) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme de aplicare a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind acordul, măsurile și procedurile menționate la alineatul (6) literele (a), (b) și (c).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

11. ▌Articolul 61 ***se modifică după cum urmează:***

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri care să precizeze:

(a) elementele care trebuie incluse în acordul menționat la alineatul (1); și

(b) tipurile de nereguli menționate la alineatul (2) care se consideră că au un impact negativ asupra OPCVM-ului de tip «feeder».";

(b) se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme de aplicare a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind acordul***, măsurile*** și tipurile de nereguli menționate la alineatul (3) literele (a) și (b).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

11a. La articolul 62, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri care să precizeze conținutul acordului menționat la alineatul (1) primul paragraf."

11b. La articolul 64, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri privind:

(a) formatul și modalitatea de transmitere a informațiilor menționate la alineatul (1); sau

(b) în cazul în care OPCVM-ul de tip «feeder» își transferă toate activele, sau o parte din ele, către OPCVM-ul de tip «master» în schimbul titlurilor de participare, procedura de evaluare și control al unei astfel de contribuții în natură, precum și rolul depozitarului OPCVM-ului de tip «feeder» în procesul respectiv."

12. La articolul 64 se adaugă următorul alineat ▌:

„(5) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme de aplicare a prezentului articol, ***legate de furnizarea informațiilor, AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a determina actele delegate*** adoptate de Comisie privind ***formatul și modalitatea de furnizare*** a informațiilor***, precum și procedura*** menționată la alineatul (4) literele (a) și (b).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

13. La articolul 69 se adaugă următorul alineat ▌:

„(5) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru ***a preciza*** dispozițiile referitoare la conținutul prospectului, raportul anual și raportul semestrial prevăzute în anexa I, precum și la formatul acestor documente.

Se delegă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***."

13a. La articolul 75, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 122a și 112b, măsuri care definesc condițiile specifice care trebuie îndeplinite în momentul în care prospectul se transmite pe suport durabil, altul decât hârtia, sau prin intermediul unei pagini de Internet care nu constituie un suport durabil."

13b. La articolul 78, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri pentru a defini următoarele:

(a) conținutul detaliat și complet al informațiilor cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) conținutul detaliat și complet al informațiilor cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor în următoarele cazuri specifice:

(i) pentru OPCVM-urile cu diferite compartimente de investiții, informațiile cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor care investesc într-un anumit compartiment de investiții, inclusiv modalitățile de transfer de la un compartiment la altul și costurile aferente;

(ii) pentru OPCVM-urile care oferă diferite categorii de acțiuni, informațiile cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor care investesc într-o anumită categorie de acțiuni;

(iii) pentru fondurile de fonduri, informațiile cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor care investesc într-un OPCVM care, la rândul său, investește într-un OPCVM sau în unul dintre organismele de plasament colectiv menționate la articolul 50 alineatul (1) litera (e);

(iv) pentru structurile de tip «master-feeder», informațiile de bază pentru investitori care trebuie furnizate investitorilor care investesc într-un OPCVM de tip «feeder»; și

(v) pentru OPCVM-urile structurate, cu capital protejat, sau pentru OPCVM-uri similare, informațiile cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor în legătură cu caracteristicile speciale ale unor astfel de OPCVM-uri; precum și

(c) detaliile specifice privind formatul și prezentarea informațiilor cheie destinate investitorilor care trebuie furnizate investitorilor în conformitate cu alineatul (5).”

14. La articolul 78 se adaugă următorul alineat:

„(8) În vederea garantării ***unor condiții*** uniforme ***de aplicare*** a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** ▌ pentru a determina actele delegate adoptate de Comisie ***în conformitate cu alineatul (7)*** privind informațiile menționate la alineatul (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolul 7e*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***.”

14a. La articolul 81, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) „Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 122a și 112b, măsuri prin care să precizeze condițiile specifice care trebuie respectate la furnizarea unor informații cheie destinate investitorilor pe un alt tip de suport durabil decât pe hârtie sau prin intermediul unei pagini de Internet care nu constituie un suport durabil.”

14b. La articolul 83 se adaugă următorul paragraf:

„(3) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde de reglementare pentru a preciza cerințele din prezentul articol cu privire la împrumuturi.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 7-7d din Regulamentul (UE) nr. …/2010.”

15. La articolul 84 se adaugă următorul alineat ▌:

„(4) În vederea asigurării ***unei armonizări consecvente*** a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde ***de reglementare*** pentru a stabili condițiile ***care trebuie îndeplinite de OPCVM după adoptarea*** suspendării provizorii a răscumpărării sau rambursării titlurilor de participare ale OPCVM, menționate la alineatul (2) litera (a), după ce s-a luat decizia de suspendare.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de reglementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ***articolele 7-7d*** din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***.”

15a. Articolul 95 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

„(1) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b, măsuri privind:

(a) sfera informațiilor prevăzute la articolul 91 alineatul (3);

(b) facilitarea accesului autorităților competente ale statului membru gazdă al OPCVM-ului la informațiile și/sau documentele prevăzute la articolul 93 alineatele (1), (2) și (3) în conformitate cu articolul 93 alineatul (7).”

16. La articolul 95, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a asigura ***condiții*** uniforme de aplicare a uniforme a articolului 93, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru a stabili ▌:

(a) forma și conținutul modelului standard de scrisoare de notificare care urmează a fi utilizat de un OPCVM în scopul notificării menționate la articolul (93) alineatul (1), inclusiv o indicație privind documentele la care se referă traducerile;

(b) forma și conținutul modelului standard de atestare care urmează a fi utilizat de autoritățile competente ale statului membru, menționată la articolul 93 alineatul (3);

(c) procedura de schimb de informații și utilizarea comunicării pe cale electronică între autoritățile competente în scopul notificării conform dispozițiilor de la articolul 93.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010***.”

16a. La articolul 97, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre desemnează autoritățile competente care trebuie să îndeplinească atribuțiile prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe și Comisia cu privire la aceasta, precizând împărțirea eventuală a atribuțiilor.”

16b. La articolul 101 se inserează următorul alineat:

„(2a) Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

Autoritățile competente furnizează fără întârziere AEVMP toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].”

17. La articolul 101, alineatele (8) și (9) se înlocuiesc cu următorul text:

„(8) Autoritățile competente pot aduce în atenția AEVMP situațiile în care o cerere:

(a) de schimb de informații conform prevederilor de la articolul 109 a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil;

(b) de efectuare a unei investigații sau a unei verificări la fața locului conform prevederilor de la articolul 110 a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil sau

(c) de autorizare a reprezentanților săi de a-i însoți pe cei ai autorității competente din celălalt stat membru a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 258 din TFUE, în aceste cazuri AEVMP poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite prin articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. …/… [AEVMP], fără a aduce atingere posibilităților de a refuza să dea curs unei cereri de informații sau unei cereri de investigare, prevăzute la alineatul (6) de la prezentul articol și posibilității AEVMP de a acționa în conformitate cu articolul 9 din regulamentul respectiv în aceste cazuri.

(9) În vederea garantării aplicării uniforme a prezentului articol, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice ***de implementare*** pentru ***a stabili proceduri comune pentru cooperarea dintre autoritățile competente în cadrul*** verificărilor la fața locului și al investigațiilor, conform dispozițiilor de la alineatele (4) și (5).

Se conferă Comisiei ***competența*** de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu ▌articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

18. Articolul 102 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile de la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente din statele membre să facă schimb de informații în conformitate cu prezenta directivă sau cu alte ***acte legislative ale Uniunii Europene*** aplicabile OPCVM sau societăților care contribuie la activitatea economică a acestora sau să transmită aceste informații ***AEVMP în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010*** sau Comitetului european pentru riscuri sistemice înființat prin ***Regulamentul (UE) nr. …/2010*** al Parlamentului European și al Consiliului. Informațiile în cauză fac obiectul condițiilor privind secretul profesional prevăzute la alineatul (1) de la ***prezentul articol***.";

(b) la alineatul (5) se adaugă următoarea literă ▌:

„(d) ***Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP)*** înființată prin Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** al Parlamentului European și al Consiliului, ***Autoritatea bancară europeană (ABE), înființată prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 al Parlamentului European și al Consiliului***, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***(AEAPO),*** înființată prin Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** al Parlamentului European și al Consiliului și ***CERS***."

18a. La articolul 103, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre comunică AEVMP, Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților care pot primi informații în temeiul alineatului (1)."

18b. La articolul 103, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre comunică AEVMP, Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților sau organismelor care pot primi informații în temeiul alineatului (4)."

19. Articolul 105 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 105

În vederea garantării aplicării uniforme a dispozițiilor prezentei directive privind schimbul de informații, ***AEVMP*** poate elabora proiecte de standarde tehnice pentru a stabili condițiile de aplicare referitoare la procedurile de schimb de informații între autoritățile competente, precum și între autoritățile competente și ***AEVMP***.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiecte pentru standardele tehnice ***de implementare*** menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 7e din Regulamentul ***(UE) nr.*** …/***2010*** [AEVMP]."

20. La articolul 108 alineatul (5), primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) dacă este necesar, aduc problema în atenția AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite prin ***articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. …/2010*** [AEVMP].

Comisia și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe sunt informate fără întârziere cu privire la orice măsuri luate în temeiul primului paragraf litera (a)."

20a. Titlul capitolului XIII se înlocuiește cu următorul text:

„ACTE DELEGATE ȘI COMPETENȚE DE EXECUTARE".

20b. Articolul 111 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 111

Comisia poate adopta modificări tehnice ale prezentei directive în următoarele domenii:

(a) clarificarea definițiilor pentru a asigura armonizarea consecventă și aplicarea uniformă a prezentei directive pe întreg teritoriul Uniunii; or

(b) alinierea terminologiei și reformularea definițiilor în conformitate cu actele ulterioare privind OPCVM-urile și aspectele conexe.

Măsurile respective se adoptă prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 112, 112a și 112b."

20c. Articolul 112 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 112

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei.

(2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolele 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111, este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia elaborează un raport cu privire la competențele delegate cu cel puțin șase luni înaintea perioadei de patru ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 64c.

(2a) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia înștiințează simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la acesta.

(2b) Competența de a adopta acte delegate se acordă Comisiei în funcție de condițiile stabilite la articolele 112a și 112b.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie."

20d. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 112a

Revocarea delegării

(1) Delegarea de competențe menționată la articolele 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să fie revocate anumite competențe delegate întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia, într-un interval de timp rezonabil înaintea luării deciziei finale, menționând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Ea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 112b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni cu privire la un act delegat timp de trei luni de la data înștiințării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă este prelungită cu trei luni.

(2) În cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează, până la expirarea acestui termen, obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actele delegate pot fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înaintea expirării perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un actdelegat, acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 TFUE, instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele obiecțiunilor la actul delegat."

Articolul 11a

Revizuirea

Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului, până la 1 ianuarie 2014, un raport în care precizează dacă AES a prezentat proiectele de standarde tehnice prevăzute în prezenta directivă, atunci când prezentarea acestora este obligatorie sau facultativă, împreună cu propunerile corespunzătoare.

Articolul 12

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2010 cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe ***I

P7_TA(2010)0270

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (COM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD))

(2011/C 351 E/36)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează [1]:

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității europene ***de supraveghere (Autoritatea europeană pentru*** valori mobiliare și piețe***)***

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

[1] Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0169/2010).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere ***cursive aldine***; textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

Miercuri, 7 iulie 2010

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([4]),

întrucât:

(1) Criza financiară din 2007/2008 a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. Modelele naționale de supraveghere nu au reușit să țină pasul cu ***globalizarea financiară și*** cu realitatea piețelor financiare europene, bazate de integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase societăți financiare desfășoară activități transfrontaliere. Criza a adus în prim-plan deficiențe la nivelul cooperării, coordonării, aplicării coerente a legislației ***Uniunii*** și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.

(1a) Cu mult timp înaintea declanșării crizei financiare, Parlamentul European solicita periodic asigurarea unor condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii de la nivelul Uniunii și sublinia existența unor lacune importante în ceea ce privește supravegherea exercitată de UE asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate [în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului normativ pentru piețele financiare: plan de acțiune ([5]), Rezoluția din 21 noiembrie 2002 referitoare la normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ([6]), Rezoluția din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea albă ([7]), Rezoluția din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds") și fondurile de capital privat („private equity") ([8]), Rezoluția din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ([9]), Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ([10]) și Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor ([11]).

(2) La 25 februarie 2009, un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosière a publicat un raport ***(raportul de Larosière)*** întocmit la cererea Comisiei care ajungea la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Raportul recomanda reformarea ▌ structurii de supraveghere a sectorului financiar din ***Uniune***. Respectivul grup de experți a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, ***una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și*** una pentru sectorul valorilor mobiliare, precum și un Consiliu european pentru riscuri sistemice. ***Recomandările din raport reprezentau modificările minime pe care experții le-au calificat drept necesare pentru a evita producerea în viitor a unei crize similare.***

(3) În Comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene" ▌, Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a unui Sistem european al supraveghetorilor financiari și a unui Comitet european pentru riscuri sistemice ***(CERS)***, iar în Comunicarea din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană" ▌, aceasta a oferit mai multe detalii despre organizarea posibilă a acestui nou cadru de supraveghere***, însă nu a inclus toate recomandările din Raportul de Larosière***.

([1]) Avizul din 22 ianuarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C , , p. .
([3]) JO C 13, 20.1.2010, p. 1.
([4]) Poziția Parlamentului European din ….
([5]) ***JO C 40, 7.2.2001, p. 453.***
([6]) ***JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394***.
([7]) ***JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.***
([8]) ***JO C 8 E, 14.1.2010, p. 26.***
([9]) ***JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.***
([10]) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0251.***
([11]) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0279.***

(4) În concluziile sale din 19 iunie 2009, Consiliul a recomandat înființarea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere. Sistemul trebuie să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere și constituirea unui cadru de reglementare unic aplicabil tuturor participanților la piața financiară din cadrul pieței unice. Consiliul a subliniat faptul că Autoritățile europene de supraveghere trebuie, de asemenea, să aibă competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor și a invitat Comisia să pregătească propuneri concrete cu privire la modul în care Sistemul european al supraveghetorilor financiari ar putea juca un rol important în situații de criză, insistând asupra faptului că deciziile luate de autoritățile europene de supraveghere nu ar trebui să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre. ***Autoritatea Europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (Autoritatea) ar trebui să fie, de asemenea, autoritatea de supraveghere pentru registrele de tranzacționare. Comisiei i se solicită să propună o soluție pentru supravegherea contrapartidelor centrale de către Autoritate, pe modelul soluției găsite în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 pentru agențiile de rating de credit*** ([1]).

(4a) Conform raportului Fondului Monetar Internațional (FMI) din 16 aprilie 2010 intitulat „O contribuție echitabilă și substanțială din partea sectorului financiar", întocmit ca răspuns la solicitarea Summitului G20 de la Pittsburgh, „costurile generate de deficiențele sectorului financiar ar trebui limitate și acoperite prin intermediul unei contribuții pentru stabilitate financiară (CSF), bazată pe un mecanism credibil și eficace de soluționare a situațiilor de criză. Dacă sunt definite în mod corespunzător, mecanismele de soluționare a situațiilor de criză vor evita în viitor situația în care guvernele vor fi nevoite să salveze de la faliment instituții care sunt prea mari, prea importante sau prea interconectate pentru a eșua."

(4b) În Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020" se afirmă, de asemenea, că o prioritate esențială pe termen scurt este „lansarea unei politici ambițioase care să ne permită, în viitor, să prevenim și, dacă este cazul, să gestionăm mai bine eventualele crize financiare și care să analizeze totodată, ținând seama de responsabilitatea specifică a sectorului financiar în actuala criză, contribuțiile adecvate ale sectorului financiar".

(4c) La 25 martie 2010, Consiliul European a precizat clar că „progresul este necesar, în special cu privire la chestiuni precum instituțiile de importanță sistemică și instrumentele de finanțare pentru gestionarea crizelor".

(4d) La 17 iunie 2010, Consiliul European a declarat în final că „statele membre ar trebui să introducă sisteme de taxe și impozite asupra instituțiilor financiare pentru a asigura o repartizare echitabilă a sarcinilor și pentru a stabili stimulente în vederea limitării riscului sistemic. Astfel de taxe sau impozite ar trebui să fie parte a unui cadru de soluționare credibil".

(5) Criza financiară și economică a creat riscuri reale și grave la adresa stabilității ***sistemului financiar și a funcționării*** pieței interne. Reinstaurarea și menținerea unui sistem financiar stabil și fiabil reprezintă o condiție esențială pentru păstrarea încrederii și coerenței în cadrul pieței interne și implicit pentru păstrarea și îmbunătățirea condițiilor necesare pentru crearea unei piețe interne funcționale și complet integrate în domeniul serviciilor financiare. Mai mult, piețele financiare mai dezvoltate și integrate oferă mai multe oportunități de finanțare și diversificare a riscurilor și contribuie astfel la îmbunătățirea capacității economiilor de a absorbi șocurile.

(6) ***Uniunea*** a atins limitele acțiunilor care pot fi întreprinse pe baza statutului actual al comitetelor autorităților europene de supraveghere ▌. ***Uniunea*** nu poate rămâne în situația actuală, caracterizată de absența unui mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere în cazul instituțiilor transfrontaliere, de o colaborare și de schimburi de informații insuficiente între autoritățile naționale de supraveghere, de acorduri complicate încheiate de autoritățile naționale pentru a desfășura acțiuni comune în vederea respectării multitudinii de cerințe în materie de reglementare și supraveghere, precum și de faptul că soluțiile naționale sunt de cele mai multe ori singura opțiune fezabilă pentru a rezolva probleme la scară europeană și că există interpretări diferite ale aceluiași text juridic. Sistemul european de supraveghere ***financiară (SESF)*** ar trebui să fie conceput în așa fel încât să corecteze aceste deficiențe și să ofere un sistem conform cu obiectivul unei piețe financiare ***a Uniunii*** pentru servicii financiare care să fie stabilă și unică și care să conecteze autoritățile naționale de supraveghere în cadrul unei rețele ▌puternice ***la nivelul Uniunii***.

([1]) ***JO L 302, 17.11.2009, p. 1.***

(7) ***SESF*** ar trebui să fie o rețea ***integrată*** de autorități de supraveghere naționale și ***ale Uniunii***, supravegherea cotidiană a ***instituțiilor financiare*** fiind lăsată în seama instituțiilor de la nivel național ▌. Autoritatea ar trebui să aibă un rol principal în colegiile autorităților de supraveghere care supraveghează participanții transfrontalieri la piețele financiare și ar trebui definite norme clare de supraveghere pentru acestea. Autoritatea ar trebui să acorde o atenție specială participanților la piețele financiare care pot prezenta un risc sistemic, întrucât eșecul acestora ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii, în cazul în care o autoritate națională nu și-a exercitat competențele. Ar trebui, de asemenea, realizată o mai mare armonizare și o aplicare coerentă a normelor aplicabile ***instituțiilor*** financiare și piețelor pe întreg teritoriul ***Uniunii***. ***Împreună cu Autoritatea,*** ar trebui ***instituite*** o Autoritate europeană ***de supraveghere (Autoritatea europeană*** pentru asigurări și pensii ocupaționale***)*** și ▌ o Autoritate europeană ***de supraveghere (Autoritatea*** bancară europeană***)***, ***precum și o Autoritate europeană*** de supraveghere ***(Comitetul comun)***. ***SESF ar trebui să includă un Comitet european pentru riscuri sistemice***.

(8) ***Autoritatea europeană*** de supraveghere ar trebui să înlocuiască Comitetul european al inspectorilor bancari instituit prin Decizia 2009/78/CE a Comisiei ([1]), Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2009/79/CE a Comisiei ([2]) și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, instituit prin Decizia 2009/77/CE a Comisiei ([3]) și să preia toate sarcinile și competențele respectivelor comitete***, inclusiv continuarea, după caz, a activității și a proiectelor în curs***. Sfera de activitate a fiecărei autorități ar trebui să fie clar definită ▌. Atunci când acest lucru îi este impus de considerente instituționale sau responsabilitățile stabilite prin ***Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)***, Comisia ar trebui, de asemenea, să ia parte la rețeaua activităților de supraveghere.

(9) ▌ Autoritatea ▌ ar trebui să acționeze pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, eficace și consecvent de reglementare și supraveghere care să țină seama de interesele variate ale tuturor statelor membre ***și de caracterul diferit al participanților la piețele financiare***. ***Autoritatea ar trebui să protejeze valori publice precum stabilitatea sistemului financiar, transparența piețelor și a produselor financiare și protecția deponenților și a investitorilor. De asemenea, Autoritatea ar trebui să prevină arbitrajul de reglementare, să garanteze condiții de concurență egale și să consolideze*** coordonarea internațională în domeniul supravegherii, în beneficiul întregii economii, inclusiv al participanților la piețele financiare și al altor părți interesate, al consumatorilor și al angajaților. Atribuțiile sale ***ar trebui să includă***, de asemenea, ***promovarea convergenței*** în materie de supraveghere și ***furnizarea*** de recomandări instituțiilor UE în domeniul reglementării și supravegherii valorilor mobiliare și piețelor, precum și în ceea ce privește chestiunile conexe privind guvernanța întreprinderilor și raportarea financiară. ***Autorității ar trebui să i se confere și o responsabilitate de supraveghere generală a produselor/tipurilor de tranzacții financiare existente și a celor noi.***

(9a) Autoritatea ar trebui să țină cont în mod adecvat de impactul activităților sale asupra concurenței și inovării pe piața internă, asupra competitivității generale a Uniunii, asupra incluziunii financiare și asupra noii strategii a Uniunii pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică.

(9b) Pentru a-și realiza obiectivele, Autoritatea ar trebui să aibă personalitate juridică și să beneficieze de autonomie administrativă și financiară. Autorității ar trebui să i se confere „competențe de a aborda problema respectării legislației, în special cea legată de riscurile sistemice și transfrontaliere" (Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară).

(9c) Riscul sistemic este definit de autoritățile internaționale (FMI, CSB, BRI) drept „un risc de perturbare a serviciilor financiare care este (i) cauzat de o disfuncționalitate totală sau parțială a sistemului financiar și (ii) poate să aibă consecințe negative grave pentru economia reală. Toate tipurile de intermediari financiari, piețe și infrastructuri financiare ar putea avea importanță sistemică într-o anumită măsură".

(9d) Potrivit instituțiilor menționate, noțiunea de risc transfrontalier include toate riscurile cauzate de dezechilibre economice sau disfuncționalități financiare pe întreg teritoriul Uniunii Europene sau în anumite regiuni ale acesteia, care pot avea consecințe negative semnificative asupra tranzacțiilor dintre agenții economici din două sau mai multe state membre, asupra funcționării pieței interne sau asupra finanțelor publice ale Uniunii sau ale oricărui stat membru.

([1]) JO L 25, 29.1.2009, p. 23.
([2]) JO L 25, 29.1.2009, p. 28.
([3]) JO L 25, 29.1.2009, p. 18.

(10) Curtea de Justiție a ***Uniunii*** Europene ***a stabilit*** în hotărârea sa din 2 mai 2006 ▌(Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul) [1] ▌următoarele: ***„nimic din formularea articolului 95 din Tratatul CE [actualul articol 114 din TFUE] nu implică faptul că destinatarii măsurilor adoptate de legiuitorul comunitar pot fi doar statele membre individuale.*** Legiuitorul poate considera necesară instituirea unui organism comunitar care să aibă responsabilitatea de a contribui la punerea în aplicare a unui proces de armonizare în cazurile în care, pentru a facilita punerea în practică și aplicarea uniformă a actelor bazate pe acea dispoziție, pare a fi oportună adoptarea de măsuri de sprijin și de măsuri-cadru fără caracter obligatoriu"[1]. Misiunea și sarcinile Autorității – sprijinirea autorităților naționale de supraveghere competente în procesul de interpretare și aplicare consecventă a normelor ***Uniunii*** și participarea la stabilitatea financiară necesară pentru integrarea financiară – sunt strâns legate de obiectivele acquis-ului ***Uniunii*** în ceea ce privește piața internă a serviciilor financiare. Prin urmare, Autoritatea ar trebui instituită în temeiul ***articolului 114 din TFUE***.

(11) Actele cu putere de lege care stabilesc sarcinile autorităților competente din statele membre, inclusiv cooperarea între acestea și cooperarea cu Comisia, sunt următoarele: Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori [2], Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare [3], Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare [4], Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară [5], Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar [6], Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) [7], Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE [8], Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare [9], Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare [10], Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE [11], Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului [12], Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum [13], Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) [14], fără a aduce atingere competenței Autorității bancare europene în ceea ce privește supravegherea prudențială, Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare [15], Directiva … (viitoarea directivă privind gestionarea fondurilor de investiții alternative) și Regulamentul … (viitorul regulament privind agențiile de rating al creditelor), inclusiv toate directivele, regulamentele și deciziile Comisiei bazate pe aceste acte, precum și orice alt act comunitar care conferă sarcini Autorității.

---

[1] Punctul 44; hotărâre nepublicată încă în Culegere de jurisprudență a Curții de Justiție.
[2] JO L 84, 26.3.1997, p. 22.
[3] JO L 166, 11.6.1998, p. 45.
[4] JO L 184, 6.7.2001, p. 1.
[5] JO L 168, 27.6.2002, p. 43.
[6] JO L 35, 11.2.2003, p. 1.
[7] JO L 96, 12.4.2003, p. 16.
[8] JO L 345, 31.12.2003, p. 64.
[9] JO L 142, 30.4.2004, p. 12.
[10] JO L 145, 30.4.2004, p. 1.
[11] JO L 390, 31.12.2004, p. 38.
[12] JO L 309, 25.11.2005, p. 15.
[13] JO L 271, 9.10.2002, p. 16.
[14] JO L 177, 30.6.2006, p. 201.
[15] JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

(12) Conceptul „participant la piața financiară” ar trebui să acopere o serie de participanți care se supun legislației comunitare în acest domeniu. Acesta poate include atât persoane juridice, cât și fizice. De exemplu, poate include firme de investiții, OPCVM-uri și firme de gestionare a acestora, gestionari de fonduri de investiții alternative, operatori de pe piață, case de compensații, sisteme de plată, agenții de rating al creditelor, emitenți, ofertanți, investitori, persoane care controlează sau dețin un interes într-un participant, persoane implicate în gestionarea participanților, precum și alte persoane cărora li se aplică o obligație din legislația în vigoare. Conceptul ar trebui să includă, de asemenea, instituțiile financiare cum ar fi instituțiile de credit și companiile de asigurări, atunci când acestea întreprind activități care intră sub incidența legislației în domeniu. Nici autoritățile competente din UE și din țări terțe și nici Comisia nu intră sub incidența acestei definiții.

(13) Este necesar ca Autoritatea să promoveze o abordare consecventă în domeniul schemelor de compensare a investitorilor, pentru a asigura condiții egale de concurență și un tratament echitabil al investitorilor pe întreg teritoriul ***Uniunii***. Dat fiind că schemele de compensare a investitorilor sunt supuse mai degrabă controlului în statele membre decât supravegherii de reglementare, este oportun ca Autoritatea să-și poată exercita competențele conferite în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește atât ***schema*** de compensare a investitorilor în sine, cât și ***operatorul acesteia***. ***Rolul Autorității ar trebui revizuit după ce va fi înființat un fond european de garantare pentru investitori.***

(14) Este necesar să se introducă un instrument eficient pentru elaborarea de standarde armonizate ***de reglementare*** în ceea ce privește serviciile financiare pentru a garanta, și printr-o reglementare unică, condiții egale de concurență și un nivel adecvat de protecție a ***deponenților***, investitorilor și consumatorilor din întreaga Europă. Ar fi util și oportun ca Autoritatea, în calitate de organism cu înaltă specializare, să aibă sarcina de a elabora, în domeniile definite de legislația ***Uniunii***, proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** care nu presupun opțiuni de politică. Comisia ar trebui să aprobe respectivele ▌ standarde tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare*** în conformitate cu ***articolul 290*** din ***TFUE***, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii. ▌

(15) Comisia ar trebui să aprobe respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii. Proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie modificate doar în situații foarte limitate și extraordinare, Autoritatea cunoaște îndeaproape activitatea zilnică a piețelor financiare. Ele ar suferi modificări dacă, de exemplu, proiectele de standarde de reglementare ar fi incompatibile cu dreptul Uniunii, nu ar respecta principiul proporționalității sau ar contraveni principiilor fundamentale ale pieței interne a serviciilor financiare reflectate în acquis-ul Uniunii privind serviciile financiare. Comisia nu ar trebui să modifice conținutul standardelor tehnice întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea. Pentru a asigura adoptarea rapidă și fără probleme a respectivelor standarde, Comisia ar trebui să respecte un termen-limită pentru a lua decizia cu privire la aprobarea acestora.

(15a) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să pună în aplicare acte legislative în conformitate cu articolul 291 din TFUE.

(15b) Standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare trebuie să țină cont de principiul proporționalității, adică cerințele menționate în aceste standarde ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității instituțiilor financiare în cauză.

(16) În domeniile care nu fac obiectul standardelor tehnice ***de reglementare***, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a emite orientări și recomandări ▌ cu privire la aplicarea legislației ***Uniunii***. Pentru a asigura transparența și a încuraja respectarea legislației de către autoritățile naționale de supraveghere prin intermediul respectivelor orientări și recomandări, autoritățile naționale ar trebui să fie obligate ***să publice motivele pentru*** care nu urmează aceste orientări și recomandări ***cu scopul de a asigura o transparență deplină în raport cu participanții de pe piață***.

(17) Garantarea aplicării corecte și integrale a legislației ***Uniunii*** este o condiție esențială pentru integritatea, ***transparența,*** eficiența și buna funcționare a piețelor financiare, pentru stabilitatea sistemului financiar și pentru existența unor condiții neutre de concurență pentru ***instituțiile*** financiare ***din Uniune***. Prin urmare, ar trebui instituit un mecanism prin care Autoritatea să soluționeze cazurile de ***neaplicare sau de*** aplicare incorectă ***care constituie o încălcare a*** legislației ***Uniunii***. Acest mecanism ar trebui să se aplice în domeniile în care legislația comunitară definește obligații clare și necondiționate.

(18) Pentru a permite un răspuns proporțional în cazurile de aplicare incorectă sau insuficientă a legislației comunitare, ar trebui să se aplice un mecanism în trei etape. La primul nivel, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a ancheta aplicarea care se presupune a fi incorectă sau insuficientă a cerințelor legislației ***Uniunii*** de către autoritățile naționale în ceea ce privește exercițiul de supraveghere realizat de acestea, anchetă urmată de o recomandare ▌. ***În cazul în care autoritatea națională competentă nu dă curs recomandării, Comisia ar trebui să fie împuternicită să emită un aviz formal ținând seama de recomandarea Autorității, prin care să solicite autorității competente să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu legislația Uniunii.***

(19) Atunci când autoritatea națională nu dă curs recomandării ***într-un termen stabilit de Autoritate, Autoritatea*** ar trebui ***să emită fără întârziere*** o decizie adresată autorității naționale de supraveghere în cauză pentru a garanta respectarea dreptului ***Uniunii***, producând efecte juridice directe care pot fi invocate în fața instanțelor și autorităților naționale și care trebuie respectate în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***.

(20) Pentru a pune capăt situațiilor excepționale de lipsă persistentă de acțiune din partea autorității competente vizate, Autoritatea ar trebui să aibă competența, în ultimă instanță, să adopte decizii adresate unei anumite instituții financiare. Această competență ar trebui să se limiteze la circumstanțe excepționale în care o autoritate competentă nu respectă ***avizul formal*** care îi ***este adresat*** și în care legislația ***Uniunii Europene*** este direct aplicabilă instituțiilor financiare în temeiul regulamentelor UE în vigoare ([1]) sau viitoare. ***În această privință, Parlamentul European și Consiliul așteaptă cu interes realizarea programului Comisiei pentru 2010, în special în ceea ce privește propunerea de reformare a Directivei privind cerințele de capital.***

(21) Amenințările grave la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din ***Uniunea Europeană*** necesită o reacție rapidă și concertată la ***nivelul Uniunii***. Prin urmare, Autoritatea trebuie să poată impune autorităților naționale de supraveghere să ia măsuri specifice pentru a remedia o situație de urgență. ***Dată*** fiind ***sensibilitatea acestui aspect, competența de a stabili existența*** unei situații de urgență ▌ ar trebui să-i fie conferită Comisiei ***la inițiativa acesteia sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității. Atunci când Parlamentul European, Consiliul, CERS sau Autoritatea europeană de supraveghere (AES) consideră că este posibilă apariția unei situații de urgență, acestea ar trebui să contacteze Comisia. În cadrul acestui proces, protecția confidențialității este deosebit de importantă. În cazul în care stabilește existența unei situații de urgență, Comisia ar trebui să informeze Parlamentul European și Consiliul.***

(22) Pentru a asigura supravegherea eficientă și efectivă, precum și o reprezentare echilibrată a punctelor de vedere ale autorităților competente din diferite state membre, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a soluționa dezacordurile dintre aceste autorități competente, decizia sa având caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește colegiile autorităților de supraveghere. Ar trebui prevăzută o fază de conciliere, în cursul căreia autoritățile competente pot ajunge la un acord. ***Atunci când nu se ajunge la un acord, Autoritatea ar trebui să solicite autorităților competente vizate să ia măsuri specifice sau să se abțină de la a lua măsuri pentru a soluționa chestiunea și pentru a asigura respectarea legislației UE, cu efecte obligatorii pentru autoritățile competente vizate.*** În cazul lipsei de acțiune din partea autorităților naționale de supraveghere implicate, Autoritatea ar trebui să fie abilitată să adopte, ca ultimă soluție, decizii adresate direct ***instituțiilor*** financiare în domeniile din legislația ***Uniunii*** direct aplicabile acestora.

([1]) Regulamentele existente care se încadrează în domeniul de activitate al Autorității sunt următoarele: Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză, JO L 241, 2.9.2006, p. 1; Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar, JO L 149, 30.4.2004, p. 1; Regulamentul (CE) nr. 2273/2003 al Comisiei din 22 decembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind derogările prevăzute pentru programele de răscumpărare și stabilizarea instrumentelor financiare, JO L 336, 23.12.2003, p. 33; Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, JO L 340, 22.12.2007, p. 66.

(22a) ***Criza a demonstrat că simpla cooperare dintre autoritățile naționale a căror jurisdicție se oprește la frontiera națională este în mod clar nepotrivită pentru supravegherea instituțiilor financiare care desfășoară activități transfrontaliere.***

(22b) ***Mai mult, „mecanismele actuale, care combină drepturi de desfășurare a activității în altă țară, supravegherea din țara de origine și asigurarea depozitelor la nivel exclusiv național, nu constituie o bază solidă pentru reglementarea și supravegherea viitoare a băncilor europene transfrontaliere care oferă servicii cu amănuntul"(Raportul Turner).***

(22c) ***Conform concluziilor Raportului Turner, „mecanismele mai solide necesită fie existența unor competențe consolidate la nivel național, ceea ce presupune o piață unică mai puțin deschisă, fie un nivel mai mare de integrare europeană".***

(22d) ***„Soluția națională" implică dreptul țării-gazdă de a obliga instituțiile străine să își desfășoare activitatea numai prin intermediul filialelor, și nu prin intermediul sucursalelor, precum și dreptul de a supraveghea capitalul și lichiditățile băncilor care operează în țara respectivă, fapt care ar avea ca rezultat un nivel mai mare de protecționism.***

(22e) ***„Soluția europeană" impune consolidarea rolului Autorității în cadrul Colegiului autorităților de supraveghere și o supraveghere mai strictă a instituțiilor financiare care prezintă un risc sistemic.***

(23) Colegiile autorităților de supraveghere joacă un rol important în supravegherea eficientă, eficace și consecventă a ***instituțiilor*** financiare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Autoritatea ar trebui să aibă ***un rol principal și*** drepturi depline de participare la colegiile autorităților de supraveghere pentru a raționaliza funcționarea colegiilor și schimbul de informații din cadrul acestora și pentru a favoriza convergența și consecvența între colegii în ceea ce privește aplicarea legislației ***Uniunii***. ***După cum relevă Raportul de Larosière, „denaturarea concurenței și arbitrajul de reglementare generat de practici de supraveghere diferite trebuie evitate, deoarece ar putea submina stabilitatea financiară, între altele prin încurajarea unei alunecări a activității financiare către țările cu un grad de supraveghere mai redus. Sistemul de supraveghere trebuie să fie perceput ca echitabil și echilibrat."***

(23a) ***Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să consolideze supravegherea instituțiilor financiare care îndeplinesc criteriile privind riscurile sistemice, întrucât eșecul acestora ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii și dăuna economiei reale.***

(23b) ***Criteriile privind riscurile sistemice ar trebui identificate luând în considerare standardele internaționale, în special cele stabilite de Consiliul pentru stabilitate financiară, Fondul Monetar Internațional, Asociația Internațională a Autorităților de Supraveghere în Asigurări și G-20. Interconectarea, posibilitatea de substituire și alegerea momentului oportun sunt criteriile utilizate cel mai frecvent pentru identificarea unui risc sistemic.***

(23c) ***Ar trebui elaborat un cadru de acțiune pentru instituțiile în dificultate, pentru a le stabiliza sau a le lichida, deoarece „s-a demonstrat în mod clar că o criză bancară implică riscuri mari atât pentru guverne, cât și pentru societate în general, întrucât o astfel de situație ar putea pune în pericol stabilitatea financiară și economia reală" (Raportul de Larosière). Comisia ar trebui să facă propuneri adecvate pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare. Printre elementele-cheie ale gestionării crizelor se numără o serie de norme comune și mijloace comune pentru soluționarea aspectelor financiare (execuție și finanțare pentru soluționarea crizelor la instituțiile mari, transfrontaliere și/sau interconectate).***

(23d) ***Ar trebui înființat un Fond european de garantare a depozitelor pentru a asigura responsabilitatea comună a instituțiilor financiare transfrontaliere, a proteja interesele deponenților din Uniune și a reduce costul suportat de contribuabili în urma unei crize financiare sistemice. Un fond la nivelul UE pare să fie mijlocul cel mai eficient de protejare a intereselor deponenților și cea mai bună apărare împotriva denaturării concurenței. Este totuși evident că abordările la nivelul UE sunt mai complexe, iar unele state membre doresc să își păstreze sistemele naționale. Prin urmare, Autoritatea trebuie cel puțin să armonizeze cele mai importante caracteristici ale sistemelor naționale. Autoritatea ar putea să se asigure, de asemenea, că instituțiile financiare sunt obligate să contribuie la un singur sistem.***

(23e) Fondul european de stabilitate pentru valori mobiliare și piață ar trebui să finanțeze lichidarea corespunzătoare sau intervențiile de salvare a instituțiilor financiare care se confruntă cu dificultăți, în cazul în care acestea ar putea amenința stabilitatea financiară a pieței financiare unice a Uniunii. Fondul ar trebui finanțat prin intermediul unor contribuții adecvate din partea sectorului financiar. Contribuțiile către Fond ar trebui să le înlocuiască pe cele făcute către fondurile naționale cu caracter similar.

(24) Delegarea de sarcini și responsabilități poate fi un instrument util în funcționarea rețelei autorităților de supraveghere în vederea reducerii suprapunerii sarcinilor de supraveghere, favorizării cooperării și, prin aceasta, a raționalizării procesului de supraveghere, precum și a reducerii sarcinilor impuse instituțiilor financiare***, în special pentru instituțiile financiare care nu au o dimensiune europeană.*** Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să ofere o bază juridică clară pentru această delegare. Delegarea sarcinilor înseamnă efectuarea acestora de către o altă autoritate de supraveghere în locul autorității responsabile, în timp ce responsabilitatea deciziilor în materie de supraveghere îi revine în continuare autorității care deleagă sarcinile. Prin delegarea responsabilităților, o autoritate națională de supraveghere delegată ***ar trebui*** să poată decide într-o chestiune de supraveghere în locul ***Autorității sau al*** unei alte autorități naționale de supraveghere, în numele acesteia. Delegațiile ar trebui să respecte principiul conform căruia se alocă o competență de supraveghere unei autorități de supraveghere care are competența necesară de a întreprinde o acțiune în privința chestiunii aflate în discuție. Ar fi oportună o realocare a responsabilităților, de exemplu, din motive legate de economiile de scară sau de gamă, de coerența la nivelul supravegherii unui grup, precum și de utilizarea optimală a competențelor tehnice existente printre autoritățile naționale de supraveghere. Legislația ***Uniunii*** din acest domeniu poate oferi mai multe precizări cu privire la principiile realocării responsabilităților printr-un acord. Autoritatea ar trebui să faciliteze ***și să monitorizeze*** acordurile privind delegarea sarcinilor convenite între autoritățile naționale de supraveghere prin toate modalitățile adecvate. Ea ar trebui să fie informată în prealabil cu privire la acordurile privind delegările care urmează a fi încheiate, pentru a putea emite un aviz dacă este necesar. Autoritatea ar trebui să centralizeze publicarea unor astfel de acorduri pentru a garanta că tuturor părților implicate li se facilitează accesul la informații oportune și transparente cu privire la acorduri. ***Autoritatea ar trebui să identifice și să difuzeze cele mai bune practici privind delegarea și acordurile de delegare.***

(25) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ convergența în materie de supraveghere pe teritoriul ***Uniunii*** cu scopul de a institui o cultură comună a supravegherii.

(26) Evaluările inter pares constituie un instrument rentabil și eficient în vederea favorizării consecvenței în cadrul rețelei supraveghetorilor financiari. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să elaboreze cadrul metodologic pentru aceste evaluări și să le organizeze în mod regulat. Evaluările ar trebui să se concentreze nu numai asupra convergenței dintre practicile în materie de supraveghere, ci și asupra capacității supraveghetorilor de a ajunge la rezultate de înaltă calitate în acest domeniu, precum și asupra independenței autorităților competente. ***Rezultatele evaluărilor inter pares ar trebui date publicității, iar cele mai bune practici ar trebui identificate și date, de asemenea, publicității.***

(27) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ elaborarea unei reacții coordonate la ***nivelul Uniunii*** în materie de supraveghere, în special ***pentru a asigura*** buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din ***Uniunea Europeană***. Pe lângă competența sa de a lua măsuri în situații de urgență, Autorității ar trebui, prin urmare, să i se încredințeze o funcție de coordonare generală în cadrul ***SESF***. Buna circulație a tuturor informațiilor pertinente între autoritățile competente ar trebui să ocupe un loc important în cadrul acțiunilor Autorității.

(28) Pentru a proteja stabilitatea financiară este necesară identificarea din timp a tendințelor, a riscurilor potențiale și a punctelor vulnerabile aferente nivelului microprudențial, într-un context transfrontalier și transsectorial. Autoritatea ar trebui să monitorizeze și să evalueze aceste evoluții în domeniul său de competență și, dacă este necesar, să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comisia, celelalte autorități europene de supraveghere și ***CERS*** în mod regulat sau, dacă este necesar, ad hoc. Autoritatea ar trebui, de asemenea, ***să inițieze și*** să coordoneze exercițiile de simulare a crizelor la ***nivelul Uniunii*** pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare în cazul evoluțiilor negative ale pieței, garantând aplicarea unei metodologii a acestor exerciții cât mai consecvente la nivel național. ***Pentru a-și exercita funcțiile în mod corespunzător, Autoritatea ar trebui să realizeze analize economice ale piețelor și ale impactului evoluțiilor potențiale ale acestora.***

(29) Având în vedere globalizarea serviciilor financiare și importanța sporită a standardelor internaționale, Autoritatea ar trebui ***să reprezinte Uniunea Europeană în cadrul dialogului și cooperării*** cu autorități de supraveghere din ***țări terțe***.

(30) Autoritatea ar trebui să servească drept un organism independent care să ofere consiliere, în domeniul său de competență, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Aceasta ar trebui să poată emite un aviz cu privire la evaluarea prudențială a fuziunilor și achizițiilor în temeiul Directivei 2004/39/CE modificate de Directiva 2007/44/CE ([1]).

(31) Pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul să solicite toate informațiile necesare ***cu privire la supravegherea prudențială***. Pentru a se evita suprapunerea obligațiilor de raportare ale participanților la piețele financiare, aceste informații ar trebui în mod normal să fie transmise de autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele financiare și de participanții la acestea***, precum și să țină seama de statisticile deja existente***. Autoritatea ar trebui însă***, în ultimă instanță, să poată adresa în mod direct o solicitare de*** informații ***bine întemeiată și motivată unui participant*** la piețele financiare ▌ atunci când o autoritate națională competentă nu furnizează sau nu poate furniza cu promptitudine respectivele informații. Autoritățile statelor membre ar trebui să fie obligate să sprijine Autoritatea pentru ca acestor cereri directe să li se dea curs. ***În acest context este esențial să se lucreze pe baza unor formate de raportare comune.***

(31a) Măsurile de colectare a informațiilor nu ar trebui să aducă atingere cadrului juridic al Sistemului Statistic European (SSE) și al Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) în domeniul statistic. Prezentul regulament nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene ([2]) și Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ([3]).

(32) Colaborarea strânsă dintre Autoritate și Comitetul european pentru riscuri sistemice este esențială pentru o funcționare pe deplin eficientă a acestuia din urmă și pentru a garanta că avertismentelor și recomandărilor sale li se dă curs. Autoritatea ***și Comitetul european pentru riscuri sistemice ar trebui să facă schimb de*** orice informații pertinente. Datele aferente întreprinderilor individuale ar trebui furnizate în urma unei cereri motivate. Autoritatea ar trebui ▌ să dea curs avertismentelor sau recomandărilor pe care Comitetul european pentru riscuri sistemice i le adresează sau le adresează unei autorități naționale de supraveghere.

(33) ▌ Autoritatea ar trebui să consulte părțile interesate cu privire la standarde ***de reglementare***, orientări și recomandări și să le ofere acestora o posibilitate rezonabilă de a formula observații cu privire la măsurile propuse. ***Înainte de adoptarea proiectelor de standarde de reglementare, orientări și recomandări, Autoritatea ar trebui să realizeze un studiu de impact.*** Din motive de eficiență, ar trebui înființat în acest scop un Grup al părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, care să reprezinte în proporții egale participanții la piețele financiare din ***Uniune, reprezentând diverse modele și dimensiuni de instituții și întreprinderi*** (inclusiv, după caz, investitori instituționali și alte instituții financiare care folosesc servicii financiare), ***IMM-urile, sindicatele, mediul academic*** și consumatorii sau alți utilizatori cu amănuntul ai serviciilor financiare, inclusiv IMM-urile. Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor ar trebui să funcționeze în mod activ ca o interfață cu alte grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare înființate de Comisie sau de legislația ***Uniunii***.

(33a) Organizațiile fără scop lucrativ sunt marginalizate în dezbaterea privind viitorul serviciilor financiare și în procesul decizional aferent, spre deosebire de reprezentanții sectorului, care sunt bine finanțați și beneficiază de relații la nivel înalt. Acest dezavantaj ar trebui compensat prin finanțarea adecvată a reprezentanților acestora în cadrul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor.

(34) Statele membre au o responsabilitate centrală în ***asigurarea gestionării coordonate a crizelor, precum și*** în procesul de menținere a stabilității financiare în ***situații de criză***, în special în ceea ce privește stabilizarea și redresarea participanților vulnerabili la piețele financiare. ***Acțiunile acestora ar trebui strâns coordonate cu cadrul și principiile UEM.*** Măsurile luate de Autoritate în situații de urgență sau de dezacorduri, care afectează stabilitatea ***unei instituții*** financiare nu ar trebui să afecteze ***semnificativ*** responsabilitățile fiscale ale statelor membre. Ar trebui înființat un mecanism prin care statele membre să poată invoca această măsură de salvgardare și să înainteze în ultimă instanță cazul Consiliului în vederea obținerii unei decizii. Este oportun să i se confere Consiliului un rol în acest caz, date fiind responsabilitățile specifice ale statelor membre în acest sens.

([1]) JO L 247, 21.9.2007, p. 1.
([2]) ***JO L 87, 31.3.2009, p. 164.***
([3]) ***JO L 318, 27.11.1998, p. 8.***

(34a) ***În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a regulamentului de instituire a unui astfel de mecanism, Comisia ar trebui să prevadă, la nivelul Uniunii, pe baza experienței dobândite, orientări clare și adecvate privind momentul în care statele membre pot activa măsura de salvgardare. Utilizarea de către statele membre a măsurii de salvgardare ar trebui evaluată pe baza orientărilor respective.***

(34b) ***Fără a aduce atingere responsabilităților specifice ale statelor membre în situații de criză, în cazul în care un stat membru decide să invoce măsura de salvgardare, Parlamentul European ar trebui informat în același timp cu Autoritatea, Consiliul și Comisia. În plus, statul membru în cauză ar trebui să își explice motivele pentru invocarea măsurii de salvgardare. În cooperare cu Comisia, Autoritatea ar trebui să stabilească măsurile ulterioare care trebuie luate.***

(35) În procedurile sale de luare a deciziilor, Autoritatea ar trebui să respecte normele comunitare și principiile generale cu privire la procesul echitabil și transparența. Dreptul ***de a audia destinatarii*** deciziilor Autorității ▌ar trebui să fie pe deplin respectat. Actele Autorității fac parte integrantă din legislația ***Uniunii***.

(36) Un consiliu de supraveghere compus din directorii autorităților competente relevante din fiecare stat membru și condus de președintele Autorității ar trebui să fie principalul organ decizional al Autorității. Reprezentanți ai Comisiei, ai Comitetului european pentru riscuri sistemice***, ai Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale*** și ai ***Autorității bancare europene*** ar trebui să participe în calitate de observatori. Membrii consiliului de supraveghere ar trebui să acționeze independent și doar în interesul ***Uniunii***. În cazul actelor generale, inclusiv al celor legate de adoptarea de standarde tehnice ***de reglementare***, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, este oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute ***la articolul 16 din TFUE***, în timp ce celelalte decizii ar trebui luate cu majoritatea simplă a membrilor. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns.

(36a) ***Ca regulă generală, consiliul de supraveghere ar trebui să ia decizii cu majoritate simplă conform principiului „un om, un vot". Cu toate acestea, în cazul actelor legate de adoptarea de standarde tehnice, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, este oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute de Tratatul privind Uniunea Europeană, de TFUE și de Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la acestea. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns, obiectiv, compus din membri care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt părți la dezacord și nici nu au vreun interes în conflict și nici legături directe cu autoritățile competente în cauză. Componența grupului ar trebui să fie echilibrată în mod corespunzător. Orice decizie a grupului ar trebui aprobată de consiliul de supraveghere cu majoritatea simplă a membrilor, în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot. Cu toate acestea, în ceea ce privește deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup ar putea fi respinsă de către un număr de membri ale căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE.***

(37) Un consiliu de administrație compus din președintele Autorității, reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere și ai Comisiei ar trebui să se asigure că Autoritatea își îndeplinește misiunea și sarcinile care îi revin. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competența necesară, printre altele, pentru a propune programul de lucru anual și multianual, a exercita anumite competențe bugetare, a adopta planul de politică al Autorității în materie de personal, a adopta unele dispoziții speciale cu privire la dreptul de a avea acces la documente și a adopta raportul anual.

(38) Un președinte cu normă întreagă, ales de ***Parlamentul European în urma unui*** concurs deschis ***organizat de Comisie și după întocmirea unei liste cu finaliști elaborată de Comisie***, ar trebui să reprezinte Autoritatea. Gestionarea Autorității ar trebui lăsată în seama unui director executiv, care trebuie să aibă dreptul de a participa la întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație fără drept de vot.

Miercuri, 7 iulie 2010

(39) Pentru a garanta consecvența transsectorială în ceea ce privește activitățile autorităților europene de supraveghere, aceste autorități ar trebui să își coordoneze strâns activitățile ***prin intermediul Autorității*** europene de supraveghere ***(Comitetul comun) (denumit în continuare „Comitetul comun")*** și să ajungă la poziții comune atunci când este necesar. Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere ar trebui ***să coordoneze funcțiile celor trei autorități europene de supraveghere cu privire la conglomeratele financiare***. Atunci când este necesar, actele care intră și în domeniul de competență al Autorității europene ***de supraveghere (***asigurări și pensii ocupaționale***)*** sau al Autorității europene ***de supraveghere (sectorul bancar)*** ar trebui adoptate în paralel de autoritatea europeană de supraveghere în cauză. ***Comitetul comun ar trebui prezidat prin rotație pe durata unui mandat de 12 luni de președinții celor trei autorități europene de supraveghere. Președintele Comitetului comun trebuie să fie un vicepreședinte al Comitetului european pentru riscuri sistemice. Comitetul comun ar trebui să aibă un secretariat permanent, al cărui personal să fie detașat de la cele trei autorități europene de supraveghere, pentru a permite schimburile de informații pe cale informală și dezvoltarea unei culturi metodologice comune în cadrul celor trei autorități europene de supraveghere.***

(40) Este necesară garantarea faptului că părțile afectate de deciziile adoptate de Autoritate pot întreprinde măsurile corective necesare. Pentru a proteja eficient drepturile părților și din motive de economie procedurală, pentru domeniile în care Autoritatea are competența de a lua decizii, părțile ar trebui să aibă dreptul de a contesta aceste decizii în fața unei comisii de apel. Din motive de eficiență și consecvență, comisia de apel ar trebui să fie un organism comun celor trei Autorități europene de supraveghere, independent de structurile administrative și de reglementare ale acestora. Decizia comisiei de apel ar trebui să poată fi atacată în fața Tribunalului de Primă Instanță și Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(41) Pentru ca Autoritatea să fie pe deplin autonomă și independentă, ar trebui să beneficieze de un buget autonom cu venituri provenind în special din contribuții obligatorii din partea autorităților naționale de supraveghere și din bugetul general al Uniunii Europene ***prin intermediul unei linii bugetare separate în cadrul acestuia***. ***Finanțarea Autorității de către Uniune face obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară în conformitate cu punctul 47 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară [1] (AII).*** În ceea ce privește contribuția ***Uniunii Europene***, ar trebui să se aplice procedura bugetară ***a Uniunii***. Auditarea conturilor ar trebui efectuată de Curtea de Conturi. ***Bugetul global face obiectul procedurii de descărcare de gestiune.***

(42) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [2] ar trebui să se aplice Autorității. Autoritatea ar trebui să adere, de asemenea, la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [3].

(43) Pentru a garanta condiții deschise și transparente de angajare și tratamentul echitabil al personalului, personalului Autorității ar trebui să i se aplice Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene [4].

(44) Este esențială protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale. ▌Confidențialitatea informațiilor ***puse la dispoziția Autorității și*** care fac obiectul schimbului în rețea ***ar trebui să facă obiectul unor norme de confidențialitate riguroase și eficace***.

---

[1] ***JO C 139, 14.6.2006, p. 1.***
[2] JO L 136, 31.5.1999, p. 1.
[3] JO L 136, 31.5.1999, p. 15.
[4] JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

(45) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [1] și prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date [2], care se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.

(46) Pentru a asigura funcționarea transparentă a Autorității, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei [3] ar trebui să se aplice Autorității.

(47) Țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene ar trebui să poată participa la activitățile Autorității în conformitate cu acordurile corespunzătoare care urmează să fie încheiate de către ***Uniune***.

(48) Având în vedere faptul că obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deponenților și investitorilor, protejarea integrității, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității sistemului financiar și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la ***nivelul Uniunii***, ***Uniunea*** poate lua măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din ***Tratatul privind Uniunea Europeană***. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(49) Autoritatea preia toate sarcinile și competențele actuale ale Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare. Decizia 2009/77/CE a Comisiei din 23 ianuarie 2009 de instituire a Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare ar trebui, prin urmare, să fie abrogată, iar Decizia nr. ***716/2009/CE*** a Parlamentului European și a Consiliului ***din 16 septembrie 2009*** de instituire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului [4] ar trebui modificată în consecință.

(50) Este necesar să se stabilească un termen limită pentru aplicarea prezentului regulament pentru a se asigura faptul că Autoritatea este pregătită corespunzător pentru a-și începe activitatea și a garanta o tranziție ușoare dinspre Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

ÎNFIINȚARE ȘI STATUT JURIDIC

Articolul 1

Înființare și domeniu de activitate

(1) Prezentul regulament înființează ***Autoritatea europeană de supraveghere (***Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe***)*** („Autoritatea”).

---

[1] JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
[2] JO L 8, 12.1.2001, p. 1.
[3] JO L 145, 31.5.2001, p. 43.
[4] ***JO L 253, 25.9.2009, p. 8.***

(2) Autoritatea acționează ***în limita competențelor ce îi sunt conferite de prezentul regulament și*** în cadrul domeniului de aplicare al Directivei 97/9/CE, Directivei 98/26/CE, Directivei 2001/34/CE, Directivei 2002/47/CE, Directivei 2002/87/CE, Directivei 2003/6/CE, Directivei 2003/71/CE, ▌Directivei 2004/39/CE, Directivei 2004/109/CE, ▌Directivei 2009/65/CE ▌și al Directivei 2006/49/CE***,*** fără a aduce atingere competenței Autorității ▌europene ***de supraveghere (Autorității bancare europene)*** în ceea ce privește supravegherea prudențială ▌, al Directivei … ***[viitoarea Directivă privind AFIA]*** și al ***Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 și, în măsura în care actele în cauză se aplică firmelor care oferă servicii de investiții sau organismelor de plasament colectiv care le comercializează unitățile sau acțiunile și autorităților competente care le supraveghează, în cadrul părților relevante din Directiva 2005/60/CE și din Directiva 2002/65/CE,*** precum și al tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor bazate pe aceste acte și al oricăror alte acte ***legislative ale Uniunii Europene*** care conferă sarcini Autorității.

(2a) De asemenea, Autoritatea acționează în cadrul activităților reglementate de legislația menționată la alineatul (2), care includ chestiuni legate de guvernanța întreprinderilor, de audit și de raportarea financiară, cu condiția ca astfel de acțiuni ale Autorității să fie necesare pentru asigurarea aplicării eficace și consecvente a legislației menționate la alineatul (2).

(3) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin ***articolul 258*** din ***TFUE*** referitoare la garantarea respectării legislației ***Uniunii***.

(4) Obiectivul Autorității este acela de a ***proteja interesul public, contribuind la stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar pe termen scurt, mediu și lung, pentru economia, cetățenii și întreprinderile Uniunii. Autoritatea contribuie*** la: (i) îmbunătățirea funcționării pieței interne, inclusiv printr-un nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere, ▌(iii) garantarea integrității, ***transparenței,*** eficienței și a bunei funcționări a piețelor financiare, (iv) ▌consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii***, (v) prevenirea arbitrajului de reglementare și promovarea condițiilor de concurență echitabile; (vi) garantarea unei reglementări și supravegheri corespunzătoare cu privire la asumarea riscurilor de investiții și a altor riscuri; și (vii) contribuirea la o mai bună protecție a consumatorilor.*** În acest scop, Autoritatea contribuie la garantarea aplicării consecvente, eficiente și eficace a ***actelor legislative ale Uniunii Europene*** menționate ▌la ▌alineatul (2), favorizând convergența în materie de supraveghere***,*** furnizând avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei ***și realizând analize economice ale piețelor pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor sale***.

Atunci când își exercită atribuțiile conferite de prezentul regulament, Autoritatea acordă o atenție deosebită riscurilor sistemice prezentate de participanții la piețe ale căror dificultăți pot afecta funcționarea sistemului financiar sau a economiei reale.

În îndeplinirea atribuțiilor sale, Autoritatea acționează independent și obiectiv, singurul interes urmărit fiind cel al Uniunii Europene.

Articolul 1a

Sistemul European De Supraveghere Financiară

(1) Autoritatea face parte dintr-un Sistem European de Supraveghere Financiară (SESF). Obiectivul principal al SESF este de a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor aplicabile sectorului financiar, pentru a menține stabilitatea financiară, generând astfel încredere în sistemul financiar în ansamblu și asigurând o protecție suficientă pentru clienții serviciilor financiare.

(2) SESF cuprinde:

(a) Comitetul european pentru riscuri sistemice în ceea ce privește sarcinile menționate în Regulamentul (UE) nr. …/2010 (CERS) și în prezentul regulament;

(b) Autoritatea;

(c) Autoritatea europeană de supraveghere (sectorul bancar) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 (ABE);

(d) Autoritatea europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 (AEAPO);

(e) Autoritatea europeană de supraveghere (Comitetul comun) în ceea ce privește sarcinile prevăzute la articolele 40-43 („Comitetul comun");

(f) autoritățile din statele membre menționate la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE];

(g) Comisia, în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor menționate la articolele 7 și 9;

(3) Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat cu Comitetul european pentru riscuri sistemice și cu Autoritatea europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale) și Autoritatea Europeană de Supraveghere (sectorul bancar) prin intermediul Comitetului comun, garantând consecvența transsectorială a activității și ajungând la poziții comune în domeniul supravegherii conglomeratelor financiare și în alte chestiuni transsectoriale.

(4) În conformitate cu principiul cooperării loiale menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF cooperează, în spiritul încrederii și al unui deplin respect reciproc, în special pentru a asigura circulația între ele a informațiilor pertinente și fiabile.

(5) Autoritățile de supraveghere care fac parte din SESF au obligația de a supraveghea instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în Uniune în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 1b

Autoritățile menționate la articolul 1a alineatul (2) răspund în fața Parlamentului European.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „participant la piețele financiare" înseamnă orice persoană căreia i se aplică o obligație prevăzută de legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) sau o lege națională de punere în aplicare a respectivei legislații;

2. „autorități competente" înseamnă autoritățile competente și/sau autoritățile de supraveghere în sensul definiției din legislația menționată la articolul 1 alineatul (2). ***În ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și 2005/60/CE, „autorități competente" înseamnă autoritățile care au competența de a asigura respectarea cerințelor din directivele respective de către întreprinderile care furnizează servicii de investiții și de către organismele de plasament colectiv care le comercializează unitățile de fond sau acțiunile. În ceea ce privește sistemele de compensare pentru investitori, „autorități competente" înseamnă*** organismele care administrează sisteme naționale de compensare în temeiul Directivei 97/9/CE***, sau autoritățile publice care supraveghează aceste sisteme, în cazul în care funcționarea sistemelor de compensare pentru investitori este administrată de o companie privată, în temeiul directivei în cauză***.

Articolul 3

Statutul juridic

(1) Autoritatea este un organism ***al Uniunii*** cu personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Componență

Autoritatea cuprinde:

1. un consiliu de supraveghere, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 28;

2. un consiliu de administrație, care exercită atribuțiile stabilite la articolul 32;

3. un președinte, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 33;

4. un director executiv, care exercită atribuțiile stabilite la articolul 38;

5. o comisie de apel, menționată la articolul 44, cu atribuțiile prevăzute la articolul 46.

Articolul 5

Sediu

Autoritatea își are sediul la ***Frankfurt***.

Autoritatea poate avea reprezentanțe în cele mai importante centre financiare din Uniunea Europeană.

CAPITOLUL II

SARCINI ȘI COMPETENȚE ALE AUTORITĂȚII

Articolul 6

Sarcini și competențe ale Autorității

(1) Autoritatea are următoarele sarcini:

(a) de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituțiile ***Uniunii*** și prin elaborarea de orientări, recomandări și proiecte de standarde tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare*** care trebuie să se bazeze pe ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2);

(b) de a contribui la aplicarea consecventă a ***actelor legislative ale Uniunii***, în special prin sprijinirea unei culturi comune a supravegherii, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente și eficace a ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), prevenirea arbitrajului de reglementare, medierea și soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente***, asigurarea unei supravegheri eficace și consecvente a participanților la piețele financiare, precum și a*** unei funcționări coerente a colegiilor autorităților de supraveghere și luarea de măsuri***, printre altele,*** în situații de urgență;

(c) de ***a stimula și*** a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente;

(d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și prin garantarea faptului că avertismentelor și recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;

(e) de ***a organiza și*** a realiza analize inter pares ale autorităților competente***, inclusiv de a emite avize***, pentru a consolida consecvența rezultatelor în materie de supraveghere;

(f) de a monitoriza și evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență;

(fa) de a realiza analize economice ale piețelor pentru a-și îndeplini atribuțiile în cunoștință de cauză;

(fb) de a promova protecția deponenților și a investitorilor;

(fc) de a contribui la gestionarea crizelor din cadrul instituțiilor transfrontaliere, crize care ar putea prezenta un risc sistemic menționat la articolul 12b, dirijând și aplicând toate procedurile de intervenție timpurie, precum și de soluționare a crizelor sau de insolvabilitate pentru astfel de instituții, prin intermediul Unității sale de soluționare a crizelor menționate la articolul 12c;

(g) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute de prezentul regulament sau de ***actele legislative ale Uniunii menționate*** la articolul 1 alineatul (2);

(ga) de a supraveghea participanții la piețele financiare care nu fac obiectul supravegherii de către autoritățile competente;

(gb) de a publica pe site-ul său și de a actualiza periodic informațiile privind domeniul său de activitate, în special, în sfera sa de competență, informații privind participanții la piețele financiare, pentru a facilita accesul publicului la informații;

(gc) de a prelua, după caz, toate sarcinile curente și permanente de la Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare.

(2) Pentru a efectua sarcinile menționate la alineatul (1), Autoritatea deține competențele prevăzute de prezentul regulament, în special este abilitată:

(a) să elaboreze proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** în cazurile specifice menționate la articolul 7;

(aa) să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cazurile specifice menționate la articolul 7e;

(b) să emită orientări și recomandări, în conformitate cu articolul 8;

(c) să emită recomandări în cazuri specifice, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3);

(d) să ia decizii individuale adresate autorităților competente în cazurile specifice menționate la articolele 10 și 11;

(e) să ia decizii individuale adresate participanților la piețele financiare în cazurile specifice menționate la articolul 9 alineatul (6), la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (4);

(f) să emită avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, în conformitate cu articolul 19.

(fa) să colecteze informațiile necesare referitoare la participanții la piețele financiare în conformitate cu articolul 20;

(fb) să dezvolte metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care caracteristicile produselor și procesele de distribuție îl au asupra poziției financiare a participanților la piețele financiare și asupra protecției consumatorilor.

(fc) să furnizeze o bază de date cu participanții înregistrați la piețele financiare în domeniul său de competență și, în cazurile specificate în legislația la care se face referire la articolul 1 alineatul (2), la nivel central;

(fd) să elaboreze un standard de reglementare care să stabilească informațiile minime care trebuie să fie puse la dispoziția Autorității cu privire la tranzacții și la participanții la piețe și modul de coordonare a colectării datelor și să prezinte modalitatea de interconectare a bazelor naționale de date existente pentru a asigura accesul permanent al Autorității la informațiile relevante și necesare privind tranzacțiile și piața.

(3) Autoritatea își exercită competențele exclusive în materie de supraveghere ce îi revin în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește entitățile sau activitățile economice aflate în raza de acțiune ***a Uniunii***.

(3a) În scopul exercitării competențelor sale exclusive de supraveghere în temeiul alineatului (3), Autoritatea deține competențele de anchetă și executare adecvate menționate în legislația în domeniu, precum și posibilitatea de a percepe tarife. ***Autoritatea acționează în strânsă cooperare cu autoritățile competente și se bazează pe cunoștințele specializate, facilitățile și competențele acestora pentru a-și îndeplini sarcinile.***

Articolul 6a

Protecția consumatorilor și activitatea financiară

(1) Pentru a promova protecția deponenților și a investitorilor, Autoritatea își asumă un rol principal în promovarea transparenței, simplicității și echității pe piață pentru produsele sau serviciile financiare din întreaga piață unică, inclusiv prin:

(i) colectarea, analizarea și raportarea tendințelor de consum;

(ii) revizuirea și coordonarea inițiativelor de formare și educare în domeniul financiar;

(iii) elaborarea de standarde de formare pentru acest sector;

(iv) contribuții la elaborarea unor norme comune de publicare, și

(v) evaluări, în special ale accesibilității, disponibilității și costurilor de creditare pentru persoane fizice și întreprinderi, în special pentru IMM-uri.

(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta orientări și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor și convergența practicilor de reglementare.

(3) Autoritatea poate emite, de asemenea, avertizări în cazul în care o activitate financiară pune semnificativ în pericol îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (4).

(4) Autoritatea instituie, ca parte componentă a structurii sale, un Comitet pentru inovare în domeniul financiar care să reunească toate autoritățile naționale competente relevante

(5) Autoritatea poate interzice temporar sau restricționa anumite tipuri de activități financiare care amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia în cazurile specificate și în condițiile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau dacă acest lucru este necesar într-o situație de urgență în conformitate cu și în condițiile prevăzute la articolul 10.

Autoritatea revizuiește această decizie la intervale de timp regulate și atunci când acest lucru este oportun.

Autoritatea poate analiza, de asemenea, necesitatea de a interzice sau a restricționa anumite tipuri de activități financiare și, dacă acest lucru este necesar, să informeze Comisia pentru a facilita adoptarea unei interdicții sau a unei restricții.

Articolul 7

Standarde tehnice ***de reglementare***

(1) ***Parlamentul European și Consiliul pot delega Comisiei competența de adopta standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a asigura o armonizare consecventă*** în domeniile prevăzute în mod expres în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2). ***Standardele în cauză sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau de politică, iar conținutul lor este delimitat de actele legislative în temeiul cărora sunt elaborate. Proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt elaborate de Autoritate și sunt prezentate*** Comisiei spre aprobare***. În cazul în care Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare.***

(1a) Înainte de a ▌ prezenta Comisiei ***standardele tehnice de reglementare***, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la ***acestea*** și analizează eventualele costuri și beneficii aferente***, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. De asemenea, Autoritatea solicită avizul sau recomandările Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor menționat la articolul 22.***

(1b) La primirea proiectelor de standarde ***tehnice de reglementare de la Autoritate,*** Comisia ***le transmite imediat Parlamentului și Consiliului.*** Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Comisia poate aproba proiectele de standarde doar parțial sau cu amendamente atunci când acest lucru este impus de interesele ***Uniunii***.

▌

Articolul 7a

Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde de reglementare

(1) În cazul în care intenționează să nu aprobe proiectele de standarde tehnice de reglementare sau să le aprobe parțial sau cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectele de standarde tehnice de reglementare, propunând modificări motivate.

(2) În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectele de standarde tehnice de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și le poate prezenta din nou Comisiei spre aprobare. Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la decizia sa.

(3) Atunci când Autoritatea nu este de acord cu decizia Comisiei de a respinge sau a modifica propunerile sale inițiale, Parlamentul European sau Consiliul îi poate convoca pe comisarul responsabil și pe președintele Autorității, în termen de o lună, pentru o reuniune ad hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a Consiliului, pentru a prezenta și a explica diferendul dintre ei.

Articolul 7b

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 7 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 7c.

(2) De îndată ce adoptă un standard tehnic de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) În raportul menționat la articolul 35 alineatul (2), președintele Autorității informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la standardele de reglementare aprobate și la autoritățile competente care nu le-au respectat.

Articolul 7c

Obiecțiuni la standardele tehnice de reglementare

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni privind un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării de către Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se poate prelungi cu trei luni.

(2) Standardul tehnic de reglementare se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înainte de expirarea termenului stabilit dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni. În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la standardul tehnic de reglementare, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(3) Imediat ce proiectul le este transmis de către Comisie, Parlamentul European și Consiliul pot adopta o declarație anticipată și condiționată conform căreia nu formulează obiecțiuni, care intră în vigoare în cazul în care Comisia adoptă standardul de reglementare fără a modifica proiectul.

(4) Dacă Parlamentul European sau Consiliul se opune unui standard tehnic de reglementare, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora, în conformitate cu articolul 296 din TFUE.

Articolul 7d

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Decizia de revocare pune capăt delegării.

(3) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele de adoptare a unor standarde tehnice de reglementare care ar putea face obiectul unei revocări.

Articolul 7e

Standarde tehnice de punere în aplicare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE, atunci când sunt necesare condiții uniforme de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic din domeniile prevăzute în mod expres în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă, în conformitate cu legislația menționată anterior, Autoritatea elaborează standarde tehnice de punere în aplicare care să fie prezentate Comisiei, standardele în cauză sunt tehnice, nu includ opțiuni de politică și se limitează la stabilirea condițiilor de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

(b) dacă Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau dacă Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul specificat într-o solicitare adresată Autorității de către Comisie în conformitate cu articolul 19, Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare printr-un act de punere în aplicare.

(2) Înainte de a prezenta Comisiei standardele tehnice de punere în aplicare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației.

De asemenea, Autoritatea solicită avizul sau recomandările Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieților menționat la articolul 22.

(3) Autoritatea prezintă Comisiei spre aprobare proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și, concomitent, Parlamentului European și Consiliului.

(4) În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la aprobarea lor. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Ea poate aproba proiectele de standarde doar parțial sau cu amendamente atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

Ori de câte ori adoptă un standard tehnic de punere în aplicare modificând proiectul de standard tehnic de punere în aplicare depus de Autoritate, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul.

(5) Comisia adoptă standardele prin intermediul unor regulamente sau decizii care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 8

Orientări și recomandări

(1) În scopul stabilirii de practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere în cadrul SESF și în scopul garantării aplicării comune, uniforme și coerente a legislației ***Uniunii***, Autoritatea emite orientări și recomandări adresate autorităților competente sau participanților la piețele financiare.

(1a) Dacă este cazul, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la orientările și recomandările în cauză și analizează eventualele costuri și beneficii aferente. De asemenea, Autoritatea solicită, dacă este cazul, avizul sau recomandările Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor menționat la articolul 22. Consultările, analizele, avizele și opiniile menționate sunt proporționale cu domeniul de aplicare, natura și impactul orientărilor sau recomandărilor în cauză.

(2) Autoritățile competente ***și participanții pe piețele financiare*** depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări.

În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări***, fiecare autoritate competentă confirmă faptul că intenționează să respecte respectiva orientare sau recomandare***. În cazul în care o autoritate competentă nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, explicând motivele deciziei sale. ***Autoritatea dă publicității aceste motive.***

În cazul în care o autoritate nu aplică o orientare sau o recomandare, Autoritatea face public acest lucru.

Autoritatea poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de o autoritate competentă pentru nerespectarea unei orientări sau a unei recomandări. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de către orientarea sau recomandarea în cauză, participanții la piețele financiare raportează anual, în mod clar și detaliat, dacă respectă orientarea sau recomandarea respectivă.

(2a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la orientările și recomandările emise, menționând autoritățile competente care nu le-au respectat și explicând modalitatea prin care Autoritatea intenționează să se asigure că acestea vor respecta recomandările și orientările sale în viitor.

Articolul 9

Încălcarea legislației Uniunii

(1) Atunci când o autoritate competentă nu a aplicat ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) ***sau le-a aplicat într-un mod care pare să constituie o încălcare a legislației Uniunii, inclusiv standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolele 7 și 7e,*** mai precis nu a reușit să garanteze faptul că un participant la piețele financiare îndeplinește cerințele prevăzute de respectiva legislație, Autoritatea are competențele stabilite la alineatele (2), (3) și (6) ale prezentului articol.

(2) La cererea uneia sau mai multor autorități competente, a Comisiei***, a Parlamentului European, a Consiliului sau a Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor*** sau din proprie inițiativă și după ce a informat autoritatea competentă vizată, Autoritatea poate cerceta presupusa ***încălcare sau neaplicare*** a dreptului ***Uniunii***.

(2a) Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 20, autoritatea competentă pune la dispoziția Autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care Autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa.

(3) Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea poate adresa autorității competente în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului ***Uniunii***.

În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea competentă informează Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului ***Uniunii***.

(4) Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea competentă nu s-a conformat legislației ***Uniunii***, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, ***să emită un aviz formal*** prin care să îi ceară autorității competente să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul ***Uniunii***. ***Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.***

Comisia ***emite un astfel de aviz formal*** în termen de trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună.

▌

Autoritatea și autoritățile competente îi transmit Comisiei toate informațiile necesare.

(5) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea ***avizului formal*** menționat la alineatul (4), autoritatea competentă informează Comisia și Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a ***se conforma avizului formal al*** Comisiei.

(6) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă ***avizul formal menționat*** la alineatul (4) ▌în termenul menționat la același alineat și când este necesară remedierea promptă a nerespectării ▌în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate adopta, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct participanților la piețele ***financiare în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2)***, o decizie individuală adresată unui participant la piețele financiare prin care să-i impună acestuia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului ***Uniunii***, inclusiv încetarea oricărei activități.

Decizia Autorității este conformă cu ***avizul formal emis*** de Comisie în temeiul alineatului (4).

(7) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Atunci când adoptă o măsură ▌în legătură cu ***chestiunile*** care fac obiectul ***unui aviz formal*** în temeiul alineatului (4) ***sau al unei decizii în temeiul alineatului (6), autoritățile competente respectă avizul formal corespunzător sau decizia corespunzătoare, după caz***.

(7a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea indică autoritățile competente și participanții la piețele financiare care nu s-au conformat avizelor formale sau deciziilor menționate la alineatele (4) și (6).

Articolul 10

Măsuri în situații de urgență

(1) În cazul unor evoluții negative care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar de pe teritoriul ***Uniunii Europene, Autoritatea facilitează în mod activ și, atunci când consideră că este necesar, coordonează eventualele măsuri luate de către autoritățile naționale de supraveghere competente relevante.***

Pentru a putea îndeplini acest rol de facilitare și coordonare, Autoritatea este informată exhaustiv cu privire la eventualele evoluții relevante și este invitată să participe în calitate de observator la eventualele reuniuni relevante ale autorităților naționale de supraveghere competente.

(1a) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității, o decizie adresată Autorității prin care să constate existența unei situații de urgență în sensul prezentului regulament. Comisia revizuiește această decizie lunar și, în orice caz, cel puțin o dată pe lună, și declară încetarea situației de urgență imediat ce se impune acest lucru.

În cazul în care constată existența unei situații de urgență, Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul.

(2) Atunci când Comisia a adoptat o decizie în temeiul ***alineatului (1a) și în situații excepționale, în care este necesară acțiunea coordonată a autorităților naționale pentru a reacționa la evoluții negative care pot pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniunea Europeană sau a unei părți a acestuia***, Autoritatea poate adopta decizii individuale cerându-le autorităților competente să ia măsurile necesare în conformitate cu legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) pentru ***a aborda orice astfel de evoluții*** prin garantarea faptului că participanții la piețele financiare și autoritățile competente îndeplinesc cerințele prevăzute în respectiva legislație.

(3) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității menționată la alineatul (2) în termenul prevăzut, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct participanților la piețele financiare, să adopte o decizie individuală adresată unui participant la piețele financiare prin care să-i impună acestuia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul respectivei legislații, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (3) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu ***chestiunile*** care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (2) sau (3) este compatibilă cu respectiva decizie.

Articolul 11

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente

(1) Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 9, atunci când o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei măsuri sau cu lipsa de acțiune din partea unei alte autorități competente în domenii în care ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) ***prevăd*** cooperarea, coordonarea sau luarea de decizii în comun de către autoritățile competente din mai multe state membre, Autoritatea, ***din proprie inițiativă sau*** la cererea uneia sau mai multor autorități competente în cauză, ***își asumă un rol de coordonare în sprijinirea autorităților*** în efortul acestora de a ajunge la un acord, în conformitate cu procedura stabilită la ***alineatele (2)-(4)***.

(2) Autoritatea stabilește un termen limită pentru concilierea autorităților competente, ținând seama de eventualele termene specificate în ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2), precum și de complexitatea și urgența situației. ***În această etapă, Autoritatea are rol de mediator.***

(3) Dacă, la finalul fazei de conciliere, autoritățile competente în cauză nu au reușit să ajungă la un acord, Autoritatea ***ia*** o decizie***, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf***, în vederea soluționării ***diferendului și le cere acestora*** să adopte anumite măsuri ▌în conformitate cu legislația ***Uniunii, decizia având caracter obligatoriu pentru autoritățile competente vizate***.

(4) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să garanteze faptul că un participant la piețele financiare respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea ***adoptă*** o decizie individuală adresată unui participant la piețele financiare prin care să-i impună acestuia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului ***Uniunii***, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4a) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (4) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune. Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (3) sau (4) este compatibilă cu respectiva decizie.

(4b) În raportul prevăzut la articolul 35 alineatul (2), președintele prezintă dezacordurile survenite între autoritățile competente, înțelegerile la care s-a ajuns și deciziile luate pentru soluționarea unor astfel de dezacorduri.

Articolul 11a

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente din sectoare diferite

Comitetul comun, în conformitate cu procedura menționată la articolele 11 și 42, soluționează dezacordurile transsectoriale care pot apărea între una sau mai multe autorități competente, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE] și din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO].

Articolul 12

Colegii ale autorităților de supraveghere

(1) Autoritatea contribuie la promovarea ***și monitorizarea*** funcționării eficiente***, eficace*** și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere prevăzute de Directiva 2006/48/CE și la stimularea coerenței aplicării legislației ***Uniunii*** de către toate colegiile. ***Personalul Autorității are posibilitatea de a participa la oricare dintre activități, inclusiv la examinări la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.***

(2) Autoritatea ***conduce*** colegiile autorităților de supraveghere, după cum consideră necesar. În ***acest scop***, Autoritatea este considerată drept „autoritate competentă” în sensul legislației relevante. ***Autoritatea îndeplinește cel puțin următoarele funcții:***

(a) colectează și oferă toate informațiile relevante în situațiile normale de lucru și în cele de urgență pentru a facilita activitatea colegiilor autorităților de supraveghere și înființează și gestionează un sistem central pentru a pune astfel de informații la dispoziția autorităților competente din cadrul colegiilor autorităților de supraveghere;

(b) inițiază și coordonează exerciții de simulare a crizelor la nivelul Uniunii pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare, în special a celor identificate la articolul 12b, la evoluțiile negative ale pieței, asigurând aplicarea unei metodologii cât mai consecvente la nivel național pentru aceste exerciții;

(c) planifică și conduce activități de supraveghere atât în situații normale de lucru, cât și în situații de urgență, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse instituțiile financiare; și

(d) supervizează sarcinile îndeplinite de autoritățile competente.

(3a) Autoritatea poate emite standarde de reglementare și de punere în aplicare, orientări și recomandări adoptate în temeiul articolelor 7, 7e și 8 în vederea armonizării activităților de supraveghere și a bunelor practici adoptate de colegiile autorităților de supraveghere. Autoritățile aprobă înțelegeri scrise legate de funcționarea fiecărui colegiu pentru a asigura funcționarea lor convergentă.

(3b) Un rol de mediere, cu efecte obligatorii din punct de vedere juridic, ar trebui să permită Autorității să rezolve dezacordurile dintre autoritățile competente pe baza procedurii instituite la articolul 11. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord în cadrul colegiului autorităților de supraveghere, Autoritatea poate lua decizii în materie de supraveghere care să fie direct aplicabile instituției în cauză.

Articolul 12a

Dispoziții generale

(1) Autoritatea acordă o atenție deosebită și abordează problema riscurilor de perturbare a serviciilor financiare care (i) este cauzată de o disfuncționalitate integrală sau parțială a sistemului financiar și (ii) poate să genereze consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală (risc sistemic). Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.

(2) Autoritatea, în colaborare cu Comitetul european pentru riscuri sistemice, elaborează un set comun de indicatori cantitativi și calitativi (tablou de riscuri) ce va servi drept bază pentru atribuirea unui rating de supraveghere participanților transfrontalieri la piața financiară identificați la articolul 12b. Ratingul respectiv este revizuit periodic pentru a ține seama de modificările semnificative ale profilului de risc al unei instituții. Ratingul de supraveghere constituie un element critic pentru decizia de a supraveghea sau a interveni direct într-o instituție aflată în dificultate.

(3) Fără a aduce atingere actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea propune, dacă este necesar, proiecte suplimentare de standarde de reglementare și de implementare, precum și orientări și recomandări pentru instituțiile identificate la articolul 12b.

(4) Autoritatea supraveghează instituțiile transfrontaliere care pot prezenta riscuri sistemice în conformitate cu articolul 12b. În astfel de cazuri, Autoritatea acționează prin intermediul autorităților competente.

(5) Autoritatea înființează o unitate de soluționare a situațiilor de criză cu mandatul de a pune în practică o guvernanță bine definită și un modus operandi pentru gestionarea crizelor, de la intervenția timpurie până la rezolvarea problemelor și insolvabilitate, precum și de a conduce astfel de proceduri.

Articolul 12b

Identificarea participanților transfrontalieri la piața financiară care ar putea prezenta riscuri sistemice

(1) Consiliul de supraveghere, în urma consultării CERS, poate identifica, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1), participanții transfrontalieri la piața financiară care, din cauza riscurilor sistemice pe care le-ar putea prezenta, trebuie să facă obiectul supravegherii directe a Autorității sau trebuie plasați în subordinea Unității de soluționare a situațiilor de criză menționate la articolul 12c.

(2) Criteriile de identificare a acestui tip de participanți la piața financiară sunt consecvente cu criteriile stabilite de CSF, de FMI și de BRI.

Articolul 12c

Unitatea de soluționare a situațiilor de criză

(1) Unitatea de soluționare a situațiilor de criză menține stabilitatea financiară și reduce efectul de contaminare de către instituțiile aflate în dificultate, identificate la articolul 12b, a restului sistemului și a economiei în general și limitează costul pentru contribuabili, respectând principiul proporționalității și ierarhia creditorilor și garantând un tratament egal pe întreg teritoriul.

(2) Unitatea de soluționare a situațiilor de criză este împuternicită să îndeplinească sarcinile prezentate la alineatul (1) pentru a reabilita instituțiile aflate în dificultate sau pentru a decide cu privire la lichidarea instituțiilor neviabile (esențială pentru a limita hazardul moral). Printre alte acțiuni, ar putea să solicite ajustări de capital sau lichidități, să adapteze pachetul de activități, să îmbunătățească procese, să numească sau să înlocuiască cadre de conducere, să recomande garanții, împrumuturi și injecții de lichidități, vânzări totale sau parțiale, să creeze o „bancă bună/bancă rea" sau o „bancă-punte", să solicite conversia datoriilor în capital (cu marje adecvate) sau să treacă temporar instituția în proprietate publică.

(3) Unitatea de soluționare a situațiilor de criză este alcătuită din experți numiți de consiliul de supraveghere al Autorității, ce dețin cunoștințe și experiență în restructurarea, reprofilarea și lichidarea instituțiilor financiare.

Articolul 12d

Sistemul european de sisteme de garantare pentru investitori

(1) Autoritatea contribuie la consolidarea sistemelor naționale de compensare pentru investitori asigurându-se că acestea sunt finanțate în mod corespunzător de instituțiile financiare, inclusiv de participanții la piață cu sediul în țări terțe, și că asigură un nivel ridicat de protecție pentru toți investitorii, într-un cadru armonizat pe întreg teritoriul Uniunii, care nu aduce atingere rolului de protecție și de stabilizare al sistemelor de garantare reciprocă, cu condiția ca acestea să respecte standardele Uniunii.

(2) Articolul 8 privind competențele Autorității de a adopta orientări și recomandări se aplică sistemelor de garantare pentru investitori.

(3) Comisia poate adopta standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, astfel cum se prevede în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), în conformitate cu procedura stabilită la articolele 7-7d din prezentul regulament.

Articolul 12e

Sistemul european de soluționare a situațiilor de criză și de mecanisme de finanțare

(1) Se va institui un fond european de stabilitate pentru valori imobiliare și piețe pentru a consolida internalizarea costurilor sistemului financiar și a oferi asistență pentru rezolvarea crizelor în care se află participanții transfrontalieri la piața financiară aflați în dificultate. Instituțiile financiare participante la piață care își desfășoară activitatea într-un singur stat membru au posibilitatea de a se alătura fondului. Fondul european de stabilitate pentru valori imobiliare și piețe adoptă măsuri adecvate pentru a evita ca disponibilitatea ajutoarelor să dea naștere unui hazard moral.

(2) Fondul european de stabilitate pentru valori imobiliare și piețe este finanțat prin contribuții directe ale tuturor participanților transfrontalieri la piața financiară identificați la articolul 12b și ale celor care au ales să participe la sistem în temeiul alineatului (1). Aceste contribuții sunt proporționale cu nivelul de risc prezentat de fiecare participant la piața financiară. Nivelul contribuțiilor necesare ține seama de condiții economice mai extinse, de exemplu de capacitatea de creditare pentru industrie și IMM-uri, precum și de necesitatea ca participanții la piața financiară să își păstreze capitalul pentru alte cerințe de reglementare și de afaceri.

(3) Fondul european de stabilitate este gestionat de un consiliu numit de Autoritate pe o perioadă de cinci ani. Membrii consiliului sunt aleși din rândul funcționarilor propuși de autoritățile naționale. Fondul creează, de asemenea, un consiliu consultativ compus din reprezentanți fără drept de vot ai participanților la piața financiară care participă la fond. Consiliul de administrație al fondului poate propune Autorității să externalizeze gestionarea lichidităților sale către instituții cu reputație recunoscută (cum ar fi BEI). Aceste fonduri ar trebui astfel investite în instrumente sigure și lichide.

Articolul 13

Delegarea de sarcini și responsabilități

(1) Autoritățile competente pot***, cu acordul autorității delegate,*** delega sarcini și responsabilități ***Autorității sau*** altor autorități competente***, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol. Statele membre pot crea mecanisme specifice privind delegarea de responsabilități, care trebuie respectate înainte ca autoritățile lor competente să încheie astfel de acorduri și pot limita mandatul delegării la nivelul necesar pentru supravegherea eficace a participanților transfrontalieri la piețele financiare sau a grupărilor financiare transfrontaliere.***

(2) Autoritatea ***încurajează și*** facilitează delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente prin identificarea sarcinilor și responsabilităților care pot fi delegate sau realizate în comun și prin promovarea celor mai bune practici.

(2a) Delegarea de responsabilități duce la realocarea competențelor prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). Legislația aplicabilă autorității delegate reglementează procedura, aplicarea și revizuirea administrativă și judiciară cu privire la responsabilitățile delegate.

(3) Autoritățile competente informează Autoritatea cu privire la acordurile în vederea delegării la care intenționează să participe. Ele aplică acordurile cel mai devreme la o lună după notificarea Autorității.

Autoritatea poate emite un aviz cu privire la acordul propus în termen de o lună după ce a fost informată.

Autoritatea publică toate acordurile de delegare încheiate de autoritățile competente prin modalitățile adecvate, pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt informate corespunzător.

Articolul 14

O cultură comună a supravegherii

(1) Autoritatea joacă un rol activ în elaborarea unei culturi europene comune în materie de supraveghere și a unor practici de supraveghere consecvente, precum și în garantarea unor proceduri uniforme și a unor demersuri coerente pe tot teritoriul ***Uniunii Europene*** și efectuează cel puțin următoarele activități:

(a) furnizarea de avize autorităților competente;

(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficient între autoritățile competente, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația comunitară în domeniu;

(c) participarea la elaborarea unor standarde de supraveghere de înaltă calitate și uniforme, inclusiv a standardelor de raportare***, și a standardelor contabile internaționale, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2a)***;

(d) revizuirea aplicării standardelor tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare*** relevante adoptate de Comisie, a orientărilor și recomandărilor emise de autoritate și propunerea de amendamente atunci când este necesar;

(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente.

(2) Autoritatea poate, dacă este cazul, să elaboreze noi instrumente practice și de convergență pentru promovarea abordărilor și practicilor comune în materie de supraveghere.

Articolul 15

Analize inter pares ale autorităților competente

(1) Autoritatea ***organizează și*** realizează periodic analize inter pares ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a spori consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților analizate. ***Cu ocazia efectuării analizelor inter pares, se ține seama de informațiile existente și de evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză.***

(2) Analiza *inter pares* cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:

(a) gradul de adecvare al acordurilor ***privind guvernanța și resursele***, al alocării resurselor și al competențelor personalului autorității competente, în special din punctul de vedere al aplicării efective a ***standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare menționate la articolele 7 și 7e și a actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) și al capacității de a răspunde la evoluțiile pieței;

(b) gradul de convergență atins în aplicarea legislației ***Uniunii*** și în ceea ce privește practicile de supraveghere, inclusiv standardele tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare***, orientările și recomandările adoptate în temeiul articolelor 7 și 8, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele dreptului ***Uniunii***;

(c) bunele practici dezvoltate de unele autorități competente a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alte autorități competente.

(d) eficacitatea și gradul de convergență atinse în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor adoptate în cursul punerii în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a măsurilor administrative și a sancțiunilor care vizează persoanele responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.

(3) Pe baza analizei inter pares, Autoritatea poate emite ***orientări și*** recomandări ***adresate autorităților*** competente ▌***, în conformitate cu articolul 8. Autoritatea ține seama de rezultatul analizei inter pares atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în conformitate cu articolele 7-7e. Autoritățile competente caută să dea curs recomandărilor Autorității. Atunci când autoritatea competentă nu dă curs respectivelor recomandări, aceasta trebuie să informeze Autoritatea cu privire la motivele sale.***

Autoritatea pune la dispoziția publicului cele mai bune practici care pot fi identificate pe baza acestor analize. În plus, toate celelalte rezultate ale analizelor inter pares pot fi făcute publice sub rezerva acordului autorității competente care face obiectul analizei inter pares.

Articolul 16

Funcția de coordonare

Autoritatea îndeplinește un rol de coordonare generală între autoritățile competente, inclusiv în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din ***Uniunea Europeană***.

Autoritatea promovează o reacție coordonată la ***nivelul Uniunii***, care presupune, printre altele:

1. facilitarea schimbului de informații între autoritățile competente;

2. determinarea sferei și***, în măsura în care este posibil și oportun,*** verificarea fiabilității informațiilor care trebuie puse la dispoziția tuturor autorităților competente implicate;

3. fără a aduce atingere articolului 11, ***efectuarea medierii facultative*** la cererea autorităților competente sau din proprie inițiativă;

4. notificarea imediată a CERS cu privire la orice situație de urgență***;***

4a. adoptarea tuturor măsurilor necesare în cazul unor evoluții care pot pune în pericol funcționarea piețelor financiare în vederea facilitării coordonării acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante;

4b. centralizarea informațiilor primite în conformitate cu articolele 12 și 20 de la autoritățile competente ca rezultat al obligațiilor regulamentare de raportare pentru instituțiile active în mai multe state membre; Autoritatea comunică aceste informații celorlalte autorități competente vizate.

Articolul 17

Evaluarea evoluțiilor pieței

(1) Autoritatea monitorizează și evaluează evoluțiile pieței în domeniul său de competență și, atunci când este necesar, informează Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale, Autoritatea bancară europeană, CERS, Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la tendințele microprudențiale importante, riscurile potențiale și punctele vulnerabile. ***Autoritatea include în evaluările sale o analiză economică a piețelor pe care operează participanții la piața financiară, precum și o evaluare a impactului evoluțiilor potențiale ale pieței asupra lor.***

(1a) ▌În colaborare cu CERS, Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la ***nivelul Uniunii*** ale rezistenței participanților ▌la piețele financiare la evoluțiile negative ale pieței. În acest scop, ea elaborează următoarele elemente, care urmează să fie aplicate de autoritățile competente:

(a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra pozițiilor financiare ale participanților cheie la piețele financiare;

(b) abordări comune ale comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței participanților ▌la piețele financiare;

(ba) metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care anumite produse sau procese de distribuție îl au asupra poziției financiare a unui participant la piața financiară și asupra deponenților, investitorilor și informării clienților.

(2) Fără a aduce atingere sarcinilor CERS stabilite prin Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS], Autoritatea pune la dispoziția Parlamentului, Consiliului, Comisiei și CERS evaluări ale tendințelor, riscurilor potențiale și punctelor vulnerabile în domeniul său de competență, cel puțin o dată pe an și mai frecvent dacă este necesar.

Autoritatea introduce o clasificare a principalelor riscuri și puncte vulnerabile în respectivele evaluări și recomandă, atunci când este necesar, măsuri de prevenire sau de remediere.

(3) Autoritatea garantează o acoperire adecvată a evoluțiilor, riscurilor și punctelor vulnerabile transsectoriale, cooperând îndeaproape cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea bancară europeană ***prin intermediul Comitetului comun***.

Articolul 18

Relații internaționale

(1) Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor ***Uniunii și ale statelor membre***, Autoritatea poate stabili contacte ***și*** poate încheia acorduri administrative cu ***autorități de supraveghere***, organizații internaționale și organisme administrative din țări terțe. ***Aceste acorduri nu creează obligații juridice pentru Uniunea Europeană sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe.***

(2) Autoritatea contribuie la pregătirea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe în conformitate cu ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2).

(3) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea prezintă acordurile administrative încheiate cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe și sprijinul oferit în pregătirea deciziilor în materie de echivalență.

Articolul 19

Alte atribuții

(1) Autoritatea poate, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau din proprie inițiativă, să emită avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind orice aspecte referitoare la domeniul său de competență.

(1a) În cazul în care Autoritatea nu a prezentat un proiect de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare în termenul stabilit în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) sau în cazul în care nu a fost stabilit niciun termen, Comisia poate solicita prezentarea unui astfel de proiect și poate stabili un termen în acest sens.

Dată fiind urgența situației, Comisia poate solicita ca proiectul de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare să fie prezentat înainte de termenul stabilit în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2). În acest caz, Comisia prezintă o justificare corespunzătoare.

(2) În ceea ce privește evaluările prudențiale ale fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare a Directivei 2007/44/CE ***și care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre***, Autoritatea poate emite și publica, ▌ la cererea ***uneia dintre autoritățile*** competente ***în cauză***, un aviz cu privire la o evaluare prudențială***, mai puțin în raport cu criteriile de la articolul 19a alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/48/CE***. Avizul este emis cu promptitudine și, în orice caz, înainte de sfârșitul perioadei de evaluare în conformitate cu Directiva 2007/44/CE. Articolul 20 se aplică ***domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz***.

Articolul 20

Colectarea informațiilor

(1) La cererea Autorității, autoritățile competente ▌ale statelor membre pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament***, cu condiția ca destinatarul să aibă în mod legal acces la datele relevante și ca solicitarea de informații să fie proporțională cu natura mandatului în cauză***.

(1a) Autoritatea poate de asemenea solicita ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate. ***Solicitările utilizează, acolo unde este posibil, formate de raportare comune.***

(1b) La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente dintr-un stat membru, Autoritatea poate oferi orice informație necesară pentru a permite autorității competente respective să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu obligațiile de secret profesional stabilite în legislația sectorială și la articolul 56.

(1c) Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol și pentru a evita duplicarea obligațiilor de raportare, Autoritatea ia în primul rând în considerare statisticile existente relevante întocmite, difuzate și elaborate de Sistemul Statistic European și de Sistemul European al Băncilor Centrale.

(2) Atunci când informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util de către autoritățile competente sau de alte autorități publice ale statelor membre, Autoritatea poate adresa o cerere motivată ***și bine întemeiată altor autorități de supraveghere, ministerului de finanțe, în cazul în care acesta din urmă are la dispoziția sa informații prudențiale, băncii centrale sau biroului statistic al statului membru în cauză***.

(2a) În cazul în care informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util în temeiul alineatelor (1), (1a), (1b), (1c) sau (2), Autoritatea poate adresa direct participanților la piețele financiare implicați o cerere bine întemeiată și motivată. Cererea motivată explică de ce sunt necesare datele privitoare la respectivii participanți la piețele financiare.

Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la cereri în conformitate cu alineatele (2) și (2a).

La cererea autorității, autoritățile competente ▌ sprijină Autoritatea în procesul de colectare a acestor informații.

(3) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite ***în temeiul prezentului articol*** exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 21

Relația cu CERS

(1) Autoritatea ▌ cooperează ***îndeaproape și regulat*** cu CERS.

(2) Autoritatea ▌ pune la dispoziția CERS informații regulate și actualizate necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. Orice date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, care nu apar sub formă de rezumat sau sub formă de date colective trebuie puse la dispoziția CERS fără întârziere la primirea unei cereri motivate, după cum se menționează la articolul [15] din Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS]. ***Autoritatea, în cooperare cu CERS, instituie proceduri interne adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale, în special cele legate de participanți individuali la piața financiară.***

(3) Autoritatea garantează, în conformitate cu alineatele (4) și (5), că avertismentelor și recomandărilor emise de CERS menționate la articolul [16] din Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS] li se dă curs.

(4) La primirea unui avertisment sau unei recomandări din partea CERS adresată Autorității, aceasta convoacă fără întârziere o întrunire a consiliului de supraveghere și evaluează implicațiile avertismentului sau recomandării în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.

Ea decide, prin procedura adecvată de luare a deciziilor, cu privire la ***orice măsuri*** care trebuie luate în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament în vederea soluționării problemelor identificate în avertismente și recomandări.

Dacă nu dă curs unei recomandări, Autoritatea explică ***Parlamentului European, Consiliului și*** CERS motivele acestei alegeri.

(5) La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități naționale de supraveghere competente, Autoritatea își utilizează, atunci când este cazul, competențele conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.

Atunci când destinatarul intenționează să nu dea curs recomandării CERS, el trebuie să informeze și să discute cu consiliul de supraveghere motivele deciziei sale.

Autoritatea competentă ține seama în mod corespunzător de consiliul de supraveghere atunci când informează ***Consiliul și*** CERS, în conformitate cu articolul [17] din Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS].

(6) În momentul executării sarcinilor stabilite în prezentul regulament, Autoritatea trebuie să țină seama în cea mai mare măsură de avertismentele și recomandările CERS.

Articolul 22

Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor

(1) ***Pentru a facilita consultarea*** părților interesate în domenii care sunt relevante pentru sarcinile Autorității, se înființează un Grup al părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor. ***Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor este consultat cu privire la acțiunile întreprinse în conformitate cu articolul 7 referitor la standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare și, în măsura în care acestea nu privesc participanți individuali la piața financiară, în conformitate cu articolul 8 referitor la orientări și recomandări. În cazul în care trebuie să se ia urgent măsuri, iar consultarea nu este posibilă, Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor este informat cât mai rapid cu putință.***

Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor se reunește de cel puțin de patru ori pe an.

(2) Grupul părților interesate din domeniul bancar este compus din 30 de membri, reprezentând în proporții echilibrate ***instituții de investiții din Uniune***, ***reprezentanți ai angajaților*** acestora, precum și consumatori, ▌utilizatori ai serviciilor financiare ***și reprezentanți ai IMM-urilor***. ***Cel puțin cinci dintre membrii săi sunt reprezentanți independenți de vârf din mediul academic. Numărul membrilor care reprezintă participanții la piața financiară nu depășește 10 persoane.***

(3) Membrii Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor sunt numiți de consiliul de supraveghere al Autorității, în urma unor propuneri din partea părților interesate.

În luarea deciziei sale, consiliul de supraveghere asigură, într-o măsură cât mai mare, un echilibru geografic ***și de gen*** adecvat și o reprezentare corespunzătoare a părților interesate la nivelul ***Uniunii Europene***.

(4) Autoritatea ***oferă toate informațiile necesare și*** garantează sprijinul secretarial adecvat pentru Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor.

Se acordă o compensație adecvată a cheltuielilor de călătorie pentru membrii Grupului părților interesate care reprezintă organizații non-profit. În cadrul Grupului se pot înființa grupuri de lucru pe probleme tehnice. Membrii Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor au un mandat de doi ani și jumătate, după care are loc o nouă procedură de selecție.

Membrii pot avea două mandate succesive.

(5) Grupul părților interesate din domeniul bancar transmite Autorității avize și opinii pentru orice subiect legat de atribuțiile Autorității, ***acordând o atenție deosebită sarcinilor*** specificate la ***articolele 7-7e și la articolele 8, 14, 15 și 17***.

(6) Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor își adoptă propriul regulament de procedură ***cu acordul unei majorități de două treimi din membrii săi***.

(7) Autoritatea publică avizele și opiniile Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, precum și rezultatele consultărilor.

Articolul 23

Măsuri de salvgardare

(1) ▌Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul ***articolului 10 alineatul (2) sau al*** articolului 11 îi afectează ***în mod direct și semnificativ*** responsabilitățile fiscale, acesta ***informează Autoritatea, Comisia și Parlamentul European în termen de zece zile lucrătoare de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă. În notificarea sa, statul membru trebuie să justifice și să furnizeze o evaluare de impact asupra modului și a măsurii în care decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.***

(2) ▌În termen de o lună de la notificarea efectuată de statul membru, Autoritatea informează statele membre dacă își menține, modifică sau revocă decizia.

Atunci când Autoritatea își menține ***sau modifică*** decizia, Consiliul decide ▌cu privire la menținerea sau revocarea deciziei Autorității. ***Decizia de a menține decizia Autorității se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Decizia de a revoca decizia Autorității se adoptă cu majoritatea calificată a membrilor săi. În niciunul dintre cazuri nu se ia în calcul votul membrilor vizați.***

(3) ▌Atunci când Consiliul nu ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare ***în cazul articolului 10 și în termen de o lună în cazul articolului 11***, se consideră că se menține decizia Autorității.

(3a) În cazul în care o decizie adoptată în temeiul articolului 10 conduce la utilizarea fondurilor instituite în conformitate cu articolul 12d sau 12e, statele membre nu solicită Consiliului să mențină sau să revoce o decizie adoptată de Autoritate.

Articolul 24

Procesul decizional

(1) Înainte de a lua deciziile prevăzute ***în prezentul regulament***, Autoritatea informează ***orice destinatar identificat*** cu privire la intenția sa de a adopta o decizie, fixând un termen limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la problema în cauză, ținând pe deplin seama de urgența***, complexitatea și posibilele consecințe ale*** situației. ***Această dispoziție se aplică mutatis mutandis recomandărilor menționate la articolul 9 alineatul (4).***

(2) Deciziile Autorității enunță motivele pe care se bazează.

(3) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(4) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 10 alineatele (2) sau (3), ea trebuie să reexamineze periodic respectiva decizie.

(5) Deciziile pe care Autoritatea le adoptă în temeiul articolelor 9, 10 și 11 se publică și menționează identitatea autorității competente sau a participanților la piețele financiare implicați, precum și conținutul principal al deciziei, ***cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu*** interesul legitim al participanților la piețele financiare în ceea ce privește protecția secretelor lor de afaceri ***sau ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar din Uniunea Europeană***.

CAPITOLUL III

ORGANIZARE

Secțiunea 1

Consiliul de supraveghere

Articolul 25

Componență

(1) Consiliul de supraveghere este alcătuit din:

(a) președintele fără drept de vot;

(b) ***directorii autorităților publice naționale cu competență de supraveghere a participanților la piața financiară*** din fiecare stat membru***, care se reunesc personal de cel puțin de două ori pe an***;

(c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;

(d) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;

(e) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două Autorități europene de supraveghere.

(1a) Consiliul de supraveghere convoacă periodic întâlniri cu Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, cel puțin de două ori pe an.

(2) Fiecare autoritate competentă ▌poartă responsabilitatea numirii din cadrul ei ▌a unui supleant la nivel înalt, care poate înlocui membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul în care respectiva persoană nu poate participa.

(2a) În statele membre în care există mai mult de o autoritate cu competență de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun. Cu toate acestea, în cazul în care un anumit subiect care urmează să fie discutat de consiliul de supraveghere nu ține de competența autorității naționale reprezentate de membrul menționat la alineatul (1) litera (b), membrul respectiv poate aduce un reprezentant al autorității naționale competente, care nu are drept de vot.

(3) Atunci când este chemat să acționeze în cadrul Directivei 97/9/CE, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit, dacă este cazul, de un reprezentant al organismelor relevante care administrează ***sistemele de garantare pentru investitori*** în fiecare stat membru, fără drept de vot.

(4) Consiliul de supraveghere poate decide să admită observatori.

Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului de supraveghere, fără a avea drept de vot.

Articolul 26

Comitete și grupuri interne

(1) Consiliul de supraveghere poate stabili comitete și grupuri interne pentru sarcini specifice atribuite consiliului de supraveghere și poate prevedea delegarea unor sarcini și decizii clar definite către comitetele și grupurile interne, către consiliul de administrație sau către președinte.

(2) În vederea îndeplinirii scopurilor prevăzute la articolul 11, consiliul de supraveghere trebuie să convoace un grup ***independent, cu o componență echilibrată,*** care să faciliteze soluționarea ***în mod imparțial a*** dezacordului, compus din președinte și doi dintre membri, care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt implicate în dezacord ***și care nu au niciun interes în conflictul în cauză și nici legături directe cu autoritățile competente implicate***.

(2a) Sub rezerva articolului 11 alineatul (2), acest grup propune consiliului de supraveghere o decizie spre adoptare finală în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf.

(2b) Consiliul de supraveghere adoptă regulamentul de procedură al grupului menționat la alineatul (2).

Articolul 27

Independență

În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, președintele și membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere acționează independent și obiectiv în interesul ***exclusiv al Uniunii în ansamblul său*** și nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor ***Uniunii***, din partea guvernului unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.

Statele membre, instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze membrii consiliului de supraveghere în executarea atribuțiilor lor.

Articolul 28

Sarcini

(1) Consiliul de supraveghere oferă consiliere pentru lucrările Autorității și este responsabil cu luarea deciziilor menționate la capitolul II.

(2) Consiliul de supraveghere adoptă avize, recomandări și decizii și emite opiniile menționate la capitolul II.

(3) Consiliul de supraveghere numește președintele.

(4) Consiliul de supraveghere adoptă în fiecare an, înainte de 30 septembrie, pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(4a) La propunerea consiliului de administrație, consiliul de supraveghere adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.

(5) Consiliul de supraveghere adoptă programul de lucru multianual al Autorității și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru multianual se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(6) Consiliul de supraveghere ***adoptă ▌ bugetul*** în conformitate cu articolul 49.

(7) Consiliul de supraveghere își exercită funcția de autoritate disciplinară în raport cu președintele și directorul executiv și poate să îi revoce pe aceștia în conformitate cu articolul 33 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 36 alineatul (5).

Articolul 29

Luarea de decizii

(1) ***Deciziile consiliului*** de supraveghere ***se iau*** cu majoritatea ***simplă*** a membrilor, ***în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot***.

În ceea ce privește actele specificate la articolele 7 și 8 și măsurile și deciziile adoptate în temeiul capitolului VI și prin derogare de la primul paragraf, consiliul de supraveghere ia decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În ceea ce privește deciziile menționate la articolul 11 alineatul (3), referitor la deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup se consideră adoptată dacă este aprobată cu o majoritate simplă, cu excepția cazului în care este respinsă de către un număr de membri ai căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Pentru toate celelalte decizii menționate la articolul 11 alineatul (3), decizia propusă de grup se adoptă cu o majoritate simplă a membrilor consiliului de supraveghere, cu respectarea principiului conform căruia fiecare membru dispune de un vot.

(2) Întrunirile consiliului de supraveghere sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

(3) Consiliul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Regulamentul de procedură prevede în detaliu condițiile de vot, inclusiv, dacă este cazul, regulile referitoare la cvorum. Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția președintelui și a directorului executiv, nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului de supraveghere referitoare la participanții individuali la piețele financiare, decât dacă se prevede contrariul la articolul 61 sau în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2).

Secțiunea 2

Consiliul de administrație

Articolul 30

Componență

(1) Consiliul de administrație se compune din președinte ▌și ***alți șase*** membri ***ai consiliului*** de supraveghere, ***aleși de către membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere***.

Fiecare membru, în afară de președinte, are un supleant, care poate înlocui membrul consiliului de administrație dacă acesta nu poate participa.

Mandatul membrilor aleși de consiliul de supraveghere este de doi ani și jumătate. Acesta poate fi reînnoit o singură dată. ***Componența consiliului de administrație este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea Europeană în ansamblu. Mandatele se suprapun și se aplică un sistem corespunzător de rotație.***

(2) Deciziile consiliului de administrație se adoptă pe baza unei majorități a membrilor prezenți. Fiecare membru are un vot.

Directorul executiv ***și un reprezentant al Comisiei*** participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

Reprezentantul Comisiei are dreptul de a vota asupra aspectelor menționate la articolul 49.

Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(3) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea cel puțin a unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Consiliul de administrație se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului de supraveghere și ori de câte ori consideră necesar. Consiliul se întrunește cel puțin de ***cinci ori*** pe an în sesiune ▌.

(4) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. ***Membrii fără drept de vot, cu excepția directorului executiv, nu participă la discuțiile din cadrul consiliului de administrație referitoare la instituțiile financiare individuale.***

Articolul 31

Independență

Membrii consiliului de administrație acționează independent și obiectiv în interesul ***exclusiv al Uniunii în ansamblul său***, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor ***Uniunii***, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui organism public sau privat.

Niciun stat membru, nicio instituție sau organism al Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmărește să influențeze membrii consiliului de administrație.

Articolul 32

Sarcini

(1) Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Consiliul de administrație propune un program de lucru anual și multianual care trebuie adoptat de consiliul de supraveghere.

(3) Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 49 și 50.

(4) Consiliul de administrație adoptă planul privind politica de personal al Autorității și, în temeiul articolului 54 alineatul (2), măsurile de aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor").

(5) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 58.

(6) ▌Consiliul de administrație ***propune un raport*** anual referitor la activitățile Autorității***, inclusiv la sarcinile președintelui,*** pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7)***,*** îl transmite ***consiliului de supraveghere spre aprobare și îl prezintă*** Parlamentului European ▌.

(7) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(8) Consiliul de administrație numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 44 alineatele (3) și (5).

Secțiunea 3

Președintele

Articolul 33

Numire și atribuții

(1) Autoritatea este reprezentată de un președinte, care este un expert independent cu normă întreagă.

Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului de supraveghere și prezidează întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

(2) Președintele este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă ***organizată și condusă de Comisie***, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare.

Comisia prezintă Parlamentului European o listă cuprinzând trei candidați finaliști. După audierea respectivilor candidați, Parlamentul European îl selectează pe unul dintre aceștia. Candidatul astfel selectat este numit de consiliul de supraveghere.

De asemenea, consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un supleant care preia funcțiile președintelui în absența acestuia. ***Acest supleant nu este membru al consiliului de administrație.***

(3) Mandatul președintelui este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al președintelui, consiliul de supraveghere evaluează:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare respectiva evaluare, consiliul de supraveghere poate prelungi mandatul președintelui dacă acest lucru este aprobat de Parlamentul European.

(5) Președintele poate fi revocat doar ***de Parlamentul European*** pe baza unei decizii adoptate de consiliul de supraveghere ▌.

Președintele nu poate împiedica consiliul de supraveghere să discute chestiuni legate de persoana sa, în special necesitatea revocării sale, și nu poate fi implicat în deliberări referitoare la astfel de chestiuni.

Articolul 34

Independență

Fără a aduce atingere rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile președintelui, acesta din urmă nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor comunitare, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze președintele în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, președintele este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 35

Raportare

(1) Parlamentul European ***și Consiliul pot*** invita președintele sau locțiitorul acestuia, respectând pe deplin independența acestora, să facă ▌o declarație. ***Președintele face o declarație*** în fața ***Parlamentului European*** și ***răspunde*** la ***toate*** întrebările adresate de ***deputați, ori de câte ori i se solicită acest lucru***.

(2) ***Președintele prezintă Parlamentului European, la cerere și cu cel puțin 15 zile înainte de declarația menționată la alineatul (1), un raport scris privind principalele activități ale Autorității.***

(2a) În afară de informațiile menționate la articolele 7a-7e, 8, 9, 10, 11a și 18, raportul include, de asemenea, orice informații relevante solicitate ad-hoc de Parlamentul European.

Secțiunea 4

Directorul executiv

Articolul 36

Numire

(1) Autoritatea este gestionată de un director executiv, care este un expert independent cu normă întreagă.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă, ***în urma confirmării de Parlamentul European,*** pe criterii de merit, competențe, cunoașterea participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, precum și în materie de management.

(3) Mandatul directorului executiv este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al directorului executiv, consiliul de supraveghere realizează o evaluare.

În respectiva evaluare, consiliul de supraveghere analizează în special:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare evaluarea, consiliul de supraveghere poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

(5) Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a consiliului de supraveghere.

Articolul 37

Independență

Fără a aduce atingere rolului consiliului de administrație, respectiv rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile directorului executiv, acesta din urmă nu trebuie nici să solicite, nici să accepte instrucțiuni din partea unui guvern, a unei autorități, organizații sau persoane din afara Autorității.

Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze directorul executiv în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, directorul executiv este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 38

Atribuții

(1) Directorul executiv este responsabil cu gestionarea Autorității și pregătește lucrările consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului de supraveghere și sub controlul administrativ al consiliului de administrație.

(3) Directorul executiv ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Directorul executiv pregătește programul de lucru multianual menționat la articolul 32 alineatul (2).

(5) Până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregătește programul de lucru pentru anul următor menționat la articolul 32 alineatul (2).

(6) Directorul executiv elaborează un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 49 și execută bugetul Autorității în temeiul articolului 50.

(7) În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de raport ▌ care conține o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

(8) În ceea ce privește personalul Autorității, directorul executiv își exercită competențele stabilite la articolul 54 și administrează chestiunile legate de personal.

CAPITOLUL IV

SISTEMUL EUROPEAN AL SUPRAVEGHETORILOR FINANCIARI

Secțiunea 1

▌ *Autoritatea europeană* *de supraveghere* (Comitetul comun)

Articolul 40

Înființare

(1) Se înființează ***o autoritate europeană de supraveghere*** (Comitetul comun ▌).

(2) Comitetul comun funcționează ca un forum în cadrul căruia Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat și garantează coerența transsectorială cu ***celelalte AES, în special în ceea ce privește***:

— ***conglomeratele financiare;***

— ***contabilitatea și auditul;***

— ***analizele microprudențiale ale evoluțiilor, riscurilor și vulnerabilităților transsectoriale care pun în pericol stabilitatea financiară;***

— ***produsele de investiții cu amănuntul;***

— ***măsurile de combatere a spălării banilor; și***

— ***schimburile de informații cu Comitetul european pentru riscuri sistemice și dezvoltarea relației dintre Comitetul european pentru riscuri sistemice și Autoritățile europene de supraveghere.***

(3) Comitetul comun dispune de personal propriu furnizat de cele trei autorități europene de supraveghere, care va îndeplini funcția de secretariat. Autoritatea alocă resursele adecvate în vederea ▌***acoperirii cheltuielilor*** administrative, de infrastructură și operaționale.

Articolul 40a

Supraveghere

În cazul în care o instituție financiară își desfășoară activitatea în sectoare diferite, Comitetul comun soluționează dezacordurile în conformitate cu articolul 42 din prezentul regulament.

Articolul 41

Componență

(1) Comitetul comun se compune din ***președinții*** ▌***autorităților*** europene ***de supraveghere*** și, dacă este cazul, președintele unui subcomitet înființat în temeiul articolului 43.

(2) Directorul executiv, ***un reprezentant al Comisiei*** și CERS pot participa în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun ▌, precum și ale subcomitetelor menționate la articolul 43.

(3) Președintele Comitetului comun ▌este numit pe baza unui sistem de rotație anual, fiind ales dintre președintele Autorității bancare europene, al Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe. ***Președintele Comitetului comun numit în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol este numit și în funcția de vicepreședinte al Comitetului european pentru riscuri sistemice.***

(4) Comitetul comun ▌își adoptă propriul regulament de procedură și îl publică. Regulamentul poate prevedea mai mulți participanți la întrunirile Comitetului comun.

Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere se întrunește cel puțin o dată la două luni.

Articolul 42

Poziții și acte comune

În cadrul atribuțiilor sale prevăzute la capitolul II și, mai ales, în ceea ce privește aplicarea Directivei 2002/87/CE, Autoritatea ajunge, dacă este cazul, la poziții comune cu Autoritatea europeană ***de supraveghere*** ***(***asigurări și pensii ocupaționale***)*** și cu Autoritatea europeană ***de supraveghere*** ***(***sectorul bancar***)***.

Actele care intră sub incidența articolelor 7, 9, 10 sau 11 din prezentul regulament, referitoare la aplicarea Directivei 2002/87/CE sau a oricărui act legislativ menționat la articolul 1 alineatul (2), care cade, de asemenea, în sfera de competență a Autorității europene ***de supraveghere*** ***(***asigurări și pensii ocupaționale***)*** sau a Autorității europene ***de supraveghere (sectorul bancar)*** se adoptă de Autoritate, de Autoritatea europeană ***de supraveghere*** ***(***asigurări și pensii ocupaționale***)*** și de Autoritatea europeană ***de supraveghere (sectorul bancar)***, în paralel, după caz.

Articolul 43

Subcomitete

(1) În vederea aplicării articolului 42, se înființează un subcomitet al Comitetului comun ▌ care să abordeze chestiunile legate de conglomeratele financiare.

(2) Respectivul subcomitet se compune din persoanele menționate la articolul 41 alineatul (1) și un reprezentant la nivel înalt provenind din actualul personal al autorității competente relevante din fiecare stat membru.

(3) Subcomitetul alege un președinte dintre membrii săi, care trebuie să fie, de asemenea, membru al Comitetului comun ▌.

(4) Comitetul comun poate înființa alte subcomitete.

Secțiunea 3

Comisia de apel

Articolul 44

Componență

(1) Comisia de apel este un organism comun ***celor trei autorități*** europene ***de supraveghere***.

(2) Comisia de apel se compune din șase membri și șase supleanți, cu ***reputație*** și cunoștințe în domeniu ***consacrate și cu experiență profesională, inclusiv în domeniul supravegherii, experiență obținută la un nivel suficient de înalt în domeniul bancar, de asigurări, al piețelor de valori mobiliare sau al altor servicii financiare***, fiind excluși membrii actualului personal al autorităților competente sau al altor instituții naționale sau ***al Uniunii*** care sunt implicați în activitățile Autorității. ***Un număr semnificativ de membri ai comisiei de apel dispun de o experiență juridică suficientă pentru a putea oferi consiliere juridică profesională cu privire la legalitatea exercitării de către Autoritate a competențelor sale.***

Comisia de apel își desemnează președintele.

Deciziile comisiei de apel se adoptă cu voturile a cel puțin patru din cei șase membri ai săi. ***În cazul în care decizia atacată intră sub incidența prezentului regulament, această majoritate de patru membri cuprinde cel puțin unul dintre cei doi membri ai comisiei de apel numiți de către Autoritate.***

Comisia de apel este convocată de președinte atunci când este necesar.

(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către consiliul de administrație al Autorității fiind aleși de pe o listă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și după consultarea consiliului de supraveghere.

Ceilalți membri sunt numiți în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. …/2010 [***ABE***] și cu Regulamentul (CE) nr. …/2010 [***AEAPO***].

(4) Mandatul membrilor comisiei de apel este de cinci ani. Acest mandat poate fi reînnoit o singură dată.

(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de consiliul de administrație al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar consiliul de administrație, după ce a consultat consiliul de supraveghere, a adoptat o decizie în acest sens.

(6) ▌Autoritatea bancară europeană, ▌Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe*** acordă comisiei de apel sprijinul adecvat în ceea ce privește funcționarea și secretariatul ***prin intermediul Comitetului comun***.

Articolul 45

Independență și imparțialitate

(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu au dreptul să ocupe alte funcții în cadrul Autorității, al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere.

(2) Membrii comisiei de apel nu iau parte la procedurile de contestație introduse dacă au un interes personal în cauza respectivă, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul contestației.

(3) În cazul în care, dintr-unul din motivele expuse la alineatele (1) și (2) sau dintr-un oricare alt motiv, un membru al comisiei de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de contestație, membrul respectiv informează comisia de apel cu privire la acest lucru.

(4) Oricare parte din cadrul unei proceduri de contestație poate ridica obiecții împotriva participării unui membru al comisiei de apel în baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau dacă este suspectat de părtinire.

O obiecție nu poate fi fundamentată pe criterii de naționalitate a membrilor și nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea la o procedură de contestație face cu toate acestea un pas procedural, altul decât cel de a ridica obiecții privind componența comisiei de apel.

(5) Comisia de apel decide cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele (1) și (2) fără participarea membrului în cauză.

În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul comisiei de apel de către supleantul său, cu condiția ca acesta din urmă să nu se găsească într-o situație similară. În acest din urmă caz, președintele desemnează un înlocuitor printre supleanții disponibili.

(6) Membrii comisiei de apel se angajează să acționeze independent și în interesul public.

În acest scop, aceștia redactează o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând fie absența oricăror interese care ar putea fi considerate drept susceptibile de a le afecta independența, fie orice interese directe sau indirecte care ar putea fi considerate susceptibile de a le afecta independența.

Toate aceste declarații sunt făcute publice, în fiecare an și în scris.

CAPITOLUL V

CĂI DE ATAC

Articolul 46

Contestații

(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității, dintre cele menționate la articolele 9, 10 și 11 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în temeiul legislației menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.

(2) Contestația, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul Autorității, în termen de două luni de la data notificării deciziei către persoana vizată sau, în absența acesteia, în termen de două luni de la data la care Autoritatea a publicat decizia sa.

Comisia de apel ia o decizie cu privire contestație în termen de două luni de la introducerea acesteia.

(3) O contestație efectuată în temeiul alineatului (1) nu are efect suspensiv.

Comisia de apel poate, cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(4) În cazul în care contestația este admisibilă, comisia de apel examinează dacă aceasta este bine întemeiată. Comisia de apel invită părțile implicate ▌ să prezinte observațiile pe care le au cu privire la înștiințările făcute de ea însăși sau cu privire la comunicările altor părți la procedura de contestație, cu respectarea termenelor stabilite. Părțile la procedurile de contestație au dreptul să susțină o prezentare orală.

(5) Comisia de apel poate ▌ ***să confirme decizia luată de organismul competent al*** Autorității sau poate transfera cazul organismului competent din cadrul Autorității. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent***, care adoptă o decizie modificată privind cazul în speță***.

(6) Comisia de apel își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(7) Deciziile adoptate de comisia de apel sunt motivate și publicate de Autoritate.

Articolul 47

Acțiuni în fața Tribunalului ***General*** și a Curții de Justiție

(1) O acțiune poate fi înaintată Tribunalului ***General*** sau Curții de Justiție, în conformitate cu ***articolul 263 din TFUE***, pentru contestarea unei decizii luate de către comisia de apel, sau, în cazul în care nu există un drept de contestație în fața comisiei de apel, a unei decizii luate de Autoritate.

(1a) Statele membre și instituțiile Uniunii, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot introduce o acțiune directă la Curtea de Justiție împotriva deciziilor Autorității, în conformitate cu articolul 263 din TFUE.

(2) În cazul în care Autoritatea are obligația de a acționa, însă nu adoptă o decizie, poate fi înaintată o acțiune în constatarea abținerii de a acționa Tribunalului ***General*** sau Curții de Justiție, în conformitate cu ***articolul 265 din TFUE***.

(3) Autoritatea are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Tribunalului ***General*** sau cu cea a Curții de Justiție.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Bugetul Autorității

(1) Veniturile Autorității***, un organism european în conformitate cu articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului,*** constau în principal din ***orice combinație dintre următoarele***:

(a) contribuții obligatorii din partea ▌autorităților ***publice*** naționale ***competente în domeniul supravegherii instituțiilor financiare***; ***acestea sunt stabilite în conformitate cu formula bazată pe ponderarea voturilor prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE;***

(b) o subvenție ***din partea Uniunii*** prevăzută în bugetul general al Uniunii Europene (Secțiunea Comisia); ***finanțarea Autorității de către Uniune constituie obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară, după cum se prevede la punctul 47 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară;***

(c) orice onorarii plătite Autorității în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului ***Uniunii***.

(2) Cheltuielile Autorității cuprind cel puțin cheltuielile cu personalul, salariile, cheltuielile administrative, de infrastructură***, de formare profesională*** și operaționale.

(3) Veniturile și cheltuielile trebuie să fie echilibrate.

(4) Toate veniturile și cheltuielile Autorității fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, estimări care sunt prezentate în bugetul Autorității.

Articolul 49

Întocmirea bugetului

(1) Până la 15 februarie a fiecărui an, directorul executiv elaborează o declarație estimativă privind veniturile și cheltuielile pentru anul financiar următor și înaintează acest proiect preliminar de buget consiliului de administrație ***și consiliului de supraveghere***, împreună cu proiectul de schemă de personal. În fiecare an, ***consiliul de supraveghere***, pe baza unui proiect preliminar de buget întocmit de directorul executiv ***și aprobat de consiliul de administrație***, elaborează o declarație estimativă a veniturilor și a cheltuielilor autorității pentru exercițiul financiar următor. Această declarație estimativă, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei de către ***consiliul de supraveghere*** până la data de 31 martie. Înaintea adoptării declarației estimative, proiectul pregătit de directorul executiv trebuie aprobat de ***consiliul de administrație***.

(2) Raportul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumiți în continuare „autoritatea bugetară"), împreună cu proiectul preliminar de buget general al Uniunii Europene.

(3) Pe baza acestei declarații estimative, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Uniunii Europene previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul subvenției din bugetul general al Uniunii Europene în conformitate cu ***articolele 313 și 314*** din tratat.

(4) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru subvenția destinată Autorității.

(5) ***Consiliul de supraveghere*** adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință.

(6) Consiliul de administrație informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul de administrație informează Comisia în acest sens. În cazul în care una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta informează Autoritatea cu privire la intenția sa în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind respectivul proiect. În absența unui răspuns, Autoritatea poate demara operațiunea planificată.

(6a) Pentru primul an de funcționare al Autorității, care se încheie la 31 decembrie 2011, bugetul acesteia este aprobat de membrii comitetului de nivel 3, după consultarea Comisiei, și este transmis Parlamentului European și Consiliului spre aprobare.

Articolul 50

Execuția și controlul bugetului

(1) Directorul executiv își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Până la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul Autorității trimite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

Contabilul Comisiei consolidează apoi situația conturilor provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ([1]) (denumit în continuare „Regulamentul financiar").

(3) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu dispozițiile articolului 129 din Regulamentul financiar, directorul executiv elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale Autorității și o trimite spre avizare consiliului de administrație.

(4) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la situația conturilor finale ale Autorității.

(5) Până la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, directorul executiv transmite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor finale împreună cu avizul consiliului de administrație.

(6) Situațiile financiare se publică.

([1]) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(7) Directorul executiv comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până la data de 30 septembrie. Acesta trimite, de asemenea, o copie a acestui răspuns consiliului de administrație și Comisiei.

(8) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

(9) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a Autorității pentru execuția bugetului pentru anul financiar N ***(inclusiv toate cheltuielile și veniturile Autorității)***, până la data de 15 mai a anului N + 2.

Articolul 51

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei [1], cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice indispensabile funcționării autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

Articolul 52

Măsuri antifraudă

(1) În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 se aplică Autorității fără restricții.

(2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [2] și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.

(3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 53

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică Autorității și personalului aferent.

[1] JO L 357, 31.12.2002, p. 72.
[2] JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

Articolul 54

Personalul

(1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile ***Uniunii*** în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv ***și președintelui*** acesteia.

(2) Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(3) În ceea ce privește personalul său, Autoritatea exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform Statutului funcționarilor, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți.

(4) Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.

Articolul 55

Răspunderea Autorității

(1) În cazul răspunderii necontractuale, Autoritatea oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție deține competențe de jurisdicție în litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.

(2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 56

Obligația respectării secretului profesional

(1) Membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație, directorul executiv și membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre ***și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază de contract***, respectă obligațiile legate de secretul profesional în temeiul ***articolului 339 din TFUE*** și al dispozițiilor relevante din legislația ***Uniunii*** în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după încetarea raportului de muncă, membrii personalului sunt supuși în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Niciun stat membru, nicio instituție sau organism al Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmărește să influențeze membrii personalului Autorității.

(2) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în timpul exercitării atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât ***instituțiile*** financiare ***individuale*** să nu poată fi ***identificate***.

În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu trebuie să împiedice Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghe să utilizeze informațiile pentru garantarea respectării legislației menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare pentru adoptarea deciziilor.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament și cu celelalte acte legislative ***ale Uniunii*** aplicabile participanților la piețele financiare.

▌

Articolul 57

Protecția datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Directivei 95/46/CE sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, în momentul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin.

Articolul 58

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.

(2) Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 până la 31 mai 2011.

(3) Deciziile adoptate de către Autoritate, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție, în urma contestației înaintate comisiei de apel, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute la ***articolul 228 și, respectiv, la articolul 263 din TFUE***.

Articolul 59

Regimul lingvistic

(1) Dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului ([1]) se aplică Autorității.

(2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.

(3) Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 60

Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, angajaților Autorității și membrilor familiilor acestora trebuie prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv, după obținerea aprobării consiliului de administrație.

Statul membru respectiv asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a Autorității, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

([1]) JO 17, 6.10.1958, p. 385/58.

Articolul 61

Participarea țărilor terțe

(1) Participarea la lucrările Autorității este deschisă țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care au încheiat acorduri cu ***Uniunea Europeană*** prin care au adoptat și aplică legislația ***Uniunii*** în domeniul de competență al Autorității menționat la articolul 1 alineatul (2).

(1a) Autoritatea poate permite participarea țărilor terțe care aplică o legislație recunoscută ca fiind echivalentă în domeniile de competență ale Autorității menționate la articolul 1 alineatul (2), astfel cum este prevăzut în acordurile internaționale încheiate de Uniune în conformitate cu articolul 216 din TFUE.

(2) În conformitate cu dispozițiile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării acestor țări la activitățile Autorității, inclusiv dispoziții referitoare la contribuțiile financiare și la personal. Acestea pot prevedea reprezentarea, în calitate de observator, în cadrul consiliului de supraveghere, însă trebuie să garanteze că aceste țări nu participă la nicio discuție legată de ***instituții*** financiare ***individuale***, în afară de cazul în care ele au un interes direct.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 62

Acțiuni pregătitoare

(-1) În perioada care urmează intrării în vigoare a prezentului regulament și înaintea înființării Autorității, Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare acționează în strânsă cooperare cu Comisia pentru a pregăti înlocuirea Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare cu Autoritatea.

(1) ***După înființarea Autorității,*** Comisiei îi revine răspunderea pentru instituirea administrativă și funcționarea administrativă inițială a Autorității, până în momentul în care aceasta dispune de capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget.

În acest scop, până în momentul în care directorul executiv începe să își exercite responsabilitățile în urma numirii sale de către consiliul de supraveghere în conformitate cu articolul 36, Comisia poate numi un funcționar interimar care să îndeplinească funcțiile directorului executiv. ***[Această perioadă este limitată până la momentul în care Autoritatea are capacitatea operațională de a-și executa propriul buget.]***

(2) Directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de creditele de plată prevăzute în bugetul Autorității, după aprobarea acestuia de către consiliul de administrație, și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare, după adoptarea schemei de personal a Autorității.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere competențelor consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

(3a) Autoritatea este considerată succesorul legal al Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare. Toate activele și pasivele eligibile și operațiunile în curs ale Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare pot fi transferate Autorității. Un auditor independent emite o declarație privind încheierea situației bilanțiere a Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare. Respectiva declarație este auditată și aprobată de membrii Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și de către Comisie anterior transferului activelor și pasivelor.

Articolul 63

Dispoziții tranzitorii privind personalul

(1) Prin derogare de la articolul 54, toate contractele de angajare ***și acordurile de detașare*** încheiate de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare sau de secretariatul acestuia și care sunt în vigoare la data aplicării prezentului regulament trebuie onorate până la data la care expiră. Acestea nu pot fi prelungite.

(2) Tuturor membrilor personalului ▌ ***menționați*** la alineatul (1) trebuie să li se dea posibilitatea de a încheia un contract de agent temporar în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți având diferitele grade stabilite în schema de personal a autorității.

După intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritatea abilitată să încheie contracte realizează o selecție internă printre angajații ***Comitetului*** autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare ***sau ai secretariatului*** acestuia, ***menționați la alineatul (1),*** pentru a determina competența, eficiența și integritatea celor care urmează a fi angajați. ***Procedura de selecție internă ține seama pe deplin de aptitudinile și experiența demonstrate de persoana respectivă în exercitarea funcției sale anterior angajării.***

(3) În funcție de tipul și de nivelul atribuțiilor care trebuie exercitate, candidaților aleși li se vor oferi contracte de agenți temporari pentru o durată care să corespundă cel puțin cu perioada rămasă din contractul precedent.

(4) Legislația națională în domeniul contractelor de muncă și celelalte dispozitive relevante vor continua să se aplice membrilor personalului care dispun de contracte prealabile și care nu doresc să fie candidați în vederea semnării contractelor de agenți temporari sau care nu sunt reținuți pentru astfel de contracte, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 63a

Dispoziții naționale

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea eficace a prezentului regulament.

Articolul 64

Modificări

Decizia nr. ***716/2009/CE*** se modifică astfel, Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare fiind eliminat de pe lista beneficiarilor prevăzută în secțiunea B din anexa la respectiva decizie.

Articolul 65

Abrogare

Decizia Comisiei 2009/77/CE de instituire a Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare se abrogă ***de la 1 ianuarie 2011***.

Articolul 66

Clauză de revizuire

(-1) Până la … (*)***, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului propunerile necesare pentru consolidarea supravegherii instituțiilor ce pot prezenta un risc sistemic, menționate la articolul 12b, și pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare, inclusiv mecanisme de finanțare.***

(*) ***Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***

(1) ***Până la …*** (*) ***și*** din trei în trei ani ulterior, Comisia ***prezintă Parlamentului European și Consiliului propunerile necesare de instituire a unui cadru credibil de soluționare a crizelor, inclusiv sisteme de contribuție de către participanții la piața financiară în vederea limitării riscurilor sistemice și*** publică un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării Autorității și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament.

Respectivul raport evaluează ▌ ***, printre altele***:

(a) convergența practicilor de supraveghere realizată de autoritățile competente;

(b) funcționarea colegiilor autorităților de supraveghere;

(c) progresul înregistrat în direcția convergenței în domeniul prevenirii, gestionării și al soluționării crizelor, inclusiv mecanisme europene de finanțare;

(d) dacă, îndeosebi în contextul progreselor înregistrate cu privire la aspectele identificate la litera (c), rolul Autorității în supravegherea participanților la piața financiară ce prezintă un potențial risc sistemic ar trebui consolidat și dacă aceasta ar trebui să dispună de competențe mai largi de supraveghere a acestor participanți la piață;

(e) aplicarea clauzei de salvgardare instituite la articolul 23 și, în special, dacă această clauză poate împiedica în mod nejustificat Autoritatea să își îndeplinească rolul stabilit prin prezentul regulament.

(1a) Raportul menționat la alineatul (1) evaluează, de asemenea, dacă:

(a) este oportună mutarea Autorităților într-un sediu unic pentru îmbunătățirea coordonării între acestea;

(b) este oportună continuarea supravegherii separate pentru bănci, asigurări și pensii ocupaționale, valori mobiliare și piețe financiare;

(c) este oportun să se monitorizeze supravegherea prudențială și desfășurarea activității separat sau de către aceeași autoritate de supraveghere;

(d) este oportună simplificarea și consolidarea arhitecturii SESF, în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între AES;

(e) evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial;

(f) există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF;

(g) răspunderea și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate;

(h) dacă este bine ales sediul Autorității;

(i) instituirea unui Fond de stabilitate pentru valori mobiliare și piețe la nivelul UE reprezintă cea mai bună cale de apărare împotriva denaturărilor de natură concurențială și cea mai eficientă metodă de soluționare a eșecului unui participant transfrontalier la piață.

(*) ***Trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***

(2) Raportul și orice propunere eventuală care îl însoțește vor fi transmise Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 67

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2011***, cu excepția articolului 62 și a articolului 63 alineatele (1) și (2), care se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Autoritatea este instituită de la data aplicării regulamentului.***

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

Supravegherea macroprudențială a sistemului financiar și înființarea unui Comitet european pentru riscuri sistemice ***I

P7_TA(2010)0271

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea macroprudențială comunitară a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru riscuri sistemice (COM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD))

(2011/C 351 E/37)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ([1]):

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind supravegherea macroprudențială comunitară a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru riscuri sistemice

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

([1]) Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0168/2010).

(*) Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine, iar textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (2),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară (3),

întrucât:

(1) ***Stabilitatea financiară este o condiție prealabilă pentru ca economia reală să ofere locuri de muncă, credite și creștere.*** Criza financiară a evidențiat importante lacune în domeniul supravegherii financiare, care nu a reușit să prevină acumularea de riscuri excesive în sectorul financiar. ***Criza are consecințe incomensurabile asupra contribuabililor, asupra multor cetățeni ai Uniunii care sunt în prezent șomeri și asupra multor întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri).*** Statele membre nu își pot permite să mai salveze instituțiile financiare în cazul unei noi crize de aceeași amploare fără a încălca normele Pactului de stabilitate și de creștere.

(1a) Cu mult timp înaintea crizei financiare, Parlamentul European a solicitat în mod periodic aplicarea unor condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii din cadrul Uniunii și a subliniat existența unor lacune semnificative în ceea ce privește supravegherea exercitată de Uniune asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate [în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului de acțiune privind piețele financiare: plan de acțiune (4)***, în Rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 privind normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană*** (5)***, în Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica în domeniul serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea Albă*** (6)***, în Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds") și fondurile de capital privat („private equity")*** (7)***, în Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere*** (8)***, în Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)*** (9) ***și în Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor*** (10)***).***

(2) În noiembrie 2008, Comisia a însărcinat unui grup la nivel înalt prezidat de dl Jacques de Larosière („grupul de Larosière") să formuleze recomandări cu privire la modul în care pot fi consolidate mecanismele europene de supraveghere, pentru a proteja mai bine cetățenii și pentru a reinstaura încrederea în sistemul financiar.

(3) În raportul său final, prezentat la 25 februarie 2009 ***(raportul de Larosière)***, grupul de Larosière a recomandat, printre altele, înființarea unui organism la nivelul ***Uniunii*** care să fie însărcinat cu supravegherea riscurilor din întregul sistem financiar.

(4) În comunicarea sa intitulată „Stimularea redresării economice europene" din 4 martie 2009, Comisia a salutat și a oferit o largă susținere recomandărilor formulate de grupul de Larosière. În cadrul reuniunii sale din 19 și 20 martie 2009, Consiliul European a convenit asupra necesității de a îmbunătăți reglementarea și supravegherea instituțiilor financiare din cadrul UE și de a utiliza raportului grupului de Larosière ca bază de acțiune.

(1) JO C 270, 11.11.2009, p. 1.
(2) Avizul din 22.1.2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
(3) Poziția Parlamentului European din ….
(4) ***JO C 40, 7.2.2001, p. 453.***
(5) ***JO C 25 E, 29.01.2004, p. 394.***
(6) ***JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.***
(7) ***JO C 8 E, 14.01.2010, p. 26.***
(8) ***JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.***
(9) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0251.***
(10) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0279.***

(5) În comunicarea sa intitulată „Supravegherea financiară europeană" din 27 mai 2009, Comisia a inițiat o serie de reforme ale mecanismelor actuale de asigurare a stabilității financiare la nivelul ***Uniunii***, în special crearea unui Comitet european pentru riscuri sistemice (CERS) responsabil cu supravegherea macroprudențială. Consiliul din 9 iunie 2009 și Consiliul European, în cadrul reuniunii din 18 și 19 iunie, au sprijinit opinia Comisiei și au salutat intenția acesteia de a înainta propuneri legislative prin care noul cadru să fie implementat în cursul anului 2010. În conformitate cu opiniile Comisiei, printre altele, Consiliul a concluzionat că BCE „ar trebui să ofere CERS sprijin analitic, statistic, administrativ și logistic, bazându-se și pe consiliere tehnică din partea băncilor centrale și a autorităților de supraveghere naționale". ***Asistența acordată CERS de către BCE, precum și sarcinile încredințate și atribuite CERS nu ar trebui să aducă atingere principiului independenței BCE în îndeplinirea atribuțiilor sale, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).***

(5a) Având în vedere integrarea piețelor financiare internaționale, este necesar un angajament ferm din partea Uniunii la nivel global. CERS ar trebui să beneficieze de expertiza unui comitet științific la nivel înalt și să își asume toate responsabilitățile necesare la nivel mondial pentru a se asigura că vocea Uniunii se face auzită în problemele de stabilitate financiară, în special printr-o strânsă cooperare cu Fondul Monetar Internațional (FMI), Comitetul pentru servicii financiare (CSF) și toți partenerii grupului G20.

(5b) CERS ar trebui să contribuie, printre altele, la punerea în aplicare a recomandărilor formulate de FMI, CSF și Banca Reglementelor Internaționale (BRI) către G20, într-o primă fază de luare în considerare a raportului acestora privind orientările pentru evaluarea importanței sistemice a instituțiilor, piețelor și instrumentelor financiare, publicat în octombrie 2009, în care se afirmă că un risc sistemic trebuie să fie dinamic pentru a lua în considerare evoluția sectorului financiar și a economiei mondiale. Un risc sistemic poate fi definit ca risc de perturbare a serviciilor financiare, cauzată de disfuncționalități ale întregului sistem financiar sau ale unor părți ale acestuia, și care are poate avea consecințe negative grave asupra economiei reale.

(5c) Raportul privind orientările pentru evaluarea importanței sistemice a instituțiilor, piețelor și instrumentelor financiare prevede, de asemenea, că evaluarea riscurilor sistemice poate varia în funcție de mediul economic. Aceasta va depinde totodată de infrastructura financiară și de acordurile de gestionare a crizei, precum și de capacitatea de a face față deficiențelor în momentul apariției acestora. Instituțiile pot avea o importanță sistemică pentru sistemele financiare și economiile locale, naționale și internaționale. Criteriile principale pentru identificarea importanței sistemice a piețelor și a instituțiilor sunt mărimea (volumul de servicii financiare prestate de componentele individuale ale sistemului financiar), substituibilitatea (măsura în care alte componente ale sistemului pot presta aceleași servicii în cazul unei deficiențe) și interconectarea (legăturile cu celelalte componente ale sistemului). Evaluarea bazată pe aceste trei criterii ar trebui completată de indicarea vulnerabilităților financiare și a capacității cadrului instituțional de a face față deficiențelor financiare.

(5d) Misiunea CERS ar trebui să fie aceea de a supraveghea și de a evalua riscurile sistemice în condiții normale în vederea diminuării expunerii sistemului la riscul de disfuncționalitate a componentelor sistemice și îmbunătățirii rezistenței sistemului financiar la șocuri. În această privință, CERS ar trebui să asigure stabilitatea financiară și să atenueze efectele negative asupra pieței interne și a economiei reale. Pentru a-și îndeplini obiectivele, CERS ar trebui să analizeze toate informațiile relevante, în special legislația aplicabilă care poate avea un impact asupra stabilității financiare, precum reglementările în domeniul contabilității, falimentului și planurilor de salvare.

(6) ***Funcționarea corespunzătoare a sistemului financiar al Uniunii și a sistemului financiar mondial, precum și atenuarea eventualelor riscuri, necesită o creștere a coerenței dintre supravegherea microprudențială și cea macroprudențială. Așa cum se indica în raportul Turner, din martie 2009, intitulat „Un răspuns legislativ la criza bancară mondială", pentru a se obține aranjamente mai solide este necesară fie creșterea competențelor naționale, care ar însemna existența unei piețe unice mai restrictive, fie un nivel mai ridicat de integrare europeană. Având în vedere contribuția unui sistem financiar solid la nivelul de competitivitate și la creșterea economică în Uniune, precum și impactul acestuia asupra economiei reale, instituțiile UE au optat pentru un grad mai mare de integrare europeană, după cum se recomandă în raportul de Larosière.***

(6a) ***Această structură nouă de supraveghere macroprudențială necesită un lider credibil și recunoscut. Astfel, dat fiind rolul său cheie și credibilitatea sa pe plan intern și internațional și în spiritul raportului de Larosière, președintele Băncii Centrale Europene ar trebui să fie și președintele CERS. În plus, sunt necesare cerințe mai stricte privind responsabilitatea și ar trebui extinsă componența organelor CERS, astfel încât să cuprindă o arie largă de expertiză, pregătire și opinii.***

(6b) ***Raportul de Larosière prevede, de asemenea, că supravegherea macroprudențială nu este pertinentă dacă nu are niciun efect asupra supravegherii la nivel microprudențial, iar supravegherea microprudențială nu poate să asigure în mod eficient stabilitatea financiară fără a lua în considerare în mod adecvat evoluțiile la nivel macroprudențial.***

(6c) ***Ar trebui instituit un Sistem european al supraveghetorilor financiari (SESF), care să reunească, sub forma unei rețele, toți actorii angajați în activități de supraveghere financiare atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii. Respectând principiul cooperării loiale în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF ar trebui să coopereze pe bază de încredere și deplin respect reciproc, în special pentru a garanta că informațiile care circulă între ele sunt adecvate și fiabile. La nivelul Uniunii, rețeaua ar trebui să fie compusă din CERS și trei autorități de supraveghere microprudențială: Autoritatea europeană de supraveghere (sectorul bancar), instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010, Autoritatea europeană de supraveghere (valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 și Autoritatea europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010.***

I

(7a) ***CERS se compune dintr-un Consiliu general, un Comitet director, un secretariat și un Comitet consultativ științific.***

(8) Acolo unde este cazul, CERS ar trebui să emită ***și să publice*** avertismente și recomandări de natură generală privind întreaga ***Uniune***, statele membre individuale sau un grup de state membre, cu un termen specific în care acestea să răspundă prin politici corespunzătoare. ***În cazurile în care astfel de avertismente sau recomandări sunt adresate unui stat membru individual sau unui grup de state membre, CERS poate să propună măsuri adecvate de asistență. Atunci când este cazul, Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea CERS, a unei Autorități, a Parlamentului European sau a Consiliului, poate adopta o decizie adresată unei Autorități prin care stabilește existența unei situații de urgență.***

(8a) ***CERS ar trebui să decidă dacă o recomandare rămâne confidențială sau este făcută publică, ținând seama de faptul că publicarea poate contribui la respectarea recomandărilor, în anumite circumstanțe.***

(8b) ***CERS ar trebui să stabilească un cod de culori pentru a permite părților interesate să evalueze mai bine natura riscurilor.***

(9) În vederea sporirii importanței și legitimității lor, aceste avertismente și recomandări ar trebui transmise prin intermediul ***Parlamentului European,*** Consiliului, ***Comisiei, destinatarilor*** și, acolo unde este cazul, ***prin intermediul AES***.

(10) De asemenea, CERS trebuie să monitorizeze respectarea recomandărilor sale, pe baza rapoartelor întocmite de destinatari, pentru a se asigura că avertismentelor și recomandărilor sale li se dă curs. Destinatarii recomandărilor ar trebui ***să justifice*** corespunzător ***orice nerespectare a recomandărilor CERS*** (mecanismul „acțiuni sau explicații”)***, mai ales față de Parlamentul European***. CERS ar trebui să dispună de mijloace de recurs înaintea Parlamentului European sau a Consiliului în cazurile în care nu este satisfăcut de modul în care destinatarii au urmat recomandările sale.

▌

(12) CERS ar trebui să înainteze un raport Parlamentului European și Consiliului cel puțin anual și mai frecvent în caz de dificultăți financiare de amploare.

(13) BCE și băncile centrale naționale ar trebui să dețină un rol principal în supravegherea macroprudențială, datorită competențelor și responsabilităților lor curente în domeniul stabilității financiare. Participarea autorităților însărcinate cu supravegherea microprudențială la lucrările CERS este esențială pentru garantarea faptului că evaluarea riscului macroprudențial se bazează pe informații complete și exacte cu privire la evoluțiile din sistemul financiar. În consecință, președinții Autorităților europene de supraveghere ar trebui să fie membri cu drept de vot. Din motive de transparență, Consiliul general ar trebui să includă șase membri independenți, care nu sunt membri AES, aleși pe baza competențelor lor generale și a angajamentului lor față de valorile Uniunii, precum și pe baza unei variate experiențe profesionale în mediile academice sau în sectorul privat, în special al IMM-urilor, sindicatelor sau ca prestatori sau consumatori de servicii financiare, și care oferă toate garanțiile de independență și confidențialitate.***Un reprezentant al autorității*** naționale ***competente din fiecare*** stat membru ar trebui să participe ***la reuniunile Consiliului general*** ca membru fără drept de vot.

(14) Participarea unui membru al Comisiei va contribui la stabilirea unei legături cu supravegherea macroeconomică și financiară a ***Uniunii***, în timp ce prezența președintelui Comitetului economic și financiar reflectă rolul ministerelor de finanțe în asigurarea stabilității financiare.

(14a) Întrucât băncile și instituțiile financiare din țări terțe care sunt membre ale Spațiului Economic European sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb pot opera în cadrul Uniunii, ar trebui prevăzută posibilitatea invitării câte unui reprezentant la nivel înalt din fiecare dintre aceste state la reuniunile Consiliului general, cu condiția obținerii acordului țării de origine.

(15) Este esențial ca membrii CERS să își exercite îndatoririle cu imparțialitate și să aibă în vedere numai stabilitatea financiară a întregii Uniuni Europene. ***În cazul în care nu se ajunge la un consens,*** voturile referitoare la avertismente și recomandări în cadrul CERS nu ar trebui ponderate, iar deciziile ar trebui luate, de regulă, cu majoritate simplă.

(16) Interconectarea instituțiilor și a piețelor financiare presupune ca monitorizarea și evaluarea potențialelor riscuri sistemice să se bazeze pe o gamă largă de date și indicatori macroeconomici și microfinanciari relevanți.***Aceste riscuri sistemice includ riscul de perturbare a serviciilor financiare care este cauzat de o disfuncționalitate importantă a întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia și care poate produce consecințe negative grave asupra pieței interne și asupra economiei reale. Toate tipurile de instituții, intermediari, piețe, infrastructuri și instrumente financiare pot avea o importanță sistemică.*** Prin urmare, CERS ar trebui să aibă acces la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, păstrând în același timp confidențialitatea acestor date, conform necesităților.

(17) Participanții la piață pot avea contribuții valoroase la înțelegerea evoluțiilor care influențează sistemul financiar. Atunci când este cazul, CERS ar trebui, prin urmare, să consulte părțile interesate din sectorul privat (reprezentanți ai sectorului financiar, asociații ale consumatorilor, grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare, înființate de Comisie sau de legislația ***Uniunii***…) și să le ofere posibilitatea de a-și prezenta observațiile. ***Mai mult, dat fiind faptul că nu există nicio definiție strictă a riscurilor sistemice și că evaluarea riscurilor sistemice poate varia, în funcție de mediul economic, CERS ar trebui să asigure o arie extinsă de expertiză și competențe în rândul personalului și al consilierilor săi.***

▌

(19) Înființarea CERS ar trebui să contribuie direct la atingerea obiectivelor pieței interne. Supravegherea macroprudențială a sistemului financiar ***la nivelul Uniunii*** este o parte integrantă a noilor mecanisme generale de supraveghere în ***Uniune***, deoarece aspectele macroprudențiale sunt strâns legate de atribuțiile de supraveghere microprudențială atribuite Autorităților europene de supraveghere. Toate părțile interesate vor putea avea încrederea necesară pentru a se implica în activități financiare transfrontaliere numai după ce se vor institui mecanisme care să țină cont într-o măsură suficientă de interdependența dintre riscurile microprudențiale și cele macroprudențiale. CERS ar trebui să monitorizeze și să evalueze riscurile la adresa stabilității financiare care sunt generate de evoluții care pot avea impact la nivel sectorial sau la nivelul sistemului financiar în ansamblul său. Prin abordarea acestor riscuri, CERS ar trebui să contribuie direct la o structură de supraveghere integrată la ***nivelul Uniunii***, necesară pentru promovarea unor reacții politice oportune și coerente la nivelul statelor membre, prevenindu-se astfel abordările divergente și îmbunătățindu-se funcționarea pieței interne.

(20) Deoarece la nivelul statelor membre nu se poate realiza într-o măsură suficientă o supraveghere macroprudențială eficientă a sistemului financiar ***al Uniunii*** din cauza integrării piețelor financiare europene, ***Uniunea*** poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

(20a) După cum se sugerează în raportul de Larosière, este necesară o abordare în etape, iar Parlamentul European și Consiliul ar trebui să realizeze o reexaminare completă a SESF, CERS și AES până la … (*).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1 ▌

1. Se înființează un Comitet european pentru riscuri sistemice, denumit în continuare CERS. ***Acesta are sediul la Frankfurt.***

1a. CERS face parte din Sistemul european al supraveghetorilor financiari (SESF), al cărui scop este de a asigura supravegherea sistemului financiar al Uniunii.

1b. SESF cuprinde:

(a) CERS;

(b) Autoritatea europeană de supraveghere (valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP];

(c) Autoritatea europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO];

(d) Autoritatea europeană de supraveghere (sectorul bancar) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE];

(e) Autoritatea europeană de supraveghere (Comitetul comun) prevăzută la articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO];

(*) ***Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.***

(f) autoritățile din statele membre menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO];

(g) Comisia, în scopul efectuării sarcinilor menționate la articolele 7 și 9 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO];

Autoritățile europene de supraveghere menționate la literele (b), (c) și (d) au sediul la Frankfurt.

Acestea pot avea reprezentanțe în cele mai importante centre financiare ale Uniunii Europene.

1c. Respectând principiul cooperării loiale în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF cooperează pe bază de încredere și deplin respect reciproc, în special pentru a garanta că informațiile care circulă între ele sunt adecvate și fiabile.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „instituție financiară" înseamnă orice întreprindere ***reglementată de legislația prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO], precum și orice altă întreprindere sau entitate care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii, a cărei activitate financiară poate să prezinte un risc sistemic, chiar dacă aceasta nu are legătură directă cu publicul larg;***

(b) „sistem financiar" înseamnă toate instituțiile financiare, piețele, ***produsele*** și infrastructurile piețelor***;***

(ba) „risc sistemic" înseamnă riscul de perturbare a sistemului financiar care poate genera consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală. Toate tipurile de entități intermediare financiare, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.

Articolul 3

Misiune, obiective și atribuții

1. CERS răspunde de supravegherea macroprudențială a sistemului financiar ***pe teritoriul Uniunii pentru a contribui la prevenirea sau reducerea*** riscurilor sistemice ***la adresa stabilității financiare a Uniunii ca urmare a evoluțiilor*** din sistemul financiar, ***luând în considerare evoluțiile macroeconomice,*** pentru *a evita* ***perioadele*** de dificultăți financiare de amploare și pentru a contribui la funcționarea armonioasă a pieței interne, ***garantând astfel*** o contribuție sustenabilă a sectorului financiar la creșterea economică.

2. În vederea îndeplinirii scopurilor prevăzute la alineatul (1), CERS îndeplinește următoarele atribuții:

(a) să identifice și/sau să colecteze, după cum este cazul, și să analizeze toate informațiile relevante***, inclusiv legislația cu un impact potențial asupra stabilității financiare, precum reglementările din domeniul contabilității, al restructurării și al dizolvării,*** pentru îndeplinirea ***obiectivelor*** descrise la alineatul (1);

(b) să identifice și să clasifice riscurile ***sistemice*** în funcție de prioritate;

(c) să emită avertismente atunci când riscurile ***sistemice*** sunt considerate importante ***și să le publice, după caz***;

(d) să formuleze recomandări pentru acțiunile de remediere ***ca răspuns la riscurile identificate și să le publice,*** dacă este cazul;

(da) să adreseze Comisiei un avertisment confidențial atunci când CERS consideră că poate apărea o situație de urgență, astfel cum este definită la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE]. CERS prezintă Comisiei o evaluare a situației, pentru ca aceasta să determine necesitatea de a adopta o decizie adresată AES prin care stabilește existența unei situații de urgență;

(e) să monitorizeze acțiunile întreprinse ca urmare a avertismentelor și a recomandărilor;

(f) să coopereze îndeaproape cu ***toate părțile la SESF*** și, dacă este cazul, să furnizeze ***AES*** informații referitoare la riscurile sistemice necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora; ***îndeosebi CERS, în colaborare cu AES, elaborează un set comun de indicatori cantitativi și calitativi (tablou de riscuri) ce va servi drept bază pentru alocarea unui rating de supraveghere instituțiilor transfrontaliere ce ar putea prezenta un risc sistemic.***

Ratingul respectiv este revizuit periodic pentru a ține seama de modificările semnificative ale profilului de risc al unei instituții. Ratingul de supraveghere constituie un element critic pentru decizia de a supraveghea sau interveni direct într-o instituție vulnerabilă;

(fa) să facă parte, atunci când este cazul, din Comitetul comun;

(g) să își coordoneze activitatea cu ***organizațiile financiare*** internaționale, în special cu Fondul Monetar Internațional și cu Consiliul pentru Stabilitate Financiară, precum și cu organismele relevante din țări terțe, cu privire la chestiunile legate de supravegherea macroprudențială;

(h) să îndeplinească alte atribuții conexe, în conformitate cu legislația ***Uniunii***.

CAPITOLUL II

ORGANIZARE

Articolul 4

Structură

1. CERS *se compune* dintr-un Consiliu general, un Comitet director***,*** un secretariat ***și un Comitet consultativ științific***.

2. Consiliul general adoptă deciziile necesare pentru asigurarea îndeplinirii sarcinilor încredințate CERS.

3. Comitetul director furnizează asistență în cadrul procesului decizional al CERS prin ***pregătirea*** reuniunilor Consiliului general, prin revizuirea documentelor care urmează să fie discutate, precum și prin monitorizarea progreselor înregistrate de lucrările în curs ale CERS.

4. Secretariatul ***este responsabil de activitatea de zi cu zi a CERS și de toate problemele privind personalul***. Acesta asigură sprijin analitic, statistic, administrativ și logistic ***de înaltă calitate*** pentru CERS, sub conducerea președintelui Consiliului general, în conformitate cu ***Regulamentul (UE) nr. …/2010 [CERS] al*** Consiliului. Secretariatul beneficiază de consiliere tehnică din partea AES, a băncilor centrale naționale și a autorităților naționale de supraveghere.

5. ▌Comitetul consultativ ***științific*** menționat la articolul 12 ▌oferă consultanță și asistență cu privire la aspecte relevante pentru lucrările CERS.

Articolul 5

Președinția

1. Președintele ▌CERS ***este președintele*** ▌BCE.

1a. Prim-vicepreședintele este ales de către și din rândul membrilor Consiliului general pentru un mandat de 5 ani, ținând seama de necesitatea unei reprezentări echilibrate a statelor membre, atât a celor care fac parte din zona euro, cât și a celor din afara acesteia. Mandatul său poate fi reînnoit o singură dată.

1b. Al doilea vicepreședinte este președintele Comitetului comun, astfel cum este acesta numit în temeiul articolului [XX] din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO].

1c. Președintele și vicepreședinții prezintă în fața Parlamentului, în cadrul unei audieri publice, modul în care intenționează să-și îndeplinească sarcinile care le-au fost atribuite în temeiul prezentului regulament.

2. Președintele prezidează reuniunile Consiliului general și ale Comitetului director.

3. ***Vicepreședinții*** prezidează***, în ordinea de precădere,*** reuniunile Consiliului general și/sau ale Comitetului director atunci când președintele nu poate participa.

4. În cazul în care mandatul membrilor Consiliului general al BCE aleși în funcția de ***prim-vicepreședinte*** se încheie înainte de sfârșitul perioadei de 5 ani sau în cazul în care, din orice motiv, ***prim-vicepreședintele*** nu sunt în măsură să își îndeplinească îndatoririle, se alege un nou ***prim-vicepreședinte***, în conformitate cu ***alineatul (1a)***.

5. Președintele îndeplinește funcția de reprezentare externă a CERS.

Articolul 6

Consiliul general

1. Următoarele persoane sunt membri ai Consiliului general cu drept de vot:

(a) președintele și vicepreședintele BCE;

(b) guvernatorii băncilor centrale naționale;

(c) un membru al Comisiei Europene;

(d) președintele Autorității bancare europene;

(e) președintele Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale;

(f) președintele Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe;

(fa) șase persoane independente desemnate de către ceilalți membri cu drept de vot din Consiliul general la propunerea Comitetului comun; persoanele desemnate nu pot fi membri ai Autorităților europene de supraveghere și sunt aleși pe baza competențelor lor generale, precum și pe baza unei experiențe profesionale variate în mediile academice sau în alte sectoare, în special al întreprinderilor mici și mijlocii, sindicatelor sau ca prestatori sau consumatori de servicii financiare; în momentul numirii lor, Comitetul comun trebuie să indice care candidați vor face parte și din Comitetul director; în îndeplinirea atribuțiilor lor, persoanele numite nu trebuie să urmeze instrucțiunile niciunui guvern, instituții, organism, oficiu, entitate sau persoană fizică; persoanele numite se abțin de la orice act incompatibil cu funcțiile lor sau cu îndeplinirea sarcinilor lor.

2. Următoarele persoane sunt membri ai Consiliului general fără drept de vot:

(a) pentru fiecare stat membru, un reprezentant la nivel înalt al autorităților naționale de supraveghere competente***, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol***;

(b) președintele Comitetului economic și financiar.

3. ***În ceea ce privește reprezentarea autorităților*** naționale de supraveghere ***respectivii reprezentanți*** la nivel înalt ***ocupă această poziție prin rotație în funcție de punctele discutate, cu excepția cazului în care autoritățile naționale de supraveghere au convenit asupra unui reprezentant comun***.

4. Consiliul general stabilește regulamentul de procedură al CERS.

Articolul 7

Imparțialitate

1. Atunci când participă la activitățile Consiliului general și la cele ale Comitetului director sau atunci când desfășoară orice altă activitate legată de CERS, membrii CERS își îndeplinesc atribuțiile cu imparțialitate și ***numai în interesul Uniunii Europene în ansamblul său.Aceștia*** nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea statelor membre***, instituțiilor Uniunii sau altor organisme publice sau private***.

1a. Membrii Consiliului general care sunt și membri ai Consiliului general al BCE acționează în totală independență în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin.

2. Statele membre***, instituțiile Uniunii Europene sau orice alte organisme publice sau private*** nu încearcă să influențeze membrii CERS în îndeplinirea atribuțiilor acestora ***privind CERS***.

Articolul 8

Secretul profesional

1. Membrii Consiliului general al CERS și orice alte persoane care lucrează sau au lucrat în legătură cu CERS (inclusiv personalul relevant al băncilor centrale, al Comitetului consultativ***științific***, al AES și al autorităților naționale de supraveghere competente din statele membre) sunt obligați să nu divulge informații care fac obiectul secretului profesional, chiar și după ce atribuțiile acestora au încetat.

2. Informațiile primite de membrii CERS pot fi utilizate numai în exercițiul funcțiilor acestora și în cadrul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2).

3. Fără a aduce atingere articolului 16 și aplicării dreptului penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în îndeplinirea atribuțiilor acestora nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

4. ***Împreună cu Autoritățile europene de supraveghere,*** CERS stabilește ***și instituie proceduri*** specifice în materie de confidențialitate pentru protejarea informațiilor privind instituțiile financiare individuale sau a informațiilor în care pot fi identificate instituții financiare individuale.

Articolul 9

Reuniunile Consiliului general

1. Reuniunile plenare ordinare ale Consiliului general sunt convocate de președintele Consiliului general și au loc cel puțin de patru ori pe an. Reuniunile extraordinare pot fi convocate la inițiativa președintelui Consiliului general sau la cererea a cel puțin unei treimi din membrii cu drept de vot.

2. Fiecare membru este prezent în persoană la reuniunile Consiliului general și nu poate fi reprezentat.

3. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (2), un membru care nu poate participa la întruniri pentru o perioadă prelungită de timp poate numi un locțiitor. De asemenea, membrul respectiv poate fi înlocuit de o persoană care a fost numită formal în temeiul normelor care reglementează instituția vizată cu privire la înlocuirea temporară a reprezentanților.

3a. Dacă este cazul, pot fi invitați să ia parte la reuniunile Consiliului general reprezentanți la nivel înalt ai instituțiilor financiare care desfășoară alte activități conexe.

3b. După caz și ad-hoc, un reprezentant la nivel înalt al unei țări terțe, în special al unei țări membre a Spațiului Economic European sau a Asociației Europene a Liberului Schimb poate fi invitat să participe la reuniunile Consiliului general, în funcție de subiectul dezbătut.

4. Reuniunile sunt confidențiale.

Articolul 10

Modalități de vot în cadrul Consiliului general

1. Fiecare membru cu drept de vot din Consiliul general dispune de un vot.

2. ***Fără a aduce atingere procedurilor de vot prevăzute la articolul 18 alineatul (1),*** Consiliul general decide cu majoritatea simplă a membrilor prezenți cu drept de vot. În caz de egalitate de voturi, președintele deține votul decisiv.

3. Un cvorum de două treimi din membrii cu drept de vot este necesar pentru efectuarea oricărui vot în cadrul Consiliului general. În cazul în care cvorumul nu este întrunit, președintele poate convoca o reuniune extraordinară în cadrul căreia deciziile pot fi adoptate ***cu un cvorum de o treime din membri***. Regulamentul de procedură stabilește un preaviz adecvat pentru convocarea unei reuniuni extraordinare.

3a. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (2), este necesară o majoritate de două treimi din voturi pentru a face public un avertisment sau o recomandare.

Articolul 11

Comitetul director

1. Comitetul director este alcătuit din:

(a) președintele CERS;

(b) ***prim-vicepreședintele*** CERS;

(ba) vicepreședintele BCE;

(c) ***patru*** alți membri ai Consiliului general care sunt, de asemenea, membri ai Consiliului general al BCE***, ținând seama de necesitatea unei reprezentări echilibrate a statelor membre, atât a celor care fac parte din zona euro, cât și a celor din afara acesteia.*** Aceștia sunt aleși de către și ***din rândul*** membrilor Consiliului general care sunt, de asemenea, membri ai Consiliului general al BCE, pentru o perioadă de ***trei*** ani.

(d) un membru al Comisiei Europene;

(e) președintele Autorității europene ***de supraveghere (sectorul bancar)***;

(f) președintele Autorității europene ***de supraveghere (***asigurări și pensii ocupaționale***)***;

(g) președintele Autorității europene ***de supraveghere (***valori mobiliare și piețe***)***;

▌

(ha) trei dintre cele șase persoane independente menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (fa).

Orice poziție vacantă de membru ales al Comitetului director se ocupă prin alegerea unui nou membru de către Consiliul general.

2. Reuniunile Comitetului director sunt convocate de către președinte cel puțin o dată la trei luni, înaintea fiecărei reuniuni a Consiliului general. Președintele poate convoca, de asemenea, reuniuni ad-hoc.

Articolul 12

Comitetul consultativ ***științific***

1. Comitetul consultativ ***științific*** este alcătuit din următorii membri:

(a) ***nouă experți cu competențe recunoscute și independență garantată, propuși de Comitetul director, care să reprezinte o arie extinsă de experiență și capacități și care sunt confirmați de Consiliul general pentru un mandat de patru ani, reînnoibil. În îndeplinirea atribuțiilor lor, persoanele numite nu trebuie să urmeze instrucțiunile niciunui guvern, instituții, organism, oficiu, entitate sau persoană fizică; persoanele numite se abțin de la orice act incompatibil cu funcțiile lor sau cu îndeplinirea sarcinilor lor.***

▌

(c) un reprezentant al Autorității europene ***de supraveghere (sectorul bancar)***;

(d) un reprezentant al Autorității europene ***de supraveghere (***asigurări și pensii ocupaționale***)***;

(e) un reprezentant al Autorității europene ***de supraveghere (***valori mobiliare și piețe***)***;

(f) doi reprezentanți ai Comisiei;

(g) un reprezentant al Comitetului economic și financiar.

▌

2. Președintele Comitetului consultativ ***științific*** este numit de Consiliul general în urma unei propuneri a președintelui Consiliului general.

3. Comitetul îndeplinește atribuțiile menționate la articolul 4 alineatul (5) la solicitarea președintelui Consiliului general.

4. Secretariatul CERS sprijină lucrările Comitetului consultativ***științific***, iar șeful secretariatului participă la reuniuni.

4a. După caz, Comitetul consultativ științific organizează consultări în faza inițială cu părțile interesate, precum participanții la piață, organismele de protecție a consumatorilor și experții din mediile academice, într-un mod deschis și transparent, respectând în același timp obligația de confidențialitate.

4b. Comitetul consultativ științific ar trebui să dispună de toate mijloacele necesare pentru a-și putea realiza cu succes obiectivele, îndeosebi de instrumente analitice și de TIC.

Articolul 13

Alte surse de consultanță

În îndeplinirea atribuțiilor sale, CERS solicită, dacă este cazul, ***opinii din partea părților interesate din sectorul*** privat ***sau public*** relevant***, în special, dar nu în mod exclusiv, din partea membrilor Autorităților europene de supraveghere***.

Articolul 14

Accesul la documente

1. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ([1]) se aplică documentelor deținute de CERS.

2. Consiliul general adoptă modalitățile practice de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

3. Deciziile luate de CERS, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului sau al unei acțiuni la Curtea de Justiție, în condițiile prevăzute la ***articolele 228*** și, respectiv, ***263*** din ***TFUE***.

([1]) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

CAPITOLUL III

ATRIBUȚII

Articolul 15

Colectarea și schimbul de informații

1. CERS furnizează Autorităților europene de supraveghere informații referitoare la riscurile sistemice, necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora.

2. Autoritățile europene de supraveghere, ***SEBC, Comisia, autoritățile naționale de supraveghere și autoritățile naționale din domeniul statisticii*** cooperează îndeaproape cu CERS și furnizează toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia în conformitate cu legislația ***Uniunii Europene***.

3. ***Sub rezerva articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. …/2010(ABE), Regulamentul (UE) nr. …/2010 (AEVMP) și Regulamentul (UE) nr. …/2010 (AEAPO),*** CERS poate solicita informații din partea Autorităților europene de supraveghere, ***prezentate de regulă într-o*** formă sintetică sau colectivă, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate. ▌

3a. Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol, CERS ia în primul rând în considerare statisticile existente întocmite, difuzate și elaborate de Sistemul Statistic European și de SEBC.

3b. În cazul în care datele solicitate nu se află la dispoziția autorităților respective sau nu sunt puse la dispoziție în timp util, CERS poate solicita datele din partea SEBC, a autorităților naționale de supraveghere sau a autorităților naționale din domeniul statisticii. În cazul în care datele nu se află la dispoziția autorităților sus-menționate, CERS poate solicita datele din partea statului membru vizat.

3c. În cazul în care CERS solicită date care nu sunt prezentate într-o formă sintetică sau colectivă, cererea motivată explică de ce datele privind respectiva instituție financiară individuală sunt considerate a fi relevante din punct de vedere sistemic și necesare, având în vedere situația care prevalează pe piață.

▌

5. Înaintea fiecărei solicitări de informații care nu sunt prezentate într-o formă sintetică sau colectivă, CERS consultă în mod corespunzător Autoritatea europeană de supraveghere relevantă pentru a se asigura că cererea este justificată și proporțională. ***În cazul în care Autoritatea europeană de supraveghere relevantă nu consideră cererea justificată și proporțională, aceasta returnează fără întârziere cererea CERS și solicită justificări suplimentare. După transmiterea de către CERS a acestor justificări suplimentare Autorității europene de supraveghere relevante, datele solicitate sunt transmise CERS de către destinatarul cererii, cu condiția ca destinatarul să aibă acces în mod legal la datele pertinente.***

Articolul 16

Avertismente și recomandări

1. Atunci când identifică riscuri semnificative pentru atingerea obiectivului menționat la articolul 3 alineatul (1), CERS emite avertismente și, dacă este cazul, formulează recomandări pentru acțiuni de remediere, ***inclusiv, după caz, pentru inițiative legislative***.

2. Avertismentele și recomandările emise de CERS în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) literele (c) și (d) pot fi de natură generală sau specifică și se adresează în special ***Uniunii*** în ansamblul său, unuia sau mai multor state membre, uneia sau mai multor Autorități europene de supraveghere sau uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere. ***În cazul în care avertismentul sau recomandarea se adresează uneia sau mai multor autorități de supraveghere, statul membru vizat este informat cu privire la aceasta.*** Recomandările includ un termen specific de adoptare a unui răspuns. De asemenea, recomandările pot fi adresate Comisiei în ceea ce privește legislația relevantă ***a Uniunii***.

3. Avertismentele și recomandările se transmit ***Parlamentului European,*** Consiliului, ***Comisiei, destinatarilor în conformitate cu alineatul (2),*** și, în cazul în care se adresează uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, se transmit, de asemenea ***AES***.

4. ***Pentru a spori gradul de sensibilizare cu privire la riscurile din economia europeană și pentru a le ierarhiza, CERS, în strânsă cooperare cu SESF, elaborează un cod de culori care să corespundă situațiilor create de diferite niveluri de risc.***

După ce se elaborează criteriile pentru o astfel de clasificare, avertismentele și recomandările sale vor indica, de la caz la caz și, dacă este necesar, cărei categorii de risc aparțin.

Articolul 16a

Măsuri în situații de urgență

În cazul unor evoluții negative care ar putea pune serios în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar sau a unor părți ale acestuia în Uniunea Europeană, CERS poate emite un avertisment de urgență.

Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea CERS, a unei Autorități, a Parlamentului European sau a Consiliului, poate adopta o decizie adresată unei Autorități prin care stabilește existența unei situații de urgență. Comisia revizuiește această decizie la intervale corespunzătoare și, în orice caz o dată pe lună, și declară întreruperea situației de urgență imediat ce se impune acest lucru.

În cazul în care stabilește existența unei situații de urgență, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în mod corespunzător și fără întârziere.

Articolul 17

Monitorizarea recomandărilor CERS

1. Dacă o recomandare menționată la articolul 3 alineatul (2) litera (d) se adresează unuia sau mai multor state membre, uneia sau mai multor Autorități europene de supraveghere sau uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, destinatarii comunică acțiunile întreprinse drept răspuns la recomandările CERS sau explică lipsa lor de acțiune. Se informează ***Parlamentul European,*** Consiliul și, dacă este cazul, Autoritățile europene de supraveghere.

2. ***În cazul în care*** CERS decide că ***un destinatar al unei recomandări emise de CERS nu a urmat sau a urmat inadecvat prevederile acesteia*** și că ***destinatarul nu a justificat corespunzător situația, CERS*** informează ***Parlamentul European,*** Consiliul***, Comisia*** și, dacă este cazul, Autoritățile europene de supraveghere implicate.

2a. În cazul în care CERS ia o decizie în temeiul alineatului (2), Parlamentul European poate, dacă este cazul, să invite destinatarul pentru un schimb de opinii cu comisia sa de resort. Acest schimb de opinii, care are loc în prezența CERS, este relevant în special atunci când deciziile la nivel național au un efect asupra unuia sau mai multor state membre (spill over effect).

Articolul 18

Avertismente și recomandări publice

1. Consiliul general al CERS decide dacă un avertisment sau o recomandare trebuie făcută publică de la caz la caz. Prin derogare de la articolul 10 alineatul (2), este necesară o majoritate de două treimi din voturi pentru a face public un avertisment sau o recomandare. ***Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (3), un cvorum de două treimi se aplică întotdeauna cu privire la deciziile luate în temeiul prezentului alineat.***

2. Atunci când Consiliul general al CERS decide să facă public un avertisment sau o recomandare, acesta informează destinatarul (destinatarii) în prealabil.

2a. Destinatarii avertismentelor și recomandărilor emise de CERS ar trebui să aibă dreptul de a-și exprima pozițiile și justificările ca reacție la avertismentele și recomandările publicate de CERS.

3. Atunci când Consiliul general al CERS decide să nu facă public un avertisment sau o recomandare, destinatarul și, dacă este cazul, Consiliul și Autoritățile europene de supraveghere, iau toate măsurile necesare pentru protejarea naturii confidențiale a acestora. ▌

3a. Toate datele pe care Consiliul general al CERS își întemeiază analizele înaintea emiterii unui avertisment sau a unei recomandări sunt făcute publice într-o formă anonimă corespunzătoare. În cazul avertismentelor confidențiale, informațiile vor fi făcute publice într-un orizont de timp ce urmează a fi definit în regulamentul de procedură al CERS.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19

Obligații de raportare *și de asumare a responsabilității*

1. Cel puțin o dată pe an***, dar mai frecvent în cazul unor tulburări financiare extinse, președintele CERS este invitat pentru o audiere anuală la Parlamentul European, după publicarea raportului anual al CERS destinat*** Parlamentului European și Consiliului.Aceste audieri au loc într-un context diferit față de dialogul monetar dintre Parlamentul European și președintele BCE.

1a. Rapoartele menționate în prezentul articol conțin informațiile pe care Consiliul general decide să le facă publice, în conformitate cu articolul 18. Rapoartele se pun la dispoziția publicului.

2. De asemenea, CERS examinează aspecte specifice la invitația ***Parlamentului European, a*** Consiliului sau a Comisiei.

2a. Parlamentul European poate solicita președintelui CERS și celorlalți membri ai Comitetului director să participe la o audiere în comisiile competente ale Parlamentului European.

Articolul 20

Clauza de revizuire

Parlamentul European și Consiliul examinează prezentul regulament***, până la …*** (*)***,*** pe baza unui raport al Comisiei, și stabilește dacă obiectivele și organizarea CERS trebuie revizuite, după primirea unui aviz din partea BCE.

Raportul evaluează, în special, dacă:

(a) este oportună simplificarea și consolidarea arhitecturii SESF, în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între AES;

(b) este oportună îmbunătățirea competențelor de reglementare ale AES;

(*) ***Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.***

(c) evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial în acest domeniu;

(d) există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF;

(e) răspunderea asumată și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Parlamentul European	Pentru Consiliu
Președintele	Președintele

Autoritatea bancară europeană***I

P7_TA(2010)0272

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene (COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD))

(2011/C 351 E/38)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ([1]):

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENTUL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității europene ***de supraveghere (Autoritatea bancară europeană)***

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

([1]) Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0166/2010).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere ***cursive aldine***; textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([4]),

întrucât:

(1) Criza financiară din 2007-2008 a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. Modelele naționale de supraveghere nu au reușit să țină pasul ***cu globalizarea financiară și*** cu realitatea piețelor financiare europene, bazate pe integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase societăți financiare desfășoară activități transfrontaliere. Criza a adus în prim-plan deficiențe la nivelul cooperării, coordonării, aplicării coerente a legislației ***Uniunii*** și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.

(1a) Cu mult timp înaintea declanșării crizei financiare, Parlamentul European solicita periodic asigurarea unor condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii de la nivelul Uniunii și sublinia existența unor lacune importante în ceea ce privește supravegherea exercitată de UE asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate [în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului normativ pentru piețele financiare: plan de acțiune ([5]), Rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 referitoare la normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ([6]), Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea albă ([7]), Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds") și fondurile de capital privat („private equity") ([8]), Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ([9]), Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ([10]) și Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor ([11])].

(2) La 25 februarie 2009, un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosière a publicat un raport (***Raportul de Larosière***) întocmit la cererea Comisiei, care ajungea la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Raportul a recomandat reformarea structurii supravegherii sectorului financiar în ***Uniune***. Respectivul grup de experți a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale, precum și un Consiliu european pentru riscuri sistemice. ***Recomandările din raport au reprezentat modificările minime pe care experții le-au calificat drept necesare pentru a evita producerea în viitor a unei crize similare.***

([1]) Avizul din 22 ianuarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C,, p..
([3]) JO C 13, 20.1.2010, p. 1.
([4]) Poziția Parlamentului European din ….
([5]) ***JO C 40, 7.2.2001, p. 453.***
([6]) ***JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.***
([7]) ***JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.***
([8]) ***JO C 8 E, 14.1.2010, p. 26.***
([9]) ***JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.***
([10]) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0251.***
([11]) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0279.***

(3) În comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene", Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a unui Sistem european al supraveghetorilor financiari și a unui Comitet european pentru riscuri sistemice ***(CERS)***, iar în comunicarea din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană" ▌, aceasta a oferit mai multe detalii despre organizarea posibilă a acestui nou cadru de supraveghere***, dar nu a inclus toate recomandările conținute în Raportul de Larosière***.

(4) În concluziile sale din 19 iunie 2009, Consiliul European a recomandat înființarea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere. Sistemul ar trebui să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere și constituirea unui cadru de reglementare unic aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața unică. Consiliul a subliniat faptul că autoritățile europene de supraveghere trebuie, de asemenea, să aibă competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor și a invitat Comisia să pregătească propuneri concrete cu privire la modul în care Sistemul european al supraveghetorilor financiari ar putea juca un rol important în situații de criză, insistând asupra faptului că deciziile luate de autoritățile europene de supraveghere nu trebuie să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre.

(4a) Conform raportului Fondului Monetar Internațional (FMI) din 16 aprilie 2010 intitulat „O contribuție echitabilă și substanțială din partea sectorului financiar", întocmit ca răspuns la solicitarea Summitului G-20 de la Pittsburgh, „costurile generate de deficiențele sectorului financiar ar trebui limitate și acoperite prin intermediul unei contribuții pentru stabilitate financiară (CSF), bazată pe un mecanism credibil și eficace de soluționare a situațiilor de criză. Dacă sunt definite în mod corespunzător, mecanismele de soluționare a situațiilor de criză vor evita în viitor situația în care guvernele vor fi nevoite să salveze de la faliment instituții care sunt prea mari, prea importante sau prea interconectate pentru a eșua."

(4b) În Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „Europa 2020", se afirmă, de asemenea, că o prioritate esențială pe termen scurt este „lansarea unei politici ambițioase care să ne permită, în viitor, să prevenim și, dacă este cazul, să gestionăm mai bine eventualele crize financiare și care să analizeze totodată, ținând seama de responsabilitatea specifică a sectorului financiar în actuala criză, contribuțiile adecvate ale sectorului financiar".

(4c) La 25 martie 2010, Consiliul European a precizat clar că „progresul este necesar, în special cu privire la chestiuni precum instituțiile de importanță sistemică și instrumentele de finanțare pentru gestionarea crizelor".

(4d) La 17 iunie 2010, Consiliul European a declarat în final că „statele membre ar trebui să introducă sisteme de taxe și impozite asupra instituțiilor financiare pentru a asigura o repartizare echitabilă a sarcinilor și pentru a stabili stimulente în vederea limitării riscului sistemic. Astfel de taxe sau impozite ar trebui să fie parte a unui cadru de soluționare credibil".

(5) Criza financiară și economică a creat riscuri reale și grave la adresa stabilității ***sistemului financiar și a funcționării*** pieței interne. Reinstaurarea și menținerea unui sistem financiar stabil și fiabil reprezintă o condiție esențială pentru păstrarea încrederii și coerenței în cadrul pieței interne și implicit pentru păstrarea și îmbunătățirea condițiilor necesare pentru crearea unei piețe interne funcționale și complet integrate în domeniul serviciilor financiare. Mai mult, piețele financiare mai dezvoltate și integrate oferă mai multe oportunități de finanțare și diversificare a riscurilor și contribuie astfel la îmbunătățirea capacității economiilor de a absorbi șocurile.

(6) ***Uniunea*** a atins limitele acțiunilor care pot fi întreprinse pe baza statutului actual al comitetelor autorităților europene de supraveghere ▌. ***Uniunea*** nu poate rămâne în situația actuală, caracterizată de absența unui mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere în cazul instituțiilor transfrontaliere, de o colaborare și de schimburi de informații insuficiente între autoritățile naționale de supraveghere, de acorduri complicate încheiate de autoritățile naționale pentru a desfășura acțiuni comune în vederea respectării multitudinii de cerințe în materie de reglementare și supraveghere, precum și de faptul că soluțiile naționale sunt de cele mai multe ori singura opțiune fezabilă pentru a rezolva probleme la scară europeană și că există interpretări diferite ale aceluiași text juridic. Sistemul european de supraveghere ***financiară (SESF)*** ar trebui să fie conceput în așa fel încât să corecteze aceste deficiențe și să ofere un sistem conform cu obiectivul unei piețe financiare a ***Uniunii*** pentru servicii financiare care să fie stabilă și unică și care să conecteze autoritățile naționale de supraveghere în cadrul unei rețele ▌puternice ***la nivelul Uniunii***.

Miercuri, 7 iulie 2010

(7) ***SESF*** ar trebui să fie o rețea ***integrată*** de autorități de supraveghere naționale și ***la nivelul Uniunii***, supravegherea cotidiană a instituțiilor financiare fiind lăsată în seama instituțiilor la nivel național. ***O Autoritate europeană de supraveghere (Autoritatea) ar trebui să aibă un rol principal în colegiile autorităților de supraveghere a instituțiilor financiare transfrontaliere și ar trebui definite norme clare de supraveghere pentru acestea. Autoritatea ar trebui să acorde o atenție specială instituțiilor financiare care pot prezenta un risc sistemic, întrucât eșecul acestora ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii, în cazul în care o autoritate națională nu și-a exercitat competențele.*** Ar trebui, de asemenea, realizată o mai mare armonizare și o aplicare coerentă a normelor aplicabile instituțiilor financiare și piețelor pe întreg teritoriul ***Uniunii***. ***Pe lângă Autoritate,*** ar trebui ***instituite*** o Autoritate europeană ***de supraveghere (***asigurări și pensii ocupaționale***)*** și o Autoritate europeană ***de supraveghere (***valori mobiliare și piețe***)***, ***precum și o Autoritate europeană*** de supraveghere ***(Comitetul comun)***. ***CERS ar trebui să facă parte din SESF.***

(8) ***Autoritatea europeană*** de supraveghere ar trebui să înlocuiască Comitetul european al inspectorilor bancari instituit prin Decizia 2009/78/CE a Comisiei ([12]), Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2009/79/CE a Comisiei ([13]) și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, instituit prin Decizia 2009/77/CE a Comisiei ([14]) și să preia toate sarcinile și competențele respectivelor comitete***, inclusiv continuarea, după caz, a activității și a proiectelor în curs***. Sfera de activitate a fiecărei autorități ar trebui să fie clar definită. Atunci când acest lucru îi este impus de considerente instituționale sau de responsabilitățile stabilite prin ***Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)***, Comisia ar trebui, de asemenea, să ia parte la rețeaua activităților de supraveghere.

(9) Autoritatea ▌ar trebui să acționeze pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere care să țină seama de interesele variate ale tuturor statelor membre ***și de caracterul diferit al instituțiilor financiare***. ***Autoritatea ar trebui să protejeze valori publice precum*** stabilitatea sistemului financiar***, transparența piețelor și a produselor financiare și protecția deponenților și a investitorilor. De asemenea, Autoritatea ar trebui să prevină arbitrajul de reglementare, să garanteze condiții de concurență egale și să consolideze*** coordonarea internațională în domeniul supravegherii, în beneficiul întregii economii, inclusiv al instituțiilor financiare și al altor părți interesate, al consumatorilor și al angajaților. ***Printre atribuțiile sale ar trebui să se afle, de asemenea, promovarea convergenței în materie de supraveghere și consilierea instituțiilor UE în domeniul reglementării și supravegherii bancare, reglementării și supravegherii plăților și banilor electronici, precum și în ceea ce privește chestiuni conexe legate de guvernanța corporativă, auditul și raportarea financiară. Autorității ar trebui să i se confere și o responsabilitate de supraveghere generală a produselor/tipurilor de tranzacții financiare existente și a celor noi.***

(9a) Autoritatea ar trebui să țină cont în mod adecvat de impactul activităților sale asupra concurenței și inovării pe piața internă, asupra competitivității Uniunii la nivel mondial, asupra incluziunii financiare și asupra noii strategii a Uniunii pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică.

(9b) Pentru a-și realiza obiectivele, Autoritatea ar trebui să aibă personalitate juridică și să beneficieze de autonomie administrativă și financiară. Autorității ar trebui să i se confere „competențe de a aborda problema respectării legislației, în special cea legată de riscurile sistemice și transfrontaliere" (Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară).

(9c) Instituțiile internaționale [FMI, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Banca pentru Reglementări Internaționale] au definit riscul sistemic ca „un risc de perturbare a serviciilor financiare care este (i) cauzat de o disfuncționalitate a întregului sistem financiar sau a unor părți ale acestuia și (ii) poate să genereze consecințe negative grave asupra economiei reale. Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură."

([12]) JO L 25, 29.1.2009, p. 23.
([13]) JO L 25, 29.1.2009, p. 28.
([14]) JO L 25 29.1.2009, p. 18.

(9d) ***Potrivit instituțiilor menționate, noțiunea de risc transfrontalier include toate riscurile cauzate de dezechilibre economice sau disfuncționalități financiare pe întreg teritoriul Uniunii Europene sau în anumite regiuni ale acesteia, care pot avea consecințe negative semnificative asupra tranzacțiilor dintre agenții economici din două sau mai multe state membre, asupra funcționării pieței interne sau asupra finanțelor publice ale Uniunii sau ale oricărui stat membru.***

(10) Curtea de Justiție a ***Uniunii*** Europene a ***stabilit*** în hotărârea sa din 2 mai 2006, în cauza C-217/04 (Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul), că: ***„nimic din formularea articolului 95 din Tratatul CE [actualul articol 114 din TFUE] nu implică faptul că destinatarii măsurilor adoptate de legiuitorul comunitar pot fi doar statele membre individuale. Legiuitorul poate considera necesară instituirea unui organism comunitar care să aibă responsabilitatea de a contribui la punerea în aplicare a unui proces de armonizare în cazurile în care, pentru a facilita punerea în practică și aplicarea uniformă a actelor bazate pe acea dispoziție, pare a fi oportună adoptarea de măsuri de sprijin și de măsuri-cadru fără caracter obligatoriu”.*** Misiunea și sarcinile Autorității – sprijinirea autorităților naționale de supraveghere competente în procesul de interpretare și aplicare consecventă a normelor ***Uniunii*** și participarea la stabilitatea financiară necesară pentru integrarea financiară – sunt strâns legate de obiectivele acquis-ului ***Uniunii*** în ceea ce privește piața internă a serviciilor financiare. Prin urmare, Autoritatea ar trebui instituită în temeiul ***articolului 114 din TFUE***.

(11) Actele cu putere de lege care stabilesc sarcinile autorităților competente din statele membre, inclusiv cooperarea între acestea și cooperarea cu Comisia, sunt următoarele: Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ([15]), Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ([16]) și Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ([17]).

(12) Legislația ▌în vigoare ***a Uniunii*** care reglementează domeniul acoperit de prezentul regulament include, de asemenea, Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ([18]), ***Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri ([19]), Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică ([20]) și părțile aplicabile din*** Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ([21])***,*** din Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum ([22]) ***și din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne*** ([23]).

(13) Este necesar ca Autoritatea să promoveze o abordare consecventă în domeniul garantării depozitelor, pentru a asigura condiții egale de concurență și un tratament echitabil al deponenților pe întreg teritoriul ***Uniunii***. Dat fiind că sistemele de garantare a depozitelor sunt supuse mai degrabă controlului în statele membre decât supravegherii prudențiale, este oportun ca Autoritatea să-și poată exercita competențele conferite în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește atât sistemul de garantare a depozitelor, cât și operatorul acestuia. ***Rolul Autorității ar trebui revizuit după ce va fi înființat un fond european de garantare a depozitelor.***

([15]) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.
([16]) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.
([17]) JO L 135, 31.5.1994, p. 5.
([18]) JO L 35, 11.2.2003, p. 1.
([19]) ***JO L 345, 8.12.2006, p. 1.***
([20]) ***JO L 267, 10.10.2009, p. 7.***
([21]) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.
([22]) JO L 271, 9.10.2002, p. 16.
([23]) ***JO L 319, 5.12.2007, p. 1.***

(14) Este necesar să se introducă un instrument eficient pentru elaborarea de standarde tehnice armonizate ***de reglementare*** în ceea ce privește serviciile financiare pentru a garanta, și printr-o reglementare unică, condiții egale de concurență și un nivel adecvat de protecție a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga ***Uniune***. Ar fi util și oportun ca Autoritatea, în calitate de organism cu înaltă specializare, să aibă sarcina de a elabora, în domeniile definite de legislația ***Uniunii***, proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** care nu presupun opțiuni de politică. ***Comisia ar trebui să aprobe respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii.***

(15) ***Proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie modificate doar în situații foarte limitate și extraordinare, având în vedere că Autoritatea cunoaște îndeaproape activitatea zilnică a piețelor financiare. Ele ar suferi modificări dacă, de exemplu, proiectele de standarde tehnice ar fi incompatibile cu dreptul Uniunii, nu ar respecta principiul proporționalității sau ar contraveni principiilor fundamentale ale pieței interne a serviciilor financiare reflectate în acquis-ul Uniunii privind serviciile financiare. Comisia nu ar trebui să modifice conținutul standardelor tehnice întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea. Pentru a asigura adoptarea rapidă și fără probleme a respectivelor standarde, Comisia ar trebui să respecte un termen-limită pentru a lua decizia cu privire la aprobarea acestora.***

(15a) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să pună în aplicare acte obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare ar trebui să țină cont de principiul proporționalității, adică cerințele menționate în aceste standarde ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității instituțiilor financiare în cauză.

(16) În domeniile neacoperite de standardele tehnice ***de reglementare***, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul de a emite orientări și recomandări ▌ cu privire la aplicarea legislației ***Uniunii***. Pentru a asigura transparența și a încuraja respectarea legislației de către autoritățile naționale de supraveghere prin intermediul respectivelor orientări și recomandări, autoritățile naționale ar trebui să fie obligate să ***publice motivele pentru*** care nu urmează aceste orientări și recomandări ***cu scopul de a asigura o transparență deplină în raport cu participanții de pe piață***.

(17) Garantarea aplicării corecte și integrale a legislației ***Uniunii*** este o condiție esențială pentru integritatea, ***transparența,*** eficiența și buna funcționare a piețelor financiare, pentru stabilitatea sistemului financiar și pentru existența unor condiții neutre de concurență pentru instituțiile financiare din ***Uniune***. Prin urmare, ar trebui instituit un mecanism prin care Autoritatea să soluționeze cazurile de ***neaplicare sau de*** aplicare incorectă***, care constituie o încălcare a*** legislației ***Uniunii***. Acest mecanism ar trebui să se aplice în domeniile în care legislația ***Uniunii*** definește obligații clare și necondiționate.

(18) Pentru a permite un răspuns proporțional în cazurile de aplicare incorectă sau insuficientă a legislației ***Uniunii***, ar trebui să se aplice un mecanism în trei etape. La primul nivel, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul de a ancheta aplicarea care se presupune a fi incorectă sau insuficientă a cerințelor legislației ***Uniunii*** de către autoritățile naționale în ceea ce privește exercițiul de supraveghere realizat de acestea, anchetă urmată de o recomandare. ***Atunci când autoritatea națională competentă nu dă curs recomandării, Comisia ar trebui să fie împuternicită să emită un aviz formal ținând seama de recomandarea Autorității, prin care să solicite autorității competente să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu legislația Uniunii.***

(19) Atunci când autoritatea națională nu dă curs recomandării ***într-un termen stabilit de Autoritate***, Autoritatea ar trebui să ***emită fără întârziere*** o decizie adresată autorității naționale de supraveghere în cauză pentru a garanta respectarea dreptului ***Uniunii***, producând efecte juridice directe care pot fi invocate în fața instanțelor și autorităților naționale și care trebuie respectate în temeiul ***articolului 258 din TFUE***.

(20) Pentru a pune capăt situațiilor excepționale de lipsă persistentă de acțiune din partea autorității competente vizate, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul, în ultimă instanță, să adopte decizii adresate unei anumite instituții financiare. Acest drept ar trebui să se limiteze la circumstanțe excepționale în care o autoritate competentă nu respectă ***avizul formal*** care îi ***este adresat*** și în care legislația ***Uniunii*** este direct aplicabilă instituțiilor financiare în temeiul regulamentelor UE în vigoare sau viitoare. ***În această privință, Parlamentul European și Consiliul așteaptă cu interes realizarea programului Comisiei pentru 2010, în special în ceea ce privește propunerea de reformare a Directivei privind cerințele de capital.***

(21) Amenințările grave la adresa bunei funcționări și a integrității pieței financiare sau a stabilității sistemului financiar din ***Uniunea Europeană*** necesită o reacție rapidă și concertată la ***nivelul Uniunii***. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să poată impune autorităților naționale de supraveghere să ia măsuri specifice pentru a remedia o situație de urgență. ***Având în vedere sensibilitatea acestui aspect, competența de a stabili existența unei situații de urgență ar trebui să fie conferită Comisiei la inițiativa acesteia sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității. Atunci când Parlamentul European, Consiliul, CERS sau Autoritatea europeană de supraveghere (AES) consideră că este posibilă apariția unei situații de urgență, acestea ar trebui să contacteze Comisia. În cadrul acestui proces, protecția confidențialității este deosebit de importantă. În cazul în care stabilește existența unei situații de urgență, Comisia ar trebui să informeze Parlamentul European și Consiliul.***

(22) Pentru a asigura supravegherea eficientă și eficace, precum și o reprezentare echilibrată a punctelor de vedere ale autorităților competente din diferite state membre, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a soluționa dezacordurile dintre aceste autorități competente, decizia sa având caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește colegiile autorităților de supraveghere. Ar trebui prevăzută o fază de conciliere, în cursul căreia autoritățile competente pot ajunge la un acord. ***Atunci când nu se ajunge la un acord, Autoritatea ar trebui să solicite autorităților competente vizate să ia măsuri specifice sau să se abțină de la a lua măsuri pentru a soluționa chestiunea și pentru a asigura respectarea legislației UE, cu efecte obligatorii pentru autoritățile competente vizate. În cazul în care legislația relevantă a UE oferă competențe discreționare autorităților competente ale statelor membre, deciziile adoptate de AES nu pot înlocui exercitarea competențelor discreționare în cauză în conformitate cu legislația Uniunii. În cazul lipsei de acțiune din partea autorităților naționale de supraveghere implicate, Autoritatea ar trebui să fie abilitată să adopte, ca ultimă soluție, decizii adresate direct instituțiilor financiare în domeniile din legislația Uniunii direct aplicabile acestora.***

(22a) Criza a demonstrat că simpla cooperare dintre autoritățile naționale a căror jurisdicție se oprește la frontiera națională este în mod clar nepotrivită pentru supravegherea instituțiilor financiare care desfășoară activități transfrontaliere.

(22b) Mai mult, „mecanismele actuale, care combină drepturi de desfășurare a activității în altă țară, supravegherea din țara de origine și asigurarea depozitelor la nivel exclusiv național, nu constituie o bază solidă pentru reglementarea și supravegherea viitoare a băncilor europene transfrontaliere care oferă servicii cu amănuntul"(Raportul Turner).

(22c) Conform concluziilor Raportului Turner, „mecanismele mai solide necesită fie existența unor competențe consolidate la nivel național, ceea ce presupune o piață unică mai puțin deschisă, fie un nivel mai mare de integrare europeană". Soluția națională implică dreptul țării-gazdă de a obliga instituțiile străine să își desfășoare activitatea numai prin intermediul filialelor, și nu prin intermediul sucursalelor, precum și dreptul de a supraveghea capitalul și lichiditățile băncilor care operează în țara respectivă, fapt care ar avea ca rezultat un nivel mai mare de protecționism. Soluția europeană impune consolidarea statutului Autorității în cadrul Colegiului autorităților de supraveghere și o supraveghere mai strictă a instituțiilor financiare care prezintă un risc sistemic.

(23) Colegiile autorităților de supraveghere joacă un rol important în supravegherea eficientă, efectivă și consecventă a instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Autoritatea ar trebui să aibă ***un rol principal și*** drepturi depline de participare la colegiile autorităților de supraveghere pentru a raționaliza funcționarea colegiilor și schimbul de informații din cadrul acestora și pentru a favoriza convergența și consecvența între colegii în ceea ce privește aplicarea legislației ***Uniunii***. ***După cum relevă Raportul Larosière, „denaturarea concurenței și arbitrajul de reglementare generat de practici de supraveghere diferite trebuie evitate, deoarece au potențialul de a submina stabilitatea financiară, printre altele prin încurajarea orientării activității financiare către țări cu supraveghere laxă. Sistemul de supraveghere trebuie să fie perceput ca fiind echitabil și echilibrat."***

(23a) Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să consolideze supravegherea instituțiilor financiare care îndeplinesc criteriile privind riscurile sistemice, întrucât eșecul acestora ar putea să pună în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii și să prejudicieze economia reală.

(23b) ***Riscul sistemic ar trebui identificat luând în considerare standardele internaționale, în special cele stabilite de CSF, FMI, Asociația Internațională a Autorităților de Supraveghere în Asigurări (IAIS) și G-20. Interconectarea, posibilitatea de substituire și alegerea momentului oportun sunt criteriile utilizate cel mai frecvent pentru identificarea unui risc sistemic.***

(23c) ***Ar trebui elaborat un cadru de acțiune pentru instituțiile în dificultate, pentru a le stabiliza sau a le lichida, deoarece „s-a demonstrat în mod clar că o criză bancară implică riscuri mari atât pentru guverne, cât și pentru societate în general, întrucât o astfel de situație ar putea pune în pericol stabilitatea financiară și economia reală" (Raportul de Larosière). Comisia ar trebui să facă propuneri adecvate pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare. Printre elementele-cheie ale gestionării crizelor se numără o serie de norme comune și mijloace comune pentru soluționarea aspectelor financiare (execuție și finanțare pentru soluționarea crizelor la instituțiile mari, transfrontaliere și/sau interconectate).***

(23d) ***Ar trebui înființat un Fond european de garantare a depozitelor pentru a asigura responsabilitatea comună a instituțiilor financiare transfrontaliere, a proteja interesele deponenților din Uniune și a reduce costul suportat de contribuabili în urma unei crize financiare sistemice. Un fond la nivelul UE pare să fie mijlocul cel mai eficient de protejare a intereselor deponenților și cea mai bună apărare împotriva denaturării concurenței. Este evident însă că abordările UE sunt inevitabil mai complexe și că unele state membre au început deja să elaboreze sau chiar să aplice astfel de sisteme. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să asigure cel puțin armonizarea celor mai importante caracteristici ale sistemelor naționale. Autoritatea ar trebui să poată asigura, de asemenea, că instituțiile financiare sunt obligate să contribuie la un singur sistem.***

(23e) ***Fondul european de stabilitate bancară ar trebui să finanțeze lichidarea corespunzătoare sau intervențiile de salvare a instituțiilor financiare aflate în dificultate, în cazul în care acestea ar putea amenința stabilitatea financiară a pieței financiare interne a Uniunii. Fondul ar trebui finanțat prin intermediul unor contribuții adecvate din partea sectorului financiar. Contribuțiile către Fond ar trebui să le înlocuiască pe cele făcute către fondurile naționale cu caracter similar.***

(24) Delegarea de sarcini și responsabilități poate fi un instrument util în funcționarea rețelei autorităților de supraveghere în vederea reducerii suprapunerii sarcinilor de supraveghere, favorizării cooperării și prin aceasta a raționalizării procesului de supraveghere, precum și a reducerii sarcinilor impuse instituțiilor financiare***, în special pentru instituțiile financiare care nu au o dimensiune europeană.*** Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să ofere un temei juridic clar pentru această delegare. Delegarea sarcinilor înseamnă efectuarea acestora de către o altă autoritate de supraveghere în locul autorității responsabile, în timp ce responsabilitatea deciziilor în materie de supraveghere îi revine în continuare autorității care deleagă sarcinile. Prin delegarea responsabilităților, o autoritate națională de supraveghere delegată ar trebui să poată decide într-o chestiune de supraveghere în ***numele Autorității sau al*** unei alte autorități naționale de supraveghere ▌. Delegațiile ar trebui să respecte principiul conform căruia se alocă o competență de supraveghere unei autorități de supraveghere care are competența necesară de a întreprinde o acțiune în privința chestiunii aflate în discuție. Se poate avea în vedere o realocare a responsabilităților, de exemplu, din motive legate de economiile de scară sau de gamă, de coerența la nivelul supravegherii unui grup, precum și de utilizarea optimală a competențelor tehnice existente printre autoritățile naționale de supraveghere. Legislația ***Uniunii*** din acest domeniu poate oferi mai multe precizări cu privire la principiile realocării responsabilităților printr-un acord. Autoritatea ar trebui să faciliteze ***și să monitorizeze*** acordurile privind delegarea sarcinilor convenite între autoritățile naționale de supraveghere prin toate modalitățile adecvate. Ea ar trebui să fie informată în prealabil cu privire la acordurile privind delegările care urmează a fi încheiate, pentru a putea emite un aviz dacă este necesar. Autoritatea ar trebui să centralizeze publicarea unor astfel de acorduri pentru a garanta că tuturor părților implicate li se facilitează accesul la informații oportune și transparente cu privire la acorduri. ***Autoritatea ar trebui să identifice și să difuzeze cele mai bune practici privind delegarea și acordurile de delegare.***

(25) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ convergența în materie de supraveghere pe teritoriul ***Uniunii Europene*** cu scopul de a institui o cultură comună a supravegherii.

(26) Evaluările inter pares constituie un instrument rentabil și eficient în vederea favorizării consecvenței în cadrul rețelei supraveghetorilor financiari. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să elaboreze cadrul metodologic pentru aceste evaluări și să le organizeze în mod regulat. Evaluările ar trebui să se concentreze nu numai asupra convergenței dintre practicile în materie de supraveghere, ci și asupra capacității supraveghetorilor de a ajunge la rezultate de înaltă calitate în acest domeniu, precum și asupra independenței autorităților competente. ***Rezultatele evaluărilor inter pares ar trebui date publicității, iar cele mai bune practici ar trebui identificate și date, de asemenea, publicității.***

(27) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ elaborarea unei reacții coordonate la ***nivelul Uniunii*** în materie de supraveghere, în special ***pentru a asigura*** buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din ***Uniunea Europeană***. Pe lângă dreptul său de a lua măsuri în situații de urgență, Autorității ar trebui, prin urmare, să i se încredințeze o funcție de coordonare generală în cadrul ***SESF***. Buna circulație a tuturor informațiilor pertinente între autoritățile competente ar trebui să ocupe un loc important în cadrul acțiunilor Autorității.

(28) Pentru a proteja stabilitatea financiară este necesară identificarea din timp a tendințelor, a riscurilor potențiale și a punctelor vulnerabile aferente nivelului microprudențial, într-un context transfrontalier și transsectorial. Autoritatea ar trebui să monitorizeze și să evalueze aceste evoluții în domeniul său de competență și, dacă este necesar, să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comisia, celelalte autorități europene de supraveghere și ***CERS*** în mod regulat sau, dacă este necesar, ad hoc. Autoritatea ar trebui de asemenea ***să inițieze și*** să coordoneze exercițiile de simulare a crizelor la ***nivelul Uniunii*** pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare în cazul evoluțiilor negative ale pieței, garantând aplicarea unei metodologii a acestor exerciții cât mai consecvente la nivel național. ***Pentru a-și exercita funcțiile în mod corespunzător, Autoritatea ar trebui să efectueze analize economice ale piețelor și ale impactului evoluțiilor potențiale ale acestora.***

(29) Având în vedere globalizarea serviciilor financiare și importanța sporită a standardelor internaționale, Autoritatea ar trebui ***să reprezinte Uniunea Europeană în cadrul dialogului*** și ***al cooperării*** cu autorități de supraveghere din ***țări terțe***.

(30) Autoritatea ar trebui să servească drept un organism independent care să ofere consiliere, în domeniul său de competență, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Ea ar trebui să poată emite un aviz cu privire la evaluarea prudențială a fuziunilor și achizițiilor în temeiul Directivei 2006/48/CE ▌.

(31) Pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul să solicite toate informațiile necesare ***cu privire la supravegherea prudențială***. Pentru a se evita suprapunerea obligațiilor de raportare ale instituțiilor financiare, aceste informații ar trebui în mod normal să fie transmise de autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele și instituțiile financiare***, precum și să țină seama de statisticile deja existente***. Autoritatea ar trebui însă***, în ultimă instanță,*** să ***poată adresa în mod direct o solicitare de*** informații ***bine întemeiată și motivată instituțiilor*** financiare ▌atunci când o autoritate națională competentă nu furnizează sau nu poate furniza respectivele informații în mod prompt. Autoritățile statelor membre ar trebui să fie obligate să sprijine Autoritatea pentru ca acestor cereri directe să li se dea curs. ***În acest context este esențial să se lucreze pe baza unor formate de raportare comune.***

(31a) Măsurile de colectare a informațiilor nu ar trebui să aducă atingere cadrului juridic al Sistemului Statistic European (SSE) și al Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) în domeniul statistic. Prezentul regulament nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene ([24]) și Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ([25]).

([24]) ***JO L 87, 31.3.2009, p. 164.***
([25]) ***JO L 318, 27.11.1998, p. 8.***

(32) Colaborarea strânsă între Autoritate și ***CERS*** este esențială pentru o funcționare pe deplin eficientă a acestuia din urmă și pentru a garanta că avertismentelor și recomandărilor sale li se dă curs. Autoritatea ***și CERS*** ar trebui ***să facă schimb de*** orice informații pertinente. Datele aferente întreprinderilor individuale ar trebui furnizate în urma unei cereri motivate. Autoritatea ar trebui să dea curs ***în mod adecvat*** avertismentelor sau recomandărilor pe care ***CERS*** i le adresează sau le adresează unei autorități naționale de supraveghere.

(33) ▌ Autoritatea ar trebui să consulte părțile interesate cu privire la standarde ***de reglementare***, orientări și recomandări și să le ofere acestora o posibilitate rezonabilă de a formula observații cu privire la măsurile propuse. ***Înainte de adoptarea proiectelor de standarde de reglementare, orientări și recomandări, Autoritatea ar trebui să realizeze un studiu de impact.*** Din motive de eficiență, ar trebui înființat în acest scop un Grup al părților interesate din domeniul bancar, care să reprezinte în proporții egale instituțiile ▌ de credit și de investiții ***din Uniune (reprezentând diversele modele și dimensiuni ale instituțiilor și întreprinderilor financiare,*** inclusiv, după caz, investitori instituționali și alte instituții financiare care folosesc servicii financiare), ***IMM-urile, sindicatele, mediul academic,*** precum și consumatorii sau alți utilizatori cu amănuntul ai serviciilor bancare. Grupul părților interesate din domeniul bancar ar trebui să funcționeze în mod activ ca o interfață cu alte grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare înființate de către Comisie sau de legislația ***Uniunii***.

(33a) Organizațiile fără scop lucrativ sunt marginalizate în dezbaterea privind viitorul serviciilor financiare și în procesul decizional aferent, spre deosebire de reprezentanții sectorului, bine finanțați și cu relații adecvate. Acest dezavantaj ar trebui compensat prin finanțarea adecvată a reprezentanților acestora în cadrul Grupului părților interesate din domeniul bancar.

(34) Statele membre au o responsabilitate centrală în ***asigurarea gestionării coordonate a crizelor, precum și*** în procesul de menținere a stabilității financiare în ***situații de criză***, în special în ceea ce privește stabilizarea și redresarea instituțiilor financiare vulnerabile. ***Acțiunile acestora ar trebui strâns coordonate cu cadrul și principiile uniunii economice și monetare.*** Măsurile luate de Autoritate în situații de urgență sau de dezacorduri, care afectează stabilitatea unei instituții financiare nu ar trebui să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre. Ar trebui înființat un mecanism prin care statele membre pot să invoce această măsură de salvgardare și să înainteze în ultimă instanță cazul Consiliului în vederea obținerii unei decizii. Este oportun să i se confere Consiliului un rol în acest caz, date fiind responsabilitățile specifice ale statelor membre în acest sens.

(34a) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a regulamentului de instituire a unui astfel de mecanism, Comisia ar trebui să prevadă, la nivelul Uniunii, pe baza experienței dobândite, orientări clare și adecvate privind momentul în care statele membre pot activa măsura de salvgardare. Utilizarea de către statele membre a măsurii de salvgardare ar trebui evaluată pe baza orientărilor respective.

(34b) Fără a aduce atingere responsabilităților specifice ale statelor membre în situații de criză, în cazul în care un stat membru decide să invoce măsura de salvgardare, Parlamentul European ar trebui informat în același timp cu Autoritatea, Consiliul și Comisia. În plus, statul membru ar trebui să explice motivele pentru care invocă măsura de salvgardare. În cooperare cu Comisia, Autoritatea ar trebui să stabilească măsurile ulterioare care trebuie luate.

(35) În procedurile sale de luare a deciziilor, Autoritatea ar trebui să respecte normele comunitare și principiile generale cu privire la procesul echitabil și transparența. Dreptul destinatarilor deciziilor Autorității de a fi auziți ar trebui să fie pe deplin respectat. Actele Autorității fac parte integrantă din legislația ***Uniunii***.

(36) Un consiliu de supraveghere compus din directorii autorităților competente relevante din fiecare stat membru și condus de președintele Autorității ar trebui să fie principalul organ decizional al Autorității. Reprezentanți ai Comisiei, ai ***CERS***, ai Băncii Centrale Europene***,*** ai ***Autorității*** europene de supraveghere ***(asigurări și pensii) și ai Autorității europene de supraveghere (valori mobiliare și piețe)*** ar trebui să participe în calitate de observatori. Membrii consiliului de supraveghere ar trebui să acționeze independent și doar în interesul ***Uniunii***. În cazul actelor generale, inclusiv al celor legate de adoptarea de standarde tehnice ***de reglementare***, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, ***ar fi*** oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute ***la articolul 16 din TFUE***, în timp ce celelalte decizii ar trebui luate cu majoritatea simplă a membrilor. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns.

(36a) Ca regulă generală, consiliul de supraveghere ar trebui să ia decizii cu majoritate simplă conform principiului „un om, un vot". Cu toate acestea, în cazul actelor legate de adoptarea de standarde tehnice, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, este oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute în Tratatul privind Uniunea Europeană, în TFUE și în Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la acestea. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns, obiectiv, compus din membri care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente ce sunt părți la dezacord și nici nu au vreun interes în conflict și nici legături directe cu autoritățile competente în cauză. Componența grupului ar trebui să fie echilibrată în mod corespunzător. Orice decizie a grupului ar trebui aprobată de consiliul de supraveghere cu majoritatea simplă a membrilor, în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot. Cu toate acestea, în ceea ce privește deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup ar putea fi respinsă de către un număr de membri ale căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE.

(37) Un consiliu de administrație compus din președintele Autorității, reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere și ai Comisiei ar trebui să se asigure că Autoritatea își îndeplinește misiunea și sarcinile care îi revin. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere puterea necesară, printre altele, de a propune programul de lucru anual și multianual, de a exercita anumite competențe bugetare, de a adopta planul de politică al Autorității în materie de personal, de a adopta unele dispoziții speciale cu privire la dreptul de a avea acces la documente și de a adopta raportul anual.

(38) Un președinte cu normă întreagă, ales de ***Parlamentul European în urma unui*** concurs deschis ***organizat de Comisie și după întocmirea unei liste cu finaliști de către Comisie***, ar trebui să reprezinte Autoritatea. Gestionarea Autorității ar trebui încredințată unui director executiv, care ar trebui să aibă dreptul de a participa la întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație fără drept de vot.

(39) Pentru a garanta consecvența transsectorială în ceea ce privește activitățile autorităților europene de supraveghere, aceste autorități ar trebui să își coordoneze strâns activitățile ***prin intermediul*** autorităților europene de supraveghere ***(Comitetul comun) (denumit în continuare „Comitetul comun")*** și să ajungă la poziții comune atunci când este necesar. Comitetul comun ▌ ar trebui să ***coordoneze funcțiile celor trei autorități europene de supraveghere cu privire la conglomeratele*** financiare. Atunci când este necesar, actele care sunt acoperite și de domeniul de competență al Autorității europene ***de supraveghere*** ***(***asigurări și pensii ocupaționale***)*** sau al Autorității europene ***de supraveghere (***valori mobiliare și piețe***)*** ar trebui adoptate în paralel de autoritatea europeană de supraveghere în cauză. ***Comitetul comun ar trebui prezidat prin rotație pe durata unui mandat de 12 luni de președinții celor trei autorități europene de supraveghere. Președintele Comitetului comun trebuie să fie și vicepreședinte al CERS. Comitetul comun ar trebui să aibă un secretariat permanent, al cărui personal să fie detașat de la cele trei autorități europene de supraveghere, pentru a permite schimburile de informații pe cale informală și dezvoltarea unei culturi metodologice comune în cadrul celor trei autorități europene de supraveghere.***

(40) Este necesară garantarea faptului că părțile afectate de deciziile adoptate de Autoritate pot întreprinde măsurile corective necesare. Pentru a proteja eficient drepturile părților și din motive de economie procedurală, pentru domeniile în care Autoritatea are dreptul de a lua decizii, părțile ar trebui să aibă dreptul de a contesta aceste decizii în fața unei comisii de apel. Din motive de eficiență și consecvență, comisia de apel ar trebui să fie un organism comun celor trei autorități europene de supraveghere, independent de structurile administrative și de reglementare ale acestora. Decizia comisiei de apel trebuie să poată fi atacată în fața Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(41) Pentru ca Autoritatea să fie pe deplin autonomă și independentă, ar trebui să i se acorde un buget autonom cu venituri provenind în special din contribuții obligatorii din partea autorităților naționale de supraveghere și din bugetul general al Uniunii Europene. ***Finanțarea Autorității de către Uniune face obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară în conformitate cu punctul 47 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ([26]) (AII).*** Ar trebui să se aplice procedura bugetară ***a Uniunii***. Auditarea conturilor ar trebui efectuată de Curtea de Conturi. ***Bugetul global ar trebui să facă obiectul procedurii de descărcare de gestiune.***

(42) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([27]) ar trebui să se aplice Autorității. Autoritatea ar trebui să adere, de asemenea, la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([28]).

(43) Pentru a garanta condiții deschise și transparente de angajare și tratamentul echitabil al personalului, personalului Autorității ar trebui să i se aplice Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene ([29]).

(44) Este esențială protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale. ▌Confidențialitatea informațiilor ***puse la dispoziția Autorității și*** care fac obiectul schimbului în rețea ***ar trebui să facă obiectul unor norme de confidențialitate riguroase și eficace***.

(45) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([30]) și prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ([31]), care se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.

(46) Pentru a asigura funcționarea transparentă a Autorității, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ([32]) ar trebui să se aplice Autorității.

(47) Țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene ar trebui să poată participa la activitățile Autorității în conformitate cu acordurile corespunzătoare care urmează să fie încheiate de către ***Uniune***.

([26]) ***JO C 139, 14.6.2006, p. 1.***
([27]) JO L 136, 31.5.1999, p. 1.
([28]) JO L 136, 31.5.1999, p. 15.
([29]) JO L 56, 4.3.1968, p. 1.
([30]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
([31]) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.
([32]) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(48) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deponenților și investitorilor, protejarea integrității, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității sistemului financiar și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere nu se pot realiza în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la ***nivelul Uniunii***, ***Uniunea Europeană*** poate lua măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din ***Tratatul privind Uniunea Europeană***. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(49) Autoritatea preia toate sarcinile și competențele actuale ale Comitetului european al inspectorilor bancari, Decizia 2009/78/CE a Comisiei din 23 ianuarie 2009 de instituire a Comitetului european al inspectorilor bancari ar trebui prin urmare să fie abrogată, în timp ce Decizia nr. ***716/2009/CE*** a Parlamentului European și a Consiliului ***din 16 septembrie 2009*** de instituire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului ([33]) ar trebui modificată în consecință.

(50) Este necesar să se stabilească un termen-limită pentru aplicarea prezentului regulament în vederea asigurării faptului că Autoritatea este pregătită corespunzător pentru a-și începe activitatea și a garantării unei tranziții ușoare dinspre Comitetul european al inspectorilor bancari,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

ÎNFIINȚARE ȘI STATUT JURIDIC

Articolul 1

Înființare și domeniu de activitate

(1) Prezentul regulament înființează Autoritatea ▌ europeană ***de supraveghere*** (***Autoritatea bancară europeană,*** „Autoritatea").

(2) Autoritatea acționează ***în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și*** în cadrul domeniului de aplicare prevăzut de Directiva 2006/48/CE, Directiva 2006/49/CE, Directiva 2002/87/CE, ***Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, Directiva 94/19/CE și de părțile relevante ale Directivei*** 2005/60/CE***, Directivei*** 2002/65/CE***, Directivei 2007/64/CE*** și ***ale Directivei*** 2009/110/CE***, în măsura în care aceste acte se aplică instituțiilor financiare și de credit și autorităților competente care le supraveghează***, fiind incluse de asemenea toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în baza acestor acte, precum și orice alte acte legislative ale ***Uniunii*** care conferă sarcini Autorității.

(2a) Autoritatea acționează, de asemenea, în domeniul activităților instituțiilor de credit, ale conglomeratelor financiare, ale societăților de investiții, ale instituțiilor de plată și ale instituțiilor emitente de monedă electronică, inclusiv în chestiuni de guvernanță a întreprinderilor, raportare financiară și audit, cu condiția ca astfel de acțiuni ale Autorității să fie necesare pentru asigurarea aplicării eficace și consecvente a legislației menționate la alineatul (2).

(3) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin ***articolul 258*** din ***TFUE*** referitoare la garantarea respectării legislației ***Uniunii***.

(4) Obiectivul Autorității este acela de a ***proteja interesul public, contribuind la stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar pe termen scurt, mediu și lung, pentru economia, cetățenii și întreprinderile Uniunii. Autoritatea contribuie*** la:

([33]) JO L 253, 25.9.2009, p. 8.

(i) îmbunătățirea funcționării pieței interne, incluzând, în special, un nivel ***solid***, eficient și consistent de reglementare și supraveghere;

▌

(iii) garantarea integrității, ***transparenței,*** eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare;

▌

(v) consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii;

(va) prevenirea arbitrajului de reglementare și promovarea condițiilor de concurență echitabile;

(vb) garantarea unei reglementări și supravegheri corespunzătoare cu privire la asumarea riscurilor de credit și a altor riscuri; și

(vc) îmbunătățirea protecției consumatorilor.

În acest scop, Autoritatea contribuie la garantarea aplicării consecvente, eficiente și efective a ***actelor legislative ale Uniunii*** menționate ▌la ▌alineatul (2), favorizând convergența în materie de supraveghere***,*** furnizând avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei ***și realizând analize economice ale piețelor pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor sale***.

Atunci când își exercită atribuțiile conferite de prezentul regulament, Autoritatea acordă o atenție deosebită riscurilor sistemice prezentate de instituțiile financiare al căror faliment poate afecta funcționarea sistemului financiar sau a economiei reale.

În îndeplinirea atribuțiilor sale, Autoritatea acționează independent și obiectiv, singurul interes urmărit fiind acela al Uniunii Europene.

Articolul 1a

Sistemul European de Supraveghere Financiară

(1) Autoritatea face parte dintr-un Sistem European de Supraveghere Financiară (SESF). Obiectivul principal al SESF este de a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor aplicabile sectorului financiar, pentru a menține stabilitatea financiară, generând astfel încredere în sistemul financiar în ansamblu și asigurând o protecție suficientă pentru clienții serviciilor financiare.

(2) SESF cuprinde:

(a) Comitetul european pentru riscuri sistemice (CERS), în ceea ce privește sarcinile menționate în Regulamentul (UE) nr. …/2010 (CERS) și în prezentul regulament;

(b) Autoritatea;

(c) Autoritatea europeană de supraveghere (valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP];

(d) Autoritatea europeană de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO];

(e) Autoritatea europeană de supraveghere (Comitetul comun), în ceea ce privește sarcinile prevăzute la articolele 40-43 („Comitetul comun");

(f) autoritățile din statele membre menționate la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și în prezentul regulament;

(g) Comisia, în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor menționate la articolele 7 și 9;

(3) Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat cu CERS, precum și cu AEAPO și AEVMP prin intermediul Comitetului comun, garantând consecvența transsectorială a activității și ajungând la poziții comune în domeniul supravegherii conglomeratelor financiare și în alte chestiuni transsectoriale.

(4) În conformitate cu principiul cooperării loiale menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF cooperează, în spiritul încrederii și al unui deplin respect reciproc, în special pentru a asigura circulația între ele a informațiilor pertinente și fiabile.

(5) Autoritățile de supraveghere care fac parte din SESF au obligația de a supraveghea instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în Uniune în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 1b

Răspunderea față de Parlamentul European

Autoritățile menționate la articolul 1a alineatul (2) răspund în fața Parlamentului European.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „instituții financiare" înseamnă „instituții de credit", în sensul definiției ***de la articolul 4 alineatul (1)*** din Directiva 2006/48/CE, „întreprinderi de investiții", în sensul definiției ***de la articolul 3 alineatul (1) litera (b)*** din Directiva 2006/49/CE și „conglomerate financiare", în sensul definiției ***de la articolul 2 alineatul (14)*** din Directiva 2002/87/CE, ***iar în ceea ce privește Directiva 2005/60/CE, „instituții financiare" înseamnă instituții de credit și instituții financiare în sensul definiției de la articolul 3 alineatele (1) și (2) din directiva respectivă;***

2. „autorități competente" înseamnă:

   (i) autoritățile competente în sensul definiției din Directivele 2006/48/CE, 2006/49/CE și ***2007/64/CE și al trimiterii din Directiva 2009/110/CE;***

   (ii) în ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și 2005/60/CE, autoritățile competente să asigure conformitatea instituțiilor financiare și de credit cu cerințele directivelor respective;

   (iii) în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, autorități competente înseamnă organismele care administrează aceste sisteme, în temeiul Directivei 94/19/CE, ***sau autoritățile publice care supraveghează aceste sisteme, în temeiul Directivei 94/19/CE, în cazul în care funcționarea sistemelor de garantare a depozitelor este administrată de o societate privată.***

Articolul 3

Statutul juridic

(1) Autoritatea este un organism ***al Uniunii*** cu personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Componență

Autoritatea cuprinde:

(1) un consiliu de supraveghere, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 28;

(2) un consiliu de administrație, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 32;

(3) un președinte, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 33;

(4) un director executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 38;

(5) o comisie de apel, menționată la articolul 44, cu atribuțiile prevăzute la articolul 46.

Articolul 5

Sediul

Autoritatea își are sediul la ***Frankfurt.***

Autoritatea poate avea reprezentanțe în cele mai importante centre financiare din Uniunea Europeană.

CAPITOLUL II

SARCINI ȘI COMPETENȚE ALE AUTORITĂȚII

Articolul 6

Sarcini și competențe ale Autorității

(1) Autoritatea are următoarele sarcini:

(a) de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituțiile ***Uniunii*** și prin elaborarea de orientări, recomandări și proiecte de standarde tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare*** care trebuie să se bazeze pe ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2);

(b) de a contribui la aplicarea consecventă a ***actelor legislative ale Uniunii***, în special prin sprijinirea unei culturi comune a supravegherii, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente și eficace a ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), prevenirea arbitrajului de reglementare, medierea și rezolvarea dezacordurilor între autoritățile competente, ***asigurarea unei supravegheri eficace și consecvente a instituțiilor financiare, precum și a*** unei funcționări coerente a colegiilor autorităților de supraveghere și luarea de măsuri***, printre altele,*** în situații de urgență;

(c) de ***a stimula și*** a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente;

(d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și prin garantarea faptului că avertismentelor și recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;

(e) de ***a organiza și*** a realiza ▌ analize inter pares ale autorităților competente***, inclusiv de a emite avize***, ***pentru*** a consolida consecvența rezultatelor în materie de supraveghere;

(f) de a monitoriza și evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență;

(fa) de a realiza analize economice ale piețelor pentru a-și îndeplini atribuțiile în cunoștință de cauză;

(fb) de a promova protecția deponenților și a investitorilor;

(fc) de a contribui la gestionarea crizelor din cadrul instituțiilor transfrontaliere, crize care ar putea prezenta un risc sistemic menționat la articolul 12b, dirijând și aplicând toate procedurile de intervenție timpurie, și de soluționare a crizelor sau de insolvabilitate pentru astfel de instituții, prin intermediul Unității sale de soluționare a crizelor bancare menționate la articolul 12c;

(g) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute de prezentul regulament sau de ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2);

(ga) de a supraveghea instituțiile financiare care nu fac obiectul supravegherii de către autoritățile competente;

(gb) de a publica pe site-ul său și de a actualiza periodic informațiile privind domeniul său de activitate, în special, în sfera sa de competență, informații privind instituțiile financiare înregistrate, pentru a facilita accesul publicului la informații;

(gc) de a prelua, după caz, toate sarcinile curente și permanente de la Comitetul european al inspectorilor bancari (CEIB),

(2) Pentru a efectua sarcinile menționate la alineatul (1), Autoritatea deține competențele prevăzute de prezentul regulament, fiind în special abilitată:

(a) să elaboreze proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** în cazurile specifice menționate la articolul 7;

(aa) să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cazurile specifice menționate la articolul 7e;

(b) să emită orientări și recomandări, în conformitate cu articolul 8;

(c) să emită recomandări în cazuri specifice, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3);

(d) să ia decizii individuale adresate autorităților competente în cazurile specifice menționate la articolele 10 și 11;

(e) să ia decizii individuale adresate instituțiilor financiare în cazurile specifice menționate la articolul 9 alineatul (6), la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (4);

(f) să emită avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, în conformitate cu articolul 19;

(fa) să colecteze informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare în conformitate cu articolul 20;

(fb) să dezvolte metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care caracteristicile produselor și procesele de distribuție îl au asupra poziției financiare a instituțiilor și asupra protecției consumatorilor;

(fc) să furnizeze o bază de date a instituțiilor financiare înregistrate în domeniul său de competență și, în cazurile specificate în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), la nivel central;

(fd) să elaboreze un standard tehnic de reglementare care să stabilească informațiile minime ce trebuie să fie puse la dispoziția Autorității cu privire la tranzacții și la participanții la piețe și modul de coordonare a colectării datelor și să prezinte modalitatea de interconectare a bazelor naționale de date existente pentru a asigura accesul permanent al Autorității la informațiile relevante și necesare privind tranzacțiile și piața.

(3) Autoritatea își exercită competențele exclusive în materie de supraveghere ce îi revin în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește entitățile sau activitățile economice aflate în raza de acțiune ***a Uniunii***.

(4) În ***scopul exercitării competențelor sale exclusive de supraveghere în temeiul alineatului (3)***, Autoritatea deține competențele de anchetă și executare adecvate menționate în legislația în domeniu, precum și posibilitatea de a percepe tarife. ***Autoritatea acționează în strânsă cooperare cu autoritățile competente și se bazează pe cunoștințele specializate, facilitățile și competențele acestora pentru a-și îndeplini sarcinile.***

Articolul 6a

Sarcini legate de protecția consumatorilor și activitățile financiare

(1) Pentru a promova protecția deponenților și a investitorilor, Autoritatea își asumă un rol principal în promovarea transparenței, simplicității și echității pe piață pentru produsele sau serviciile financiare de consum din întreaga piață unică, inclusiv prin:

(i) colectarea, analizarea și raportarea tendințelor de consum;

(ii) revizuirea și coordonarea inițiativelor de formare și educare în domeniul financiar;

(iii) elaborarea de standarde de formare pentru acest sector;

(iv) contribuții la elaborarea unor norme comune de publicare, și

(v) evaluări, în special ale accesibilității, disponibilității și costurilor de creditare pentru persoane fizice și întreprinderi, în special pentru IMM-uri.

(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta orientări și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor și convergența practicilor de reglementare.

(3) Autoritatea poate emite, de asemenea, avertizări în cazul în care o activitate financiară pune semnificativ în pericol îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (4).

(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un Comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile naționale de supraveghere competente cu scopul de a elabora o abordare coordonată a activității de reglementare și supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și care acordă consultanță Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

(5) Autoritatea poate interzice temporar sau restricționa anumite tipuri de activități financiare care amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia în cazurile specificate și în condițiile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau dacă acest lucru este necesar într-o situație de urgență în conformitate cu și în condițiile prevăzute la articolul 10.

Autoritatea revizuiește această decizie la intervale de timp regulate atunci când acest lucru este oportun.

Autoritatea poate analiza, de asemenea, necesitatea de a interzice sau a restricționa anumite tipuri de activități financiare și, dacă acest lucru este necesar, să informeze Comisia pentru a facilita adoptarea unei interdicții sau a unei restricții.

Articolul 7

Standarde tehnice *de reglementare*

(1) ***Parlamentul European și Consiliul pot delega Comisiei competența de adopta*** standarde tehnice ***de reglementare în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a asigura o armonizare consecventă*** în domeniile prevăzute în mod expres în ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2). ***Standardele de reglementare în cauză sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau de politică, iar conținutul lor este delimitat de actele legislative în temeiul cărora sunt elaborate. Proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt elaborate de Autoritate și sunt prezentate Comisiei spre aprobare. În cazul în care Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare.***

(2) ***Înainte de a prezenta Comisiei standardele tehnice de reglementare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Autoritatea solicită, de asemenea, avizul sau recomandări din partea Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22.***

(3) La primirea proiectelor de standarde tehnice de reglementare de la Autoritate, Comisia le transmite imediat Parlamentului și Consiliului.

(4) În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, Comisia decide cu privire la adoptarea lor. Standardele tehnice de reglementare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În cazul în care nu intenționează să adopte un proiect de standard, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul, prezentându-și motivele.

Articolul 7a

Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde de reglementare

(1) În cazul în care intenționează să nu aprobe proiectele de standarde tehnice de reglementare sau să le aprobe parțial sau cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectele de standarde tehnice de reglementare, propunând modificări motivate.

(2) În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectele de standarde tehnice de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și le poate prezenta din nou Comisiei spre aprobare. Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la decizia sa.

(3) Atunci când Autoritatea nu este de acord cu decizia Comisiei de a respinge sau a modifica propunerile sale inițiale, Parlamentul European sau Consiliul îi poate convoca pe comisarul responsabil și pe președintele Autorității, în termen de o lună, pentru o reuniune ad hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a Consiliului, pentru a prezenta și a explica diferendul dintre ei.

Articolul 7b

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta standardele de reglementare menționate la articolul 7 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 7c.

(2) De îndată ce adoptă un standard de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) În raportul menționat la articolul 35 alineatul (2), președintele Autorității informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la standardele de reglementare aprobate și la autoritățile competente care nu le-au respectat.

Articolul 7c

Obiecțiuni la standardele de reglementare

(1) Atunci când Comisia adoptă un act delegat în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:

(a) Parlamentul European sau Consiliul se poate opune actului delegat în termen de trei luni de la data notificării standardului de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

(b) actul delegat se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înainte de expirarea termenului stabilit dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni. În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu s-au opus actului delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(c) în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opune actului delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora, în conformitate cu articolul 296 din TFUE.

(2) Atunci când Comisia adoptă un standard de reglementare identic cu proiectul de standard de reglementare prezentat de Autoritate, se aplică alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu excepția termenului în care Parlamentul European și Consiliul se pot opune standardului, care este de o lună de la expirarea termenului de trei luni menționat la articolul 7 alineatul (4). La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu încă o lună.

(3) Imediat ce proiectul le este transmis de către Comisie, Parlamentul European și Consiliul pot adopta o declarație anticipată și condiționată conform căreia nu formulează obiecțiuni, care intră în vigoare în cazul în care Comisia adoptă standardul tehnic de reglementare fără a modifica proiectul.

(4) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unui standard de reglementare, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni cu privire la standardul tehnic de reglementare își expune motivele care au stat la baza acestora, în conformitate cu articolul 296 din TFUE.

Articolul 7d

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Decizia de revocare pune capăt delegării.

(3) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele de adoptare a unor standarde tehnice de reglementare care ar putea face obiectul unei revocări.

Articolul 7e

Standarde tehnice de punere în aplicare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE, atunci când sunt necesare condiții uniforme de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic din domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă, în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea elaborează standarde tehnice de punere în aplicare care să fie prezentate Comisiei, standardele în cauză sunt tehnice, nu includ opțiuni de politică și se limitează la stabilirea condițiilor de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

(b) dacă Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în termenul specificat într-o solicitare adresată Autorității de către Comisie în conformitate cu articolul 19, Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare printr-un act de punere în aplicare.

(2) Înainte de a prezenta Comisiei standardele tehnice de punere în aplicare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației.

Autoritatea solicită, de asemenea, avizul sau recomandări din partea Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22.

(3) Autoritatea prezintă Comisiei spre aprobare proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și, concomitent, Parlamentului European și Consiliului.

(4) În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la aprobarea lor. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Ea poate aproba proiectele de standarde doar parțial sau cu amendamente atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

Ori de câte ori adoptă un standard tehnic de punere în aplicare modificând proiectul de standard tehnic de punere în aplicare depus de Autoritate, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul.

(5) Comisia adoptă standardele prin intermediul unor regulamente sau decizii care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 8

Orientări și recomandări

(1) În scopul stabilirii de practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere, și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a legislației ***Uniunii***, Autoritatea emite orientări și recomandări adresate autorităților competente sau instituțiilor financiare.

(1a) Dacă este cazul, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la orientările și recomandările în cauză și analizează eventualele costuri și beneficii aferente. Autoritatea solicită, de asemenea, după caz, avizul sau opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22. Consultările, analizele, avizele și opiniile menționate sunt proporționale cu domeniul de aplicare, natura și impactul orientărilor sau recomandărilor în cauză.

(2) Autoritățile competente ***și instituțiile financiare*** depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări. ***În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate competentă confirmă faptul că intenționează să respecte respectiva orientare sau recomandare. În cazul în care o autoritate competentă nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, prezentându-și motivele. Autoritatea dă publicității aceste motive.***

Atunci când ***o autoritate*** competentă nu aplică ***o orientare*** sau ***o recomandare***, Autoritatea ***face public acest lucru***.

Autoritatea poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de o autoritate competentă pentru nerespectarea unei orientări sau a unei recomandări. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de către orientarea sau recomandarea în cauză, instituțiile financiare raportează anual, în mod clar și detaliat, dacă respectă orientarea sau recomandarea respectivă.

(2a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la orientările și recomandările emise, menționând autoritățile competente care nu le-au respectat și explicând modalitatea prin care Autoritatea intenționează să se asigure că acestea vor respecta recomandările și orientările sale în viitor.

Articolul 9

Încălcarea legislației Uniunii

(1) Atunci când o autoritate competentă nu a aplicat ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) ***sau le-a aplicat într-un mod care pare să constituie o încălcare a legislației Uniunii, inclusiv a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolele 7 și 7e,*** mai precis nu a reușit să garanteze faptul că o instituție financiară îndeplinește cerințele prevăzute de respectiva legislație, Autoritatea ***acționează conform competențelor*** stabilite la alineatele (2), (3) și (6) ale prezentului articol.

(2) La cererea uneia sau mai multor autorități competente, ***a Parlamentului European, a Consiliului,*** a Comisiei***, a Grupului părților interesate din sectorul bancar*** sau din proprie inițiativă și după ce a informat autoritatea competentă vizată, Autoritatea poate cerceta presupusa ***încălcare sau neaplicare*** a dreptului ***Uniunii***.

(2a) Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 20, autoritatea competentă pune la dispoziția Autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care Autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa.

(3) Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea poate adresa autorității competente în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului ***Uniunii***.

(3a) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea competentă informează Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului ***Uniunii***.

(4) Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea competentă nu s-a conformat legislației ***Uniunii***, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, ***să emită un aviz formal*** prin care să îi ceară autorității competente să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul ***Uniunii***. ***Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.***

Comisia ***emite un astfel de aviz formal*** în termen de trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună.

▌

Autoritatea și autoritățile competente transmit Comisiei toate informațiile necesare.

(5) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea ***avizului formal menționat*** la alineatul (4), autoritatea competentă informează Comisia și Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a ***se conforma avizului formal al*** Comisiei.

(6) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate competentă nu respectă ***avizul formal menționat*** la alineatul (4) ▌în termenul menționat la același alineat și când este necesară remedierea promptă a nerespectării ▌în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate adopta, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare ***în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2)***, o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului ***Uniunii***, inclusiv încetarea oricărei activități.

Decizia Autorității este conformă cu ***avizul formal emis*** de Comisie în temeiul alineatului (4).

(7) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Atunci când adoptă o măsură ▌ în legătură cu ***chestiunile*** care fac obiectul ***unui aviz formal*** în temeiul alineatului (4) ***sau al unei decizii în temeiul alineatului (6), autoritățile competente respectă avizul formal corespunzător sau decizia corespunzătoare, după caz***.

(7a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea indică autoritățile competente și instituțiile financiare care nu au respectat deciziile menționate la alineatele (4) și (6).

Articolul 10

Măsuri în situații de urgență

(1) În cazul unor evoluții negative care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar de pe teritoriul ***Uniunii Europene***, ***Autoritatea facilitează în mod activ și, atunci când consideră că este necesar, coordonează eventualele măsuri luate de către autoritățile naționale de supraveghere competente relevante***.

Pentru a putea îndeplini acest rol de facilitare și coordonare, Autoritatea este informată exhaustiv cu privire la eventualele evoluții relevante și este invitată să participe în calitate de observator la eventualele reuniuni relevante ale autorităților naționale de supraveghere competente.

(1a) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității, o decizie adresată Autorității prin care să constate existența unei situații de urgență în sensul prezentului regulament. Comisia revizuiește această decizie lunar și declară încetarea situației de urgență imediat ce se impune acest lucru.

În cazul în care constată existența unei situații de urgență, Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul.

(2) Atunci când Comisia a adoptat o decizie în temeiul ***alineatului (1a) și în situații excepționale în care este necesară acțiunea coordonată a autorităților naționale pentru a reacționa la evoluții negative care pot pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniunea Europeană sau a unei părți a acestuia***, Autoritatea poate adopta decizii individuale cerându-le autorităților competente să ia măsurile necesare în conformitate cu ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) pentru ***a aborda orice astfel de evoluții*** prin garantarea faptului că instituțiile financiare și autoritățile competente îndeplinesc cerințele prevăzute în respectiva legislație.

(3) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității menționată la alineatul (2) în termenul prevăzut, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare, să adopte o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul respectivei legislații, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (3) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (2) sau (3) este compatibilă cu respectivele decizii.

Articolul 11

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente

(1) Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 9, atunci când o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei măsuri sau cu lipsa de acțiune din partea unei alte autorități competente în domenii în care ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) ***prevăd*** cooperarea, coordonarea sau luarea de decizii în comun de către autoritățile competente din mai multe state membre, Autoritatea, ***din proprie inițiativă sau*** la cererea uneia sau mai multor autorități competente în cauză, ***își asumă un rol de coordonare în sprijinirea autorităților*** în efortul acestora de a ajunge la un acord, în conformitate cu procedura stabilită la ***alineatele (2)-(4)***.

(2) Autoritatea stabilește un termen-limită pentru concilierea autorităților competente, ținând seama de eventualele termene specificate în ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2), precum și de complexitatea și urgența situației. ***În această etapă, Autoritatea are rol de mediator.***

(3) Dacă, la finalul fazei de conciliere, autoritățile competente în cauză nu au reușit să ajungă la un acord, Autoritatea ***ia*** o decizie***, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf***, în vederea soluționării ***diferendului și cerându-le acestora*** să adopte anumite măsuri ▌în conformitate cu legislația ***Uniunii, decizia având caracter obligatoriu pentru autoritățile competente vizate***.

(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să garanteze faptul că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului comunitar, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4a) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (4) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune. Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (3) sau (4) este compatibilă cu respectivele decizii.

(4b) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), președintele prezintă dezacordurile survenite între autoritățile competente, înțelegerile la care s-a ajuns și deciziile luate pentru soluționarea unor astfel de dezacorduri.

Articolul 11a

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente din sectoare diferite

Comitetul comun, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 11 și 42, soluționează dezacordurile transsectoriale care pot apărea între autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP] și din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO].

Articolul 12

Colegiile autorităților de supraveghere

(1) Autoritatea contribuie la promovarea ***și monitorizarea*** funcționării eficiente***, eficace*** și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere prevăzute de Directiva 2006/48/CE și la favorizarea coerenței aplicării legislației ***Uniunii*** de către toate colegiile ***autorităților de supraveghere***. ***Personalul Autorității are posibilitatea de a participa la oricare dintre activități, inclusiv la examinări la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.***

(2) Autoritatea ***conduce*** colegiile autorităților de supraveghere după cum consideră ▌ necesar.

În ***acest scop*** Autoritatea este considerată drept „autoritate competentă" în sensul legislației relevante ▌.

(3) Autoritatea îndeplinește cel puțin următoarele funcții:

(a) colectează și oferă toate informațiile relevante în situațiile normale de lucru și în cele de urgență pentru a facilita activitatea colegiilor autorităților de supraveghere și înființează și gestionează un sistem central pentru a pune astfel de informații la dispoziția autorităților competente din cadrul colegiilor autorităților de supraveghere;

(b) inițiază și coordonează exerciții de simulare a crizelor la nivelul Uniunii pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare, în special a celor identificate la articolul 12b, la evoluțiile negative ale pieței, asigurând aplicarea unei metodologii cât mai consecvente la nivel național pentru aceste exerciții;

(c) planifică și conduce activități de supraveghere atât în situații normale de lucru, cât și în situații de urgență, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse instituțiile financiare; și

(d) supervizează sarcinile îndeplinite de autoritățile competente.

(3a) Autoritatea poate emite standarde de reglementare și de punere în aplicare, orientări și recomandări adoptate în temeiul articolelor 7, 7e și 8 în vederea armonizării activităților de supraveghere și a bunelor practici adoptate de colegiile autorităților de supraveghere. Autoritățile aprobă înțelegeri scrise legate de funcționarea fiecărui colegiu pentru a asigura funcționarea lor convergentă.

(3b) Un rol de mediere, cu efecte obligatorii din punct de vedere juridic, ar trebui să permită Autorității să rezolve dezacordurile dintre autoritățile competente pe baza procedurii instituite la articolul 11. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord în cadrul colegiului autorităților de supraveghere, Autoritatea poate lua decizii în materie de supraveghere care să fie direct aplicabile instituției în cauză.

Articolul 12a

Dispoziții generale

(1) Autoritatea acordă o atenție deosebită și abordează problema riscurilor de perturbare a serviciilor financiare care (i) este cauzată de o disfuncționalitate a întregului sistem financiar sau a unor părți ale acestuia și (ii) poate să genereze consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală (risc sistemic). Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.

(2) Autoritatea, în colaborare cu Comitetul european pentru riscuri sistemice, elaborează un set comun de indicatori cantitativi și calitativi (tablou de riscuri) ce va servi drept bază pentru atribuirea unui rating de supraveghere instituțiilor transfrontaliere identificate la articolul 12b. Ratingul respectiv este revizuit periodic pentru a ține seama de modificările semnificative ale profilului de risc al unei instituții. Ratingul de supraveghere constituie un element critic pentru decizia de a supraveghea sau a interveni direct într-o instituție aflată în dificultate.

(3) Fără a aduce atingere actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea propune, dacă este necesar, proiecte suplimentare de standarde de reglementare și de punere în aplicare, precum și orientări și recomandări pentru instituțiile identificate la articolul 12b.

(4) Autoritatea supraveghează instituțiile transfrontaliere care pot prezenta riscuri sistemice în conformitate cu articolul 12b. În astfel de cazuri, Autoritatea acționează prin intermediul autorităților competente.

(5) Autoritatea înființează o Unitate de soluționare a crizelor bancare cu mandatul de a pune în practică o guvernanță bine definită și un modus operandi pentru gestionarea crizelor, de la intervenția timpurie până la rezolvare și insolvență, precum și de a conduce astfel de proceduri.

Articolul 12b

Identificarea instituțiilor transfrontaliere care ar putea prezenta riscuri sistemice

(1) În urma consultării CERS, Consiliul de supraveghere poate identifica, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1), instituțiile transfrontaliere care, din cauza riscurilor sistemice pe care le-ar putea prezenta, trebuie să facă obiectul supravegherii directe a Autorității sau trebuie plasate în sfera de competență a Unității de soluționare a crizelor bancare menționate la articolul 12c.

(2) Criteriile de identificare a instituțiilor financiare de acest tip sunt consecvente cu criteriile stabilite de CSF, de FMI și de BRI.

Articolul 12c

Unitatea de soluționare a crizelor bancare

(1) Unitatea de soluționare a crizelor bancare menține stabilitatea financiară și reduce efectul de contaminare de către instituțiile aflate în dificultate identificate la articolul 12b a întregului sistem și a economiei în general și limitează costul pentru contribuabili, respectând principiul proporționalității și ierarhia creditorilor și garantând un tratament egal în context transfrontalier.

(2) Unitatea de soluționare a crizelor bancare este împuternicită să îndeplinească sarcinile prezentate la alineatul (1) pentru a reabilita instituțiile aflate în dificultate sau pentru a decide cu privire la lichidarea instituțiilor neviabile (esențială pentru a limita hazardul moral). Printre alte acțiuni, ar putea să solicite ajustări de capital sau lichidități, să adapteze pachetul de activități, să îmbunătățească procese, să numească sau să înlocuiască cadre de conducere, să recomande garanții, împrumuturi și injecții de lichidități, vânzări totale sau parțiale, să creeze o „bancă bună/bancă rea" sau o „bancă-punte", să solicite conversia datoriilor în capital (cu marje adecvate) sau să treacă temporar instituția în proprietate publică.

(3) Unitatea de soluționare a crizelor bancare este alcătuită din experți numiți de consiliul de supraveghere al Autorității care au cunoștințe și experiență în restructurarea, reprofilarea și lichidarea instituțiilor financiare.

Articolul 12d

Sisteme europene de garantare a depozitelor

(1) Autoritatea contribuie la consolidarea sistemul european al sistemelor naționale de garantare a depozitelor, acționând în limita competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament pentru a garanta aplicarea corectă a Directivei 94/19/CE, cu scopul de a se asigura că sistemele naționale de garantare a depozitelor sunt finanțate în mod corespunzător prin contribuții ale instituțiile financiare, inclusiv ale instituțiilor financiare cu sediul în țări terțe, dar care sunt stabilite și primesc depozite în Uniune, în conformitate cu Directiva 94/19/CE și de a asigura un nivel ridicat de protecție pentru toți deponenții, într-un cadru armonizat pe întreg teritoriul Uniunii, care nu aduce atingere rolului de protecție și de stabilizare al sistemelor de garantare reciprocă, cu condiția ca acestea să respecte standardele Uniunii Europene.

(2) Articolul 8 privind competențele Autorității de a adopta orientări și recomandări se aplică sistemelor de garantare a depozitelor.

(3) Comisia poate adopta standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), prin procedura stabilită la articolele 7-7d din prezentul regulament.

Articolul 12e

Fondul european de stabilitate bancară

(1) Se instituie un Fond european de stabilitate bancară (denumit în continuare „fondul") cu scopul de a consolida internalizarea costurilor sistemului financiar și a oferi asistență la rezolvarea crizelor pentru instituțiile financiare transfrontaliere în faliment. Instituțiile financiare care își desfășoară activitatea într-un singur stat membru au posibilitatea de a se alătura fondului. Fondul adoptă măsuri adecvate pentru a evita ca disponibilitatea ajutoarelor să dea naștere unui hazard moral.

(2) Fondul european de stabilitate bancară este finanțat prin contribuții directe de la toate instituțiile financiare identificate la articolul 12b alineatul (1). Contribuțiile în cauză sunt proporționale cu nivelul de risc și cu contribuțiile la riscul sistemic pe care le prezintă fiecare dintre ele și cu variațiile în timp ale riscului global identificate în tabloul lor de riscuri. Nivelul contribuțiilor necesare ține seama de condițiile economice generale și de necesitatea ca instituțiile financiare să își păstreze capitalul pentru alte cerințe de reglementare și de desfășurare a activității.

(3) Fondul european de stabilitate bancară este gestionat de un consiliu de administrație numit de Autoritate pe o perioadă de cinci ani. Membrii consiliului sunt aleși din rândul angajaților propuși de autoritățile naționale. Fondul creează, de asemenea, un consiliu consultativ compus din reprezentanți fără drept de vot ai instituțiilor financiare care participă la fond. Consiliul fondului poate propune Autorității să externalizeze gestionarea lichidităților sale către instituții cu reputație recunoscută (cum ar fi BEI), lichidități care sunt investite în instrumente sigure și lichide.

(4) În cazul în care resursele acumulate pe baza contribuțiilor făcute de bănci nu sunt suficiente pentru a face față dificultăților, fondul are capacitatea de a-și majora resursele prin emiterea unor titluri de creanță și prin alte mijloace financiare.

Articolul 13

Delegarea de sarcini și responsabilități

(1) Autoritățile competente pot***, cu acordul autorității delegate,*** delega sarcini și responsabilități ***Autorității sau*** altor autorități competente***, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol. Statele membre pot crea mecanisme specifice privind delegarea de responsabilități, care trebuie respectate înainte ca autoritățile lor competente să încheie astfel de acorduri și pot limita mandatul delegării la nivelul necesar pentru supravegherea eficientă a instituțiilor sau grupărilor financiare transfrontaliere.***

(2) Autoritatea ***încurajează și*** facilitează delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente prin identificarea sarcinilor și responsabilităților care pot fi delegate sau realizate în comun și prin promovarea celor mai bune practici.

(2a) Delegarea de responsabilități duce la realocarea competențelor prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). Legea autorității delegate reglementează procedura, aplicarea și revizuirea administrativă și judiciară cu privire la responsabilitățile delegate.

(3) Autoritățile competente informează Autoritatea cu privire la acordurile în vederea delegării la care intenționează să participe. Ele aplică acordurile cel mai devreme la o lună după notificarea Autorității.

Autoritatea poate emite un aviz cu privire la acordul propus în termen de o lună după ce a fost informată.

Autoritatea publică toate acordurile de delegare încheiate de autoritățile competente prin modalitățile adecvate, pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt informate corespunzător.

Articolul 14

O cultură comună a supravegherii

(1) Autoritatea joacă un rol activ în elaborarea unei culturi europene comune în materie de supraveghere și a unor practici de supraveghere consecvente, precum și în garantarea unor proceduri uniforme și a unor demersuri coerente pe tot teritoriul ***Uniunii Europene*** și efectuează cel puțin următoarele activități:

(a) furnizarea de avize autorităților competente;

(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficient între autoritățile competente, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația comunitară în domeniu;

(c) participarea la elaborarea unor standarde de supraveghere de înaltă calitate și uniforme, inclusiv a standardelor de raportare ***și a standardelor internaționale de contabilitate, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2a)***;

(d) revizuirea aplicării standardelor ***de reglementare și de punere în aplicare*** relevante adoptate de Comisie, a orientărilor și recomandărilor emise de Autoritate și propunerea de amendamente atunci când este necesar;

(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente.

(2) Autoritatea poate, dacă este cazul, să elaboreze noi instrumente practice și de convergență pentru promovarea abordărilor și practicilor comune în materie de supraveghere.

Articolul 15

Analize inter pares ale autorităților competente

(1) Autoritatea organizează ***și realizează*** periodic analize inter pares ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a spori consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților analizate. ***Cu ocazia efectuării analizelor inter pares se ține seama de informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză.***

(2) Analiza inter pares cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:

(a) gradul de adecvare ***al resurselor și*** al acordurilor ***privind guvernanța ale*** autorității competente, în special din punctul de vedere al aplicării efective a ***standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare menționate la articolele 7-7e și a actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) și al capacității de a răspunde la evoluțiile pieței;

(b) gradul de convergență atins în aplicarea legislației ***Uniunii*** și în ceea ce privește practicile de supraveghere, inclusiv standardele tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare***, orientările și recomandările adoptate în temeiul articolelor 7 și 8, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele dreptului ***Uniunii***;

(c) bunele practici dezvoltate de unele autorități competente a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alte autorități competente;

(ca) eficiența și gradul de convergență atinse în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor adoptate în decursul punerii în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a măsurilor administrative și a sancțiunilor care vizează persoanele responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.

(3) Pe baza analizei inter pares, Autoritatea poate emite ***orientări și*** recomandări către autoritățile competente***, în conformitate cu articolul 8. Autoritatea ține seama de rezultatul analizei inter pares atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în conformitate cu articolele 7-7e. Autoritățile competente caută să dea curs recomandărilor Autorității. Atunci când autoritatea competentă nu dă curs respectivelor recomandări, aceasta trebuie să informeze Autoritatea cu privire la motivele sale.***

Autoritatea pune la dispoziția publicului cele mai bune practici care pot fi identificate pe baza acestor analize. În plus, toate celelalte rezultate ale analizelor inter pares pot fi făcute publice sub rezerva acordului autorității competente care face obiectul analizei inter pares.

Articolul 16

Funcția de coordonare

Autoritatea îndeplinește un rol de coordonare generală între autoritățile competente, inclusiv în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din ***Uniune***.

Autoritatea promovează o reacție coordonată la ***nivelul Uniunii***, care presupune, printre altele:

1. facilitarea schimbului de informații între autoritățile competente;

2. determinarea sferei și***, în măsura în care este posibil și oportun,*** verificarea fiabilității informațiilor care trebuie puse la dispoziția tuturor autorităților competente implicate;

3. fără a aduce atingere articolului 11, ***efectuarea medierii facultative*** la cererea autorităților competente sau din proprie inițiativă;

4. notificarea imediată a CERS cu privire la orice situație de urgență***;***

4a. adoptarea tuturor măsurilor necesare în cazul unor evoluții care pot pune în pericol funcționarea piețelor financiare în vederea facilitării coordonării acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante;

4b. centralizarea informațiilor primite în conformitate cu articolele 12 și 20 de la autoritățile competente ca rezultat al obligațiilor regulamentare de raportare pentru instituțiile active în mai multe state membre; Autoritatea comunică aceste informații celorlalte autorități competente vizate.

Articolul 17

Evaluarea evoluțiilor pieței

(1) Autoritatea monitorizează și evaluează evoluțiile pieței în domeniul său de competență și, atunci când este necesar, informează ***AEAPO***, ***AEVMP***, CERS, Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la tendințele microprudențiale importante, riscurile potențiale și punctele vulnerabile. ***Autoritatea include în evaluările sale o analiză economică a piețelor pe care operează instituțiile financiare, precum și o evaluare a impactului evoluțiilor potențiale ale pieței asupra lor.***

(1a) În colaborare cu CERS, Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la ***nivelul Uniunii*** ale rezistenței instituțiilor financiare la evoluțiile negative ale pieței. În acest scop, ea elaborează următoarele elemente, care urmează să fie aplicate de autoritățile competente:

(a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra pozițiilor financiare ale unei instituții;

(b) abordări comune ale comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței instituțiilor financiare;

(ba) metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care anumite produse sau procese de distribuție îl au asupra poziției financiare a unei instituții și asupra deponenților, investitorilor și informării clienților.

(2) Fără a aduce atingere sarcinilor CERS stabilite prin Regulamentul (UE) nr. …/***2010*** [CERS], Autoritatea pune la dispoziția Parlamentului, Consiliului, Comisiei și CERS evaluări ale tendințelor, riscurilor potențiale și punctelor vulnerabile în domeniul său de competență, cel puțin o dată pe an și mai frecvent dacă este necesar.

Autoritatea introduce o clasificare a principalelor riscuri și puncte vulnerabile în respectivele evaluări și recomandă, atunci când este necesar, măsuri de prevenire sau de remediere.

(3) Autoritatea garantează o acoperire adecvată a evoluțiilor, riscurilor și punctelor vulnerabile transsectoriale, cooperând îndeaproape cu ***AEAPO*** și cu ***AEVMP prin intermediul Comitetului comun***.

Articolul 18

Relații internaționale

(1) Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor ***Uniunii și ale statelor membre***, Autoritatea poate stabili contacte ***și*** încheia acorduri administrative cu ***autoritățile de supraveghere,*** organizațiile internaționale și cu administrațiile din țări terțe. ***Aceste acorduri nu creează obligații juridice pentru Uniunea Europeană sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe.***

(2) Autoritatea contribuie la pregătirea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe în conformitate cu ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2).

(3) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea prezintă acordurile administrative încheiate cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe și sprijinul oferit la pregătirea deciziilor în materie de echivalență.

Articolul 19

Alte atribuții

(1) Autoritatea poate, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau din proprie inițiativă, să emită avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind orice aspecte referitoare la domeniul său de competență.

(1a) În cazul în care Autoritatea nu a prezentat un proiect de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în cazul în care nu a fost stabilit niciun termen, Comisia poate solicita prezentarea unui astfel de proiect și poate stabili un termen în acest sens.

Dată fiind urgența situației, Comisia poate solicita ca proiectul de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare să fie prezentat înainte de termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). În acest caz, Comisia prezintă o justificare corespunzătoare.

(2) În ceea ce privește evaluările prudențiale ale fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2007/44/CE ***și care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre***, Autoritatea poate emite și publica, ▌la cererea ***uneia dintre autoritățile*** competente ***în cauză***, un aviz cu privire la o evaluare prudențială***, mai puțin în raport cu criteriile de la articolul 19a alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/48/CE. Avizul este emis cu promptitudine și, în orice caz, înainte de sfârșitul perioadei de evaluare în conformitate cu Directiva 2007/44/CE.*** Articolul 20 ***se aplică domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz.***

Articolul 20

Colectarea informațiilor

(1) La cererea Autorității, autoritățile competente ▌ale statelor membre pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament***, cu condiția ca destinatarul să aibă în mod legal acces la datele relevante și ca solicitarea de informații să fie proporțională cu natura mandatului în cauză***.

(1a) Autoritatea poate, de asemenea, solicita ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate. ***Solicitările utilizează, acolo unde este posibil, formate de raportare comune.***

(1b) La cererea bine întemeiată a unei autorități competente dintr-un stat membru, Autoritatea poate oferi orice informație necesară pentru a permite autorității competente respective să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu obligațiile de secret profesional stabilite în legislația sectorială și la articolul 56.

(1c) Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol și pentru a evita duplicarea obligațiilor de raportare, Autoritatea ia în primul rând în considerare statisticile existente relevante întocmite, difuzate și elaborate de Sistemul Statistic European și de Sistemul European al Băncilor Centrale.

(2) Atunci când informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util de către autoritățile competente ▌, Autoritatea poate adresa ▌o cerere ***bine întemeiată și*** motivată ***altor autorități de supraveghere, ministerului de finanțe, în cazul în care acesta din urmă are la dispoziția sa informații prudențiale, băncii centrale sau institutului statistic al statului membru în cauză.***

(2a) În cazul în care informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util în temeiul alineatelor (1) sau (2), Autoritatea poate adresa direct instituțiilor financiare implicate o cerere bine întemeiată și motivată. Prin aceasta se explică de ce sunt necesare datele privitoare la instituțiile financiare implicate.

Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la cereri în conformitate cu alineatul (2) și cu prezentul alineat.

La cererea autorității, autoritățile competente ▌sprijină Autoritatea în procesul de colectare a acestor informații.

(3) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite ***în temeiul prezentului articol*** exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 21

Relația cu CERS

(1) Autoritatea ▌cooperează ***îndeaproape și regulat*** cu CERS.

(2) Autoritatea ▌pune la dispoziția CERS informații regulate și actualizate necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. Orice date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, care nu apar sub formă de rezumat sau sub formă de date colective trebuie puse la dispoziția CERS fără întârziere la primirea unei cereri motivate, după cum se menționează la articolul [15] din Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS]. ***Autoritatea, în cooperare cu CERS, instituie proceduri interne adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale, în special cele legate de instituțiile financiare individuale.***

(3) Autoritatea garantează, în conformitate cu alineatele (4) și (5), că avertismentelor și recomandărilor emise de CERS menționate la articolul [16] din Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS] li se dă curs.

(4) La primirea unui avertisment sau unei recomandări din partea CERS adresată Autorității, aceasta convoacă fără întârziere o întrunire a consiliului de supraveghere și evaluează implicațiile avertismentului sau recomandării în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.

Ea decide, prin procedura adecvată de luare a deciziilor, cu privire la ***orice măsuri*** care trebuie luate în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament în vederea soluționării problemelor identificate în avertismente și recomandări.

Dacă nu dă curs unei recomandări, Autoritatea explică ***Parlamentului European, Consiliului și*** CERS motivele acestei alegeri.

(5) La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități naționale de supraveghere competente, Autoritatea își utilizează, atunci când este cazul, competențele conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.

Atunci când destinatarul intenționează să nu dea curs recomandării CERS, el informează și discută cu consiliul de supraveghere motivele deciziei sale.

Autoritatea competentă ține seama în mod corespunzător de consiliul de supraveghere atunci când informează ***Parlamentul European, Consiliul și*** CERS, în conformitate cu articolul [17] din Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [CERS].

(6) În momentul executării sarcinilor stabilite în prezentul regulament, Autoritatea ține seama în cea mai mare măsură de avertismentele și recomandările CERS.

Articolul 22

Grupul părților interesate din domeniul bancar

(1) ***În vederea facilitării*** consultării părților interesate în domenii care sunt relevante pentru sarcinile Autorității, se înființează un Grup al părților interesate din domeniul bancar. ***Grupul părților interesate din domeniul bancar este consultat cu privire la acțiunile întreprinse în conformitate cu articolul 7 referitor la standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare și, după caz și în măsura în care acestea nu privesc instituții financiare individuale, în conformitate cu articolul 8 referitor la orientări și recomandări. În cazul în care trebuie să se ia urgent măsuri, iar consultarea nu este posibilă, Grupul părților interesate din domeniul bancar este informat cât mai rapid cu putință.***

Grupul părților interesate din domeniul bancar se reunește de cel puțin patru ori pe an.

(2) Grupul părților interesate din domeniul bancar este compus din 30 de membri, reprezentând în proporții echilibrate instituțiile ▌ de credit și de investiții ***care operează în Uniune***, angajații acestora, precum și consumatorii***,*** utilizatorii serviciilor bancare ***și reprezentanții IMM-urilor. Cel puțin cinci dintre membrii săi sunt reprezentanți independenți de vârf din mediul academic. Zece dintre membrii săi reprezintă instituții financiare, iar trei dintre aceștia reprezintă cooperative de credit și bănci de economii.***

▌

(3) Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar sunt numiți de consiliul de supraveghere al Autorității, în urma unor propuneri din partea părților interesate. În luarea deciziei sale, consiliul de supraveghere asigură, într-o măsură cât mai mare, un echilibru geografic ***și de gen*** adecvat și o reprezentare corespunzătoare a părților interesate la nivelul ***Uniunii Europene***.

▌

(4) ***Autoritatea furnizează toate informațiile necesare și asigură asistența de secretariat adecvată pentru Grupul părților interesate din domeniul bancar. Se acordă o compensație adecvată a cheltuielilor de călătorie pentru membrii Grupului părților interesate care reprezintă organizații non-profit. În cadrul Grupului se pot înființa grupuri de lucru pe probleme tehnice.*** Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar au un mandat de doi ani și jumătate, după care are loc o nouă procedură de selecție.

Membrii pot avea două mandate succesive.

(5) Grupul părților interesate din domeniul bancar poate transmite Autorității avize și opinii pentru orice subiect legat de atribuțiile Autorității, ***acordând o atenție deosebită sarcinilor menționate la articolele 7-7e, 8, 14, 15 și 17***.

(6) Grupul părților interesate din domeniul bancar își adoptă propriul regulament de procedură ***după obținerea acordului unei majorități de două treimi a membrilor***.

(7) Autoritatea publică avizele și opiniile Grupului părților interesate din domeniul bancar, precum și rezultatele consultărilor.

Articolul 23

Măsuri de salvgardare

▌

(2) Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul ***articolului 10 alineatul (2) sau al*** articolului 11 îi afectează ***în mod direct și semnificativ*** responsabilitățile fiscale, acesta ***informează Autoritatea, Parlamentul European și Comisia în termen de zece zile lucrătoare*** de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă ▌.

În notificarea sa, statul membru ***explică cauza și oferă o evaluare de impact cu privire la măsura în care*** decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.

(2a) În termen de o lună de la notificarea efectuată de statul membru, Autoritatea informează statele membre dacă își menține, modifică sau revocă decizia.

(3) ***Atunci când Autoritatea își menține sau modifică decizia, Consiliul decide cu privire la menținerea sau revocarea deciziei Autorității. Decizia de a menține decizia Autorității se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Decizia de a revoca decizia Autorității se adoptă cu majoritatea calificată a membrilor săi. În niciunul dintre cazuri nu se ia în calcul votul membrilor vizați.***

(3a) În cazul în care Consiliul nu ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare în cazul articolului 10 și în termen de o lună în cazul articolului 11, se consideră că decizia Autorității se menține.

(3b) În cazul în care o decizie adoptată în temeiul articolului 10 conduce la utilizarea fondurilor instituite în conformitate cu articolul 12d sau 12e, statele membre nu solicită Consiliului să mențină sau să revoce decizii adoptate de Autoritate.

Articolul 24

Procedurile decizionale

(1) Înainte de a lua deciziile prevăzute ***în prezentul regulament***, Autoritatea informează ***orice destinatar identificat*** cu privire la intenția sa de a adopta o decizie, fixând un termen limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la problema în cauză, ținând seama cum se cuvine de urgența***, complexitatea și posibilele consecințe ale*** situației. ***Această dispoziție se aplică mutatis mutandis recomandărilor menționate la articolul 9 alineatul (4).***

(2) Deciziile Autorității enunță motivele pe care se bazează.

(3) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(4) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 10 alineatele (2) sau (3), ea reexaminează periodic respectiva decizie.

(5) Deciziile pe care Autoritatea le adoptă în temeiul articolelor 9, 10 și 11 se publică și menționează identitatea autorității competente sau a instituției financiare implicate, precum și conținutul principal al deciziei, ***cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu*** interesul legitim al instituțiilor financiare în ceea ce privește protecția secretelor comerciale ***sau ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii Europene sau a unei părți a acestuia.***

CAPITOLUL III

ORGANIZARE

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE

Articolul 25

Componență

(1) Consiliul de supraveghere este alcătuit din:

(a) președintele fără drept de vot;

(b) directorii autorităților publice naționale cu competență de supraveghere a instituțiilor de credit din fiecare stat membru***, care se reunesc personal cel puțin de două ori pe an***;

(c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;

(d) un reprezentant fără drept de vot din partea Băncii Centrale Europene;

(e) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;

(f) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două autorități europene de supraveghere.

(1a) Consiliul de supraveghere convoacă periodic întâlniri cu Grupul părților interesate din domeniul bancar, cel puțin de două ori pe an.

(2) Fiecare autoritate competentă este responsabilă de numirea în cadrul ei a unui supleant la nivel înalt, care poate înlocui membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul în care respectiva persoană nu poate participa.

(3) Dacă autoritatea menționată la alineatul (1) litera (b) nu este o bancă centrală, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate ***decide să aducă*** un reprezentant al băncii centrale din statul membru, fără drept de vot.

(3a) În statele membre în care există mai mult de o autoritate cu responsabilități de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun. Cu toate acestea, în cazul în care un anumit subiect care urmează să fie discutat de consiliul de supraveghere nu ține de competența autorității naționale reprezentate de membrul menționat la alineatul (1) litera (b), membrul respectiv poate aduce un reprezentant al autorității naționale competente, care nu are drept de vot.

(4) Atunci când este chemat să acționeze în cadrul Directivei 94/19/CE, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit, dacă este cazul, de un reprezentant al organismelor relevante care administrează sistemele de garantare a depozitelor în fiecare stat membru, fără drept de vot.

(5) Consiliul de supraveghere poate decide să admită observatori.

Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului de supraveghere, fără a avea drept de vot.

Articolul 26

Comitete și grupuri interne

(1) Consiliul de supraveghere poate stabili comitete și grupuri interne pentru sarcini specifice atribuite consiliului de supraveghere și poate prevedea delegarea unor sarcini și decizii clar definite către comitetele și grupurile interne, către consiliul de administrație sau către președinte.

(2) În vederea îndeplinirii scopurilor prevăzute la articolul 11, consiliul de supraveghere trebuie să convoace un grup ***independent, cu o componență echilibrată,*** care să faciliteze soluționarea ***în mod imparțial a*** dezacordului, compus din președinte și doi dintre membri, care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt implicate în dezacord ***și care nu au niciun interes în conflictul în cauză și nici legături directe cu autoritățile competente implicate***.

(2a) Sub rezerva articolului 11 alineatul (2), acest grup propune consiliului de supraveghere o decizie spre adoptare finală în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf.

(2b) Consiliul de supraveghere adoptă regulamentul de procedură al grupului menționat la alineatul (2).

Articolul 27

Independența

(1) În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, președintele și membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere acționează independent și obiectiv în interesul ***exclusiv al Uniunii în ansamblul său*** și nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor ***Uniunii***, din partea guvernului unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.

(2) Statele membre, instituțiile UE și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze membrii consiliului de supraveghere în executarea atribuțiilor lor.

Articolul 28

Atribuții

(1) Consiliul de supraveghere oferă consiliere pentru lucrările Autorității și este responsabil cu luarea deciziilor menționate la capitolul II.

(2) Consiliul de supraveghere adoptă avize, recomandări și decizii și emite opiniile menționate la capitolul II.

(3) Consiliul de supraveghere numește președintele.

(4) Consiliul de supraveghere adoptă în fiecare an, înainte de 30 septembrie, pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(4a) La propunerea consiliului de administrație, consiliul de supraveghere adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul este făcut public.

(5) Consiliul de supraveghere adoptă programul de lucru multianual al Autorității și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru multianual se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(6) Consiliul de supraveghere ***adoptă bugetul*** în conformitate cu articolul 49.

(7) Consiliul de supraveghere își exercită funcția de autoritate disciplinară în raport cu președintele și directorul executiv și poate să îi revoce pe aceștia în conformitate cu articolul 33 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 36 alineatul (5).

Articolul 29

Luarea de decizii

(1) ***Deciziile consiliului*** de supraveghere ***se iau*** cu majoritatea ***simplă*** a membrilor, ***în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot***.

În ceea ce privește actele specificate la articolele 7 și 8 și măsurile și deciziile adoptate în temeiul capitolului VI și prin derogare de la primul paragraf, consiliul de supraveghere ia decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În ceea ce privește deciziile menționate la articolul 11 alineatul (3), referitor la deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup se consideră adoptată dacă este aprobată cu o majoritate simplă, cu excepția cazului în care este respinsă de către un număr de membri ai căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Pentru toate celelalte decizii ***menționate la articolul 11 alineatul (3), decizia propusă de grup se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor*** consiliului de supraveghere***, cu respectarea principiului conform căruia fiecare membru dispune de un vot***.

(2) Întrunirile consiliului de supraveghere sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

(3) Consiliul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Regulamentul de procedură prevede în detaliu condițiile de vot, inclusiv, dacă este cazul, regulile referitoare la cvorum. Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția președintelui și a directorului executiv, nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului de supraveghere referitoare la instituțiile financiare individuale, decât dacă se prevede altfel la articolul 61 sau în ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2).

SECȚIUNEA 2

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 30

Componență

(1) Consiliul de administrație se compune din președinte ▌și ***alți șase*** membri ***ai consiliului*** de supraveghere, ***aleși de către și dintre membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere***.

Fiecare membru, în afară de președinte, are un supleant, care poate înlocui membrul consiliului de administrație dacă acesta nu poate participa.

Mandatul membrilor aleși de consiliul de supraveghere este de doi ani și jumătate. Acesta poate fi reînnoit o singură dată. ***Componența consiliului de administrație este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea Europeană în ansamblu. Mandatele se suprapun și se aplică un sistem corespunzător de rotație.***

(2) Deciziile consiliului de administrație se adoptă pe baza unei majorități a membrilor prezenți. Fiecare membru are un vot.

Directorul executiv ***și un reprezentant al Comisiei*** participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

Reprezentantul Comisiei are dreptul de a vota asupra aspectelor menționate la articolul 49.

Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(3) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea cel puțin a unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Consiliul de administrație se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului de supraveghere și ori de câte ori consideră necesar. Consiliul se întrunește cel puțin de ***cinci*** ori pe an în sesiune ▌.

(4) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. ***Membrii fără drept de vot, cu excepția directorului executiv, nu participă la discuțiile din cadrul consiliului de administrație referitoare la instituțiile financiare individuale.***

Articolul 31

Independența

Membrii consiliului de administrație acționează independent și obiectiv în interesul ***exclusiv al Uniunii în ansamblul său***, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor ***Uniunii***, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii consiliului de administrație.

Articolul 32

Atribuții

(1) Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Consiliul de administrație propune un program de lucru anual și multianual care trebuie adoptat de consiliul de supraveghere.

(3) Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 49 și 50.

(4) Consiliul de administrație adoptă planul privind politica de personal al Autorității și, în temeiul articolului 54 alineatul (2), măsurile de aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

(5) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 58.

▌

(6a) Consiliul de administrație propune un raport anual referitor la activitățile Autorității, inclusiv la sarcinile președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl prezintă consiliului de supraveghere pentru aprobare și în vederea transmiterii către Parlamentul European.

(7) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(8) Consiliul de administrație numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 44 alineatele (3) și (5).

SECȚIUNEA 3

PREȘEDINTELE

Articolul 33

Numire și atribuții

(1) Autoritatea este reprezentată de un președinte, care este un expert independent cu normă întreagă.

Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului de supraveghere și prezidează întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

(2) Președintele este numit de consiliul de supraveghere, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare***, în urma unei proceduri de selecție deschise, organizate și conduse de consiliul de supraveghere***.

Comisia prezintă Parlamentului European o listă cu trei candidați finaliști. După audierea respectivilor candidați, Parlamentul European îl selectează pe unul dintre aceștia. Candidatul astfel selectat este numit de consiliul de supraveghere.

De asemenea, consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un supleant care preia funcțiile președintelui în absența acestuia. ***Acest supleant nu este ales dintre membrii consiliului de administrație.***

(3) Mandatul președintelui este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al președintelui, consiliul de supraveghere evaluează:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare respectiva evaluare, consiliul de supraveghere poate prelungi mandatul președintelui dacă acest lucru este aprobat de Parlamentul European.

(5) Președintele poate revocat doar ▌de Parlamentul European ***pe baza unei decizii adoptate de consiliul de supraveghere***.

Președintele nu poate împiedica consiliul de supraveghere să discute chestiuni legate de persoana sa, în special necesitatea revocării sale, și nu poate fi implicat în deliberări referitoare la astfel de chestiuni.

Articolul 34

Independența

Fără a aduce atingere rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile președintelui, acesta din urmă nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor comunitare, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze președintele în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, președintele este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 35

Raportare

(1) Parlamentul European ***și Consiliul pot*** invita președintele sau supleantul acestuia, respectând pe deplin independența acestora, să facă ▌ o declarație ***. Președintele face o declarație în fața Parlamentului European și răspunde*** la ***toate*** întrebările adresate de ***deputați, ori de câte ori i se solicită acest lucru***.

(2) Președintele ***prezintă Parlamentului European, la cerere și cu cel puțin 15 zile înainte de declarația menționată la alineatul (1),*** un raport ***scris*** privind ***principalele activități ale Autorității***.

(2a) În afară de informațiile menționate la articolele 7a-7e, 8, 9, 10, 11a și 18, raportul include, de asemenea, orice informații relevante solicitate ad-hoc de Parlamentul European.

SECȚIUNEA 4

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 36

Numire

(1) Autoritatea este gestionată de un director executiv, care este un expert independent cu normă întreagă.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă ***și a confirmării de către Parlamentul European,*** pe criterii de merit, competențe, cunoașterea participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, precum și în materie de management.

(3) Mandatul directorului executiv este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al directorului executiv, consiliul de supraveghere realizează o evaluare.

În respectiva evaluare, consiliul de supraveghere analizează în special:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare evaluarea, consiliul de supraveghere poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

(5) Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a consiliului de supraveghere.

Articolul 37

Independența

(1) Fără a aduce atingere rolului consiliului de administrație, respectiv rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile directorului executiv, acesta din urmă nu trebuie nici să solicite, nici să accepte instrucțiuni din partea unui guvern, a unei autorități, organizații sau persoane din afara Autorității.

(1a) Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmărește să influențeze directorul executiv în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, directorul executiv este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 38

Atribuții

(1) Directorul executiv este responsabil cu gestionarea Autorității și pregătește lucrările consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului de supraveghere și sub controlul administrativ al consiliului de administrație.

(3) Directorul executiv ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Directorul executiv pregătește programul de lucru multianual menționat la articolul 32 alineatul (2).

(5) Până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregătește programul de lucru pentru anul următor menționat la articolul 32 alineatul (2).

(6) Directorul executiv elaborează un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 49 și execută bugetul Autorității în temeiul articolului 50.

(7) În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de raport ▌ care conține o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

(8) În ceea ce privește personalul Autorității, directorul executiv își exercită competențele stabilite la articolul 54 și administrează chestiunile legate de personal.

CAPITOLUL IV

SISTEMUL EUROPEAN AL SUPRAVEGHETORILOR FINANCIARI ▌

SECȚIUNEA 2

AUTORITĂȚILE EUROPENE DE SUPRAVEGHERE ***(COMITETUL COMUN)***

Articolul 40

Înființare

(1) Se înființează ***Autoritățile europene de supraveghere (Comitetul comun)***.

(2) Comitetul comun funcționează ca un forum în cadrul căruia Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat și garantează coerența transsectorială cu ***celelalte AES, în special în ceea ce privește***:

— ***conglomeratele financiare;***

— ***contabilitatea și auditul;***

— ***analizele microprudențiale ale evoluțiilor, riscurilor și vulnerabilităților transsectoriale care pun în pericol stabilitatea financiară;***

— ***produsele de investiții cu amănuntul;***

— ***măsurile de combatere a spălării banilor; și***

— ***schimburile de informații cu CERS și dezvoltarea relațiilor dintre CERS și Autoritățile europene de supraveghere***.

(3) ***Comitetul comun dispune de personal propriu furnizat de cele trei autorități europene de supraveghere, care va îndeplini funcția de secretariat.*** Autoritatea alocă resursele adecvate în vederea ***acoperirii cheltuielilor*** administrative, de infrastructură și operaționale.

Articolul 40a

Supraveghere

În cazul în care o instituție financiară își desfășoară activitatea în sectoare diferite, Comitetul comun soluționează dezacordurile în conformitate cu articolul 42.

Articolul 41

Componență

(1) Comitetul comun se compune din președinții ***Autorităților europene de supraveghere*** și, dacă este cazul, președintele unui subcomitet înființat în temeiul articolului 43.

(2) Directorul executiv, ***un reprezentant al Comisiei*** și CERS pot participa în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun ▌, precum și ale subcomitetelor menționate la articolul 43.

(3) Președintele Comitetului comun ▌ este numit pe baza unui sistem de rotație anual, fiind ales dintre președintele Autorității bancare europene, al Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe. ***Președintele Comitetului comun numit în conformitate cu prezentul alineat este numit și în funcția de vicepreședinte al CERS.***

(4) Comitetul comun ▌își adoptă propriul regulament de procedură și îl publică. Regulamentul poate prevedea mai mulți participanți la întrunirile Comitetului comun.

Comitetul comun ▌se întrunește cel puțin o dată la două luni.

Articolul 42

Poziții și acte comune

În cadrul atribuțiilor sale prevăzute la capitolul II și, mai ales, în ceea ce privește implementarea Directivei 2002/87/CE, Autoritatea ajunge, dacă este cazul, la poziții comune cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.

Actele care cad sub incidența articolelor 7, 9, 10 sau 11 din prezentul regulament, referitoare la aplicarea Directivei 2002/87/CE sau a oricărui act legislativ menționat la articolul 1 alineatul (2), care cade, de asemenea, în sfera de competență a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale sau a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe se adoptă de Autoritate, de Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în paralel, după caz.

Articolul 43

Subcomitete

(1) În vederea aplicării articolului 42, se înființează un subcomitet al Comitetului comun ▌care să abordeze chestiunile legate de conglomeratele financiare.

(2) Respectivul subcomitet se compune din persoanele menționate la articolul 41 alineatul (1) și un reprezentant la nivel înalt provenind din actualul personal al autorității competente relevante din fiecare stat membru.

(3) Subcomitetul alege un președinte dintre membrii săi, care trebuie să fie, de asemenea, membru al Comitetului comun ▌.

(4) Comitetul comun poate institui alte subcomitete.

SECȚIUNEA 3

COMISIA DE APEL

Articolul 44

Componență

(1) Comisia de apel este un organism comun ***celor trei autorități*** europene ***de supraveghere***.

(2) Comisia de apel se compune din șase membri și șase supleanți, cu ***reputație*** și cunoștințe în domeniu ***consacrate și cu experiență profesională, inclusiv în domeniul supravegherii, experiență obținută la un nivel suficient de înalt în domeniul bancar, de asigurări, al piețelor de valori mobiliare sau al altor servicii financiare***, fiind excluși membrii actualului personal al autorităților competente sau al altor instituții naționale sau ***ale Uniunii*** care sunt implicați în activitățile Autorității. ***Un număr semnificativ de membri ai comisiei de apel dispun de o experiență juridică suficientă pentru a putea oferi consiliere juridică profesională cu privire la legalitatea exercitării de către Autoritate a competențelor sale.***

Comisia de apel își desemnează președintele.

Deciziile comisiei de apel se adoptă cu voturile a cel puțin patru din cei șase membri ai săi. ***În cazul în care decizia atacată intră sub incidența prezentului regulament, această majoritate de patru membri cuprinde cel puțin unul dintre cei doi membri ai comisiei de apel numiți de către Autoritate.***

Comisia de apel este convocată de președinte atunci când este necesar.

(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către consiliul de administrație al Autorității fiind aleși de pe o listă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și după consultarea consiliului de supraveghere.

Ceilalți membri sunt numiți în conformitate cu Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [AEAPO] și cu Regulamentul (***UE***) nr. …/***2010*** [AEVMP].

(4) Mandatul membrilor comisiei de apel este de cinci ani. Acest mandat poate fi reînnoit o singură dată.

(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de consiliul de administrație al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar consiliul de administrație, după ce a consultat consiliul de supraveghere, a adoptat o decizie în acest sens.

(6) Autoritatea ***bancară europeană***, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe acordă comisiei de apel sprijinul adecvat în ceea ce privește funcționarea și secretariatul ***prin intermediul Comitetului comun***.

Articolul 45

Independență și imparțialitate

(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu au dreptul să ocupe alte funcții în cadrul Autorității, al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere.

(2) Membrii comisiei de apel nu iau parte la procedurile de contestație introduse dacă au un interes personal în cauza respectivă, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul contestației.

(3) În cazul în care, dintr-unul din motivele expuse la alineatele (1) și (2) sau dintr-un oricare alt motiv, un membru al comisiei de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de contestație, membrul respectiv informează comisia de apel cu privire la acest lucru.

(4) Oricare parte din cadrul unei proceduri de contestație poate ridica obiecții împotriva participării unui membru al comisiei de apel în baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau dacă este suspectat de părtinire.

O obiecție nu poate fi fundamentată pe criterii de naționalitate a membrilor și nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea la o procedură de contestație face cu toate acestea un pas procedural, altul decât cel de a ridica obiecții privind componența comisiei de apel.

(5) Comisia de apel decide cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele (1) și (2) fără participarea membrului în cauză.

În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul comisiei de apel de către supleantul său, cu condiția ca acesta din urmă să nu se găsească într-o situație similară. În acest din urmă caz, președintele desemnează un înlocuitor printre supleanții disponibili.

(6) Membrii comisiei de apel se angajează să acționeze independent și în interesul public.

În acest scop, aceștia redactează o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând fie absența oricăror interese care ar putea fi considerate drept susceptibile de a le afecta independența, fie orice interese directe sau indirecte care ar putea fi considerate susceptibile de a le afecta independența.

Toate aceste declarații sunt făcute publice, în fiecare an și în scris.

CAPITOLUL V

MĂSURI CORECTIVE

Articolul 46

Contestații

(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității, dintre cele menționate la articolele 9, 10 și 11 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.

(2) Contestația, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul Autorității, în termen de două luni de la data notificării deciziei către persoana vizată sau, în absența acesteia, în termen de două luni de la data la care Autoritatea a publicat decizia sa.

Comisia de apel ia o decizie cu privire contestație în termen de două luni de la introducerea acesteia.

(3) O contestație efectuată în temeiul alineatului (1) nu are efect suspensiv.

Comisia de apel poate, cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(4) În cazul în care contestația este admisibilă, comisia de apel examinează dacă aceasta este bine întemeiată. Comisia de apel invită părțile implicate ▌ să prezinte observațiile pe care le au cu privire la înștiințările făcute de ea însăși sau cu privire la comunicările altor părți la procedura de contestație, cu respectarea termenelor stabilite. Părțile la procedurile de contestație au dreptul să susțină o prezentare orală.

(5) Comisia de apel poate ***să confirme decizia luată de organismul competent al*** Autorității sau poate transfera cazul organismului competent din cadrul Autorității. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent***, care adoptă o decizie modificată privind cazul în speță***.

(6) Comisia de apel își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(7) Deciziile adoptate de comisia de apel sunt motivate și publicate de Autoritate.

Articolul 47

Acțiuni în fața Tribunalului ▌ și a Curții de Justiție

(1) O acțiune poate fi înaintată Tribunalului ▌ sau Curții de Justiție, în conformitate cu ***articolul 263 din TFUE***, pentru contestarea unei decizii luate de către comisia de apel, sau, în cazul în care nu există un drept de contestație în fața comisiei de apel, a unei decizii luate de Autoritate.

(1a) Statele membre și instituțiile Uniunii, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot introduce o acțiune directă la Curtea de Justiție împotriva deciziilor Autorității, în conformitate cu articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În cazul în care Autoritatea are obligația de a acționa, însă nu adoptă o decizie, poate fi înaintată o acțiune în constatarea abținerii de a acționa Tribunalului ▌ sau Curții de Justiție, în conformitate cu ***articolul 265 din TFUE***.

(3) Autoritatea are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Tribunalului ▌ sau cu cea a Curții de Justiție.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Bugetul Autorității

(1) Veniturile Autorității, ***care este un organism european în conformitate cu articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului,*** constau în principal din ***orice combinație dintre următoarele***:

(a) contribuții obligatorii din partea autorităților publice naționale competente în domeniul supravegherii instituțiilor financiare***, care sunt stabilite în conformitate cu o formulă bazată pe ponderarea voturilor prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene***;

(b) o subvenție ***din partea Uniunii*** prevăzută în bugetul general al Uniunii Europene (Secțiunea Comisie); ***finanțarea Autorității de către Uniunea Europeană constituie obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară, după cum se prevede la punctul 47 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară;***

(c) orice onorarii plătite Autorității în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului ***Uniunii***.

(2) Cheltuielile Autorității cuprind cel puțin cheltuielile cu personalul, salariile, cheltuielile administrative, de infrastructură, ***de formare profesională*** și operaționale.

(3) Se asigură un echilibru între venituri și cheltuieli.

(4) Toate veniturile și cheltuielile Autorității fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, estimări care sunt prezentate în bugetul Autorității.

Articolul 49

Elaborarea bugetului

(1) Până la 15 februarie a fiecărui an, directorul executiv elaborează o declarație estimativă privind veniturile și cheltuielile pentru anul financiar următor și înaintează acest proiect preliminar de buget consiliului de administrație ***și consiliului de supraveghere***, împreună cu proiectul de schemă de personal. În fiecare an, ***consiliul de supraveghere***, pe baza unui proiect preliminar de buget stabilit de directorul executiv ***și aprobat de consiliul de administrație,*** elaborează o declarație estimativă a veniturilor și a cheltuielilor Autorității pentru exercițiul financiar următor. Această declarație estimativă, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei de către ***consiliul de supraveghere*** până la data de 31 martie. Înaintea adoptării declarației estimative, proiectul pregătit de directorul executiv trebuie aprobat de ***consiliul de administrație***.

(2) Raportul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumiți în continuare „autoritatea bugetară"), împreună cu proiectul preliminar de buget general al Uniunii Europene.

(3) Pe baza acestei declarații estimative, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Uniunii Europene previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul subvenției din bugetul general al Uniunii Europene în conformitate cu ***articolele 313 și 314 din TFUE***.

(4) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru subvenția destinată Autorității.

(5) ***Consiliul de supraveghere*** adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință.

(6) Consiliul de administrație informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul informează Comisia cu privire la acest lucru. În cazul în care una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta informează Autoritatea cu privire la intenția sa în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind respectivul proiect. În absența unui răspuns, Autoritatea poate demara operațiunea planificată.

(6a) Pentru primul an de funcționare al Autorității, care se încheie la 31 decembrie 2011, bugetul acesteia este aprobat de membrii comitetului de nivel 3, după consultarea Comisiei, și este transmis Parlamentului European și Consiliului spre aprobare.

Articolul 50

Execuția și controlul bugetului

(1) Directorul executiv își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Până la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul Autorității trimite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

Contabilul Comisiei consolidează apoi situația conturilor provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ([34]) (denumit în continuare „Regulamentul financiar").

(3) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu dispozițiile articolului 129 din Regulamentul financiar, directorul executiv elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale Autorității și o trimite spre avizare consiliului de administrație.

(4) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la situația conturilor finale ale Autorității.

([34]) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(5) Până la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, directorul executiv transmite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor finale împreună cu avizul consiliului de administrație.

(6) Conturile finale se publică.

(7) Directorul executiv comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până la data de 30 septembrie. Acesta trimite, de asemenea, o copie a acestui răspuns consiliului de administrație și Comisiei.

(8) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

(9) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a Autorității pentru execuția bugetului pentru anul financiar N ***(inclusiv toate cheltuielile și veniturile Autorității)***, până la data de 15 mai a anului N + 2.

Articolul 51

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei ([35]), cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice indispensabile funcționării autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

Articolul 52

Măsuri antifraudă

(1) În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 se aplică Autorității fără restricții.

(2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([36]) și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.

(3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 53

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică Autorității și personalului aferent.

([35]) JO L 357, 31.12.2002, p. 72.
([36]) JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

Articolul 54

Personalul

(1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile ***Uniunii*** în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv ***și președintelui*** acesteia.

(2) Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(3) În ceea ce privește personalul său, Autoritatea exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform Statutului funcționarilor, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți.

(4) Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.

Articolul 55

Răspunderea Autorității

(1) În cazul răspunderii necontractuale, Autoritatea oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție deține competențe de jurisdicție în litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.

(2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 56

Obligația respectării secretului profesional

(1) Membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație, directorul executiv și membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre ***și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe baze contractuale***, respectă obligațiile legate de secretul profesional în temeiul ***articolului 339 din TFUE*** și al dispozițiilor relevante din legislația ***Uniunii*** în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după încetarea raportului de muncă, membrii personalului sunt supuși în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii personalului Autorității.

(2) Fără a aduce atingere cazurilor acoperite de dreptul penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în timpul exercitării atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu trebuie să împiedice Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghe să utilizeze informațiile pentru garantarea respectării ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare pentru adoptarea deciziilor.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament și cu celelalte acte legislative comunitare aplicabile instituțiilor financiare.

Aceste informații fac obiectul secretului profesional menționat la alineatele (1) și (2). Autoritatea stipulează în regulamentul intern de procedură metodele practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Autoritatea aplică Decizia Comisiei 2001/844/CE, CECO, Euratom ([37]).

Articolul 57

Protecția datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Directivei 95/46/CE sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, în momentul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin.

Articolul 58

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.

(2) Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 până la 31 mai 2011.

(3) Deciziile adoptate de către Autoritate, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție, în urma contestației înaintate comisiei de apel, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute la ***articolele 228 și 263 din TFUE***.

Articolul 59

Regimul lingvistic

(1) Dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului ([38]) se aplică Autorității.

(2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.

(3) Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 60

Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, angajaților Autorității și membrilor familiilor acestora trebuie prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv, după obținerea aprobării consiliului de administrație.

([37]) JO L 317, 3.12.2001, p. 1.
([38]) JO 17, 6.10.1958, p. 385.

Statul membru respectiv asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a Autorității, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

Articolul 61

Participarea țărilor terțe

(1) Participarea la lucrările Autorității este deschisă țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care au încheiat acorduri cu ***Uniunea Europeană*** prin care au adoptat și aplică legislația ***Uniunii*** în domeniul de competență al Autorității menționat la articolul 1 alineatul (2).

(1a) Autoritatea poate coopera cu țări terțe care aplică o legislație recunoscută ca fiind echivalentă în domeniile de competență ale Autorității menționate la articolul 1 alineatul (2), astfel cum este prevăzut în acordurile internaționale încheiate de Uniune în conformitate cu articolul 216 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În conformitate cu prevederile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării acestor țări la activitățile Autorității, inclusiv prevederi referitoare la contribuțiile financiare și la personal. Acestea pot prevedea reprezentarea, în calitate de observator, în cadrul consiliului de supraveghere, însă trebuie să garanteze că aceste țări nu participă la nicio discuție legată de instituții financiare individuale, în afară de cazul în care ele au un interes direct.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 62

Acțiuni pregătitoare

(-1) În perioada de după intrarea în vigoare a prezentului regulament și până la înființarea Autorității, CEIB colaborează îndeaproape cu Comisia în vederea pregătirii pentru înlocuirea CEIB de către Autoritate.

(1) ***După înființarea Autorității,*** Comisiei îi revine răspunderea pentru instituirea administrativă și funcționarea administrativă inițială a Autorității, până în momentul în care aceasta dispune de capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget.

În acest scop, până în momentul în care directorul executiv începe să își exercite responsabilitățile în urma numirii sale de către consiliul de supraveghere în conformitate cu articolul 36, Comisia poate numi un funcționar interimar care să îndeplinească funcțiile directorului executiv. ***Această perioadă este limitată până la momentul în care Autoritatea are capacitatea operațională de a-și executa propriul buget.***

(2) Directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de alocările prevăzute în bugetul Autorității, după aprobarea acestuia de către consiliul de administrație, și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare, după adoptarea schemei de personal a Autorității.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere competențelor consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

(3a) Autoritatea este considerată succesorul legal al CEIB. Toate activele și pasivele eligibile și operațiunile în curs ale CEIB pot fi transferate Autorității. Un auditor independent emite o declarație privind situația de închidere a activelor și pasivelor CEIB. Respectiva declarație este auditată și aprobată de membrii CEIB și de către Comisie anterior transferului activelor și pasivelor.

Articolul 63

Dispoziții tranzitorii privind personalul

(1) Prin derogare de la articolul 54, toate contractele de angajare ***și acordurile de detașare*** încheiate de ***CEIB*** sau de secretariatul acestuia și care sunt în vigoare la data aplicării prezentului regulament trebuie onorate până la data la care expiră. Ele nu pot fi prelungite.

(2) Tuturor membrilor personalului care au semnat unul dintre contractele menționate la alineatul (1) trebuie să li se dea posibilitatea de a încheia un contract de agent temporar în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți având diferitele grade stabilite în schema de personal a Autorității.

După intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritatea abilitată să încheie contracte realizează o selecție internă printre angajații ***CEIB sau ai secretariatului*** acestuia, ***menționați la alineatul (1),*** pentru a determina competența, eficiența și integritatea celor care urmează a fi angajați. ***Procedura de selecție internă ține seama pe deplin de aptitudinile și experiența demonstrate de persoana respectivă în exercitarea funcției sale anterior angajării.***

(3) În funcție de tipul și de nivelul atribuțiilor care trebuie exercitate, candidaților aleși li se vor oferi contracte de agenți temporari pentru o durată care să corespundă cel puțin cu perioada rămasă din contractul precedent.

(4) Legislația națională în domeniul contractelor de muncă și celelalte dispozitive relevante vor continua să se aplice membrilor personalului care dispun de contracte prealabile și care nu doresc să fie candidați în vederea semnării contractelor de agenți temporari sau care nu sunt reținuți pentru astfel de contracte, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 63a

Dispoziții naționale

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea eficientă a prezentului regulament.

Articolul 64

Modificări

Decizia nr.***716/2009/CE*** se modifică astfel, ***CEIB*** fiind eliminat de pe lista beneficiarilor prevăzută în secțiunea B din anexa la respectiva decizie.

Articolul 65

Abrogare

Decizia 2009/78/CE a Comisiei de instituire a ***CEIB*** se abrogă ***începând cu 1 ianuarie 2011***.

Articolul 66

Clauza de revizuire

(-1) Până la … ([1]), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului propunerile necesare pentru consolidarea supravegherii instituțiilor ce pot prezenta un risc sistemic, așa cum se prevede la articolul 12b, și pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare, inclusiv mecanisme de finanțare.

(1) ***Până la …*** (*) și, ulterior, din trei în trei ani, Comisia publică un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării Autorității și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament. Respectivul raport evaluează***, printre altele***:

(a) convergența practicilor de supraveghere realizată de autoritățile competente;

(b) funcționarea colegiilor autorităților de supraveghere;

(c) progresul înregistrat în direcția convergenței în domeniul prevenirii, gestionării și al soluționării crizelor, inclusiv mecanisme de finanțare europeană;

(d) dacă, îndeosebi în contextul progreselor înregistrate cu privire la aspectele identificate la litera (c), rolul Autorității în supravegherea instituțiilor financiare ce prezintă un potențial risc sistemic ar trebui consolidat și dacă aceasta ar trebui să dispună de competențe mai largi de supraveghere a acestor instituții;

(e) aplicarea clauzei de salvgardare instituite la articolul 23.

(1a) Raportul menționat la alineatul (1) evaluează, de asemenea, dacă:

(a) este oportună continuarea supravegherii separate pentru bănci, asigurări și pensii ocupaționale, valori mobiliare și piețe financiare;

(b) este oportun să se monitorizeze supravegherea prudențială și desfășurarea activității separat sau de către aceeași autoritate de supraveghere;

(c) este oportună simplificarea și consolidarea arhitecturii SESF, în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între Autoritățile europene de supraveghere;

(d) evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial;

(e) există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF;

(f) răspunderea și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate;

(g) este oportună menținerea sediului Autorității la Frankfurt.

([1]) ***Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***
(*) ***Trei ani de la data aplicării prezentului regulament.***

(2) Raportul și orice propunere eventuală care îl însoțește vor fi transmise Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 67

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

El se aplică de la 1 ianuarie 2011***, cu excepția articolului 62 și a articolului 63 alineatele (1) și (2), care se aplică de la data intrării sale în vigoare. Autoritatea este instituită la data aplicării prezentului regulament.***

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European	Pentru Consiliu
Președintele	Președintele

Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***I

P7_TA(2010)0273

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))

(2011/C 351 E/39)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ([1]):

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității europene ***de supraveghere (asigurări și pensii ocupaționale)***

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

([1]) Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0170/2010).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere ***cursive aldine***, iar textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([4]),

întrucât:

(1) Criza financiară din 2007/2008 a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. Modelele naționale de supraveghere nu au reușit să țină pasul ***cu globalizarea financiară și*** cu realitatea piețelor financiare europene, bazate pe integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase societăți financiare desfășoară activități transfrontaliere. Criza a adus în prim-plan deficiențe la nivelul cooperării, coordonării, aplicării coerente a legislației ***Uniunii*** și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.

(1a) Cu mult timp înaintea declanșării crizei financiare, Parlamentul European solicita deja periodic asigurarea unor condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii de la nivelul Uniunii și sublinia existența unor lacune importante în ceea ce privește supravegherea exercitată de UE asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate [în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului normativ pentru piețele financiare: plan de acțiune ([5]), Rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 referitoare la normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ([6]), Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea albă ([7]), Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds") și fondurile de capital privat („private equity") ([8]), Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ([9]), Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ([10]) și Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor ([11])].

(2) La 25 februarie 2009, un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosière a publicat un raport (***Raportul de Larosière***) întocmit la cererea Comisiei, care ajungea la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Raportul a recomandat reformarea structurii supravegherii sectorului financiar în ***Uniune***. Respectivul grup de experți a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale, precum și un Consiliu european pentru riscuri sistemice. ***Recomandările din raport reprezentau modificările minime pe care experții le-au calificat drept necesare pentru a evita producerea în viitor a unei crize similare.***

([1]) Avizul din 22 ianuarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C,, p..
([3]) JO C 13, 20.1.2010, p. 1.
([4]) Poziția Parlamentului European din ….
([5]) ***JO C 40, 7.2.2001, p. 453.***
([6]) ***JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.***
([7]) ***JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.***
([8]) ***JO C 8 E, 14.1.2010, p. 26.***
([9]) ***JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.***
([10]) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0251.***
([11]) ***Texte adoptate, P6_TA(2009)0279.***

(3) În comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene", Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a unui Sistem european al supraveghetorilor financiari și a unui Comitet european pentru riscuri sistemice, iar în comunicarea din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană" ▌, aceasta a oferit mai multe detalii despre organizarea posibilă a acestui nou cadru de supraveghere***, dar nu a inclus toate recomandările conținute în Raportul de Larosière***.

(4) În concluziile sale din 19 iunie 2009, Consiliul a recomandat înființarea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei Autorități europene de supraveghere. Sistemul trebuie să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere și constituirea unui cadru de reglementare unic aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața unică. Consiliul a subliniat faptul că Autoritățile europene de supraveghere trebuie, de asemenea, să aibă competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor și a invitat Comisia să pregătească propuneri concrete cu privire la modul în care Sistemul european al supraveghetorilor financiari ar putea juca un rol important în situații de criză, insistând asupra faptului că deciziile luate de Autoritățile europene de supraveghere nu trebuie să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre.

(4a) Conform raportului Fondului Monetar Internațional (FMI) din 16 aprilie 2010 intitulat „O contribuție echitabilă și substanțială din partea sectorului financiar", întocmit ca răspuns la solicitarea Summitului G-20 de la Pittsburgh, „costurile generate de deficiențele sectorului financiar ar trebui limitate și acoperite prin intermediul unei contribuții pentru stabilitate financiară (CSF), bazată pe un mecanism credibil și eficace de soluționare a situațiilor de criză. Dacă sunt definite în mod corespunzător, mecanismele de soluționare a situațiilor de criză vor evita în viitor situația în care guvernele vor fi nevoite să salveze de la faliment instituții care sunt prea mari, prea importante sau prea interconectate pentru a eșua."

(4b) În Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020" se afirmă, de asemenea, că o prioritate esențială pe termen scurt este „să prevenim și, dacă este cazul, să gestionăm mai bine eventualele crize financiare și care să analizeze totodată, ținând seama de responsabilitatea specifică a sectorului financiar în actuala criză, contribuțiile adecvate ale sectorului financiar".

(4c) La 25 martie 2010, Consiliul European a precizat clar că „progresul este necesar, în special cu privire la chestiuni precum instituțiile de importanță sistemică și instrumentele de finanțare pentru gestionarea crizelor".

(4d) La 17 iunie 2010, Consiliul European a declarat în final că „statele membre ar trebui să introducă sisteme de taxe și impozite asupra instituțiilor financiare pentru a asigura o repartizare echitabilă a sarcinilor și pentru a stabili stimulente în vederea limitării riscului sistemic. Astfel de taxe sau impozite ar trebui să fie parte a unui cadru de soluționare credibil".

(5) Criza financiară și economică a creat riscuri reale și grave la adresa stabilității ***sistemului financiar și a funcționării*** pieței interne. Reinstaurarea și menținerea unui sistem financiar stabil și fiabil reprezintă o condiție esențială pentru păstrarea încrederii și coerenței în cadrul pieței interne și implicit pentru păstrarea și îmbunătățirea condițiilor necesare pentru crearea unei piețe interne funcționale și complet integrate în domeniul serviciilor financiare. Mai mult, piețele financiare mai dezvoltate și integrate oferă mai multe oportunități de finanțare și diversificare a riscurilor și contribuie astfel la îmbunătățirea capacității economiilor de a absorbi șocurile.

(6) ***Uniunea*** a atins limitele acțiunilor care pot fi întreprinse pe baza statutului actual al comitetelor autorităților europene de supraveghere ▌. ***Uniunea*** nu poate rămâne în situația actuală, caracterizată de absența unui mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere în cazul instituțiilor transfrontaliere, de o colaborare și de schimburi de informații insuficiente între autoritățile naționale de supraveghere, de o colaborare și de schimburi de informații insuficiente între autoritățile naționale de supraveghere, de acorduri complicate încheiate de autoritățile naționale pentru a desfășura acțiuni comune în vederea respectării multitudinii de cerințe în materie de reglementare și supraveghere, precum și de faptul că soluțiile naționale sunt de cele mai multe ori singura opțiune fezabilă pentru a rezolva probleme la scară europeană și că există interpretări diferite ale aceluiași text juridic. Sistemul european de supraveghere ***financiară (SESF)*** ar trebui să fie conceput în așa fel încât să corecteze aceste deficiențe și să ofere un sistem conform cu obiectivul unei piețe financiare a ***Uniunii*** pentru servicii financiare care să fie stabilă și unică și care să conecteze autoritățile naționale de supraveghere în cadrul unei rețele ▌puternice ***la nivelul Uniunii***.

Miercuri, 7 iulie 2010

(7) ***SESF*** ar trebui să fie o rețea ***integrată*** de autorități de supraveghere naționale și ***la nivelul Uniunii***, supravegherea cotidiană a instituțiilor financiare fiind lăsată în seama instituțiilor la nivel național. ***Autoritatea ar trebui să aibă un rol principal în colegiile autorităților de supraveghere a instituțiilor financiare transfrontaliere și ar trebui definite norme clare de supraveghere pentru acestea. Autoritatea ar trebui să acorde o atenție specială instituțiilor financiare care pot prezenta un risc sistemic, întrucât eșecul acestora ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii, în cazul în care o autoritate națională nu și-a exercitat competențele.*** Ar trebui, de asemenea, realizată o mai mare armonizare și o aplicare coerentă a normelor aplicabile instituțiilor financiare și piețelor pe întreg teritoriul ***Uniunii***. ***Pe lângă Autoritate,*** ar trebui instituită o Autoritate europeană ***de supraveghere (bănci)*** și o Autoritate europeană ***de supraveghere (valori mobiliare și piețe), precum și o Autoritate*** europeană de supraveghere ***(Comitetul comun)***. ***CERS ar trebui să facă parte din SESF.***

(8) ***Autoritatea europeană*** de supraveghere ***(Asigurări și pensii ocupaționale)*** ar trebui să înlocuiască Comitetul european al inspectorilor bancari instituit prin Decizia 2009/78/CE a Comisiei [1], Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2009/79/CE a Comisiei [2] și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, instituit prin Decizia 2009/77/CE a Comisiei [3] și să preia toate sarcinile și competențele respectivelor comitete***, inclusiv continuarea, dacă este cazul, a activității și a proiectelor în curs***. Sfera de activitate a fiecărei autorități ar trebui să fie clar definită. Atunci când există considerente instituționale sau când acest lucru îi este impus de responsabilitățile stabilite prin ***Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)***, Comisia ar trebui, de asemenea, să ia parte la rețeaua activităților de supraveghere.

(9) Autoritatea ▌ar trebui să acționeze pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere care să țină seama de interesele variate ale tuturor statelor membre ***și de caracterul diferit al instituțiilor financiare***. ***Autoritatea ar trebui să protejeze valori publice precum stabilitatea sistemului financiar, transparența piețelor și a produselor financiare și protecția deponenților și a investitorilor***. ***De asemenea, Autoritatea ar trebui să prevină arbitrajul de reglementare, să garanteze condiții de concurență egale și să consolideze*** coordonarea internațională în domeniul supravegherii, în beneficiul întregii economii, inclusiv al instituțiilor financiare și al altor părți interesate, al consumatorilor și al angajaților. ***Printre atribuțiile sale ar trebui să se afle, de asemenea, promovarea convergenței în materie de supraveghere și consilierea instituțiilor UE în domeniul asigurării, reasigurării, furnizării de pensii ocupaționale și intermedierii asigurărilor, precum și în ceea ce privește chestiuni conexe legate de guvernanța corporativă, audit și raportarea financiară. Autorității ar trebui să i se confere și o responsabilitate de supraveghere generală a produselor/tipurilor de tranzacții financiare existente și a celor noi.***

(9a) Autoritatea ar trebui să țină cont în mod adecvat de impactul activităților sale asupra concurenței și inovării pe piața internă, asupra competitivității Uniunii la nivel mondial, asupra incluziunii financiare și asupra noii strategii a Uniunii pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică.

(9b) Pentru a-și realiza obiectivele, Autoritatea ar trebui să aibă personalitate juridică și să beneficieze de autonomie administrativă și financiară. Autorității ar trebui să i se confere „competențe de a aborda problema respectării legislației, în special cea legată de riscurile sistemice și transfrontaliere".

(9c) Instituțiile internaționale [FMI, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Banca pentru Reglementări Internaționale] au definit riscul sistemic ca „un risc de perturbare a serviciilor financiare care (i) este cauzat de o disfuncționalitate integrală sau parțială a sistemului financiar și (ii) poate să genereze consecințe negative grave asupra economiei reale. Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură."

[1] JO L 25, 29.1.2009, p. 23.
[2] JO L 25, 29.1.2009, p. 28.
[3] JO L 25, 29.1.2009, p. 18.

(9d) ***Potrivit instituțiilor menționate, noțiunea de risc transfrontalier include toate riscurile cauzate de dezechilibre economice sau disfuncționalități financiare pe întreg teritoriul Uniunii Europene sau în anumite regiuni ale acesteia, care pot avea consecințe negative semnificative asupra tranzacțiilor dintre agenții economici din două sau mai multe state membre, asupra funcționării pieței interne sau asupra finanțelor publice ale Uniunii sau ale oricărui stat membru.***

(10) Curtea de Justiție a ***Uniunii*** Europene a ***stabilit*** în hotărârea sa din 2 mai 2006, în cauza C-217/04 (Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul), că: ***„nimic din formularea articolului 95 din Tratatul CE [actualul articol 114 din TFUE] nu implică faptul că destinatarii măsurilor adoptate de legiuitorul comunitar pot fi doar statele membre individuale. Legiuitorul poate considera necesară instituirea unui organism comunitar care să aibă responsabilitatea de a contribui la punerea în aplicare a unui proces de armonizare în cazurile în care, pentru a facilita punerea în practică și aplicarea uniformă a actelor bazate pe acea dispoziție, pare a fi oportună adoptarea de măsuri de sprijin și de măsuri-cadru fără caracter obligatoriu”.*** Misiunea și sarcinile Autorității – sprijinirea autorităților naționale de supraveghere competente în procesul de interpretare și aplicare consecventă a normelor ***Uniunii*** și participarea la stabilitatea financiară necesară pentru integrarea financiară – sunt strâns legate de obiectivele acquis-ului ***Uniunii*** în ceea ce privește piața internă a serviciilor financiare. Prin urmare, Autoritatea ar trebui instituită în temeiul ***articolului 114 din TFUE***.

(11) Actele cu putere de lege care stabilesc sarcinile autorităților naționale de supraveghere din statele membre, inclusiv cooperarea între acestea și cooperarea cu Comisia, sunt următoarele ([1]): Directiva 64/225/CEE a Consiliului din 25 februarie 1964 privind eliminarea restricțiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în domeniul reasigurărilor și al retrocesiunilor ([2]), Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă ([3]), Directiva 73/240/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire în domeniul activității de asigurare generală directă ([4]), Directiva 76/580/CEE a Consiliului din 29 iunie 1976 de modificare a Directivei 73/239/CEE de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă ([5]), Directiva 78/473/CEE a Consiliului din 30 mai 1978 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative în domeniul coasigurării comunitare ([6]), Directiva 84/641/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1984 de modificare, cu privire în special la asistența turistică, a primei Directive (73/239/CEE) privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă ([7]), Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică ([8]), A Doua Directivă 88/357/CEE a Consiliului din 22 iunie 1988 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 73/239/CEE ([9]), Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă (a treia directivă privind „asigurarea generală”) ([10]), Directiva 98/78/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind

([1]) De remarcat că Directivele 64/225/CEE, 73/239/CEE, 73/240/CEE, 76/580/CEE, 78/473/CEE, 84/641/CEE, 87/344/CEE, 88/357/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE, 2001/17/CE, 2002/83/CE și 2005/68/CE fac parte din reformarea directivei Solvabilitate II [Propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (reformare) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))], adică vor fi abrogate începând cu 1 noiembrie 2012.
([2]) JO 56, 4.4.1964, p.878.
([3]) JO L 228, 16.8.1973, p. 3.
([4]) JO L 228, 16.8.1973, p. 20.
([5]) JO L 189, 13.7.1976, p. 13.
([6]) JO L 151, 7.6.1978, p. 25.
([7]) JO L 339, 27.12.1984, p. 21.
([8]) JO L 185, 4.7.1987, p. 77.
([9]) JO L 172, 4.7.1988, p. 1.
([10]) JO L 228, 11.8.1992, p. 1.

supravegherea suplimentară a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte dintr-un grup de asigurare sau reasigurare ([1]), Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare ([2]), Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață ([3]), Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări ([4]) și Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale ([5]).

(12) Legislația ▌în vigoare ***a Uniunii Europene*** care reglementează domeniul acoperit de prezentul regulament include, de asemenea, Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ([6]), ***Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri ([7]), Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică ([8]) și părțile aplicabile din*** Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ([9]), din Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum ([10]) ***și din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne ([11]).***

(12a) Este necesar ca Autoritatea să promoveze o abordare consecventă în domeniul garantării depozitelor, pentru a asigura condiții egale de concurență și un tratament echitabil al deponenților pe întreg teritoriul Uniunii. Dat fiind că sistemele de garantare a depozitelor sunt supuse mai degrabă controlului în statele membre decât supravegherii prudențiale, este oportun ca Autoritatea să-și poată exercita competențele conferite în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește atât sistemul de garantare a depozitelor, cât și operatorul acestuia. Rolul Autorității ar trebui revizuit după ce va fi înființat un fond european de garantare a depozitelor.

(13) Este necesar să se introducă un instrument eficient pentru elaborarea de standarde tehnice armonizate ***de reglementare*** în ceea ce privește serviciile financiare pentru a garanta, și printr-o reglementare unică, condiții egale de concurență și un nivel adecvat de protecție a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga ***Uniune***. Ar fi util și oportun ca Autoritatea, în calitate de organism cu înaltă specializare, să aibă sarcina de a elabora, în domeniile definite de legislația ***Uniunii***, proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** care nu presupun alegeri de politică. ***Comisia ar trebui să aprobe respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare și de aplicare în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii.***

(14) ***Proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie modificate doar în situații foarte limitate și extraordinare, având în vedere că Autoritatea cunoaște îndeaproape activitatea zilnică a piețelor financiare. Acestea ar suferi modificări dacă, de exemplu, proiectele de standarde tehnice ar fi incompatibile cu dreptul Uniunii, nu ar respecta principiul proporționalității sau ar contraveni principiilor fundamentale ale pieței interne a serviciilor financiare reflectate în acquis-ul Uniunii privind serviciile financiare. Comisia nu ar trebui să modifice conținutul standardelor tehnice întocmite de Autoritate fără o coordonare prealabilă cu Autoritatea. Pentru a asigura adoptarea rapidă și fără probleme a respectivelor standarde, Comisia ar trebui să respecte un termen-limită pentru a decide cu privire la aprobarea acestora.***

([1]) JO L 330, 5.12.1998, p. 1.
([2]) JO L 110, 20.4.2001, p. 28.
([3]) JO L 345, 19.12.2002, p. 1.
([4]) JO L 9, 15.1.2003, p. 3.
([5]) JO L 235, 23.9.2003, p. 10.
([6]) JO L 35, 11.2.2003, p. 1.
([7]) ***JO L 345, 8.12.2006, p. 1.***
([8]) ***JO L 267, 10.10.2009, p. 7.***
([9]) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.
([10]) JO L 271, 9.10.2002, p. 16.
([11]) ***JO L 319, 5.12.2007, p. 1.***

(14a) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să pună în aplicare acte obligatorii juridic ale Uniunii, în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare trebuie să respecte principiul proporționalității, respectiv cerințele menționate în aceste standarde ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității instituțiilor financiare în cauză.

(15) În domeniile neacoperite de standardele tehnice ***de reglementare***, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul de a emite orientări și recomandări ▌ cu privire la aplicarea legislației ***Uniunii***. Pentru a asigura transparența și a încuraja respectarea legislației de către autoritățile naționale de supraveghere prin intermediul respectivelor orientări și recomandări, autoritățile naționale ar trebui să fie obligate ***să publice motivele pentru*** care nu urmează aceste orientări și recomandări ***cu scopul de a asigura o transparență deplină față de participanții de pe piață***.

(16) Garantarea aplicării corecte și integrale a legislației ***Uniunii*** este o condiție esențială pentru integritatea, ***transparența,*** eficiența și buna funcționare a piețelor financiare, pentru stabilitatea sistemului financiar și pentru existența unor condiții neutre de concurență pentru instituțiile financiare din ***Uniune***. Prin urmare, ar trebui instituit un mecanism prin care Autoritatea să soluționeze cazurile de ***neaplicare sau de*** aplicare incorectă ***care constituie o încălcare a*** legislației ***Uniunii***. Acest mecanism ar trebui să se aplice în domeniile în care legislația ***Uniunii*** definește obligații clare și necondiționate.

(17) Pentru a permite un răspuns proporțional în cazurile de aplicare incorectă sau insuficientă a legislației ***Uniunii***, ar trebui să se aplice un mecanism în trei etape. La primul nivel, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul de a ancheta aplicarea care se presupune a fi incorectă sau insuficientă a cerințelor legislației ***Uniunii*** de către autoritățile naționale în ceea ce privește exercițiul de supraveghere realizat de acestea, anchetă urmată de o recomandare. ***În cazul în care autoritatea națională competentă nu dă curs recomandării, Comisia ar trebui să fie împuternicită să emită un aviz formal ținând seama de recomandarea Autorității, prin care să solicite autorității competente să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu legislația Uniunii.***

(18) Atunci când autoritatea națională nu dă curs recomandării ***într-un termen stabilit de Autoritate***, ***Autoritatea*** ar trebui să ***emită fără întârziere*** o decizie către autoritatea națională de supraveghere în cauză pentru a garanta respectarea dreptului ***Uniunii***, producând efecte juridice directe care pot fi invocate în fața instanțelor și autorităților naționale și care trebuie respectate în temeiul ***articolului 258 din TFUE***.

(19) Pentru a pune capăt situațiilor excepționale de lipsă persistentă de acțiune din partea autorității competente vizate, Autoritatea trebuie să aibă dreptul, în ultimă instanță, să adopte decizii adresate unei anumite instituții financiare. Acest drept ar trebui să se limiteze la circumstanțe excepționale în care o autoritate competentă nu respectă ***avizul formal*** care îi ***este adresat*** și în care legislația ***Uniunii*** este direct aplicabilă instituțiilor financiare în temeiul regulamentelor UE în vigoare sau viitoare. ***În această privință, Parlamentul European și Consiliul așteaptă cu interes îndeplinirea programului de lucru al Comisiei pentru 2010, în special în ceea ce privește propunerea de reformare a Directivei privind cerințele de capital.***

(20) Amenințările grave la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din ***Uniunea Europeană*** necesită o reacție rapidă și concertată la ***nivelul Uniunii***. Prin urmare, Autoritatea trebuie să poată impune autorităților naționale de supraveghere să ia măsuri specifice pentru a remedia o situație de urgență. ***Dată fiind sensibilitatea acestui aspect, competența de a stabili existența unei situații de urgență ar trebui să-i fie conferită Comisiei la inițiativa acesteia sau la cererea Consiliului, a CERS, a Parlamentului European sau a Autorității. Atunci când Parlamentul European, Consiliul, CERS sau Autoritățile europene de supraveghere consideră că este posibilă apariția unei situații de urgență, acestea ar trebui să contacteze Comisia. În cadrul acestui proces, protecția confidențialității este de importanță capitală. În cazul în care stabilește existența unei situații de urgență, Comisia ar trebui să informeze Parlamentul European și Consiliul.***

(21) Pentru a asigura supravegherea eficientă și eficace, precum și o reprezentare echilibrată a punctelor de vedere ale autorităților competente din diferite state membre, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a soluționa dezacordurile dintre aceste autorități competente, decizia sa având caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește colegiile autorităților de supraveghere. Ar trebui prevăzută o fază de conciliere, în cursul căreia autoritățile competente pot ajunge la un acord. ***În cazul în care nu se ajunge la un acord, Autoritatea ar trebui să solicite autorităților competente vizate să ia măsuri specifice sau să se abțină de la a lua măsuri pentru a soluționa chestiunea și pentru a asigura respectarea legislației UE, cu efecte obligatorii pentru autoritățile competente vizate. În cazul în care autoritățile naționale de supraveghere implicate nu iau nicio măsură, Autoritatea ar trebui să aibă competența de a adopta, ca ultimă soluție, decizii adresate direct instituțiilor financiare în domeniile din legislația Uniunii direct aplicabile acestora.***

(21a) Criza a demonstrat că simpla cooperare dintre autoritățile naționale a căror jurisdicție se oprește la frontiera națională este în mod clar nepotrivită pentru supravegherea instituțiilor financiare care desfășoară activități transfrontaliere.

(21b) Mai mult, „mecanismele actuale, care combină drepturi de desfășurare a activității în altă țară, supravegherea din țara de origine și asigurarea depozitelor la nivel exclusiv național, nu constituie o bază solidă pentru reglementarea și supravegherea viitoare a băncilor europene transfrontaliere care oferă servicii cu amănuntul" (Raportul Turner).

(21c) Conform concluziilor Raportului Turner, „mecanismele mai solide necesită fie existența unor competențe consolidate la nivel național, ceea ce presupune o piață unică mai puțin deschisă, fie un nivel mai mare de integrare europeană".

(21d) „Soluția națională" implică dreptul țării-gazdă de a obliga instituțiile străine să își desfășoare activitatea numai prin intermediul filialelor, și nu prin intermediul sucursalelor, precum și dreptul de a supraveghea capitalul și lichiditățile băncilor care operează în țara respectivă, fapt care ar avea ca rezultat un nivel mai mare de protecționism.

(21e) „Soluția europeană" impune consolidarea rolului Autorității în cadrul Colegiului autorităților de supraveghere și o supraveghere mai strictă a instituțiilor financiare care prezintă un risc sistemic.

(22) Colegiile autorităților de supraveghere joacă un rol important în supravegherea eficientă, efectivă și consecventă a instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Autoritatea ar trebui să aibă ***un rol principal și*** drepturi depline de participare la colegiile autorităților de supraveghere pentru a raționaliza funcționarea colegiilor și schimbul de informații din cadrul acestora și pentru a favoriza convergența și consecvența între colegii în ceea ce privește aplicarea legislației ***Uniunii. După cum relevă Raportul Larosière, „denaturarea concurenței și arbitrajul de reglementare generat de practici de supraveghere diferite trebuie evitate, deoarece au potențialul de a submina stabilitatea financiară, printre altele prin încurajarea orientării activității financiare către țări cu supraveghere laxă. Sistemul de supraveghere trebuie să fie perceput ca echitabil și echilibrat."***

(22a) Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să consolideze supravegherea instituțiilor financiare care îndeplinesc criteriile privind riscurile sistemice, întrucât eșecul acestora ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar al Uniunii și dăuna economiei reale.

(22b) Riscul sistemic ar trebui identificat luând în considerare standardele internaționale, în special cele stabilite de CSF, FMI, Asociația Internațională a Autorităților de Supraveghere în Asigurări (IAIS) și G-20. Interconectarea, posibilitatea de substituire și alegerea momentului oportun sunt criteriile utilizate cel mai frecvent pentru identificarea unui risc sistemic.

(22c) Ar trebui elaborat un cadru de acțiune pentru instituțiile în dificultate, pentru a le stabiliza sau a le lichida, deoarece „s-a demonstrat în mod clar că o criză bancară implică riscuri mari atât pentru guverne, cât și pentru societate în general, întrucât o astfel de situație ar putea pune în pericol stabilitatea financiară și economia reală" (Raportul de Larosière). Comisia ar trebui să facă propuneri adecvate pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare. Printre elementele-cheie ale gestionării crizelor se numără o serie de norme comune și mijloace comune pentru soluționarea aspectelor financiare (execuție și finanțare pentru soluționarea crizelor în cazul instituțiilor mari, transfrontaliere și/sau interconectate).

(22d) ***Pentru a garanta responsabilitatea comună a instituțiilor financiare transfrontaliere, pentru a proteja interesele titularilor de polițe europeni și pentru a reduce costurile suportate de contribuabili în cazul unei crize financiare sistemice, se înființează un Fond european pentru protecție financiară (denumit în continuare „Fondul"). Sistemul (Fondul) european de garantare a asigurărilor ar trebui creat pentru a finanța lichidarea corespunzătoare sau intervențiile de reabilitare a instituțiilor financiare transfrontaliere care se confruntă cu dificultăți și al căror impact ar amenința stabilitatea financiară a pieței financiare unice a Uniunii, precum și pentru a internaliza costurile acestor intervenții în cazul în care contribuția instituțiilor respective la sistemele naționale de garantare a asigurărilor nu este suficientă. Fondul ar trebui finanțat prin contribuții primite de la aceste instituții, prin emisiunea de titluri de creanță de către Fond sau, în situații excepționale, prin contribuții din partea statelor membre afectate, în conformitate cu criteriile convenite anterior (Memorandumul de înțelegere revizuit). Contribuțiile către Fond ar trebui să le înlocuiască pe cele făcute către sistemele naționale de garantare a depozitelor.***

(22e) ***Ar trebui înființat un fond european de stabilitate pentru asigurări și pensii ocupaționale pentru a finanța lichidarea corespunzătoare sau intervențiile de salvare a instituțiilor financiare care se confruntă cu dificultăți, în cazul în care acestea ar putea amenința stabilitatea financiară a pieței financiare unice a Uniunii. Fondul ar trebui finanțat prin contribuții corespunzătoare din partea sectorului de asigurări și pensii ocupaționale. Contribuțiile către fond ar trebui să le înlocuiască pe cele făcute către fondurile naționale cu caracter similar.***

(23) Delegarea de sarcini și responsabilități poate fi un instrument util în funcționarea rețelei autorităților de supraveghere în vederea reducerii suprapunerii sarcinilor de supraveghere, favorizării cooperării și prin aceasta a raționalizării procesului de supraveghere, precum și a reducerii sarcinilor impuse instituțiilor financiare***, în special pentru instituțiile financiare care nu au o dimensiune europeană.*** Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să ofere un temei juridic clar pentru această delegare. Delegarea sarcinilor înseamnă efectuarea acestora de către o altă autoritate de supraveghere în locul autorității responsabile, în timp ce responsabilitatea deciziilor în materie de supraveghere îi revine în continuare autorității care deleagă sarcinile. Prin delegarea responsabilităților, o autoritate națională de supraveghere delegată ar trebui să poată decide într-o chestiune de supraveghere în ***numele Autorității sau al*** unei alte autorități naționale de supraveghere ▌. Delegațiile trebuie să respecte principiul conform căruia se alocă o competență de supraveghere unei autorități de supraveghere care are competența necesară de a întreprinde o acțiune în privința chestiunii aflate în discuție. Ar fi oportună o realocare a responsabilităților, de exemplu, din motive legate de economiile de scară sau de gamă, de coerența la nivelul supravegherii unui grup, precum și de utilizarea optimală a competențelor tehnice existente printre autoritățile naționale de supraveghere. Legislația ***Uniunii*** din acest domeniu poate oferi mai multe precizări cu privire la principiile realocării responsabilităților printr-un acord. Autoritatea ar trebui să faciliteze ***și să monitorizeze*** acordurile privind delegarea sarcinilor convenite între autoritățile naționale de supraveghere prin toate modalitățile adecvate. Ea trebuie să fie informată în prealabil cu privire la acordurile privind delegările care urmează a fi încheiate, pentru a putea emite un aviz dacă este necesar. Autoritatea trebuie să centralizeze publicarea unor astfel de acorduri pentru a garanta că tuturor părților implicate li se facilitează accesul la informații oportune și transparente cu privire la acorduri. ***Autoritatea ar trebui să identifice și să difuzeze cele mai bune practici privind delegarea și acordurile de delegare.***

(24) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ convergența în materie de supraveghere pe teritoriul ***Uniunii Europene*** cu scopul de a institui o cultură comună a supravegherii.

(25) Evaluările *inter pares* constituie un instrument rentabil și eficient în vederea favorizării consecvenței în cadrul rețelei supraveghetorilor financiari. Prin urmare, Autoritatea trebuie să elaboreze cadrul metodologic pentru aceste evaluări și să le organizeze în mod regulat. Evaluările ar trebui să se concentreze nu numai asupra convergenței dintre practicile în materie de supraveghere, ci și asupra capacității supraveghetorilor de a ajunge la rezultate de înaltă calitate în acest domeniu, precum și asupra independenței autorităților competente. ***Rezultatele evaluărilor inter pares ar trebui date publicității, iar cele mai bune practici ar trebui identificate și date, de asemenea, publicității.***

(26) Autoritatea ar trebui să promoveze în mod activ elaborarea unei reacții coordonate la ***nivelul Uniunii Europene*** în materie de supraveghere, în special ***pentru a asigura*** buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din ***Uniunea Europeană***. Pe lângă competența sa de a lua măsuri în situații de urgență, Autorității ar trebui, prin urmare, să i se încredințeze o funcție de coordonare generală în cadrul ***SESF***. Buna circulație a tuturor informațiilor pertinente între autoritățile competente ar trebui să ocupe un loc important în cadrul acțiunilor Autorității.

(27) Pentru a proteja stabilitatea financiară este necesară identificarea din timp a tendințelor, a riscurilor potențiale și a punctelor vulnerabile aferente nivelului microprudențial, într-un context transfrontalier și transsectorial. Autoritatea ar trebui să monitorizeze și să evalueze aceste evoluții în domeniul său de competență și, dacă este necesar, să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comisia, celelalte autorități europene de supraveghere și ***CERS*** în mod regulat sau, dacă este necesar, *ad hoc*. Autoritatea ar trebui de asemenea ***să inițieze și*** să coordoneze exercițiile de simulare a crizelor la ***nivelul Uniunii*** pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare în cazul evoluțiilor negative ale pieței, garantând aplicarea unei metodologii a acestor exerciții cât mai consecvente la nivel național. ***Pentru a-și exercita funcțiile în cunoștință de cauză, Autoritatea ar trebui să efectueze analize economice ale piețelor și ale impactului evoluțiilor potențiale ale acestora.***

(28) Având în vedere globalizarea serviciilor financiare și importanța sporită a standardelor internaționale, Autoritatea ar trebui ***să reprezinte Uniunea Europeană în cadrul dialogului și cooperării*** cu autorități de supraveghere din ***țări terțe***.

(29) Autoritatea ar trebui să servească drept un organism independent care să ofere consiliere, în domeniul său de competență, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Ea ar trebui să poată emite un aviz cu privire la evaluarea prudențială a fuziunilor și achizițiilor în temeiul Directivei 2006/48/CE ▌.

(30) Pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, Autoritatea ar trebui să aibă dreptul să solicite toate informațiile necesare ***cu privire la supravegherea prudențială***. Pentru a se evita suprapunerea obligațiilor de raportare ale instituțiilor financiare, aceste informații ar trebui în mod normal să fie transmise de autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele și instituțiile financiare***, precum și să țină seama de statisticile deja existente***. Autoritatea ar trebui însă***, în ultimă instanță,*** să ***poată adresa în mod direct o solicitare de*** informații ***bine întemeiată și motivată instituțiilor*** financiare ▌ atunci când o autoritate națională competentă nu furnizează sau nu poate furniza respectivele informații în mod prompt. Autoritățile statelor membre ar trebui să fie obligate să sprijine Autoritatea pentru ca acestor cereri directe să li se dea curs. ***În acest context este esențial să se lucreze pe baza unor formate de raportare comune.***

(30a) Măsurile de colectare a informațiilor nu ar trebui să aducă atingere cadrului juridic al Sistemului Statistic European (SSE) și al Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) în domeniul statistic. Prezentul regulament nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene [1] și Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană [2].

(31) Colaborarea strânsă între Autoritate și ***CERS*** este esențială pentru o funcționare pe deplin eficientă a acestuia din urmă și pentru a garanta că avertismentelor și recomandărilor sale li se dă curs. Autoritatea ***și CERS*** ar trebui ***să facă schimb de*** orice informații pertinente. Datele aferente întreprinderilor individuale ar trebui furnizate în urma unei cereri motivate. Autoritatea ar trebui să dea curs***, după caz,*** avertismentelor sau recomandărilor pe care ***CERS*** i le adresează sau le adresează unei autorități naționale de supraveghere.

---

[1] ***JO L 87, 31.3.2009, p. 164.***
[2] ***JO L 318, 27.11.1998, p. 8.***

(32) ▌Autoritatea ar trebui să consulte părțile interesate cu privire la standarde ***de reglementare***, orientări și recomandări și să le ofere acestora o posibilitate rezonabilă de a formula observații cu privire la măsurile propuse. ***Înainte de adoptarea proiectelor de standarde de reglementare, orientări și recomandări, Autoritatea ar trebui să realizeze un studiu de impact.*** Din motive de eficiență, ar trebui înființat în acest scop un Grup al părților interesate din domeniul bancar, care să reprezinte în proporții egale ***instituțiile de credit și de investiții din Uniune (reprezentând diversele modele și dimensiuni ale instituțiilor și întreprinderilor financiare,*** inclusiv, după caz, investitori instituționali și alte instituții financiare care folosesc servicii financiare), ***IMM-urile, sindicatele, mediul academic,*** precum și consumatorii sau alți utilizatori cu amănuntul ai serviciilor ***bancare***. Grupul părților interesate din domeniul bancar ar trebui să funcționeze în mod activ ca o interfață cu alte grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare înființate de către Comisie sau de legislația ***Uniunii***.

(32a) Organizațiile fără scop lucrativ sunt marginalizate în dezbaterea privind viitorul serviciilor financiare și în procesul decizional aferent, spre deosebire de reprezentanții sectorului, care sunt corespunzător finanțați și beneficiază de relații la nivel înalt. Acest dezavantaj ar trebui compensat prin finanțarea adecvată a reprezentanților acestora în cadrul Grupului părților interesate.

(33) Statele membre au o responsabilitate centrală în ***asigurarea gestionării coordonate a crizelor, precum și*** în procesul de menținere a stabilității financiare în ***situații de criză***, în special în ceea ce privește stabilizarea și redresarea instituțiilor financiare vulnerabile. ***Acțiunile acestora ar trebui strâns coordonate cu cadrul și principiile uniunii economice și monetare.*** Măsurile luate de Autoritate în situații de urgență sau de dezacorduri, care afectează stabilitatea unei instituții financiare nu ar trebui să afecteze ***semnificativ*** responsabilitățile fiscale ale statelor membre. Trebuie înființat un mecanism prin care statele membre pot să invoce această măsură de salvgardare și să înainteze în ultimă instanță cazul Consiliului în vederea obținerii unei decizii. Este oportun să i se confere Consiliului un rol în acest caz, date fiind responsabilitățile specifice ale statelor membre în acest sens.

(33a) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a regulamentului de instituire a unui astfel de mecanism, Comisia ar trebui să prevadă, la nivelul Uniunii, pe baza experienței dobândite, orientări clare și adecvate privind momentul în care statele membre pot activa măsura de salvgardare. Utilizarea măsurii de salvgardare de către statele membre ar trebui evaluată pe baza orientărilor respective.

(33b) Fără a aduce atingere responsabilităților specifice ale statelor membre în situații de criză, în cazul în care un stat membru decide să invoce măsura de salvgardare, Parlamentul European ar trebui informat în același timp cu Autoritatea, Consiliul și Comisia. În plus, statul membru ar trebui să explice motivele pentru care invocă măsura de salvgardare. În cooperare cu Comisia, Autoritatea ar trebui să stabilească măsurile ulterioare care trebuie luate.

(34) În procedurile sale de luare a deciziilor, Autoritatea trebuie să respecte normele comunitare și principiile generale cu privire la procesul echitabil și transparența. Dreptul ***de a audia destinatarii*** deciziilor Autorității ▌ar trebui să fie pe deplin respectat. Actele Autorității fac parte integrantă din legislația ***Uniunii***.

(35) Un consiliu de supraveghere compus din directorii autorităților competente relevante din fiecare stat membru și condus de președintele Autorității ar trebui să fie principalul organ decizional al Autorității. Reprezentanți ai Comisiei, ai ***CERS***, ai Băncii Centrale Europene***,*** ai ***Autorității*** europene de supraveghere ***(bănci) și ai Autorității europene de supraveghere (valori mobiliare și piețe)*** ar trebui să participe în calitate de observatori. Membrii consiliului de supraveghere ar trebui să acționeze independent și doar în interesul ***Uniunii***. În cazul actelor generale, inclusiv al celor legate de adoptarea de standarde tehnice ***de reglementare***, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, ***ar fi*** oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute ***la articolul 16 din TFUE***, în timp ce celelalte decizii ar trebui luate cu majoritatea simplă a membrilor. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns.

(35a) Ca regulă generală, consiliul de supraveghere ar trebui să ia decizii cu majoritate simplă conform principiului „un om, un vot". Cu toate acestea, în cazul actelor legate de adoptarea de standarde tehnice, orientări și recomandări, precum și de chestiuni bugetare, este oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute în Tratatul privind Uniunea Europeană, în TFUE și în Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la acestea. Cazurile referitoare la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere ar trebui examinate de un grup restrâns, obiectiv, compus din membri care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt părți la dezacord și nici nu au vreun interes în conflict și nici legături directe cu autoritățile competente în cauză. Componența grupului ar trebui să fie echilibrată în mod corespunzător. Orice decizie a grupului ar trebui aprobată de consiliul de supraveghere cu majoritatea simplă a membrilor, în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot. Cu toate acestea, în ceea ce privește deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup ar putea fi respinsă de către un număr de membri ale căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE.

(36) Un consiliu de administrație compus din președintele Autorității, reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere și ai Comisiei ar trebui să se asigure că Autoritatea își îndeplinește misiunea și sarcinile care îi revin. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere puterea necesară, printre altele, de a propune programul de lucru anual și multianual, de a exercita anumite competențe bugetare, de a adopta planul de politică al Autorității în materie de personal, de a adopta unele dispoziții speciale cu privire la dreptul de a avea acces la documente și de a adopta raportul anual.

(37) Un președinte cu normă întreagă, ales de ***Parlamentul European în urma unui*** concurs deschis ***organizat de Comisie și după întocmirea unei liste cu finaliști destinată Comisiei***, ar trebui să reprezinte Autoritatea. Gestionarea Autorității ar trebui încredințată unui director executiv, care ar trebui să aibă dreptul de a participa la întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație fără drept de vot.

(38) Pentru a garanta consecvența transsectorială în ceea ce privește activitățile autorităților europene de supraveghere, aceste autorități ar trebui să își coordoneze strâns activitățile ***prin intermediul Autorității*** europene de supraveghere ***(Comitetul comun) (denumit în continuare „Comitetul comun")*** și să ajungă la poziții comune atunci când este necesar. Comitetul comun ▌ ar trebui să ***coordoneze funcțiile celor trei autorități europene de supraveghere cu privire la conglomeratele*** financiare. Atunci când este necesar, actele care sunt acoperite și de domeniul de competență al ***Autorității europene de supraveghere (bănci)*** sau al ***Autorității europene de supraveghere (***valori mobiliare și piețe***)*** ar trebui adoptate în paralel de Autoritățile europene de supraveghere în cauză. ***Comitetul comun ar trebui prezidat prin rotație pe durata unui mandat de 12 luni de președinții celor trei autorități europene de supraveghere. Președintele Comitetului comun trebuie să fie și vicepreședinte al CERS. Comitetul comun ar trebui să aibă un secretariat permanent, al cărui personal să fie detașat de la cele trei autorități europene de supraveghere, pentru a permite schimburile de informații pe cale informală și dezvoltarea unei culturi metodologice comune în cadrul celor trei autorități europene de supraveghere.***

(39) Este necesară garantarea faptului că părțile afectate de deciziile adoptate de Autoritate pot întreprinde măsurile corective necesare. Pentru a proteja eficient drepturile părților și din motive de economie procedurală, pentru domeniile în care Autoritatea are dreptul de a lua decizii, părțile ar trebui să aibă dreptul de a contesta aceste decizii în fața unei comisii de apel. Din motive de eficiență și consecvență, comisia de apel ar trebui să fie un organism comun celor trei Autorități europene de supraveghere, independent de structurile administrative și de reglementare ale acestora. Decizia comisiei de apel ar trebui să poată fi atacată în fața Tribunalului de Primă Instanță și Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(40) Pentru ca Autoritatea să fie pe deplin autonomă și independentă, ar trebui să i se acorde un buget autonom cu venituri provenind în special din contribuții obligatorii din partea autorităților naționale de supraveghere și din bugetul general al Uniunii Europene. ***Finanțarea Autorității de către Uniune ar trebui să facă obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară în conformitate cu punctul 47 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ([1]) (AII).*** ▌ Ar trebui să se aplice procedura bugetară ***a Uniunii***. Auditarea conturilor ar trebui efectuată de Curtea de Conturi. ***Bugetul global ar trebui să facă obiectul procedurii de descărcare de gestiune.***

(41) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([2]) ar trebui să se aplice Autorității. Autoritatea ar trebui să adere, de asemenea, la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([3]).

(42) Pentru a garanta condiții deschise și transparente de angajare și tratamentul echitabil al personalului, personalului Autorității ar trebui să i se aplice Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene ([4]).

(43) Este esențială protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale. ▌ Confidențialitatea informațiilor ***puse la dispoziția Autorității și*** care fac obiectul schimbului în rețea ***ar trebui să facă obiectul unor norme de confidențialitate riguroase și eficiente***.

(44) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([5]) și prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ([6]), care se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.

(45) Pentru a asigura funcționarea transparentă a Autorității, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ([7]) ar trebui să se aplice Autorității.

(46) Țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene ar trebui să poată participa la activitățile Autorității în conformitate cu acordurile corespunzătoare care urmează să fie încheiate de către ***Uniune***.

(47) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deponenților și investitorilor, protejarea integrității, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității sistemului financiar și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere nu se pot realiza în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la ***nivelul Uniunii***, ***Uniunea Europeană*** poate lua măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din ***Tratatul privind Uniunea Europeană***. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

([1]) ***JO C 139, 14.6.2006, p. 1.***
([2]) JO L 136, 31.5.1999, p. 1.
([3]) JO L 136, 31.5.1999, p. 15.
([4]) JO L 56, 4.3.1968, p. 1.
([5]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
([6]) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.
([7]) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(48) Autoritatea preia toate sarcinile și competențele actuale ale Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale ***(CEIOPS)***, Decizia 2009/79/CE a Comisiei din 23 ianuarie 2009 de instituire Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale trebuind prin urmare să fie abrogată, în timp ce Decizia 716/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de instituire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului [1] trebuie modificată în consecință.

(49) Este necesar să se stabilească un termen-limită pentru aplicarea prezentului regulament pentru a garanta că Autoritatea este pregătită corespunzător pentru a-și începe activitatea și a garanta o tranziție ușoară dinspre ***CEIOPS***,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT

CAPITOLUL I

ÎNFIINȚARE ȘI STATUT JURIDIC

Articolul 1

Înființare și domeniu de activitate

(1) Prezentul regulament înființează Autoritatea europeană ***de supraveghere*** (Autoritatea ***europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale***) („Autoritatea").

(2) Autoritatea acționează în cadrul ***competențelor conferite prin prezentul regulament și al*** domeniului de aplicare al ***Directivei 2009/138/CE,*** al Directivei 2002/92/CE, al Directivei 2003/41/CE, al Directivei 2002/87/CE ***și, în măsura în care aceste acte se aplică întreprinderilor de asigurări, de reasigurări, instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, intermediarilor de asigurări și autorităților competente care le supraveghează, al părților aplicabile din*** Directiva 2005/60/CE ***și*** Directiva 2002/65/CE, fiind incluse de asemenea toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în temeiul acestor acte, precum și orice alte acte ***legislative ale Uniunii Europene*** care conferă sarcini Autorității.

(2a) Autoritatea acționează și în domeniul activităților întreprinderilor de asigurări, de reasigurări, instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale și intermediarilor de asigurări, inclusiv în chestiuni de guvernanță a întreprinderilor, raportare financiară și de audit, cu condiția ca astfel de acțiuni ale autorității să fie necesare pentru asigurarea aplicării eficiente și consecvente a actelor legislative menționate la alineatul (2).

(3) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin ***articolul 258*** din ***TFUE*** referitoare la garantarea respectării legislației ***Uniunii***.

(4) Obiectivul Autorității este acela de a ***proteja interesul public, contribuind la stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar pe termen scurt, mediu și lung, pentru economia, cetățenii și întreprinderile Uniunii. Autoritatea contribuie*** la:

(i) îmbunătățirea funcționării pieței interne, incluzând, în special, un nivel ***solid***, eficient și consistent de reglementare și supraveghere;

▌

(iii) garantarea integrității, transparenței, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare;

▌

(v) consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii.

[1] JO L 253, 25.9.2009, p. 8.

(va) prevenirea arbitrajului de reglementare și promovarea condițiilor de concurență echitabile;

(vb) garantarea unei reglementări și supravegheri corespunzătoare cu privire la asumarea riscurilor de asigurare, pensii și a altor riscuri; și

(vc) îmbunătățirea protecției consumatorilor.

În acest scop, Autoritatea contribuie la garantarea aplicării consecvente, eficiente și eficace a ***actelor legislative ale Uniunii Europene*** menționate anterior la ▌alineatul (2), favorizând convergența în materie de supraveghere***,*** furnizând avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei ***și realizând analize economice ale pieței pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor sale.***

(5) ***Atunci când își exercită atribuțiile conferite de prezentul regulament, Autoritatea acordă o atenție deosebită riscurilor sistemice prezentate de instituțiile financiare al căror faliment poate afecta funcționarea sistemului financiar sau a economiei reale.***

În îndeplinirea atribuțiilor sale, Autoritatea acționează independent și obiectiv, singurul interes urmărit fiind acela al Uniunii Europene.

▌

Articolul 1a

Sistemul European de Supraveghere Financiară

(1) Autoritatea face parte dintr-un Sistem European de Supraveghere Financiară (SESF). Obiectivul principal al SESF este de a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor aplicabile sectorului financiar, pentru a menține stabilitatea financiară, generând astfel încredere în sistemul financiar în întregime și asigurând o protecție suficientă pentru clienții serviciilor financiare.

(2) Sistemul European de Supraveghere Financiară cuprinde următoarele:

(a) Comitetul european pentru riscuri sistemice, în ceea ce privește sarcinile menționate în Regulamentul (UE) nr. …/2010 (CERS) și în prezentul regulament;

(b) Autoritatea;

(c) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 (ABE);

(d) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 (AEVMP);

(e) Autoritatea europeană de supraveghere (Comitetul comun), în ceea ce privește sarcinile prevăzute la articolele 40-43 („Comitetul comun”);

(f) autoritățile din statele membre menționate la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. …/2010 (ABE), Regulamentul (UE) nr. …/2010 (AEAPO) și Regulamentul (UE) nr. …/2010 (AEVMP);

(g) Comisia, în ceea ce privește efectuarea sarcinilor menționate la articolele 7 și 9.

(3) Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat cu Comitetul european pentru riscuri sistemice și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) prin intermediul Comitetului comun, garantând consecvența transsectorială a activității și ajungând la poziții comune în domeniul supravegherii conglomeratelor financiare și în alte chestiuni transsectoriale.

(4) În conformitate cu principiul cooperării loiale menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF cooperează, în spiritul încrederii și al unui deplin respect reciproc, în special pentru a asigura circulația între ele a unor informațiilor pertinente și fiabile.

(5) Autoritățile de supraveghere care fac parte din SESF au obligația de a supraveghea instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în Uniune în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 1b

Răspunderea față de Parlamentul European

Autoritățile menționate la articolul 1a alineatul (2) răspund în fața Parlamentului European.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „instituții financiare" înseamnă întreprinderi***, entități și persoane fizice și juridice care fac obiectul oricăruia dintre actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2); în ceea ce privește Directiva 2005/60/CE, însă, „instituții financiare" înseamnă societățile de asigurări și intermediarii de asigurări definiți în directiva respectivă;***.

2. „autorități ***competente***" înseamnă:

(i) autoritățile de supraveghere definite în Directiva 2009/138/CE și autoritățile competente definite în Directiva 2003/41/CE și în Directiva 2002/92/CE;

(ii) în ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și 2005/60/CE, autoritățile cu competențe de asigurare a conformității instituțiilor financiare (definite la punctul 1) cu cerințele directivelor respective.

Articolul 3

Statutul juridic

(1) Autoritatea este un organism ***al Uniunii Europene*** cu personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Componență

Autoritatea cuprinde:

1. un consiliu de supraveghere, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 28;

2. un consiliu de administrație, care exercită atribuțiile stabilite la articolul 32;

3. un președinte, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 33;

4. un director executiv, care exercită atribuțiile stabilite la articolul 38;

5. o comisie de apel, menționată la articolul 44, cu atribuțiile prevăzute la articolul 46.

Articolul 5

Sediu

Autoritatea își are sediul la Frankfurt.

Autoritatea poate avea reprezentanțe în cele mai importante centre financiare din Uniunea Europeană.

CAPITOLUL II

SARCINI ȘI COMPETENȚE ALE AUTORITĂȚII

Articolul 6

Sarcini și competențe ale Autorității

(1) Autoritatea are următoarele sarcini:

(a) de a contribui la elaborarea de standarde și practici ***tehnice*** comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituțiile ***Uniunii Europene*** și prin elaborarea de orientări, recomandări și proiecte de standarde tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare*** care trebuie să se bazeze pe ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2);

(b) de a contribui la aplicarea consecventă a ***actelor legislative ale Uniunii Europene***, în special prin sprijinirea unei culturi comune a supravegherii, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente și eficace a ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), prevenirea arbitrajului de reglementare, medierea și soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile ***competente, asigurarea unei supravegheri eficace și consecvente a instituțiilor financiare, precum și a*** unei funcționări coerente a colegiilor autorităților de supraveghere și luarea de măsuri***, printre altele,*** în situații de urgență;

(c) de ***a stimula și*** a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile ***competente***;

(d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și prin garantarea faptului că avertismentelor și recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;

(e) de ***a organiza și*** a realiza analize *inter pares* ale autorităților ***competente, inclusiv de a emite avize***, pentru a consolida consecvența rezultatelor în materie de supraveghere;

(f) de a monitoriza și evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență;

(fa) de a realiza analize economice ale piețelor pentru a-și îndeplini atribuțiile în cunoștință de cauză;

(fb) de a promova protecția titularilor de polițe și a beneficiarilor;

(fc) de a contribui la gestionarea crizelor din cadrul instituțiilor transfrontaliere, crize care ar putea prezenta un risc sistemic menționat la articolul 12b, dirijând și aplicând toate procedurile de intervenție timpurie și de soluționare a crizelor sau de insolvabilitate pentru astfel de instituții, prin intermediul Unității sale de soluționare a crizelor în domeniul asigurărilor și pensiilor menționate la articolul 12c;

(g) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute de prezentul regulament sau de ***actele legislative ale Uniunii Europene*** menționate la articolul 1 alineatul (2);

(ga) de a supraveghea instituțiile financiare care nu fac obiectul supravegherii de către autoritățile competente;

(gb) de a publica pe site-ul său și de a actualiza periodic informațiile privind domeniul său de activitate, în special, în sfera sa de competență, informații privind instituțiile financiare înregistrate, pentru a facilita accesul publicului la informații;

(gc) de a prelua, după caz, toate sarcinile curente și permanente de la Comitetul inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale;

(2) Pentru a efectua sarcinile menționate la alineatul (1), Autoritatea deține competențele prevăzute de prezentul regulament, în special fiind abilitată:

(a) să elaboreze proiecte de standarde tehnice ***de reglementare*** în cazurile specifice menționate la articolul 7;

(aa) să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cazurile specifice menționate la articolul 7e;

(b) să emită orientări și recomandări, după cum se prevede la articolul 8;

(c) să emită recomandări în cazuri specifice, după cum se prevede la articolul 9 alineatul (3);

(d) să ia decizii individuale adresate autorităților ***competente*** în cazurile specifice menționate la articolele 10 și 11;

(e) să ia decizii individuale adresate instituțiilor financiare în cazurile specifice menționate la articolul 9 alineatul (6), la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (4);

(f) să emită avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, în conformitate cu articolul 19.

(fa) să colecteze informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare în conformitate cu articolul 20;

(fb) să dezvolte metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care caracteristicile produselor și procesele de distribuție îl au asupra poziției financiare a instituțiilor și asupra protecției consumatorilor;

(fc) să furnizeze o bază de date a instituțiilor financiare înregistrate în domeniul său de competență și, în cazurile specificate în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), la nivel central;

(fd) să elaboreze un standard de reglementare care să stabilească informațiile minime care trebuie să fie puse la dispoziția Autorității cu privire la tranzacții și la participanții la piețe și modul de coordonare a colectării datelor și să prezinte modalitatea de interconectare a bazelor naționale de date existente pentru a asigura accesul permanent al Autorității la informațiile relevante și necesare privind tranzacțiile și piața de care Autoritatea are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile care-i sunt atribuite în temeiul prezentului regulament;

(fe) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute de prezentul regulament sau de actele legislative ale Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) Autoritatea își exercită competențele exclusive în materie de supraveghere ce îi revin în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește entitățile sau activitățile economice aflate în raza de acțiune ***a Uniunii Europene***.

(3a) În ***scopul exercitării competențelor sale exclusive de supraveghere în temeiul alineatului (3)***, Autoritatea deține competențele de anchetă și executare adecvate menționate în legislația în domeniu, precum și posibilitatea de a percepe tarife. ***Autoritatea acționează în strânsă cooperare cu autoritățile competente și se bazează pe cunoștințele specializate, facilitățile și competențele acestora pentru a-și îndeplini sarcinile.***

Articolul 6a

Sarcini legate de protecția consumatorilor și activitățile financiare

(1) Pentru a promova protecția titularilor de polițe și a beneficiarilor, Autoritatea își asumă un rol principal în promovarea transparenței, simplicității și echității pe piață pentru produsele sau serviciile financiare din întreaga piață unică, inclusiv prin:

(i) colectarea, analizarea și raportarea tendințelor de consum;

(ii) revizuirea și coordonarea inițiativelor de formare și educare în domeniul financiar;

(iii) elaborarea de standarde de formare pentru acest sector;

(iv) contribuții la elaborarea unor norme comune de publicare, și

(v) evaluări, în special ale accesibilității, disponibilității și costurilor de asigurare pentru persoane fizice și întreprinderi, în special pentru IMM-uri.

(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta orientări și recomandări pentru a promova siguranța și stabilitatea piețelor și convergența practicilor de reglementare.

(3) Autoritatea poate emite, de asemenea, avertizări în cazul în care o activitate financiară pune semnificativ în pericol îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (4).

(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un Comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile de supraveghere competente cu scopul de a elabora o abordare coordonată a activității de reglementare și supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și care acordă consultanță Consiliului, Parlamentului Europeanși Comisiei Europene.

(5) Autoritatea poate interzice temporar sau restricționa anumite tipuri de activități financiare ca amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea integrală sau parțială a sistemului financiar din Uniune în cazurile specificate și în condițiile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau dacă acest lucru este necesar într-o situație de urgență în conformitate cu și în condițiile prevăzute la articolul 10. De asemenea, Autoritatea poate pune în aplicare o asemenea interdicție sau restricție prin adoptarea unor standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 7.

Autoritatea revizuiește această decizie la intervale de timp regulate și atunci când acest lucru este oportun.

Articolul 7

Standarde tehnice ***de reglementare***

(1) ***Parlamentul European și Consiliul pot delega Comisiei competența de adopta*** standarde tehnice ***de reglementare în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a asigura o armonizare consecventă*** în domeniile prevăzute în mod expres în ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2). ***Standardele în cauză sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau de politică, iar conținutul lor este delimitat de actele legislative în temeiul cărora sunt elaborate. Proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt elaborate de Autoritate și sunt prezentate Comisiei spre aprobare.***

În cazul în care Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare.

(1a) Înainte de a prezenta Comisiei standardele tehnice de reglementare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației. Autoritatea solicită, de asemenea, avizul sau opinia grupurilor părților interesate menționate la articolul 22.

(1b) La primirea proiectelor de standarde tehnice de reglementare de la Autoritate, Comisia le transmite imediat Parlamentului European și Consiliului.

(1c) În termen de trei luni de la transmiterea unui proiect de standard tehnic de reglementare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Standardele tehnice de reglementare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În cazul în care nu intenționează să adopte un proiect de standard, Comisia informează în consecință Parlamentul European și Consiliul, prezentându-și motivele.

Articolul 7a

Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde de reglementare

(1) În cazul în care intenționează să nu aprobe proiectele de standarde tehnice de reglementare sau să le aprobe parțial sau cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectul de standarde tehnice de reglementare, propunând modificări motivate.

(2) În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectele de standarde tehnice de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și le poate prezenta din nou Comisiei spre aprobare. Comisia informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la decizia sa.

(3) Atunci când Autoritatea nu este de acord cu decizia Comisiei de a respinge sau a modica propunerile sale inițiale, Parlamentul European sau Consiliul poate convoca comisarul responsabil, împreună cu președintele Autorității, în termen de o lună, pentru o reuniune ad hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a Consiliului, pentru a prezenta și a explica diferendul dintre ei.

Articolul 7b

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 7 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cu cel târziu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 7c.

(2) De îndată ce adoptă un standard tehnic de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) În raportul menționat la articolul 35 alineatul (2), președintele Autorității informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la standardele de reglementare aprobate și la autoritățile competente care nu le-au respectat.

Articolul 7c

Obiecțiuni la standardele tehnice de reglementare

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni privind un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării de către Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se poate prelungi cu trei luni.

(2) Standardul tehnic de reglementare se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înainte de expirarea termenului stabilit dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni. În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la standardul tehnic de reglementare, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(3) Imediat ce proiectul le este transmis de către Comisie, Parlamentul European și Consiliul pot adopta o declarație anticipată și condiționată conform căreia nu ridică obiecțiuni, care intră în vigoare în cazul în care Comisia adoptă standardul de reglementare fără a modifica proiectul.

(4) Dacă Parlamentul European sau Consiliul se opune unui standard tehnic de reglementare, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni cu privire la standardul tehnic de reglementare își expune motivele care au stat la baza acestora, în conformitate cu articolul 296 din TFUE.

Articolul 7d

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Decizia de revocare pune capăt delegării.

(3) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele de adoptare a unor standarde tehnice de reglementare care ar putea face obiectul unei revocări.

Articolul 7e

Standarde tehnice de punere în aplicare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE, atunci când sunt necesare condiții uniforme de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic din domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă, în conformitate cu legislația menționată anterior, Autoritatea elaborează standarde tehnice de punere în aplicare care să fie prezentate Comisiei, standardele în cauză sunt tehnice, nu includ opțiuni de politici și de limitează la stabilirea condițiilor de aplicare a actelor Uniunii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

(b) dacă Autoritatea nu prezintă Comisiei un proiect în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în termenul specificat într-o solicitare adresată Autorității de către Comisie în conformitate cu articolul 19, Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare printr-un act de punere în aplicare.

(2) Înainte de a le prezenta Comisiei, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la standardele tehnice de punere în aplicare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul standardelor tehnice în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației.

Autoritatea solicită, de asemenea, avizul sau recomandări din partea Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22.

(3) Autoritatea înaintează Comisiei spre aprobare proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și, concomitent, Parlamentului European și Consiliului.

(4) În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la aprobarea proiectelor de standarde de punere în aplicare. Comisia poate prelungi respectiva perioadă cu o lună. Ea poate aproba proiectele de standarde doar parțial sau cu amendamente atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii Europene.

Ori de câte ori adoptă un standard tehnic de punere în aplicare modificând proiectul de standard tehnice de punere în aplicare depus de Autoritate, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul.

(5) Standardele se adoptă de Comisie prin intermediul unor regulamente sau decizii și sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 8

Orientări și recomandări

(1) În scopul stabilirii de practici consecvente, eficiente și efective în materie de supraveghere în cadrul SESF și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a legislației ***Uniunii Europene***, Autoritatea emite orientări și recomandări adresate autorităților ***competente*** sau instituțiilor financiare.

(1a) Dacă este cazul, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la orientările și recomandările în cauză și analizează eventualele costuri și beneficii aferente. Autoritatea solicită, de asemenea, dacă este cazul, avizul sau opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 22. Consultările, analizele, avizele și opiniile menționate sunt proporționale cu domeniul de aplicare, natura și impactul orientărilor sau recomandărilor în cauză.

(2) Autoritățile ***competente și instituțiile financiare*** depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări. ***În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate competentă confirmă faptul că intenționează să respecte respectiva orientare sau recomandare. În cazul în care o autoritate competentă nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, prezentându-și motivele. Autoritatea dă publicității aceste motive.***

În cazul în care o autoritate cu aplică o orientare sau o recomandare, Autoritatea face public acest lucru.

Autoritatea poate decide, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de o autoritate competentă pentru nerespectarea unei orientări sau a unei recomandări. Autoritatea competentă primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de către orientarea sau recomandarea în cauză, instituțiile financiare raportează anual, în mod clar și detaliat, dacă respectă orientarea sau recomandarea respectivă.

(2a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la orientările și recomandările emise, menționând autoritățile competente care nu le-au respectat și explicând modalitatea prin care Autoritatea intenționează să se asigure că acestea vor respecta recomandările și orientările sale pe viitor.

Articolul 9

Încălcarea legislației Uniunii

(1) Atunci când o autoritate ***competentă*** nu a aplicat ***sau a aplicat actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) ***într-un mod care pare să constituie o încălcare a legislației Uniunii, inclusiv standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolele 7 și 7e,*** mai precis nu a reușit să garanteze faptul că un participant la piețele financiare îndeplinește cerințele prevăzute de respectiva legislație, Autoritatea are competențele stabilite la alineatele (2), (3) și (6) ale prezentului articol.

(2) La cererea uneia sau mai multor autorități ***competente***, a Comisiei***, a Parlamentului European, a Consiliului sau a Grupului părților interesate di***sau din proprie inițiativă și după ce a informat autoritatea ***competentă*** vizată, Autoritatea poate cerceta presupusa ***încălcare sau neaplicare*** a dreptului ***Uniunii***.

(2a) Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 20, autoritatea ***competentă*** pune la dispoziția Autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care Autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa.

(3) Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea poate adresa autorității competente în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului ***Uniunii***.

(3a) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea ***competentă*** informează Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului ***Uniunii***.

(4) Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea competentă nu s-a conformat legislației ***Uniunii***, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, ***să emită un aviz formal*** prin care să îi ceară autorității ***competente*** să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul ***Uniunii Europene***. ***Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.***

Comisia ***emite un astfel de aviz formal*** în termen de trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi această perioadă cu o lună.

▌

Autoritatea și autoritățile ***competente*** furnizează Comisiei toate informațiile necesare.

(5) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea ***avizului formal*** menționat la alineatul (4), autoritatea ***competentă*** informează Comisia și Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a ***se conforma avizului formal al*** Comisiei.

(6) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate ***competentă*** nu ***se conformează avizului formal menționat*** la alineatul (4) ▌în termenul menționat la același alineat și când este necesară remedierea promptă a nerespectării ▌în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate adopta, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare ***în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2)***, o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului ***Uniunii***, inclusiv încetarea oricărei activități.

Decizia Autorității este conformă cu ***avizul formal emis*** de Comisie în temeiul alineatului (4).

(7) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile ***competente*** cu privire la aceeași chestiune.

Atunci când adoptă o măsură ▌în legătură cu ***chestiunile*** care fac obiectul ***unui aviz formal*** în temeiul alineatului (4) ***sau al unei decizii în temeiul alineatului (6), autoritățile competente respectă avizul formal corespunzător sau decizia corespunzătoare, după caz***.

(7a) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea indică autoritățile competente și instituțiile financiare care nu au respectat deciziile menționate la alineatele (4) și (6).

Articolul 10

Măsuri în situații de urgență

(1) În cazul unor evoluții negative care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar de pe teritoriul ***Uniunii Europene, Autoritatea facilitează în mod activ și, atunci când consideră că este necesar, coordonează eventualele măsuri luate de către autoritățile naționale de supraveghere competente relevante***.

Pentru a putea îndeplini acest rol de facilitare și coordonare, Autoritatea este informată pe deplin cu privire la eventualele evoluții relevante și este invitată să participe în calitate de observator la eventualele reuniuni relevante ale autorităților naționale de supraveghere competente.

(1a) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă sau la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a CERS sau a Autorității, o decizie adresată Autorității prin care să constate existența unei situații de urgență în sensul prezentului regulament. Comisia revizuiește această decizie lunar și declară încetarea situației de urgență imediat ce se impune acest lucru.

În cazul în care constată existența unei situații de urgență, Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul.

(2) Atunci când Comisia a adoptat o decizie în temeiul ***alineatului (1a) și în situații excepționale în care este necesară acțiunea coordonată a autorităților naționale pentru a reacționa la evoluții negative care pot pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea integrală sau parțială a sistemului financiar din Uniunea Europeană***, Autoritatea poate adopta decizii individuale cerându-le autorităților ***competente*** să ia măsurile necesare în conformitate cu ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) pentru ***a aborda orice astfel de evoluții*** prin garantarea faptului că instituțiile financiare și autoritățile ***competente*** îndeplinesc cerințele prevăzute în respectiva legislație.

(3) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate ***competentă*** nu respectă decizia Autorității menționată la alineatul (2) în termenul prevăzut, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare, să adopte o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul respectivei legislații, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (3) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile ***competente*** cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile ***competente*** în legătură cu ***chestiunile*** care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (2) sau (3) este compatibilă cu respectiva decizie.

Articolul 11

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile ***competente***

(1) Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 9, atunci când o autoritate ***competentă*** nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei măsuri sau cu lipsa de acțiune din partea unei alte autorități ***competente*** în domenii în care ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2) ***prevăd*** cooperarea, coordonarea sau luarea de decizii în comun de către autoritățile ***competente*** din mai multe state membre, Autoritatea, ***din proprie inițiativă sau*** la cererea uneia sau mai multor autorități ***competente*** în cauză, ***își asumă un rol de coordonare în sprijinirea autorităților competente*** în efortul acestora de a ajunge la un acord, în conformitate cu procedura stabilită la ***alineatele (2)-(4)***.

(2) Autoritatea stabilește un termen-limită pentru concilierea autorităților ***competente***, ținând seama de eventualele termene specificate în ***actele legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și de complexitatea și urgența situației. ***În această etapă, Autoritatea are rol de mediator.***

(3) Dacă, la finalul fazei de conciliere, autoritățile ***competente*** în cauză nu au reușit să ajungă la un acord, Autoritatea ***ia o decizie, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf, în vederea soluționării diferendului,*** cerându-le acestora să adopte anumite măsuri ***în conformitate cu legislația Uniunii, decizia având un caracter obligatoriu pentru autoritățile competente vizate***.

(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul ***articolului 258*** din ***TFUE***, atunci când o autoritate ***competentă*** nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să garanteze faptul că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea ***adoptă*** o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului ***Uniunii***, inclusiv încetarea oricărei activități.

(4a) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (4) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune. Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (3) sau (4) trebuie să fie compatibilă cu respectivele decizii.

(4b) În raportul menționat la articolul 35 alineatul (2), președintele prezintă dezacordurile survenite între autoritățile competente, înțelegerile la care s-a ajuns și deciziile luate pentru soluționarea unor astfel de dezacorduri.

Articolul 11a

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente din sectoare diferite

Comitetul comun, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 11 și 42, soluționează dezacordurile transsectoriale care pot apărea între una sau mai multe autorități competente, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) nr…/2010 (AEVMP) și din Regulamentul (UE) nr. …/2010 (ABE).

Articolul 12

Colegii ale autorităților de supraveghere

(1) Autoritatea contribuie la promovarea ***și monitorizarea*** funcționării eficiente***, eficace*** și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere ***prevăzute de Directiva 2006/48/CE*** și la favorizarea coerenței aplicării legislației ***Uniunii de către toate colegiile. Personalul Autorității are posibilitatea de a participa la oricare dintre activități, inclusiv la examinări la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.***

(2) Autoritatea ***conduce*** colegiile autorităților de supraveghere, după cum consideră necesar. În ***acest*** scop, ea este considerată drept „autoritate competentă" în sensul legislației relevante. ***Autoritatea îndeplinește cel puțin următoarele funcții:***

(a) colectează și împărtășesc toate informațiile relevante în situațiile normale de lucru și în cele de urgență pentru a facilita activitatea colegiilor autorităților de supraveghere și înființează și gestionează un sistem central pentru a pune astfel de informații la dispoziția autorităților competente din cadrul colegiilor autorităților de supraveghere;

(b) inițiază și coordonează exerciții de simulare a crizelor la nivelul Uniunii pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare, în special a celor identificate la articolul 12b, la evoluțiile negative ale pieței, asigurând aplicarea unei metodologii cât mai consecvente la nivel național pentru aceste exerciții;

(c) planifică și conduce activități de supraveghere atât în situațiile normale de lucru, cât și în cele de urgență, incluzând evaluări ale riscurilor la care instituțiile financiare sunt sau pot fi expuse; și

(d) supervizează sarcinile îndeplinite de autoritățile competente.

(3a) Autoritatea poate emite standarde de reglementare și de punere în aplicare, orientări și recomandări adoptate în temeiul articolelor 7, 7e și 8 în vederea armonizării activităților de supraveghere și a bunelor practici adoptate de colegiile autorităților de supraveghere. Autoritățile aprobă înțelegerile scrise pentru funcționarea fiecărui colegiu în vederea asigurării convergenței funcționale între acestea.

(3b) Un rol de mediere, cu efecte obligatorii din punct de vedere juridic, ar trebui să permită Autorității să rezolve dezacordurile dintre autoritățile competente pe baza procedurii instituite la articolul 11. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord în cadrul colegiului autorităților de supraveghere corespunzător, Autoritatea poate lua decizii în materie de supraveghere care să fie direct aplicabile instituției în cauză.

Articolul 12a

Dispoziții generale

(1) Autoritatea acordă o atenție deosebită și abordează problema riscurilor de perturbare a serviciilor financiare care (i) este cauzată de o disfuncționalitate integrală sau parțială a sistemului financiar și (ii) poate să genereze consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală (risc sistemic). Toate tipurile de intermediari, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.

(2) Autoritatea, în colaborare cu CERS, elaborează un set comun de indicatori cantitativi și calitativi (tablou de riscuri) ce va servi drept bază pentru atribuirea unui rating de supraveghere instituțiilor transfrontaliere identificate la articolul 12b. Ratingul respectiv este revizuit periodic pentru a ține seama de modificările semnificative ale profilului de risc al unei instituții. Ratingul de supraveghere constituie un element critic pentru decizia de a supraveghea sau a interveni direct într-o instituție aflată în dificultate.

(3) Fără a aduce atingere actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea propune, dacă este necesar, proiecte suplimentare de standarde de reglementare și de implementare, precum și orientări și recomandări pentru instituțiile identificate la articolul 12b.

(4) Autoritatea supraveghează instituțiile transfrontaliere care pot prezenta riscuri sistemice în conformitate cu articolul 12b. În astfel de cazuri, Autoritatea acționează prin intermediul autorităților competente.

(5) Autoritatea înființează o unitate de soluționare a situațiilor de criză cu mandatul de a pune în practică o guvernanță bine definită și un modus operandi pentru gestionarea crizelor, de la intervenția timpurie până la rezolvarea problemelor și insolvabilitate, precum și de a conduce astfel de proceduri.

Articolul 12b

Identificarea instituțiilor transfrontaliere care ar putea eventual prezenta riscuri sistemice

(1) În urma consultării CERS, Consiliul de supraveghere poate identifica, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 29 alineatul (1), instituțiile transfrontaliere care, din cauza riscurilor sistemice pe care le-ar putea prezenta, trebuie să facă obiectul supravegherii directe de către Autoritate sau trebuie plasate în sfera de competență a Unității de soluționare a crizelor bancare menționate la articolul 12c.

(2) Criteriile de identificare a instituțiilor financiare de acest tip sunt consecvente cu criteriile stabilite de CSF, de FMI și de BRI.

Articolul 12c

Unitatea de soluționare a situațiilor de criză

(1) Unitatea de soluționare a crizelor bancare menține stabilitatea financiară și reduce la minimum efectul de contaminare de către instituțiile aflate în dificultate identificate la articolul 12b a întregului sistem și a economiei în general și limitează costul pentru contribuabili, respectând principiul proporționalității și ierarhia creditorilor și garantând un tratament egal în context transfrontalier.

(2) Unitatea de soluționare a situațiilor de criză este împuternicită să îndeplinească sarcinile prezentate la alineatul (1) pentru a reabilita instituțiile aflate în dificultate sau pentru a decide cu privire la lichidarea instituțiilor neviabile (esențială pentru a limita hazardul moral). Printre alte acțiuni, ar putea să solicite ajustări de capital sau lichidități, să adapteze pachetul de activități, să îmbunătățească procese, să numească sau să înlocuiască cadre de conducere, să recomande garanții, împrumuturi și injecții de lichidități, vânzări totale sau parțiale, să creeze o „bancă bună/bancă rea" sau o „bancă-punte", să solicite conversia datoriilor în capital (cu marje adecvate) sau să treacă temporar instituția în proprietate publică.

(3) Unitatea de soluționare a crizelor bancare este alcătuită din experți numiți de consiliul de supraveghere al Autorității care au cunoștințe și experiență în restructurarea, reprofilarea și lichidarea instituțiilor financiare.

Articolul 12d

Cadrul european al sistemelor naționale de garantare a asigurărilor

(1) Autoritatea contribuie la dezvoltarea Cadrului european al sistemelor de garantare a asigurărilor prin exercitarea competențelor conferite ei prin prezentul regulament pentru a asigura că sistemele naționale de garantare a asigurărilor sunt finanțate în mod adecvat prin contribuții de la instituțiile financiare corespunzătoare, inclusiv de la instituții financiare din Uniune, dar care își au sediul în alt stat membru sau în afara Uniunii și care furnizează un înalt nivel de protecție tuturor susținătorilor politicii într-un cadru armonizat în întreaga Uniune.

(2) Articolul 8 privind competențele Autorității de adopta orientări și recomandări se aplică sistemelor de compensare a asigurărilor.

(3) Comisia poate adopta standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare astfel cum se specifică în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 7-7d din prezentul regulament.

Articolul 12e

Fondul european de stabilitate pentru asigurări și pensii ocupaționale

(1) Se instituie un Fond european de stabilitate pentru asigurări și pensii ocupaționale (Fondul de stabilitate) pentru a consolida internalizarea costurilor sistemului financiar, inclusiv recuperarea integrală a costurilor fiscale, și pentru a oferi asistență pentru rezolvarea crizei în care se află instituțiile financiare transfrontaliere în faliment. Instituțiile financiare care își desfășoară activitatea într-un singur stat membru au posibilitatea de a se alătura fondului. Fondul european de stabilitate adoptă măsuri adecvate pentru a evita ca disponibilitatea ajutoarelor să dea naștere unui hazard moral.

(2) Fondul de stabilitate este finanțat prin contribuții directe ale tuturor instituțiilor financiare identificate la articolul 12b. Contribuțiile în cauză sunt proporționale cu nivelul de risc și cu contribuțiile la riscul sistemic pe care fiecare din ele îl prezintă și cu variațiile în timp ale riscului global, așa cum sunt identificate prin tabloul lor de riscuri. Nivelul contribuțiilor necesare ține seama de condiții economice mai extinse și de necesitatea ca instituțiile financiare să își păstreze capitalul pentru alte cerințe de reglementare și de afaceri.

(3) Fondul de stabilitate este gestionat de un consiliu numit de Autoritate pe o perioadă de cinci ani. Membrii consiliului sunt aleși din rândul funcționarilor propuși de autoritățile naționale. Fondul de stabilitate creează, de asemenea, un consiliu consultativ compus din reprezentanți fără drept de vot ai instituțiilor financiare care participă la fond. Consiliul Fondului de stabilitate poate propune Autorității să externalizeze gestionarea lichidităților sale către instituții cu reputație recunoscută (cum ar fi BEI), lichidități care sunt investite în instrumente sigure și lichide.

(4) În cazul în care resursele acumulate pe baza contribuțiilor făcute de instituțiile financiare nu sunt suficiente pentru a face față dificultăților, fondul are capacitatea de a-și majora resursele prin emiterea unor titluri de creanță și prin alte mijloace financiare.

Articolul 13

Delegarea de sarcini și responsabilități

(1) Autoritățile ***competente*** pot***, cu acordul autorității delegate,*** delega sarcini și responsabilități ***Autorității sau*** altor autorități ***competente, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol. Statele membre pot crea mecanisme specifice privind delegarea de responsabilități, care trebuie respectate înainte ca autoritățile lor competente să încheie astfel de acorduri și pot limita mandatul delegării la nivelul necesar pentru supravegherea eficientă a instituțiilor sau grupărilor financiare transfrontaliere.***

(2) Autoritatea ***încurajează și*** facilitează delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile ***competente*** prin identificarea sarcinilor și responsabilităților care pot fi delegate sau realizate în comun și prin promovarea celor mai bune practici.

(2a) Delegarea de responsabilități duce la realocarea competențelor prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2). Legislația aplicabilă autorității delegate reglementează procedura, executarea și controlul administrativ și judiciar în ceea ce privește responsabilitățile delegate.

(3) Autoritățile ***competente*** informează Autoritatea cu privire la acordurile în vederea delegării la care intenționează să participe. Ele aplică acordurile cel mai devreme la o lună după notificarea Autorității.

Autoritatea poate emite un aviz cu privire la acordul propus în termen de o lună după ce a fost informată.

Autoritatea publică toate acordurile de delegare încheiate de autoritățile ***competente*** prin modalitățile adecvate, pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt informate corespunzător.

Articolul 14

O cultură comună a supravegherii

(1) Autoritatea joacă un rol activ în elaborarea unei culturi europene comune în materie de supraveghere și a unor practici de supraveghere consecvente, precum și în garantarea unor proceduri uniforme și a unor demersuri coerente pe tot teritoriul ***Uniunii Europene*** și efectuează cel puțin următoarele activități:

(a) furnizarea de avize autorităților ***competente***;

(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral efectiv între autoritățile ***competente***, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația ***Uniunii Europene*** în domeniu;

(c) participarea la elaborarea unor standarde de supraveghere de înaltă calitate și uniforme, inclusiv a standardelor de raportare***, și a standardelor contabile internaționale, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2a)***;

(d) revizuirea aplicării standardelor tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare*** relevante adoptate de Comisie, a orientărilor și recomandărilor emise de autoritate și propunerea de amendamente atunci când este necesar;

(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților ***competente*** să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente.

(2) Autoritatea poate, dacă este cazul, să elaboreze noi instrumente practice și de convergență pentru promovarea abordărilor și practicilor comune în materie de supraveghere.

Articolul 15

Analize *inter pares* ale autorităților ***competente***

(1) Autoritatea organizează ***și realizează*** periodic analize *inter pares* ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților ***competente***, pentru a spori consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților analizate. ***Cu ocazia efectuării analizelor inter pares se ține seama de informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză.***

(2) Analiza *inter pares* cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:

(a) gradul de adecvare ***al resurselor și*** al acordurilor ***privind guvernanța,*** al ▌autorității competente, în special din punctul de vedere al aplicării efective a ***standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare menționate la articolele 7-7e și a actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) și al capacității de a răspunde la evoluțiile pieței;

(b) gradul de convergență atins în aplicarea legislației ***Uniunii*** și în ceea ce privește practicile de supraveghere, inclusiv standardele tehnice ***de reglementare și de punere în aplicare***, orientările și recomandările adoptate în temeiul articolelor 7 și 8, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele dreptului ***Uniunii***;

(c) bunele practici dezvoltate de unele autorități ***competente*** a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alte autorități ***competente;***

(d) eficacitatea și gradul de convergență atinse în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor adoptate în cursul punerii în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a măsurilor administrative și a sancțiunilor care vizează persoanele responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.

(3) Pe baza analizei *inter pares,* Autoritatea poate emite ***orientări și*** recomandări către autoritățile ***competente, în conformitate cu articolul 8. Autoritatea ține seama de rezultatul analizei inter pares atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în conformitate cu articolele 7-7e. Autoritățile competente caută să dea curs recomandărilor Autorității. Atunci când autoritatea competentă nu dă curs respectivelor recomandări, aceasta trebuie să informeze Autoritatea cu privire la motivele sale.***

Autoritatea pune la dispoziția publicului cele mai bune practici care pot fi identificate pe baza acestor analize. În plus, toate celelalte rezultate ale analizelor inter pares pot fi făcute publice sub rezerva acordului autorității competente care face obiectul analizei inter pares.

Articolul 16

Funcția de coordonare

(1) Autoritatea îndeplinește un rol de coordonare generală între autoritățile ***competente***, inclusiv în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din ***Uniunea Europeană***.

(2) Autoritatea promovează o reacție coordonată la ***nivelul Uniunii Europene***, care presupune, printre altele:

1. facilitarea schimbului de informații între autoritățile ***competente***;

2. determinarea sferei și***, în măsura în care este posibil și oportun,*** verificarea fiabilității informațiilor care trebuie puse la dispoziția tuturor autorităților competente implicate;

3. fără a aduce atingere articolului 11, efectuarea medierii facultative la cererea autorităților ***competente*** sau din proprie inițiativă;

4. notificarea imediată a CERS cu privire la orice situație de urgență***;***

4a. adoptarea tuturor măsurilor necesare în cazul unor evoluții care pot pune în pericol funcționarea piețelor financiare în vederea facilitării coordonării acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante;

4b. centralizarea informațiilor primite în conformitate cu articolele 12 și 20 de la autoritățile competente ca rezultat al obligațiilor regulamentare de raportare pentru instituțiile active în mai multe state membre; Autoritatea comunică aceste informații celorlalte autorități competente vizate.

Articolul 17

Evaluarea evoluțiilor pieței

(1) Autoritatea monitorizează și evaluează evoluțiile pieței în domeniul său de competență și, atunci când este necesar, informează Autoritatea europeană ***de supraveghere*** (***Autoritatea bancară europeană***), Autoritatea europeană ***de supraveghere*** (***Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe***), CERS, Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la tendințele microprudențiale importante, riscurile potențiale și punctele vulnerabile. ***Autoritatea include în evaluările sale o analiză economică a piețelor pe care operează instituțiile financiare, precum și o evaluare a impactului evoluțiilor potențiale ale pieței asupra lor.***

(1a) ▌În colaborare cu CERS, Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la ***nivelul Uniunii*** ale rezistenței instituțiilor financiare la evoluțiile negative ale pieței. În acest scop, ea elaborează următoarele elemente, care urmează să fie aplicate de autoritățile ***competente***:

(a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra pozițiilor financiare ale unei instituții;

(b) abordări comune ale comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței instituțiilor financiare;

(ba) metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care anumite produse sau procese de distribuție îl au asupra poziției financiare a unei instituții și asupra titularilor de polițe, beneficiarilor și informării clienților.

(2) Fără a aduce atingere sarcinilor CERS stabilite prin Regulamentul (UE) nr. …/2010 [CERS], Autoritatea pune la dispoziția Parlamentului, Consiliului, Comisiei și CERS evaluări ale tendințelor, riscurilor potențiale și punctelor vulnerabile în domeniul său de competență, cel puțin o dată pe an și mai frecvent dacă este necesar.

Autoritatea introduce o clasificare a principalelor riscuri și puncte vulnerabile în respectivele evaluări și recomandă, atunci când este necesar, măsuri de prevenire sau de remediere.

(3) Autoritatea garantează o acoperire adecvată a evoluțiilor, riscurilor și punctelor vulnerabile transsectoriale, cooperând îndeaproape cu Autoritatea europeană ***de supraveghere*** (***Autoritatea bancară europeană***) și cu Autoritatea europeană ***de supraveghere*** (***Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe***) prin intermediul Comitetului comun.

Articolul 18

Relații internaționale

(1) Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor ***Uniunii Europene și ale statelor membre***, Autoritatea poate stabili contacte și ▌ poate încheia acorduri administrative ***cu autorități de supraveghere***, cu organizațiile internaționale și cu administrațiile din țări terțe. ***Aceste acorduri nu creează obligații juridice pentru Uniunea Europeană sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe.***

(2) Autoritatea contribuie la pregătirea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe în conformitate cu ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2).

(3) În raportul menționat la articolul 28 alineatul (4a), Autoritatea prezintă acordurile administrative și deciziile echivalente încheiate cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe și sprijinul oferit în pregătirea deciziilor în materie de echivalență.

Articolul 19

Alte atribuții

(1) Autoritatea poate, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau din proprie inițiativă, să emită avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind orice aspecte referitoare la domeniul său de competență.

(1a) În cazul în care Autoritatea nu a prezentat un proiect de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare în termenul stabilit în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) sau în cazul în care nu a fost stabilit niciun termen, Comisia poate solicita prezentarea unui astfel de proiect și poate stabili un termen în acest sens.

Dată fiind urgența situației, Comisia poate solicita ca proiectul de standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare să fie prezentat înainte de termenul stabilit în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2). În acest caz, Comisia prezintă o justificare corespunzătoare.

(2) În ceea ce privește evaluările prudențiale ale fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare ***a Directivei 2009/138/CE și care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre***, Autoritatea poate emite și publica, ▌ la cererea ***uneia dintre autoritățile competente în cauză***, un aviz cu privire la o evaluare prudențială. ***Avizul este emis cu promptitudine și, în orice caz, înainte de sfârșitul perioadei de evaluare în conformitate cu Directiva 2009/138/CE. Articolul 20 se aplică domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz***.

Articolul 20

Colectarea informațiilor

(1) La cererea Autorității, autoritățile ***competente*** ▌ale statelor membre pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament***, cu condiția ca destinatarul să aibă în mod legal acces la datele relevante și ca solicitarea de informații să fie proporțională cu natura mandatului în cauză***.

(1a) Autoritatea poate, de asemenea, solicita ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate. ***Solicitările utilizează, acolo unde este posibil, formate de raportare comune.***

(1b) La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente dintr-un stat membru, Autoritatea poate oferi orice informație necesară pentru a permite autorității competente respective să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu obligațiile de secret profesional stabilite în legislația sectorială și la articolul 56.

(1c) Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol și pentru a evita duplicarea obligațiilor de raportare, Autoritatea ia în primul rând în considerare statisticile existente relevante întocmite, difuzate și elaborate de Sistemul Statistic European și de Sistemul European al Băncilor Centrale.

(2) Atunci când informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util de către autoritățile ***competente***, Autoritatea poate ***transmite o solicitare corespunzător justificată și motivată altor Autorități de supraveghere, ministerului de finanțe, în cazul în care acesta din urmă are la dispoziția sa informații prudențiale, băncii centrale, sau institutului statistic al statului membru în cauză.***

(2a) În cazul în care informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util în temeiul alineatelor (1) sau (2), Autoritatea poate adresa direct instituțiilor financiare implicate o cerere corespunzător justificată și motivată. Prin aceasta se explică de ce sunt necesare datele privitoare la instituțiile financiare implicate.

Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la cereri în conformitate cu alineatele (2) și (2a).

La cererea autorității, autoritățile ***competente*** sprijină Autoritatea în procesul de colectare a acestor informații.

(3) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite ***în temeiul prezentului articol*** exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 21

Relația cu CERS

(1) Autoritatea ▌cooperează ***îndeaproape și regulat*** cu CERS.

(2) Autoritatea ▌pune la dispoziția CERS informații regulate și actualizate necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. Orice date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, care nu apar sub formă de rezumat sau sub formă de date colective trebuie puse la dispoziția CERS fără întârziere la primirea unei cereri motivate, după cum se menționează la articolul [15] din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [CERS]. ***Autoritatea, în cooperare cu CERS, instituie proceduri interne adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale, în special cele legate de instituțiile financiare individuale.***

(3) Autoritatea garantează, în conformitate cu alineatele (4) și (5), că avertismentelor și recomandărilor emise de CERS menționate la articolul [16] din Regulamentul (***UE***) nr …/2010 [CERS] li se dă curs.

(4) La primirea unui avertisment sau unei recomandări din partea CERS adresată Autorității, aceasta convoacă fără întârziere o întrunire a consiliului de supraveghere și evaluează implicațiile avertismentului sau recomandării în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.

Ea decide, prin procedura adecvată de luare a deciziilor, cu privire la ***orice măsuri*** care trebuie luate în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament în vederea soluționării problemelor identificate în avertismente și recomandări.

Dacă nu dă curs unei recomandări, Autoritatea explică ***Parlamentului European, Consiliului și*** CERS motivele acestei alegeri.

(5) La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități ***competente***, Autoritatea își utilizează, atunci când este cazul, competențele conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.

Atunci când destinatarul intenționează să nu dea curs recomandării CERS, el trebuie să informeze și să discute cu consiliul de supraveghere motivele deciziei sale.

Autoritatea ***competentă*** ține seama în mod corespunzător de consiliul de supraveghere atunci când informează ***Consiliul și*** CERS, în conformitate cu articolul [17] din Regulamentul (***UE***) nr. …/2010 [CERS].

(6) În momentul executării sarcinilor stabilite în prezentul regulament, Autoritatea trebuie să țină seama în cea mai mare măsură de avertismentele și recomandările CERS.

Articolul 22

Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor ***și*** reasigurărilor ***și Grupul părților interesate din domeniul*** pensiilor ocupaționale

(1) ***Pentru a contribui la facilitarea*** consultării părților interesate în domenii care sunt relevante pentru sarcinile Autorității, se înființează un Grup al părților interesate din domeniul asigurărilor ***și*** reasigurărilor ***și un Grup al părților interesate din domeniul*** pensiilor ocupaționale ***(„grupurile părților interesate”)***. ***Grupurile părților interesate este consultat cu privire la acțiunile întreprinse în conformitate cu articolul 7 referitor la standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare și, după caz și în măsura în care acestea nu privesc instituții financiare individuale, în conformitate cu articolul 8 referitor la orientări și recomandări. În cazul în care trebuie să se ia urgent măsuri, iar consultarea nu este posibilă, grupurile părților interesate sunt informate cât mai rapid cu putință.***

Grupurile părților interesate se reunesc de cel puțin patru ori pe an, la aceeași dată și în același loc, și se informează reciproc despre subiectele dezbătute în afara discuțiilor comune.

Membri ai unuia dintre grupurile părților interesate pot fi și membri ai celuilalt grup.

(2) Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor ***și*** reasigurărilor ▌ este compus din 30 de membri, reprezentând în proporții echilibrate ***societăți și intermediari de asigurări din Uniune***, angajații acestora, precum și consumatori, ▌ utilizatori ai serviciilor financiare ***și reprezentanți ai IMM-urilor***. ***Cel puțin cinci dintre membrii săi sunt reprezentanți independenți de vârf din mediul academic. Zece dintre membrii săi reprezintă instituții financiare, iar trei dintre aceștia reprezintă societăți de asigurare și reasigurare mutuale și cooperative.***

(2a) Grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale este compus din 30 de membri, reprezentând în proporții echilibrate instituții din domeniul pensiilor ocupaționale, din Uniune, angajații acestora, precum și consumatori, utilizatori ai serviciilor din domeniul pensiilor ocupaționale, și reprezentanți ai IMM-urilor. Cel puțin cinci dintre membrii săi sunt reprezentanți independenți de vârf din mediul academic. Zece dintre membrii Grupului reprezintă instituții financiare.

(3) Membrii ***grupurilor*** părților interesate ▌ sunt numiți de consiliul de supraveghere al Autorității, în urma unor propuneri din partea părților interesate. În luarea deciziei sale, consiliul de supraveghere asigură, într-o măsură cât mai mare, un echilibru geografic ***și de gen*** adecvat și o reprezentare corespunzătoare a părților interesate la nivelul ***Uniunii Europene***.

În luarea deciziei sale, consiliul de supraveghere se asigură că toți membrii care nu reprezintă participanții profesioniști pe piață sau angajații acestora dezvăluie orice posibile conflicte de interese.

(3a) Autoritatea ***furnizează toate informațiile necesare și asigură asistența de secretariat adecvată pentru grupurile părților interesate. Se acordă o compensație adecvată a cheltuielilor de călătorie pentru membrii Grupului părților interesate care reprezintă organizații non-profit. În cadrul Grupului se pot înființa grupuri de lucru pe probleme de natură tehnică.***

(4) Membrii ***grupurilor*** părților interesate ▌ au un mandat de doi ani și jumătate, după care are loc o nouă procedură de selecție.

Membrii pot avea două mandate succesive.

(5) ***Grupurile*** părților interesate ▌ ***pot*** transmite Autorității avize și opinii pentru orice subiect legat de atribuțiile Autorității, ***acordând o atenție deosebită sarcinilor*** specificate la ***articolele 7-7e, 8,14, 10, 14, 15 și 17***.

(6) Grupurile părților interesate ▌ își adoptă ***propriile regulamente*** de procedură ***după obținerea acordului unei majorități de două treimi a membrilor***.

(7) Autoritatea publică avizele și opiniile ***grupurilor*** părților interesate ▌, precum și rezultatele consultărilor.

Articolul 23

Măsuri de salvgardare

(1) Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul ***articolului 10 alineatul (2) sau al*** articolului 11 îi afectează ***în mod direct și semnificativ*** responsabilitățile fiscale, acesta ***informează Autoritatea, Comisia și Parlamentul European în termen de zece zile lucrătoare de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă. În notificarea sa, statul membru justifică și furnizează o evaluare de impact asupra modului și a măsurii în care decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale***.

(2) ***În termen de o lună de la notificarea efectuată de statul membru, Autoritatea informează statele membre dacă își menține, modifică sau revocă decizia.***

(3) ***Atunci când Autoritatea își menține sau modifică decizia, Consiliul decide cu privire la menținerea sau revocarea deciziei Autorității. Decizia de a menține decizia Autorității se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Decizia de a revoca decizia Autorității se adoptă cu majoritatea calificată a membrilor săi. În niciunul dintre cazuri nu se ia în calcul votul membrilor vizați.***

(3a) În cazul în care Consiliul nu ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare ***în cazul articolului 10 și în termen de o lună în cazul articolului 11***, se consideră că decizia Autorității se menține.

(3b) În cazul în care o decizie adoptată în temeiul articolului 10 conduce la utilizarea fondurilor instituite în conformitate cu articolul 12d sau 12e, statele membre nu solicită Consiliului să mențină sau să revoce o decizie adoptată de Autoritate.

Articolul 24

Procesul decizional

(1) Înainte de a lua deciziile prevăzute ***în prezentul regulament***, Autoritatea informează ***orice destinatar identificat*** cu privire la intenția sa de a adopta o decizie, fixând un termen limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la problema în cauză, ținând pe deplin seama de urgența***, complexitatea și posibilele consecințe ale*** situației. ***Această dispoziție se aplică mutatis mutandis recomandărilor menționate la articolul 9 alineatul (4).***

(2) Deciziile Autorității trebuie să enunțe motivele pe care se bazează.

(3) Destinatarii deciziilor Autorității trebuie să fie informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(4) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 10 alineatele (2) sau (3), ea trebuie să reexamineze periodic respectiva decizie.

(5) Deciziile pe care Autoritatea le adoptă în temeiul articolelor 9, 10 și 11 se publică și menționează identitatea autorității ***competente*** sau a instituției financiare implicate, precum și conținutul principal al deciziei, ***cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu*** interesul legitim al instituțiilor financiare în ceea ce privește protecția secretelor comerciale ***sau ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii Europene sau a unei părți a acestuia.***

CAPITOLUL III

ORGANIZARE

Secțiunea 1

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE

Articolul 25

Componență

(1) Consiliul de supraveghere este alcătuit din:

(a) președintele fără drept de vot;

(b) directorii autorităților ***publice*** naționale cu competență de supraveghere a instituțiilor financiare din fiecare stat membru ***prevăzute la articolul 2 alineatul (1), care se reunesc personal cel puțin de două ori pe an***;

(c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;

(d) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;

(e) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două Autorități europene de supraveghere.

(1a) Consiliul de supraveghere convoacă periodic întâlniri cu Grupurile părților interesate, cel puțin de două ori pe an.

(2) Fiecare autoritate ***competentă*** ▌poartă responsabilitatea numirii din cadrul ei ▌a unui supleant la nivel înalt, care poate înlocui membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul în care respectiva persoană nu poate participa.

(2a) În statele membre în care există mai mult de o autoritate de supraveghere competentă în conformitate cu prezentul regulament, respectivele autorități decid de comun acord cu privire la reprezentare, inclusiv la exercitarea drepturilor de vot prevăzute la articolul 29.

(3) Consiliul de supraveghere poate decide să admită observatori.

Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului de supraveghere, fără a avea drept de vot.

Articolul 26

Comitete și grupuri interne

(1) Consiliul de supraveghere poate stabili comitete și grupuri interne pentru sarcini specifice atribuite consiliului de supraveghere și poate prevedea delegarea unor sarcini și decizii clar definite către comitetele și grupurile interne, către consiliul de administrație sau către președinte.

(2) În vederea îndeplinirii scopurilor prevăzute la articolul 11, consiliul de supraveghere trebuie să convoace un grup ***independent, cu o componență echilibrată,*** care să faciliteze soluționarea ***în mod imparțial a*** dezacordului, compus din președinte și doi dintre membri, care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt implicate în dezacord ***și care nu au niciun interes în conflictul în cauză și nici legături directe cu autoritățile competente implicate***.

(2a) Sub rezerva articolului 11 alineatul (2), acest grup propune consiliului de supraveghere o decizie spre adoptare finală în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 29 alineatul (1) al treilea paragraf.

(2b) Consiliul de supraveghere adoptă regulamentul de procedură al grupului menționat la alineatul (2).

Articolul 27

Independență

(1) În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, președintele și membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere acționează independent și obiectiv în interesul ***exclusiv al Uniunii în ansamblul său*** și nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor ***Uniunii,*** din partea guvernului unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.

(2) Statele membre, instituțiile UE și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze membrii consiliului de supraveghere în executarea atribuțiilor lor.

Articolul 28

Atribuții

(1) Consiliul de supraveghere oferă consiliere pentru lucrările Autorității și este responsabil cu luarea deciziilor menționate la capitolul II.

(2) Consiliul de supraveghere adoptă avize, recomandări și decizii și emite indicațiile menționate la capitolul II.

(3) Consiliul de supraveghere numește președintele.

(4) Consiliul de supraveghere adoptă în fiecare an, înainte de 30 septembrie, pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

(4a) La propunerea consiliului de administrație, consiliul de supraveghere adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.

(5) Consiliul de supraveghere adoptă programul de lucru multianual al Autorității și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru multianual este adoptat fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și este făcut public.

(6) Consiliul de supraveghere ***adoptă bugetul*** în conformitate cu articolul 49.

(7) Consiliul de supraveghere își exercită funcția de autoritate disciplinară în raport cu președintele și de directorul executiv și poate să îi revoce pe aceștia în conformitate cu articolul 33 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 36 alineatul (5).

Articolul 29

Adoptarea deciziilor

(1) ***Deciziile*** consiliului de supraveghere se iau cu majoritatea simplă a membrilor săi, ***conform principiului potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot***. ▌

În ceea ce privește actele specificate la articolele 7 și 8 și măsurile și deciziile adoptate în temeiul capitolului VI și prin derogare de la primul paragraf, consiliul de supraveghere ia decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În ceea ce privește deciziile menționate la articolul 11 alineatul (3), referitor la deciziile luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, decizia propusă de grup se consideră adoptată dacă este aprobată cu o majoritate simplă, cu excepția cazului în care este respinsă de către un număr de membri ai căror voturi constituie o minoritate de blocare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Pentru toate celelalte decizii menționate la articolul 11 alineatul (3), decizia propusă de grup se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor consiliului de supraveghere, cu respectarea principiului conform căruia fiecare membru dispune de un vot.

(2) Întrunirile consiliului de supraveghere sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

(3) Consiliul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Regulamentul de procedură prevede în detaliu condițiile de vot, inclusiv, dacă este cazul, regulile referitoare la cvorum. Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția președintelui și a directorului executiv, nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului de supraveghere referitoare la instituțiile financiare individuale, decât dacă se prevede altfel la articolul 61 sau în ***actele legislative menționate*** la articolul 1 alineatul (2).

Secțiunea 2

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 30

Componență

(1) Consiliul de administrație se compune din președinte ▌și ***alți șase*** membri ***ai consiliului*** de supraveghere, ***aleși de către și dintre membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere***.

Fiecare membru, în afară de președinte, are un supleant, care poate înlocui membrul consiliului de administrație dacă acesta nu poate participa.

Mandatul membrilor aleși de consiliul de supraveghere este de doi ani și jumătate. Acesta poate fi reînnoit o singură dată. ***Componența consiliului de administrație este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea Europeană în ansamblu. Mandatele se suprapun și se aplică o procedură de rotație adecvată.***

(2) Deciziile consiliului de administrație se adoptă pe baza unei majorități a membrilor prezenți. Fiecare membru are un vot.

Directorul executiv ***și un reprezentant al Comisiei*** participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

Reprezentantul Comisiei are dreptul de a vota asupra aspectelor menționate la articolul 49.

Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(3) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea cel puțin a unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Consiliul de administrație se întrunește cel puțin înaintea fiecărei reuniuni a consiliului de supraveghere și ori de câte ori consideră necesar. Consiliul se întrunește cel puțin de ***cinci ori*** pe an în sesiune ▌.

(4) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. ***Membrii fără drept de vot, cu excepția directorului executiv, nu participă la discuțiile din cadrul consiliului de administrație referitoare la instituțiile financiare individuale.***

Articolul 31

Independență

Membrii consiliului de administrație acționează independent și obiectiv în interesul ***exclusiv al Uniunii în ansamblul său***, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor ***Uniunii***, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii Europene și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii consiliului de administrație.

Articolul 32

Atribuții

(1) Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Consiliul de administrație propune un program de lucru anual și multianual care trebuie adoptat de consiliul de supraveghere.

(3) Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 49 și 50.

(4) Consiliul de administrație adoptă planul privind politica de personal al Autorității și, în temeiul articolului 54 alineatul (2), măsurile de aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor").

(5) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 58.

(6) ▌ Consiliul de administrație ***propune un raport*** anual referitor la activitățile Autorității***, inclusiv la sarcinile președintelui,*** pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7)***,*** îl transmite ▌ ***consiliului de supraveghere pentru aprobare, precum și prezintă*** Parlamentului European ▌.

(7) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(8) Consiliul de administrație numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 44 alineatele (3) și (5).

Secțiunea 3

PREȘEDINTELE

Articolul 33

Numire și atribuții

(1) Autoritatea este reprezentată de un președinte, care este un expert independent cu normă întreagă.

Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului de supraveghere și prezidează întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

(2) Președintele este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă ***organizată și condusă de Comisie***, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare.

Comisia prezintă Parlamentului European o listă cuprinzând trei candidați finaliști. După audierea respectivilor candidați, Parlamentul European îl selectează pe unul dintre aceștia. Candidatul astfel selectat este numit de consiliul de supraveghere.

De asemenea, consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un supleant care preia funcțiile președintelui în absența acestuia. ***Acest supleant nu este membru al consiliului de administrație.***

(3) Mandatul președintelui este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al președintelui, consiliul de supraveghere evaluează:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare respectiva evaluare, consiliul de supraveghere poate prelungi mandatul președintelui dacă acest lucru este aprobat de Parlamentul European.

(5) Președintele poate revocat din funcție doar ***de Parlamentul European pe baza unei decizii adoptate de consiliul de supraveghere***.

Președintele nu poate împiedica consiliul de supraveghere să discute chestiuni legate de persoana sa, în special necesitatea revocării sale, și nu poate fi implicat în deliberări referitoare la astfel de chestiuni.

Articolul 34

Independență

Fără a aduce atingere rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile președintelui, acesta din urmă nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor ***Uniunii Europene***, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmăresc să influențeze președintele în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, președintele este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 35

Raportare

(1) Parlamentul European ***și Consiliul pot*** invita președintele sau supleantul acestuia, respectând pe deplin independența acestora, să facă ▌o declarație. ***Președintele face o declarație în fața Parlamentului European și răspunde la toate*** întrebările adresate de ***deputați, ori de câte ori i se solicită acest lucru***.

(2) ***Președintele prezintă Parlamentului European, la cerere și cu cel puțin 15 zile înainte de declarația menționată la alineatul (1), un raport scris privind principalele activități ale Autorității.***

(2a) În afară de informațiile menționate la articolele 7a-7e, 8, 9, 10, 11a și 18, raportul include, de asemenea, orice informații relevante solicitate ad-hoc de Parlamentul European.

Secțiunea 4

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 36

Numire

(1) Autoritatea este gestionată de un director executiv, care este un expert independent cu normă întreagă.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă, ***în urma confirmării de Parlamentul European,*** pe criterii de merit, competențe, cunoașterea participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, precum și în materie de management.

(3) Mandatul directorului executiv este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

(4) În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al directorului executiv, consiliul de supraveghere realizează o evaluare.

În respectiva evaluare, consiliul de supraveghere analizează în special:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare evaluarea, consiliul de supraveghere poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

(5) Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a consiliului de supraveghere.

Articolul 37

Independență

(1) Fără a aduce atingere rolului consiliului de administrație, respectiv rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile directorului executiv, acesta din urmă nu trebuie nici să solicite, nici să accepte instrucțiuni din partea unui guvern, a unei autorități, organizații sau persoane din afara Autorității.

(2) Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu urmărește să influențeze directorul executiv în executarea atribuțiilor sale.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după părăsirea funcției, directorul executiv este supus în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Articolul 38

Atribuții

(1) Directorul executiv este responsabil cu gestionarea Autorității și pregătește lucrările consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului de supraveghere și sub controlul administrativ al consiliului de administrație.

(3) Directorul executiv ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Directorul executiv pregătește programul de lucru multianual menționat la articolul 32 alineatul (2).

(5) Până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregătește programul de lucru pentru anul următor menționat la articolul 32 alineatul (2).

(6) Directorul executiv elaborează un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 49 și execută bugetul Autorității în temeiul articolului 50.

(7) În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de raport anual care conține o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

(8) În ceea ce privește personalul Autorității, directorul executiv își exercită competențele stabilite la articolul 54 și administrează chestiunile legate de personal.

CAPITOLUL IV

SISTEMUL EUROPEAN AL SUPRAVEGHETORILOR FINANCIARI ▌

Secțiunea 2

COMITETUL COMUN AL AUTORITĂȚILOR EUROPENE DE SUPRAVEGHERE

Articolul 40

Înființare

(1) Se înființează ***o autoritatea europeană de supraveghere*** (***Comitetul comun***).

(2) Comitetul comun funcționează ca un forum în cadrul căruia Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat și garantează coerența transsectorială cu ***celelalte AES, în special în ceea ce privește***:

— ***conglomeratele financiare;***

— ***contabilitatea și auditul;***

— ***analizele microprudențiale ale evoluțiilor, riscurilor și vulnerabilităților transsectoriale care pun în pericol stabilitatea financiară;***

— ***produsele de investiții cu amănuntul;***

— ***măsurile de combatere a spălării banilor; și***

— ***schimburile de informații cu Comitetul european pentru riscuri sistemice și dezvoltarea relației dintre Comitetul european pentru riscuri sistemice și Autoritățile europene de supraveghere.***

(3) ***Comitetul comun dispune de personal propriu furnizat de cele trei autorități europene de supraveghere, care va îndeplini funcția de secretariat.*** Autoritatea alocă resursele adecvate în vederea ***acoperirii cheltuielilor*** administrative, de infrastructură și operaționale.

Articolul 40a

Supraveghere

În cazul în care o instituție financiară își desfășoară activitatea în sectoare diferite, Comitetul comun soluționează dezacordurile în conformitate cu articolul 42 din prezentul regulament.

Articolul 41

Componență

(1) Comitetul comun se compune din ***președinții autorităților europene de supraveghere*** și, dacă este cazul, președintele unui subcomitet înființat în temeiul articolului 43.

(2) Directorul executiv, ***un reprezentant al Comisiei*** și CERS pot participa în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun ▌, precum și ale subcomitetelor menționate la articolul 43.

(3) Președintele Comitetului comun ▌ este numit pe baza unui sistem de rotație anual, fiind ales dintre președintele Autorității bancare europene, al Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe. ***Președintele Comitetului comun numit în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol este numit și în funcția de vicepreședinte al Comitetului european pentru riscuri sistemice.***

(4) Comitetul comun ▌ își adoptă propriul regulament de procedură și îl publică. Regulamentul poate prevedea mai mulți participanți la întrunirile Comitetului comun.

Comitetul comun ▌ se întrunește cel puțin o dată la două luni.

Articolul 42

Poziții și acte comune

În cadrul atribuțiilor sale prevăzute la capitolul II și, mai ales, în ceea ce privește implementarea Directivei 2002/87/CE, Autoritatea ajunge, dacă este cazul, la poziții comune cu Autoritatea bancară europeană și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.

Actele care cad sub incidența articolelor 7, 9, 10 sau 11 din prezentul regulament, referitoare la aplicarea Directivei 2002/87/CE sau a oricărui act legislativ menționat la articolul 1 alineatul (2), care cade, de asemenea, în sfera de competență a Autorității bancare europene sau a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe se adoptă de Autoritate, de Autoritatea bancară europeană și de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în paralel, după caz.

Articolul 43

Subcomitete

(1) În vederea aplicării articolului 42, se înființează un subcomitet al Comitetului comun ▌ care să abordeze chestiunile legate de conglomeratele financiare.

(2) Respectivul subcomitet se compune din persoanele menționate la articolul 41 alineatul (1) și un reprezentant la nivel înalt provenind din actualul personal al autorității ***competente*** relevante din fiecare stat membru.

(3) Subcomitetul alege un președinte dintre membrii săi, care trebuie să fie, de asemenea, membru al Comitetului comun ▌.

(4) Comitetul comun poate institui alte subcomitete.

Secțiunea 3

COMISIA DE APEL

Articolul 44

Componență

(1) Comisia de apel este un organism comun ***celor trei autorități*** europene ***de supraveghere***.

(2) Comisia de apel se compune din șase membri și șase supleanți, ***cu reputație*** și cunoștințe ***relevante consacrate și experiență profesională, inclusiv în domeniul supravegherii, aflați la un nivel suficient de înalt în domeniul bancar, de asigurări, al piețelor de valori mobiliare sau al altor servicii financiare,*** fiind excluși membrii actualului personal al autorităților ***competente*** sau al altor instituții naționale sau ***ale Uniunii Europene*** care sunt implicați în activitățile Autorității. ***Un număr important de membri ai comisiei de apel au experiență juridică suficientă pentru a furniza consiliere juridică profesională cu privire la legalitatea exercitării de către Autoritate a competențelor sale.***

Comisia de apel își desemnează președintele.

Deciziile comisiei de apel se adoptă cu voturile a cel puțin patru din cei șase membri ai săi. ***În cazul în care decizia atacată intră sub incidența prezentului regulament, această majoritate de patru membri cuprinde cel puțin unul dintre cei doi membri ai comisiei de apel numiți de către Autoritate.***

Comisia de apel este convocată de președinte atunci când este necesar.

(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi locțiitori sunt numiți de către consiliul de administrație al Autorității fiind aleși de pe o listă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene,* și după consultarea consiliului de supraveghere.

Ceilalți membri sunt numiți în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE] și cu Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP].

(4) Mandatul membrilor comisiei de apel este de cinci ani. Acest mandat poate fi reînnoit o singură dată.

(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de consiliul de administrație al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar consiliul de administrație, după ce a consultat consiliul de supraveghere, a adoptat o decizie în acest sens.

(6) ▌Autoritatea bancară europeană, ***Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale*** și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe acordă comisiei de apel sprijinul adecvat în ceea ce privește funcționarea și secretariatul ***prin intermediul Comitetului comun***.

Articolul 45

Independență și imparțialitate

(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu au dreptul să ocupe alte funcții în cadrul Autorității, al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere.

(2) Membrii comisiei de apel nu iau parte la procedurile de contestație introduse dacă au un interes personal în cauza respectivă, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul contestației.

(3) În cazul în care, dintr-unul din motivele expuse la alineatele (1) și (2) sau dintr-un oricare alt motiv, un membru al comisiei de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de contestație, membrul respectiv informează comisia de apel cu privire la acest lucru.

(4) Oricare parte din cadrul unei proceduri de contestație poate ridica obiecții împotriva participării unui membru al comisiei de apel în baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau dacă este suspectat de părtinire.

O obiecție nu poate fi fundamentată pe criterii de naționalitate a membrilor și nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea la o procedură de contestație face cu toate acestea un pas procedural, altul decât cel de a ridica obiecții privind componența comisiei de apel.

(5) Comisia de apel decide cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele (1) și (2) fără participarea membrului în cauză.

În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul comisiei de apel de către supleantul său, cu condiția ca acesta din urmă să nu se găsească într-o situație similară. În acest din urmă caz, președintele desemnează un înlocuitor printre supleanții disponibili.

(6) Membrii comisiei de apel se angajează să acționeze independent și în interesul public.

În acest scop, aceștia redactează o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând fie absența oricăror interese care ar putea fi considerate drept susceptibile de a le afecta independența, fie orice interese directe sau indirecte care ar putea fi considerate susceptibile de a le afecta independența.

Toate aceste declarații sunt făcute publice, în fiecare an și în scris.

CAPITOLUL V

MĂSURI CORECTIVE

Articolul 46

Contestații

(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile ***competente***, poate contesta o decizie a autorității, dintre cele menționate la articolele 9, 10 și 11 și orice altă decizie adoptată de autoritate în temeiul ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.

(2) Contestația, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul Autorității, în termen de două luni de la data notificării deciziei către persoana vizată sau, în absența acesteia, în termen de două luni de la data la care Autoritatea a publicat decizia sa.

Comisia de apel ia o decizie cu privire contestație în termen de două luni de la introducerea acesteia.

(3) O contestație efectuată în temeiul alineatului (1) nu are efect suspensiv.

Comisia de apel poate, cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(4) În cazul în care contestația este admisibilă, comisia de apel examinează dacă aceasta este bine întemeiată. Comisia de apel invită părțile implicate ▌să prezinte observațiile pe care le au cu privire la înștiințările făcute de ea însăși sau cu privire la comunicările altor părți la procedura de contestație, cu respectarea termenelor stabilite. Părțile la procedurile de contestație au dreptul să susțină o prezentare orală.

(5) Comisia de apel poate ***să confirme decizia luată de organismul competent al*** Autorității sau poate transfera cazul organismului competent din cadrul Autorității. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent***, care adoptă o decizie modificată privind cazul în speță***.

(6) Comisia de apel își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(7) Deciziile adoptate de comisia de apel sunt motivate și publicate de Autoritate.

Articolul 47

Acțiuni în fața Tribunalului ▌și a Curții de Justiție

(1) O acțiune poate fi înaintată Tribunalului ▌sau Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 263 ***din TFUE***, pentru contestarea unei decizii luate de către comisia de apel, sau, în cazul în care nu există un drept de contestație în fața comisiei de apel, a unei decizii luate de Autoritate.

(1a) Statele membre și instituțiile Uniunii, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot introduce o acțiune directă la Curtea de Justiție împotriva deciziilor Autorității, în conformitate cu articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În cazul în care Autoritatea are obligația de a acționa, însă nu adoptă o decizie, poate fi înaintată o acțiune în constatarea abținerii de a acționa Tribunalului ▌sau Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 265 ***din TFUE***.

(3) Autoritatea are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Tribunalului ▌ sau cu cea a Curții de Justiție.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Bugetul Autorității

(1) Veniturile Autorității***, ca organism european în conformitate cu articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului,*** constau în principal din ***orice combinație dintre următoarele***:

(a) contribuții obligatorii din partea autorităților publice naționale competente în domeniul supravegherii instituțiilor financiare, ***care sunt stabilite în conformitate cu o formulă bazată pe ponderarea voturilor prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene***;

(b) o subvenție ***din partea Uniunii Europene*** prevăzută în bugetul general al Uniunii Europene (Secțiunea Comisia); ***finanțarea Autorității de către Uniunea Europeană constituie obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară, după cum se prevede la punctul 47 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară;***

(c) orice tarife plătite către Autoritate în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului ***Uniunii Europene***.

(2) Cheltuielile Autorității cuprind cel puțin cheltuielile cu personalul, salariile, cheltuielile administrative, de infrastructură, ***de formare profesională*** și operaționale.

(3) Se asigură un echilibru între venituri și cheltuieli.

(4) Toate veniturile și cheltuielile Autorității fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, estimări care sunt prezentate în bugetul Autorității.

Articolul 49

Elaborarea bugetului

(1) Până la 15 februarie a fiecărui an, directorul executiv elaborează o declarație estimativă privind veniturile și cheltuielile pentru exercițiul financiar următor și înaintează acest proiect preliminar de buget consiliului de administrație ***și consiliului de supraveghere***, împreună cu proiectul de schemă de personal. Anual, ***consiliul de supraveghere***, pe baza unui proiect preliminar de buget întocmit de directorul executiv ***și aprobat de consiliul de administrație***, elaborează o declarație estimativă a veniturilor și a cheltuielilor autorității pentru exercițiul financiar următor. Această declarație estimativă, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei ***de către consiliul de supraveghere*** până la data de 31 martie. Înaintea adoptării declarației estimative, proiectul pregătit de directorul executiv trebuie aprobat de ***consiliul de administrație***.

(2) Raportul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumiți în continuare „autoritatea bugetară"), împreună cu proiectul preliminar de buget general al Uniunii Europene.

(3) Pe baza acestei declarații estimative, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Uniunii Europene previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul subvenției din bugetul general al Uniunii Europene în conformitate cu ***articolele 313 și 314 din TFUE***.

(4) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal al Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru subvenția destinată Autorității.

(5) ***Consiliul de supraveghere*** adoptă bugetul Autorității. Acesta devine final odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință.

(6) Consiliul de administrație informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul informează Comisia cu privire la acest lucru. În cazul în care una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta informează Autoritatea cu privire la intenția sa în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind respectivul proiect. În absența unui răspuns, Autoritatea poate demara operațiunea planificată.

(6a) Pentru primul an de funcționare al Autorității, care se încheie la 31 decembrie 2011, bugetul acesteia este aprobat de membrii comitetului de nivel 3, după consultarea Comisiei, și este transmis Parlamentului European și Consiliului spre aprobare.

Articolul 50

Execuția și controlul bugetului

(1) Directorul executiv își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Până la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul Autorității trimite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

Contabilul Comisiei consolidează apoi situația conturilor provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ([1]) (denumit în continuare „Regulamentul financiar").

(3) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu dispozițiile articolului 129 din regulamentul financiar, directorul executiv elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale Autorității și o trimite spre avizare consiliului de administrație.

(4) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la situația conturilor finale ale Autorității.

(5) Până la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, directorul executiv transmite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor finale împreună cu avizul consiliului de administrație.

(6) Conturile finale se publică.

(7) Directorul executiv comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până la data de 30 septembrie. Acesta trimite, de asemenea, o copie a acestui răspuns consiliului de administrație și Comisiei.

([1]) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(8) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

9. La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a Autorității pentru execuția bugetului pentru anul financiar N ***(inclusiv toate cheltuielile și veniturile Autorității)***, până la data de 15 mai a anului N + 2.

Articolul 51

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei [1], cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice indispensabile funcționării autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

Articolul 52

Măsuri antifraudă

(1) În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 se aplică Autorității fără restricții.

(2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [2] și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.

(3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 53

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică Autorității și personalului aferent.

Articolul 54

Personalul

(1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile ***Uniunii*** Europene în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv ***și președintelui*** acesteia.

[1] JO L 357, 31.12.2002, p. 72.
[2] JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

(2) Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din statutul funcționarilor.

(3) În ceea ce privește personalul său, Autoritatea exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform statutului funcționarilor, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți.

(4) Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.

Articolul 55

Răspunderea Autorității

(1) În cazul răspunderii necontractuale, Autoritatea oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție deține competențe de jurisdicție în litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.

(2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 56

Obligația respectării secretului profesional

(1) Membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație, directorul executiv și membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre ***și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe baze contractuale***, respectă obligațiile legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 ***din TFUE*** și al dispozițiilor relevante din legislația ***Uniunii*** în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.

În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 54, după încetarea raportului de muncă, membrii personalului sunt supuși în continuare obligației de a manifesta integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii Europene și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii personalului Autorității.

(2) Fără a aduce atingere cazurilor acoperite de dreptul penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în timpul exercitării atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu trebuie să împiedice Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghe să utilizeze informațiile pentru garantarea respectării ***actelor legislative*** menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare pentru adoptarea deciziilor.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament și cu celelalte acte legislative ale ***Uniunii*** aplicabile instituțiilor financiare.

Aceste informații fac obiectul secretului profesional menționat la alineatele (1) și (2). Autoritatea stipulează în regulamentul intern de procedură metodele practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(4) autoritatea aplică Decizia Comisiei 2001/844/CE, CECO, Euratom [1].

Articolul 57

Protecția datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Directivei 95/46/CE sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, în momentul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin.

Articolul 58

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.

(2) Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 până la 31 mai 2011.

(3) Deciziile adoptate de către Autoritate, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție, în urma contestației înaintate comisiei de apel, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute în articolele 228, respectiv 263 ***din TFUE***.

Articolul 59

Regimul lingvistic

(1) Dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului [2] se aplică Autorității.

(2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.

(3) Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 60

Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, angajaților Autorității și membrilor familiilor acestora trebuie prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv, după obținerea aprobării consiliului de administrație.

[1] JO L 317, 3.12.2001, p. 1.
[2] JO 17, 6.10.1958, p.385/58.

Statul membru respectiv asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a Autorității, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și legături de transport adecvate.

Articolul 61

Participarea țărilor terțe

(1) Participarea la lucrările Autorității este deschisă țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care au încheiat acorduri cu ***Uniunea*** prin care au adoptat și aplică legislația ***Uniunii*** în domeniul de competență al Autorității menționat la articolul 1 alineatul (2).

(1a) Autoritatea poate coopera cu țări terțe care aplică o legislație recunoscută ca fiind echivalentă în domeniile de competență ale Autorității menționate la articolul 1 alineatul (2), astfel cum este prevăzut în acordurile internaționale încheiate de Uniune în conformitate cu articolul 216 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) În conformitate cu prevederile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării acestor țări la activitățile Autorității, inclusiv prevederi referitoare la contribuțiile financiare și la personal. Acestea pot prevedea reprezentarea, în calitate de observator, în cadrul consiliului de supraveghere, însă trebuie să garanteze că aceste țări nu participă la nicio discuție legată de instituții financiare individuale, în afară de cazul în care ele au un interes direct.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 62

Acțiuni pregătitoare

(-1) În perioada de după intrarea în vigoare a prezentului regulament și până la înființarea Autorității, CEIAPO colaborează îndeaproape cu Comisia în vederea pregătirii pentru înlocuirea CEIAPO de către Autoritate.

(1) ***După înființarea Autorității***, Comisiei îi revine răspunderea pentru instituirea administrativă și funcționarea administrativă inițială a Autorității, până în momentul în care aceasta dispune de capacitatea operațională necesară ▌.

În acest scop, până în momentul în care directorul executiv începe să își exercite responsabilitățile în urma numirii sale de către consiliul de supraveghere în conformitate cu articolul 36, Comisia poate numi un funcționar interimar care să îndeplinească funcțiile directorului executiv. ***Această perioadă este limitată până la momentul în care Autoritatea are capacitatea operațională de a-și executa propriul buget.***

(2) Directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de creditele de plată prevăzute în bugetul Autorității, după aprobarea acestuia de către consiliul de administrație, și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare, după adoptarea schemei de personal a Autorității.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere competențelor consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

(3a) Autoritatea este considerată succesorul legal al CEIAPO. Toate activele și pasivele eligibile și operațiunile în curs ale CEIAPO pot fi transferate Autorității. Un auditor independent emite o declarație privind încheierea situației bilanțiere a CEIAPO. Respectiva declarație este supusă unui audit și aprobată de membrii CEIAPO și de către Comisie anterior transferului activelor și pasivelor.

Articolul 63

Dispoziții tranzitorii privind personalul

(1) Prin derogare de la articolul 54, toate contractele de angajare ***și acordurile de detașare*** încheiate de ***CEIAPO*** sau de secretariatul acestuia și care sunt în vigoare la data aplicării prezentului regulament trebuie onorate până la data la care expiră. Ele nu pot fi prelungite.

(2) Tuturor membrilor personalului ***menționați*** la alineatul (1) trebuie să li se dea posibilitatea de a încheia un contract de agent temporar în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți având diferitele grade stabilite în schema de personal a autorității.

După intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritatea abilitată să încheie contracte realizează o selecție internă printre angajații ***CEIAPO sau ai secretariatului*** acestuia, ***menționați la alineatul (1),*** pentru a determina competența, eficiența și integritatea celor care urmează a fi angajați. ***Procedura de selecție internă ține seama pe deplin de aptitudinile și experiența demonstrate de persoana respectivă în exercitarea funcției sale anterior angajării.***

(3) În funcție de tipul și de nivelul atribuțiilor care trebuie exercitate, candidaților aleși li se vor oferi contracte de agenți temporari pentru o durată care să corespundă cel puțin cu perioada rămasă din contractul precedent.

(4) Legislația națională în domeniul contractelor de muncă și celelalte dispozitive relevante vor continua să se aplice membrilor personalului care dispun de contracte prealabile și care nu doresc să fie candidați în vederea semnării contractelor de agenți temporari sau care nu sunt reținuți pentru astfel de contracte, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 63a

Dispoziții naționale

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea eficientă a prezentului regulament.

Articolul 64

Modificări

Decizia nr. 716/2009/CE se modifică astfel, ***CEIAPO*** fiind eliminat de pe lista beneficiarilor prevăzută în secțiunea B din anexa la respectiva decizie.

Articolul 65

Abrogare

Decizia 2009/79/CE a Comisiei de instituire a Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale se abrogă ***începând cu*** 1 ianuarie 2011.

Articolul 66

Clauza de revizuire

(-1) Până la … (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului propunerile necesare pentru consolidarea supravegherii instituțiilor ce pot prezenta un risc sistemic, așa cum se prevede la articolul 12b, și pentru instituirea unui nou cadru de gestionare a crizelor financiare, inclusiv mecanisme de finanțare.

(1) Până la … (**) și din trei în trei ani ulterior, Comisia ***prezintă Parlamentului European și Consiliului propunerile necesare de instituire a unui cadru credibil de soluționare a crizelor, inclusiv sisteme de contribuție de către instituțiile financiare în vederea limitării riscurilor sistemice și*** publică un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării Autorității și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament. ***Respectivul raport evaluează, printre altele:***

(a) convergența practicilor de supraveghere realizată de autoritățile competente;

(b) funcționarea colegiilor autorităților de supraveghere;

(c) progresul înregistrat în direcția convergenței în domeniul prevenirii, gestionării și al soluționării crizelor, inclusiv mecanisme de finanțare europeană;

(d) dacă, îndeosebi în contextul progreselor înregistrate cu privire la aspectele identificate la litera (c), rolul Autorității în supravegherea instituțiilor financiare ce prezintă un potențial risc sistemic ar trebui consolidat și dacă aceasta ar trebui să dispună de competențe mai largi de supraveghere a acestor instituții;

(e) aplicarea clauzei de salvgardare instituite la articolul 23.

(1a) Raportul menționat la primul paragraf evaluează, de asemenea, dacă:

(a) este oportună mutarea Autorităților într-un sediu unic pentru îmbunătățirea coordonării între acestea;

(b) este oportună continuarea supravegherii separate pentru bănci, asigurări și pensii ocupaționale, valori mobiliare și piețe financiare;

(c) este oportună monitorizarea supravegherii prudențiale și desfășurarea activității separat sau de către aceeași autoritate de supraveghere;

(d) este oportună simplificarea și consolidarea arhitecturii SESF, în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între AES;

(e) evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial;

(*) ***Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***
(**) ***Trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.***

(f) există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF;

(g) răspunderea și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate;

(h) dacă este bine ales sediul Autorității;

(i) instituirea unui Fond de stabilitate pentru asigurări la nivelul UE reprezintă cea mai bună cale de apărare împotriva denaturărilor de natură concurențială și cea mai eficientă metodă de soluționare a eșecului unei instituții transfrontaliere.

(2) Raportul și orice propunere eventuală care îl însoțește vor fi transmise Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 67

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2011, ***cu excepția articolului 62 și a articolului 63 alineatele (1) și (2), care se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Autoritatea va funcționa de la data aplicării regulamentului.***

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

Cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare ***I

P7_TA(2010)0274

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD))

(2011/C 351 E/40)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0362),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 47 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată Parlamentului de către Comisie (C7-0096/2009),

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare" (COM(2009)0665),

— având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 53 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 12 noiembrie 2009 ([1]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 20 ianuarie 2010 ([2]),

— având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0205/2010),

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C 291, 1.12.2009, p. 1.
([2]) Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

P7_TC1-COD(2009)0099

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Directivei 2010/…/UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2010/76/UE)

Competențe specifice ale Băncii Centrale Europene referitoare la funcționarea Comitetului european pentru riscuri sistemice *

P7_TA(2010)0275

Propunerea de regulament al Consiliului privind acordarea unor competențe specifice Băncii Centrale Europene referitoare la funcționarea Comitetului european pentru riscuri sistemice (05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS))

(2011/C 351 E/41)

(Procedura legislativă specială – consultare)

Propunerea a fost modificată la 7 iulie 2010 după cum urmează ([1]):

([1]) Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0167/2010).

Miercuri, 7 iulie 2010

TEXTUL PROPUS DE CONSILIU	AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Propunere de regulament
Considerentul 1a (nou)

	(1a) Cu mult timp înaintea crizei financiare, Parlamentul European a solicitat în mod regulat să se consolideze caracterul cu adevărat echitabil al condițiilor de concurență pentru toți actorii din cadrul Uniunii, subliniind în același timp unele eșecuri semnificative în ceea ce privește supravegherea de către Uniune a piețelor financiare tot mai integrate (în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului pentru piețele financiare: plan de acțiune ([1]), în Rezoluția sa din 25 noiembrie 2002 privind normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ([2]), în rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica în domeniul serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea Albă ([3]), în Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative și fondurile de capital privat ([4]), în Rezoluția din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ([5]), în Rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ([6]) și în Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor ([7])).

([1]) JO C 40, 7.2.2001, p. 453.
([2]) JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.
([3]) JO C 175 E, 10.7.2008, p. xx.
([4]) JO C 8 E, 14.1.2010, p. 26.
([5]) JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.
([6]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0251.
([7]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0279.

Amendamentul 2

Propunere de regulament
Considerentul 8a

(8a) ***Măsurile de colectare a informațiilor prevăzute în prezentul regulament sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin CERS și nu ar trebui să aducă atingere cadrului juridic al Sistemului Statistic European (SSE) și al*** Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) ***în domeniul statisticii. Prezentul regulament nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European*** și ***al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și*** Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ***.***	(8a) ***BCE ar trebui să aibă sarcina de a furniza CERS sprijin statistic. Culegerea și procesarea de informații, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, și necesare îndeplinirii sarcinilor CERS ar trebui să beneficieze de dispozițiile articolului 5 din Statutul*** Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și ***BCE, precum și ale*** Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ([1]) ***. În mod corespunzător, informațiile statistice confidențiale culese de BCE sau de SEBC ar trebui comunicate și CERS.***

([1]) JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

TEXTUL PROPUS DE CONSILIU	AMENDAMENTUL

Amendamentul 3

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1a (nou)

	(1a) Președintele CERS este președintele BCE. Mandatul său de președinte al CERS coincide cu cel de președinte al BCE.

Amendamentul 4

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1b (nou)

	(1b) Prim-vicepreședintele este ales de membrii Consiliului general al BCE pentru un mandat având aceeași durată ca și cel de membru al Consiliului general, în vederea asigurării unei reprezentări echilibrate a statelor membre, precum și a celor din zona euro și din afara zonei euro. Mandatul de prim-vicepreședinte poate fi reînnoit.

Amendamentul 5

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1c (nou)

	(1c) Al doilea vicepreședinte este președintele Comitetului comun al Autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun) instituit prin articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEVMP], din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [AEAPO] și din Regulamentul (UE) nr. …/2010 [ABE] („Comitetul comun”).

Amendamentul 6

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1d (nou)

	(1d) Înainte de preluarea funcției, președintele și prim-vicepreședintele prezintă în fața Parlamentului, în cadrul unei audieri publice, modul în care intenționează să-și îndeplinească funcțiile care le-au fost atribuite în temeiul prezentului regulament. Al doilea vicepreședinte este audiat de Parlamentul European în calitate de președinte al Comitetului comun.

Amendamentul 7

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1e (nou)

	(1e) Președintele prezidează reuniunile Consiliului general și ale Comitetului director.

Miercuri, 7 iulie 2010

TEXTUL PROPUS DE CONSILIU	AMENDAMENTUL

Amendamentul 8

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1f (nou)

	(1f) Vicepreședinții prezidează, în ordinea ierarhică, reuniunile Consiliului general și ale Comitetului director atunci când președintele nu poate participa.

Amendamentul 9

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1g (nou)

	(1g) Dacă vicepreședinții nu își pot îndeplini atribuțiile, se aleg noi vicepreședinți în conformitate cu alineatele (1b) și (1c).

Amendamentul 10

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1h (nou)

	(1h) Președintele va îndeplini și funcția de reprezentare externă a CERS.

Amendamentul 11

Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1i (nou)

	(1i) Președintele este invitat la o audiere anuală în Parlamentul European, cu ocazia publicării anuale a raportului CERS, care are loc în afara dialogului monetar dintre Parlamentul European și președintele BCE.

Amendamentul 12

Propunere de regulament
Articolul 2 – partea introductivă

Banca Centrală Europeană asigură secretariatul, furnizând astfel sprijin analitic, statistic, logistic și administrativ pentru CERS. ***Misiunea*** secretariatului, ***astfel cum este definită*** la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul ***XXXX***, ***include*** în special:	***BCE*** asigură secretariatul, furnizând astfel sprijin analitic, statistic, logistic și administrativ pentru CERS. ***Secretariatul beneficiază de consiliere tehnică și din partea autorităților europene de supraveghere, a băncilor centrale naționale și a autorităților de supraveghere naționale. Secretariatul este, de asemenea, responsabil de toate aspectele legate de personal. Sarcinile*** secretariatului, ***menționate*** la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul ***XXX***, ***includ*** în special:

Amendamentul 13

Propunere de regulament
Articolul 2 – litera e

(e) sprijinirea activității Consiliului general, a Comitetului director și a Comitetului ***tehnic*** consultativ.	(e) sprijinirea activității Consiliului general, a Comitetului director și a Comitetului ***științific*** consultativ.

TEXTUL PROPUS DE CONSILIU	AMENDAMENTUL

Amendamentul 14

Propunere de regulament
Articolul 2 – litera ea (nouă)

	(ea) furnizarea de informații autorităților europene de supraveghere atunci când este necesar.

Amendamentul 15

Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 1

(1) BCE asigură suficiente resurse umane și financiare pentru îndeplinirea ***misiunii sale de a asigura secretariatul.***	(1) BCE asigură suficiente resurse umane și financiare pentru îndeplinirea ***sarcinilor secretariatului. BCE se asigură că personalul din cadrul Secretariatului este de o înaltă calitate, reflectând astfel la nivel general sfera extinsă de competență a CERS și componența Consiliului general. BCE asigură o finanțare echitabilă a secretariatului din resursele proprii.***

Amendamentul 16

Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 2

(2) Șeful secretariatului este numit de către BCE, ***în consultare cu Consiliul general*** al CERS.	(2) Șeful secretariatului este numit de către BCE, ***la propunerea Consiliului general*** al CERS.

Amendamentul 17

Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 2a (nou)

	(2a) Tuturor membrilor secretariatului li se solicită să nu dezvăluie informații care fac obiectul secretului profesional, nici după încetarea funcțiilor acestora, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) …/2010 [CERS] pentru a asigura respectarea articolului 6 din prezentul Regulament.

Amendamentul 18

Propunere de regulament
Articolul 4 – alineatul 2

(2) Șeful secretariatului sau reprezentantul său participă la reuniunile Consiliului general, ale Comitetului director și ale Comitetului ***tehnic*** consultativ al CERS.	(2) Șeful secretariatului sau reprezentantul său participă la reuniunile Consiliului general, ale Comitetului director și ale Comitetului ***științific*** consultativ al CERS.

TEXTUL PROPUS DE CONSILIU	AMENDAMENTUL

Amendamentul 19

Propunere de regulament
Articolul 5 – alineatul 2a (nou)

	(2a) Secretariatul poate solicita informații, în formă individuală, succintă sau colectivă, cu privire la instituțiile financiare sau piețele relevante pentru atribuțiile CERS, din partea Autorităților europene de supraveghere și, în cazurile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. …./2010 [CERS], din partea autorităților naționale de supraveghere, a băncilor naționale centrale sau a altor autorități ale statelor membre sau, pe baza unei cereri motivate, din partea instituțiilor financiare în mod direct.

Amendamentul 20

Propunere de regulament
Articolul 5 – alineatul 2b (nou)

	(2b) Informațiile solicitate în conformitate cu alineatul 2 pot cuprinde date referitoare la Spațiul Economic European, la Uniune, la zona euro și date naționale, atât agregate cât și individuale. Datele naționale sunt culese numai pe baza unor cereri justificate. Înainte de a înainta o cerere pentru culegerea de date, secretariatul consultă mai întâi statisticile existente produse, difuzate și elaborate atât de Sistemul Statistic European, cât și de SEBC și apoi consultă Autoritatea europeană de supraveghere relevantă pentru a se asigura de proporționalitatea cererii respective.

Amendamentul 21

Propunere de regulament
Articolul 7

Consiliul examinează prezentul regulament ***după trei ani de la data prevăzută la articolul 8,*** pe baza unui raport al Comisiei și ***stabilește*** dacă ***prezentul regulament trebuie să fie revizuit***, după primirea unui aviz din partea BCE ***și a autorităților europene de supraveghere***.	***Parlamentul European și*** Consiliul examinează***, până la … (*),*** prezentul regulament pe baza unui raport al Comisiei și ***stabilesc*** dacă ***obiectivele și organizarea CERS trebuie revizuite***, după primirea unui aviz din partea BCE. ***Raportul evaluează în special dacă:*** ***(a) este oportună simplificarea și consolidarea arhitecturii Sistemului european al supraveghetorilor financiari (SESF), în vederea îmbunătățirii coerenței dintre nivelurile macro și micro, precum și între Autoritățile europene de supraveghere;*** ***(b) este oportună îmbunătățirea competențelor de reglementare ale Autorităților europene de supraveghere;*** ***(c) evoluția SESF este coerentă cu evoluția la nivel mondial în acest domeniu;*** ***(d) există suficientă diversitate și excelență în cadrul SESF.*** ***(e) răspunderea asumată și nivelul de transparență cu privire la cerințele de publicare sunt adecvate.***

(*) Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Joi, 8 iulie 2010

Acordul dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste ***

P7_TA(2010)0279

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (11222/1/2010/REV 1 și COR 1 – C7-0158/2010 – 2010/0178(NLE))

(2011/C 351 E/42)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11222/1/2010/REV 1 și COR 1),

— având în vedere textul Acordului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste, anexat la proiectul de decizie a Consiliului, menționat anterior,

— având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 privind Recomandarea Comisiei către Consiliu de autorizare a deschiderii negocierilor dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii pentru un acord internațional prin care să se pună la dispoziția Departamentului de trezorerie al Statelor Unite ale Americii datele din mesageria financiară în scopul prevenirii și al combaterii terorismului și a finanțării terorismului ([1]),

— având în vedere avizul Autorității europene pentru protecția datelor din 22 iunie 2010 ([2]),

— având în vedere avizul din 25 iunie 2010 exprimat de Grupul de lucru pentru protecția datelor „Articolul 29” și Grupul de lucru pentru poliție și justiție,

— având în vedere cererea de aprobare prezentată de către Consiliu în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a), coroborat cu articolul 87 alineatul (2) litera (a) și cu articolul 88 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0158/2010),

— având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0224/2010),

1. aprobă încheierea acordului;

([1]) Texte Adoptate, P7_TA(2010)0143.
([2]) Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

Joi, 8 iulie 2010

2. invită Comisia, în conformitate cu articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care impune ca datele personale să se afle sub controlul unor „autorități independente", să prezinte cât mai curând posibil Parlamentului European și Consiliului trei propuneri de candidați pentru rolul de persoană UE independentă, menționat la articolul 12 alineatul (1) din acord; subliniază că procedura trebuie să fie, *mutatis mutandis*, aceeași cu cea urmată de Parlamentul European și Consiliu pentru numirea în funcția de Autoritate europeană de protecție a datelor, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 ([1]) de punere în aplicare a articolului 286 din Tratatul CE;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernului Statelor Unite ale Americii; invită, de asemenea, Președintele să inițieze un dialog interparlamentar cu Președintele Camerei Reprezentanților a SUA și cu Președintele *pro tempore* al Senatului SUA asupra viitorului acord-cadru dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind protecția datelor.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Serviciul european pentru acțiune externă *

P7_TA(2010)0280

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă (08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE))

(2011/C 351 E/43)

(Consultare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (08029/2010),

— având în vedere declarația făcută de Înaltul Reprezentant în cadrul ședinței plenare a Parlamentului European din 8 iulie 2010 cu privire la organizarea fundamentală a administrației centrale a SEAE,

— având în vedere declarația făcută de Înaltul Reprezentant cu privire la responsabilitatea politică,

— având în vedere articolul 27 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, în temeiul căruia Consiliul a consultat Parlamentul (C7-0090/2010),

— având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizele Comisiei pentru afaceri constituționale, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru control bugetar și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0228/2010),

1. aprobă propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, astfel cum a fost modificată;

2. este hotărât să își consolideze cooperarea cu parlamentele naționale ale statelor membre, astfel cum este prevăzut de tratat, în domeniul acțiunii externe a Uniunii, în special în ceea ce privește PESC și PSAC;

3. consideră că modificările aduse Regulamentului financiar ar trebui, în plus față de prezenta decizie a Consiliului, să precizeze mai clar rolul Comisiei în ceea ce privește subdelegarea de competențe către șefii de delegație pentru a executa creditele operaționale, garantându-se, în special, de asemenea în Regulamentul financiar, că Comisia ia toate măsurile necesare pentru a garanta că subdelegarea competențelor nu afectează procedura de descărcare de gestiune;

4. invită Comisia să includă în documentul său cuprinzător de lucru privind cheltuielile legate de acțiunea externă a Uniunii, care urmează să fie redactat împreună cu proiectul de buget al UE, detalii referitoare, printre altele, la organigramele delegațiilor Uniunii, precum și la cheltuielile legate de acțiunea externă pentru fiecare țară și misiune în parte; subliniază că intenționează să modifice Regulamentul financiar în consecință;

5. repetă faptul că, în caz de dispute referitoare la instrucțiunile Comisiei către șefii delegațiilor UE care, în conformitate cu articolul 221 alineatul (2) din TFUE, se află sub autoritatea Înaltului Reprezentant, și în caz de dezacord între Înaltul Reprezentant și comisarii responsabili pentru programarea instrumentelor relevante pentru asistență externă, Colegiului comisarilor îi revine sarcina de a lua decizia finală;

6. îndeamnă Înaltul Reprezentant să se asigure de faptul că dispozițiile prevăzute la articolul 6 din decizia Consiliului, conform cărora cel puțin 60 % din personalul SEAE de nivel AD trebuie să fie funcționari UE permanenți, se reflectă pentru toate gradele în ierarhia SEAE;

7. consideră că măsurile specifice suplimentare prevăzute la articolul 6 alineatul (6) din decizia Consiliului pentru consolidarea echilibrului geografic și de gen ar trebui să includă, în ceea ce privește echilibrul geografic, măsuri analoage celor prevăzute în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 401/2004 al Consiliului ([1]);

8. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;

9. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate;

10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția sa Consiliului, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisiei.

([1]) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 401/2004 al Consiliului din 23 februarie 2004 de instituire, cu ocazia aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei, a unor măsuri speciale și temporare privind recrutarea de funcționari ai Comunităților Europene (JO L 67, 5.3.2004, p. 1).

P7_TC1-NLE(2010)0816

Poziția Parlamentului European adoptată la 8 iulie 2010 în vederea adoptării deciziei Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 27 alineatul (3),

Joi, 8 iulie 2010

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate („Înaltul Reprezentant") ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere aprobarea Comisiei ([1]),

întrucât:

(1) Obiectivul prezentei decizii este de a stabili organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă („SEAE"), organism funcțional autonom al Uniunii aflat sub autoritatea Înaltului Reprezentant, instituit prin articolul 27 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE"), astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Lisabona. ***Prezenta decizie și mai ales trimiterea la sintagma „Înalt Reprezentant" vor fi interpretate în conformitate cu diferitele atribuții ale acestuia în temeiul articolului 18 din TUE.***

(2) În conformitate cu articolul 21 alineatul (3) al doilea paragraf din TUE, Uniunea asigură coerența între diferitele domenii ale acțiunii sale externe precum și între acestea și celelalte politici ale sale. Consiliul și Comisia, asistate de Înaltul Reprezentant, asigură această coerență și cooperează în acest scop.

(3) SEAE îl va sprijini pe Înaltul Reprezentant, ***care este și vicepreședinte al Comisiei și președinte al Consiliului Afaceri Externe,*** în exercitarea mandatului său de conducere a politicii externe și de securitate comune („PESC") a Uniunii Europene și de asigurare a coerenței acțiunii externe a UE, ***astfel cum se menționează mai ales în articolele 18 și 27 din TUE***. SEAE îl va sprijini pe Înaltul Reprezentant în calitatea sa de președinte al Consiliului Afaceri Externe, fără a aduce atingere sarcinilor obișnuite ale Secretariatului General al Consiliului. SEAE îl va sprijini de asemenea pe Înaltul Reprezentant în calitatea sa de vicepreședinte al Comisiei în ceea ce privește responsabilitățile sale în cadrul Comisiei care îi revin acesteia în domeniul relațiilor externe și în coordonarea celorlalte aspecte ale acțiunii externe a Uniunii, fără a aduce atingere sarcinilor obișnuite ale serviciilor Comisiei.

(4) În cadrul contribuției sale la programele UE de cooperare externă, SEAE ar trebui să se asigure în măsura posibilului că respectivele programe răspund obiectivelor acțiunii externe astfel cum sunt formulate la articolul 21 din TUE și în special la alineatul (2) litera (d) din respectivul articol și că respectă obiectivele politicii de dezvoltare a UE în conformitate cu articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În acest context, SEAE ar trebui de asemenea să promoveze îndeplinirea obiectivelor Consensului european privind dezvoltarea și ale Consensului european privind ajutorul umanitar.

(5) Din Tratatul de la Lisabona rezultă că, în scopul punerii în aplicare a dispozițiilor acestuia, SEAE trebuie să devină operațional cât de curând posibil după intrarea în vigoare a acestui tratat.

(6) Parlamentul European își va îndeplini pe deplin rolul în acțiunea externă a Uniunii, inclusiv funcțiile sale de control politic prevăzute la articolul 14 alineatul (1) din TUE, precum și în domeniul legislativ și bugetar, astfel cum se prevede în tratat. De asemenea, în conformitate cu articolul 36 din TUE, Înaltul Reprezentant va consulta periodic Parlamentul European cu privire la aspectele principale și la opțiunile fundamentale din domeniul PESC și se va asigura că punctele de vedere ale Parlamentului European sunt luate în considerare în mod corespunzător. SEAE îl va sprijini pe Înaltul Reprezentant în această privință. ***Ar trebui să se ajungă la acorduri specifice în ceea ce privește accesul membrilor Parlamentului European la documentele și informațiile clasificate din domeniul PESC. Până la adoptarea unor astfel de acorduri, se vor aplica dispozițiile existente în temeiul Acordului interinstituțional din 2002 privind documentele și informațiile clasificate din domeniul PSAC.***

([1]) JO…a se completa notele de subsol.
([2]) JO…

(7) Înaltul Reprezentat sau reprezentantul său ar trebui să exercite față de Agenția Europeană de Apărare, de Centrul Satelitar al Uniunii Europene, de Institutul pentru Studii de Securitate al Uniunii Europene și de Colegiul European de Securitate și Apărare responsabilitățile prevăzute în actele de înființare respective ale acestora. SEAE ar trebui să acorde acestor entități întregul sprijin care este acordat în prezent de Secretariatul General al Consiliului.

(8) Ar trebui adoptate dispoziții privind personalul SEAE și recrutarea acestuia ***în cazul în care astfel de dispoziții sunt necesare în vederea organizării și funcționării SEAE. În paralel, în conformitate cu articolul 336 din TFUE, ar trebui efectuate modificările necesare la Statutul funcționarilor Comunităților Europene („Statutul funcționarilor") și la Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților (RACA) fără a se aduce atingere articolului 298 din TFUE.*** Pentru aspectele care țin de personalul său, SEAE ar trebui considerat drept o instituție în sensul Statutului funcționarilor. ▌ Înaltul Reprezentant va fi autoritatea de numire, atât în legătură cu funcționarii care fac obiectul Statutului funcționarilor ▌, cât și cu agenții care fac obiectul ***RACA***. ▌ Numărul funcționarilor și al agenților SEAE va fi decis anual în cadrul procedurii bugetare și se va reflecta în schema de personal.

(9) Membrii personalului SEAE își îndeplinesc atribuțiile și adoptă o conduită având în vedere exclusiv interesul Uniunii.

(10) Recrutarea se va face în funcție de merit și asigurându-se un echilibru geografic și de gen adecvat. Personalul SEAE ar trebuie să fie format dintr-un număr semnificativ de resortisanți din toate statele membre. Evaluarea prevăzută pentru 2013 ar trebui să privească și acest aspect, inclusiv, dacă este cazul, propuneri pentru măsuri suplimentare specifice pentru a corecta posibilele dezechilibre.

(11) În conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din TUE, SEAE va fi format din funcționari ai Secretariatului General al Consiliului și ai Comisiei, precum și din personalul provenind de la serviciile diplomatice naționale ale statelor membre. În acest scop, departamentele și funcțiile relevante din cadrul Secretariatului General al Consiliului și din cadrul Comisiei vor fi transferate către SEAE, împreună cu funcționarii și agenții temporari care ocupă un post în astfel de departamente sau funcții. Până la 1 iulie 2013, SEAE va recruta exclusiv funcționari care provin din Secretariatul General al Consiliului și de la Comisie, precum și personal provenind de la serviciile diplomatice naționale ale statelor membre. După această dată, toți funcționarii și ceilalți agenți ai Uniunii Europene ar trebui să poată candida la posturile vacante din cadrul SEAE.

(12) În cazuri specifice, SEAE poate să recurgă la experți naționali detașați (END) specializați, asupra cărora Înaltul Reprezentant își va exercita autoritatea. END în cadrul SEAE nu vor intra în categoria de o treime pe care ar trebui să o reprezinte personalul din statele membre în momentul în care SEAE își va atinge capacitatea deplină. Transferul acestora în etapa creării SEAE nu va fi automat și se va efectua cu acordul autorităților statului membru de origine. Până la expirarea contractului unui END transferat în cadrul SEAE conform articolului 7, funcția va fi schimbată în post de agent temporar în cazurile în care funcția îndeplinită de acel END corespunde unei funcții îndeplinite în mod normal de personal de nivel AD, cu condiția ca postul necesar să fie disponibil în cadrul schemei de personal.

(13) Comisia și SEAE vor conveni asupra modalităților referitoare la chestiunea instrucțiunilor trimise de Comisie delegațiilor. Acestea ar trebui să prevadă mai ales ca la momentul la care Comisia va emite instrucțiuni către delegații aceasta să furnizeze în același timp o copie a acestora șefului de delegație și administrației centrale a SEAE.

Joi, 8 iulie 2010

(14) ▌ Regulamentul financiar ar trebui modificat ***pentru a include*** SEAE ***în cadrul articolului 1 din respectivul regulament***, cu o secțiune ***specifică*** în cadrul bugetului Uniunii. ***În conformitate cu normele aplicabile și după cum este cazul pentru alte instituții, o parte din raportul anual al Curții de Conturi va fi dedicată, de asemenea SEAE, iar acesta va răspunde unor asemenea rapoarte.*** SEAE va face obiectul procedurilor privind descărcarea de execuția bugetară prevăzute la articolul 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolele 145-147 din Regulamentul financiar. ***Acesta va acorda Parlamentului European tot sprijinul necesar pentru ca Parlamentului European să își exercite atribuțiile sale de autoritate de descărcare de gestiune. Punerea în aplicare a bugetului operațional va face parte din responsabilitățile Comisiei, în conformitate cu articolul 317 din TFUE. Deciziile care au un impact financiar vor respecta în special responsabilitățile prevăzute în Titlul IV din Regulamentul financiar, în special articolul 75 privind operațiunile de cheltuieli și articolele 64 - 68 privind răspunderea actorilor financiari.***

(15) Înființarea SEAE ar trebui să fie ghidată de principiul eficienței din punctul de vedere al costurilor, vizând neutralitatea bugetară. În acest scop, vor trebui utilizate măsuri tranzitorii și o dezvoltare graduală a capacităților. Suprapunerea inutilă a sarcinilor, funcțiilor și resurselor cu cele ale altor structuri ar trebui evitată. Ar trebui utilizate toate posibilitățile de raționalizare. În plus, va fi necesar un număr de posturi suplimentare pentru agenții temporari din statele membre, care trebuie finanțat prin actualul cadru multianual.

(16) Ar trebui stabilite norme care să reglementeze activitățile SEAE și ale personalului său în ceea ce privește securitatea, protecția informațiilor clasificate și transparența.

(17) Se reamintește că Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii se aplică SEAE, funcționarilor și agenților săi, care fac obiectul fie al Statutului funcționarilor, fie al ***RACA***.

(18) Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice continuă să beneficieze de un cadru instituțional unic. Prin urmare, este esențial să se asigure coerența între relațiile externe ale ambelor și să se permită delegațiilor Uniunii să reprezinte Comunitatea Europeană a Energiei Atomice în țările terțe și în cadrul organizațiilor internaționale.

(19) ***Până la jumătatea anului 2013, Înaltul Reprezentant ar trebui să efectueze o evaluare a funcționării și organizării SEAE, însoțită, dacă este necesar, de propuneri de revizuire a prezentei decizii. O astfel de revizuire*** ar trebui ***să fie adoptată cel mai târziu până*** la începutul anului 2014.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Natura și domeniul de aplicare

(1) Prezenta decizie stabilește organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă („SEAE”).

(2) SEAE, cu sediul în Bruxelles, este un organism funcțional autonom al Uniunii Europene, distinct față de Comisie și de Secretariatul General al Consiliului, cu capacitatea juridică necesară pentru a-și îndeplini atribuțiile și pentru a-și realiza obiectivele.

(3) SEAE se află sub autoritatea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate („Înaltul Reprezentant”).

(4) SEAE este alcătuit dintr-o administrație centrală și din delegațiile Uniunii în țările terțe și în cadrul organizațiilor internaționale.

Articolul 2

Sarcinile

(1) SEAE îl sprijină pe Înaltul Reprezentant ***în exercitarea mandatului acestuia astfel cum se prevede în special la articolele 18 și 27 din TUE:***

— în exercitarea mandatului său de conducere a politicii externe și de securitate comune („PESC") a Uniunii Europene, ***inclusiv a politicii de securitate și apărare comune („PSAC"), de a contribui prin propunerile sale la dezvoltarea politicii respective, pe care o desfășoară în conformitate cu mandatul acordat de Consiliu, precum*** și de asigurare a coerenței acțiunii externe a UE;

— în calitatea sa de președinte al Consiliului Afaceri Externe, fără a aduce atingere sarcinilor obișnuite ale Secretariatului General al Consiliului;

— în calitatea sa de vicepreședinte al Comisiei, în îndeplinirea, în cadrul Comisiei, a responsabilităților care îi revin acesteia din urmă în domeniul relațiilor externe, și în coordonarea celorlalte aspecte ale acțiunii externe a Uniunii, fără a aduce atingere sarcinilor obișnuite ale serviciilor Comisiei.

(2) SEAE acordă sprijin președintelui ***Consiliului European, președintelui*** Comisiei și ***Comisiei în exercitarea funcțiilor lor respective în domeniul relațiilor externe***.

Articolul 3

Cooperarea

(1) SEAE ***sprijină și*** cooperează cu serviciile ***diplomatice ale statelor membre, precum și cu*** Secretariatul General al Consiliului și cu serviciile Comisiei ▌pentru a asigura coerența între diferitele domenii ale acțiunii externe a Uniunii și între acestea și alte domenii de politică.

(2) SEAE și serviciile Comisiei se consultă cu privire la toate chestiunile referitoare la acțiunea externă a Uniunii ***în exercitarea funcțiilor lor respective, cu excepția chestiunilor care intră sub incidența PSAC***. SEAE ia parte la lucrările de pregătire și la procedurile privind actele care trebuie să fie pregătite de Comisie în acest domeniu. Prezentul alineat se pune în aplicare în conformitate cu titlul V capitolul 1 din TUE și cu articolul 205 din TFUE.

(3) SEAE poate încheia acorduri la nivel de serviciu cu serviciile competente ale Comisiei, cu Secretariatul General al Consiliului sau cu alte organisme interinstituționale ale Uniunii Europene.

(4) SEAE oferă sprijin și cooperare și celorlalte instituții și organisme ale Uniunii, ***în special Parlamentului European. De asemenea, SEAE poate beneficia de sprijin și de cooperare din partea acestor instituții și organisme, inclusiv agenții, după caz. Auditorul intern al SEAE va coopera cu auditorul intern al Comisiei pentru a garanta coerența politicii de audit, cu o trimitere specială la responsabilitatea Comisiei în privința cheltuielilor operaționale. În plus, SEAE cooperează cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999. În special, acesta adoptă rapid decizia solicitată de respectivul regulament în privința termenilor și a condițiilor pentru investigațiile interne. După cum se prevede în prezentul regulament, statele membre, în conformitate cu dispozițiile naționale, și instituțiile oferă sprijinul necesar pentru a le permite agenților OLAF să își îndeplinească sarcinile.***

Joi, 8 iulie 2010

Articolul 4

Administrația centrală

(1) SEAE este condus de un secretar general ***executiv***, care va acționa sub autoritatea Înaltului Reprezentant. Secretarul General ***executiv*** ia toate măsurile necesare pentru a asigura funcționarea fără probleme a SEAE, inclusiv gestionarea aspectelor administrative și bugetare. ***Secretarul general*** asigură coordonarea eficientă între toate departamentele din cadrul administrației centrale, precum și cu delegațiile Uniunii ▌.

(2) Secretarul General ***executiv*** este sprijinit de doi secretari generali adjuncți.

(3) Administrația centrală a SEAE este organizată în direcții generale. Acestea includ, ***în special***:

— o serie de direcții generale care includ birouri geografice care acoperă toate țările și regiunile din lume, precum și birouri multilaterale și tematice. Aceste departamente colaborează, după caz, cu serviciile competente ale Comisiei și cu Secretariatul General al Consiliului;

— o direcție generală pentru aspectele privind administrația, personalul, bugetul, securitatea și sistemele de informații și comunicații ***care funcționează în cadrul SEAE gestionat de Secretarul*** General ***executiv***; ***Înaltul Reprezentant numește, în conformitate cu normele obișnuite de recrutare, un director general pentru aspectele privind bugetul și administrația care își îndeplinește sarcinile sub autoritatea Înaltului Reprezentant. Acesta va răspunde în fața Înaltului Reprezentant pentru gestionarea administrativă și bugetară internă a SEAE. Directorul general respectă aceleași linii bugetare și norme administrative ca și cele aplicabile în partea din Secțiunea III a bugetului UE care intră sub incidența rubricii V din cadrul financiar multianual.***

— Direcția de planificare și de gestionare a crizelor, Capacitatea civilă de planificare și conducere, Statul-Major al Uniunii Europene și Centrul comun de situații al Uniunii Europene, aflate sub autoritatea directă și sub responsabilitatea Înaltului Reprezentant, ***îl susțin pe acesta în îndeplinirea sarcinii de a desfășura PESC a Uniunii în conformitate cu dispozițiile tratatului, respectând, în conformitate cu articolul 40 din TUE celelalte competențe ale Uniunii***.

Trebuie respectat caracterul specific al fiecăreia dintre aceste structuri, precum și particularitățile fiecăreia în privința funcțiilor, recrutării și statutului personalului.

Se asigură deplina coordonare între toate structurile SEAE.

Din administrația centrală fac parte și:

— ***un departament de planificare strategică a politicilor;***

— un departament juridic, aflat sub autoritatea administrativă a Secretarului General ***executiv***, care colaborează îndeaproape cu serviciile juridice ale Consiliului și ale Comisiei;

— departamente pentru relații interinstituționale, informații și diplomație publică, audit intern și inspecții, precum și pentru protecția datelor cu caracter personal.

(4) Președinții grupurilor de pregătire ale Consiliului care sunt prezidate de un reprezentant al Înaltului Reprezentant, inclusiv președintele Comitetului politic și de securitate, sunt desemnați de Înaltul Reprezentant***, în conformitate cu modalitățile prevăzute în anexa II la Decizia 2009/908/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de instituire a măsurilor de punere în aplicare a Deciziei Consiliului European privind exercitarea președinției Consiliului și privind președinția grupurilor de pregătire ale Consiliului ([1]).***

(5) Înaltul Reprezentant și SEAE sunt sprijiniți, atunci când este cazul, de Secretariatul General al Consiliului și de departamentele competente ale Comisiei. În acest sens, acordurile la nivel de serviciu pot fi elaborate de SEAE, de Secretariatul General al Consiliului și de departamentele competente ale Comisiei.

Articolul 5

Delegațiile Uniunii

(1) Decizia de a deschide ***sau de a închide*** o delegație este adoptată de Înaltul Reprezentant ▌ cu aprobarea Consiliului și a Comisiei.

(2) Fiecare delegație a Uniunii ***se află sub autoritatea unui*** șef de delegație.

Toți membrii personalului delegației, indiferent de funcția acestora, și întreaga activitate a delegației se află sub autoritatea șefului de delegație. Acesta răspunde în fața Înaltului Reprezentant de administrarea generală a activității delegației și de asigurarea coordonării tuturor acțiunilor Uniunii.

Personalul delegațiilor include și personal SEAE și, atunci când este necesar pentru execuția bugetului Uniunii și pentru punerea în aplicare a politicilor Uniunii, altele decât cele incluse în mandatul SEAE, personal al Comisiei.

(3) Șeful de delegație primește instrucțiuni de la Înaltul Reprezentant și de la SEAE și răspunde de executarea acestora.

În domeniile în care Comisia își exercită competențele care îi sunt conferite prin tratate, aceasta poate***, în conformitate cu articolul 221 alineatul (2) din TFUE,*** să emită instrucțiuni către delegații, care sunt executate sub responsabilitatea generală a șefului de delegație.

(4) Șeful de delegație pune în aplicare creditele operaționale în legătură cu proiectele UE în țările terțe în cauză, acolo unde sunt subconcesionate de către Comisie, în conformitate cu Regulamentul financiar.

(5) Funcționarea fiecărei delegații este evaluată periodic de Secretarul General al SEAE; evaluarea include auditul financiar și administrativ. Secretarul General al SEAE poate solicita sprijin în acest sens din partea departamentelor competente ale Comisiei. ***Pe lângă măsurile interne adoptate de SEAE, OLAF își exercită competențele, în special prin adoptarea de măsuri anti-fraudă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999.***

(6) Înaltul Reprezentant încheie acordurile necesare cu țara-gazdă, cu organizația internațională sau cu țara terță în cauză. În special, Înaltul Reprezentant ia măsurile necesare pentru a se asigura că țara-gazdă acordă delegațiilor Uniunii, personalului și proprietății acestora, privilegiile și imunitățile echivalente celor menționate în Convenția de la Viena din 18 aprilie 1961 cu privire la relațiile diplomatice.

([1]) ***JO L 322, 9.12.2009, p. 28.***

Joi, 8 iulie 2010

(7) Delegațiile Uniunii au capacitatea de a reprezenta interesele altor instituții ale UE, în special ▌ale Parlamentului European, în contactele ▌cu organizațiile internaționale și cu țările terțe pe lângă care sunt acreditate ***delegațiile***.

(8) Șeful de delegație are competența de a reprezenta UE în țara în care ***este acreditată*** delegația, în special pentru încheierea de contracte și având capacitatea de a sta în justiție.

(9) Delegațiile Uniunii lucrează în strânsă cooperare ***și fac schimb de informații*** cu serviciile diplomatice ale statelor membre ▌.

(10) Delegațiile Uniunii, ***acționând în conformitate cu articolul 35 paragraful al treilea din TUE și*** la solicitarea statelor membre, sprijină statele membre ▌în ceea ce privește relațiile lor diplomatice și rolul lor în oferirea de protecție consulară cetățenilor Uniunii în țări terțe.

Articolul 6

Personalul

(1) Dispozițiile prevăzute în prezentul articol, cu excepția alineatului (3), se aplică fără a se aduce atingere Statutului funcționarilor și RACA, inclusiv modificărilor aduse acestor norme, în conformitate cu articolul 336 din TFUE, pentru a le adapta necesităților SEAE.

(2) SEAE este alcătuit din ▌funcționari și alți agenți ai Uniunii Europene, inclusiv angajați din cadrul serviciilor diplomatice ale statelor membre numiți în calitate de agenți temporari ***([1]).***

Statutul funcționarilor și RACA se aplică personalului SEAE.

(3) Dacă este necesar***, SEAE poate, în cazuri specifice, să recurgă la un număr limitat de*** END specializați***.***

Înaltul Reprezentant adoptă regimul aplicabil END, echivalent celui stabilit prin Decizia 2003/479/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2007/829/CE a Consiliului din 5 decembrie 2007 ([2]), în temeiul căreia END sunt puși la dispoziția SEAE pentru a oferi competențe specializate.

(4) Membrii personalului SEAE își îndeplinesc atribuțiile și adoptă o conduită având în vedere exclusiv interesele Uniunii. Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (1) ***a treia liniuță,*** articolului 2 alineatul (2) și articolului 5 alineatul (3), aceștia nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern, de la nicio autoritate, organizație sau persoană din afara SEAE și de la nici un organism (persoană) altul (alta) decât Înaltul Reprezentant. ***În conformitate cu articolul 11 al doilea paragraf din Statutul funcționarilor, personalul SEAE nu poate accepta nici un fel de alte plăți provenind din orice altă sursă în afara SEAE.***

▌

(5) Competențele conferite autorității de numire prin Statutul funcționarilor și autorității împuternicite să încheie contracte prin ***RACA*** sunt exercitate de Înaltul Reprezentant, care poate delega aceste competențe în cadrul SEAE.

([1]) ***Articolul 98 alineatul (1) al doilea paragraf din Statutul funcționarilor se citește după cum urmează: „Începând cu 1 iulie 2013 autoritatea de numire examinează de asemenea candidaturile funcționarilor din alte instituții fără a acorda prioritate niciuneia dintre aceste categorii."***

([2]) ***JO L 327, 13.12.2007, p. 10.***

(6) ***Recrutarea*** în cadrul SEAE se ***face*** în funcție de merit și ***asigurându-se un echilibru geografic și de gen adecvat***. Personalul SEAE este format dintr-un număr semnificativ de resortisanți din toate statele membre. ***Examinarea prevăzută pentru 2013 abordează, de asemenea, această problemă, incluzând, dacă este cazul, sugestii privind măsuri specifice suplimentare menite să corecteze eventualele dezechilibre.***

(7) ***Funcționarii*** Uniunii Europene ***și agenții*** temporari care provin din serviciile diplomatice ale statelor membre ***au aceleași drepturi și obligații*** și sunt tratați în mod egal, în special în ceea ce privește eligibilitatea pentru ocuparea oricărei poziții în condiții echivalente. Nu se face nicio distincție între agenții temporari care provin din serviciile diplomatice naționale și funcționarii Uniunii Europene în ceea ce privește atribuirea sarcinilor care trebuie să fie îndeplinite în toate domeniile de activitate și politicile puse în aplicare de SEAE. ***În conformitate cu dispozițiile Regulamentului financiar, statele membre sprijină Uniunea în aplicarea răspunderii financiare care rezultă din orice tip de răspundere în temeiul articolului 66 din Regulamentul financiar pentru agenții temporari ai SEAE care provin din serviciile diplomatice naționale.***

(8) Înaltul Reprezentant stabilește procedurile de selecție pentru personalul SEAE, ***care se vor desfășura prin intermediul unei proceduri transparente bazate pe*** merit***, având drept obiectiv să asigure serviciile unui personal având cel mai ridicat grad de abilitate, eficiență și integritate, garantând în același timp un echilibru geografic și de gen adecvat, precum și o prezență semnificativă a resortisanților din toate statele membre UE în cadrul SEAE. Reprezentanții*** statelor membre, ai Secretariatul General al Consiliului și ai Comisiei sunt implicați în procedura de recrutare pentru posturile vacante din cadrul SEAE. ▌

(9) Atunci când SEAE atinge capacitatea sa maximă, personalul din statele membre, ***astfel cum se prevede la alineatul (2) primul paragraf,*** ar trebui să reprezinte cel puțin o treime din întregul personal al SEAE la nivel de AD. ***În mod similar, funcționarii UE permanenți ar trebui să reprezinte cel puțin 60 % din întregul personal al SEAE la nivel de AD, inclusiv personalul provenind de la serviciile diplomatice ale statelor membre, care au devenit funcționari UE permanenți, în conformitate cu dispozițiile Statutului funcționarilor.*** Înaltul Reprezentant prezintă anual un raport ***Parlamentului European și*** Consiliului privind ocuparea posturilor în cadrul SEAE.

(10) Înaltul Reprezentant stabilește normele privind mobilitatea, astfel încât să se asigure că membrii personalului SEAE beneficiază de un grad ***ridicat*** de mobilitate. Personalului menționat la articolul 4 alineatul (3) a treia liniuță i se aplică dispoziții specifice. În principiu, personalul SEAE activează periodic în cadrul delegațiilor Uniunii. Înaltul Reprezentant stabilește normele în acest sens.

(11) În conformitate cu dispozițiile aplicabile din legislația națională, fiecare stat membru acordă funcționarilor săi care au devenit agenți temporari în cadrul SEAE o garanție a reintegrării imediate la sfârșitul perioadei de ***serviciu*** în cadrul SEAE. ***În conformitate cu dispozițiile articolului 50b din RACA, perioada de serviciu respectivă nu depășește opt ani, cu excepția cazului în care este prelungită cu o perioadă maximă de doi ani, în circumstanțe excepționale și în interesul serviciului.***

Funcționarii UE care activează în cadrul SEAE au dreptul de a candida la posturi în instituția lor de origine, în aceleași condiții ca și candidații interni.

(12) Se iau măsuri pentru a se oferi personalului SEAE o formare comună corespunzătoare, mai ales pe baza practicilor și structurilor naționale ***și ale UE*** existente. Înaltul Reprezentant ia măsurile corespunzătoare în acest scop în decursul anului care urmează intrării în vigoare a prezentei decizii.

Articolul 7

Dispoziții tranzitorii privind personalul

(1) Departamentele și funcțiile relevante din cadrul Secretariatului General al Consiliului și din cadrul Comisiei enumerate în anexă sunt transferate către SEAE. Funcționarii și agenții temporari care ocupă un post în departamentele enumerate în anexă sau dețin funcțiile în cauză sunt transferați către SEAE. Această dispoziție se aplică de la caz la caz și personalului contractual și local afectat unor astfel de departamente și funcții. END care activează în respectivele departamente sau care dețin respectivele funcții sunt de asemenea transferați către SEAE cu acordul autorităților din statul membru de origine.

Joi, 8 iulie 2010

Aceste transferuri produc efecte de la 1 ianuarie 2011.

În conformitate cu Statutul funcționarilor, Înaltul Reprezentant atribuie fiecărui funcționar, la transferul către SEAE, un post în grupul de funcții care corespunde gradului său.

(2) Procedurile de recrutare a personalului pentru posturile transferate către SEAE care se află în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei decizii rămân valabile: acestea se desfășoară și se încheie sub autoritatea Înaltului Reprezentant, în conformitate cu anunțurile corespunzătoare de posturi vacante și cu normele aplicabile din Statul funcționarilor și din RACA.

Articolul 8

Bugetul

(1) ***Sarcinile ordonatorului*** de credite pentru secțiunea SEAE a bugetului general al Uniunii Europene ***sunt delegate în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul financiar. Înaltul Reprezentant*** adoptă normele interne ***de gestionare a*** liniilor ***bugetului administrativ. Cheltuielile operaționale rămân în cadrul secțiunii Comisie a bugetului.***

(2) SEAE își exercită competențele în conformitate cu Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Uniunii, în limitele creditelor care îi sunt alocate.

(3) În momentul în care întocmește situația estimativă a cheltuielilor administrative pentru SEAE, Înaltul Reprezentant va desfășura consultări cu comisarul pentru politica de dezvoltare și, respectiv, cu comisarul pentru politica de vecinătate, în privința responsabilităților lor respective.

(4) În conformitate cu articolul 314 alineatul (1) din TFUE, SEAE întocmește o situație estimativă a cheltuielilor pentru exercițiul bugetar următor. Comisia grupează aceste situații într-un proiect de buget ce poate conține previziuni diferite. Comisia poate modifica proiectul de buget astfel cum se prevede la articolul 314 alineatul (2) din TFUE.

(5) Pentru a asigura transparența bugetară în domeniul acțiunii externe a Uniunii, Comisia transmite autorității bugetare, împreună cu proiectul de buget al UE, un document de lucru care să prezinte, în mod cuprinzător, toate cheltuielile referitoare la acțiunea externă a Uniunii.

(6) SEAE face obiectul procedurilor privind descărcarea de execuția bugetară prevăzute la articolul 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolele 145-147 din Regulamentul financiar. ***În acest context, SEAE cooperează pe deplin cu instituțiile implicate în procedura de descărcare și furnizează, dacă este cazul, informațiile suplimentare necesare, inclusiv prin intermediul participării la reuniunile organismelor relevante.***

Articolul 9

Instrumentele și programarea din domeniul acțiunii externe

(1) ***Gestionarea*** programelor ***de cooperare externă ale UE se află sub*** responsabilitatea Comisiei***, fără a se aduce atingere rolului Comisiei și al*** SEAE ***în acest domeniu, astfel cum se prevede la următoarele alineate.***

(2) ***Înaltul Reprezentant asigură coordonarea politică de ansamblu a acțiunii externe a UE, asigurând unitatea, coerența și eficacitatea acesteia, în special prin instrumentele de asistență externă:***

— Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare,

— Fondul european de dezvoltare,

— Instrumentul european pentru promovarea democrației și drepturilor omului,

— Instrumentul european de vecinătate și de parteneriat,

— Instrumentul pentru cooperarea cu țările industrializate,

— Instrumentul pentru cooperarea în materie de securitate nucleară,

— ***Instrumentul de stabilitate, în ceea ce privește asistența prevăzută la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 din 15 noiembrie 2006.***

(3) ***În special, SEAE contribuie la ciclul de programare și gestionare pentru instrumentele menționate, pe baza obiectivelor de politici stabilite în cadrul acestora.*** SEAE este responsabil ▌ de pregătirea următoarelor decizii ale Comisiei privind etapele strategice multianuale din cadrul ciclului de programare:

(i) alocarea pe țări, pentru a stabili pachetul financiar global pentru fiecare regiune (sub rezerva unei defalcări orientative a perspectivelor financiare). În cadrul fiecărei regiuni, o parte din fonduri va fi rezervată pentru programele regionale;

(ii) documentele de strategie la nivel național și regional;

(iii) programele orientative la nivel național și regional.

În conformitate cu articolul 3, pe parcursul întregului ciclu de programare, planificare și punere în aplicare a acestor instrumente, Înaltul Reprezentant și SEAE colaborează cu membrii și serviciile competente ale Comisiei, fără a se aduce atingere articolului 1 alineatul (3). Toate propunerile vor fi pregătite prin proceduri ale Comisiei și înaintate Comisiei în vederea adoptării unei decizii.

(4) În ceea ce privește Fondul european de dezvoltare și Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, orice propuneri, inclusiv cele de modificare a regulamentelor de bază și documentele de programare de la alineatul (3) de mai sus, sunt pregătite ***în comun*** de serviciile competente din cadrul SEAE și al Comisiei, sub ***responsabilitatea*** comisarului ***pentru*** politica de dezvoltare, fiind apoi înaintate, de comun acord cu Înaltul Reprezentant, Comisiei în vederea adoptării unei decizii.

Programele tematice***, cu excepția Instrumentului pentru democrație și drepturile omului, a Instrumentului pentru cooperarea în materie de securitate nucleară și a părții din Instrumentul de stabilitate menționate la alineatul (2) liniuța a șaptea,*** sunt pregătite de serviciul corespunzător al Comisiei sub îndrumarea comisarului responsabil de dezvoltare, fiind prezentate colegiului de comun acord cu Înaltul Reprezentant și cu alți comisari implicați.

(5) În ceea ce privește Instrumentul european de vecinătate și de parteneriat, orice propuneri, inclusiv cele de modificare a regulamentelor de bază și documentele de programare de la alineatul (3) de mai sus, sunt pregătite ***în comun*** de serviciile competente din cadrul SEAE și al Comisiei, sub ***responsabilitatea*** comisarului ***pentru*** politica de vecinătate, fiind apoi înaintate, de comun acord cu Înaltul Reprezentant, Comisiei în vederea adoptării unei decizii.

Joi, 8 iulie 2010

(6) Acțiunile adoptate în temeiul bugetului PESC, Instrumentul de stabilitate cu excepția părții menționate la alineatul (2) liniuța a șaptea, Instrumentul pentru cooperarea cu țările industrializate, comunicarea și diplomația publică, precum și misiunile de observare a alegerilor se află sub responsabilitatea Înaltului Reprezentant/SEAE. Comisia este responsabilă de aplicarea financiară a acestora sub directa autoritate a Înaltului Reprezentant, în calitatea sa de vicepreședinte al Comisiei [1] ***. Departamentul Comisiei responsabil cu respectiva punere în aplicare funcționează în sediul SEAE.***

Articolul 10

Securitatea

(1) Înaltul Reprezentant decide, ***după consultarea comitetului prevăzut în Decizia 2001/264/CE a Consiliului,*** cu privire la normele de securitate pentru SEAE și ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că SEAE gestionează în mod eficient riscurile în privința personalului său, a activelor corporale și a informațiilor și că își îndeplinește sarcina în privința responsabilităților de administrare. Astfel de norme se aplică tuturor membrilor personalului SEAE și tuturor membrilor delegațiilor Uniunii, indiferent de funcția lor administrativă și de originea lor.

(2) În așteptarea deciziei prevăzute la alineatul (1):

— în privința protecției informațiilor clasificate, SEAE aplică Decizia 2001/264/CE a Consiliului;

— în privința altor aspecte de securitate, SEAE aplică Decizia 2001/844/CE a Comisiei.

(3) SEAE include un departament responsabil de aspectele de securitate, care este sprijinit de serviciile competente ale statelor membre.

(4) Înaltul Reprezentant ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare normele de securitate în cadrul SEAE, în special în ceea ce privește protecția informațiilor clasificate și măsurile care trebuie adoptate în cazul nerespectării normelor de securitate de către personalul SEAE. În acest scop, SEAE solicită consiliere din partea Oficiului de Securitate al Secretariatului General al Consiliului, din partea serviciilor competente ale Comisiei și din partea serviciilor competente ale statelor membre.

Articolul 11

Accesul la documente, arhive și protecția datelor

(1) SEAE aplică normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Înaltul Reprezentant decide cu privire la normele de punere în aplicare pentru SEAE.

(2) Secretarul General al SEAE organizează arhivele serviciului. Arhivele relevante ale departamentelor transferate de la Secretariatul General al Consiliului și de la Comisie sunt transferate către SEAE.

[1] ***Comisia va face o declarație în sensul confirmării faptului că Înaltul Reprezentant deține autoritatea necesară în această privință, în deplină conformitate cu Regulamentul financiar.***

(3) SEAE protejează persoanele fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date. Înaltul Reprezentant decide cu privire la normele de punere în aplicare pentru SEAE.

Articolul 12

Bunurile fixe

(1) Secretariatul General al Consiliului și serviciile competente ale Comisiei iau toate măsurile necesare pentru ca transferurile menționate la ***articolul 7*** să fie însoțite de transferul clădirilor Consiliului și Comisiei necesare pentru funcționarea SEAE.

(2) Înaltul Reprezentant, Secretariatul General al Consiliului și Comisia decid împreună, după caz, asupra condițiilor în care bunurile fixe sunt puse la dispoziția administrației centrale a SEAE și a delegațiilor Uniunii.

Articolul 13

Dispoziții finale

(1) Înaltul Reprezentant, Consiliul, Comisia și statele membre sunt responsabile de punerea în aplicare a prezentei decizii și iau toate măsurile necesare în acest sens.

(2) Înaltul Reprezentant înaintează ***Parlamentului European,*** Consiliului ***și Comisiei*** un raport privind funcționarea SEAE ***cel mai târziu până la sfârșitul anului 2011***. ***Respectivul raport se referă în principal la punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 5 alineatele (3) și (10) și ale articolului 9.***

(3) Până la jumătatea anului 2013, Înaltul Reprezentant realizează o evaluare a funcționării și organizării SEAE, care va cuprinde, între altele, punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 6 alineatele (8) și (11). Dacă este necesar, această evaluare poate fi însoțită de propuneri corespunzătoare de revizuire a prezentei decizii. În această situație, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din TUE, Consiliul ***revizuiește*** prezenta decizie ***luând în considerare evaluarea,*** cel ***mai*** târziu până la începutul anului 2014 ▌.

(4) Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării. ▌Dispozițiile prezentei decizii privind gestiunea financiară și recrutarea ▌ produc efecte ▌ odată cu adoptarea modificărilor necesare ale Statutului funcționarilor și ale Regulamentului financiar, precum și a bugetului rectificativ. ▌Înaltul Reprezentant, Secretariatul General al Consiliului și ***Comisia vor încheia acorduri și vor*** organiza consultări cu statele membre ***pentru a asigura o tranziție lipsită de probleme***.

(5) Cel târziu la o lună de la intrarea în vigoare a prezentei decizii, Înaltul Reprezentant înaintează Comisei o estimare a veniturilor și cheltuielilor SEAE, inclusiv o schemă de personal, în vederea prezentării, de către Comisie, a unui proiect de buget rectificativ.

(6) Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, [data]

Pentru Consiliu
Președintele

Joi, 8 iulie 2010

ANEXĂ

DEPARTAMENTELE ȘI FUNCȚIILE CARE URMEAZĂ SĂ FIE TRANSFERATE SEAE [1]

În continuare este prevăzută o listă a tuturor entităților administrative care urmează să fie transferate în bloc la SEAE. Aceasta nu aduce atingere necesităților suplimentare și alocării resurselor care urmează să fie determinate în cadrul negocierilor de ansamblu privind bugetul pentru instituirea SEAE, nici deciziilor privind asigurarea personalului adecvat responsabil pentru funcțiile auxiliare sau necesității conexe de acorduri la nivel de servicii între Secretariatul General al Consiliului, Comisie și SEAE.

1. SECRETARIATUL GENERAL AL CONSILIUL

Întregul personal din departamentele și funcțiile enumerate mai jos este transferat în bloc la SEAE, cu excepția unui număr limitat de persoane care urmează să îndeplinească funcțiile obișnuite ale Secretariatului General al Consiliului în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) liniuța a doua și a anumitor funcții specifice indicate mai jos:

Unitatea pentru politici

PESA și structurile de gestionare a crizelor

— Direcția de planificare și de gestionare a crizelor (CMDP)

— Capacitatea civilă de planificare și conducere (CPCC)

— Statul-Major al Uniunii Europene (EUMS)

  — Departamente aflate sub autoritatea directă a DGEUMS

  — Direcția pentru concepte și capacități

  — Direcția pentru informații operative

  — Direcția pentru operații

  — Direcția pentru logistică

  — Direcția pentru sisteme de comunicații și de informații

— Centrul comun de situații al UE (SITCEN)

Excepție:

— Personalul din cadrul SITCEN care sprijină Autoritatea pentru acreditări de securitate

Direcția Generală E

— Entitățile aflate sub directa autoritate a Directorului General.

— Direcția pentru Americi și Organizația Națiunilor Unite

— Direcția pentru Balcanii de Vest, Europa de Est și Asia Centrală

[1] Resursele umane care urmează să fie transferate sunt finanțate în totalitate în temeiul rubricii 5 (*Administrația*) din cadrul financiar multianual.

— Direcția pentru neproliferarea armelor de distrugere în masă

— Direcția pentru afaceri parlamentare în domeniul PESC

— Biroul de legătură New York

— Biroul de legătură Geneva

Funcționarii SGC detașați la Reprezentanțele Speciale ale Uniunii Europene și la misiunile PSAC

2. COMISIA (INCLUSIV DELEGAȚIILE)

Întregul personal din departamentele și funcțiile enumerate mai jos este transferat în bloc la SEAE, cu excepția unui număr limitat de persoane menționate în continuare ca excepții.

Direcția Generală Relații Externe

— Toate posturile ierarhice ***și personalul de sprijin anexat în mod direct acestora***

— Direcția A (Platforma de criză și coordonarea politicilor în cadrul PESC)

— Direcția B (Relații multilaterale și drepturile omului)

— Direcția C (America de Nord, Asia de Est, Australia, Noua Zeelandă, SEE, AELS, San Marino, Andorra, Monaco)

— Direcția D (Coordonarea politicii europene de vecinătate)

— Direcția E (Europa de Est, Caucazul de Sud, republicile din Asia Centrală)

— Direcția F (Orientul Mijlociu, Mediterana de Sud)

— Direcția G (America Latină)

— Direcția H [Asia (cu excepția Japoniei și a Coreei)]

— Direcția I (Cartierul general pentru resurse, informații, relații interinstituționale)

— Direcția K (Serviciul extern)

— Direcția L (Strategie, coordonare și analiză)

— Grupul de acțiune pentru Parteneriatul Estic

— Unitatea Relex-01 (audit)

Joi, 8 iulie 2010

Excepții:

— Personalul responsabil pentru gestionarea instrumentelor financiare

— Personalul responsabil pentru plata salariilor și a alocațiilor personalului din cadrul delegațiilor

Serviciul extern

— Toți șefii și adjuncții de delegați ***și personalul de sprijin anexat în mod direct acestora***

— Toate secțiunile sau celulele politice și personalul acestora

— Toate secțiunile de informații și diplomație publică și personalul acestora

— Toate secțiunile administrative

Excepții

— Personalul responsabil pentru punerea în aplicare a instrumentelor financiare

Direcția Generală Dezvoltare

— Direcția D (ACP II – Africa de Vest și Africa Centrală, Zona Caraibilor și TTPM) cu excepția grupului de acțiune pentru TTPM

— Direcția E (Cornul Africii, Africa de Est și de Sud, Oceanul Indian și Pacific)

— Unitatea CI (ACP I: Programarea și gestionarea ajutorului): personalul responsabil pentru programare

— Unitatea C2 (Chestiuni și instituții panafricane, guvernanță și migrație): personalul responsabil pentru relațiile panafricane

— Posturile ierarhice aplicabile ***și personalul de sprijin anexat în mod direct acestora***

ANEXĂ

DECLARAȚIA ÎNALTEI REPREZENTANTE [1] PRIVIND RESPONSABILITATEA POLITICĂ

În relația cu Parlamentul European, Înaltul Reprezentant (ÎR) se va baza pe angajamentele referitoare la consultare, informare și raportare asumate în timpul ultimei legislaturi de către fostul comisar pentru relații externe, fostul Înalt Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate comună și de către președinția asigurată prin rotație a Consiliului. Atunci când va fi nevoie, aceste angajamente vor fi modificate ținându-se seama de rolul de control politic al Parlamentului și de redefinirea rolului Înaltului Reprezentant, astfel cum a fost stabilit în tratate și în conformitate cu articolul 36 din TUE.

[1] În prezenta declarație, termenul Înalt Reprezentant include toate funcțiile Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care este, de asemenea, vicepreședinte al Comisiei Europene și președinte al Consiliului Afaceri Externe, fără a se aduce atingere responsabilităților specifice care îi revin în temeiul funcțiilor respective pe care le exercită.

În acest scop:

1. În ceea ce privește PESC, ÎR va consulta Parlamentul European cu privire la aspectele principale și la opțiunile fundamentale din domeniul acestei politici în conformitate cu articolul 36 din TUE. Orice schimb de opinii anterior adoptării mandatelor și a strategiilor în domeniul PESC va avea loc în formatul corespunzător, în conformitate cu sensibilitatea și confidențialitatea subiectelor discutate. În acest context, se va consolida practica reuniunilor comune de consultare cu birourile AFET și BUDG. Informările prezentate la aceste reuniuni se vor referi în special la misiunile PESC finanțate din bugetul UE, atât la cele în curs de aplicare, cât și la cele în curs de pregătire. Dacă va fi necesar, pot fi organizate reuniuni comune de consultare suplimentare, pe lângă reuniunile periodice. SEAS va fi reprezentat (la toate reuniunile), pe lângă președintele permanent al Comitetului politic și de securitate, de înalți funcționari responsabili de această politică.

2. Rezultatele negocierilor aflate în curs de desfășurare referitoare la acordul-cadru dintre Parlamentul European și Comisie cu privire la negocierile acordurilor internaționale vor fi aplicate mutatis mutandis de către ÎR pentru acordurile care intră în sfera sa de răspundere, în cazul în care este necesar acordul Parlamentului. În conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, Parlamentul European va fi informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii, inclusiv în ceea ce privește acordurile încheiate în domeniul PESC.

3. ÎR va continua dialogul aprofundat și va comunica toate documentele pentru fazele de planificare strategică a instrumentelor financiare (cu excepția Fondului european de dezvoltare). Același lucru va fi valabil pentru toate documentele consultative transmise statelor membre în timpul fazei pregătitoare. Această practică nu aduce atingere rezultatului negocierilor privind domeniul de aplicare și punerea în aplicare a articolului 290 din TFUE privind actele delegate.

4. Sistemul actual de furnizare de informații confidențiale privind misiunile și operațiile PSAC (prin Comisia specială a PE instituită în temeiul AII din 2002 în domeniul PESA) va fi menținut. ÎR poate oferi de asemenea acces la alte documente din domeniul PESC în baza nevoii de a cunoaște și altor deputați din Parlamentul European care dețin autorizarea de securitate adecvată pentru documentele clasificate, în conformitate cu normele aplicabile, în cazul în care accesul este necesar pentru exercitarea funcției lor instituționale, la cererea președintelui AFET și, dacă este necesar, a președintelui PE. În acest context, ÎR va revizui și va propune, după caz, adaptarea dispozițiilor existente privind accesul deputaților din Parlamentul European la documentele și informațiile clasificate din domeniul politicii de securitate și apărare (AII din 2002 în domeniul PESA). Până la această modificare, ÎR va decide cu privire la măsurile tranzitorii pe care le consideră necesare pentru a facilita accesul la informațiile menționate anterior deputaților din Parlamentul European, desemnați și notificați în mod corespunzător, care exercită o funcție instituțională.

5. ÎR va răspunde pozitiv la solicitările PE ca șefii de delegații nou numiți în țările și organizațiile pe care Parlamentul le consideră importante din punct de vedere strategic să se prezinte în fața AFET pentru un schimb de opinii (separat de audieri) înainte de preluarea posturilor. Același lucru este valabil și pentru reprezentanții speciali ai UE. Aceste schimburi de opinii se vor desfășura într-un format convenit împreună cu ÎR, corespunzător sensibilității și confidențialității subiectelor discutate.

6. În cazurile în care Înaltul Reprezentant nu poate participa la o dezbatere în plen a Parlamentului European, acesta va decide cu privire la înlocuirea sa de către un membru al unei instituții a UE, care este fie un comisar pentru chestiunile care sunt exclusiv sau preponderent de competența Comisiei, fie un membru al Consiliului Afaceri Externe pentru chestiunile care țin exclusiv sau în principal de domeniul PESC. În acest ultim caz, înlocuitorul va proveni fie din cadrul Președinției prin rotație, fie din cadrul trioului de președinții, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul de procedură al Consiliului. Parlamentul European va fi informat de decizia Înaltului Reprezentant cu privire la înlocuitorul său.

7. ÎR va facilita participarea șefilor de delegații, a reprezentanților speciali ai UE, a șefilor de misiuni PSAC și a înalților funcționari din cadrul SEAE la lucrările comisiilor și subcomisiilor parlamentare competente, în scopul de a oferi scurte informări periodice.

8. În ceea ce privește operațiunile militare PSAC finanțate de statele membre, informațiile vor continua să fie furnizate prin intermediul Comisiei speciale din cadrul PE instituite în temeiul AII din 2002 în domeniul PESA, sub rezerva oricărei revizuiri a AII, în conformitate cu punctul 4 de mai sus.

9. Parlamentul European va fi consultat cu privire la identificarea și planificarea misiunilor de observare a alegerilor și la monitorizarea acestora - în conformitate cu drepturile de control bugetar ale Parlamentului asupra instrumentului relevant de finanțare, de exemplu IEDDO. Numirea observatorilor-șefi ai UE se va face în consultare cu grupul de coordonare a alegerilor, în timp util, înainte de începerea misiunii de observare a alegerilor.

Joi, 8 iulie 2010

10. ÎR va juca un rol activ în cadrul viitoarelor deliberări privind actualizarea dispozițiilor existente referitoare la finanțarea PESC, prevăzute în AII din 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară, pe baza angajamentului în ceea ce privește aspectele menționate la punctul 1. Noua procedură bugetară introdusă de Tratatul de la Lisabona se va aplica integral bugetului PESC. Înaltul Reprezentant va depune de asemenea eforturi în vederea realizării unei mai mari transparențe în ceea ce privește bugetul PESC, inclusiv, printre altele, în vederea posibilității de a identifica misiunile PESC majore în cadrul bugetului (precum actualele misiuni în Afganistan, Kosovo și Georgia), menținându-se totodată flexibilitatea în buget și necesitatea de a se asigura continuitatea acțiunii pentru misiunile deja angajate.

DECLARAȚIA ÎNALTULUI REPREZENTANT ÎN PLENUL PARLAMENTULUI EUROPEAN CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA DE BAZĂ A ADMINISTRAȚIEI CENTRALE A SEAE

ÎR va stabili în cadrul SEAE serviciile și funcțiile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor sale și pentru consolidarea capacității UE în vederea unei acțiuni externe coerente, evitându-se totodată suprapunerile. Dacă va fi necesar, ÎR se va asigura că autorității bugetare îi sunt prezentate propuneri adecvate.

Serviciile și funcțiile vor fi adaptate în timp, în funcție de noile priorități și evoluții.

SEAE va cuprinde, încă de la început, următoarele departamente:

— un departament care să asiste ÎR în relațiile sale instituționale cu Parlamentul European, astfel cum se prevede în tratate și în Declarația privind responsabilitatea politică, precum și în relația cu parlamentele naționale.

— un departament care să asiste ÎR în sarcina sa de a asigura coerența acțiunii externe a Uniunii. Printre altele, acest departament va contribui la organizarea reuniunilor periodice ale ÎR cu alți membri ai Comisiei și va asigura monitorizarea acțiunilor întreprinse în urma acestora. La nivelul fiecărui serviciu, departamentul va asigura interacțiunea și coordonarea necesare cu serviciile competente ale Comisiei în ceea ce privește aspectele externe ale politicilor interne.

— un director general pentru buget și administrație. Acest post va fi ocupat de un înalt funcționar din cadrul SEAE, cu experiență confirmată în domeniul bugetar și administrativ la nivelul UE.

Gestionarea crizelor și consolidarea păcii: structurile PSAC vor face parte din SEAE, în conformitate cu modalitățile convenite de Consiliul European în octombrie 2009 și astfel cum se prevede în Decizia privind SEAE. În structura corespunzătoare vor fi integrate unitățile relevante din cadrul Comisiei competente în materie de răspuns la criză și de consolidare a păcii.

Înaltul Reprezentant se va asigura că unitățile relevante din cadrul Comisiei, transferate în cadrul SEAE, competente în materie de planificare și programare a răspunsului la criză, de prevenire a conflictelor și consolidare a păcii, precum și structurile PSAC lucrează în strânsă cooperare și sinergie, sub directa sa responsabilitate și autoritate, în cadrul structurii adecvate. În mod evident, acest fapt nu aduce atingere naturii specifice, în special interguvernamentale și comunitare, a politicilor.

Sub directa autoritate și responsabilitate a Înaltului Reprezentant, se va asigura deplina coordonare între toate serviciile SEAE, în special între structurile PSAC și celelalte servicii relevante ale SEAE, respectându-se totodată caracterul specific al acestor structuri.

ÎR se va asigura că este instituită coordonarea necesară între reprezentanții speciali ai UE și departamentele relevante din cadrul SEAE.

ÎR va acorda un înalt grad de prioritate promovării drepturilor omului și bunei guvernanțe la nivel mondial și va promova integrarea acestora în cadrul politicilor externe, prin intermediul SEAE. Vor fi instituite structuri pentru drepturile omului și democrație la nivel central, precum și nuclee în toate delegațiile relevante ale Uniunii, care vor avea sarcina de a monitoriza situația drepturilor omului și de a promova realizarea efectivă a obiectivelor politicilor UE în materie de drepturile omului.

Număr de referință | Cuprins *(continuare)* | Pagina

2011/C 351 E/15 SIDA/HIV în perspectiva celei de-a XIII-a conferințe internaționale privind SIDA (Viena, 18-23 iulie 2010)

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la o abordare bazată pe drepturi în contextul acțiunilor UE împotriva HIV/SIDA 95

2011/C 351 E/16 Intrarea în vigoare a Convenției privind munițiile cu dispersie (CMD) la 1 august 2010 și rolul UE

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la intrarea în vigoare a Convenției privind munițiile cu dispersie (CCM) și rolul UE 101

2011/C 351 E/17 Viitorul PAC după 2013

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013 (2009/2236(INI)) 103

2011/C 351 E/18 Regimul de import al produselor pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la regimul importului de produse pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP (2009/2238(INI)) 119

2011/C 351 E/19 Zimbabwe, în special cazul lui Farai Maguwu

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Zimbabwe și, în special, la cazul lui Farai Maguwu 128

2011/C 351 E/20 Venezuela, în special cazul Mariei Lourdes Afiuni

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Venezuela, în special la cazul Mariei Lourdes Afiuni 130

2011/C 351 E/21 Coreea de Nord

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Coreea de Nord 132

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Marți, 6 iulie 2010

2011/C 351 E/22 Cererea de apărare a imunității parlamentare a lui Valdemar Tomaševski

Decizia Parlamentului European din 6 iulie 2010 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Valdemar Tomaševski (2010/2047(IMM)) 137

RO

III *Acte pregătitoare*

Parlamentul European

Marți, 6 iulie 2010

2011/C 351 E/23 Aderarea statelor membre la convenția referitoare la expozițiile internaționale semnată la Paris la 22 noiembrie 1928 ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să adere la Convenția referitoare la expozițiile internaționale semnată la Paris la 22 noiembrie 1928 și completată de protocoalele din 10 mai 1948, 16 noiembrie 1966, 30 noiembrie 1972 și de modificările din 24 iunie 1982 și 31 mai 1988 (08100/2010 – C7-0105/2010 – 2010/0015(NLE)) 139

2011/C 351 E/24 Încheierea Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la Decizia Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere ale Mării Mediterane la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane (09132/2010 – C7-0128/2010 – 2010/0016(NLE)) 140

2011/C 351 E/25 Acordul dintre UE și Islanda și Norvegia pentru aplicarea anumitor dispoziții din Deciziile 2008/615/JAI a Consiliului și 2008/616/JAI a Consiliului ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Islanda și Norvegia pentru aplicarea anumitor dispoziții din Decizia 2008/615/JAI a Consiliului privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, și din Decizia 2008/616/JAI a Consiliului privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, inclusiv anexa la aceasta (05309/2010 – C7-0031/2010 – 2009/0191(NLE)) 140

2011/C 351 E/26 Participarea Elveției și a Liechtensteinului la activitățile FRONTEX ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (05707/2010 – C7-0217/2009 – 2009/0073(NLE)) 141

2011/C 351 E/27 Calitatea datelor statistice în contextul procedurii deficitului excesiv *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 479/2009 cu privire la calitatea datelor statistice în contextul procedurii deficitului excesiv (COM(2010)0053 – C7-0064/2010 – 2010/0035(NLE)) 142

2011/C 351 E/28 Drepturile pasagerilor în transportul cu autobuzul și cu autocarul ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD)) 149

P7_TC2-COD(2008)0237

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 [1] 150

ANEXA I 166

ANEXA II 167

RO

[1] Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință | Cuprins *(continuare)* | Pagina

2011/C 351 E/29 Drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (14849/3/2009 – C7-0076/2010 – 2008/0246(COD)) 168

P7_TC2-COD(2008)0246

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 169

2011/C 351 E/30 Sistemele de transport inteligente în domeniul transportului rutier și interfețele cu alte moduri de transport ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport (06103/4/2010 – C7-0119/2010 – 2008/0263(COD)) 169

ANEXA 170

2011/C 351 E/31 Formalitățile de raportare aplicabile navelor la intrarea în sau la ieșirea din porturi ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la intrarea în sau la ieșirea din porturile statelor membre ale Comunității și de abrogare a Directivei 2002/6/CE (COM(2009)0011 – C6-0030/2009 – 2009/0005(COD)) 171

P7_TC1-COD(2009)0005

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2010 în vederea adoptării Directivei .../2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre și de abrogare a Directivei 2002/6/CE 172

ANEXĂ 173

Miercuri, 7 iulie 2010

2011/C 351 E/32 Alimentele noi ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1331/2008 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD)) 174

P7_TC2-COD(2008)0002

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1331/2008 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei [1] 175

2011/C 351 E/33 Emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (Reformare) ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (11962/2/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD)) 193

RO

[1] Text cu relevanță pentru SEE

P7_TC2-COD(2007)0286

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Directivei 2010/…/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) 194

2011/C 351 E/34 Obligațiile operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură privind adoptarea unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD)) 194

P7_TC2-COD(2008)0198

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. …/2010 a Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn 195

2011/C 351 E/35 Competențele Autorității bancare europene, ale Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și ale Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe ***I

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității bancare europene, ale Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și ale Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (COM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD)) 195

2011/C 351 E/36 Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe ***I

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (COM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD)) 267

2011/C 351 E/37 Supravegherea macroprudențială a sistemului financiar și înființarea unui Comitet european pentru riscuri sistemice ***I

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea macroprudențială comunitară a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru riscuri sistemice (COM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD)) 321

2011/C 351 E/38 Autoritatea bancară europeană***I

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene (COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD)) 337

2011/C 351 E/39 Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale ***I

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD)) 391

2011/C 351 E/40 Cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD)) 446

(continuare în pagina următoare)

P7_TC1-COD(2009)0099

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 iulie 2010 în vederea adoptării Directivei 2010/…/UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare 447

2011/C 351 E/41 Competențe specifice ale Băncii Centrale Europene referitoare la funcționarea Comitetului european pentru riscuri sistemice *

Propunerea de regulament al Consiliului privind acordarea unor competențe specifice Băncii Centrale Europene referitoare la funcționarea Comitetului european pentru riscuri sistemice (05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS)) 447

Joi, 8 iulie 2010

2011/C 351 E/42 Acordul dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (11222/1/2010/REV 1 și COR 1 – C7-0158/2010 – 2010/0178(NLE)) 453

2011/C 351 E/43 Serviciul european pentru acțiune externă *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă (08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE)) 454

P7_TC1-NLE(2010)0816

Poziția Parlamentului European adoptată la 8 iulie 2010 în vederea adoptării deciziei Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă 455

ANEXĂ 468

ANEXĂ 470

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
**I	procedura de cooperare, prima lectură
**II	procedura de cooperare, a doua lectură
***	procedura de aviz conform
***I	procedura de codecizie, prima lectură
***II	procedura de codecizie, a doua lectură
***III	procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ‖.

RO

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: http://europa.eu

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO